

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Lucianus dixit se scribere factas
narrationes duobus causis
impulsam. Quoniam carum
praestantibus iocundum
est, tunc iocundat de rebus
humanae vitae cupiditate
et maxima curiositate.

LVCIANI SAMOSATENŒS

DIALOGI SELECTIONES

coelestes, marini, & inferni, Græcè &

Latine editi in usum

puerorum.

*Et reliquos Græcè: Ingleſ. congeravit
Andreas Deid, Julii 1706.*

Liber rarus.

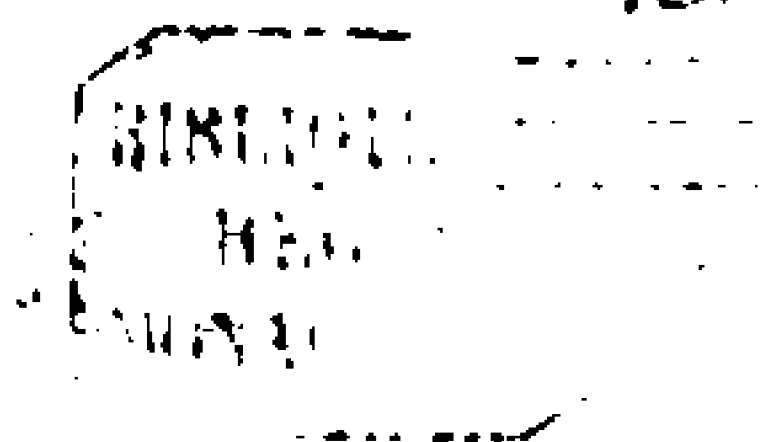
v: Engel. p. 92.

Basilæ apud Nicolaum Bryling.

Anno M. D. L. X.

Iulianus de suis scriptis
philippo Mel: msspte.

Scripta haec Iulianus prius stultiq; peritis;
Stulta hōi sunt, quia docta videntur enim
Mutilus est ip̄ sensus mortales. atq; id
Excipiunt rari, inter quos usq; probas

70 sunt dialogi

Uorum quidam vocantur Θεῶν, quidam
Ἐνάλτοι vltimi dicuntur τέλει ἔσται

ΘΕΩΝ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

Προμηθεὺς καὶ Δίας.

Υἱὸν μὲν ὦ βίη.
 Διὸς γὰρ ἔλα
 πίπεν δαΐδης.
 λύσω σὲ, γῆς,
 ὅν ἐχρὲ βα-
 ρυτέρως πειλάς ἔχοντα, καὶ ἔ-
 λαύνασον ὅλον ἐπὶ τῇ βαφείῃς
 ἔπι κέλευρον, ὅπως ἰππικὴ δίκη
 γυπῶν μὴ μόνον ἐείρωσιν αὐ-
 τήν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐξβαλὼν
 ὄζει, ὅς τ' ἔσθ' αὖτε, αἰὶν' ὧν τριῶν
 ὁμῆρ' ἴδ' αὖτε αἰθρῶν ἐπλάσας,
 καὶ τὴν πῦρ ἐκλήψας, καὶ τὰς
 ζωῶντας ἐλθροῦργους; ἄ-
 ρ' οὐ γὰρ ἐμὲ ὄψεσθαι ποῖς ἐν
 τῇ διαδομῇ τῶν ἐρέων, ἔσθ' αὖ
 πικρὰν ἐκκαλυμμένην παρὰ
 φάει, καὶ πῶς ἀμείνω τῶν μοι
 φῶν σιαντῶν φυλάττω, τί χρὴ
 λίσσασθαι; Προ. ἄνδρ' ἰκασθὲν ὅδε
 πῶς δίκην ἐκτίττω, τοσούτου
 χρόνου τῷ ἐκκαλέτῳ προσκλω-
 μένῳ, τὴν ἐκκείνην ἐξέλασθαι
 πολυμέλινον αἶνον, ὅς τ' ἔσθ' αὖτε
 παρὰ. Ζ. εὐδὲ πολλὰς ἐμείνω
 ποτοῦ, ὅν σι δὲ παρὰ. Προ. ὅ-
 μῶν οὐκ αἰνῶμι μὴ λῦσαι ὦ
 βίη, ἀλλὰ σοὶ μὲν ὅσον παρὰ
 αὐτοῦ. Ζ. κατὰ σοφίην μὲν
 ὦ προμηθεῦ; Προ. καὶ τί πλεον-
 ἔξει; ἄ γὰρ ἄνθρωποι αἰδοῖται
 θεοὺς ἐκκαλέσθαι, ὅς τ' αὖτε ἀπορῶ

DEORVM DIALOGI.

Promethei & Iouis.

Olue me Iupē
 ter grauiā cui
 tāpeius sum.
 Iup. Olue te,
 atq; tuas por-
 tas grauiore, pedibus habere,
 & Caucasum tuum super ca-
 pite in umbra a sedecum aut
 euntibus non solum corrodi hepar,
 sed et oculis carere effis. Eo
 quod i cuncta nobis animalia, homi-
 nes uidelicet, effinxeris &
 ignem furtim surripuisti. et mu-
 lieres fabricaueris. Nā quibus
 me ipsum decepisti, in distributione
 carnum ossa pinguedine
 abducta mihi arripueris, & me-
 liorem partem tibi si seruās,
 quid tibi nec dicere? Pro. Ige-
 tur sufficientem iam pecuniam
 exoluisti, ante tempus Caucasus
 affixus, pessimam autem pen-
 tam aquam nutrens hepate.
 Iupr. Ne minimum quidem
 hoc eorum, quae te oportet pati.
 Pro. Atqui non sine me ce-
 lesolue Iupiter, sed ubi signifi-
 cabo ualde necessarium. Iupr.
 Blaudendo decipis me Promet-
 hee. Pro. Et quid plus habes?
 Non enim ignoras rursus,
 ubi Caucasus est, neque indige-
 bis

bis uinculis, si quo modo uersu-
tas agens deprehendat. Iup.
Dic prius, quānā mercedē per-
solues necessariū nobis existens
ēē? P. Si dixerō, ad quē locū uai-
dis nūc, fide dignus ero tibi &
de reliquis uaticinās. Iu. Quo
modo n. nō? Pro. Ad Thetin,
coiturus cū ipsa. I. Hoc quidē
nō sū. Quid igitur postea uidē-
ris. n. uerū quiddā dicere. Pro.
Nihil ὅ Iupiter rei habeas cū
Nerine hac: si enim ipsa gra-
uida reddetur ex te, factus simi-
lia faciet tibi, quātia & tu feci-
sti Saturno. Iup. Hoc ais, ex-
pūsurum me regnō? Pro. Vainā
ne fiat, ὅ Iupiter. Verū iamēti-
le aliqd coitus ipsius minatur.
Iupi. Valeat igitur Thetis, ce-
uero Vulcanus ob hac soluat.

2 Amoris & Iouis. Cup.

Asi quid etiā peccavi, Iu-
piter ignosce mihi, puer enim
admodum sum, & adhuc im-
prudēs. Iup. Tū puer autē Cu-
pido, qui anxi quior multo Iai-
peto es. An quia neq; barbari
habet, neq; canos produxisti,
propterea etiā infans puari cu-
pis. senex et uersutus adeo cum-
sis? Cup. Quae uero iniuria affe-
cite, ego senex ille, ut tu ais,
cur me uincire quosq; cogitas?

Iup.

σπεύδω μὲν, ἢν τι τυχάνω
ἀλίσκομαι. Ζ. ἀπὶ πρῶτον,
ἢν τινα μάθῃς ἀποτίσαι ἀ-
ναγκάων ἐμὴν ὄντα. Προ. ἢν ἴ-
πω ἰφ' ἐ, τι βελτίον ἐστί, ἀ-
φ' ἡμῶν ἴσμεν αἱ σοὶ καὶ πρῶ-
τ' ὑποδείκνυμαι τοσούτων ἔτι.
Ζούε. πῶς γὰρ οὐ. Προ. παρὰ
τὸν δῖον, συμβούλῃς αὐ-
τῇ. Ζούε. ταῦτά μιν ἴγνων. τί
δ' ἢν τὸ ἐπὶ τάτῃ; δεικνύς γάρ
τι ἀληθὲς ὄρεται. Προ. μάθῃς ὃ
σοὺ λειπώσῃς τῇ παρῇ. ἢν
γὰρ αὐτὴ λυομένη ἦν οὐδ', τὸ
τυχθεὶ ἴσα ὀργάσεται σε, οἷα
καὶ οὐ ἴδρασας τὸν ἑρῆον.
Ζούε. ποτὲ φῆς, ἐκ πούτις αἱ
μὲν ἀρχῆς; Προ. μὴ γένοιτο ὃ
σοὺ. πάλιν τοιῶτά τι ὁ μῖστις αὐ-
τῇ ἀπειλῇ. Ζούε, χαίρειν τοι
γάρ, ὃν ἔδιδες, σὶ ἢ ἢν καὶ
ἐπὶ ταῖς λυσάται.

Ερωτῶ καὶ δῖος. Ερ.

Αἰε' εἰ καὶ τι ἡμάρτον ὃ
σοὺ, συγγνώμῃ μοι. παιδίον
γάρ εἰμι, καὶ ἴτι ἀγῆρα. Ζ. οὐ
παιδίον ὃ ἔρω, εἰς ἀρχαιότα-
τον εἰς πᾶσι τοῖς ἰαπιδῶν; ἢ δῖος.
τί μὲν πύγωνα, μὲν δὲ πωλῆας
ἔφυσας, διὰ ταῦτα καὶ βριση-
σὶς αἰσῶς νομίζεσθαι, γέρον καὶ
παιδῶν ὢν; Ερ. τί δὲ σὶ ἢ
δῖος καὶ γέρον ὡς φῆς, ἴγνων,
δῖος μὴ καὶ πωλῆσαι διακρί-
νῃ.

Ζ. οὐκ

Σ. οκίπες ὦ λατάρων, ἰ μικρὰ,
ὅς ἔμοι μὲν οὕτως ἐνρυφᾶς.
ὥς τε μὴτ' ἐνέστιν ὁ μὴ πεισὶν,
κᾶς μί, σάτυρον, τᾶυρον, χρυ-
σόν, λύκον, αἰτόν. ἔμεν δ' ἔ-
λκεις ὁ Λιμίκο ἤντιον ὄραδῃ
βαί πεισὶν. ὁ δ' ἰσυνῶνα ὁ
δὲς γυναικὶ διὰ σὺ γιγνημί-
ν. ἀλλὰ μὴ δ' αἰμαζαοδύειν
ἐπ' αὐτὰς, καὶ λυγρῶν ἱμα-
τόν. αἱ δ' ἰτὸν μὲν τᾶυρον ὁ
λύκον φιλοῦν. ἔμει δ' ἤντι
δωσι, τῶν αἰτῶν ὑπὸ τοῦ δ' ἰου.
Ερ. εἰκότως. οὐ γὰρ φέρουσι ὦ
Ζεῦ, δεῖται αὐτὰς τῶν πρέσ-
ψιν. Σ. πῶς ὁ μὲν ἀπόλλων ὁ
βράγχ, καὶ ὁ ὑάκινθος φι-
λοῦν; Ερ. ἀλλ' ὁ δ' αἰτῶν λαί-
νον ἰφόνει, λαίται λαμῆν
καὶ ἀγέμον ὄντα. ὁ δ' ἰδ' ἰ-
λαί ἰπύραθ' εἶναι, μὴ ἰπύ-
σει τῶν αἰγίδων, μὴ δ' ἰτὸν λα-
ραυτὸν φέρει, ἀλλ' ὡς ὁ δ' ἰου
ποίει σιαντὸν, ἰκατῆρθε λα-
δα μὲν ὁ βατρύχης, τῇ μίτῃ
τάτῃς ἀνελαιμὲν. πορφυ-
ρίδα ἔχει. ὑποδίου χρυσίδας.
ἐπ' αὐτῷ καὶ τυμπάνοις σὺνι-
θμα βαίνει. καὶ ἴφει, ὅτι πλεί-
ους ἀκολυθῶσόν σοι τῶν δ' ἰου
σημαίνων. Σ. ἄπαγε. ἐκ αὐ-
δαίμιν ἰπύραθ' εἶναι, τοῖ
ἴφει γοοῖ μὲν. Ερ. οὐκ ὁ μὲν
ἴφει, καὶ δ' ὄρα μὲν δ' ἰλ. ῥάδων

γδ

Iur. Specta o si celeste, an par-
ua, q̄ me ita ludibrio habes. E-
cquid nūc nūc nūc nūc nūc nūc
tis, Satyrū, taurū, autū, cygnū,
aquilā, oīa hæc fecisti me. At
quæ me uicissim amaret, nullā
planē unquā fecisti. neq̄ melle
xi me etiam uicissim. propter te gra-
torem fuisse. Sed oportet me
præstigiū, uti adulas, & me pri-
sum abscondere. Ille autē taurū
aut cygnū exosculantur me ut
tōsi aspiciat, moriatur præfor-
midine. Cup. Merito, neq̄ enī
seruare, o Iupiter, ut quæ mortui
les sint, aspectū tuum. Iu. Quoi
modo igitur Apollinem Bran-
chus ille & Hyacinthus tanto
pere amant? Cu. At Daphne
etiā fugiebat illū, quāuis coma-
tū & imberbē. Qd̄ si autē uoles
amabilis esse, neq̄ concutias
Aegide, neq̄ fulmē geras, sed
q̄ suauissimū te ipsum perhibe,
utrinq̄ de missō capillo, eoq̄ mi-
tra reuincto, uel te sume putru-
reā, crepidas subliga auræ as,
ad iubiā & ad tympana cōposi-
to gressū incede, & uidebis q̄
plures sequentur, q̄ Bacchum
Maenades. Iu. Aprage. Egdē
nec amabilis esse istos pacto,
ut talē me ipsum exhibeā. Cu.
Proinde & amare nolis. Faci-
lius enim

lius enim istud certe est. Iup.
Quin amare quidē uolomnōre
eussē nō gmo illo potui. Atq;
ob hoc nunc dimittite.

3

Iouis & Mercurij.

Illeu Iux hi puelā puēhā
nēssu Mercuri. Mer. Etiam,
Iodiceis. Iup. Non amplius pu
ella illa est, sed iuuenca. Mer.
Mōtrosum hoc. Quomodo mu
tata est? Zeicypria mota Iu
no e āformauit ipsam. Sed et
nouum aliud quoddam malum
inuper excogitauit. In fati ci
illi bubuleum quendam multio
cium. Argum nomine custo
dem addidit qui iuuenecam pa
sci insonnis ac peruigil ipse
existens. Mercur. Quid igitur
nō oportet faceret Iup. Deuo
lans in Nemeam syuam, illic
alicubi. Argus pascit, illum
quidem interficere. Ipsam uero
Ioper pelagus in Aegyptum
abducens, Isin facito. & de ca
tere pro deo ab incolis habean
tur, Nilumq; accollat, & ueni
tos immittat, & praeterca nau
gantes seruet.

4

Iouis & Ganymedis.

Age o Ganymedei perueni
mus cum quo oportebat, osula
re me iam, ut uideat nō amplius
rostrū aduncū me habere, neq;
ungues

γδ τῶτόγι. Ζ. ἐκ ἀλλ' ἔρῃρ ᾧ,
καταγροισθρον δ' αὐτὸ ἐπι
τυχάμεν. Ἐπὶ τῶτον αὐτοῖς
ἀφιστάσει.

Διὸς καὶ Ἑρμῆ. Ζ.

Τὴν ποῖν ἰνὰ χρὸ πᾶσι κατὰ
καθεστῶτα ὧ Ἑρμῆ, Ἑρ. καί,
τὴν ἰὸν γοῖ. Ζ. ὅα ἰοὶ πᾶσι
ἰαίνῃ ἔσιν, ἀλλὰ δάμαρις.
Ἑρ. τὸ ἄγαν ποῖο. τὴν ᾧ πῶ
δ' εἰσέλκεται, Ζ. ᾧ εἰσέλκεται
σα ἢ Η, ἀμὲν βαλὼν αὐτὸν.
ἀλλὰ καὶ ἑαίνῃν καὶ τι δια
ρῶ, ἔπι μὲν ἀνίσταται τῇ ἑαίνῃ
δαίμονι. Βενέδον τὴν ποῖν
πυρόματον Ἀργον τὴν καὶ ἰ
πύσασθαι, οὐ εἴμαι τὴν δάμα
ρις, ἔσθ' αὖ ὧ. Ἑρ. τί μὲν ἦ
μαί χεὺ πειῆρ; Ζ. Λατὰ πᾶ
μῃν ὧ δὲ τὴν εἰμαί, ἰκῶ δὲ
πυρὸ Ἀργῷ βενέδῃ, ἰκῶν
μὲν ἀπὸντατον. τὴν δὲ ἰὸν
διὰ τοῦ πλάγους ὧ τὴν Αἴγυι
πῶν ἀπαγογῶν, ἰερὴ ποῖσ
σεν. καὶ τὸ λοιπὸν ἴσθ' οὐδὲ
τοῖς ἰκῶ, καὶ τὴν Νέστον ἀναι
ρίτω, καὶ τὰς ἀνέμους ἔπι πύ
μῃτω, καὶ σφύρα τοὺς πλάγους
τας.

Διὸς καὶ Γανυμήδους.

Αἰεὶ ὧ Γανυμήδου, ὧ καὶ μὲν
γδ εὐδαίχων, φίλον ὅν μ' ἦ
δ' οὐ, ὅπως αἰδῆς ἰκίτι ῥά μ' ὧ
ἀγνύον μείχοντα, οὐδ' ὄντι
χας

ἔχει δὲ αὖτε, ὡς ἴδω, οἷον ἵφαι
 νόμω σοι πῶς αἶναι δεινῶν.
 Γα. αὐθροῦν, ὡς αἶναι ἀπὸ τοῦ
 οὐρα, καὶ λατρεῖν ἡμῶν ὡς
 πασῶν με ἀπὸ μίον τοῦ ποιεῖ
 οἷον; πῶς ὅτι τὰ μὲν πῶς ἴδω
 καὶ σοι ὁρᾷν, οὐδ' ἄλλ'
 δὲ ἡλὲν ἀναπνεύσας; Ζ. ἀλλ'
 ὅτι αὐθροῦν, ὅτι ὁρᾷς ὡς με
 γάλιον, ὅτι αἶναι. ὁ δὲ παρὶ
 των βασιλεῖς τῶν διῶν ὅτι
 εἰμι, πρὸς τὸν λαόν ἡλὲν
 ἔλε ἡμαυτὸν. Γα. τί φῆς; οὐ
 γὰρ ὁ πᾶν ἡμῶν; εἰτα πᾶν
 οὐθροῦν ὡς ἴδω, ὅτι λατρεῖ
 τα, ὅτι λαοὶ αἶναι οὐκ ἔλε;
 Ζ. μίον γὰρ ἡμῶν ὡς ἴδω;
 Γα. οὐ. καὶ δεινῶν γὰρ αὐτῶν
 οὐθροῦν ἡμῶν ἐπὶ τὸ οὐκ ἔλε
 οὐθροῦν, ὅτι ἴδω. οὐδὲ
 αὐθροῦν ὡς ἴδω, οὐδὲ με
 λαοῖς. Ζ. εἰπὶ μοι, Διὲς δὲ
 ὡς ἴδω, ὅτι ἡμῶν, ὅτι ἡμῶν
 αἶναι ἐν τῷ Γαργάρῳ τὸ ὡς
 τὸ καὶ ἡμῶν, καὶ αἶναι
 οὐθροῦν ὡς ἴδω; Γα. οὐ ὡς
 βίβλιν φῆς αἶναι, ὅτι πᾶν
 λατρεῖ ἡμῶν τῶν ποιεῖ
 ἡμῶν, ὅτι οὐκ ἔλε αἶναι
 ἡμῶν, ὅτι οὐκ ἔλε αἶναι,
 ὅτι οὐκ ἔλε αἶναι ὡς ἴδω;
 εἰτα τί ἀλλοῦ αἶναι με αἶναι;
 πασῶν ὡς βασιλῶν τῶν διῶν;
 τὰ δὲ πᾶν ἡμῶν οὐκ ἔλε
 αἶναι

unguis acutos, neq; alas, qualis
 uidebar tibi modo, cum uolu-
 eris esse apparebā. G. Mi lo-
 mo: an non aquila modo fuisti,
 ac deuolans rapuisti me a me-
 dio ouili? Quo pacto igitur alie
 illa ablata tibi sunt; tu uero: pr-
 se alius quispiā subito apparet.
 Iu. Sed neq; homo, quem uides
 adulescentule, neq; aquila, sed
 oim rex. Decorū ego ipse sum,
 qui me ipsum ad iēpus ita tran-
 formaui. G. Quid ais tu? Pan-
 ille es: unde, quomodo si tui
 nō habes, neq; cornua, neq; bir-
 sutus es crura? I. Solū enim il-
 lum existimas Deū? G. Etenim.
 Atq; adeo sacrificamus ipsi,
 colatū hircū ad stercus ager-
 tes, in qua ipse positus est. Tu
 uero plagiarus qui spiam uide-
 ris mihi esse. I. Dic mihi. Io-
 uis uero nomen nō audisti neq;
 etiam arā uidisti illius in Gar-
 garo, pluenis scilicet atq; co-
 nantis, et fulgura facientis? G.
 Tu te optime uir ais esse, qui
 paulo ante effudisti nobis copio-
 se grandinē, qui bibitare supra
 nos diceris faciens strepitū, cui
 arciē pater sacrificauit. Denē
 que quid nā improbē cōtūcē me
 sursum rapuisti rex Decorum?
 Iam uero et oues forcasse lupi
 arii

diripuerūt, desertas illas in-
ualeundo. Iup. Adhuc enim cu-
ra est ubi ou. non immortalis fa-
ctus. Et hic cōuersatus nobiscū.
Gen. Quid acis? An nō dedu-
ces me eandem in Idam hodie?
Iup. Nequaquam, quoniam si u-
lta aequa fuisset pro Deo fa-
ctus. Gen. Igne ut inquit me
pater, et ind. et iabatur nō inue-
nietis, uerbenaq; post cariam,
relinquens ouie. Iup. Vbi ille
uidebit ees? Gen. Nequaquam,
desidero ueniam ipsum. Quod
si uerō dimittes me, promitto ti-
bi, et alium hircum et ipso im-
molacum ui, redemptionis pre-
cium pro me uidelicet. Habe-
mus autē ericnem illū, et maxi-
gnum, qui praeu. ceteris in pra-
seua. Iup. Quam simplex hic
puer est, et minime malus, atq;
id ipsum solum, puer adhuc.
Verum o Ganymedes, illa qui-
dem omnia ualere sine, et ob-
liuiscere ipsorum, ouis uide-
retur. Idē. Tu autem (non e-
nim caelestis es) multa benefa-
cies hinc et patri et patrie.
Ac producite quidem ees caseo,
ambrosiam edas, et nectar bi-
bas. Hoc tamen et alijs nobis
ipse infundendo praebebis. Quod
autē maximum est, non amplius
homo,

διερπιάσαντο ἔδω, ἐρήμει ἐ-
πιπρόσδω. Ζ. ἵτι γδ μίλησσε
τῶν προβάτων ἀδαάτω γιγ-
νομένο, καὶ εὐταῦθα σιωβου-
μένῳ μὲν ἡμῶν; Γα. τί λέ-
γεις; Ζ. κατὰξαι με ἔδω ἐ-
πὶ τῷ ἰδῶν τὸν μῦθον; Ζ. οὐδέ τι-
μῶς. ἰπεί μάλιν ἀντίς ἴδω αὐ-
τὸν διὰ γιγνόμενον. Γα. ἔκδω
ἐπιστήσας με ὁ πατήρ, καὶ ἀ-
γαθυνέσας μὲν δούσκων, καὶ
πληγὰς ὅσδον λύφουσαι, ἡα-
ταλὶπὼν τὸ ποιμένιον. Ζ. ποῦ
γὰρ ἰκάνῃ ἴψιταί σι; Γα. μη-
δαμῶς. ποῦ γδ ἦλθ ἀντίρ.
εἰδ' ἀπάξας με, ὑποσχόμενά
σαι καὶ ἄλλον παρ' αὐτὸν ἡε-
ῖν τιθέναι ὡς δούρα ἐπὶ ἡμῶν.
ἰχομένη δὲ τὸν δούρα τὸν μῦ-
θον, ὅτι ὑγῆται πρὸς τὴν νο-
μῶν. Ζ. ὡς ἀφ' ἡμῶν ἰπεί ἐστ,
καὶ ἀπλοκάρε, καὶ αὐτὸς δὲ το-
το, πᾶς ἵτι. ἀλλ' ὅ γαυόμε-
δω, ἰκάνει μὲν πᾶσα γαί-
ρην ἡ, καὶ ἐπιδάδου αὐτῶν,
τὸ ποιμένιον καὶ τῆς ἰδίας. εὐ-
δὲ ἦλθ γδ ἰπαράνῃ ἡ πο-
λὴ οὐ ποτὶς εἰς εὐδῶ καὶ
τὸν πατέρα, καὶ τὴν πατέρα.
καὶ αὐτὸς μὲν τυροῦ καὶ γάλα-
κτος ἀμβροσίαν ἴδω, καὶ ἴκω
ταρσίον. τοτο μὲν τι καὶ τοῖς
ἄλλοις ἡμῶν αὐτὸς παρίξας ἰγ-
χίον, τὸ δὲ μίγιστον, οὐκ ἵτι
αὐτοῖς

αὐθιγῶν, ἀλλ' ἀθάνατος γὰρ
 εἶμι, καὶ ἀστέρα σε φαίνομαι
 ποιήσω λέλλιστον. καὶ ὅλας,
 εὐλαΐμαρ ἴση. Γα. ἤν δ' ἔτι παῖ
 ῖον ἐπιθυμῶσα, τίς συμπάξει
 ταί μοι; εἰ γὰρ τῇ ἰδῇ πολλοὶ
 ἐλκεῖνται ἡμεῖς. Ζ. ἔχεις καὶ
 παῖδα τὸν συμπαιζέμενόν σοι
 ποτοῦ ἔρωτα, καὶ ἀστρογάλους
 μάλα πολλούς. θάρρει μόνον,
 καὶ παιδρὸς ἴδι. καὶ μηδὲν
 ἐπιπύει τῶν λέγε. Γα. τί γὰρ
 μὴν χρήσιμος αὐτοῖς μίω; ἢ
 ποιμαίνειν λέονταῖς δεινός;
 Ζ. οὐκ, ἀλλ' οἶνοχρύσεις, καὶ
 ἰδί τοι εἴηται τὸ τελέειν, καὶ
 ἐπιμιλήσει το συμπόσιον. Γα.
 ποτο μὲν ἔχει πέμ. οἶδα γὰρ
 ὡς χρὴ ἐχθίαι τὸ γάλα, καὶ αἰ
 ραδῆναι τὸ λευκόν. Ζ. ἰδοὺ
 πάλιν οὐτὶ γάλακτος μνη
 μονεύει, καὶ αὐτῶν ποιε διακοι
 νύσειοι οἱ τῶ. ταυτί δ' οὐρα
 νός ἐστι, καὶ πίνω μὲν, ὡς πρὶν ἔ
 φημι, τὸ εἴηται. Γα. ἡ δὲ ποτὶ
 τὸ γάλακτος; Ζ. ἴσως μετ' ὀλί
 γον. καὶ γουσαμῶν, οὐκ ἔτι
 ποθήσεις τὸ γάλα. Γα. ποιμήσο
 μαί δ' ἐπὶ ἄλυστος; ἢ μετὰ
 τῇ ἡλικιώτῃ ἔρωτος; Ζ. ἔκ αἰ
 λὰ διὰ ποτόσι αἰνέσασα, ὡς
 αἶμα λαβὸν δαίμων. Γα. μόνος
 γὰρ ἔκ αὐτοῦ αἶμα, ἀλλ' ἡ δὲ
 σοι καὶ δούλει μετ' ἡμῶ. Ζ. οὐκ
 αἶμα

homo, sed immortalis eris, atq[ue]
 etiam sydlus tuum apparere fa
 ciam pulcherrimum & omni
 no felix eris. Gan. Si uero lu
 dere cupiā, quis colludat mecum
 in Ida enim multi coetanei
 eramus. Iup. Habebis & hic
 collusorē tibi hūc Cupidinem,
 & astragalos ualde multos.
 Confide solum. & laeus sis, &
 nihil desideres inferiorū. Gan.
 Quid uero uobis uelīs eris?
 An oues pascere oportebit &
 hic? Iup. Non, sed ministrabis
 uinum, & ad noctem paulo post
 ordinaberis, & procuratoris con
 uuium. Gan. Hae quidem nō
 difficile scio enim ut oporteat
 effundere lac, & coronare po
 culum pastorale. Iupie. Vide,
 rursus hic lactis meminit, &
 hominibus se ministrare putat.
Hoc uero etiam est, & bibi
mus, quema Imodum dixi, ne
sciat. Gan. Dulcius ὅ Iupiter
 lactes Iup. Scies post pusillum,
 & quum gustaueris, non am
 plius desiderabis lac. Gan.
 Porro ubi dormiā nocte? An
 cum coetaneo Cupidine? Iup.
 Non se ob hoc te rapui, ut si
 mul dormiremus. Gan. Solus
 enim nō possis, sed suauius dor
 mire mecum? Iupie. Profecto,
 cum

cum tali, qualis es tu Gany-
des sic pulcher. Ga. Quid. n.
te ad somnū tuu abie pulchritu-
des? Habet quoddam mecum
iū, iuue, & si ilius induci iu-
sum. Ga. Acqui pater meus in-
dignatus nūq. mibi cōdormire nū,
& nācōat nūq. quō turbare
ipsius somnū uoluerat plecthē,
calcutari, & aliqd loquēs in-
terea quādo dormirē, quā ppter
ad matrem remittebas me dormi-
eum sepius sculo. Quare si cō-
hoc, ut ais, rapuisti me tēpus in-
bi est, ut me de nouo internum de-
ponas, uel molestia afficeris
nihil dormiendo. Tūrōabo. n.
te cōtinuē, huc atq. illuc me rei-
uolues. Tu. Et qui hoc ipsum
iūuissimum nūq. feceris, si te
cū uigilare cogas. Oculi uer-
enim interea te cōsarpus, et am-
plectat. Ga. Ipse uideris, ego
uero dormiant te cōsarpante.
I. I' debemus tunc quid agē-
dum. Nunc uerō aībus ipsum
Mercuri, & posse aquam de ui-
norum uitate bibere. duc ut mi-
nistret nobis, duc ē prius, quā
admodum oporteat porrigere
symbum.

5 Ionis & Iuis.

Ex quo adulescentulū hūc Iu-
piter, Phrygiū nūq. dīco, dō I-
da

μὴ γὰρ γινώσκεις, οἷός ἐστι γὰρ
τύμνος, εὐτὼ λαλῶς; I. α. τί
γάρ σι πρὶς τὸν ὕπνον ἐνύστα-
το λάλλῃς; Z. ἔχει τί δὲ λυγ-
ρὸν ὄφιν, καὶ μαλακίῃ δὲ μὴ
παχὺ αὐτῷ. Ga. καὶ μὴ οὐ
γινώσκεις ὅτι καὶ μοι συγκαθ' οὐ-
δεντι, καὶ δινυαίτε ἔωδον, ὡς
ἀφ' αὐτοῦ αὐτοῦ τὸν ὕπνον σφί-
ζεσθαι καὶ λακτῖων, καὶ
τι σφίγγεσθαι μεταξὺ οὐκ ἐστι
καθ' οὐδεντι. ὡς τε παρὰ τὸν
μυθρὰ ἐπιμπέμεν κοιμηθῆναι
μυθρὸς τὰ πολλὰ. ὡς δὲ
οὐκ ἐστὶν ἔτι, ὡς γὰρ, αἰὲν, κα-
οἶμι, καταδύναι αὐτὸς ἐν
τῷ γλῶ, ὅτι πράγματα ἔχει αἰ-
γυαυῶν. εἰσὶ γὰρ γὰρ οἱ οὐκ
οὐκ ἐστὶν σφίγγεσθαι. Z. τοῖς αὐ-
τὸ μοι τὸ ὅτι σφίγγεσθαι, ἐν
ἀγρυπνίᾳ αἰμὴ μετασθαι. σφίγγε-
σθαι διατιθῆσθαι πάλαι, καὶ
σφίγγεσθαι. I. α. αὐτὸς αἰὲν
δένει. ἐν δὲ λιμνήσθαι,
οὐκ καταρτίζεσθαι. Z. οὐκ. εἰ
εἰ μὴ αὐτὸς, τί πρὸς τὸν. καὶ
δὲ παρὰ αὐτὸν ὡς γὰρ, καὶ
πρὸς τὸν αἰὲν ἀδυνασθαι, ἀγρυπ-
νίᾳ σφίγγεσθαι, δαδάζει πρὸ
τῆς γλῶ, καὶ ὅτι γὰρ τὸ σφίγγε-
σθαι.

Ηρως καὶ δ. ἔς. Ηρως.

Εἰ οὐ τὸ μέγιστον τοῦ τοῦ
ἔσθαι, τὸ σφίγγεσθαι, αἰμὴ δὲ ἔστιν ὡς
πάσαι

πάσαι διού, ο αὐτὸς γὰρ, ἵλα-
 τήρ μοι προσέχας τὴν τᾶν. Ζ.
 καὶ τοτο γὰρ ὦ Η, αὖλοτυπῆς,
 ἦδ' ἀφίλις ἔγω καὶ ἀλυσό-
 πατον; ἐγὼ δὲ ὡμῶς τὰς γυ-
 ναιξὶ μόναις χαλεπὸν σὶ εἶ-
 ναι, ὁπόσαι αὖ ἐμιλήσωσιν ἐ-
 μοί. Η. αὖδ' ἐκείνη μὲν οὖν
 ποιεῖς, ἐδὲ πρὸς τα σιαοτῶ,
 δε ἀαύτων διῶν δὲ πῶς κε-
 ῶν, ἀπολιπὲν ἐμὶ τῶν ἐμῶν
 γαμντῶ, ἐπὶ τῶν γλῶν ἵαται
 μοιχόσων, χρυσίου ὅ τᾶν; ὅ
 γυναιξὶ; ὅ. πάλιν ἀλλ' ἐκεί-
 ναι μὲν σὶ, ἔγω δὲ γὰρ μὲν
 σὶ, το δ' ἰδὲ αὖν τατὶ πᾶσι
 ἀφ' ἁσας, αὖν πῶς ὅ γυναιξὶ
 πρὸς διῶν, ἡ σιαοτῶν ἐπὶ τῶν
 φάλλων μοι ἱπαχέων, ἐπὶ τῶν
 οὖν τῶν λέγων, ὅ τας ὁπόσαι
 οὖν τῶν; καὶ ἀπὸ γυναιξὶ
 ἔγω ὅτι Η. καὶ ὅ Η. φαιτ' ὅ
 δια-
 κεῖται μὲν, οὖν ὅ καὶ τῶν
 ἀνὰ ἄλλας λάβοις παρ' αὐτῶν,
 ὅ φιλοῦσαι πρὸς τῶν αὐτῶν,
 ἀπὸ τῶν ὁπότων. ἡ τὸ φίλον
 αὐτῶν ὅ τῶν τῶν. καὶ δια-
 το ὅ δὲ διῶν, πᾶσι αὖ
 τῶν πᾶσι. αὖν τῶν ὅ καὶ ἀπο-
 γυναιξὶ μὲν, ὅ τας
 ἱπαχέων. καὶ πᾶσι ὅ ἀπο-
 τῶν αὐτῶν, ὅ τας ὁπότων
 αὐτῶν, πᾶσι, ὅ τας καὶ αὐτῶν
 πᾶσι, καὶ αὖν πρὸς τῶν
 χίλις,

da rōpiēs luc adduxisti, minus
 aduertis mihi aim. Iu. Eia ob
 hūc Iuno zelotypa iā es simpli-
 cem adeo, & minime molesta
 Ego uerō putabā mulierib. for-
 lis difficile te esse, quacūq; con-
 uersantur meū. Iup Neq; illa
 quidē rectē facis, nec conueniens
 tibi, si, & omniū deorū in matris
 existēs, relinquens me legem mē
 uxorem, an terra de cōditis, ubiq;
 adulteria exeres in auium uel
 ciuiū conuersus. Veniē amē nūc
 mulieres tibi in terra morient.
 Idco aūt hoc fureto capto, etiā
 in caelum subuolasti, Deorū ge-
 nerossime, & nūc ille n. bis
 habuit, ante oculos mihi addu-
 ctus quasi amulus, scilicet ut pro-
 cillaretur tibi, sic morient. Idē
 ne uero carebas procillatori-
 bus? Aue desisti adeo fure &
 Hebe et Vulcanus ministrādo?
 Iū uerō eum calicem non ali-
 ter ab eo accipis, quā simul
 & osculatus fueris ipsam ani-
 tea, omnibus aspiciētib. Ec-
 de osculatio ista suauior tibi est
 ipso necitare. Atq; ob id saepe
 numero, neq; sitiens, petis bibe-
 re. Interdū aūt etiā ubi degusta-
 sti solū, porrigere ipsi soles, dein
 de bibere ipso arripis calicem,
 & quātum in illo reliquū restat,
 omne ebibis, ea etiā parte un-
 de ipse bibit, & ubi applicauit
 labia,

labia, ut et bibas simul, et oscu-
leris. Nuper uero rex ille atq[ue]
omniū pater, depositis Aegle
et fulmine sedisti talis ludendo
cum illo, barbā ipse teneā[ς] et tā
promissam habēs. Omnia igitur
uides hęc, quare ne te putes la-
tere. Iup. At quid adeo graue
hoc, ō Iuno, adieścētem adeo
pul. brū inter beneuolū de oscu-
leri, obieścētiq[ue] utroq[ue] uultu. Et
i sculo uidelicet et neclare, qđ
si igitur uel semel cōmiciā ipsi,
quo et te osculetur, nō amplius
accusabis me, qđ osculū illius
præstantius neclare puto. Iup.
Pædiconū uerba hęc sunt. E-
go uero nō ite infamū uero, ut la-
bia mea applicē molliculo isti
Phrygi, adeoq[ue] effeminato.
Iu. Ne conuinceris generosissi-
ma tu, amores meos, nā mulie-
rosus et barbarus, et mollicu-
lus iste, suauior et desiderabili-
or, nolo aut dicere amplius. ne-
ce magis iritem Iup. Vcinā ue-
rō et in uxorē illū duxisses, mei
gratia. Memineris igitur, qua-
libus mihi, ppter egregiū istū
pocillatorē temulēter insultas.
Iu. Imō uero Vūicanū istū, filii
ummiū oportebat nobis pocilla-
ri, claudicantem uidelicet, et a
fornace ueniēcē, adhuc sauiilis
plci

χείλη, ἵνα καὶ πίνοι ἅμ, καὶ
φιλή. πρώτῳ δὲ ὁ βασιλεὺς,
καὶ ἀπάντων πατέρ, ποδὶ
μυρῶ τῷ αἰγίδα καὶ τὸν
ἑδρανόν, ἰναῖδης ἀφ' ἑαυτοῦ.
ἵνα μετ' αὐτό, πώποτε ταῖς
καὶ τὸν λαθευρί. πάντα ὅμ
ὀρῶ ταῦτα, ὥς τι μὴ οἶδα καὶ ἄ-
νθρωπον. Ζ. καὶ τὶ δεινόν ἔστι, μὴ
βέλτερον ὅτι καλὸν μετ' αὐτῷ
τοῦτα ἡσυχία, καὶ ὕδιν
δαί ἀμφοῖν, καὶ τῷ φλόμα-
τι, καὶ τῷ εἰνταρι; ὅρ' ἔντι
φίλων αὐτῷ καὶ ἅπασι φίλων
οἰοῖται, ὅτι μὴ μίμνηται, πρὸς
τιμὸν δὲ τὸ εἰνταρι; οἶα μὴ
εἶναι τὸ φίλον εἶναι. Η. Ζ. πᾶσι
ἀφ' αὐτῶν οὗτοι λόγοι. γὰρ δὲ
μὴ δὲ καὶ μαρτυρῶ, ὥς καὶ χείλη
προσφύγειν τῷ μαλθακῷ τού-
τῳ. φρυγιστῶς ἡσυχία μί-
νη. Ζ. μὴ καὶ λοιδορῶ ὕψιστος
οὐδὲν τοῖς παλαιαῖς. οὐτοὶ δὲ
γὰρ ὁ βασιλεὺς, ὁ βασιλεὺς,
ἡ μαλθακὴ, ὕδιν καὶ πρὸς
τοῖς φ. ὅτι βέλτερον δὲ εἰπῶν,
μή σι πρὸς φλόμα ἐπιπλήν. Η.
ρα. εἶν καὶ γὰρ ὅτι αὐτὸν ἡ-
μᾶς εἶναι. μίμνηται γὰρ. οἶα μὴ
διὰ τὸν εἰροχόν τὸτον ἡμᾶς.
ροῖται. Ζ. οὐκ. ἀλλὰ τὸν ἡσυχί-
αν ἡσυχίαν τὸν οὐκ ἡσυχίαν
ὅμιν χαλεπότερα, ἡ καὶ καμῖ-
νη ὅτι τα, ἡ τὸν σπινθέρων
αἰαί

αὐτῶν, ἄρτι τίς ποτὶ
 γὰρ ἀποτιθίμετον, καὶ αὖ
 ἐκείνων αὐτῶν τῶν δακτύ-
 λων λαμβάνειν ὑμᾶς τίς δύ-
 νηται, καὶ ἐπιπαταλέειν φι-
 λῆσαι μετὰ, ἐμὸν δ' αὖ ὅ μιν
 παρ' οὐ νόμιμα φιλήσεις, ὑπὸ
 τῆς ἀβόλου παροβαλόμενον
 τὸ ὠφέλιμον; ὅστις ταῦτα οὐ
 γὰρ καὶ παρὰ πολὺ ὁ οἶνοχο-
 ῦς ἐστὶν ἱμῖν πρὸς τῷ συμπο-
 σίῳ τῶν διῶν. ὁ γὰρ οὐκ ἔστι
 δὲ, καὶ καταπινέτω αὐδὲ
 ὅτι τίς δὲ λαθαρὲς γὰρ, καὶ
 ῥοδὸν δὲ καὶ καὶ ἐπιταμί-
 νει ὅστις τὸ ἵκπομα. καὶ ἱ, σι-
 λυπῶ μάλιστα, καὶ φιλεῖ ἡμι-
 ον τοῦ ἵκπομα. καὶ οὐκ ἔστι
 χαλδῆς ὡς ἴσθ' ὁ φασί, καὶ οἱ
 δὲ καὶ αὐτοὶ αὐτὸ ἀνέχονται ὡς
 ἡμιον, καὶ ἀνέχονται μετὰ ἱ-
 σί, καὶ οὐκ ἔστι ὅστις αὐτὸν,
 ὅστις τὸν λαθὼν λαμβάνει πο-
 τὸν ὅτι δὲ αὐτὸν, ὡς λαθὼν δὲ
 ὅτι ὅστις ταῦτα, οὐδ' οἱ σπιν-
 θήρδ' ὅτι ὅτι ἡμιον ἀπὸ ῥο-
 πόνος μὲν ὅτι πόνος παρ' αὐ-
 πο. Ζ. λυπῶ ὡς ἡμιον αὐτὸν.
 ὅτι ὅτι ἄλλο. καὶ οἱ ἐπιείκεις
 τὸν ἵκπομα λαμβάνουσα, εἰ δὲ
 ὅτι παρὰ παρὰ ὡς αὐτὸν δι-
 χαλῶν τὸ ἵκπομα, οὐ μὲν ὅτι
 ὅτι οἶνοχοῦς. οὐδ' ὅτι γὰρ οὐκ
 ἔστι, ἱμῖν μὲν αὐτὸν τίς

πύλη

plenum, deposito paulo ante
 forcipe. Ex ab illis ipsis digi-
 tis, accipere nos calicem, ac
 etiam ipsam uicere oscu-
 lari, quem nequiter tu bene-
 ces. uicere fueris, praesum-
 ptio quasi coram illius ex-
 cie. Nimirum facies, acce-
 ptum etiam pocillum uicere,
 cohonesque decorum concubina-
 nonne? Ganymedes autem hic
 iterum in Idam hinc ablegari
 dus est, quippe purus ac can-
 didus est, et digitos habet ro-
 seos, etiam scite porrigit pocu-
 lum, et quod te omnium mori-
 der maxime, osculatur dulcius
 ipso necitare. Iupi. Nunc tibi
 et claudus, o Iupiter, Vulcan-
 nus est, et reseruit fuligine, ac
 quae nausea afficeris, cum aspi-
 cis ipsam, ex quo formosum et
 capillatum illum Ida emicuit.
 Olim autem non uidebas ista,
 ne si tu fauilla, ne si fornax ipsa
 abstergebatur, quo minus biberet
 illa porrigente. Iu. Aegri uide-
 ne Iuno te ipsam afficis, nihil
 aliud agis, et mihi amorem co-
 magis incendis, quia zelotypa-
 es. Quod si uero grauaris a pue-
 ro formoso accipe poculum, tibi
 quod filius ministrat potum. Tu ue-
 ro Ganymedes mihi soli redde

calicem

calicem, & cum quolibet bis
oscularerint, & cum plenū porri-
gis, & cum rursū in me illū
accipis. Quid uia lachrymaris?
Ne metus. Malum. n. feret, si
quis tibi molestus esse uoluerit.

6 Iunonis & Iouis.

Ixionē hunc uides Iupiter,
qbus nā moribus affectū putas?

I. Hominē esse uilē Iuno, &
cōbibonem, nō. n. cōuersaretur
nobis: si indignus conuiuiō fo-
ret. I. — Si indignus est, cōuine-
uosus ceriē exiit, quā ppter nō
amplius cōuersetur uobiscum.

I. Quid uā cōuinecie inuoluit?
oportet. n. (ut puto) et me scire.

I. Quid uerō aliud? Exenim ci-
rubeo dicere ipsū, uile est qd
tibi sumpsit. I. Atq; oō hoc tāto
etiam magis dicere cōbeba, an
quā uile turpia quorū conatus
ē. Nū igitur sollicitus aut aliqūā
ad stuprū ueligo. n. cuius mori
di turpe sit, qd te formidaueris
dicere. I. Ipsam me, nō aliam
quānam Iupiter, lōgō iam tem-
pere. Ac primū quidem igno-
rabam quid rei esset, cur accēdē
ad eam me asspiceret. Ille autē
etiā ingemiscens et sublachry-
mabatur. Et si quādo bibēs tra-
didissem Gan. poculū, hic pete-
bas ex eo iē ipso bibere. Et ca-
piēs osculabatur in creca, & ad

κύλινα. καὶ ἰφ' ἑκάστη δὲ φέ-
λει με, καὶ ὅτι πλεον ἐρίχοις,
καὶ αὐτὸς ὅποτε παρ' ἐμὲ ἀπὸ
λαμβάνοις. τί τοιο δακρύεις
μὲν διδίδι. οἰμώεις γάρ, ὅρ-
τις σὺ λυπᾶν ἰθὺς.

Ἡρα καὶ Διὸς. Ἡρα.

Τὸν ἰξίωνα τοιοτὸν ὄρας τῷ
Ζεῷ; ποῖόν τινα τὸν ῥόπον ὁ
γάρ; Ζ. αὐθρῶπον εἶναι χρῆται
ὡ Ἡρα, καὶ συμποτικόν. ὃ γὰρ
αὐτὸ σωλὺν ὁμῖν, αἰνᾶται τὸ
συμποσία ὡν. Ἡρα. ἀλλ' αἰνᾶ-
ξίος ἔστι, ὕβρις γὰρ ὡν. ὡς τε
μηκῆτι σωίστα. Ζ. τί δὲ ὕβρι-
ος; χρὸ γὰρ οἰμαι ἄξιον εἰδέν-
εαι. Ἡρα. τί δ' ἄλλο; καὶ γὰρ
αἰσχύνεται εἰπᾶν αὐτὸ. τοιοτὸν
τὸν ἔστιν, ὃ ἰξίωνασι. Ζ. καὶ μὴν
διὰ τοιο καὶ μάλλον εἰποῖς
αὐτὸν, ὅσον καὶ αἰσχρὸς ἐπιχέ-
ρσοι. μῶν δ' ἐπέλατιν; σου-
ρίαι γὰρ ἐπὶ ἑντι το αἰσχρὸν.
ἐπὶ αὐτὸν ἐκπύουσαι εἰπᾶν. Ἡ-
ρα. αὐτὸν ἰαί, ὅτι ἀλλήλων τι-
να ὡ Ζεῷ, πολλὸν ὅσον χρεόν.
καὶ το μὲν πρὸς αὐτὸν, ὅσον τὸ
πράγμα, Διὸς ἀπὸ αὐτοῦ
ἐκπύουσαι ἐμὲ. ὃ δὲ καὶ ἔστιν, καὶ
ὑπερβαίνει. καὶ ἵπτοι πρὸς αὐτὸν
παραδοίαν τῷ Γαυμήλει τὸ
ἱκνομα, ὃ δὲ ἔπειτα αὐτῷ ἐ-
κπύουσαι πρὸς αὐτὸν. καὶ λαβὼν ἑφί-
λει μεταξὺ, καὶ πρὸς τοὺς
ἑσθλὰς

ἔφθαλμον ἐπεσφύει. καὶ αὖ-
 δις ἀφώρῃ ἐν ἐμῇ. ταῦτα ἤλθον
 σάωσω, ὅπως τὰ ὄντα. καὶ ἐν
 πείσῳ μὲν ἡ τούτῳ λίγην
 πείσεις, καὶ ὅμῳ παύσασθαι
 πῶς μακίαν τὸν αὐδῶν. ἐν
 πεί δὲ καὶ λόγους ἐτόλμασθαι
 μοι προσφύγειν, ἵνα μὲν ἐ-
 φῶσα αὐτὸν ἵτι ἀκρόαται,
 προσκυλισθούμεν, ἐπιρραφα-
 μέν τὰ ὄντα ὡς μὲν ἐκένου-
 σαι αὐτὸ ὕβρισι καὶ ἐκείνῳ
 οὐτῷ, ἀπὸ ἡδύμοι φράσων-
 σα. οὐδὲ αὐτὸς ὅρα, ὅπως μί-
 πται τὸν αὐδῶν. Ζ. οὐγὲν ἐλα-
 παρῶν ἐν ἐμῇ αὐτὸν, καὶ
 μίχα τῶν ἡσυχίας γάμων; το-
 σούτῳ ἐμὲ δὲ τὸ εἶναι τα-
 ρῶν. ἀλλ' ἡμᾶς τούτων αἰ-
 τιοῖ, καὶ πῶς τὸ μέγιστον φι-
 λαύδρωποι, ἵνα καὶ συμπό-
 ται αὐτοὺς ἐπεισάμεθα. οὐγ-
 γνωστοὶ οὖν, ἐπὶ πῶς τὸ ὅμοια
 ἡμῶν, καὶ ἰδόντες ὅρα ὅτι ἐλά-
 λω, καὶ οἷα οὐ ποτὶ ἄλλον ἐπὶ
 γῆν, ἐπὶ τούτῳ ἀπολαύσαι
 αὐτῶν ἐρεῖται ἀλόντες. ὁ δὲ
 ἔφη, βίβλῳ τί ἐστὶ, καὶ εὖν
 αὐδῶν μόνον ἀφῇ, ἀλ-
 λὰ καὶ ὅμοια αὐτῶν ἐστὶν.
 Η. καὶ οὐ μὲν καὶ παύσασθαι
 γὰρ ἀδύνατον ὅρα. καὶ ἀφῇ
 σι, καὶ φῖς τὸς ῥιπὸς, φῶ-
 σι, ἰδὼν, καὶ ἵνα αὐτῷ,
 οὐδὲ

oculos admonerebat, & rursus
 prospectum in me intende-
 bat, hæc intelligebam amatoria es-
 se, & multo quidem temere ve-
 recundabar dicere ad te puer
 cessaturum a furore ho-
 minem. Postquam vero & ser-
 mones ausus est mihi adhibere,
 ego dimittens illum adhuc le-
 chymantem, & ad genua proi-
 volucum, obsecrans auribus. ut ne
 contumelias supplicantis illius
 audirem, abijit tibi dicere. Tū
 vero ipse vide, quō exploratus ui-
 rum. Iu. Euge, sceleratus ille
 in me ipsum, et usq; ad Iunonis
 nuptias etiā. adeo ne inebriatus
 est negligare. Ceterū nos auctores
 horum sumus, & ultra modum
 amatores hominū, qui quidem
 & cōiunctores nostros ipsos sci-
 citus Digni igitur uenia iūe,
 si bibentes similia atq; eadem
 nobiscum, deinde & afficiētes
 cælestes istas formas, & quales
 nunquam uiderūt in terra. con-
 cupuerunt frui illis, amore ca-
 pi uidelicet. Est autem amor
 uolentium quiddā, et nō hominē
 bus solum imperat, sed et nobis
 ipsis interdum. Iup. Tūus qui-
 dem & ualde hic dominus est,
 & ducit te, & sere naso (ut a-
 iunt) trahēs, & sequeris ipsum.

quocūq; duxerit, & te immuta-
 ris facile, in quocunq; iusserit,
 et prorsus possessio et ludus A-
 moris est tu. Etenim Ixion scio,
 qđ ueniam tribuis, ne q et ipse ad
 ulterio cognoueris aliquādo il-
 lius uxorem, quae tibi Pirithoā
 peperit. Iu. Adhuc n. tu memi-
 nisi illorū, si qđ ego lusi in ter-
 ra descēdes. Sed nosti qđ mihi
 uideatur de Ixione, multādum
 qđ ipsum nequaquā, neq; a con-
 iunio extrudendum esse, rusticum
 enim foret. Sed qđ amas, & ue-
 ais, lachrymatur, & intolerabi-
 lia patitur. Iu. Quid nāō Iupi-
 ter, metuo enim, ne & tu cōcu-
 melosum aliquid dicas. Iup.
 Nequaquā. Sed simulacrum ex
 nube fingētes tibi simile, post-
 quā solū fueris cōiunū, et ille
 uigilat (ue par est) prae amore,
 ad cōcubitum adhibeamus ipsi
 afferētes. Sic enim ab angēlo
 animo fortassis desistet, putans
 se cōsecutū esse desiderū. Iup.
 Aprage, ne nūquā quicquā tem-
 pestiū illi cōtingat, quando ea
 ita, quae supra ipsum sunt, cōcu-
 piscit. Iu. Atamē patereō Iu-
 no. Quid enim adeo praeuē ubi
 accidet ex hoc figmento, si cū
 nube Ixion congregatur? Iup.
 Sed nubes ego esse apparebo.

ⲉ

ἴθθα αὖ ἡγῶμαι σοι, καὶ ἀνέλα-
 τήραδ' ἰωγ, ἵε ἴ, τι αὖ λαδόν-
 οη. καὶ ὅλως λατῶμα καὶ πᾶσι
 διὰ τὸ ἔργον εὐγί, καὶ οὐδ'
 τῷ ἱστοί, οἶδα, λαβόντι συγγνώ-
 μῃ ἀποδίδωμι, ἅτι καὶ αὐ-
 τὸς μοιχόσας ποτὶ αὐτὸ πᾶσι
 γνωαῖνα, ὅσοι τὸν παρίθου
 ἱστῶν. Ζεύς. ἴτι γὰρ οὐ μίμνη-
 σαι ἱκέτωρ, ἵτι ἰγὼ ἱπαφαί-
 ἱε γλῶσσαι λατῶν; ἅταρ οἶδα
 ὅμοι δὲ καὶ ποτὶ τὸ ἱστοί. ὅ-
 λαβόντι μὲν μελαμῶς αὐ-
 τὸν, μέλα' ἀποδίδωμι τὸ συμπε-
 σίου. οὐκ αὖ γάρ. ἱπαδ' ὅρῳ,
 καὶ ὡς φῆς, λατῶν, καὶ ἀφ' ὅ-
 ρου παύσας. Ηρα. τί ὦ Ζεῦ;
 δίδωμι γάρ, μὴτι ὑβριτικῶς
 καὶ σὺ ἱπῆς. Ζεύς. οὐδ' αὖ μῶς,
 ἀλλ' ἵδμεν ἱε τιφίλοις πᾶσι
 σάμφοι αὐτῇ σοι ὁμοίῳ, ἱπα-
 δὲ καὶ λατῶν τὸ συμπεσίου, λατῶν
 οὐδ' ἀγρυπνῆ ὡς τὸ εἰνῆς καὶ
 τὸ ἱστοί, παραπατακλήτω
 μὲν αὐτῷ φέροντες. εὐτι γάρ
 παύσας αὐτῷ μὲν, οὐδ' αὖ
 τιτυχεσθαι ὅτι ἐπιδυμῶς. Η-
 ρα. ἀπαγί μὲν ὅρῳ, ἱπα-
 τῶν καὶ αὐτῶν ἐπιδυμῶν.
 Ζ. ὅμοι καὶ ὁμοίῳ ὦ ἡγῶ. τί
 γὰρ αὖ καὶ πᾶσι λατῶν ἀ-
 ποτὸ τοῦ πᾶσι καὶ, εἰ τιφί-
 λῃ ὁ ἱστοί σωίτας; Ηρα. ἀλλ'
 καὶ ὁ τιφίλῃ ἰγὼ εἶναι. Δίφω,
 καὶ

ἢ τὸ αὐχρὲρ ἢ ἰμὶ ποι-
ήσῃ διὰ τὴν ὁμοίωσιν.
Ζεύς. ἰδὲν ἔτε. φῆς. ἔτι γὰρ
ἢ σφίλιν ποτὶ Ἥρα γυναικὶ
αὐτῇ, ἔτι οὐ σφίλιν. ἰδὲ ἰξίον
μίσηρ ὅζα παταθῆσιν. Ἥρα.
ἀλλὰ οἷσι πάντες ἀνδρες πο-
ταρτέκαλοι εἰσιν, αὐχρὲς
καταλῶν ἰσως, καὶ δὲ γὰρ
οὐτὶς ἀπαρσι, λίγῳ συγγί-
γνῃσθαι τῇ Ἥρᾳ, καὶ οὐ λυκα-
φῶς εἶναι τῷ Διὶ. καὶ πᾶς τὰ
χαρῶν με φέσσειν αὐτῷ. οἱ
δὲ πιστεύουσιν, ἂν εἰδότες
ὅς σφίλιν σφίλιν. Ζεύς. ἂν
ἔμῳ τι τοῦτο μέγα, ὅς τ'
ἔστω ἰμῶν, ῥοχὺ ἀθλῶν
ἔπειθ' ἰδὲς, συμπεριχ-
θῆσιν αὐτῷ καὶ, καὶ
πῶς ἀπαρσι ἔξῃ, δὲ λυ-
κῶς αὐτῷ ἰσως. Ἥρα. ἔ-
τι δὲ αὐτῷ τὸ γὰρ ἀπὸ τοῦ
γαλαυχίας.

Ἀπὸλλων καὶ Ἡ-
φαίστος.

Εὐρακας ὁ Ἀπὸλλων τὸ
τὸ Μαίης βριφῶς τὸ ἀρ-
τιχρὲς, ὡς βαλὼν τὴν ἔσθῃ, καὶ
προσγίλῃ παρσι, καὶ ἀλλοῖσι
ἢ τῷ μίγα ἀγαθὸν ἀπεδ-
σόμενον; Ἀπ. ἰκάνει φῶ
βριφῶς ὁ Ἥρας, ὃ μίγα
ἀγαθόν, ἢ ἰσως τοῦτο φεβύ-
θ' ὅτιν, ἰσως τὸ τῇ πα-
ροργίᾳ;

ἔτι τὴν ἰσταν ἰσταν ἰσταν
committet propter similitudi-
nem. Iu. Nihil istud dicis, neq̃
enim nubes hac unquam Iuno
erit, neq̃ tu nubes. Ixion autē
solum describitur. Iup. Sed (ut
omnes homines arrogantes
sunt) gloriabitur descendens for-
sitan, ἔτι narrabit omnibus,
dicens, coisse cum Iunone, ἔτι
Iouis pualem esse, forsitan e-
tiam dixerit, me ipsam amare,
illi uero credetur, quando non
uiderunt, quomodo cum nube
coierit Iup. Igitur si quid tale
dixerit, in infernum præcipie-
tur, ac tota miser alligatus, cū
ipsa perpetuò circumducetur.
ἔτι laborem nunquam cessaturū
sustinebit poenas uidelicet
has pro amore dependens. Iu.
Non enim graue hoc quidem
ob iactantiam.

Ἀπολλίνος καὶ Ὑψέλης.

Ἰδὲ ἰσταν Ἀπὸλλων Μαίης ἰσ-
fanculum illū, nuper genitū, ut
formosus est, ἔτι aridet omni-
bus, ἔτι iam quod tale quiddam
præ se fere, quasi in magnū aliquid
bonū euasurus sit. Apol.
Illum ne ego infancem dicā, ὁ
Ὑψέλης, aut in magnū aliquid
bonū euasurū; qui ipso Iapeto
antiquior est, quā ad fraudu-
lentiam

leniam. Vul. Et quē adco iniu-
ria afficere potueris, iam pri-
mū in lucē adiuuast. Apol. In-
terrogā Neriū, cuius triden-
tē suffutatus est, aut Marcē, nā
et huius subteraxi clā ē uagina
gladiū, ut inierim de me ipso nō
dicam quē et arcu spoliasti et
fugieis. Vul. Hæc cinē infancu-
lus et modo natus ille, qui uix dum
mouebatur in cunis inter inuo-
lucra? Ap. Scies Vulcane, si
modo ad te aliquando ueneris.
Vul. Atque uenit iā pridē. Ap.
Quid igitur, habes ne oī fabrile
instrumentū, nec dum quicquā illi
us tibi amissū est. Vu. Oē Apol-
lo. Apo. Attentē inspicere dili-
gētis. Vul. Per Iouē, forcipē nō
uideo. Apol. Sed uidebis illū
alicubi inter inuolucra in cui-
nis infans. Vul. Adcō ne adu-
cas manus hēt, perinde ac si in
ipso uentre iā iū medicus esset
furādī rationē? Ap. An nō au-
disti ipsum loquentē quoque ar-
guta ac uolubilia quādā. Atque
hic etiā ministrare nobis uult.
Hæc autē uocato ad se Cupidi-
ne, statim illum palestra supra-
uit, nescio quo pacto pedes illi
subtrahēs. Deinde cū d. cassetis
laudaretur, interea Veneri sicut
ripuit cingulū, cū illa amplexa

εὐρυγίε; Ηφαι. καὶ τίνα αὐ-
τὸν ἐκθῶσαι θύοντα κρῖτος
καὶ ἴμ; Απε. ὄρωτα τὸν Περ-
σεύην, ὃ τὴν βίαν αὐτοῦ
λίψας, ὃ τὴν ἁρὰ, καὶ τὸν
γὺ δὲ εἰλκυσὶ λαδὼν τοῦ
λαῶν τὸ ξίφος, ἵνα μὴ ἱμαί-
τῃν λίγας, ὅν ἀφύπλιος
τίξῃ, καὶ τῶν βιλήν. Ηφαι-
τος γὰρ ταῦτα, ὃ μέγας ἱ-
κιστὸς ἐστὶ τῶν σπαραγμῶν.
Απε. ὡς ὃ Ηφαιστῆ, ὃ σὺ
προῖλθῃ μόνον. Ηφαι. καὶ
μὴν προῖλθας ἦδρα. Απε. τί
εἴμ, πάντα ἔχεις τὰ ἔργα
λαῶν, καὶ ἵδ' ἐν ἀπέλκυσσιν αὐ-
τῶν; Ηφαι. πάντα ὃ ἀπὸ
λαῶν. Απε. ἴμνε ἰπὶ σκίψιν ἁ-
καλίῃ. Η. ἐν δὲ τῇ πύλῃ
γὰρ ὄχλῳ. Απε. ἀλλ' ὅψο
αὐτῷ παρὰ σπαραγμῶν
ἐρίφει. Ηφαι. ὅτις ἐξέχων
ὄσιν, λαβὼν ἐπὶ τῇ γαστρὶ κα-
κλήσας τὴν κλητὴν
Απε. ὃ γὰρ ἔκαστος αὐτὸ καὶ
λαλεῖται ὃ δὲ σπάρτα
ἰπὶ βόχα. ὃ δὲ καὶ διακου-
σθαι ἡμῶν ἰδίαν. χθίς δὲ
προσκαλεσάμεθα τὸν ἔργον
τα, κατὰ λῶν οὐδὺν, ὃ κα-
εἶδ' ἔπειτα ὑφίλαμεν τὸ πῶ-
δε. ἅτα μεταφύπνουμι
οὐ, ὃ ἀφροδίτης μὴ τὸν
καθὼν ὑκλήψι, προσπύλαμι

ἡμεῖς αὖτις ἐπὶ τῇ οἰκῇ, τὸ
Διὸς δὲ γιγνώσκοντες, τὸ σκῆ-
προν. αἱ γὰρ μὴ βαρύνοντες ἡ
ἐβραμῆς ἐν, καὶ πολλὸν τὸ
πῶς ἄντι, καὶ αὖτις αὐτὸ ὑφάλη-
 πον. Ηρακ. γογγίζοντι τὰ τῶν
 παλαιὰ φῆγ. Απο. οὐ μένον,
 ἀλλ' ἔδε καὶ μυστικόν. Η-
 ρακ. τῶν, τὸ τοῦ τυμαίριου
 ἔχοντες. Απο. χιλιόντων πονν-
 κρῶν δυνάμει, ἔργον αὐτῶν αὐ-
 τῶν σωπῆξαι. πῶς γὰρ
 ὁδομασίαι καὶ συγῶσαι, ἡ
 παλαιὰ λαλάμους ἡμῶν ἔχοντες,
 καὶ μαγὰς τὸν ὑποδαί, καὶ
 ἐπὶ τῶν αὐτῶν ἡμῶν χερ-
 δαί, μιλῶν πᾶν γλα-
 φερὸν ὡς Ηρακλῆ, καὶ ἐπὶ
 μένον, ὡς καὶ αὐτῶν φῶς
 οὐκ τὸν πάλαι κυδαί-
 ρον ἀσκούοντα. ἡμεῖς δὲ ἡ
 μάλα, ὡς ἐν αὐτῶν μένει τὰς
 ὁδομασίαις ἐν τῷ οὐρανῷ, ἀλλ'
 ὑπὸ πρὸς οὐρανῶν ἔχει τὸ
 ἔδον κατὰ τὴν ἡμεῶν τὴν καὶ
 καὶ δὲ ἀδελφῶν. καὶ αὖτις
 αὐτῶν. καὶ ἐπὶ τῶν τῶν
 ποννῶνται δαυμασίαι τῶν
 αὐτῶν, ἡ ψυχὰς καὶ, καὶ
 κατὰ τὴν τῶν οὐρανῶν. Ηρακ.
 ἡμεῖς ἡμεῶν ἡμεῶν αὐτῶν
 πᾶν τὸν αὐτῶν. Απο. τοῖς
 οὐρανῶν ἀπὸ τῶν οὐρανῶν
 αὐτῶν, τῶν οὐρανῶν. Ηρακ. ὡς

ea ipsam fuisset ob uictoriam
 Ioue autē ridēne, (sepe tū illius
 sustulit, & nisi grauius fuisset,
 & plus ignis habuisset, ipsam
 quousq; fulmen suberaxisset. Vul.
 Celeste scilicet agile quēdam puerū
 mihi natus. Ap. Quinimo &
 Musiciū præterea. Vu. Unde
 nam biuiores cōiecturam facis?
 Apo. Tē ludine mortua alie
 bi inuēta, instrumentū ex ea cō-
 pectū dedit. Brachys enim ad
 arctis, & iugo supinducto, de
 inde calamis (chordarū ansulis
 uidelicet) infixis fundoq; infra,
 et quasi quodam dorso subiecto,
 atq; inde septē chordis suspēsis
 & intētis, iucundū adeo quiddā
 modulatur, et cōcinnum, ut ego
 quousq; illi iam inuideā, q̄ iā cū
 personādo citharā me exerceo.
 Ceterū ipsa Musa illud quousq;
 dicebat, q̄ neq; in celo nocte
 maneret, sed præ nimio agendū
 studio ad inferos usq; descēderet,
 furacurus scilicet etiā inde alio
 qd. Alatus autē quousq; est, ac uir
 gū quē iudē exspectauit, misticā
 potestatem ac uim habētem, qua
 animas euocat, & educit mor-
 tuos. Vu. Ego illā dedi ipsi, ut
 esset quasi iudictrū. Ap. Preterea
 de & mercede istā uim recipit.
 forcipem uidelicet. Vul. Re Re

sanè admonuisti, quare ibo, ut illum recipiam, sicubi, ut ais, in eos inuoluta in cunctis inueneri potest.

8 Vulcani & Iouis.

Quid me oportet facere, Iupiter? uenio enim ita ut iussisti, securim habens acutissimam, etiam si lapides opus sic uno ictu diffecare. Iupiter. Recte sane Vulcane. Sed iam imparella illa, diuide mibi caput in duas partes. Vulc. Teneas me, num insaniam? Impera igitur uere, quod uis tibi fieri. Iupiter. Diuidi tibi calucriam uolo, si uerò non obedieris mibi, me experieris non nunc primum irascentem. Vtunquamen ferire oportet audacter, & praesenti animo, neque cum clari. Peréo enim praedoloribus, qui mibi cerebrum inuenerunt. Vulc. Vide Iupiter, ne quid mali faciamus. Acuta enim securis est, & non absque sanguine, neque etiam ad Lucina morem, tibi obstetricabunt. Iupiter. Incute modo Vulcane audacter. Ego enim noui, quid sit conuulsiibile. Vulcanus. Inuitus quidem, sed tamen feriam. Quid enim agat aliquis, te iubente?

quid

γὲ καὶ ἰμνησας. ὅτι βαλὼν αὐτὸν, καὶ ἀποληψόμενος αὐτὸν, ἔπειθ' ὡς φῆς, εὐρύνει τὰς παραστάσεις.

Ἡραΐων καὶ Διὸς.
φαινεῖται.

Τί με ὦ Ζεῦ Διὲ παῖρ, ἔγω γὰρ ὡς ἐκέλευσαι, ἔχωρ' ἢ πικτικῶν ὀφύεσσι, καὶ λίθους δίοι μὲν πλεονεκτήματα. Ζεὺς γὰρ Ἡραΐων, ἀλλὰ δίκλινός με, πλὴν λιπαρῶν αἰσῶν, λιπαρῶν γὰρ. Ἡρα. Πῶς γὰρ με εἰ μὴ μνησάμενος; πρίν γε δ' ἔμ' ἐκ τῆς γῆς, ὅπως δὲ λησὶ σοὶ γράψαι. Ζ. Διαιρεῖ δὲ μὲν μοι τὸ κεφάλιον. εἰ δὲ ἀπαθήσει, ὃ νῦν πρῶτον ἰσχυροτέρου παρὰ σὲ μέλει, ἀλλὰ χρὴ λαθὼν ἔσθαι παρὰ τὴν δύμῳ, μὴ δὲ μέλει λην. ἀπέλλομαι γὰρ ἐκ τῶν Ἀλίων, αἱ μὲν τὴν ἐν κίθαρον ἀστροφονεῖν. Ἡρα. ὅρα ὦ Ζεῦ, μὴ λαθὼν τι ποιήσωμεν. ὅστις γὰρ ἐπὶ πικτικῶν ἔστι, καὶ οὐκ αὐαί μοι, οὐδὲ κατὰ πλὴν. Εἰλέει δὲ καὶ μαίωσται σὶ. Ζεὺς. λιπαρὴν γὰρ μέρον ὦ Ἡραΐων θάρσων. οἶδ' αὖ γὰρ ἐκ τὸν σφίον. Ἡρα. φαινεῖται. ἔκ' αὖ καὶ μὲν, λατρίαν δὲ. τί γὰρ χρὴ ποιῶν, εὐελπίων;

τί

τί τοι; κέρει σὺ κληῖς; μί-
ζας ὦ Ζεῦ ἑακὶν ἄχθεις ἐν τῇ
ἐνθάδῃ. ἀκέρειος γοῦν ὀφύθω
μὲν ἔσθῃ, ταδικαὺ τὼ ἐπὶ
τὴν μὲν ἔχοντες παρθένον ἴσοι
γονῶν, καὶ ταῦτα σὺ κληῖς.
ἔπειτα γράτεις, ἀ λυπαλὴν
ἐλπίδα εἶχον. ὃ δὲ περὶ αὐτῆς,
καὶ περὶ τῆς ἑσθῆς, καὶ τὴν ἀ-
σπίδα τιναῖσσι, καὶ τὸ δέρι
πάλλει, καὶ σὺ δουραῖς. καὶ
τὸ μίγιστον, ἑακὶν πάντων καὶ
ἀναιμία γινέσθεται ὅταν ἐν
βράχει γλαυκῶπις μὲν, ἀλ-
λὰ ἑορμαῖ καὶ ποτὶ σὺ κληῖς.
ὅστις ὦ Ζεῦ μακρὰ μοι ἀ-
πέλας, ἱγγύνας μοι αὐ-
τῶν. Ζ. ἀλλ' ὅπως αἰεὶ ὦ
Ἡρα, παρθένος γὰρ ἀν-
δρείας μέλει. ἱγὺς γοῦν τό-
τε ἐπ' ἑμοί, οὐδ' ἐν αὐτῇ
γὰρ. Ἡρα. ποτ' ἰβανόμην. ἱ-
μοί μέλει τὰ λοιπὰ. καὶ ὅτι
συνεχράσθαι αὐτῶν. Ζ. εἰ σοι
ῥᾶ τισι εὐτα, ποίει. πλὴν οἱ
δα, ὅτι ἀδυνάτων ἔρως.

Ποσειδάωνος καὶ Ἑρμοῦ.

Ἐστὶν ὦ Ἑρμῆ νῦν σὺν
χῆρ τῷ Δί; Ἑρ. ἔσθ' αὖτε ὦ
Πόσειδον. Ποσειδ. ὅμως προ-
σάγγελον αὐτῶν. Ἑρ. μὴ ἰ-
σχύλῃ, θυμὶ. ἀκαίρως γάρ.
ὅστις ὅτι αὐτοὶ αὐτῶν σὺ
τῷ πατρὶ. Πο. μὲν τῇ Ἡρᾷ

εὐμένει

quid hoc? puella armata? Mag-
nū ὁ Iupiter, maū habuisti i ca-
pite. Merito igitur iracundus fu-
isti, cū intra cerebri pinnicui-
lū, uirginē uiuā nutriēs. idq; ari-
maū, nimirum cestra. nō carui-
habuisti nō aduerrens. Hec ne-
tō etiā scire. ὅτι cū armis tripu-
diat, clypeū cōcutit, ac hastā ui-
brat ὅτι quasi quiddā furore con-
ciatur. Ei qđ maximū est, for-
mosa admodū, ac maturis nubi-
lis annis, breui aīeo iā facta ē,
ceruleos qđem oculos habēs, sed
eamen ὅτι huic gratiā addit ga-
lea. Quare ὁ Iupiter, obsterne a-
di premiū hoc tibi refer, de spō
de tibi illē. I. Improbabilia per-
cis Vulcanē, ppetuō enī uirgo
manere uult. Ego certe, quātū
in me ē nihil repugno. V. Hoc
uolebā. Reliquū qđ est ipse ca-
nabo. Ac iā simul rariā ipsam.
I. Si tibi facile adeo hoc, facias
licet. Verū emē illud scio, qđ a-
mas ea qđ tibi cōtingere nequeūt.

Neptuni & Mercurij.

Licet ne Mercuri, cōuenire
Iouē nūc Me. Nequaquā Ne-
reune. N. Attamē intro renū-
cia de me ipsi. M. Ne molestus
sis in ἡ, importunū, n. hoc. Qua-
te nō poteris ipsū uidere in prae-
sensia. N. Nū igitur cū Iunone

ὁ 3 con

cōcūbit? M. Nō, sed diuersum
quiddā est. Nep. Inuelligo, Gau-
nymedes tuus est. Merc. Neq̃
hoc, sed ipse infirmus aliquātu-
lū est. Nep. Vnde hoc Mercu-
ri? Graue, n. illud narras. M.
Pudet dicere, tale quidpiā est.
Nep. Ac nihil eo tibi orus est
apud me, praeuius utq̃ cū tibi
sim. Merc. Perperi paulo an-
te. Neptune. Nep. Aprage.
An perperi ille? Ex quo? Itaque
latuit ille nos? Hermaphroditus
existens? Ac ne quicquid eius
euniorē aliquē prae se tulit. M.
Recte dicis. Neq̃ etiā ille per-
eum intra se habebat Ne. Nō
ui, rursus ex capite perperi scilicet,
quē admodū et Minervam,
hēc n. ille caput quodpiā suū per-
rū. M. Neq̃ illud, sed in saeculo
re gestauit partū, aliū uidelicet
ex Semele receptū. Ne. Fugere
generosius, ut ille totus nobis, et
ex oī parte corp. vis impregnā-
do, idoneus atq̃ facilius ē. Sed
quā Semele ista ē? M. Thebana
mulier, ex filiāb. Cadmi una.
Huic cōgressus praeagnāte cāre-
liq̃. N. Deinde uero ipse quā illa
perperi? M. Atq̃ admodū. Etiā
si ubi alienū ac mirū uideatur.
Nā Semelē dolis aggressa Iu-
piter nosse autē, ut zelotypa est
perperi

εὐοίτην; Ερ. ἔτι ἀλλ' ἐφεί-
δεν τί ἐστι. Πο. σωίτημι. ὁ Γα-
νυμέδους σύνδου. Ερ. ἀλλ' ἐπο-
τε. ἀλλὰ μάλα καὶ ἔχει αὐ-
τοῖς. Πο. τίθω ὅτι Ερμῆς δει-
νὸν γὰρ ποτε φέρε. Ερ. ἀσχε-
τομαι εἰπεῖν, τοιοῦτόν ἐστι.
Πο. ἀλλ' ὅχι πρὶς ἐμὶ δει-
νὸν γινώσκω. Ερ. τί τοιοῦτον
αὐτῷ, ὅτι πίσειδου. Πι. ἀπαγι-
νίσκω ἰατρίῃ; ἰατρίῃ δὲ
εὐνοῖαν ἐκλήθαι ὑμῶν αὐ-
τῷ δεινότητος ὄν; ἀλλ' οὐδὲ ἐ-
πισύμασθαι αὐτῷ ὅτι γαστήρ
ἐγκοιμιστά. Ερ. οὐ λίσσεται. οὐ
γὰρ ἰατρίῃ ἔχει τὸ ἐμβρυον.
Πο. οἶδα. ἰατρίῃ ἰατρικῶς ἔτι-
κεν αὐτοῖς, ὡς πρὸς πλὴν Ἀθην-
αῶν. τοιαῦτα γὰρ πλὴν ἰατρικῶς
ἔχει. Ερ. εἰκ. ἀλλὰ ἐν τῇ
μερῷ ἰκύνει τὸ ἰατρίῃ Σιμί-
λος βρισητός. Πο. οὐ γὰρ ἰατρικῶς
αὐτῷ, ὡς ὅτι ὑμῶν ἰατρικῶς
φράσας, καὶ παρὰ τὴν τοιαῦ-
ματῶν. ἀλλὰ τίς ὁ Σιμί-
λος δέσσι; Ερ. ἐφείατα, πο. Κάδ-
μου θυγατρίαν μίαν. ταύτην
σωτηδῶν, ἐγκύμοντα ἰπείου-
σο. Πο. ὅτι ἔτι κω. ὡς Ερμῆς
αὐτῷ ἰπείουσι; Ερ. καὶ μάλα,
ὅτι καὶ παρὰ δόξαν εἶναι αὐ-
τοῖς. πλὴν μὲν γὰρ Σιμί-
λῳ ἐκλήθουσα ὁ Κάδμος, οἶ-
δα δὲ, ὡς ἡλέτρωπός ἐστι,
πρὶς

παύσα αὐτὸς αἰ παρὰ τὸ Δι
 οί, κατὰ βροτῶν καὶ ἀστρά-
 πων ὕμνον παρ' αὐτῶν. ὥς
 δ' ἐπαύσατο, καὶ ὁ πρὸς ἵκασιν
 καὶ τὸν ἑδραυρόν, αὐτῶν δὲ
 γὰρ ὁ ἱριφθῆ, καὶ ὁ Σιμίλν
 μὲν διαφθερίτην ἐπὶ τὸ πῦρ
 ἔειπε, ἐμὲ δὲ ἑλάνει αἰάτην
 μὲν τὰν γαστέρα αἰ γυναι-
 κός, αὐτονομίαν αἰτῶν ἐν
 αὐτῇ τὸ ἱμβρὺν ἱπταμῶν
 αἶον. καὶ ἱπταμῶν ἱπταμῶν,
 διωκὼν τὸν ἑαυτοῦ μῦτον, ἐν
 τῷ οὐρανῷ, ὡς ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ
 τὰ ὅσα, καὶ οὐκ ἔστιν ὅσα με-
 νίθις τῶν αὐτῶν, καὶ μαλα-
 κῶς ἀπὸ τῶν ὁδῶν ἵκει.
 Πρ. οὐκ ἔστιν ὁ βίρις ἱ-
 πταμῶν. Ερ. ἵς τῶν Νύμφων ἀπὸ
 κομίσας, παρὰ τῶν τῶν
 οὐρανῶν ἀπὸ τῶν, Διόν
 οἱ ἱπταμῶν. Πρ. ἀπὸ
 ὅν ἀμφότερα τὸ Διόν. Ερ.
 το καὶ μῦτον καὶ πατέρα ἱπτα-
 μῶν. Ερ. οὐκ ἔστιν ἀπὸ τῶν
 ὁδῶν αὐτῶν πρὸς τὸ πῦρ
 οἶον, καὶ τὰ ἅλα πῦρ, ὅς
 αὐτὸν νομίζουσι ὡς δὲ λῆξιν.

Ερμῆ καὶ Ἡλίου.

Ω ὦλοι, μὴ ἰδῶσι τέ-
 μνον, ὁ Ζεὺς φωνεῖ, μὴ
 δὲ αὐτοῦ, μὴ δὲ τῶν
 ἑμῶν, ἀλλ' ἐνδοῦ μόνι,
 καὶ τὸ μεταξὺ μῖα τις ἵπταμῶν
 μαι

persuadet illi, ut petat à Ioue,
 quo cum fulmine ac fulgure ad
 se ueniat. Quæ cum uerbis hu-
 ius induc̃ta credidisset, uenissetq̃
 Iupiter fulmen secum portans,
 conflagrauit cælum, ipsaq̃ Se-
 mele ex igne periit. Mæc autem
 iubet Iupiter, ut incisa illius
 aluo. parca ad se afferat, imperi-
 factū illam quidē adhuc, et ueni-
 se partū mēsem cōceptū. Quod
 ubi fecisset, ille dissecto fœmore
 suo, intro illū recipit, ut ibi peri-
 fieretur. Ac postea iam ceteris,
 postquā factū illud est, mense de-
 nuo illū reperit, & nūc ex delo-
 ribus aliquantulū lēguiculus est.
 N. Vbi igitur infans ille iam
 est? M. In Nysam hinc ablat-
 um, tradidi illum nymphis enu-
 triendam, Dionysium cognō-
 minatum. Ne. Ergo uerumq̃,
 Dionysus huius & pater et ma-
 ter ille est. Merc. Ita uidetur.
 Ab eo igitur, ut illi aquam ad-
 uulnus affertam, ac cetera ea,
 quæ ex more atq̃ consuetudine fieri
 solent, quasi puerperæ procurat.

Mercurij & Solis. 10

O Sol, ne hodie currum a-
 gas, inquit Iupiter, ne p̃ in ca-
 stinon neque etiam in diem pe-
 rendinum, sed intus mane, si-
 atq̃ interea perpetua una nox
 longa.

longa. Quare equos quidem ue-
rum soluant Horæ, tu uero te-
stungue ignem, et nunc tandem
post longum interuallum tem-
poris te ipsum te crea. Sol. No-
ua hæc atq; omnino aliena de-
nuncians uenis. Sed nunquid
transgredi, siue peccare uisus
sum inter agendum. Et exera
fines cursum habuisses atque ul-
tius itascitur ille mihi, no-
tensq; triplo maiorem die face-
re stitit Mer. Nihil tale ne-
que hoc etiam perpetuofiet, sed
ipse nunc opus habet, noctem si-
bi fieri cōiuncto longioris Sol.
Vbi autem etiam ille est, au-
tunde ipse emissus est me hæc. nun-
ciaret mihi Mer. Ex Bæotia,
abduxere — Amphitryonis, cum
qua concubui. Sol. Amator
illius atque ita illi facis non est
noxia Mer. Nequaquam.
Nesci enim quoniam oportet
ex hoc cōiuncto magnam, ac si-
militudinem esse causam mihi tem-
poris deum. Hæc igitur una no-
cte absoluta ac perfici impossibi-
le est. Sol. Sed absoluta atq; ad
exitum perducere ille, quod sciu-
stum se ipse sic Verumtamen hæc
Mercuri, temporibus Satur-
ni non fiebant, (soli enim hic
possumus.) Neque ille uonā
Rhea

μακρά. ὥστε λύνεσθαι μὲν
αἱ ὥραι αὐτὸς τοὺς ἵππους.
οὐδ' ἂν σβίσοι τὸ πῦρ, καὶ ἂν
τάπαν διὰ μακρῷ ἢ πο-
τόν. Η. ὡς ἀνὰ ταῦτα ἔρ-
μῃ καὶ ἀλλόκοτα ἦσαν πα-
ρὰ γυλῶν. ἀλλὰ μὲν τὰ πα-
ραίνοντι ἰδοῦσα ἐπὶ τῷ ἄρ-
μῳ, καὶ ἴδω ἰλάσθαι τῶν
ἔργων, ὡς αἰ μὲν ἀχέει, καὶ
τῶν εὐνὰν ἔπιπλασίου τῆς
ἡμέρας ποιῆσαι λέγου-
σιν; Εἰ. ἀλλὰ τοιοῦτον,
οὐδ' ἂν ἀνὰ τοιοῦτον. Αἰ-
ται δὲ τοῦτο αὐτὸς ἔσθην
κίτρινον γοῖσθαι οἱ τῶν εὐ-
νὰν. Η. ποῦ δὲ καὶ δῆλον,
ὅτι πῶς δὲ πῶς καὶ ἀγγε-
λῶν ταῦτά μοι; Εἰ. ἡ ἑστὶ
ποῖα ὁ Κλῆς, παρὰ τῶν
Λαμψ. ῥύει ὁ γυναικὸς, ὅ
οὐκ ἔστιν. Η. ὅρῳ αὐτῆς;
εἴτα οὐκ ἔστιν ὁ εὐφμία; Εἰ.
οὐδ' αὖτως. τυχόναι γάρ τι-
να δὲ ἡ κατὰ ἡμετέρας ταύ-
τες μέγα καὶ πολλὰ ἄλλων
θῶν. τοιοῦτον ἐν μὲν εὐ-
κτι ἀποτιλιώσαι ἀλύνου-
τον. Η. ἀλλὰ τιλοῦντο
γαίῳ μὲν ἀγαθὴ τύχη ἢ ταῦ-
τα δ' αὖτ' ὁ ἔρμῃ οὐκ ἔστι
οὐκ ἔστι τὸ Κρίνον. αὐτοὶ
γὰρ ἡμῶς ἰσμεν. οὐδ' ἂν
πίποιτ' ὡς αὐτ' ὡς ὁρί-
ριας

4 Terentius

Veneris & Lu.
na.

Αφροδίτης καὶ τοῦ
λήνου.

Quid hæc, ὦ Luna, facere
se aiunt, quoties ad Cariam
peruenit, ut currum sisillas, ac
desuper aspectes Endymio-
nem dormientem sub dio tan-
quam uenatorem aliquem, in-
terdum autem etiam descen-
das ad ipsum ex media uia
Lu. Interroga ὃ Veneris fili-
um tuum, qui mihi barum te-
rum auctor est. Ven. Sine.
Concumbentius ille est. Me
quippe matrem ipsius, quibus
modis affecit: nunc quidem in
Idam adigens Archise cau-
sa Troiani, nunc autem in Li-
banum ad Assyrium illum a-
dolescentem, quem & Proser-
pina desiderabilem fecit, &
me ex dimidia parte, amoris
huiusmodi priuauit. Quare iam
sæpe illi interminata sum, ni
desinam calca facere, fractu-
rum esse me ipsius & arcus
& pharetram, amputatu-
rum autem cecum alas. Iam-
pridem uero & plagas ipsi in-
nates incussi sandaleo, sed il-
le, nescio quo pacto, cum qui-
dem stacim me ueniat sup-
plicans, paulo post obliui
scitur

Τί ταῦτα, ὦ Σελήνη, φα-
σὶ ποιεῖν οἱ, ὅτε αἰὲν ἀνὰ
τὴν Καρίαν γαίης, ἵστανται
μὲν οἱ τὸ (αὐτὸ) &, ἀφ' οὗτος
ὅτε τὸν Ἐνδυμίωνα καθε-
δόντα, ὡς αἰδελὸν ἄνθρωπον
γίγνεται ὅσα, εὐρίσκει δὲ καὶ
καταβαίνειν ἐπ' αὐτὸν ἐκ
μέσης τῆς ὁδοῦ; Ν. Ἐφ' οὗτος
ὁ Αφροδίτης τὸν εἰς ἡμᾶς, ὅς
μοι ταῦτα ἀνέειπεν. Αφρο-
δίτη, ἐκ αὐτοῦ ὑβριστεῖ ὅσα.
ἵπαι γὰρ αὐτὸ τὴν μετὰ
ραβία διδραχμόν, ἅτι μὲν
ὅτε τὴν Ἰδλίαν κατέγων, ἤγ-
χιστον εἶκατο ἡμίονον, ἅρ-
τι δ' ἐς τὸν Λίβανον, ἐ-
πὶ τὴν ἀνύειον ἐκ αὐτοῦ μετὰ
κίον, ὃ καὶ τῇ Γοργόνατι
τῇ ἐπὶ τῶν ποταμῶν ποιήσας, ὃς
ἡμισία ἀφ' ἡλίου τὸ μετὰ
ὀρόμετον. ὅστις πολλὰ καὶ
ἐκείνη, εἰ μὴ παύσεται
τοιαῦτα ποιεῖν, ἡλίσσεται
μὲν αὐτὸ τὰ τέσσα καὶ τὴν
φάρμακον, πρὶς αἰσίου δὲ
καὶ τὰ πτόρῃ. ἴδεν δὲ καὶ
πληγὰς αὐτῷ εἰσέναντα εἰς
τὰς πτερὰ τῷ σαυδάλῳ.
ὃ δὲ, οὐκ εἶδ', ὅπως το-
παραστήσει ἀνδρῶν καὶ ἐν
ταῖς, μετ' ἐλπίσιν ὁπλίσθη
ταῖς

Archise
causa Troiani
nunc autem in
Libanum ad
Assyrium illum
adolescentem

ἡμῶν ἀπ' αὐτῶν . ἀτὰρ εἰ
 πέ μοι , λαλῆς ὁ εὐδαιμόνιος
 ἔστιρ ; οὐ παραμύθευται γὰρ
 οὕτω τὸ δαιμόν . Ζ . ἰμοὶ
 μὲν καὶ πᾶν λαλῆς ὁ Ἀ-
 γροδίτης δοκεῖ , καὶ μάλιστα
 ὅταυτο ἐπιβαλλόμενος ἐπὶ τῷ
 πείθει τὴν χλαμύδα λα-
 δούδης τῇ λαῖᾳ μὲν ἔχων
 τὰ ἀνέστιά , ὑδὸν ἰκτὶ καὶ
 ῥέε ὑπερρίοντα . ὃ δὲ ξίφει δὲ
 πόρῃ τὴν λευκαλὴν ἐς τὸ ἄ-
 νη ἐπιμαλασμένην ἐκπρί-
 πει , τῷ προσώπῳ πόρκει μί-
 νη . ὃ δὲ ὑπὸ τοῦ ὑπερὶ λε-
 λευμένῳ , ἀναπνέει τὸ ἀμ-
 βρόσιον ἐκείνο ἄσμα . τέτι
 τείνω ἰγὼ ἀψοφατὶ λατὶ ὄ-
 σαι , ἰπ' ἀνδρῶν τῶν δακτύ-
 λων βιβανῶα , ὡς αὐτὸ μὲν ἄ-
 σπρόμηνον ἰνταραχθεῖν .
 οἶδα , τί αὖ ἐμὸν σοὶ λήγει-
 μοι τὰ μετὰ ταῦτα . πάλιν
 ἀπὸ λυμᾶς γὰρ ὑπὸ τοῦ ἔρω-
 τος .

Ἀγροδίτης καὶ Ἐρω-
 τος .

Ω τί κεν ἔρως ὄρα , οἷα
 ποιεῖς . οὐ τὰ ἐν τῇ γῇ λή-
 γω , ἐπίστα τούτους ἀνθρώπους
 ἀναπείθει , καὶ αὐτῶν ὃ
 κατ' ἀλλήλων ὀργάζεσθαι ,
 ἀλλὰ καὶ τὰ ἐν ὁρατῷ . ἴσ-
 τέρ μὲν Δία πολύμορφον
 ἔσθαι

scitur enim . Verum dic mihi
 hic formosus ne Endymion iste
 est ; Nam hoc quidem solatio
 fuerit malo huius . Lun . Mihi
 quidem etiam admodum forma-
 sus , ὁ Venus , videtur , ὅταν
 maxime quando instructa super tu-
 pem chlamyde dormit , laus
 tenens sagittas , paulatim ἔ-
 manu prolabentes . Dextra
 autem circa caput sursum uer-
 sus reflexi , decorem affert fa-
 ciei , cui circumfunditur . Ipse
 se uero solutus somno , anhe-
 lac ambrosium illum halitum .
 Tunc igitur tacite eundem
 et sine ullo strepitu descendens ,
 ac summis digitis insisterens , ut
 ne expergescit ille , percuti-
 bari possit . Scis igitur , quid
 tibi post hæc dictura fue-
 rim , sed pereo eundem ai-
 more .

Veneris ὃ Cupidi
 dinis .

Cupido gnate , uide quæ
 facis flagitia . Non iam de his
 loquor , quæ te impulsore mori-
 tales in terra , uel in se quisi-
 que uel inuicem alij in alios
 faciunt , uerum de his ago ,
 quæ apud superiores quoque dei
 signas , qui quidem Io-
 nem uarias assumere formas
 ostendit

ostendis, uertens in quodcumque
tibi pro tempore iusum fuerit.
Lunam uero è caelo deuocas.
Quin & Solem aliquoties com-
pellis lentum apud Clymenem
cessare, aurigandi muneris ob-
litum. nam quicquid iniurie
in me merem etiam contumaci-
eis, audacter ac tanquam cui o-
facis. Verum tu quidem o deo-
rum omnium confidentissime,
Rheam insuper ipsam iam a-
pium, praeterea deorum tam-
multorum parentem eo perpe-
liti, uerfusionem adames, acq̃
in Pbrygium illum adolescen-
tulum depereas, ac iudiam oi-
pera insanie, iunctisq̃ leoni-
bus, addibitis item Corybanti-
bus, quippe qui & ipsi furore
quodam sunt afflati per Idem
montem sursum ac deorsum ob-
errat, ipsi quidem Accis apo-
te ciuias. Ceterum Coryban-
tum alius suum ipse penem eni-
se defecae, alius demissa coma
per monces fertur insanius, ali-
us cornu canie, alius tympano
eonas, alius cymbalo perstri-
pit, breuiter, omnis undiquaq̃
Ida tumultus acq̃ insanie ple-
na est. Proinde cuncta cumeo,
metuo ne tale quid accidat,
que magnū te malum generās,
ac

ἐποδ' αἰνύσας, ἀλλὰ τίς ἐστι
ὅ,τι αὖ σοι ἐπὶ τοῦ καιροῦ δού-
κῃ. τίς σιλήνῳ λυγρῷ καὶ δαί-
μονι ἐκ τοῦ ἔργου. τὸν ἔλεον
δὲ παρὰ τῇ Κλυμένη ἄρα
δύναμις ἐνίοτε ἀναγκάζας,
ἐπιληθσομένου ἂν ἱππεύει-
ας. ἂν μὲν γὰρ ἔς ἐμὲ τίς με-
τίγα ὑβρίζῃ, δαφνῶν ποι-
ῇ. ἀλλὰ σὺ ὦ τολμυρότατε,
καὶ τίς Πάρος αὐτίκῃ γραῦς
ἦδ' αἰ, καὶ μήτις τοσούτων
διδῶν, αὐτίκῃ σαρπηδόρα
τῶν, καὶ τὸ φρύγιον μαρμα-
ριον ἐκ αὐτοῦ παδῶν. καὶ οὐκ
ἐκείνη μίμνησθ' ὑπὸ σοῦ, καὶ
βουβαλόνος τοῦ λίσσεται, παρ-
βαλαβῶσα καὶ τὰς Κερύβαν-
τας ἂν μαρμαίῃ καὶ αὐτὰς
ἔντας, αὖ καὶ ἑαυτὴν τίς ἐ-
λῶ παρὰ πολλοῖς, ἢ μὴ
ἐλαλύσουσα ἐπὶ τῷ Ἀτλῇ. οἱ
Κερύβαντες δὲ, ἢ μὴ αὖ-
τῶν τίμονται ξίφος τῶν πα-
λῶν. ὁ δὲ αὖ αἰς τίς λίσσεται,
ἔντας μίμνησθ' αὖ τῶν ἐ-
ργῶν. ὁ δὲ αὖ αὖ τῷ λίσσεται.
ὁ δὲ ὄπις μὲν τῷ τυμπα-
νῶ, ὄπις τυμπα τῷ λυμβα-
λῶ. καὶ ἴλας δόρυ βῆθ' καὶ
μαίῃ τὰ ἐν τῷ ἰδῇ ἀπαρ-
τά ἐστι. δίδως τοίνυν ἅ-
παντα. δίδως τὸ τοιοῦτο, ὅ
τὸ μεγαλοῖ καλὸν τιμῶσα,
μὴ

ῥὺν ἔπειμα θεῶν ποτὶ ὃ Ρία,
 ὃ καὶ μάλλον ἔτι ἐὼ αὐτῇ ὄ-
 σαι, λιλαῖος τὰς λιγύβαι-
 ναι συλλαβίντας σι, δια-
 σπᾶσθαι, ὃ τοῖς λίουσι
 παραβαλῶν. ταῦτα δὲ δία,
 κινδυνεύοντά σι ἔγωγε. Ε.
 δάρρ' αὖ μὲν ὅρ, ἰπὼ καὶ τοῖς
 λίουσι αὐ τοῖς ὕδασι ζυνέδου
 ἐμὶ. καὶ πολλὰ κτεῖς ἰπασσά-
 βαι ἐπὶ τὰ ὄντα, καὶ ἂν νό-
 με λαβίμην, ὅτι οὐκ αὐ-
 τὸς. εἰ δὲ σάιντοί με, καὶ
 τίς χάρις διχόμενοι ἐς τὸ
 πόμα, πολλοὶ καὶ ἀμύμονοι
 ἐπεδιδόασιν με. αὐτὸ μὲν
 γὰρ ὃ Ρία, πῶς αὖ ἰκέειν
 σχολίῳ ἀγάγοι ἰπὸ ἱμέ, ὅδε
 ἔσα ἐν τῷ Λίῳ; καὶ τοι τί
 ἐγὼ ἀδύω, δειπνὸν τὰ κα-
 λὰ, οἷά ἔστιν; ὑμεῖς δὲ μὴ ἰ-
 φράδι τῶν λιγύβων. μὲν τοῖς
 σὺν ἱμέ ἀντιᾶδι τῶντων. ὃ
 θέλει σὺ ὃ μὲν αὐτὸ μὲν
 τι ὄρ' αὖ, μὲν σὶ τοῦ ἔργου,
 μὲν ἰκέειν σὺ; Ἀφρ. ὡς δὲ
 οὐκ εἰ, καὶ ἔραϊς ἀπαύων, ἀλ-
 λὰ μιν ἐκ τῆς περὶ τὸ Λίον
 Διοῖ, Ἀσκληπιδί, καὶ Η-
 ρακλίδι. Ζόβι.

Παύσαδι ὃ Ἀσκληπιδί καὶ
 Ηρᾶκλιδι. ὅριζοντες πρὸς ἀλλή-
 λους ὡς περὶ αὐτῶν. ἀπρὸς
 γὰρ ταῦτα, καὶ ἀλλότρια τὸν μ-
 νοῖα

ut si quando resipiscat Rhea, vel
 potius si pergat insanire. Cory-
 banub. imperet, ut te correpta
 discerpant aut leonibus obijci-
 ant. Hic me sollicitat meus,
 q̄ videam tibi periculum immi-
 nere. C. Ocioso aio esto mater,
 si quidē leonib. etiā ipsis iā fami-
 liaris sum factus, ita ut serpen-
 tino, cōscensis corū cergis, præ-
 hēsaq̄ tuba, equitis vicu insides
 illos agitem. At verō illi inter-
 rim mihi caudis abblandiūtur,
 ac manum ori insertam rece-
 ptant, lambuntq̄, deinde mihi
 reddunt innocuā. Porro Rhea
 ipsi, quādo tandē uacaverit, ut
 me ulciscatur, quā in Acte sic
 tota? Postremo quid ego pecco,
 quoniam res pulchras, ut sunt, offe-
 ro, ac demonstros? Vos ne appe-
 tite res pulchras, quare his de
 reb. ne in me crimen conferre.
 Nā uis ipsa tu mater, uti ne q̄
 tu posthac Matrē amet, neq̄ il-
 le cet? Ve. Vi es perniciosa, & nul-
 la in re nō supas. Accipe bonū
 quae dixi, aliquando memineris.

Iouis, Ἀσκληπιδί & Ἡ-
 ρακλίδι.

Desinite ὃ Ἀσκληπιδί & tu
 Hercules, cōcedere iter uos iur-
 gis, perinde ut homines. In de-
 cora enim hęc, & aliena d con-
 minio

uiuio deorū. Hercu. At uis, ὦ Iupiter medicamentarium istum priore loco accumbere, quid mihi? Aes. Quid nā, per Io uem melior quoque enim sum. Her. In quo igitur ὦ aetionice, an quod te Iupiter fulmine aliquando percussit eo quod, quae nefas erat, feceras, nunc autem ex misericordia iterum immortalitatis particeps factus es? Aes. Oblitus uero etiam tu es Hercules, quod in Oeta conflagrasti, quandoquidem mihi ignem obijcisti? Her. Nequaquam aqua uia aet similia sunt quae uicissim in uita egimus ut qui ipse quidem Iouis filius sim, tantos autem labores sustinuerim, exurgat uita, deuictis bestiis & hominibus conuulsiōis, uindicta ac poena affectis. Tu uero radium incisor es, & circulator aegrorum cāribus fortassis hominibus utilis medicamenta adhibendo, uile autem nihil quicquam opere praestitisti. Aes. Recte dicis, quoniam & inuersiones tuas curavi, quando paulo ante ascendisti ad nos semisculatus, corpore uerique corrupto ac pedito, et a tunica, et post illā, etiam a slama. Ego uero quod si nihil aliud, tamen aet seruui, quemadmodum tu, neque

exeri

ποιῶν τῶν διῶν. Ηρα. ἀλλὰ ἰδίῳ τῷ Ζεὺς τῆς τῆς φαρμακείας προκατακλίσει. Θάξέ μου. Ασκλη. οὐ Δίσι καὶ ἀμείων γὰρ εἰμι. Ηρα. κατὰ τί τὸ ἰμβρόντατι; ἢ διότι σὺ ὁ Ζεὺς ἰατρὰύουσαι, ἀ μὴ Δίσι ποιούουσαι, οὐκ ἀλλὰ κατ' ἑλπίαν αὐτοῦ ἀδυναμία μετέλθοις; Ασκλη. ἐπλήθεσαι γὰρ καὶ σὺ ὦ Ηρακλῆς ἐν τῇ Οἰτῇ κατακλίσει γὰρ, ὅτι μοι ἰατρίῃς τὸ πῦρ; Ηρα. εὐκοῦν ἴσα καὶ ὁμοῖα βιβίοντα ἡμῖν, ὅτι Δίος μὲν ἦς εἰμι, τοσούτα δὲ πεινῶντα ἱκανοποιῶν τὸν βίον, θηρία καταγενομένη, καὶ ἀνδρῶν ποιεῖ ὑβριστὰς τιμωρούμεν. σὺ δὲ ῥιζοτόμος εἶ καὶ ἀγύρτης. τοσοῦτοι μὲν ἴσως ἀνδράποισι χρήσιμος ἵπιδος τῶν φαρμάκων, ἀλλὰ ὁ δὲ σὺ ἐν ἐπιδημῶν δειγμέν. Ασκλη. σὺ λέγεις, ὅτι σου τὰ ἱκανοποιῶντα ἱκανοποιῶ, ἵτις πρίν τῷ εὐχόμεν ἡμῖν φησὶ, ὑπ' ἀμφοῖν δευτέρω μὲν τῷ σώματι, τὸ χιτῶν, καὶ μετὰ τὸ τότε τὸ πνεῦμα. ἵνα δὲ εἰ καὶ μὴ ἐν ἄλλο, οὕτως ἰατρὰύουσαι ὡς σὺ, οὕτως ἵσταται

ἔφατον ἰσὺς ἐὼς Ἀνδρία,
 περφυρίδα σὺ δὲ δυνάεις, καὶ
 παύμεθα καὶ τῆς Οὐ-
 ράου χροῦ, ὅς ποτε ἄλλω. αὐτὴ
 οὐδὲν μὴ λαγχάνουσα ἀπὸ
 κταρὰ τὰ τέσσαρα, καὶ τὴν γο-
 νῆα. Ηἰ. ἰ μὲν παύσθαι
 λαιδονύμους μὲν, αὐτίκα
 μέλας εἶσθαι, ὅτε οὐ πολὺ σὺ ἐ-
 ρῆσαι ὁ ἀδυνασία, ἰπὸ ἀρά-
 μους σὺ, ῥίψαι ἐπὶ κεφαλὴν
 ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, ὅτε μὲν
 τὸν παύοντα ἰάσασθαι σὺ,
 τὸ ἡρανοῦ συνδιδόντα.
 Ζεὺς. παύσασθαι, φημί,
 καὶ μὴ ἐπιταράττειν ἡμῖν
 τὴν φυσιοσύναν, ἢ ἡμεροσύν-
 ρον ἀποπύμασθαι ὑμᾶς
 πο συμποσίον. καί τοι σὺ
 ἔρμην ὃ Ἡρακλῆς περκαί-
 ται δὲ καὶ αὐτὸν τὸν ἡρακλῆ-
 πειρ, ὅτε καὶ πρὸ τῶν ἀπο-
 λυψάντων.

Ἐρμῆ καὶ Ἀπόλλων

ἰ. 1.

Τί σκυδρυνόμενος εἶ ὃ Ἀ-
 πόλλων; πόλλων. ὅτι
 ὃ Ἐρμῆ δυστυχῶς ἐν τοῖς ἰ-
 ρωτικοῖς. Ἐρμῆς. ἄξιον μὲν
 λύπης τὸ τοιοῦτον. σὺ δὲ
 τί δυστυχῆς; ὃ τὸ κατὰ
 σὺν ἀφροῦ σιλησθῆναι ἰτι;
 Ἀπὸ.

exercui lenificium in Lydia
 purpuram inducus, et ab Omi-
 phale verberatus scandalio aus-
 reo, neque uero etiam insani-
 ens, occidi liberos et uxorem.
 Hercul. Nisi desinas conui-
 cti, sicut admodum senes,
 quod non multum tibi profu-
 ra sit immutabilitas. Quoniam
 sublatione hinc, e caelo precipi-
 tem dabo te, ut ne ipse quidem
 Praeton curauerit te, dimittas
 aequo effracto tibi cerebro. Iu-
 pit. Desinite, inquam, et ne
 perturbate nobis conuersatio-
 nem hanc, aut ambas hinc
 ablegabo uos e conuiuio. Quam-
 quam etiam aequum est ὁ Ηε-
 cules, priore loco accumbete
 Aesculapio, quippe qui
 prius mortuus est.

Mercurij et Apol-
 lōnis.

14

Quid uero tristes es Ap-
 pollo? Apol. Quoniam ὁ
 Mercuri, miser aequo infel-
 ix circa amores sum. Mer-
 curius. Dignum quidem ma-
 iore hoc, sed in quo pacto
 miser aequo infelix es? An
 id quod cum Daphne acci-
 dis, te dolore afficit adducit
 Apo.

Apollo
 iuxta
 iacintum
 olivum la-
 menta,
 t. vii

Apo. Nequaquam, sed ama-
 sium doleo, Laconē illum Oc-
 badi filium. Mercu. An mori
 eius est Hyacinthus? dic mihi,
 Apo. Atque admodum. Mer.
 Unde Apollo? aut quis uis ab
 omni amore alienus fuit. ut oci-
 ciderit formosum illū puerum?
 Apollo. Meum ipsius factum
 hoc est, Mer. Quid igitur, in sa-
 niuisti? Appollo? Apo. Nō,
 sed infortunium quoddam inui-
 so mihi accidit. Mer. Quomo-
 do? cupio enim audire rationem
 hanc. Apol. Disce ludere di-
 scebas, ac si ego unicum illo lu-
 debam. Ceterum uentorum
 omnium pessime perditus Ze-
 phyrus amabat quidem longo
 iam tempore etiam ipse illum.
 Verum negligēto eo & contem-
 ptum istum nō ferente, ego qui-
 dem, quemadmodum consue-
 ueramus, discum in altum sur-
 sum uersus iaculabar, ille au-
 tem deorsum Taygeto spirans,
 ablatum hunc in caput pue-
 ro influxit, ita ut ex ea plaga
 & cruor manaret afflicti, &
 ipse puer fluctim sagittis, su-
 gientemque admonem usque
 persequendo. Puero autem &
 uentulum excreuit in Amy-
 clias ubi discus eum prostrauit,

Απο. ἰδὲ αὖτε. ἀλλ' ὄρωμι-
 νον ποδῶ τὸν λάκκον τὸν
 οἰβάδων. Ερ. τί θύκει γὰρ, αἰ-
 σίται, ὁ ὑμῶν; Απο. καὶ
 μάλα. Ερ. πρὶς τί; Α-
 πολλόν; ἢ τίς ἔστι αὐτοῦ
 τῶ, ὡς ἀποκτεῖναι τὸ
 λακκὸν ἐν αὐτῷ μαρτύριον. Α-
 πο. αὐτὸ ἐμὸ τὸ ἔργον. Ερ.
 οὐκ οὖν ἡμεῖς οὐκ Απολλόν;
 Απο. οὐκ, ἀλλὰ δυσύχνημά το
 αἰνούσιον ἔχοντο. Ερ. πῶς;
 ἰδέτω γὰρ αἰνῶσαι τὸν λά-
 κκον. Απο. διακόνων ἡμεῶν
 δαῖν. καὶ γὰρ οὐκ ἴσμεν
 αὐτῶ. ὁ δὲ λακκὸς αὐτοῦ
 ἀποκτεῖναι τὸν ἴφρον, ἔργον
 μὲν ἐκ πολλῆς καὶ αὐτοῦ. αἰ-
 κνῶμεν δὲ, καὶ μὴ φέ-
 ρων τὴν ὑπερφίαλον, ἔγω γὰρ
 αὐτῷ ἴφρον. ὡς οὐκ εἰκότως
 τὸν δῖον ἐς τὸ αἶμα. ὁ δὲ,
 ἀπὸ τοῦ ταύρου λατρεῖν
 οἶται, καὶ λατρεῖν τῷ πατρὶ
 ἐν ἴσμεν φέρον αὐτῶ, ὡς
 ἀπὸ τοῦ πλοῦτος αἰμάτιον
 ναὶ πολλόν, καὶ τὸν πατέρα
 οὐκ ἀποκτεῖναι. ἀλλ' ἔγω τὸν
 μὲν ἴφρον, αὐτὸν ἡμῶν
 μὲν λατρεῖν οἶται, φόβον
 τι ἐπὶ τὸ μὲν, ἄχαι τοῦ
 εἶναι. τῷ πατρὶ, καὶ τῷ
 ἰχωσ αἰμα ἐν αἰματι, ὁ
 πρὸ τοῦ δῖου αὐτῷ ἰσχυρῶς.

Θ

καὶ

καὶ ἀπὸ τῆς αἵματός αὐτοῦ
ἀναδοῦναι τὴν γλῶσσαν
αὐτοῦ, ὡς ἔρμῃ, καὶ οὐ
ἀνδραγαθὸν αὐτοῦ ἀποαι-
τῶν. ἴτι καὶ γράμματα ἔ-
χον, ἱπαιάσσοντα τῷ οὐκρῷ. ἂν
ῤῥῆσαι ἀλόγως διλυθῶσιν
ἀποκῶ; Εἰ. οὐαὶ ὦ Ἀπολλών. ἡ-
δὲ γὰρ δεινὸν πεποιθὲν
τοῦ ὀφθαλμοῦ, ὥστε μὴ
ἄλλο ἀποδοῖναι.

Εἰ. καὶ ἀπὸ αἵματος
τοῦ.

Τὸ δὲ καὶ χαλὸν αὐτὸν
ὄντα ἡρώων, καὶ τὴν γλῶσσαν
ἔχοντα βαρύνοντα ὦ Ἀπολ-
λῶν, τὰς λαλίστας γυμνα-
σάσαι, τὴν τε Ἀφροδίτῃ
καὶ τῷ χάριτι; Απο. οὐκ ἔστι
μία τις ὡς ἔρμῃ, πλὴν ἡρώων
γὰρ ὡς θαυμάζω, τὸ, αὐτὸν
ὄντα σιωπῶντα αὐτῷ, καὶ μά-
λιστα ὅταν ὀφθαλμοῖς ἰδῇται ῥι-
θμίζοντα εἰς τὴν λαλίσταν ὅτι
νικηφόρος, πολλῶν αὐτῷ ἀλλῶν
ἐπὶ τῷ προσώπῳ ἔχοντα. καὶ
ὅμως τειρόμενος ὄντα αὐτὸν,
ποδὶ βάλλουσι τε, καὶ φιλοῦ-
σι, καὶ συγκαθόουσιν. Εἰ.
ποιοῦ καὶ αὐτοῖς ἀγαπητῶν,
καὶ τῷ ἡρώων φθονῶ. οὐ γὰρ
λόμα ὦ Ἀπολλών, καὶ λε-
δάσσει, καὶ μέγα ἐπὶ τῷ
λαλίστῳ φθονῶ, λαλῶν ἐπὶ

τῇ

ex sanguine florem, terram
inducere feci, suavisimum illum
quidem Mercuri, acq; omnium
fragrantissimum, praeterca &
litteras quasdam habentem, quae
mortui ipsum quasi deplorant.
Nunc tibi igitur praeter ratio-
nem incertus fuisse uideor? M.
Sane uero Apollo. Notas e-
nim mortalem te comparasse
amasium tibi. Quare dolere nō
debes mortuo iam illo.

Mercurij & Apollinis.

15

Itan' auctem Vulcanū, cum
& claudus ipse sit, & auctem ei
deo fabrile & cōtemperā exerce-
at Apollo, pulcherrimas duas
uxores duxisse, Venerem atque
Gratiā. Ap. Felicitas quae
dā haec Mercuri. Verum tamen
illud equidē miror, quod cum il-
lorem habere sustinent, et maxē
mē quando uident sudore fluentē
eē, in fornacē demittere atq; in-
cutiare sese, multa adeo fuligi-
ne facie illius oppleta. Et iam
mentalis ipse cū sit, amplectun-
tur ipsum & osculantur, et undā
dormiūt. M. Hoc et ipse indig-
nor, et Vulcano inuideo. Ac tu
comam natam Apollo, ac ciēba-
ram personā, animū ob pulchri-
tudinem eiācum atq; superbū
praeeferens, & ego etiam ob

habu

+ I vac in
l h m m
florem
tū non

habitudinē corporis & lytam. Ceterū ubi cubitū eundem fueris, soli dormiemus. Apo. Ego uero alias quoque habeo Venerē tuus propitiam ad res amatorias. Quippe etiam, quos duos maxime præter ceteros amavi, Daphnen et Hyacinthum, illa quidem aufugit, atque odit me, adeo ut in lignum conuertere maluerit, quā mecum rem habere, hic autē Idisco interfectus est. & nunc pro illis, coronas habeo. Merc. Sed ego iam ali quando Venerem, sed non oportet te gloriari. Apo. Noui, ac feci etiam Hermaphroditum istum ex te aiunt reperisse ipsam. Ve. Tamen illud tibi dic, si nosti, quomodo non æmuletur Venus Gratiā aut eōtrā illa Venerem? Merc. Quoniam, Apollo, illa in Lemno cum ipso consuetudinem habet, Venus autē in caelo, præsertim autem hæc cū Marte plerumque uersatur, atque illum amat. Quapropter nonne multum fabrum istum curat. A. Atque hæc putas ipsum Vulcanum scire. M. Scire sed quid agat: cū generosum adeo adolescentē, et præterea militem re ipsū esse uideas. Quare silentiū agit, nisi quod miratur quidē, κινεῖται

τῇ σύνεσι καὶ τῇ λύγῃ. ἄρα ἰπιδὲν ἡοιμᾶσθαι δέοι, μὴ σε κατὰ σὺν ἔσομεθ. ἀπὸ. ἰγὼ δὲ καὶ ἄλλως ἀναγγιλιτὸς εἰμι εἰς τὰ ὄρωτικὰ. καὶ δύο γυνῶν, οὗτε μάλιστα ὑπὸ φοβῇ πρὸς αὐτὴν, τίς Δάφνη καὶ τὴν Ὑάκινθον, ἣ μὲν ἀπεδιδόχεσθαι με, καὶ μισῶ, ὥστε ἔβλητο φύλον γυναικῶν μᾶλλον ἢ ἰμοὶ σωθῆναι, ἣ δὲ ὑπὸ τοῦ Διδόκου ἀπώλετο. καὶ οὖν αὐτὴ ἔχουσιν θρασείας ἰχθῆς. Ερ. ἀγὰρ δὲ ἴδω ποτὶ τίς Ἀγγιλιτῶν, ἀλλ' ἢ χρὴ αὐχῶν. ἀπὸ. εἶδω. καὶ τὸν Ερμαφρόδιτον ἰκασθαι λίγιστάς τι τοιαύτας. πολλὸν ἐκείνῳ εἰπὶ, ἅτι εἶδω, πῶς οὐ βολοῦνται ἢ Ἀγγιλιτῶν τίς χάρις, ἢ ἡ χάρις ταύτης; Ερ. εἴη ὡς Ἀπολλὸν ἐκείνη μὲν αὐτῷ εὖ τῇ Λέμνῳ σιῶνται, ὅτ' Ἀγγιλιτῶν εὖ τῇ οὐρανῷ. ἀλλὰ γε, πρὶ τὸν ἄρ' ἔχει τὰ πολλὰ, καὶ αἰεὶ οὐδ' ὄρα. ὥστε ὀλίγον αὐτῇ τοιαυτῆς τέτα μίλ' αἰσθάνονται ταῦτα εἰς τὸν Ἡραϊστον αἰσθάναι; Ερ. εἶδω. ἀλλὰ τί αὐτὸν εἶδωσι δύνανται, γοναῖς οὐδ' ὄρα θαιῖαν, καὶ θραῖσιν πῶς αὐτὸν; ὥστε τίς ἡ συχί' αὐτῶν; πολλὸν ἀπολαῖν γινώσκω, πολλὸν ἀπολαῖν γινώσκω

Merc. in
Habitio de
re uere

ὅτι μὰ τὴν ἐπιμαχέουσαν
δα αὐτοῖς, καὶ συλλέψι
δα, σπυλινούται ἐπὶ τῷ
πῦρ. Απο. ὅτι οἶδα. οὐραία μὲν
ἂν αὖ αὐτοῖς ὁ φυλλοφθόρος
μὲν ὅτι αἶται.

Ἡρα καὶ Λητορεῖ

Καλὰ μὲν γὰρ, ὦ Λητοεῖ
καὶ τὰ τέκνα ἱτυχεῖς τῇ
Διί. Λη. ὅτι αἶται ὦ Ἡρα τοῖς
τύτοις τίκταισιν ἀνωτάτω,
οἷον ὁ Ἡραϊστὸς ἔστιν. Ἡρα.
ἀλλ' οὐτὸς μὲν ὁ χαλκός, ὅτι
μὲν χρυσοῖς γὰρ ὅτι, τὴν
τίττον ὅτι ἀφ' ὅτι, καὶ ἡ
τακτικὸς μὲν ὁ μὲν τὸν οὐ
ραῖον, καὶ τὸν ἀφ' ὅτι
ἔστιν, καὶ σπυλινούται
πρὸς αὐτοῖς. οἱ δὲ σοὶ αἶται
ἀλλ', ὅτι μὲν αὐτῶν ἀφ' ὅτι
καὶ, πρὸς τὸ μὲν, καὶ ὅτι
ραῖον, καὶ τὸ πρὸς αὐτοῖς,
ὅτι τὸν Σπυλινούται ἀφ' ὅτι
σα, πρὸς τὸν ἰσασιν οἶται
οἶται φανερὸς, καὶ μὲν
μουμὲν τὸν Σπυλινούται
τὸν, ἀφ' ὅτι ἀφ' ὅτι
ταῖς. ὅτι δ' ἀφ' ὅτι πρὸς
σπυλινούται μὲν πρὸς αὐτοῖς
σα, καὶ πρὸς αὐτοῖς καὶ πρὸς αὐτοῖς,
καὶ ἰσασιν αἶται, καὶ μὲν
οἶται. καὶ ἡ ἀφ' ὅτι αὐτοῖς
ἀφ' ὅτι αὐτοῖς ἀφ' ὅτι, τὸ
πρὸς αὐτοῖς, ὅτι δ' ὅτι Κλάρεν
καὶ

vincula quaedam excogitasse
contra illos sese, ipsos ipsos com
prehensurum esse, circumdaco
velut rebus quibusdam lecto.
Apol. Nescio sane, oratim
vero ipse ille, qui sic comprehen
detur, esse.

Iunonis & Lato
na.

Pulchros enimvero Lato
na & liberos procreasti Ioui.
La. Non enim omnes, ὦ Iu
no, tales parere possumus, qua
lis Vulcanus est. Iuno. Ac hic
claudis quidem, utilis certe car
men est, artifex orator, existens.
ac ceteri nobis exornantur quoque.
Veneremur quoque uxorem duxis, ὅτι
qua & studiose observatur. Cā
terā autem tuorum liberorum,
aliter quidem utrisque ultra mo
dum, & monumens est. & pro
fuerunt in Scythias quoque
profecit, omnes scire, qua
lia comedere, & pueri mactan
do, ac Scythas ipsos imitan
do, qui humana carne vescunt
cur. Apoll. autem simulac quā
dem omnia scire sese, & iacur
lari, & citharam canere, &
medicum esse & uaticinari.
Ecce rectis uaticinandi tabernis
hic in Delphis, illic in Clazo
c. &

Diana
& Apoll
nem Lato
na in in
sula Delo
perierit

& Didymis, decipit consulens
 esse se, obliqua, & in utranque
 partem quaestionis proposita in-
 clinantia respondendo, ne uide-
 licet erroris possit damnari, at-
 que ita ex hoc quaestum facit, &
 dicefcit. Multi enim amientes
 sunt, sc& ipsos exhibent praesti-
 gijs deludendos. Verum non igi-
 noratur utiq; & prudentioribus,
 quod pleraq; falsa ac ficta dictu-
 cet, quippe ille ipse uates igno-
 rabat, quod inzerfecturus amari-
 sum suum esse disco, neq; pra-
 dixerat ipse sibi, quod fugiura
 ipsum esse. Daphne, idq; a-
 deo formosum atque comitum.
 Quare non uideo, qua causa
 pulchriores liberos te qu& Nio-
 ben illam, procreasse putaris.
 Lac. At uerò liberi hi, hospiti-
 cum maculat ista uidelicet, ce-
 mendax uaticinator ille, scio
 quo pacto mordeant te, dum cō-
 spiciuntur inter deos, & maxi-
 mē quando haec quidem ob pul-
 chritudinē laudatur, ille autem
 citharam personat in conuiuiis,
 omnibus ipsum admiratione
 prosequentibus. Iu. Neque oti-
 sum concinere Lætona. Illum
 ne admirantur? Quem Mari-
 syas, si iuste modo iudicare
 Musae uoluiſſent, excoriatſſet
 merito.

καὶ ἐν Διδύμοις, θάψαντά
 τοὺς χαμῶνους αὐτῷ, λα-
 βὰ καὶ ἱπαματρίζοντα
 πρὸς ἑκάτερον εἰ ὀρυθήσει
 ὡς ἀποκεντήμενον, ὡς αὖ-
 κινέμενον εἶναι τὸ σφάγμα,
 καὶ πλοντῆ μὲν ἀπὸ τοῦ τοι-
 οῦτου. πολλοὶ γὰρ εἰ αὐτῶν
 τοι, καὶ παρίχοντες αὐτοὺς
 καταγοντοσίῳ. πάλιν εὖκ
 ἀγορεύει γιγνὸς τῶν σπου-
 τατέρων, τὰ πολλὰ τὸρα
 τὸν ὀρέμενον. αὐτὸς γινώ-
 μαντίς ὕψους, ἵτι φοβέ-
 σαι μὲν τὸν ὀρέμενον τῷ
 δίσκῳ. οὐ προματάνουσα-
 τε δὲ, ὡς φούξεται αὐτὸν
 ὁ δάφνη, καὶ ταῦτα εὖκ
 λαλῶν καὶ λομέτῳ ὄντα.
 ὥστ' οὐχ ὀρῶ, λαδῆτι λαλῶ-
 τικωσίῳ τῆς Νιόβης ἰδού-
 ξας. Λα. ταῦτα μὲν τοι
 τὰ τιντα ὁ ξουκτέμενον καὶ
 ὁ ψουδέμαυτις, εἶδεν, ἵππε-
 λυπῆσι ὀρέμενα ἐν τοῖς
 δισκοῖς, καὶ μάλιστα ὄντα ὁ
 μὲν ἱπαινῶτα ἐν τῷ λαλῶ-
 ντι, ὁ δὲ κινδρίζῃ ἐν τῷ
 συμποσίῳ θαυμαζόμενον
 ὑφ' ἀπάντων. Ηραι. ἵ-
 γίλασα ὦ Λατοῖ. ἱκῶμενον
 θαυμαστὸς, ἵμ ὁ μαρσύας,
 εἰ τὰ δίκαια αἱ μῦσαι δι-
 κάσαι ἔδωκεν, ἀνιδιαν-
 αῖ.

αὐτὸς ἑρατύνει τῇ μου-
σικῇ; οὐκ οὐκ ἡσυχασθε-
ῖς ἄδλι' ἀπέλωλεν, ἀ-
δίκως ἀλούς. ὃ δὲ καλὸς οὐ
παρδύει οὐτὶ καλὸς ἔστιν,
ἔστι ἡμεῖς ἡμεῖς ἡμεῖς
ἡμεῖς τὸ Ἀλτάρει, φοβή-
σαι μὴ ὁ ἡμεῖς ἡμεῖς
ἡμεῖς τὸ αἶμα ἡμεῖς
ἡμεῖς αὐτῷ τὰς κύνες.
ἡμεῖς γὰρ λέγουσιν ὅτι οὐδὲ τὰς
κύνες ἡμεῖς, παρδύ-
ει γὰρ αὐτῷ οὐκ. Ἀλ-
μύγα ὡς ἡμεῖς φρουρεῖ, ὅτι ξύ-
σαι τῷ Διὶ, καὶ συμβασι-
λούς αὐτῷ, καὶ διὰ τοῦτο
ὑβρίσας ἀδίκως. πῶς ἀλλ'
ὑπομαίσι μὴ ὀλίγον αὐ-
τὸς λακρύουσαν, ἀπὶ τῶν
ἡμεῖς, ὅτι τῷ γλῶσσι κα-
τὶν, ταῦτ' ὃ κύνες γὰρ ἡ-
μεῖς.

Ἀπόλλωνος καὶ
Ερμῆ.

Τί γὰρ ὡς ἡμεῖς; Ερ-
μῆς γὰρ οὐκ οὐκ ὡς Ἀπολλοῦ
ἡμεῖς. Ἀπο. εἰπὶ οὐκ, ὡς καὶ
αὐτὸς ἀκούσας ἡμεῖς φυγε-
λῶν. Ερ. ὃ ἀφροδίτη φου-
σα τῷ Ἀφρῇ, κατέλαπται, καὶ
ὃ ἡμεῖς ἡμεῖς αὐτοὺς
φυλακῶν. Ἀπο. πῶς; ὃ δὲ
γάρ τὸ ὄφρ' ἡμεῖς. Ερμῆς.
ἡμεῖς, οἶμαι, ταῦτ' ὃ ὡς
ἡμεῖς

merico, ut qui ipse in Musica
uicerat, nunc autem circumuen-
tus miset ille perire, iniuste sanè
damnatus. Hæc autem formosa
tua uirgo, ita formosa nimirum
est, ut posteaq; animaduertit se
se cōspectū ab Actæone fuisse,
uerita ne adolescens ille, turpi-
tudinem ipsius euulgaret, immi-
serit illi canes. Ne interim non
dicam, quòd neq; parturienti-
bus obstetricatura fuisset, si uirgo
uicq; ipsa foret. Lat. *Valde
ampliato es Iuno, eo quòd
cum Ioue concubas, et una
cum eo regnas, et propterea
absq; metu concubas es. Ne
tamen uidebo te nō ita mul-
to post rursus lacryman-
tem, quando te relicta in terram de-
scenderit ille, in cœcum aut cy-
gnum conuersus.*

Apollinis et Mercurij. 17

Quid rides Mercuri? Mer.

*Quoniā maximè ridicula Ἀ-
pollo, uidi. Apol. Dic igitur,
ut et ipse auditis illis, te cum
ridere possim. Mercuri. Venus
cum Marte concumbens, de-
prehensa est, ac Vulcanus com-
prehensos illos uinculis cōstrin-
xit. Apo. Quomodo? Suauis.
quiddā dicere uideris. M. Lon-
go iā tēpore, opinor, hæc sciens*

venatus est illos, & lecto occultis quibusdā vinculis circumdaxo, abiens ad fornacem opus faciebat. Post hæc Mars ingreditur secreto, ut quidem ipse putabat. Videt autē ipsum ex alto Sol, & rem ad Vulcanū deferre. Vbi quædam lectū cōscendissent, & in opere essent, & iam intra reem tenerentur, circumvolvuntur, ipsis quidē vincula, astat auctor Vulcanus. Illa igitur (nam & forte cum nulla erat) pudore affecla, non habebat, quo se tege-
ret. Mars vero, ab initio fugere tenebat, sperabatq; se vincula illa diripiunt esse. Ceterum posteaquā intellexit, se undiq; caput teneri, ne se effugere quomā posse, supplicare capie. Apo. Quid igitur, soluit ne ipsos Vulcanus. Mer. Nondum, sed cōvocatis diis, spectandū ipsis exhibuit adulterium. Illi autem nudi ambo, et colligati mutuo, inclinatis deorsum capitibus, erubescabant. Atq; adeo spectaculum hoc dulcissimū mihi visum est, cum tantū non ipsum opus exhiberent. Apo. Ac faber ille, an nō pudore afficitur etiam ipse, cum spectādam ita exhibet turpitudinem coniugij. Mercurius. Per Iovem, quippe

ιδέουσιν αὐτοὺς, καὶ πρὸ τῶν δυνάμεων ἀφανῶς δόμα παθεῖν, ἐργάζετο ἀπιδῶν ἐπὶ τῷ λάμινον. ἅτα ὁ μὲν Ἄρης εἰσέρχεται λαθῶν, ὡς ὦντι. Λαθὼς δὲ αὐτὸν ὁ ἦλκε &, καὶ λίγα πρὶς τὴν Ἥρας γον. ἰπεί δ' ἐπὶ ἰδύσαστο τὸ λῆχον, καὶ ἐν ἰργῷ ἦσαν, καὶ ἐπὶ τοῖς ἐγγύχοντο τῶν ἀρῶν, πρὸς πλῆνται μὲν αὐτοῖς τὰ δόμα, ἐφίστα δὲ αὐτοῖς ὁ Ἥρας &. ἰπείν μὲν οὖν, καὶ γὰρ ἰτυχε γυνὴ οὖσα, οὐκ ἔχου, ἔπειτα ἰπὲρ καλύψατο αἰδουμένη. ὁ δὲ Ἄρης τὰ μὲν πρῶτα διαφυγῶν ἰπείσθη, καὶ ἦλπιζε ῥῆσαι τὰ δόμα. ἰπείτα δὲ σιωπῇ ἐν ἀφύκτῳ ἰχέμενον ἰπὸν, ἰπὶ τῶν. Απὸ. τί ὅν, ἀπὶ λυσοῦ αὐτοὺς ὁ Ἥρας &. Ερ. οὐδ' ἴπω, ἀλλὰ φυγαλίσας τὰς διούς, ἐπιδείκνυνται τῷ μοιχείᾳ αὐτοῖς. οἱ δὲ γυμνοὶ ἀμρόνθοι ἰπὲρ τῶν οὐκ ὀνδύ, φωνοθεμίνοι ὄνυχῶσι. καὶ τὸ διαμαῖδον ἰμοὶ ἰδοῖν μοιενυχὶ αὐτὸ γιγνόμενον, τὸ ἰργον. Απὸ. ὁ δὲ χαλκὸς ἰπὲρ &, ἰπὸ αἰδῶς καὶ αὐτοῖς ἐπιδείκνυνται μὲν & τῷ αἰσχύνῳ τὸ γάμιν; Ερ. μὰ Δι' ὅσον

δογὴ καὶ ἐπιγλῶ αὐτοῖς ἰφί-
 τῶι. ἐγὼ μὲν τοι, εἰ καὶ ταῖ
 λυδίαις ἀπὸ ἡμῶν, ἰφθίμου τῷ
 ἥρα, μὴ μέντοι μετὰ σέο
 τιτῶ λαλλήσω διόν, ἀλλ'
 καὶ κατὰ διὰ μέλῳ μιν' αὐ-
 τῶι. Ἄπο. εὐνοῦ καὶ διὰ
 δῶτα αὐτὸν ἰμῶντας ἐπὶ
 τούτῳ; Ἐρ. οὐδ' οὐκ αὐτὸν
 ἀπὸλλοι; ἰδὲ μέντοι ἰπὶλ-
 δῶν. ἰπὸ αὐτοῖς οὐκ ἔστι
 ἡμῶν μὴ τὰ ὁμοῖα καὶ αὐτοῖς
 οὕτω ἰδῶν.

Ἡρα καὶ Διὸς. Ἡρα.

Εγὼ μὲν ἡσυχνίμῳ αὐ-
 τῷ Ζεῦ, εἰ μοι τιδὲν ἔω ἦ-
 ραι, θύλας ὅττω, καὶ διηφθαρ-
 μένῳ ὑπὸ τοῦ μίδου. μίτῃ
 μὲν αὐτὰ διὰ μέλῳ τὴν πεί-
 ρῳ, τὰ πολλὰ δὲ μετὰ μὲν
 οὐκ ἔστιν οὐκ ἔστιν, ἀλλ'
 οὐκ ἔστιν αὐτῶν ἰσχύων, ὑπὸ
 τυμπάνοις καὶ αὐλαῖς καὶ
 κυμβάλοις χορεύων. καὶ δι-
 λωι παντὶ μάλλον ἰσχυρῶς,
 ἢ οὐκ ἔστιν παρὶ. Ζ. καὶ μὲν
 ὅτις γὰρ ὁ Διὸς μίτῃ, ὁ αὐ-
 τῷ τῷ τῷ γυναικῶν, ὁ
 μέντοι ὁ Ἡρα τὴν λυδίαν ἰ-
 χαρῶσατο, καὶ τὰς λατρεῖας
 τὰς τῶν Τρωῶν ἰσχυρῶς, καὶ
 τὰς δρῶντας ὑπὸ τῷ τῷ, ἀλλ'
 καὶ κατὰ ἰπὸν ἰσχυρῶς τῷ
 γυναικῶν τῷ τῷ τῷ τῷ
 τῷ

quippe qui etiam arrideat ipsis
 astant. Ego uero, si opus esset
 tum dicere, inuidebam Marti,
 non solum quod cum formosissi-
 ma dea adulterium exercuisset,
 sed etiam, quod colligatus
 cum ipsa uia esset. Apol.
 Proinde et colligari hoc pacto
 sustineres? Mer. Tu uero non,
 Apollo? Aspice modò et ac-
 cedens, collaudabo enim te, si
 non eadem ipse quoque orebis,
 ubi uideris.

Iunonis et Iouis.

18

Ecce quidem erubescerem o
 Iupiter, si mihi talis esset filius
 ut effeminatus adeo et perdis-
 cus ebrietate. Mitra quidem
 religata coma incedens, ut
 plurimum autem etiam infans
 mulieribus consuetudinem ha-
 bens, mollior ipsis illis, ad tym-
 pana et tibias et cymbala
 choreas agens, et in summa
 cuius magis, quam patri ei-
 bi similis. Iup. Ac uero hic
 mitratus et mulierosus non
 solum, o Iuno, Lydiam sub-
 iugauit, et eos qui ad Tro-
 lum habitant, cepit, praeterea
 et Thracas sub se redegit, ne
 uenietiam contra Indos profe-
 ctus, cum muliebri isto exercitu,

& elephantos cepit, & terra
 potius est. ipsumque regem, qui
 aliquantulum resistere ausus
 fuerat, captivum abduxit. Ac
 quæ hæc omnia fecit, saliens pa-
 riter & choream ducens, læ-
 stis utendo hederaeis, ebrius
 interea, ut ais, atque furore
 correptus. Quod si uerò quispi-
 am illum conviciari aggressus
 sit, contumeliose de sacris illis
 us loquendo, etiam hunc ulci-
 sci solet, uel palmicibus ipsum
 implicando, uel à matre, pere-
 inde ut hinnulum, læcerari fa-
 ciendo. Vides quàm utilia
 hæc, & me patre minime indi-
 gna. Si uerò lusibus quoque &
 delicijs inter hæc indulget, non
 est, quod inuideas, & maxi-
 mè si quis cogitet, qualis hic
 sobrius futurus erat. quando et-
 iam ebrius hæc facit. Iu. Tu
 mihi uideris etiam laudare in-
 uentum ipsius, uicem uideli-
 cet, & uinum, & hoc cum ui-
 deas, qualia me briati isti facti-
 cent, utubantes, & ad con-
 tumeliam prolabentes, & in-
 summa, insanientes præ uino.
 Itaque & Icarium illum,
 cui primo donauit palmicem,
 ipsi compotiores perdiditunc
 cadentes

τούτοις ἐλὶφάντας ἑλάττω, καὶ
 τοῦ χώρου ἱκράτους, καὶ
 τὸν βασιλέα πρὸς ἐλὶγερ
 αὐτὴν ὡς αὐτοῦ τολμήσασα, αἰχ-
 μάλωτον ἀπὸ γαλ. καὶ ταῦ-
 τα ἅπαντα ἱπράξεν, ἔρχον-
 μένῳ ἅμα καὶ χοροῦν,
 δούροις χεῖρσι καὶ λυγρί-
 ροις, μιδύων, ὡς φησὶ, καὶ
 ἐνδιάζων. εἰ δέ τις ἐπιχέ-
 ρει λοιδόρῃσθαι αὐτῷ, ὑ-
 βρίζει ἐν πλεονεκτησίῳ, καὶ
 τότε τιμωρήσασθαι, ὡς καὶ
 ταλῶσας τοῖς ἐλὶμασι, ὅ-
 διασπαδῶσαι ποίησας ὑ-
 πὸ Ἀμάρων ὡς ἐν οὐβρίῳ.
 ἔρχει ὡς ἀνδρεία ταῦτα, καὶ
 οὐκ ἀνάξια τοῦ πατρὸς; εἰ
 δὲ παλαιὰ καὶ ῥυφὴ πρέ-
 σινεν αὐτοῖς, οὐδὲς φθό-
 ρον, καὶ μάστιγα εἰδογίσας
 τότε, οἷον αὐτοῦ ὅρων ἄν-
 ῳ, ὅπου ταῦτα μιδύων
 ποιεῖ. ἦραι, σύ μοι δο-
 κεῖς ἱπαιῖσθαι καὶ τὸ δύν-
 μα αὐτὸ πλεονεκτησάν, καὶ
 τὸν οἶνον, καὶ ταῦτα, ὅρων
 εἶναι μιδύων ὡς ποιοῦσι
 σφαλλόμενοι, καὶ πρὸς ὑ-
 βριν ῥιπόμενοι, καὶ ὅπως
 μιδύων ὑπὸ τοῦ πένου.
 τὸν γοῦν Ἰάκριν, ὅπως
 τὸν ἰλῶκα τὸ ἐλὶμα, οἱ συμ-
 πέται αὐτοῖς διήφθον,

παίον

παύσασθαι τῶν δινύλλων.
 Ζ. οὐδὲν τοιοῦτον. οὐ γὰρ οἱ
 οὐ ταῦτα, οὐδὲ ὁ Διόνυσος
 ποιεῖ, τὸ δὲ ἅμιτρον αἰ
 πόσιως, καὶ τὸ πῖρα τοῦ και
 λῆς ἔχοντες ἰμφορεῖσθαι τ
 ἀκράτου. ἴσ' δ' αὖ ἱμμίβας
 πίνει, ἰλαρώτερόν μιν, καὶ
 ὁδὸν γινώσκοντες αἶ. οἷον δ' ὁ
 Ίκαρος. ὁ ἰπᾶσθαι, ὁδὸν αὖ ὅρ
 γάζει αὐτοῦ ὁδὸν τῶν συμποι
 τῶν. ἀλλὰ σὺ ἐπιβουλοῦμαι
 ἵσθαι ὡς ἦρα, καὶ Σιμίλῳ
 μοῖμον δύναι, ἔστι διαβάλλ
 λαις τῷ Διονύσῳ τὰ κάλλιστα.

φροδίτῃ καὶ ἔρω
 τῷ.

Τί δ' ἔστιν ὡς ἔρω, τὸν
 μὲν ἄλλους διόνε κατὰ γυν
 νίσω ἅπαντας, τὸν Πισσε
 δῶ, τὸν Ἀπέλλῳ, τὸν Ρίαν,
 ἱμὶ τὸν μετῖρα, μένος δὲ
 ἀπὸ τοῦ Ἀδλῶα, καὶ ἰπ
 ἱκόντες ἀπὸ τοῦ μὲν σοι ἡ
 δᾶς, καὶ δὲ ἰπῶν ὁ πα
 ρίβας, οὐδὲ ἀπὸ τοῦ αἰ καὶ
 ἀπὸ τοῦ ἔρω. ἔρω. δὲ δὲ αὖ
 μήτερόν αὐτῶν. φοβερὰ γάρ
 ἔστι, καὶ χαρπύς, καὶ ἀπὸ τοῦ
 αὐδῶν. ἰπῶν αὖτῶν ἐν
 τῶν αὐτῶν τὸ τέλει ἰπῶν
 αὐτῶν, ἐπὶ αὐτῶν τὸν λό
 γον, ἰπῶν ἔστι, καὶ ἰπῶν
 μῶ.

cadentes lignibus. Iu. Nihil
 hoc dicis. Non enim unum
 hac, neque ipse Dionysius effi
 cit, sed immoderatus potus, &
 ultra quàm decet, & satis est,
 repleti mero. Ceterum si quis
 moderate bibat, hilarior ut
 quidem & suavior fiet. Quam
 uero Icarus pavidus
 est, tale nihil ulli compotum
 facile fuerit. Sed tu adhuc
 tyria affici uideris, ac Seme
 les reminisci, Iune. Significa
 eas res Dionysij calumnias,
 quæ sunt omnium pulcherrimæ.

Veneris & Cupidinis. 19

Quid tandē in causa est, Cu
 pido, ut cum reliquos Deos opi
 neis adortus expugnaris, Iunc
 ipsum, Neptunū, Apollinem,
 Iunonē, me denique matrem, ab u
 na Minerva temperes, utq; ad
 uersus hæc nec ullū habeas incē
 diū tua fax, & iaculis uacua sis
 pharetra, tu & ipse arcu careas
 as, neq; iaculati noveris. Cu. E
 quidem hæc metuo, mater, est ei
 nim formidabilis truculentusq;
 aspectu, ac ferocitate quadam
 supra modum uirili. proinde se
 quando censo arcu petam il
 lam, galeæ cristam quatiens,
 exrauefacie me, & tre mebum
 c s dus

dus fio, sic ut arma mihi ē ma-
 ius excidat. *Vc.* Atq; Mars
 an non erat hac formidabiliore
 et hūc tamen superatū exarma-
 sti. *Cup.* Imo ille cupidē me re-
 cipit, acq; ultero etiam inuitat,
 vetū Minerva semp adductis
 supercilij obseruat. qn aliquan-
 do temerē ad illū aduolauī, faci-
 em propius admouens, et illa,
 si quidē ad me accesseris, inq;,
 per parentē Iouē, quouis modo
 ea cōfecero, aut lancea te trans-
 figam, aut pedibus arreptū in-
 caratara dabo praecepit, aut ip-
 se te discerpat. Plurima item id
 genus cōtinabatur. Ad haec
 acerbis obtinebat oculis pectus
 mox in pectore faciem quan-
 dam gestas horrendam, uerberis
 capillorum uita comatam, hāc
 nimirum magnopere formido,
 territat enim me, fugioq; quo-
 ties eam aspicio. *V.* Esto sanē,
 Minervam mecum, ut ais, acq;
 huius gestamē Gorgona refor-
 midas, idq; cū Iouis ipsius ful-
 men non formidaueris. Ceter-
 um Musae quā ob causam abs-
 te nō feriuntur, acq; a tuis iaculis
 uita agunt? nūc hae cristas qua-
 uis, aut Gorgonas praecedunt?
Cup. Reuereor eas, o mater.
 Graecae. n sunt, et semp aliquid
 curant,

μὲν γινώσκαι, καὶ ἀπορρῆναι
 τὰ τεύχεα ἐν τῇ χειρὶ.
Αφρ. ὁ ἄρτι γὰρ εὐ φοβερὸς
 τὸν ἦν, καὶ ἴμεις ἀφύπνε-
 σαι αὐτὸν, καὶ νερῖναι.
Ερ. ἀλλ' ἐκείνῳ ἐκὼν πρὸς
 οἴτῳ με, καὶ προσκαλῶ-
 ται, ὃ ἀδελφῇ δὲ ὑφορᾶ-
 ται αἰσ. ὡς αἰσὶν ἐγὼ μὲν
 ἄλλοι παρίπλω, πολλοὶ
 ἔχον τὸν λαμπρὰν. ὃ δὲ,
 ὡς μοι πρόσαι, ροσὶ, τὸν
 πατήρα, τῇ δόρατίῳ σιδή-
 πῃρασα, ὃ το πῶδὲ λαβο-
 μένῃ, καὶ ἐς τὴν τάρταρον
 ἱμβαλῶσα, ὃ αὐτὴ διασπα-
 σαμένη, διαφθέρῃ. πολλὰ
 ταῦτα ἐπέλεσεν. καὶ ἐγὼ
 δὲ δειμὺν, καὶ ἐπὶ το γέ-
 δονε ἔχα πρὸς πόρτι φεβυ-
 ρίῳ, ἰχθυοῦσα κατὰ ποταμὸν,
 ἔπαρ ἐγὼ μάστιγα διδία.
 μαρμυρῆται γάρ μοι. καὶ
 φόνος ἴταν ἴδω αὐτό. *Αφρ.*
 ἀλλὰ τίῳ μὲν ἀδελφῇ δὲ
 αἰσὶ φῆς, καὶ τίῳ Γοργόνα,
 καὶ ταῦτα, μὴ φοβερὴ τὴν
 ὑδρανὸν το Διός. αἰ δὲ
 μῦσαι, διὰ τί σοι ἄρτιοι,
 καὶ ἱερὰ βιβλῶν εἰσιν; ὃ ὡς
 καὶ αἰσὶν ἐπισείας, καὶ
 Γοργόνας προσαίοντι; *Ερ.*
 αἰσὶν μοι αὐτὰς ὃ μῦθον.
 σιμναὶ γάρ εἰσι, καὶ αἰσὶν
 φέρει

φροντίζονσι, καὶ περὶ ὧδ' ἔχουσι. καὶ ἐγὼ παρίσταμαι πολλὰς αὐταῖς, καὶ λέμν' ὅθ' ὑπὲρ τοῦ μίλου. Ἀφρ. ἴα καὶ ταῦτα, ὅτι σιμοαί. τίς δὲ Ἀρτιμιν τίςθ' εἶπας; Ερ. τὸ μὲν ἴδον, ὅθ' ἡ καταλαβὴν αὐτὸν οἶόν τε, φεύγοντο αὐτὸν διὰ τῶν εἰρήνων, ὅτι καὶ ἰδιόμ. τινα ἴρω καὶ ἴδ' ὅθ' ἄρ' αἰ. Ἀφρ. τίςθ' ὧ τίκον; Ερ. δὴ καὶ καὶ ἰδιόμ. φων καὶ ὑβρῶν, αἰρῶν τι δεινέουσας, καὶ κατατοξούσας, καὶ ὅλκε πρὸς τῷ τοιεύτῳ ὄσιν. ἰπὸν τὴν γὰρ ἀδιδ' ὅθ' αὐτὸν, καὶ τοὺς τῶν καὶ αὐτὸν ἔντα, καὶ ἰκνέον. Ἀφρ. εἶδα ὧ τίκον, πολλὰ ἰκνέον ἰκνέουσας.

Θιῶν λέγουσι. ἴδου.

Ερμῆ λαβὴν τατὶ τὸ μῆλον, ἀπιδιδόν τίς φρυγίας παρὰ τὴν Πριάμω παῖδα, τὴν βυκίην. εἶμα δὲ ἴδ' ἴδ' αὐτὸν τῷ ἱερῶν, καὶ λήγει πρὸς αὐτὸν, ὅτι σι ὧ Πριάμω, καὶ λέγουσι ὅθ' αὐτὸν, ἰπὸν καὶ καλὴν τι αὐτὸν ὧ, καὶ σφίσι τὰ ἱερῶν, ἀκούσας αὐτὸν διὰ, ὅθ' αὐτὸν ὧ καλὴν ὄσιν. ἴδ' ὧ αὐτὸν τὸ μῆλον ὅθ' αὐτὸν καὶ λαβὴν τὸ μῆλον. ὅθ' αὐτὸν καὶ ἰπὸν αὐτὸν ἀπιδιδόν πρὸς

cūrāt, et cātionib. animū inter cū gerūt, qn ipse euā nō raro illis assistu, carminis suauitate delinitus. V. Esto, nec has adoris propterea quod sine reuerentia, ac Dianā qua tandē grācia nō uulneras? C. Vt breuiter dicā, hāc ne deprehēdere quidē ufi quāsum potis, quippe perpetuō p mōtes fugitiuē, ad h. ac aliter uicūsdā sui cupidinis il' a cecnetur cupidine. Ven. Cuius ō gnate? Cup. Venatu ceruicium et hinnulorum, quos insectatur ut capiat, ac iaculo figat. Ac prū tota rerū huiusmodi studio tenetur, tametsi fratrē eius, qui nimitū arcu staret et ipse, feritqz eminus. V. Teneo gnate, cū se penumero sagitta uulnerasti.

Deorum Initium.

20

Mercuri, accepto hoc poto, abi in Phrygiā, ad Priamī filiū, pastore armētī, pascit autē ἰ Ida mōie, qua parte Gargarū uocāe. Ac dic illi, Iupiter, inq ens, ὁ Παρι iubet te. postquā θ' ipse formosus es, θ' rerū amato riatū docūe, senecūā ferre iter deas, quā nam illatū omnium formosissima sit. Certaminis autem prēmium, ea quā uiceris, potum accipias. Hora uero iam, ut θ' ipse uos abeat ad

propositi
o totius
dialogi

ad Iudicem. Ego uerò ablego á me arbitriū, ut qui ex æquo omnes uos amē, ac si modò possibile foret, libenter oēs uos uicti- ces uidere uellē, præsertim quādo & necesse est, q̄ uni pulchri tudinis summam adiudicabit, cum oīo in odium ceterarū plu- rimum incurrere. Quare equidem ipse uobis idoneus iudex non sum, adolescens autē ille Pbr- ygius, ad quē hinc abitis, regio q̄ dem genere prognatus est, & Ganymedis huius cognatus. Ceterū simplex & monachus, neq̄ quisq̄ illū cognitione hac indignum merito putauerit. V. Ego uerò Iupiter, etiā si Mo- nachus sum, præstiteras nobis iudi- cem, præseñci animo iuratus sum, ad docuendū me præbēdum. Quid enim adeo reprehenderis ille in me? Sed oportet etiam hi- sce placere hominem. Iu. Ne- que nos, Venus timeamus quic- quā, etiā si Mars isle tuus ele- ctus sit arbiter, sed recipimus & hunc Parim, quisquis etiam fuerit. I. Num igitur et tibi ea- dem hæc, filia, placens? quid re- spōdes, aueris te, & erubescis? Est quidem peculiare hoc uir- ginibus uobis, uerecundia affi- ci erga talia, sed tamē annuis.

Abus

πρὸς τὸν Δικαστήν. ἰγὼ δὲ ἀπαθῶμαι τὴν δίκαιαν, ὡς πίσυς τὴν ὑμᾶς ἀγαπῶν. ἤγχι εἴδω τι λόγῳ, ὅς τις αὐτὸν πᾶσας κοινῶς ἴδω. ἄλλως τι καὶ ἀσάχατος μὲν τὸ καλλιστῆρος ἀποδείξαι, παύ- τως ἀπὸ χθονὸς ἀεὶ τὰς πλε- ούσι. Διὰ τὰντα μὲν αὐτὸς οὐκ ἐπιδέχεται ὑμῖν Δικασ- τὴς. ὁ δὲ διαίτας αὐτὸς ὁ φρενός, ἰσὶν ἢ ἀπεισι, βασιλι- κὸς μὲν ἐστὶ, καὶ Γαυμύ- δους τούτου συγγενὴς. τὰντα δὲ ἀφιλῶς καὶ ἔρεται, καὶ οὐκ αὐτὸς αὐτὸν ἀπαξίω- σαι τοιαῦτα δίκαι. Αφρο- διτὸς μὲν ὁ Ζεὺς, καὶ τὸν μῶρον αὐτὸν ἐπιστάτας ὑ- μῖν Δικαστήν, ἀφροῦσα βασι- λιῶμαι πρὸς τὴν ἐπίδει- ξιν. τί γὰρ αὐτὸ καὶ μαμύσαι τό μου; καὶ δὲ καὶ ταῦτα καὶ ἀρίστην τὸν ἀνδραποῦ. Κα- ρα. ὅς ὑμᾶς ὁ Αφροδίτη δὲ διαμῶν. ὁ δὲ αὐτὸς ἀφροῖσις ἐπὶ ῥαπῇ τὴν δίκαιαν, ἢ καὶ Διχόμινθα καὶ τοῦτον, ὅς τις αὐτὸν ἢ τὸν Πάριον. Ζ. ἢ καὶ σοὶ τὰντα ὁ δόξαται σου δόξα; τί φής; ἀποστρέφῃ, καὶ ἔρυσθαι ἔσθ; ἰσὶ μὲν ἰδίῳ τὸ αἰδῶ- δαί γε τὰ τοιαῦτα ὑμῶν & παρὰ τὸν ἑαυτοῦς ἢ ἡμῶν.

ἀπειτα

Monachus

ἄπειτι ἔρ. καὶ δὴ μὴ καλὴ
πύρρῃ τῷ δικαστῇ αἰνεῖται
καμύσαι, μὴ δὲ κακῶν ἐν-
τίμῃ διτῇ τιμωρίᾳ. ἢ γὰρ
οἶδόν τι ἰσχυρὸν εἶναι καλὰς
πύρρας. Εἰ. προῖκα μὲν οὐδὲν
ἔφυγας, ἰγὼ μὲν ἔγνων
μὲν, ὑμῶς δὲ μὴ βραδείᾳ
καὶ ἀκολούθῃ μοι, καὶ θάρ-
ρῃσι, οἶδα ἰγὼ τὴν Πάριον,
τιμωρίας ὅτι καλὰς, καὶ τὰν
λαοφροντίαν, καὶ τὰ τοιαῦ-
τα ἱρὴν ἐκαστῶν, οὐκ
αὖ ἐκείνῃ δικαστῇ κακῶς.
Αφρο. τοιοῦτον ἄπειτον ἄγα-
θόν, καὶ πρὸ ἡμεῶν λέγεις,
τὸ δίκαιον ἡμῖν εἶναι τὸν
δικαστῆν. πότερὰ δὲ, ἄ-
γαμέμνων οὐκ ἔστι, ἢ καὶ γυ-
νὴ τις αὐτῷ σύμωσιν; Εἰ.
οὐ παρὶ τῶν ἄγαμέμνων, ἢ
ἢ Αφροδίτη. Αφρο. πῶς λέ-
γεις; Εἰ. δοκεῖ τις αὐτῷ συ-
μωκῆναι ἰδὲ αἰγῶν, ἰσχυρὸν
μὲν, ἄγροικόν δὲ, καὶ ἀει-
κλῆς ὄντα, ἀλλ' οὐ σφό-
δρα προσίχων αὐτῇ ἰσχυρῇ.
τίς δ' οὐκ ἐν κατὰ ταῦτα
ἔρωται; Αφροδ. ἄλλως ἢ
ρόμῳ. καὶ θῆ. παρὰ πρὸς βού-
λῃς ὅτι ἰδὲ αἰγῶν καὶ
συμωκῆναι; Εἰ. ἢ ἀπὸ τοῦ
ἀδελφῆ Αἰνίου, ἐν δὲ κατὰ ὑ-
μῶν. ἀλλ' ἔρῃ μοι, ἢ ἄγαμος

Abite igitur. Ac uidete, ne i-
fiores fiat is iudici, quacūq; ui-
de fueritis, neu: malū aliquid
feratis ipsi adulescentulo. Neq;
n. fieri potest, ut aequaliter oēs
formosae sitis. M. Procedamus
ergo ecclā uersus Phrygiā. Ac
ego qdē praeibo, uos autē nō lentē
ei sequimini me, et bono aio este.

Noui ego Parisem hūc, adde-
scens ē formosus, et qd ad cae-
ta accinet, amorī deditus, et ad
cetera disceptanda maximē ido-
neus, neq; ille facillē iudicauerit
malē. Vc. Hoc qdē totū benē, et
de oīs q me narras, iustū uideli-
cet nobis iudicē. Verū autē et u-
xore adhuc carce hic, an et mu-
lier quae ipsi cohabitaret M.
Nō aio absq; uxore ē Venus. V.
Quō hoc dicis? M. Videtur quae-
dā cū cohabitare mulier Idaea,
sic satis formosa, ceterum rusti-
ca, atq; inter mōres malē consue-
ta. Sed nō admodū adhibere a-
nimū ipsi uidetur. Cui igitur
gratia haec interrogas? V. Nul-
lius sanē rei, sed ita temerē in-
mentē uenit. Min. Male legi-
tionē nobis, heu tu, q priuatum
cū hac cōsilia cōfers. Mer. Ni-
hil malī. Minerva hoc, neque
etiam contra uos. Sed inter-
rogabas me, an sine uxore

Laus Pari-
dis

Paris esset. M. Quamobrem igitur hoc superstitiose adeo illa curas? Mer. Nescio, aiebas igitur, quod ceterè ita in mentem uenisset hoc, ne ex cōposi eo interrogasset me. M. Quid ergo, carere ne uxore adhuc? M. Non uidetur. M. Quid auerā, Bellicæ ne rei studio aliquo tenetur, ac si amant gloriæ est, an nihil aliud quam bubulcus est? Mer. Verum quidem nō possum dicere. Cōiecturam autem facere licet, iuuenis cum sit, etiam has res cōsequi illum cupere, ac uelle præcipuum in præliis esse. V. Vides? nihil ego nunc conqueror, neque crimini uerte tibi, quod cum hac scortum nunc loqueris. Querulum enim hoc, non Veneris. Etiam idæc ferè eadem interrogaui me, quā ob rem grauius ne feras, ne uerues eo minus cōsecutus esse te, quod huic quoque simpliciter absque dolo respondi. Verum inuere a diu sermones cedimus, iam multum progressi, reliquimus post nos stellas, et prepe modum Phrygiam contingimus. Ego uero etiam Idam uideo, adeo quod totum Gargarum exarēt, et si nō fallor, ipsum quoque iudicem uelut Parisem.

Iuno.

ὁ Πάρις ὄντιν; Ἀδρ. οὐκ ἔστι τί τοιοῦτον πρὸς τὸν ἄνθρωπον; Ερ. οὐκ οἶδα. φασὶ δ' οὐκ εἶναι ἄλλου ἐπιχθονίου, οὐκ ὄντιν πρὸς τὸν ἄνθρωπον. Ἀδρ. τί οὐκ ἄγαμέμνων; Ερ. οὐκ ἔστιν. Ἀδρ. τί δὲ τῶν πολλῶν ἐστὶν αὐτῷ ἐπιχθονίαν, καὶ φιλόδοξος τις, ὃ τὸ πᾶν βουκίληται; Ερ. τὸ μὴ ἀλλοτρίαν ἐκ ἑαυτοῦ λίσσασθαι, ἀλλὰ σὺν δὲ καὶ τῷ ἑαυτοῦ, καὶ τούτων ἐρίσθαι τῶν κατὰ τὸν πόλεμον, καὶ βούλει εἶναι αὐτῶν πρῶτον εἶναι κατὰ τὰς μάχας. Ἀφρ. ὁρᾷς; οὐδὲν ἔγωγε μίμφομαι, οὐδὲν προσκαλῶσαι, τὸ πρὸς ταύτην ἰδίαν λαλῶν. μίμφομαι γὰρ καὶ οὐκ Ἀφροδίτης τὰ τοιαῦτα. Ερ. καὶ αὐτὰ σχιδίον τὰ αὐτὰ μὲν ὄντιν. διὸ μὴ χαλινῶς ἔχει, καὶ οἶον μεινκτῶν, εἶναι καὶ ταύτην κατὰ τὸ ἀπλοῦς ἀπικεινᾶν. ἀλλὰ μεταφύλαξαι ἡδὲ πᾶσι πρὸς τὸν πόλεμον, καὶ πᾶσι μετὰ τῶν ἀνδρῶν, καὶ σχιδίον γὰρ κατὰ τὴν φρυγίαν ἰσμεν. ἔγωγε δὲ καὶ τὴν Ἰδαν ὄντιν, καὶ τὸ Γάργαρον ὄντιν ἀπικεινᾶν. εἰ δὲ μὴ ὀφθαλμοῦμαι, καὶ αὐτῶν ὑμῶν τὸ δὲ πᾶσι τὸ Πάριον.

H. a.

Ἡρα. ἴππου δ' ἔστιν; ἔ γὰρ λέγεται
φαίνομαι. Εἰ. ταύτην ὦ
Ἡρα, πρὶς τὰ λαυὰ σκέψαι,
μὴ πρὶς ἀκρῶ τῇ ἔρῃ. πρὶς
δὲ δὴ τὴν ἐλόντα, οὗ τὸ
σώτηρ, καὶ τὴν ἀγίλῳ ἔ-
ρῃ; Ἡρα. ἀλλ' οὐχ ἔρῳ τὴν
ἀγίλῳ. Εἰ. τί φῆς, οὐχ ἔ-
ρῃ βοΐδῃα κατὰ τὴν ἡμῶν
οὐρανὸν ἀκλῦτον, ἐκ μίσην
τῶν πρῶν π, ἐφ' ἡμέραν;
καὶ τίνα ἐκ τοῦ σκοπίου λέ-
γουσιν, καὶ αὐτοὶ ἔχον-
τα, καὶ αὐτοὶ ποιεῖν μὴ πρὶς
σε διασκέδασθαι τὴν ἀ-
γίλῳ; Ἡρα. ἔρῳ τῷ, ἔγῃ ἡ-
κάντες ἔστιν. Εἰ. ἀλλ' ἐκεί-
νο. ἡμεῖς δὲ πλεονέκῃ
ἐσμὲν ὡς τῆς γῆς, οὐδὲν ὡς,
καταστάντες βελτίους, ἡ-
μεῖς μὴ διατρεφόμεθα αὐ-
τῶν αὐτῶν δὲ ἀφαιρῶν καὶ
διπλάμην. Ἡρα. οὐ λῆ-
γεις, καὶ οὐκ οὐκ ποιεῖς. ἡ-
μεῖς δὲ κατὰ βέλτην μὲν, ὡς
σοὶ Ἀφροδίτη πρὶς εἶναι, καὶ
ἀγνοῦν ἡμῖν τῆς ἰδέας. οὐ
γὰρ, ὡς τὸ εἶναι, ἡμεῖς ὡς
πολλοὶ, πολλὰς, ὡς λῆ-
γεις κατὰ δυνάμειν πρὶς ἀγ-
γίλῳ. Ἀφρ. οὐ σφύλλῃ, ὦ
Ἡρα, τοῦτοις ἀχθόμενοι τοῖς
σκάμμεσιν. Ε. ἀλλ' ἐν ὅμοις
ἔστι

Iuno. Vbi autem is est, neque
enim ipse etiam video illum.
Merc. Hæc uersum, Iuno, ad
sinistram respice, non ad sum-
mum montem, sed secundum la-
tus, ubi entium illuc, & armen-
tum uideret. Iuno. At non video
armentum. Mer. Quid aliter
non uides baculas secundum
mentum hunc digitum, ex medijs
rupibus progredientes, & quem-
dam à scopulo deorsum curren-
tem, pedum manu tenentem, &
prohibentem, ne longius dispe-
gatur armentum. Iun. Video
nunc tandem, si modo ille est.
Mercurius. Ille uero. Sed quia
propè iam somnus, in terram, se
uidetur, demissus, pedibus facia-
mus iter, ne concubemus il-
lum, superne ex improviso de-
uolando. In Recle dicis, æque
ita faciamus. Cæterum postea
quam descendimus, tuum iam
est Venus, ut præcas, ac uis-
am nobis duendo commone-
stetis. Tu enim, ut consensu
tancum est, locorum pericia-
es, quippe quæ superius, ut fere-
tur fama, huc ad Anchisem de-
scenderis. Ven. Non admodum,
Iuno mecum ista mouet dicacî-
tas, Mer. At si gignit ergo uos
ducam,

ducam. nam et ipse frequenter in Ida uersatus sum, quando Iupiter amabat adolescentulum istum Phrygem, ac saepius huc ueni, ab illo missus, ut quid ageretur, obseruarem, & cum iam in aquilam conuersus esset, una quoque cum ipso aderam, & unum formosum illum subleuabam. Et si modo facis memini, ab hac ipsa rupe mittam in sublimem abripuit. Nam hic quidem forte tum fistula canebat ad ouile. Iupiter autem à tergo ipsi deuolens, leniter admordum unguibus circummedis, & ore in tiationem, quam super caput habebat, impresso, in ab eum sustulit puerum, perturbatum, & ceruice reflexum in ipsum inuenerunt. Tum igitur ei ego fistulam sustuli, abiecerat enim illam pro timore. At enim arbiter hic propè est, quare compellemus ipsum. Salububulce. Paris. Ecce tu ceres adolescentens. Quis autem ipse es, qui huc ad nos aduenis, aut quasnam has adducis mulieres? Non enim eiusmodi apparent, quae in montibus uersari commodè queant, formosae adeo cum sint. Merc. At non mulieres sunt.

Iunior

ὁ γὰρ σωμα. καὶ γὰρ αὐτὸς ἐστὶν
δι' ἱστῶν τῇ Ἰδῇ, ὅστις ὁ
Ζεὺς ἔρα το μισρανὶς τ' ὅρι
γός. καὶ πολλὰ κίε δούρο ἔλ
δον, ἵπ' ἱκίον καταπύμ
φθίς αἰ ἐπύκασιν τὸ πῶν
δός. καὶ ἐπὶ τὴν ἐν τῷ ἄν
τῷ ἔρ, συμπάριπλῶν αὐ
τῷ, καὶ συνεκρίβαν τὴν κα
λόν. καὶ ἔγχε μίμνεμαι, ἀ
πὸ ταυτοῦ σὶ δὲ πῶν αὐτὸν
αἰ ἐρπασόν. ὁ μὲν γὰρ τότε ἱ
τυχρὸν ἔρπον πρὸς τὸ πῶν
νιον, καταπλῶν. & δὲ ἔπ
δον αὐτὸ ὁ Ζεὺς. καὶ φῶν
μάλα τοῖς ὄνξιν πρὸς αὐτῶν.
καὶ τῷ σῶματι πῶν ἐπὶ τῇ
καθαλῇ τῶν διακῶν, αὐτὸν
φῶν τὸν πῶν δια τῶν ἀγμέ
νων, καὶ τῷ φάχῳ ἀπὲρ
τραμμένῳ ἱε αὐτὸν ἀποδῶ
ποντα. τότε ἔρ ἱγὼ πῶν οὐ
εγγὺς ἵαβον, ἀπὸ δὲ λήκ
γὰρ αὐτῶν ἐπὶ τὸ δός. ἀλλ
λὰ γὰρ ὁ διατατῆς οὗτος ὁ
πλησιον, ὅτι προσέπαρκεν
αὐτὸν. καὶ ἐπὶ τῷ βακίῳ. Πά.
ὁ καὶ σὺ γὰρ ὁ θαρίσκι. τίς
δὲ ὁν δούρο ἀφῖξαι πρὸς ὁ
μάς; ὁ τίνας ταύτας ἀγῶν
τὰς γυνῶνας; οὐ γὰρ ἐπὶ
τῇ δέσῃ ὁρισθῆναι, οὐτῶ
γα οὐσα καλὰί. Εἰ μὲν.
ἀλλ' οὐ γυνῶνδ' ἔστιν.

Ηἰκον

Ἡ γὰρ ὅτι Πάρι, καὶ Ἀθηνᾶν
καὶ Ἀφροδίτην ἔρας, καὶ μὴ
ἢ Ἐρμῆν ἀπίστατος ἢ Ζεὺς.
ἀλλὰ τί βίβας, καὶ ὠχραῖς;
καὶ μὴ δίδιδι. χαλκίον γὰρ
εὐδύν. καλὸν δὲ σὺ δικάσ-
ων γράψαι τὸ κάλλος αὐ-
τῶν. ἐπεὶ δὲ γὰρ φασί, καλὸν
τὰ αὐτὰς εἶ, καὶ σοφὸν τὰ ἰ-
στορικὰ, σοὶ τὴν γυναικὶν ἐπι-
βίβω. το δ' ἀγὼν ὅτι τὴν
ἑλὸν εἶναι, αὐτὴν γὰρ τὸ μῦ-
θον. Ἀλλ'. φέρει δὲ, τί καὶ
βούλιτ'. ἢ καλὴ, φασί, λαβί-
τω. πῶς αὖ οὐκ ἴδιον ποτα-
βῆναι ἀποδείξω ἢ γὰρ δευ-
τέρῃ αὐτὴ καὶ ἄγρηνος ὢν,
ὅτι κατὰ γυναικὶν ποταβῆναι
βουδίατ, καὶ μέιστον ὅτι ἔλα-
τὰ βουκίον; τὰ γὰρ τεικῶν
τακτικῶν τῶν ἀδελφῶν μάλ-
λον, καὶ ἄστικῶν. τί δ' ἰ-
μὸν, αἰετὰ μὲν αἰετὶς ἐπεὶ
καὶ ἡ καλὴ καὶ καὶ δὲ καλὴ
ἄλλως ἀμαλῆως, τὰ δὲ αὐ-
δικάττιμι. κατὰ τὴν τὴν
πῶν. αὐτὴ γὰρ αὐτὰς τι ὁμοί-
ως καλὰ, καὶ ὅτι οἱ δ' ὅπως
αὐτὴς ἀπὸ τῆς ἰστίας ἰδὼν
τὴν ἰστίαν μεταγὰρ, οἱ τὴν
ἄψιν ἀποσπᾶσκει. οὐ γὰρ ἰ-
δίαν ἀπίστατος βουδίατ,
ἀλλ' αὐτὰ αὐτὴ ἀποσπᾶσκει
τὸ πρῶτον, τοῦτον ἰσχυται,
καὶ

Iunonem uero Pari. & Mi-
neruam & Venerem uides, &
me Mercurium uidelicet, Iu-
piter ad te misit. Sed quid tre-
mis, & ex palescis: ne metue,
nihil enim periculi hic. Iubet
autem te Iudicem esse pulchri-
tudinis ipsarum. Quandoqui-
dem enim, inquit, & formosus
ipse es, & doctus rerum amato-
riarum, cognitionem hanc tibi
commendando, certaminis autem
premiu scies, lecto hoc pono.
Par Cedo, ut uideam quid sibi
etiam uelis, Pulchra, inquit,
capras. Quo pacto igitur, ὅτε
re Mercuri, potero ego, morae-
lis cum sim ipse ac rusticus, in-
dex esse tam inopinati specta-
culi, & maioris adeo, quam
pro bubulci capra. Nam huius-
modi causas disceptare, delicias
eorum atq; urbanorum magis
est. Quod autem ad me attinet,
utra capella formosior altera
sit, & iuuenta num alia aliam
superet, fortassis ex arte dijudi-
care possim. Hæ uero ei formo-
sæ pariter omnes sunt, & non ui-
deo, quo pacto aliquis ab una
ad aliam transferendo, aspe-
ctū auellere queat. Nō enim fa-
cile absistere uult, sed cuiusq;
se primo applicat, ei inhaeret.

Byrrhena lentia
sibi conuicta
laudando uer-
ba sibi ut
exuans sibi
imposito in-
dici et parer
byrrhena
esse, ingu-
lone sibi en-
lone sibi en-

Et quod praesens est laudat. In
 de si ad aliud transieris, etiam
 illud formosum uideat. Et immo-
 ratur. Et semper ab his, quae pro-
 pria sunt, ceu per successum
 excipitur. Ecce in summa, citi-
 cumfusa tibi est pulchritudo
 ipsarum, et totum me compleri
 tu teneat. Ac doleo, quod non
 et ipse, quemadmodum Ar-
 gus ille, toto corpore uidere pos-
 sum. Videor autem tibi, bene-
 cum iudicasse, si omnibus por-
 tionem hoc reddidero. Nam et
 rursum illud quoque accedit,
 quod haec quidem Iouis soror et
 coniunx est, illa uero filia. Quoi-
 modo igitur non periculum est ei
 etiam hoc pacto iudicium hoc fuci-
 rit? Mer. Nescio, nisi quod non li-
 cet de recte Iouis imperium.
 Pa. Vnde igitur hoc, Mercuri,
 persuade ipsis, ne succedant mi-
 hi duae illae reliquae, quae unquam
 esse fuerint, sed quae quid peccatum
 uidebitur, id solis oculis impen-
 tē. M. Ita facturas se aiunt. Iei-
 nus autem iam tibi est, ut peragas
 iudicium. Pat. Faciemus pericu-
 lum. Quid enim agas qui speras?
 Ceterum illud primum scire uo-
 lo, utrum satis eris spectare ip-
 sas, ut nunc sunt uelut, et quae
 totum exuere sese necesse est,

καὶ τὸ παρὶν ἰσχυρὰ. ἔξω
 ἰπ' ἄλλω μεταβῆ, ἡδυνάτο
 βαλὼν ἐξῆ, καὶ παραμύσει,
 καὶ ὑπὸ τῶν πλησίον παρ-
 ραλαμβαίνῃ. καὶ ὅλως πρὶ-
 σκεῖνταί μοι τὸ κάλλος αὐ-
 τῶν, καὶ ὅλον παρασκήφει
 με. καὶ ἄχθομαι, ὅτι μὴ καὶ
 αὐταὶ ὡς περὶ ἐ Ληγῶ ὅλην
 βλέπων δυνάμαι τῆ σῶμα-
 τι. Δικῶ δ' αὖ μοι καλῶς
 Δικῶς αὖ, πάσαι ἀποδιδόν
 τὸ μῦθον. καὶ γὰρ αἱ καὶ τὸ
 δι, τάντῳ μὲν ἦσαν συμ-
 βίβαι το Διὶ ἀδελφῶν καὶ
 γυναικῶν, τάντῳ δὲ θυγα-
 τῶν. πῶς οὖν εὐ χαλῶν
 καὶ οὕτως ἐ κρίσει; Εἰ. οὐκ
 εἶδα. πῶς οὐχ εἶν τι αὐτῶν
 δυνάαι πρὶς τὸ Διὶ βικί-
 λουσμένον. Αἰ. ἐν τούτῳ
 Εἰ. μὴ πῶσαι αὐτάς, μὴ χα-
 λῶν ἔχον μοι τὰς δύο τὰς
 ποικιλεμένας, ἀλλὰ μόνον
 τὴν ἰσχυρὰν ἐγὼ δυνάαι τῶν
 διαμαρτίαν. Εἰ. οὕτως φασ-
 σὶ ποιῆσθαι. ὅρα δὲ σοὶ ἴδω
 παραίτησιν μὲν κρίσει. Α-
 λ. παρασέμναι. τί γὰρ αὖ
 καὶ πᾶσαι τις; ἡμεῖς δὲ
 πρῶτον εἰδέναι βούλομαι,
 πότερα ὁρακίαν σκεπῶν
 αὐτάς, ὥς ἔχουσιν, ἢ καὶ
 ἀποδύσαι δύνανται πρὶς τὸ
 αἶνον

Βασιλῆς ὁ Ἀντίωνος· Ερ.
 ποτε μὲν σὺν αὐτῷ ἐν τῷ Λί-
 κωνί, καὶ πρὶν αὐτὴν ἰπερὶ καὶ
 θύλας. Πα. ἰπερὶ καὶ θύλας;
 γυναικὶς ἰδὼν βούληται. Ερ.
 ἀπιδύουσι ὡς αὐταί, οὐδ' ἐπι-
 σκεύη, ἰγὼ δ' ἀπετραφεί-
 μαι. Ηρα. πολλοὶ ὡς Πάρι. καὶ
 πρῶτον γὰρ ἀπιδύσεσθαι, ὅ-
 πως μάλιστα, ὅτι μὴ μέγας
 ἔχῃ τὰς ἀλκυόνας λούλας, με-
 δὲ τῷ βούλει αὐτὰς μίγα-
 ρησῶ. ἰπίους δὲ αἰμι πᾶσι
 σαι, καὶ ὁ μοίως λαλῶ. Πα.
 ἀπιδύου καὶ σὺ ὡς Ἀφροδί-
 τα. Αἰ. μὴ πρὶν ὅρα αὐ-
 τὴν ἀπιδύσασθαι ὡς Πάρι, πρὶν
 αὐτὴν ἰδέσθαι ἀποθεταί. φαρ-
 μακίς γὰρ ἔστι, μή σι βατα-
 γησθῇ δὲ αὐτὴ. καὶ τοι-
 γὰρ ἰχρὺν μὴ δ' οὕτως λικαλι-
 λωσις μέλιω ἢ φῶναι, μὴ
 δὲ τὸ αὐτὸ συνέτριμμένω
 χρώματι, βαδάσθαι ὡς ἀ-
 λαδῶς ἰταῖράς τινα, ἀλ-
 λά γυναικὶ τὸ λεῖψαι ἐπι-
 λεκνύειν. Πα. σὺ λίγου-
 σι τὸ πρὶ τὸ κινεῖν, καὶ π-
 ρόδιον. Αἰ. τί οὖν εὖ-
 χὲ καὶ σὺ ἄδωαί τὴν λε-
 ρὴν ἀφελούσα, φίλιν τὴν κε-
 φαλήν ἐπιλεκνύεις, ἀλλ'
 ἰπισθείη τὸν λόγον, καὶ
 τὴν διακοτὴν φοβῆς; ὡς
 δὲ.

ut diligentius examinari ed
 possint. Mercu. Hoc tuum
 officium erit, videre, utpote
 Iudicis. Ac impores ipsis li-
 cet, quomodocunque etiam vo-
 les. Par. Quomodocunque
 etiam uolo? Nudas igitur uide-
 re uolo. Mer. Exiite heus,
 uos. Tu uero inspice eas. Ego
 interim auertam me. Ven. Re-
 ctè ὁ Paris. Ac si prima certè
 exuam me, ut nois, quod non so-
 lum lacertos habeam cādidos,
 neque etiam mignos et angu-
 stos oculos prae me ferendo, su-
 perbiā. Aequaliter uero sum
 tota, et uniformiter pulchra.
 Mi. Ne prius ipsam ex uetis,
 ὁ Paris, quā cestum à se depo-
 fueris. Incantatrix enim est,
 ne te praestigijs circumueniat
 per illum. Et certè quidē oportet
 tebare, neque etiam studiōse ita
 exornatam hic adesse, neq̄ tot
 coloribus fuciatam esse perinde
 ac uere reuerentem aliquam,
 sed ipsam formam nudam exhibe-
 bere spectandā. Par. Rectè sa-
 nè et monent illud de cestro ac si
 etiam deponere illum. Ven. Cur
 non igitur et tu Minerva ge-
 le et deposita, nudum caput spe-
 ctandū exhibes, sed concutis co-
 πῶ, et percerres iudicem. An
 d a metasti;

metuisti, ne tibi obijciat & re-
prehendat ceruleum istud ocu-
lorum, si dempto terribili isto
aspiciatur? Min. Ecce tibi ga-
lea hæc ablata. Ven. Ecce tibi
et cæsus hic. Ju. Sed exuatut
tandem. Par. O Iupiter mon-
strifice, quod spectaculum! quæ
pulchritudo! quæ uoluptas! qua-
lis uirgo hæc! ut uero regalis il-
la et uenerabilis effulget, adcoq̃
uerè digna Ioue. Tuccur auctem
suauis quiddam & iucundum,
ac blandum & illecebrosum
etiam arrisit. Sed iam satis
habeo felicitatis huius. Si ui-
deatur auctem, etiam seorsim
unquamque inspicere uolo,
quoniam nunc certe ambiguus
sum, neque satis scio, ad quid
etiam me referam, uisu in om-
nes partes distracto. Ven. I-
ta faciamus. Par. Absce-
de igitur uos duæ. Tu uero Iu-
nobis mane. Iuno. Maneo.
Ac posteaquam me diligen-
ter inspexeris, tempus tibi er-
it & cætera iam spectare,
num pulchra uictoria mea do-
na proposuerit tibi. Nam si me
Pari formosorem esse iudica-
ueris, uniuersæ eris Asiæ doi-
minus. Par. Non donis nostra
hæc gerimus. Sed amena bi.

Agitur

δίδιαι, μέ σοι ἐλίσχεται
τὸ γλαυκὸν τῶν ἰμμάτων ἄ-
σου το φοβερὸν βλεπόμενον.
Αἴο. ἰδοὺ σοι ἡ κόρυς αὐτὴ
ἀφίρεται. Αφρο. ἰδὲ σοι καὶ
ἡ κίχες. Ηρα. ἀλλ' ἀποδυ-
σάμεθα. Πα. ὦ Ζεὺς τράστῃ
ἂν δίδαι, τὸ κάλλος, ἂν ὅλῃ
ᾤῃ. οἷα μὲν ὁ παρθένος;
ὡς δὲ βασιλικὸν αὐτὴ καὶ
σιμὸν ἀπολάμπει, καὶ ἄ-
λυστος ἔστιν το Διὶ; ὡς ὃ
ἔστῃ ὁδὸς. καὶ γλαυκὸν
τι καὶ πρηνὲς ἐμείδω
σθαι. ἀλλ' ὅλα μὲν ἄλλοις ἔ-
χω ἂν δόξαμενίας. εἰ δὲ
καὶ δὲ, καὶ ἰδίᾳ καὶ ἰκάν-
στω ἔπι δᾶμ βύλομαι, ὡς
οὐ γὰρ ἀμφίβολός ἐστι, καὶ
οὐκ εἶδω, πρὸς ἵ, τι καὶ ἀπο-
βλήσω, πάντῃ τὰς ὕψαι πε-
λοπώμενος. Αφρο. οὕτω
ποιῶμεν. Πα. ἀπὸ τοῦ
καὶ δύο. σὺ δὲ ὦ Ηρα πόριμε-
ν. Ηρα. πόριμὸς. ἡ δὲ
δαίμι ἀκρίτως ἰδὼς, ὡς
σοι καὶ τὰ ἄλλα ἔδωκεν οὐκ αἶν,
ἀκαλὰ σοι τὰ δῶρα τῆς νί-
κης τῆς ἡμῆς. ἔν γάρ με
ὦ Πάρι δινάσθαι ἔται κα-
λῶν, ἀπάντας ἰσθ τῆς Α-
σίας δισπότης. Πα. οὐκ
ἔδωκε δῶρμις μὲν τὰ ἡμῶν
τόρῃ, πολλὸν ἀλλ' ἀπιδί,
πιστῆ.

tu fruaris his montibus: Aut
quid perficiunt pulchritudine tua
ista boues: Decebat autem te iam et
uxorē duxisse, nō tamen iusticiā
aliquā et in lignum quale per
Idi passim mulieres sunt, sed ex
Grecia aliquā, vel Argivam
vel Corinthiā vel Laconiā, cu
iusmodi Helena illi ē, adolescē
cula et formosa, et nulla parte
me ipsa inferior, et, quod maximū
est, amoris quoque dedita. Nā illa,
si solū etiā aspiciat te, satis scio
relictis omnibus, seque ipsa cum
in deditionem tradita, sequetur,
et cohabitabit tecū. Prorsum
autem et tu audisti iam aliquādo de
ipsa. Par. Nihil enim o Venus.
Nūc autem lubēs audiero, oēs quic
quid est, de illa te narratēs. V.
Est haec filia ple^{re} Leda, formo
sa illius, ad quā Iupiter ē caelo
devolavit, in cygnū cōversus. P.
Qualis autem aspectu ē? V. Cādi
da ple^{re}, qualē cōsemineū est es
se. et cygno pignatā, tenera autē,
ut quae in ovo enutrita fuerit,
nuda plerūque exercēs sese, et pa
lestricæ rei dedita. Adeo igit
eur magnopere ab omnibus pas
sim expectetur, ut et bellum ip
sius causa suscipiā fuerit, cum
Tibescus nondum nubilem il
lum tenuisset. Verum ea
mem

οὐ ἀπολάουσα τῶν ἰγῶν·
τί δ' αὖ ἀπέναιτο το σὸ
λάλλουσι αἱ βίβτ; ἱερὴ δὲ
ὄδῳ σοὶ γιγναμάναι, μὲν
μοι τοι ἀγροκόρτιον, καὶ
χωρίτην, εἴαε λιπαρὰ τῆς ἰ
δῶν αἰγυωαίνου, ἀλλὰ τι
να ἴκῃ Ἑλλάδα, ἢ Ἀργεῖ
θεν ἢ ἐκ Κορίνθου, ἢ Λακων
ικῶν, εἴαε δὲ ἢ Ἑλάνῳ δῶν,
εἴαε καὶ καλὴ, καὶ κατ' οὐ
δὲν ἰδέσθων ἑμῶν, καὶ τὸ δὲ
μείγαν, ὅραται. ἰκίει γὰρ
οἱ καὶ μένον διασκαίσει, εἴ
δ' ἔγω, πάντα ἀπολιπὼν
σα, καὶ παρασχούσασιν τῶν
ἰατρῶν, ἵψιται, καὶ σωσι
κῶσαι. πάντες δὲ καὶ σὺ καὶ
κῆκοις τι πρὸς αὐτῇ. ἰδῶ.
εἴαε δὲ Ἀφροδίτῃ. νῦν δὲ
ὄδῳ αὖ ἀκούσαι μίσην, τὰς
πάντας, διευγουμένης. Ἀφρο
δίτη θυγάτηρ μὲν ὅτι Λέ
δῃ, ἰκίει δὲ καλῶς, ἵψ
ἔνθ' ὁ Ζεὺς λιπαρὸν, κύνῃ
γυφίμῃ. ποία δὲ τις τῆς
ἵψης; λουκὴ μὲν, εἴαε ἀκί
ἐκ λύνου γιγνομένη. αἱ
καλὴ γ, ὡς σὺ ὦ παρθένε,
γυμνὰς τὰ πολλὰ, καὶ παλαι
σική. καὶ ἄτω δὲ τι πρὸς πεί
δατος, ὡς δὲ καὶ πάλιν ἀμφ'
αὐτῇ γυμνῶναι, τὸ Θεοῦ
ἀκροῖσι ἀρεῖσθαι. οὐ
μὲν,

patris
sexus

1-1 am (αἰ) for
εἰ. P. 14-15
qu. m. b. f. m. v. r.
C. v. r. m. v. r. i. a.
non γυμνῶναι
potius v. r. m. b.

Sermones huius oratio
 Veneris fertilissimum
 Tragedia: inquit Iuvenis
 pueri et senes. 3. pueri et senes

Dialogi.

μὲν, ἀλλ' ἰσχυρότερος εἰς
 ἀκμὴν κατέστη, πάντες οἱ
 ἄνθρωποι τῶν Ἀχαιῶν ἐπὶ τῷ
 μετῴκῳ ἀλάντας, πρὶν
 καὶ τοῦ δὲ Μενέλαου τοῦ Πυ-
 λαίου γένεσι. ἢ δὲ δι-
 λαι, ἰγώ σοι καταπράξιμα
 τὴν γάμον. Πά. πῶς φῆς,
 τὴν δὲ γάμον μελεῖς; Αφρο-
 δίτη δὲ σὺ, καὶ ἄγχι καὶ ἰ-
 γώ γέλωτα, ὡς καὶ τὰ τριῶν
 παλαιῶν. Πά. πῶς; ἰδὲ καὶ
 γὰρ αὐτοὶ αἰδέσκει. Αφρο-
 δίτη δὲ ἡ ἑλλάς, καὶ πα-
 λαιῶν ἀφ' ἧς ὅτι τῶν Λακε-
 δαίμονα, ἔφεται εἰς ὅτι καὶ
 οὐ. τούτου δὲ, ἰμὲρ αὖ
 αἰτὸ ἔργον, ὅπως ὁραδὲ
 οἰταί σου, καὶ ἀκολουθεῖ
 σοι. Πά. τοτ' αὐτὸ καὶ αἰ-
 πτωρ ὡναί μοι δοκῶ, τὸ αἰ-
 πελοῦσθαι τὸν ἄνδρα, ἰθι-
 λῶσαι βαρβαρὸν καὶ ξένον
 συμπλοῦσαι. Αφρο. δάρεται
 πούτῳ γὰρ σῖκα. πᾶσι γὰρ
 μοι ἰσὺν ἀνέκαλῶ, ἰμὲρ
 καὶ ἔγωγε. τούτω σοι παραδύ-
 σαι ἔγχεαι δὲ ὁ δὲ γάμος
 μέλι. καὶ ὁ μὲν ἔγωγε, ὅπως
 παρὰ τῶν ὅτι αὐτῶν, αἰσχυ-
 κέος τῶν γυναικῶν ἔργον. ὁ δὲ
 ἰμὲρ αὐτῶν σοι πρὶν ἔσθαι,
 τοδ' ἰμὲρ ὅτιν, ἰμὲρ ἔσθαι
 δέσθαι,

me postquam iam ad florentiam
 pervenisset, optime quique A-
 chivorum ad precedas illius nupti-
 as sese obcuerunt. Antepositus
 autem reliquis iu Menelaus fuit,
 ex genere Pelopidarum natus.
 Quod si autem uoles, ego tibi confi-
 ciam has nuptias. P. Quid nar-
 ras? cuius ne quae iam nupsit alie-
 ri? V. Iuvenis adhuc es, et iusti-
 cus. Ego uero noui, quo pacto
 talia perficere conveniat. P. Quomodo,
 cupio enim et ipse scire. V. Tu
 quidem proficisceris ad perlu-
 strandam Graciam, ac ubi La-
 cedemona perveneris, videbit
 te Helena. Post illa uero, meum
 iam opus erit, efficere, quo illa
 amore tui capiat, et se secetur.
 P. Hoc ipsum etiam incredi-
 bile mihi uidetur, ut illa reli-
 cto coniuge, cum homine barbaro
 ac hospite ex patria naviga-
 re, in animum inducat. V. Bono
 animo esto. Nam huius certe
 rei gratia, liberos duos habeo
 pulchros, Amabilem et
 Cupidinem uidelicet, quos tibi
 eridam, qui tibi duces itineris fu-
 erunt sine. Ac Cupido quidem,
 totus subingrediens illam ui co-
 get amare mulierem. Amabi-
 litas autem tibi ipsi circumfusa
 id quod ipsa est, desiderationis
 d. 4. reddet

Qua succedente
 Propositio quam
 confirmat

Atodus

occlusio

facilem

obscure me
 obscurit

Et hanc uenerunt

reddet & amabilem. Deinde
autem & ego una praesens, voi-
gabo Gratiarum, quo & illae co-
mites se praebent, atque ita omni-
nes ipsam, ad hoc quod volu-
mus, impellemus. Pat. Quomo-
do fortassis hoc procedet, incer-
tum adhuc, Venus est. Verum ta-
men amorem Helen me ne-
scio quo pacto etiam videre ip-
sam mihi videor, & n. uxor ei
Et uersus Graeciam, & in Spar-
ta peregrinatum, & redeo una
cum uxore, & doleo quod non
omnia haec iam nunc facio. Ven.
Ne prius amaueris Pari, q̄
pronubam me & sponse conci-
litrices, iudicio hoc remune-
ratus fueris. Deceet enim &
me uictoriae compositam facili-
adesse vobis, & celebritatem
peragere nuptiarum pariter et
uictoriae. Omnia enim licet ui-
bi haec, & amor & forma, &
nuptias potius ista merenti. P.
Et meo, ne me p. placu iudi-
cium negligas, & cōt. n. is. V. Vis
igitur, ut uerbi tibi. Pa. Ne qua-
quā, sed tēu p. mitte de n. uo. Vc.
Promitto igitur, Helenā tradi-
curam me esse uxore tibi, & fu-
turā comitem proficiēti ad
ipsam, deinde & Ilium uenturam
esse ad uos, & ipsa adero,

&

δόσιν καὶ δράμιον. καὶ αὖ
τὸ ἵ συμπαροῦσα, διότι καὶ
καὶ τὴν χαρίτων ἀκολουθῶν,
ἀπαρτὸς αὐτῶν ἀναπείσει-
μεν. Πα. ἴσως μὲν ταῦτα
χωρεῖς, ἀδελφον ὡς ἀφελί-
τε, πῶς ὅμως γινώσκεις εἰ
οὐκ. καὶ ἔκ τινος ἴσως καὶ ἔ-
στιν αὐτῶν εἶναι. καὶ πῶς
δύο τῆς Ελλάδος, καὶ τῆς
Σπάρτης ἐπιδόμω, καὶ ἰσχυ-
ρα ἵκων τὴν γυναικα. καὶ
ἄχθεται, ὅτι μὴ πάντα ταῦ-
τα ὅσα ποιεῖ. Αφρ. μὴ πρό-
τερον δρασθῆς ὡς Πάρι, πρὶν
ἰμὶ τὴν προμεθέσθαι καὶ
συμπαροῦσιν, ἀμείψασθαι
τῇ κρίσει. πρὶν γὰρ ἡμῶν
εἰκατιφόρον ἡμῶν συμπαροῦ-
σαι, καὶ ἰορτάζων ἅμα καὶ
τὰς γάμους καὶ τὰ ἐπιμύσια.
πάντα γὰρ εἰσίσσι, τὸν ἴ-
σως, τὸ ἡμέτερον, ὅ γάμους,
τούτου τοῦ μέλου πρὶν εἶναι.
Πα. δίδωμαι, μὴ μὲν ἀμείψ-
σαι μετὰ τὴν κρίσει. Αφρ.
βάλαι οὖν, ἰπομόσομαι; Πα.
μυθασμῶς, ἀλλ' ἐπίσχευ πά-
λιν. Αφρ. ἐπισχεσοῦμαι δὴ
σοι τὴν ἑλπίαν παραδόν-
σαι γυναικα, καὶ ἀκολου-
θῶσιν γινώσκεις αὐτῶν, καὶ αὖ
φίξιναι παρ' ὑμῶν εἰς τὴν
ἰλιον, καὶ αὐτὴ παρίσθαι,
καὶ

καὶ συμπράξω τὰ πάντα.
 Πα. καὶ τὴν ἰσχυράν καὶ τὴν ἰμε-
 ρον καὶ τὰς χάριτας ἄξεις;
 Αφρ. δάρις. καὶ τὸ πόδον,
 καὶ τὸ ὑμῶν πρὸς τὰς
 παραθέσεις. Πα. ἰκοῦν
 ἐπὶ τούτοις δίδωμι τὸ μῦθον,
 ἐπὶ τούτοις λάμβανον.

Αφρ. καὶ Ερμῆ.

Ἰκνοῦσθε ὦ Ερμῆ, εἴα ὑπὲρ
 λαοῦ ὑμῶν ἐξ εὐχῆς, ὡς ἔκρινεν
 ἐπὶ τὰ καὶ ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν ἰθι-
 λῶν, φασί, ἰσχυρὰ μὲν ἰσχυρὰ
 ἐξ αὐτῶν οὐκ αὐτῶν καθήσκει, ὑμῶν
 δὲ ἢ ἀπὸ τῶν μαθητῶν, κα-
 τὰ τὰν βίαν ἰσχυρὰ, μὲν τὸ
 πρῶτον, οὐ γὰρ δὲ λαβὴν
 οἶσι. εἰ δὲ ἰσχυρὰ διὰ τὸ καὶ αἰ-
 νημένους, οὐ μόνον ὑμῶν,
 ἀλλὰ καὶ τῶν γυναικῶν καὶ
 τῶν δαίμωνων συναρτῶσας,
 ἐπιτελεῖ. καὶ τὰλλα, ὅ-
 σα καὶ οὐκ αὐτῶν. ἰσχυρὰ δὲ
 ὅτι μὲν καὶ ἰσχυρὰ ἀπὸ τῶν
 αἰσάνων καὶ ἰσχυρότερος ἰ-
 σχυρῶν, οὐκ αὐτῶν αἰσάνων, ὅ-
 μῶν δὲ τῶν τούτων ἰσχυρῶν
 φέρειν, ὡς μὲν λαβὴν ἰσχυ-
 ρῶν αἰσάνων, καὶ τῶν γυναι-
 κῶν τῶν δαίμωνων προσλά-
 βωμεν, οὐκ αὐτῶν πρὸς τὸν
 Ερ. οὐ γὰρ ὡς αἰσάνων. οὐ γὰρ
 αἰσάνων λέγειν τὰ τῶν
 τα, μὲν καὶ τὴν καὶ τὴν αἰσάνων
 λαοῖ

ὁ ἀδυνατοῦς omnia. Pa. Etiam
 Cupidinem et Amabilitatem
 & Graciam tecum adduces? V.
 Bonum animum habes, quin &
 desiderium et Hymenaeum pra-
 terea comites assumam. Pat.
 Quod haec igitur tibi promittam,
 ob haec accipe.

Mars & Mercurij.

Audistini Mercuri, cuius
 modi nobis minatus sit Iupi-
 ter, quod superba, quamque dictu abi-
 surda? Ego, inquit, si uoluerim, ca-
 thenam ex aethere demittam,
 unde si uos suspēsi me uide-
 bere concinini, inseritis opera,
 nunquā enim me deorsum trahet-
 is. Cōtrā ego uos, si uelim, in
 altū attrahere, nō uos modo: ue-
 rum etiam tuam terrā ipsam, tuam
 mare pariter subiectū in subli-
 me sustulero. Ad haec alia peri-
 mulla, quae cum quolibet sin-
 gulari cōferatur, ita praestantiorē
 cū esse, uiribusque superiorem, haud
 quāquam negauerim, uerū uirū cum
 multis pariter in tantū antecel-
 lere, ut eū ne pōdere adē uicere
 queamus, eū si terrā ac mare
 nobis adiunximus, id ne uirū
 crediderim. M. Bona uerba
 Mars. Neque enim, si cum ista lo-
 quor, ne quid forte mali nobis concu-
 d s uemus

Exemplum di-
 cendi

Exemplum di-
 cendi

Mars Iouis
 mittere eum
 cum uiribus
 nem de (i) m-
 uat

Exemplum di-
 cendi

Exemplum di-
 cendi

uenus petulācia. Mars. Pu-
tas uero me apud quēlibet hęc
dicturū: imo apud te solum id au-
deo, quem linguę cōtinentis es-
se sciebam. Sed quod mihi ma-
ximē ridiculum uidebatur, cum
quam hęc minutātem audirem
dandūque am apud te reticere.

Ab exemplis
generis nostri
autem dicitur

Ecce enim memineram quam nō
ita multo ante Neptunus, Iu-
no ac Pallas, mora aduersus
eum seditione, machinate uir
comprehensum illū in uincula
coniungere, quancōpere formida-
re, uisq; in omnem speciem sese
uertere, idē cum tres dunca-
xat essent dī. Quod nū Thetis
in misericordia cōmota, Briareū
Centimanum illi auxilium ac-
cessuisset ipso pariter cum ful-
mine ac tonitruo uinctus erat.

αἰσῶσα μὲν
ὁ δὲ λέγει
καὶ τὸν
ἀντιπαρ-
ιστῆναι

Hęc reputanti mihi reddere
libebat eius magniloquentiam
inastantiamq;. Mer. Tace. bo-
na uerba, neq;. n. iuuat est ista
uel tibi dicere, uel audire mihi.

22

Panis & Mercurij.

Salue o pater Mercuri. M.
Salue utiq; et tu. Sed quo mor-
do ego pater tuus sum? P. An
nō Cyllenius ille Mercurius es
tu? M. Atq; admodū. Quo pater
igitur filius meus es? P. Adul-
terius nū, ex amore tibi pater. E.

Per

λαύσω μὲν δὲ φλυαῖαι. Α-
ρε. οἷός γάρ μιν πρὶς πάντας
αὐτὰντα εἶπεν, οὐχὶ ὅτι πρὶς
μῖνον σὶ, ἐν ἱχθυόεντι ἔπι-
τάμην; ὅτι μὲν μάλιστα γν-
οῖον ἰδοὺ μοι, ἀκούοντι με
ταυτὸν δὲ ἀπαλῶς, ἐκ αὐτοῦ δὲ
τάμην σιωπῆσαι πρὶς σὶ.
μίμουμαι γὰρ οὐ πρὸς πολ-
λῶ, ἐπὶ τοῖς ἰσοκρίτοις καὶ ὁ
Ἡρα καὶ ὁ Ἀθῶν ἱπποκράτους
τῶν, ἐπιβούλωνται ἐκδοῦναι
αὐτὸν λαβόντες, ὡς παρ-
τοῖς ὅντιν δὲ διδύμους, καὶ ταῦτα,
ῥῶς ἔσονται. καὶ εἰ μὴ γὰρ
οἷος κατελθόντα καὶ ἀλ-
σοῦ αὐτὸν εὐμαχὸν Βριάρι-
ον ἱπποκράτους ἔσονται, καὶ ἐν
διδύμοις αὐτὸν κεραιῶν καὶ
βροντῆς. ταῦτα λογιζομένης,
ἐκείνη μοι γιγῶν ἐπὶ τῇ καλῇ
διόρκοις αὐτοῦ. Ερ. σιῶ-
σα, σὺ φέμα. ὅτι γὰρ ἀσφαλῆς
ἔστι σοὶ λίγαν, οὐτὶ ἐμοὶ αὖ-
κέραι τὰ τοιαῦτα.

Πατρὶς καὶ Ερμῆς.

Πατὴρ.

Χαῖρ ὦ πατὴρ Ερμῆ. Ερ.
οὐ καὶ σὺ γὰρ. ἀλλὰ πῶς ἐ-
γὼ σοὶ πατὴρ; Πά. ἐχὼ δὲ Κυλλ-
ένιος Ερμῆς ὁ Ἰουγκάουτος;
Ερ. καὶ μάλα. πῶς αὖτὸν ἔσ-
μεις αὖ; Πά. μὲν γὰρ οἷος αἶμα,
ὅτι ἱπποκράτους σοὶ γονεῖς. Ερ.

οὐ

πὺ Δία φάγε' ἴσως τινὲς μοι
 χέουσιν αἶγα· ἡμεῖς γὰρ
 πῶς κ' ἔχον, καὶ ῥίνα
 σπινθῆρα, καὶ πύγμα λα-
 οίων, καὶ σκίνα διχολὰ καὶ
 φάγικα, καὶ ἔραο' ὑπὲρ τὰς
 πυγὰς; Πάύ. ὅσα αὖ ἀπο-
 σπάσει δὲ ἡμῖ, τὸν σικωτο-
 ῦν ὃ πάτερ ἰπποδάμιον
 ἀποφαίνει, μάλλον ἢ σίαν
 τὸν, ἡτοιμασθαι γοῖαν, καὶ
 παιδοποιεῖν, ἵνα ἢ ἀναίτι-
 ος. Εἰ. τίνα δὲ καὶ φῆς σ-
 μετήρα; ἢ πού τινα αἶγα
 μοιχάσας ἴσως; Πάύ. ἂν
 αἶγα ἡμοίχουσας, ἀλλ' ἂν
 εἰς μνηστῆρας αὐτῶν ἢ ποτὶ σὸ
 Ἀρκάδιαν παῖδα ἡλιδὲ,
 ῥω ἡλιάσω. τί δακὺν τὸν
 δακτυλὸν ἴσως, καὶ ἔπειτα
 λὺ ἀπορῆς; τίς Ἰκαρίη λέγω
 Πηνελόπειαν. Εἰ. ἄρα τί πα-
 ῖδ' ὅσα ἐκείνη αὐτ' ἡμῶς φά-
 γω σιόμεμεν ἴσως; Πάύ.
 αὐτὴς ἐκείνη λόγουσσι ἐ-
 ρῶ. ὅτι γὰρ μεθ' ἡμῶν ἐπὶ
 τῷ Ἀρκάδιαν, ὃ παῖ, μέ-
 τας μὲν σὺν, ἴσως, ἵνα ὅτι
 Πηνελόπειαν ἢ σπινθῆρα,
 τὸν πατέρα δὲ γίγσκον δι-
 ὀν ἴσως Ἑρμῶν τὸν μαίαν
 καὶ Διὸς. ἢ δὲ κ' ἀσφά-
 ρος καὶ φάγικα ἴσως, μὴ
 ἀπ' αὐτῶν. ὅτι γὰρ μοι
 σικωτοῦ

Per Iouē hirci fortasse cuiusdā,
 q. caprā adulteriū cognouit.
 Nam meus quō fueris, q. cor-
 nua habes, et nasum caic, et bar-
 bam hirciam, et pedes bifidos,
 hircinosq. praeterea et caudā
 sup. naciibus. P. Quaecūq. in me
 cōmiciādo dicis, h. eū ipsius fi-
 liū. pater, p. brosum ac turpē de-
 claras, imo potius te ipsum quē
 eiusmodi generas et tales libe-
 ros procreas. Ego uero extra
 culpā sum. M. Quā autē etiana
 matrē tuā ais esse? Nū ignorās,
 alicubi cū capra adulteriū exer-
 cui ego? P. Nō cū capra, sed cū
 bi ipse in memoriā reuoca nū
 in Arcadia quandoq. puellam
 liberam p. uim stupraris. Quid
 mordendo digitū, quātis ac diu
 dubitas? Icarī filiā dico Pene-
 lope. M. Quid igitur illi acci-
 die, q. p. me hirci simile te pe-
 perit? Pan. Dicam tibi, quae ex
 illa ipsa audiui. Quando enim
 me in Arcadiam ablegabas,
 O puer, inquit, Mater quidem
 tua ego sum, Penelope, ex Sper-
 ianata. Ceterum patrem noris
 habere te deum, Mercurium
 illum Maia ac Iouis filium.
 Quod si igitur cornutus ipse es,
 ac pedes hircinos habes, ne id
 agrē feras. Quando enim mei

τοῦτο γὰρ καὶ φά-
 γω σιόμε-
 μεν

pater deformis
 liberos etiana
 inatos gene-
 rat

ειων

cū rem habebas pater tuus, tiri
 eo scriptum assimulamerat, quo
 facilius lateret, & ob id similis
 birco tu quoque euasisti. Merc.
 Per Iouē, meminī me tale quid
 dā facere. Ego igitur formosus
 ille, qui ob formā ac pulchritu-
 dinem animū elationē prae me fe-
 ro, q̄ adhuc imberbis ipse sum,
 pater tuus uocabor et ab omni-
 bus risu accipiar ob praeclaram
 liberorum procreationē? Pan.
 Ac uero dedecori tibi pater, nō
 sum. Nam et Musicus sum, et
 fistula cano, admodū pleno spiri-
 tu. Et Bacchus ille, nihil absq̄
 me facere quicquam potest. sed
 et socium et cōsulatorem fecit
 me, & duco ipsi eborū. Iam &
 ouilia mea si uideas, q̄ per Te-
 geā et per Parthenion habeo,
 admodum delectaret te. Impe-
 ro autē et Arcadiae loci. Nu-
 per uero etiam Atheniensib.
 auxilium ferens, ita praeclare
 re gessi in Manabone, ut ceu
 donum militare quoddā recei-
 rim, antrū illud, quod est sub ar-
 ce. Quod si igitur Athenas ue-
 neris, cognosces quantum ibi si-
 nomē Panos. M. Ac dic mihi,
 duxisti ne καὶ τὴν Ἥρην. n. opi-
 nor, disticane te. Pan. Nequa-
 quē, pater, amator enim sū, &

ποτ

σουλὺ ὁ πατὴρ ὁ σὺς, πάρε-
 ῖαυτὴν ἀπὸ κάσου, ὡς λάβει.
 καὶ διὰ τοτο ἴμοι & ἀπὸ
 βουτῶν πάρε. Ερ. οὐ Δία
 μίμνημαι περὶ σὺς τι τινὲς
 τοῦ. ἰγὼ αὖτὸς ὅτι καλλὴν μὲν
 γὰ φρονῶν, ἵτι ἀρετὴν αὐ-
 τὸς ὦν, οὐκ πατὴρ ἐκινῶν
 μαι, καὶ γὰρ ἡ ἀρετὴν πα-
 ρὰ πᾶσι ἐστὶ τῇ ἀνθρωπείᾳ.
 Παν. καὶ μὲν οὐ κατασχέ-
 οῦσι ὁ πατὴρ. μουσικὸς τε
 γὰρ εἰμι, καὶ συνίξω πᾶσι
 λαυρίν. καὶ ὁ Διόνυσος
 οὐδὲν ἐμὸν αὐτὸς ποιεῖν δύ-
 νηται, ἀλλὰ ἵταυτον ἐξέτα-
 σάτω ποιοῦνί μαι, καὶ ὁ
 γὰρ καὶ αὐτὸς τὸ χορὸν. καὶ τὰ
 ποιήματα δὲ, αἰ διὰ σάει μαι
 ὁπότε παρὲς Τεγεῶν καὶ Ἀ-
 ρκαδίας ἀπάσας. πρῶτον δὲ
 καὶ ἀδελφαίσι συμπαροῦσαι,
 ὅπως ἔστιν οὐκ αὐτὸς Μαράθων
 οἰ, ὅτι καὶ ἀρετὴν ἔχει
 δε μοι. τὸ ἵππὸς τῇ ἀνθρωπείᾳ
 στήλας. ὅν γὰρ ὁ αὐτὸς αὐτὸς
 παρὲς ἴλθης, αἰσχροῖς ἐκείνῃ
 Πανὸς ὄνομα. Ερ. εἰς δὲ
 μοι, γὰρ μαι καὶ Πανὸς ὄνο-
 μα; τοτο γὰρ οἶμαι, κατὰ
 σίσι. Παν. οὐδὲν αὖτὸς ὁ πα-
 τὴρ. ὅρα τινὲς γὰρ εἰμι, καὶ

ἵπ

οὐκ αὖ ἐκπαύσεται σωὼν
μῆ. Ερ. ταῖς οὖν αἰξὶ δαι
δαλὶ ἐπιβαίνεις. Παν. οὐ
μὲν οὐδέποτε. ἰγὼ δὲ τῆτι
ἔχρησθαι τῇ Πίτυϊ σέωμαι,
καὶ ἀπάσας ταῖς το Διὸς
πόσας Μαινάσι, καὶ πάν
σπονδάζομαι πρὸς αὐτῶν.
Ερ. εἰδὼς οὖν ἰ, τι χάρις ᾧ
τίκται τὰ πρῶτα αἰτειῶντί
μοι; Παν. πρὶς αὐτῷ πά
τερ, ὅμῃς ἢ ἰδὼμεν ταῦτα.
Ερ. καὶ πρὸς ἰδί μοι, καὶ δι
δοφρενοῦ, πατέρα δὲ ἱρα,
μὲ καλίστημι, ἀκούοντές
γε τινός.

Ἀπόλλωνος καὶ

Διονύσου.

Τί αὖ λίγου μὲν ἱεροῦ
βίου, ὃ Διόνυσος ἀδελφεὺς
αὐτοῦ, Ερως καὶ Ερμαφρό
διτου καὶ Πρίαπου, αὐτο
μοῖους ὄντας τὰς μετέας,
καὶ τὰ ἰσχυρὰ δύνατα; ὃ
μὲν γὰρ πάγκαλος καὶ
πολύτατος, καὶ δυνάμει οὐ
μικραὶ πρὸς ἑκάστην μὲν, ὃ
πᾶντων ἀρχὸν. ὃ δὲ θεὸς,
καὶ ὁμίαν ἄνθρωπος, καὶ ἀμφί
βολος πᾶσι ὕψις. οὐκ αὖ δὲ ται
νήσας, εἴη ἱερὸς ἔστιν, εἴ
τι καὶ παρ' ἐνός. ὃ δὲ καὶ
πῶς τὸ σὺν πρὸς αὐτῶν
ἰ Πρίαπ

non cum una aliqua rem ha
bere contentus forem. Mer
curius. Capras uidelicet con
scendis. Pan. Tu quidem ir
rides me, , ac ego tamen
cum Echone, & cum Pity
rem habeo, præterea & cum
omnibus Bacchi Menadibus,
atque admodum studiose ab il
lis obsecror. Mercur. Scis
igitur, quid te gratificari mihi,
fili, omnium uelim? Pan.
Impera pater, nos autem uide
bimus, hæc uci fiane. Mer
curius. Et accedas ad me, &
prehenses licet, patrem autem
uide ne me appellaris, quoquā
audiente.

Ἀπολλίνος καὶ Βα
χι.

Quid igitur, dicendum ne
est, Bacche, fratres esse Cupi
dinem, Hermaphroditum &
Priapum? adeo dissimiles for
ma & studiis cum sine. Nam
hic quidem formosus omnino
& iaculator est, & potestate
non parua comparata sibi, om
nibus imperat. Ille autem mu
lierosus ac semiuir, ambiguam
quoque faciem præ se ferens, ut
non facile dignoscas, adole
scens ne sic, an uirgo. Hic ue
ro & supra modum uirilis est
Priap

Priapus uidelicet. Bac. Ne mureris Apollo, non enim ipsa Venus in causa est, sed patres, quid diuersi fuere. Quando quidem & ij qui eodē patre, eadēq; matre nascuntur, serpenū me ro alius uir, alius femina, quē admodū & uoi nascuntur. Apo. Ita sane est, ut dicis, sed nos tamen similes sumus, & circa eadem studia uersamur. Sagittarij enim ambo sumus. Bac. Quantum quidem ad arcum et sagittas accines, eadem ambo exercetis, Apollo. Illa uero similia nequaquā sunt, quod Diana quidem hospites mactat apud Scythas, tu autem uaticinaberis, & medicaris agrotantibus. Apo. Accipucas sorore delectari Scythis: quae quidem etiam adornaue. si quis Graecus aliquando in Tauricam aduenerit, ut cum eo inde enauiget, iam olim perosa mactationes illas. Bac. Recte sanē illa. Sed hic Priapus? Ridiculum enim quiddā nerrabo tibi, quod cū Lampfaci nuper essem mibi accidit. Ego qdē ad urbē accesseram, ille autē me recepit, hospitio apud se praebito. Postea quā igitur quieti nos dedimus, in conuiuiō affacim madescenti,

circa

ὁ Πρίαπος. Διὸ. μὲν δὲ δαμάσκει ὁ Ἀπόλλων. οὐ γὰρ ὁ Ἀφροδίτη αἰτία τοῦτον, ἀλλὰ οἱ πατέρες, διαφοροὶ γινόμενοι. ἵππου γὰρ ἢ ἰμπατέρων πολλὰ κίε ἑκ μίας γαστρὸς, ἢ μὲν ἄρσεν, ἢ δὲ θήλειον, ὡς πορὺ ὑμῶν, γίνονται. Απο. καί. ἀλλ' ὑμῶν ἰμοιοὶ ὄντες, καὶ τὰ αὐτὰ ἐπιτελοῦμεν. τοῖόν ται γὰρ ἄμφω. Διὸ. μήχει μὲν τόξον, τὰ αὐτὰ δὲ Ἀπόλλων, ἑκάστα δὲ εὐχόμενα. ὅτι ὁ μὲν Ἀρτιμὶς βουκτορὸν ἐν Σκύθαις, σὺ δὲ μακρόν, καὶ ἰὰ τοὺς ἰάμευοντας. Απολ. οἷος γὰρ τίς ἀδελφῶν χαίρει τοῖς Σκύθαις, ὅτι καὶ παρβουκτορταί, ἢ τις ἑλλήνων ἀφίκεται ποτιδὺ τίς ταυρικῶν, σωτηριάζουσαι μὴ κῦτον, μυσσάμενός τας σφαγὰς. Διὸ. οὐ γὰρ ἑκείνη ποιεύσα. ὁ μὲν γὰρ τοῖς Πρίαπος, γινόμενον γὰρ ἵσαι διαγέσσομαι, πρῶτον ἐν Λαμψάκῳ γαστρί μὲν, ἔπειτα μὲν παρ' ἑμὲ τίς πόλιν. ὁ δὲ ὑποδιδέμενός με, καὶ ξοίσας παρ' αὐτῷ, ἰπποδὸν ἀνταποσάμεθα ἐν τῷ συμποσίῳ ἑκάστος ὑποβύριζμενος. καί.

Βατ' αὐτὰρ πον μίσαο οὐκ
 παρ' ἱκανοτάτῃ ἰ γὰρ αἶθε,
 αἰδέσθαι ἢ λίγα. Απε. ἰ.
 πόρῃ. Διό. τὴν τὴν ἐστὶ.
 Απε. σὸ δὲ τί πρὸς ταῦτα;
 Διό. τί γὰρ ἄλλῃ, ἢ ἰγνῶσθαι;
 Απε. σὺ γὰρ τὸ μὲν χαλῖπες,
 μὲν ἢ ἀγγίωσι. συγγενεῖς γὰρ,
 δὲ λαλῶν σὺ ἔτι καὶ ἰπεί-
 ρα. Διό. ταῦτα μὲν οὐκ ἐν-
 καὶ καὶ ἰπεί σὺ αὖ, ὡς Ἀπολλων
 ἀγγίωσι τὴν πόρῃ. λαλῶν
 γὰρ σὺ, καὶ κεμήναι, ὡς καὶ ὁ
 φροντα αὖ σοι τὴν Πρίαπον
 ἐπιχειρῶσαι. Απε. ἀλλ' ἔτι
 ἐπιχειρῶσαι γὰρ ὡς Διόνυσος. ἔχω
 γὰρ μετὰ τῇ νόμῳ καὶ τῇ.

Ερμῇ καὶ Μαίᾳ.

Εστὶ γὰρ τις ὡς μὲν τὸν σὺ
 οὐρανοῦ Διὸς ἀβλαύτῳ ἰ-
 μῶ; Μαί. μὲν λίγῃ ὡς Ερμῇ
 τοιοῦτον μὲν ἐν. Ερ. τί μὲν
 λίγῃ, ὅτι τοσαῦτα πράγμα-
 τα ἔχω μὲν ὡς ἰάμεν, καὶ
 πρὸς τοσαῦτα ἐκπερίσσει
 διασπώμεν; ἰωδὲ καὶ
 γὰρ ὁ ζῶντας αὐτά, σάκεν τὸ
 συμπόσιον δὲ, καὶ διαφύ-
 σσεται πῶς ἰκλινεῖται, αἶσα
 δὲ τὴν αὐτὰ ἰκλινεῖται, παρ-
 παύει τὸ Διὶ, καὶ διαφύσει
 τὰς ἀγγίωσι τὰς παρ' αὐ-
 τοῦ, αὖ καὶ πᾶσι ὁμοθυμα-
 νῶντα, καὶ ἰκαλῶντα ἔτι

πῶς

circa mediā φρε' noctē exurgēs
 generosus ille: sed pudeat dicere.
 Apo. Sollicit: ut ne res Bac.
 Huiusmodi q̄ppiam est. Apo.
 Quid tu aūc porro at hæc? Ba.
 Quid.n. aliud, q̄ nisi. A. Reddē
 sanē, q̄ ne facerē, neq̄ rursū
 cē requā. Venia.n dignus est, si
 te formosum adeo sollicitavit.
 B. Huius igitur gratia, etiā te,
 Apollo, sollicitatū merito uene-
 rit. Formosus enim es tu, &
 præterea comatus, ut uel sobrius
 Priærus ille aggredi te queat.
 Apo!. Sed non aggredieris
 Bacche, me facile. Nam præ-
 ter comam etiam at cum gero.

Mercurij & Maiæ.

24

Est uero, maiæ, deus q̄squā
 in cælo me miseriori M. Caue
 ne q̄d istiusmodi dixeris Mercuri.
 M. Quid nō dicā q̄dē tantū
 negotiorū solus sustinēa, q̄d de-
 lassit, in eā multa ministeria dō
 stractus: Nā mane p̄cinus sur-
 gen tūc est mihi, si autē q̄ uerren-
 dum cœnaculum ubi dī compro-
 cane. Tum ubi curiam in qua
 cōsultant, undē q̄ strauero, ac sin-
 gula ita, ut oportet, cōposuero,
 Ioui necessū est lassistere, ac
 perferendis illius mandatis eo-
 die sursum ac deorsum curi-
 ficare, & redeuntem insuper.

pul-

[illegible]

Formosam amantē Galatea,
nēre Siculum ipsū pastore amantē
amorem tui deperne. G. Ne ri-
de Doris, nā qualis qualis est,
Neptuno patre pignatius est.
Dor. Quid cū potes, si uel Ior-
ge ipso sit progenitus, quū usq̃
ad eo agrestis atq̃ hispidus ap-
pareat, quodq̃ est omnium de for-
missimum, unoculus. An uero
credis genus illi quicquam p̃fic-
turum ad formam Gal. Ne ist-
hic quidem ipsum, quod hispi-
dus est atq̃ agrestis, ut tu uocas,
illū deformat, quin uirile magis
est. Porro oculus decet etiam

Repetition
and
change

944.43 (7) -

formal will and
inquiry as to
the 2 former
persons.

[illegible]

6 *strong*

τινός, ἡ ποτὶ γαλήνη εἴη, quando serenitas esset, despes-
 σενύψασα δὲ τὸ ὕδωρ, ἰδὲ *Εἰς ἡν ἀquam, cunctisq; cō-*
 σιαντὶν, οὐδ' ἄν' ἄλλο ἢ χρε- *templare, uidebis aliud nihil nē*
 ῖον κενὸν ἀκρίβως. οὐκ ἔ- *si perspicuum candorem, uerum*
 σκεπταίται δὲ τοτο, ὅρ μὲν ἰ- *is quidem non probatur, nisi tu*
 σκεπτήσῃ αὐτῷ καὶ τὸ ἔρῳθι *bor admixtus uli, decus tuum*
 γὰρ. Γα. καὶ μὲν ἰχθὺς μὲν *xerit. Gal. Atqui ego illa me-*
 ἡ ἀκράτος λουκὴ, ὁ μὲν δ' ἄρα *moris ē candida, amen cuiusmo-*
 ἄρῳ καὶ τοτορ ἰχθ. ἰμῶρ *di habeo amantem quom inco-*
 ἂν οὐκ ἴσθι ὅρ τινα, ἡ ποτὶ *rim e uobis nulla sit, quom uel*
 γαλὴν ἢ σάϊον, ἡ ποτὶ μόν. *patior uel nauis, uel portitor*
 ἡ σαινα. ἰδὲ Πολύφωμος, *aliquis miretur, ceterum Poly-*
 τάτε ἄλλα καὶ μουσικὴ ἰ- *phemus (ut alia ne dicam) eu-*
 γι. Δα. σιῶπα ὡ Γαλά- *am canentis peritus es. Dor-*
 τια, ἡκούσα μὲν αὐτὸ ἀδύ- *Tace ὁ Galicea audimus il-*
 τῶ, ὁ δὲ ἰκτὶματι πρῶτω *lum canentem quū nuper pri-*
 ἀπίσι. Αἰροῦτο φίλῳ, ἔσθω *uice in te, sed o sancta Venus*
 πύλαι ἐκ τῆς αἰῶν. ἡ δὲ καὶ *asium rudere dixisset. Nam*
 αὐτὴ δὲ ἡ πικτίς, παρὰ *lyra corpus simulamū erat cer-*
 πύλαι ἡ ἀρτ. γυμνορ τῶν σαρ- *uino capiti ossibus renudato,*
 κῶν, καὶ τὰ μὲν κίρτα πύ- *dum cornu perinde quasi eu-*
 χαιε ὡς ποτὶ ἦσαν. συζῶτα *huc prominentesq; sanctis, in-*
 ἡ ποτὶ, καὶ σάϊον τὰ ποτὶ *ductisq; fidiis, quas ne collo-*
 ρα, οὐδ' ἰκτὶματι ποτὶ ποτὶ *pe quidem cir. umtorquebat. ac*
 ψα, ἡ ποτὶ ποτὶ ἀμουσίου *grege quiddam ex abipmū can-*
 καὶ ἀπὸ ποτὶ. ἄλλο μὲν αὐτὸς *tiliabac, quom aliud interim ip-*
 ποτὶ, ἄλλο ἡ ποτὶ ποτὶ ποτὶ. *se uoce caneret, aliud lyra succ-*
 ὡς ποτὶ οὐδ' ἡ ποτὶ ποτὶ ποτὶ. *cineret, it. ut temperare nobis*
 ποτὶ ἰδὲ ποτὶ ποτὶ, ἡ ποτὶ *nequiterimus, quin uideremus*
 ποτὶ ποτὶ ποτὶ ποτὶ ποτὶ. ἡ *amatoriam illam cancionem.*
 ποτὶ ποτὶ ποτὶ ποτὶ ποτὶ ποτὶ. *Nam Echo ne respondere quī*
 ποτὶ ποτὶ ποτὶ ποτὶ ποτὶ ποτὶ. *dem illa uoluit beneu. quom*
 ποτὶ ποτὶ ποτὶ ποτὶ ποτὶ ποτὶ. *sit adeo garrula, imo puduif-*
 ποτὶ ποτὶ ποτὶ ποτὶ ποτὶ ποτὶ. *jet, si uis fuisse imitari*

παί

c a

στῶν

*Facies
Candida, mi-
rebor admixta
migrata rite*

in fine aliud

*Echo. Oloris
cantile non
abb. 2. 4.
non dignatus
est illud
canere.*

stridulum cantum & ridicu-
lum. Adhuc gestabat in ulnis
amasius iste delicias suas, urfi
catulum pilis hircum, ipsi non
dissimulem. Quis autem non in-
videat amicū istum Galatæ?
Gal. Quin etiam Dorī, cum
ipsius amicū nobis communi-
stra, qui eo sic formosior, quā
doctus ac melius uel uoce ca-
nat, uel citharat? Dor. Mihi
quidem nullus est amator, neq̃
me hoc nomine iactō, quasi sim
uehementer amabilis, uerū ea
men istiusmodi amicū, qui
lis est Polyphēmus, nempe loi-
eus hircum olens, cum crudis uel
elicatis carnibus, & hospites, si
qui arpuerint, deuorans, tibi
habeas, cumq̃ in tuuion a-
mes.

26

Cyclopi & Nereu-
ni.

O Pater, qualia passus sum
ab execrabili isto hospite, q̃ me
inebriatione excaecauit, somno
grauatū aggressus. Ner. Quis
uero est, qui isthæc facere ausus
fuit, Polyphēme? Cyc. Principi-
pio quidem se ipsum Neminem
uocabat, postquam autē effragit,
ac p̃ exira celsa, ut dicitur, fuit,
Ulysseni nominari se aiebat.
N. Noui, quē uicis, uicacēs ē,

παχέας ὡς ἄλλω καὶ καταγί-
λατον. ἴφθρι ᾗ ἰπύρατ &
ὡς ταῖς ἀγυῖλαις ἀδυρμά-
τιον, ἀρκτε σκύλακα, καὶ εὐ-
λάσιον αὐτῷ προσκινῶτα.
τίς οὐκ αὖ φρονήσει σοὶ ὁ
Γαλάταια, τοιούτου ὄρατος.
Γαλά. οὐνοῦ οὐ Δαίρι, ἀλλ'
φορὺ μὲν τὴν σιαυ-ῆ, καλλει-
δοιοι ἐπὶ ἔντα. καὶ ὡς κῶτε-
ρον, καὶ καθ' ἑξῆς ἀμεντον
ἐπιτάμηνον. Δα. ἀλλ' ὄρα
σὺς μὲν εὐδὲ ἐστὶ μοι, εὐδὲ
συνκινῶμαι ἐπὶ ἑρπύλλῃ αἰ-
να. τειῶτ & αἰ, εἴ & ὁ ἑὸς
κλωψ' ὅτι κινάδρας ἀπὸς ὦρ
ὡς πρὸ ῥάγ &, ὡς πρὸ ῥάγ &,
ὡς φασί, καὶ σιτὸς μὲν τοῖς
ἐπιταμῶσι τῶν ζείων.
σοὶ γὰρ μοι, καὶ σὺ αὖ, ὄρατος
αὐτό.

Κύκλωπ & καὶ Νερεῖ
δῶν &.

Ως αὖτε, οἷα πῶς πῶς
ἐπὶ τοῖς λαοφάτοις ζείων,
ἐξιδύσας ἐξιδύσας ἐξιδύ-
σας ἐξιδύσας ἐξιδύσας. Πρ.
τίς αἰ ὁ ταῦτα τελέμαρ-
τῶν Πρῶτον; Κῶ. τὸ καὶ
πρῶτον οὐτὶν ἰαυτὸν ἀπ-
κάλει. ἰπὲρ αἰ δὲ ἰφθρι, καὶ
ἰφθρι ἢν βιδονε, ὅτι αὐτὸν
ἐξιδύσας ἐξιδύσας. Πρ. οἷα
αἰ ἢν βιδονε, τὸν ὁμοῖον,

ex

27

ἢ Ἰλίου δ' αὐτοῖσι . ἀλλὰ
 πῶς ταῦτ' ἔπραξεν , οὐδὲ
 παύειν δύνασθαι ἔμελλεν ; Κύ . ἡ
 τίλαβεν ἐν τῷ αὐτῷ ἀπὸ τῆς
 κομῆς αἰσθρήσας , πολλοὺς
 ἄνθρωποι ἐπιβουλόμενοι δα-
 μνῆναι τοῖς ποιμνίοις . ἰπὲρ
 δὲ ἰδὼσα τῆς δύρεως τὸ πᾶν ,
 πείρα δὲ ἔστι μοι παμμέ-
 γιστος , καὶ τὸ πῶς αὐτοῖσι
 παρὰ τὸν αὐτὸν ἔμελλεν . ὁ ἰφθίμῳ
 ἀνδρὶ ἐπὶ τὸ ὄρος , ἰφά-
 ρος ἀποκρύπτειν αὐτὸς πε-
 ρὶ μέντοι . ἰσὺ δὲ συλλαβῶν
 αὐτῶν τιναί , ὡς περ εἰκὸς
 ἔμελλεν , ἡσυχάζοντες ὄν-
 τας . ἐπὶ αὐτὰ δὲ παροργί-
 ζαντες ἡμῶν , εἰτε οὐτε ,
 εἰτε οὐκ ἔστιν . ὁ δὲ αὐτὸς
 μετὰ τῶν φάρμακων περὶ ἰ-
 χθῆας , ὁ δὲ μὲν καὶ οὐκ ἔ-
 μελλεν , ἐπιβουλόμενον δὲ
 καὶ παραχρῆστατον . ὁ παρ-
 τα γὰρ οὐδὲ ἰδὼσα μοι πε-
 ρὶ γὰρ πίνοντι . καὶ τὸ σπῆ-
 λαίον αὐτὸ αὐτῶν ἔμελλεν . καὶ
 οὐκ ἔστι ὅπως ἐν ἡμετέρῳ ἔ-
 μελλεν . τίλῃ δὲ , ἐν ὅπῳ
 ἡμετέρῳ πᾶσι . ὁ δὲ ἰφθί-
 μῳ τὸν μετῴον , καὶ πύρρως
 γὰρ , πρὸς τὴν ἰσχυρὰν μετὰ
 δούλοντα . καὶ αὖτ' ἡμετέρῳ
 τυφλὸς εἰμί σοι τὸ πᾶν .
 Περ . ὡς βαδὺν ἡμετέρῳ

ex Ilio autem navigabat . Sed
 quo pacto hæc peregit , cū alio-
 qui nō ita audax atq; animosus
 fuit Cyc . Deprehendi in an-
 tro , ἐκ πασῶν domum reuersus , mul-
 tos quosdam insidiantes uideli-
 cet pecuarijs . Posteaquam au-
 tem appropius foribus operculū ,
 (saxum autē quoddam mihi est ,
 per quam magnum) atq; ignem
 resuscitavi . accēsa arbore , quā
 de monte mecum ferebam , uisi
 sunt abscondere sese parare . Er-
 go uero comprehensis ipsorum
 quibusdam , ut par erat , deuora-
 ui , ut qui prædones essent . Hic
 igitur uersutissimus ille , siue
 Nemo , siue Vlysses fuit , dat
 mihi bibere , infuso quodā uenci-
 no , dulci illo quidem et fragran-
 ti , ceterum ad insidias struēdas
 præsentissimo et maximè tur-
 bulento . Nam statim omnia
 uidebantur mihi , posteaquā
 bibissem , circumagitari , et ap-
 eritū ipsum inuvertebatur , et pro-
 sum , apud me amplius ipse non
 erā . Postremo autē somno corre-
 ptus iacui . Ille uero excauato
 uentre , eodemq; igne succēpto ,
 insuper etiam excauauit me
 dormientem . Ex eo iam tem-
 pore cæcus uibi sum Nepune .
 Nep . Vt alie nimis dormiēti

ὦ fili, qui non interea exilueris, cum excaecareris. Vylles igitur ille quo pacto effugiet. Non enim, facilius, potuit dimovere saxum a foribus. Cyclops. At ego amovam ipsum, quo facilius illum comprehenderem inter egrediendum. At colloca-to me ipso ad fores, extentis manibus venietur, sedis amissis in pas-sua omnibus, et amicti negotio dato, quatenam ipsum agere promissum oportet. Ne prius. Intellego te. Sub illis latuit te, cum se subducent. At ceteros certe Cyclopes conveniet te in-vocare contra ipsum. Cyclops. Conno-scant illos, praeter, aeque etiam venietur. Sed postquam me interrogassent insidiatoris nomen, atque ego dicerem Neminem esse, insinare me arbitrati, reuocato me verum dice-sserunt. Ita impositum mihi execrabilis, nomine. Et quod maxime mihi agere fuit, contumeliose obiectum mihi clade hac. Ne pater quidem Neptunus, inquit, leuabit te hoc malo. Neptunus. Con-stitue fili, ulciscat enim ipsum, ut sentiat, etiam si caecitatem oculorum mederi im-

pe-
ssu-

ἴσταντορ, δε εὐν ὀφείλοισι μὲν
ταρτυφλοῦμαι, ὅτι δ' ἔρ-
ομαι, δε πᾶσι Διὶσι, ὅτι
γὰρ αὖ δὴ οἶδ' ἐπὶ ἰδμεν.
ὅτι ἀποκινῶσαι τὸν πῶν
ἀπο δ' ὀφείλοισι. Κύ. ἀλλ' ἔρ-
γῳ ἄριστον, ὅτι μᾶλλον αὖ-
τον λαβεῖμι ὄντα. καὶ κα-
δισας πᾶσι τὸν δὴ αὖ, ἔρ-
ομαι τὰς χεῖρας ἐκπύ-
σας, μὲν παρὲς τὰ πρὶ-
βατα ἐς τὴν τελευτάν, ὅτι ἐλθὼ
μὲν, ὅτι τὸ ἔρ-
χεται πρὸς τὴν αὖτὴν ἐπὶ
ἐμῶν. Πο. μακάριον ἔσται
κέρως, ὅτι γὰρ ἔσται ἐπὶ
ἐλθὼν, ἀλλὰ τοὺς ἄλλους
γὰρ Κύνωνας ἴδμεν ἐπιβύ-
σας αὖτὴν. Κύ. εὖ,
ἐκπύσας ὅτι πᾶσι, καὶ ὅ-
κον. ἔσται δὲ ἐπὶ τὸ ἐπὶ
βῆσθαι. ὅτι τὸ ἔρ-
χεται, ὅτι ὅτι, μὲν γὰρ
χρῆμα σὺν ἐμῶν, ὅτι
ἀπὸ τῶν, ὅτι κατὰ τὴν
σάντὸν με ὅτι κατὰ τὸ
ὄντα. καὶ ὅτι μᾶλλον ὅ-
ντα, ὅτι καὶ ἐπὶ τὴν
ἐμῶν τὴν σὺν τῶν, ὅτι
πᾶσι φερεῖ, ὅτι τὸ
σάντὸν. Πο. εὖ, ὅτι
κέρως, ἀμυνῶν γὰρ αὖ-
τὴν, ὅτι μᾶλλον, ὅτι
ἐμῶν μοι ἐφ' ἑαυτῶν ἴδμεν
ἔσται

ἡμῶντες, τὰ γούτ' πλὴν
τοῦ σῶσθαι αὐτὰς καὶ ἀ-
παλλάττειν, ἵνα ἰμοὶ πείσεται.
ἢ ἔτι.

possibile, navigantes certum
men servare vel pendere, penes
me esse, navigas autem adhuc.

Alphæi & Neptuni. 27

Quod hoc. Alphæe, quod tu

Ἀλφῆϊ καὶ Νησῆϊ
οἶμαι.

solus aliorum in mare delatus sis,
neq; cū sa' sagine miseris, poti-
us inde ut sciant cætera summas
omnia, neq; cohibes te ipsum, ut
quis diff' sis, sed per mare, ut ne
coeretus, ac datus custodia fluo-
re, incorruptus etiam & prius
cursu laboris? Nescio quoloco
rū in pfundum te ipso, quem ad-
dam gloria acq; ardore faciente,
submerso. Ac videris nersum
emergere quodlibet, & te ip-
sum iterum spectandum exhibe-
re.

Τί τοι ὦ Ἀλφῆϊ, μὴ
τῶν ἄλλων ἰμωδῶν
ἀντὶ πύλας, ὅτι ἀναμί-
γασθαι τῇ ἄλμῃ, ὡς ἔθ' & πο-
ταμοὶς ἀπασιν, οὐκ ἀνα-
παύσει τινά τιν' εἰς χυδῆς,
ἀλλὰ διὰ τοῦτο καὶ ἔτι ξυνο-
πῶς, καὶ ἰσχυρὰ ἐνδύσθαι
τὸ ῥέειον, ἀμύγχεσθαι καὶ
καθάρσει ἐκείνῃ, οὐκ οἶδ' ὅ-
πως βίβω ἐπὶ τοῦτο, καὶ ἀ-
πορ οἱ παρὰ τοῖς ἑσθλοῖς,
ἵσταναι ἀνακύνειν τὸν, καὶ
αὐδῆ ἀναπείνειν σιαντέρ.

Ἀλ. ἔρωτικόν τι τὸ πρῶν
μὰ ἔστιν ὃ Πίσσιδον. ὥστε
μὴ ἰλιγγί. ἐρῶδες δ' ἐστὶ καὶ
αὐτὸς πολλόν. Πο. γυναι-
κὶς ὦ Ἀλφῆϊ ἑνὸς μὲν ἔστι,
ἢ καὶ τὸ Νηρείδων αὐτὸ μὴ
ἄρ; Ἀλ. ἔκ. ἀλλὰ πρῶτος ὢ
Πίσσιδον. Πο. ὃ δ' ἐπὶ ποῦ σοι
γῆς αὐτὴ ῥῆ; Ἀλ. τοσιῶτις
ἔστι σικελικὴ. Ἀρῖδος αὐ-
τὴ καλεῖται. Πο. οἶδα ὅτι αἱ
μορφὴν ὦ Ἀλφῆϊ τὴν Ἀρῖδος
σας, ἀλλὰ διαγνώστι ἔστι,
καὶ εἰς καὶ πρὸ ἀναβλῆσαι,
καὶ

Alph. Amatoria quæ-
dam res hæc est, Neptune, quā
obrem, ne mihi intromittas.

Amassæ autem & ipse serpen-
tero. Nep. Mulierem ne, Al-
phæe, an nymphetam amas, an et-
iam Nereidum ipsarū unam
aliquam. Alp. Nō, verūm fontem
Neptune quendam. Ne-
reus. Vbi igitur terrarū ille
manat.

Alph. Insularis est, in
Sicilia, Arcibusam ipsum vo-
cant. Nep. Scio. Non de for-
menti sane, Alphæen. Arcibus-
am amas, sed & liquidus fons
ille est, & per perpetuum ebullit,

c + &

Et ipsi aquae etiam calculi gra-
tiam addunt, supra quos tota ex-
velut argentea apparet. Al.
Ve vere molli fonte hunc, Neptu-
ne, ad illū igitur ab eo nunc. N.
Sed abi quidem, et feliciter uti-
re amore. Illud autē mihi dic, u-
bi tu Arethūsum conspicias
es. Arcas ipse cum sis, fons autē
ille in Syracusis manet. Al.
Properantem me moraris Ne-
ptune, cum sois nimis interro-
gando. Nep. Probedis is. Abi
igitur ad amicum. A. emer-
gens iterum in mari, eodem al-
ueo cum fonte misceris, et
in unam aquam redigamini.

~

Menelaus et Proteus.

At in aquam conuertit se
Proteus, incredibile adeo nō est,
maximus utique cum sit, etiam
arbores fieri, tolerabile, praeterea
et in herbam aliquando
muteris licet. Neque hoc
supra fidem est. Quod autem
et ignem fieri ex possibile est,
cum in mari habitet. Hoc omni-
no miror neque crediderim, ac cre-
dam. Proteus. Ne mireris
Menelaus, fieri enim soleo.
Menelaus. Vnde et ipse, ve-
rantamen uideris mihi (di-
cetur enim hic apud te) pra-
estigias quasdam adhibere rei,
atque

καὶ τὸ ὕδωρ ἐπιρίπασται
ψοφίσιν, ὅθεν καὶ αὐτὸ φα-
εὶ μῆλον ἀργυροειδές. Ἀλ.
ὡς ἀλαθῶς εἶδα τίς περὶ
ὧ Πόσειδον. καὶ ἐκείνῳ ἐρ-
επιρχομαι. Πο. ἀλλ' ἀπίθαι
μὲν, καὶ οὐτύχεις ἐν τῷ ἔργῳ
τι. ἐκείνῳ δὲ μοι εἰπὲ, πῶς
τίς ἀνέστης ἄδελφ', αὐτὸς
μὲν ἀρῆς ὢν, ὃ ἔσθ' ἑνὶ Συρα-
κῶν ἐστίν. Ἀλ. ἐκ περὶ
οὗ με κατέχευε ὧ Πόσειδον,
ψοφίσιν ὅραται ὢν. Πο. οὐκ ἔ-
χεις. χάρις παρὰ τίς ἀγαπο-
μύθῳ. καὶ ἀναλὺς ἀπὸ θα-
λάσσης, ξωκυλίσσας μίγνυ-
σθ' ἢ πύγῃ, καὶ ἐν ὕδασι γί-
νεται.

Μενελάου καὶ Προ-
τίου.

Ἀλλὰ ὕδωρ μὲν σιγῇ
ᾄδει, ὧ Προτίου, οὐκ ἀπίθαι
σοι, ἐν ἁλίῳ γέγοντα, καὶ ἄσθ-
δρην ἔτι φορετήν, καὶ ἐκ λή-
οντα ἰσθὲι ἡλλαγίους, ὅμως
ἔδει τοιοῦτο ἔξω πίνω. εἰ δὲ
καὶ πῶρ γίνοιτο δυνάστην
ἐν τῇ θαλάσσῃ οἰκουῦντα, το-
το πάῦν θαυμάζω, καὶ ἀπε-
γῶ. Προ. μὴ θαυμάσῃς ὧ Με-
νέλαε. γίγνομαι γὰρ. Μι. ἄ-
δου καὶ αὐτοῖς. ἀλλὰ μοι δο-
κᾷ, ὁρῶνται γὰρ ἄλλοι σι-
γούσιαι τινὰ ψροάγειν τῇ
πραγματι

πρᾶγματι, καὶ τοὺς ὀφθαλ-
 μούς θάψαντες τῶν ἐρών-
 των, αὐτοὶ οὐδ' ἐν τοιούτῳ γί-
 νοίμεθα. Πρω. καὶ τίς αὖ
 ὁ ἀπᾶν ἐπὶ τῶν ὅτις ἐσὶν
 γῶν γένεσις; οὐκ ἀνέγωγι-
 ναι τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔλθω,
 ἵνα ὅσα μεταποιήσας ἑμαυ-
 τόν; εἰ δὲ ἀπίστεύεις, καὶ τὸ
 πρᾶγμα φανερὸν εἶναι δο-
 κῶ, φαίνεται τίς πρὸ τῶν
 ὀφθαλμῶν ἰσχυρὸν, ἵνα
 ἀπὸ πῦρ γένωμαι, προσέει-
 παί μοι ὡς γρηναῖά τι τι-
 χῆρα. εἴη γὰρ, εἰ ὅτι μὲν μό-
 ρον, ὃ καὶ τὸ ἑλβεῖν τότε μοι
 πρόσκειται. Μι. οὐκ ἀσφαλὲς
 ὁ πῦρ ὡς Πρωτόν. Πρω. οὐ
 δὲ μοι Μενέλαος δοκῆς ὅτι
 πολὺ πικρὸν ἰσχυρὸν αἰσθάνο-
 νται, οὐδ' ὁ πάσχει ὁ ἰχθύς ἂν
 οὐδ' εἰς δόξαν. Μι. ἀλλὰ τὸν
 μὲν πολὺ πικρὸν εἶδον, ὁ πά-
 σχει δὲ, ὅτις αὖ μάλα με-
 παρᾶσθαι. Πρω. ἐποίη αὖ πῦρ
ῥα προσελθὼν ἀρμίστη τὰς
λατύλας, καὶ προσζῶς ἵχε-
ται λατὰ τὰς πικταίας,
ἐκείνη ὁμοίον ἀπορρᾶνται
ἑαυτὸν, καὶ μεταβάλλει τι-
 χῆρα, μιμούμεθα τὴν πῦρ
ῥα, ὡς αὖ λατὰ τοὺς ἀλι-
ίας. μὴ διαλλάττω, μὴ δὲ
φασκίς ἂν διὰ τοιοῦτο, ἀλλ'
 ἵκεως

atque intuentium oculos decipere, cum interim ipse nubilum
 le fias. Pro. Ea quæ nam adeo
 deceptio in rebus sic manife-
 stis fieri queat. An non aperti
 eis oculis uidisti in quibus multa
 ipse me transformauerim?
 Quod si uero non credis, & res
 hæc tibi falsæ uidetur, nempe
 apparetia quædam inuenis an
 te oculos obuersans, postea quæ
 ignis factus fuero, applica mi-
 hi, heus generose tu, manum.
 Nimirum senties, uidear ne
 tantum ignis, an & urendi
 um habeam. Menelaus.
 Periculosum est experimen-
 tum hoc Proteu, Proculus. At
 tu Menelæe uideris mihi neque
 Polyrum uidisse unquam, neque
 etiam quid pisci hinc accide-
 re soleat, scire. Men. Verū Po-
 lyrum ipsum quidem uidi, quæ
 uero accidunt illi, libenter ex te
 cognouerim. Pro. Cuiuscumque sa-
 xo accedens, accubula sua ap-
 plicuerit, atque affixus in hæ-
 serit circumuentis, illi seipsam
 similem efficit, mutatq; co-
 lorem, imitando saxum, quo
 uidelicet lateat piscatores, ni-
 hil ab illo uarians, neque ma-
 nifestus existens ob hoc, sed as-
 similis

Poly-
 rum.

similatus lapidi. Men. Perunt
hæc. Sed tuum hoc multo ma-
gis omnem opinionem excedit
Proteu. Pro. Nescio. Mene-
lac, cui nam alteri facile cre-
das, qui tuis ipsius oculis non
credas. Men. Vident equidem
vidi, sed tamen res ipsa monstro-
similis est, eundem videmus et ig-
nem ac quædam fieri.

29 Panopeus & Galenes.

Vidisti ne Galene heri, qua-
lia fecit Eris ad cenā in The-
salia propterea quod non & ip-
sa vocata fuerat ad cōmuniū
Gale. Haud conuolata equi-
dem vobiscum cum fui. Nam
me Neptunus iusserat, tran-
quillum interea, Panope, ser-
uare pelagus. Sed quid fecit.
Eris, cum præsens non adesset?
Pan. Thebis ac Pelcus
concesserant intro in thala-
mum deducenibus ipsos. Am-
phitrone ac Neptuno. Interea
autem Eris, clam cæteris om-
nibus (id quod facile illi tum fui-
t, aijs bibentibus, quibusdam
autem applaudentibus, vel
Apollini citharam personan-
ti, vel Musis ore modulanti-
bus adhibendo animam.) pro-
iecit in conuiuium potum
quoddam admodum subtilem,
aut cum

ισκῶν τῷ λίθῳ. Μι. φασὶ
ταῦτα. τὸ δ' ἰσὶ πολλὰ πα-
ράδοξόν ἐστιν ὡς πρωτόν. Πρω-
τὸν εἶδον, ὡς Μοιλαί. τίτις αὖ
ἄλλο πρὸς δόσας, τοῖς σιαι
τὸ ἐφ' ἀλλοῖς ἀπὶ τῶν; Μι.
ἰδὼν εἶδον. ἀλλὰ τὸ πρῶτον
ματ' ὁράσιν, ἢ αὐτὸν πῦρ
καὶ ὕδωρ γίγνεται.

Γαλένης καὶ Γα.
λίνας.

Εἶδόν ὡς Γαλίνας χθὲς, οἷα
ἰποῖας καὶ ἔβρι πρὸς τὸ δ' αὖ
πρὸς τὸν Θιτ' ἀλῆα, δ' ἰσὶ μὴ
καὶ αὐτὰ ἐκλύθη ὅς τὸ συμ-
πίσιν; Γα. ὅς φασιν πῶς
ὑμῖν ἴσως. ὅς γὰρ Ποσειδῶν
ἐκίλονσ' ἐμὶ ὡς Παίπυ, ἀνὴρ
μακρόν ἐν τεσσάρων φυλάττης
τὸ πῆλα γὰρ. τί δ' αὖ ἐποίη-
σεν καὶ ἔβρι μὴ παρῶσα;
Γα. ὅς θίγεις καὶ ὅς πολλοὶ
ἀπὸ λαλοῦσας ὅς τὸν ὅσον
λαμον, καὶ ὅς Ἀμφιτρίτης
καὶ τὸ Ποσειδῶν παρὰ
πρὸς δόσιν. καὶ ἔβρι δ' ἐν
τεσσάρων λαλοῦσα πάντας,
ἰδὼν δ' ἐμὶ ῥαδίως, τῶν
μὴ πρὸς τῶν, ἐν τῶν δ' ἐκ
τῶν, ὅς τῶ Ἀπὸλλων
ἰδὼν ἴσως, ὅς τῶν μούσας
ἰδὼν σιαι πρὸς τῶν τῶν
τοῦ, ἐν τῶν ὅς τὸ συμ-
πίσιν μὴ ἴσως πρὸς τῶν
χρῶν.

30

Tritonis. Antymones &
Neptuni.

Ad Lernam, Neptune,
quotidie venit aquatum uirgo,
pulchra omnino species. Haud
equidem scio, formosiore uir-
gine puellam uidisse me. Nep.
Liberam ne dicis Triton, an
uero serua quæpiam es, quæ a-
quam ferre sideas. Tri. Minimè
uero, sed Danaï illius filia, ui-
na ex quinquaginta istis, etiam
ipsa es, Antymone nomine.
Interrogavi enim, & quæ uoi-
caretur, & genus ipsius. Dai-
naus autem duriter admodum
educat filias, & opus manu fa-
cere ipsas docet, & ad aquam
hauriendam mittit, & ad alias
res agendas inslucit, impigrae
ipsæ ut sint. Neptu. Sola ne
autem uenire solet longam a-
deo uiam, ex Argis ad Ler-
nam usque Tri. Sola, nam siti-
culosum ipsum Argos est, ut
nostis. Quare necesse est, semper
aquatum uenire illam. Nept.
Non mediocriter affecisti me
animo, ô Triton, qui mihi hæc
de puella narraris. Quare eai-
mus ad ipsam. Triton. Eamus,
iam enim tempus quoque est,
cum aquatum ire solet. Ac
prope alicubi circa mediam

uiam

Τρίτων, Αμυμώνης
καὶ Ποσειδῶνος.

Τρίτων.

Επὶ τὴν Λέρναν, ὡς Πίσσε-
δος, παραγίγνεται καὶ ἡμέ-
στιν ἡμίρην ὑδροσεμελήν
παρθένον, πάνηλόν τι χρῶ-
μα, οὐκ οἶδα ἵκνῃ καλῶς
Ποσειδῶνος. Πο. ἰσχυρό-
τερον τινὰ ὢ Τρίτων Λέρναν,
ὅθεν ἄναισται ὑδροφόρος
ἔστιν. Τρί. οὐ μέντοι ἄλλο
τὸ Δαναοῦ ἱεῖντος θυ-
γάτηρ, μία τῶν ποτιέκον-
τα καὶ αὐτὴ, Αμυμώνη τοῦ-
νομα. ἱκνέομαι γὰρ, ὅτι κα-
λεῖτο, καὶ τὸ γένος. ἡ Δα-
ναΐς ἡ σκληρογυνὴ τὰς θυ-
γατέρας, καὶ αὐτὴν γὰρ δι-
δάσκει, καὶ πῶς ἔσθ' ὕδαρ τι
ἀρυσσεμελῆς, καὶ πρὸς τὰ
ἄλλα παιδείαν ἀέκουσιν εἶ-
ναι αὐτὰς. Πο. μέντοι πα-
ραγίγνεται μακρὰ οὕτω τὴν
ἑσθὶν δὲ Ἀργεὺς ἐς Λέρναν;
Τρί. μέντοι. πολλὸν ἵψιον δὲ
τὸ ἄρξαι, ὥς οἶδα, ὥστε ἀ-
νάγκη αὐτὴν ὑδροφέρειν. Πο. ὦ
Τρίτων, οὐ μὲν ὥς με δε-
ταράσσει, εἰς ὧν τὰ πρὶν ἔ-
παιδείας. ὥστε ἰωμεν ἰπ' αὐ-
τῇ. Τρί. ἱκμεν. ὅθεν γὰρ
καί τις τὴν ὑδροφορίαν. καὶ
σχεδόν πῶς κατὰ μέσην τὴν
ἑσθὶν

δδὲρ ἔστιν, ἰδὼσα ἰς τὴν Λίρ-
σαν. Πρ. οὐκ οὖν ῥέουσαν τὸ
ἄρμα. ἢ ποτὶ μὲν πολλῶν
ἔχει τὴν διατεινὴν ὑπάρχειν
τοῦς ἰαποὺς τῇ ῥέουσῃ, καὶ
τὸ ἄρμα ἐπιτεταμένον; σὺ ὃ
ἀλλὰ διελθὼν μοι τινὰ τῶν
ἐκείνων παρίστησον. ἰριππῶ
σομαι γὰρ ἐπ' αὐτὸ τάχι-
στα. Τρι. ἰλυσσοὶ οὐτοσί οἱ
διελθόντες ἐνύπαι. Πρ. οὐ
γὰρ ἀπὸ λαόνων μὲν. σὺ δ' ἐπαι-
ραμένην ὦ Τρίτων. ἰριππῶ
παρίσμεν ἰς τὴν Λίρσαν,
ἐγὼ μὲν λοχέσσω ἐν τῷ δά-
πνι, σὺ δ' ἀποπλέσῃς, ὅπως
αὖτε αἰὶνῶν προστεῖσαι αὐ-
τῇ. Τρι. αὖτε σοὶ πολλοί-
ον. Πρ. ἰλυσσοὶ Τρίτων, καὶ
ὡς αἶψα χρέσῃς. ἀλλὰ συν-
λαβήκα ἡμῖν ἔστιν. Αμν.
αὐδρῶπι ποῖ μὲν ξυμπελά-
σαι ἔχει; αὐδρῶπι ποῖ
αἶψα, καὶ ἰοικας ἐμὴν ἅπ' αἶ-
γυ πῶν τοῦ δαίμονος ἐπιμυθεῖ-
σαι. ὡς τε βοήσομαι τὸν πα-
τέρα. Τρι. οὐδὲν σοὶ ὦ Α-
μνῶν. Πρ. ἰλυσσοὶ ἔστι. Α-
μν. τί ποτε ἰλυσσοὶ λέγεις; τί
βιάζῃ μὲν ὦ αὐδρῶπι, καὶ ἰς
τὴν δαλὰ τῶν λαδίων; ἐγὼ δ' ἐπὶ
ἀποπειρήσομαι ὁ αἶ-
θρία λατρεύσας. Πρ. δαίμονες,
ὁ δαίμων πατήρ, ἀλλὰ

καὶ

μία ἐστὶν περὶ Λερνῆ. Νε-
Proinde currum iunge, uel, an
hoc longiorē rebus moram inij-
ciet, submice te equos iugo, &
currum appatate? Tu uero por-
tius delphinem mihi aliquē, ex
uclocibus illis huc siste, inequi-
tando enim illi quam celerrimē
prouehat. Τρι. Ecce tibi hunc
delphinem omnium uelocissi-
mum. Νερ. Probē sanē, proue-
hamur igitur. Tu uero iuxta
natando conseqre te me Τριτῶ.
Ac posteaquam ad Lernam
iam a luceamus, ego quidem hic
in insidijs ero, tu autē speculādo
obserua, quando illam acceden-
tem sentias. Τρι. Ecce tibi,
propē est. Νερ. Formosa, Τρι-
τον & in ipso aetate flore puel-
la haec sed cōprehendēda nobis
est. Αμν. Heus homo, quō me
hinc correptā abducis? plagia-
rius quispiam es, ac uideris ab
Aegypto, patrio nostro, allei-
gatus esse, quare clamando pe-
crem uocabo. Τρι. Tace Αμν
mone, Neptunus hic est. Α-
μν. Quid Neptunum mihi
narras? Cur mihi ὁ homo uini
facis, atq; hinc in mare abstrai-
his? Ego uero suffocabor mise-
ra, submersi aquis. Νερ. Bona
aio sis. Nihil graue patiaris, sed

&

et fortem cognitionem tibi emanare hic sinam, percussio eridante fac. hoc, iuxta atheniū,
et tu ipse felix acq̃ibecula eris,
ac sola sororum obita morte,
aquam non gestabis.

31 Noti et Zephyri.

Nun hanc Zephyre, iuuen-
cam, quam per marem Aegy-
ptum Mercurius ducit, Iupi-
ter, amore captus, uitiavit?
Zeph. Hinc ipsam, Notē, sed
iuuēscam non erat sed puel-
la, Ina. h. fluvij filia. Nūc autē
Iuppiter ipsam effigavit, et
revelatione amoris cōmota, pro-
prie et q̃ uidebat Iovem illam
proprie deperire Notē, Proinde
etiam nūc bene et illum amat
Zeph. Admirationem, et pro-
perea in Aegyptum ipsam
misit, nobisq̃ edixit, ne contur-
baremus mare, donec ille trans-
ierit, ut quē illis pariter
sic fert autem uterum modo,
Deusq̃ fiet, cum ipsa, cū quod
ex ea partum erit. Not. An
iuuēscā Deus Zeph. Adque
admirationē Notē, imperabitq̃,
inquit Mercurius, nauiganti-
bus, ac nostra erit domina, ut
quemcumque nostrum uolet, et
uictas, uel prohibeat assurgere.

Not.

καὶ πρὸς τὸν ἐπὶ τὸν μέγιστον
παράδοξον αἰῶνα ἐνταῦθα,
πατάξας τῇ βραδείᾳ τῶν πῶ-
ρος, πλεονέκτημα τοῦ κλύσματος
τῆς. καὶ οὐδὲν αἰμαίνοντες,
καὶ μέγα τὸ ἀδελφῶν ἐχέουσι
φρονέειν ἀπολαύσας.

Νῦν καὶ Ζε-

φύρου.

Ταύτῃ τῇ Ζήφει τῇ
δάμαλιν, ἣν διὰ τὸ πλεονέ-
κτημα αἰγυπτον ὁ Ἑρμῆς ἀ-
γαγὼν, ὁ Ζεὺς δὲ κέρτορον, ἀ-
λὺς ἔργου; Ζε. εἰ καὶ ὁ Νό-
τις, οὐ δάμαλιν δὲ τέτι, ἀλλὰ
καὶ πάντες τῶν ποταμῶν Ἰνὰ
χεν. νῦν δὲ ὁ Ἡρατοικὸς τῶν
ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἡλίου πλεονέκτη-
σας, ὅτι καὶ πάντες ἰσχυροί,
ἐόντες τῶν Διῶν. Νί. νῦν
οὐκ ἔτι ὅρα Ἀβελί; Ζε. καὶ
μάλα. καὶ διὰ τὸ τοῦ αἰ-
γυπτον αὐτῆς ἐπὶ τῆς, καὶ
ἐμὲ προστάξας, μὴ δευτέρως
ἐπὶ τῆς δάμαλιν, ἵνα αὐ-
τὴν ἐκείνηται, ὡς ἀπὸ τῆς
σας ἐκείνη, καὶ δὲ ὅτι, διὰ τῆς
τοῦ καὶ αὐτὴ καὶ τῆς τῆς
θεῶν. Νί. ὁ δάμαλιν δὲ τίς;
Ζε. καὶ μάλα ὁ Νότις. ἀρξά-
ται ἡ ἑρμῆς ἵνα τὸ πλεονέκτημα,
καὶ ἐμὲ ἵνα δὲ πλεονέκτημα,
ἣν τῶν αὐτῶν ἡμῶν ἰσχυρὸν ἵνα
ἐμὲ, ὅτι καὶ αὐτὴ ἐπὶ τῆς.

Νί.

τῶν τῶν

Νό. ὁ βασιλεὺς τοῦ κορυμνοῦ
 ὁ Ζεφύρι, ὅς τις δὲ σπένδῃ
 οὐδὲν, οὐ Δία. οὐδὲν σπένδῃ
 ἔτι γὰρ σπένδῃ. Ζε. ἀλλ' ὅς τις
 γὰρ δὲ σπένδῃ, καὶ ὅς τις
 οὐδὲν ἔτι γὰρ. ὅς τις ὅς τις
 ὅς τις μὲν τὸ βασιλεὺς βα-
 σίλει; αἰσθάνομαι δ' αἰσθάνομαι
 ὁ Εὐμῆρ, γυναικὶ παλαιᾷ
 αὐτῷ αὐτῷ ὁ παλαιός. Νό. καὶ
 ὅς τις γὰρ τοῦ Ζεφύ-
 ρου οὐδὲν ἔτι τὰ κίρματα, οὐδὲν
 οὐδὲν, καὶ δὲ σπένδῃ τὸ σπένδῃ,
 ἀλλ' ὅς τις ὅς τις. ὁ μὲν
 τοῦ Εὐμῆρ τὸ παλαιόν, μεταβί-
 βηκεν ὁ παλαιός, καὶ αὐτῷ
 αὐτῷ αὐτῷ ὁ παλαιός. Ζε. μὲν
 πολὺν παλαιόν, οὐδὲν ὅς τις
 αὐτῷ αὐτῷ ὁ παλαιός.

Παλαιός ὁ παλαιός καὶ αὐτῷ
 παλαιός.

Εὐμῆρ δὲ αὐτῷ, ὅς τις αὐτῷ
 φιλαέδρῳ οὐδὲν, καὶ πα-
 λαιός μὲν τὸ παλαιόν παλαιόν
 ὅς τις τὸ παλαιόν ὁ παλαιός,
 ὅς τις αὐτῷ ἀπὸ τῷ Ζεφύ-
 ρου αὐτῷ αὐτῷ ὁ παλαιός ὁ
 παλαιός. καὶ οὐδὲν τὸ παλαιόν
 ὅς τις τὸ παλαιόν ὁ παλαιός
 αὐτῷ αὐτῷ, ὅς τις αὐτῷ
 αὐτῷ αὐτῷ ὁ παλαιός. ὅς τις
 αὐτῷ αὐτῷ, ὅς τις αὐτῷ
 αὐτῷ αὐτῷ. Διὰ τὸ
 μὲν

Noc. Colendi igitur observan-
 diq; nobis erit Zephyre iam
 domina certe cum sit. Nam per
 Iovem, benevolentior eo pado
 nobis erit. Zeph. Sed enim iā
 exiecit, et in terram enatauit.
 Vides, ut nō amplius quadrupes
 incedat, sed erecta iussam, Mer-
 curius denuo mulierem, formo-
 sam prorsus reddidit. Noc. Mira-
 nimirū hęc Zephyre, nusquam
 amplius neq; cornu illius, neq;
 cauda, neq; cubra bifida, sed as-
 mabilis puella est. Ceterū Mer-
 curio quidnam accidit, qui se ip-
 sum mutavit, & ex adolescente
 factus est quissiam, caninam
 faciem præ se ferēs. Zeph. Ne
 curiosius persequamur ista, quā
 do quidem melius ille, quæ faci-
 enda sint, novit.

Nepuni & Delphinum.

72

Laudo, rectē facitis Del-
 phines, quod semper ammentes
 hominum estis. Nam & olim
 Inonis filium in Isthmum por-
 talis, exceptum a Sironis
 scutulis, unde cum matre præ-
 cipitatus fuerat. Et nunc eis
 Citharædoislo Mechymmen-
 si, cum ipso ornatu & cithæ-
 re recepto, in Ténarum enatis-
 si, neque passus es indigne a
 nautis perire illum. Delph.
 Ne

401 a

Ne mireris Neptune si homi-
nibus bene facimus, nam et ipsi
ex hominib. pisces facti sumus.
Ne. Atque equidem ob id repre-
hendo Bacchū, quod uos nauali
prælio superatos ita trāsforma-
uit, cū deberet captiuos solui
in deditionem accipere, quem
admodum et cæteros in potestā-
tem redegit. Sed quo pacto, cū
Arione hoc, quod accidit, sese
haberi Delph. Perianther ille,
puto, delectabatur homine, ac
sæpe illum ad se accersere ar-
tis gratia. Ille autem diues iam
factus d. tyranno, concupiscit, na-
uigando in patriā, Methymnā
uidelicet, spectādas ibi diuitias
suas exhibere. Ac cōscens ad-
trāsiciendū nauis, hominū quorū-
dam sceleratorū, posteaq. cogni-
tus ē, multū auri secū ferre, ubi
ad mediū ferme Aegēū peruen-
tione fuit, insidiari illi nauis ce-
perunt. Ille uero (non auscul-
tabam omnia, iuxta nauigiū
petando) quoniam iam hoc uo-
bis ita uisum est, inquit, ac me
salutē assumpto ornatu, et decan-
tato prius mihi ipsi funebri alii
quo carmine, uolentem sinite
præcipitare me ipsum. Concesi-
setūc nauis. Tum ille assumptis
ornatibus, et cecinit oīe lenē. Et
ceci-

μὲν θαυμάσης ὃ πά-σι δειν-
οὶ τοὺς ἀνδρώπους ὧ ποιοῦ-
σιν ἑμῶν, ὃς ἀνδρῶν γὰρ καὶ
αὐτοὶ ἰχθύες γινώμεθα. Πο-
καὶ μίσημαί γὰρ τῷ Διὶ
εὖσθ', ὅτι ὑμᾶς λαχέσασθαι
χάσσε με ἰδὼν, δίου χαρῶ-
σασθαι μέγιστον, ὡς πῶρ τοὺς
ἄλλους ἐκπαύειτο. ὅπως γὰρ
τὰ πατὰ τὴν Ἀχίονα ποταμὸν
ἔγχετο ὃ Διὶ φίλον; Διὶ δ.
Πρίαννον, οἶμαι, ἔχαιρον
αὐτῶν. καὶ πολλὰ κίς μετὰ
πείθειτο αὐτὸν ἐπὶ τῇ τέχῃ
τῇ. ὃ δ' ἐπλουτήσας παρὰ το-
νταύτου, ἐπιδύμεσσι πλοῦ-
σαι οἶκαδ' ἐς τὴν Μήθυμ-
νον, ἐπὶ Ἀχίονα τὴν πλοῦ-
τον. καὶ ἐπὶ ἄς περιμέλει τι-
νὲς λακκέρων ἀνδρῶν, ὡς ἔ-
λεξεν πολλὸν ἄγαν χρυσὸν
καὶ ἄργυρον. ἐπεὶ κατὰ μέ-
σον το Αἰγᾶον ἔγχετο, ἐ-
πιδουλοῦσιν αὐτῶ οἱ ναῦ-
ται. ὃ δ' ἤκερσά μιν γὰρ ἀπα-
τα, πρὸς τὴν τῷ σκάφει,
ἐπεὶ ταῦτα ὑμῖν Ἀχίονα,
ἴφθ', ἀλλὰ τὴν σκουλὴν ἀ-
ναλαβόντα με, καὶ ἄσπετα
δρῶν ὅρτινα ἐπ' ἐμαυτῶν,
ἔδοντα ἰάσασθαι ῥίψαι ἐμαυ-
τῶν. ἐπὶ τρεῖς οἱ ναῦται.
καὶ ἀνέλαβεν τὴν σκουλὴν,
καὶ ἦσαν πᾶν διγυρῶν, καὶ
ἐπὶ δὲ

ἔπεσον εἰς τὸ βάλαττον, ὡς
αὐτὶνα παύτας ἀποδαρύν-
μεν. ἐγὼ δὲ ὑπολαβὼν,
ἔπειθ' αὐτὸν μετ' αὐτὸν, ὅτι
προβέβηκεν ἔχων εἰς ταῖνα.
Πο. ἰπαιὶν δὲ φιλομα-
σίαν. ἄξιον γὰρ τὴν μίαν
ἀποδείδωκε αὐτῷ τῆς αἰ-
κράσεως.

Προειδὼν καὶ Νερ-
εΐδην.

Τὸ μὲν ποῦ ποτε, ἵε δὲ
ὅπως κατελήχθη, ἡλθ' ὅ-
σποντο ἅπ' αὐτῇ καλῇ.
ὦν. τὸν δὲ οὐκ ἔν, ὑμῖν ὡ
Νορμίδος παραλαβῆσαι,
τῇ Τρωάδι προσεγγικατι,
ὡς ταφῆν ὑπὸ τῶν ἐπιχρε-
ων. Νο. μεθ' αὐτῶν ὡς Πέσσει
Λοῦ. ἀλλ' εἰταῦθα ἐν τῷ ἰ-
ππύμῳ πηλάγει τῷ ἄρδῳ.
ἡλθ' ὡς γὰρ αὐτῷ, ἵππῳ
ὑπὸ δὲ μηρυγῶν πιπυθῆκε.
Πο. ποτὸ μὲν ὡς Ἀμφίριτη
οὐ δὲ μετ' αὐτῇ ἄλλως κα-
λὸν εἰταῦθα πινυ καὶ ἄν-
τι τῇ ψύμῳ αὐτῷ, ἀλλ'
ὅπως ἔφην ἐν τῇ Τρωάδι,
ἐν τῇ Χερσονήσῳ τῷ ἄφην.
ἡλθ' ὡς δὲ παρὰ μὲν δὲ ἵππῳ
αὐτῇ, ὅτι μετ' ἡλθ' ὡς τὰ
καὶ καὶ ὡς τὸν πῆσαι, καὶ
ἡμῶν εἶναι ὑπὸ τῷ Ἀδά-
ματ' ὡς ἀπομείνῃ εἰς τὸ
πῆσαι

cecidit in mare, tanquam sta-
tim omnino moricurus. Ego
vero exserpio ei si imposito illo,
enallui uni cum ipso in Tena-
rum. Ner. Laudo studium et
ga Musicam tuam, dignam
enim mercedem reulisti ipsi
pro eo quod auscullaras.

Nepuni & Nerci-
dam.

33

Præsum hoc quidem angu-
stum, in quod pucila de apse,
submersa est, Helle sponsus
ab ipsa nocet, Cadaver au-
tem ipsum, nos Nereides ac-
ceptum, in Troadem auferre,
ut ibi ab incolis sepeliatur.

Ner. Nequaquam, Nerci-
ne, sed hic in cognomine pelai-
go sepeliatur. Misereatur eo-
nim ipsius, ut quæ misera-
bilis maxime à nouerca pas-
sa fuerit. Nereunus. At
hoc quidem, Amphitrite,
fas non est, neque etiam aliis
honestum, hic illam alicubi
sub arena iacere, Sed quod
dixi, in Troade, in Chersonesi
solum sepelietur. Illud autem
pro solatio ei erit, quod paulo
post eadem ipsa quoque Inopa
tictur, & precipitabitur, perse-
quente illam Abantianæ, in
f pelai

pelagus ex summo Cithellone, qua in mare porrigitur, una cū filio, quem in ulnis gestabit.

Ner. Sed & illam seruare cōueniet gratiam hanc Baccho faciendo. Educauit enim illum Ino, eademq; nutritrix illius fuit. Nep. Non decebat, adeo prauam. Sed tamen Baccho non gratificari, Amphitrite, indignum foret. Ner. Sed quid accidit huic, quod ab ariete decidit? frater autem eius, Phryxus, tutō uehitur? Nep. Merito, adolescens enim est, & contra impetum obsistere potest.

Illa uerō, eō quod insuetā eius rei erat, consensu uidelicet uel biculo nouo & inopinato, & despiciendo in profundum immensum, percussa animo, & praemore pariter attonita, praeterea & uertigine correpta, prauei bementia et impetu uolatus, reuincere cornua arietis amplius non potuit, quibus se eō usque sustentauerat, atque ita in mare decidit. Ner. An non igitur matrem ipsius Nephelen decebat opem ferre cadenti? Septuimus. Decebat sane, sed Parca quā Nephela multo potenti. or est.

Iridis

πῖλας, ἀπ' ἀνδρὶ τοῦ Κε δαρῶν, καδὶ ὡδρ καδὶ καὶ ὅτι τῷ δάλασσι, ἔχου καὶ τὸν ὕδρ ἐπὶ τῇ ἀγασσας. Νε. ἀλλὰ καὶ εἰλωσας δ' ἴδω, χαλεπὰ μὲν τῷ Διονύσῳ. ῥεῖος γὰρ αὐτῷ καὶ τίτθαι ὃ ἰω. Πο. οὐκ ἔχλω εὐτὼ ποσὴ καὶ εὐσας. ἀλλὰ τῷ Διονύσῳ ἀχαριστῶν Ἀμφιτρίτη, οὐκ ἄξιον. Νε. αὖτις δ' ἄρα τί παθὼσας κατὰ πῦρ ἀπὸ τῶν καυῶν; ὁ ἀδελφεὸς δὲ ὁ ἀγύς, ἀσφαλῶς ἔχεται. Πο. εἰκότως. ναιῖας γὰρ, καὶ δύναται ἀντίχειν πρὸς τὴν φορὰν. ὁ δὲ, καὶ ἀνδραγαθὸς βῆσας ἰχθυῖας παρὰ δόρυ, καὶ ἀπιδύσας βῆσας ἰχθυῖας, ἐκπλαγῆσα, καὶ τῷ δάμβει ἀμασχιδῆσα, καὶ ἰλλυγγίσσασα πρὸς τὸ σφοδρὸν αὐτῷ πῶνι, ἀκρατῆς ἔχοντο τὸ κρόατον τοῦ καὶ οὐ, ὡς τῶς ἀπὸ ἡλίου, καὶ κατὰ πῦρ οὐκ ἔχλω τὸ πῖλας. Νε. οὐκ οὐκ ἔχλω τὴν ματὴν τῇ κατὰ πῦρ βουδῆν πρὸς τὸν οὐρανόν. Πο. ἔχλω. ἀλλὰ ὁ μοῖρα πολλὰ αὐτῇ Νεφίλῃ δοταυτίμα.

Ιεῖα

Iridis & Neptuni
 δῶν.

Iridis & Neptu-
 ni.

34.

Τὴν οὖν τὴν πλοῦν
 ἐν τῇ Πύρρῳ, ἀποσπασ-
 θῆναι τῆς Σικελίας, ὅρα,
 ὡς ἐπὶ νύχθι ἀσυνέβηκε.
 τῶν οὖν φησὶν ὁ Ζεὺς ἑρ-
 μεῖ, καὶ ἀνδρῶν, καὶ
 ποταμῶν ὅτι δῶν ἐν τῇ
 αἰγῇ μίσω βιβαίως μὴ
 πορ, ἐκρίβας πᾶν ἀσφα-
 λῶς. αὐταὶ γάρ τι αὐτῇ.
 Ἰρ. πῶς γὰρ τοῦτο ὡς ἰε-
 ρεῖα δὲ ὅμως παρὶς αὐ-
 τῇ τὴν χρεῖαν ἀναφανῆσαι,
 καὶ μὴ κίτι πλοῦσα. Ἰερ.
 τὴν Λοτῶν ὡς αὐτῇ δῶν αὐ-
 ποκνῆσαι. ἴδε γὰρ πᾶν ὅπως
 ἐπὶ τῶν ὁρίων ἵκει. Πο. τί
 οὖν; εὐχὴ καὶ ὁ οὐρανὸς ἐν
 τῇ αἰῶνι; εἰ δὲ μὴ οὕτως, ἀλλ'
 ἀλλὰ γὰρ πᾶσα ἡ γῆ οὐκ αὐτῇ,
 ἀλλ' ἵσταται τῷ αὐτῇ, τὰς αὐ-
 τῇ γονάς; Ἰερ. εὐχὴ ὡς Πύ-
 ρρῳ. ὁ Ἡρᾶ γὰρ ἱερῶ με-
 γάλῳ λατρίᾳ τὴν γῆν, μὴ
 παρασχῆν τῇ Λοτῇ τῶν
 ὁρίων ἐποδοχίῳ. ὁ τοῖνυν
 οὖν αὐτῇ ἀνὰ μὲν ὅτι.
 ὡς φανῇ γὰρ ἴω. Πο. οὐκ ἴω.
 Ἰρ. τῇ δὲ ὡς οὖν, καὶ ἀνὰ δῶν
 δι' αὐτῇ ἐν τῷ βυθῷ, καὶ
 μὴ κίτι ἐποδοχίῳ, ἀλλὰ βι-
 βαίως μὲν. καὶ ἐπὶ δὲ αὐτῇ
 ὡς οὖν.

Insulam istam errantē Ne-
 ptune, quæ à Sicilia reuulsa
 atque undis submersa, mari in-
 pascit. Eam, ita iubet Iupiter,
 consistere facias iam atque ap-
 parere, & ut eandem ma-
 nifeste atque conspicuam in me-
 dio Aegæo inconcussa mane-
 at, fundula firmiter admodum
 illa. Opus enim illa nonnihil
 habet. Nep. Fiet hoc, Iri, sed
 tamen quem usum illi præbe-
 bit, manifesta apparens, et non
 amplius fluctuans? Iri. Lato
 nē in ipsa oportet parere, iam
 enim male habet à doloribus.
 Nep. Quid igitur? an non suffi-
 cit illi cælum, ut in eo pascat?
 Quod si minus augeam illud, ac
 certē nec toto terra patius il-
 lius recipere poterat? Iri. |
 Non, Neptune. Nam Iuno
 obstinuit iure iurando magno
 Tellurem ne præberet Lator
 na parturienti ullum recepta-
 culum. Hæc igitur insula, iura-
 mento non tenetur, Abscondē
 ea enunciat fuit. N. Intelligo rē.
 Igitur subsiste Insula atque emer-
 ge iterū ex profundo, & nō am-
 plius fluctues aut citubes, sed
 immobilis manees. Ac suscipe,
 f. ὅτι

ô felicissima, fratris mei liberos
duos, decorum omnium pulcher-
rimos. Et vos, Tritones, trañci-
te Latonem in ipsam, omniaq̃
tranquilla sine. Serpentem au-
tem istum, qui nunc uelut astro
exagitat illam, perterrefacien-
do, ipsi infantes posteaquam in
lucem editi fuerint, aggredien-
tur, ac matrem uindicabũe. Tu
uero uade, renuncia Ioui, om-
nia bene habere. Stabilis ẽ in-
sula. Veniat Latona ac pariat.

35 Xanthei & Maris.

Suscipe me, ô Mare, gra-
uia enim passus sum, exingue
mibi uulnera. Mar. Quid hoc
rei est Xanthe? quis te deussit?
Xan. Vulcanus, sed igne can-
desco propterea, miser, & efferve-
sco. Mar. Cur autem iniecit
tibi igne? Xan. Propter filium
Thecidis. Postquam enim oc-
cidentem illum Phrygas, sup-
plex deprecatus sum. Ille au-
tem ab ira nihil remisit, sed oc-
cisorum corporibus etiam obi-
struxit mibi alucum, ego miser
aus miserorum, occurrere, ut ei
quis inuiderem atque inuolue-
rem illum, quo eo periculo abi-
sterrius, ab occisione uiro-
rum cessaret. Ibi igitur Vulca-
nus, (adesas enim prope forte

cxii

ô δὲ δαιμονισάτω τὸ ἄδελ-
φοῦ τὰ τέκνα δύο, τοὺς καλ-
λίτους τῶν διῶν. καὶ ὑμεῖς
ὡς ῥιπνοὶ, διαπορδύσατε
τὴν Λατὼν εἰς αὐτήν, καὶ
γαλῶν ἅπαντα ἴσω. τὸν
ἀράκοντα δὲ, εἰς οὖν ὄβρι-
σιν αὐτὴν φοβῶν τὰ σινογ-
νὰ, ἐπειδὴ τυχθῇ, αὐτὴν
μίτῃσι, καὶ τιμωρῶσαι τῇ
ματρὶ. σὺ δὲ ἀπάγγιλλε τῇ
Διὶ, πάντα εἶναι σὺν ῥιπῇ.
ἴσησον ὃ δὴ λῶ. ἐκίτω ὃ
Λατὼ, καὶ τικτίτω.

Ξαῦδος καὶ Θαλάσσι
σι.

Δίξαι με ὦ θαλάσσα, τί
τὰ πικρὸτάτα, κατὰ σβύερ-
μον τὰ ῥαύματα. Θά. τί
τοτο ὦ Ξαῦδι; τί σε κατί-
καστο; Ξαῦ. ἤφαιτος. ἀλλ'
ἀπὸ βράχου μάς ὅπως ὁ κακὸς
δαίμων, καὶ ζῆς. Θά. διατί
δὲ σε ἐνέβαλε τὸ πῦρ. Ξαῦ.
Διὰ τὸν υἱὸν αἰ οἰτῖα. ὅ-
τι καὶ γὰρ φονεύοντα τοὺς φρύ-
γας ἐκίτουντα, ὃ δ' εὐκ ἐ-
παύσατο αἰ ἔργῳ, ἀλλ' ὕ-
πο τῶν νεκρῶν ἀπὸ φραγῆς
μοι τὸν ῥοῦν, ἐλπίσας τὰς ἀ-
βλίτας, ἐπὶ ἄλθορ, ἐπαλύσαι δὲ
λαρ, ὡς φοβᾷται ἀπέσχοιτο
τ' ἀνδρῶν. ἐν τυχῶν ὁ ἠφαι-
ς, ἰσχυρὸς γὰρ πλεονίστην πᾶ-
σιν.

ἔμ, πᾶν ὅσον οἶμαι πῦρ ἄ-
 χι, καὶ ὅσον σὲ τῇ λίτῃ, καὶ
 ἐποδὶ ἄλλωδὶ, φέρων, ἰπὺλ-
 δι μοι, καὶ ἱκανοὶ μὲν τὰς
 ψιλίας, καὶ μυρρίνας. ὤπι-
 πρσι δὲ καὶ τοῖς κακιστάι-
 μοις ἰχθύσι, καὶ τὰς ἰχθυί-
 νους. αὐτὸν δὲ ἐμὶ ὑπὸ ρηα
 χλάσαι ποιεῖσαι, μικρὸ δ' αὖν
 ἄλλον ξυρὸν ἐργασαι. ἰρᾶς δ'
 οὐκ ἔπειτα διακῶμαι ὑπὸ τῇ
 ἱκανομάτῃ; Θά. Δολι-
 ρὸς ὦ Ξαύθι, καὶ θόρυβος, ὡς
 εἰκός. τὸ αἶμα μὲν, ἀπὸ τῶν
 πυρῶν. ὁ θόρυβος δὲ, ὡς φῆς,
 ἀπὸ τοῦ πυρός. καὶ εἰκότως
 ὦ Ξαύθι, ὅς ἐστι τὸν ἱμὸν
 ἰδὼν ὠρμησας, οὐκ αἰδέσθαις
 ὅτι Νηρείδῃ ὦς ἔμ. Ξαύθ.
 οὐκ ἴδεις οὐκ ἰλιθῶσαι γέτο-
 ραι ἔντας τοῖς φρύγαι; Θά.
 πὸν Ηρατορ δὲ οὐκ ἴδεις ἰ-
 λιθῶσαι, Θέτιδῃ ὦς ἔμ ἔντα
 τῇ ἀχιλλείᾳ:

Δωρίδῃ καὶ Θέτιδῃ.

Τί δ' ἀκρύς ὦ Θέτι. Θέ.
 πολλήν γ' ὦ Δωρί κέρως ἐν
 ἡμῶν ἰς λιθῶν ὑπὸ τοῦ πα-
 τρός ἐμὲ λαβῆσαι, αὐτὴν τε
 καὶ βρίσθαι αὐτῆς ἀρτιγόν-
 ον. ἰκίλουσι δὲ ὁ πα-
 τὴρ τοὺς ναύτας ἀναλαβῆ-
 σαι τὸ λιθῶν, ἰπιδάσθαι
 ὡς ἀπὸ τῆς ἀποσπῆσιν
 ἀφ' αὐ-

existens) uniuerso igne, quantū.
 opinor, usquā habebat, quantūq;
 & in Aetna, & si quibus alijs
 locis, illius est, allata, processit
 obuiam, ac exussit quidem ul-
 mos, & myricas, assauit autem
 & infelices pisces et anguillas.
 Me uerò, cum effervesce-
 cisset, parū absuit, quin totum
 aridum ac siccum redidderit.
 Vides nimirum quo pacto exu-
 sionibus istis deformatus sim.

Mar. Turbidus es, ὦ Xanthe,
 & calidus, ut cōsentaneum est,
 cruore, ἀ καδαυερῖβις, calore
 autem, ut ais, ab igne ueniente.
 Ac mericò, Xanthe, ut qui
 contra filium meum impetum
 feceris, non ueritus, quod Nere-
 idis filius ille esset. Xan. An
 non igitur decebat misereri me
 Phrygum, uicinorū adeo meo-
 rum? Mer. Vulcanum uerò, an
 non contra decebat misereri
 Achillis, Thetidis adeo filij

36

Doridis & Thetidis.

Quid lachrymaris Thetis
 The. Pulcherrimā Dorin, puel-
 lam uidi, in arcam ἀ πατρί con-
 ieciam, cum ipsam, cum infantē
 ab ea paulo ante genitū. Iussit
 autem pater nautas, arcam il-
 lam acceptam, postquam in al-
 tum de terra prouecti essent,

f 3 abijt

abijcere in mare, ut ita periret
 & misera illa, et infans una cū
 ea. Do. Quamobrem autē ὁ φό-
 ρος, hoc quandoquidē comperta
 habes exactē omnia. The. Pa-
 ter illius Acrisius, quia pul-
 cherrima erat, in arcem quen-
 dam thalamum inclusam, per-
 petuae virginitati destinatae.

Deinde, utrum quidem dicere
 non possum, Iovem autē aiunt,
 conuersum in aurum, delapsum
 per impluuium ad ipsam esse.
 Accipiente autē illa in sinum
 emanantem deum, gravidam
 ex eo factum fuisse. Quod cum
 pater animaduertisset, utpote
 durus quidam & zelotypus sei-
 nex, grauiter indignatus est. Et
 quia ab aliquo stupratū fuisse il-
 lam arbitratus est, coniicit in ar-
 cam hāc, cum paulo antē pepe-
 risset Do. Ceterū illa quid age-
 bat Theti, quando abripieba-
 tur? The. Pro se quidem nihil
 dicebat, Dori, sed tacitē fere-
 bat damnationē, pro infante au-
 tem deprecabatur, ne morti tra-
 deretur, lachrymādo, atq; illum
 auro ostentando pulcherrimum
 sanē puerum, Dori. Ille autem
 prae ignorantia malorum, et i-
 am attridebat matri. Oppleo
 uersum oculos lachrymis, cum

ἀφ᾽ αἰναι ὅτι τὴν δάλασαν, ὥς ἀπόλειτο ἡ ἀθλία καὶ αὐ-
 τή, καὶ τὸ βρέφος. Δω. τί-
 νος δ' οὕτως ὡς Ἀδελφῶν,
 ἵνα ἱμαθὲς ἀκρίως ἀπα-
 ταί. Θί. ἀκρίσιος ὁ πα-
 τὴρ αὐτῆς, καλλιγυνὸς ὄντων,
 ἱπαρθεύοντος ἱεραλκονῶν ὅ-
 ρα δάλαμον ἱμβρῶν. Δω-
 τα τὸ μὲν ἀληθὲς, οὐκ ἔχω
 εἰπεῖν. φασὶ δ' αὖ τὸν Δία
 χρυσὸν γυμνῶν, ἐνὶ ὧν
 διὰ τὸ ἐρόφου ἰσὶ αὐτίκω.
 διξαμολῶν δ' ἐκείνῳ ἱε-
 κόπῳ καταρρίοντα τὴν δι-
 ῖν, ἐγκύμονα γοῖσθαι. πο-
 το αἰδομένης ὁ πατὴρ, ἄ-
 γελός τις καὶ θαλόνητος γί-
 ρων, ὑγαῖάντας. καὶ ὑ-
 πότιος μιμειχούσθαι οἷ-
 οῦ αὐτίκω, ἱμβάλλει ἱε-
 τῶν κίβωτον αἴτι τιτοκῆ-
 αι. Δω. ὅτι, τί ἔπραττον
 ὡς Θίτι, ὅτι κατίνετος;
 Θί. ὑπὲρ αὐτῆς μὲν ἰοί-
 γασθαι Δωρί, καὶ ἰφορί τῶν
 καταδίνων. τὸ βρέφος δὲ
 παρηγόστο μὲν ἀποδανῶν,
 δακρύουσα, καὶ τῶ πάσῳ
 δακρύουσα αὐτὸ, καλλιγυνὸν
 ἐν τῷ δὲ, ὑπ' ἀγνοίας τῆς κα-
 κῶν, καὶ ἱμερδία πρὸς τῶν θά-
 λασσας. ὑπὸ ἱμνησας αὐ-
 διετὸς ὁφθαλμὸς δακρύων,
 μὲν

πνευμονόουσα αὐτῶν. Δω.
καὶ μὴ δακρύσαι ἰοίουςαι.
ἀλλ' ἴδω τι θεῶσι; Θί.
οὐδαμῶς, μήχεται γὰρ ἔτι ὁ
καὶ νῦν ἀμφὶ τὴν Σειρήν,
ἵσταναι αὐτοὺς φυλάττουσα.
Δω. τί οὖν οὐχὶ σώζομαι αὐ-
τῶν, τοῖς ἀλυσῶσι τούτοις ἐμ-
βαλοῦσα δὲ τὰ δίκτυα τοῖς
Σειρήσι; οἱ δὲ ἀσπασά-
σαι τοὺς, σώσεινσι δαδονέτι.
Θί. οὐ λήψεις, οὕτω παλαιῶ-
μεν. μὴ γὰρ ἀπολήθω μήτε
αὐτὴ, μήτε τὸ παιδίον ὁ-
τις ὄν καλόν.

Περσεύων ὁ καὶ
Ενίπειος.

Οὐ καλὰ ταῦτα ὦ Γόργον
δωρ. εἰρήσιν γὰρ τὰ λυδίς.
ἐκ λυθῶν μετὰ τὴν ὄρω μολύω,
εἰ καὶ θῆς ἐμοί, δεικνύσας
τὴν παῖδα. ὁ δὲ ἔτι ἔτι ἔτι
ἐμὲ ταῦτα περιποιεῖσθαι, καὶ
διὰ τοῦτο παρῆχον ἑαυτῇ.
Πε. οὐ γὰρ ἔτι Ενίπειος, ἐκ ὅ-
σων ἡ δὲ αὐτῇ, καὶ βραδύς,
ὅς κ' ἐστὶ οὕτω καλῶς φοιτῶν
ὅς ἐστι μίραι παρὰ σὶ, ἀπολ-
λυμένης ἐκ τῆς ἑρῶτος, ἐκ τῆς
ριώρας, καὶ ἐκ τῆς λυπῶν
αὐτῇ. ὁ γὰρ παρὰ τὰς ὁχθὰς
ἀλύσας, καὶ ἐπιμβάινουσα,
καὶ λυμνῶν, εἴσονται οὐ, ἐπὶ
σοι ἐντυχῶν. οὐ δ' ἔστιν ἔτι
πρὸς

cum in mentem illius uenit.
Do. Eme flere fecisti. Sed
nunquid iam mortui sunt? The.
Haud quaquam, natat enim
ad hoc arca circa Seriphum,
uiuis illis custoditis. Do. Cur
igitur non conuenimus ipsam,
piscatoribus istis Seriphij, in
retia immittendo? Qui extra-
ctos illos, incolumes prae-
stare scilicet? The. Recte dicis,
atq; ita faciamus. Non enim pe-
rire decet, neque ipsam, neq; in-
fantem adeo cum sic formosus.

Neptuni ὁ καὶ Ενίπει.

Minime uero praeclara
haec, Neptune (dicitur enim
unum) qui circumuenta ami-
ca mea, assimilatus in formam
meam, uicisti puellam. Pu-
erbae enim illa mecum remissi-
se sibi, ὅτι ob id exhibebat sese.
Neptunus. Tu enim, Enipeu
fastuosus es ὅτι carius, qui puel-
la adeo formosa quotidie ad te
pauce, ac pro amore perueni-
te, desprexeris illam, ὅτι gauis-
sus sis, si posses illi agere facci-
re. Illa uero iuxta ripas mari-
tore affecta, atque ibi inam-
bulans, seseq; lauans, non sei-
mel optabat in conspectum sibi
uenire te. Tu uero lasciuiabas
f 4 contra

contra eam. Eni. Quid igitur? an propterea oportebat te praeferre amorem mihi, & uelut bistrionem aliquē pro Neptuno, Enipeū te gerere, atque uideci pere Tyron istam, puellam adeo simplicem. Nec. Sero nunc uerū zelotypus es, Enipeu, cum prius superbū ei contemptorem te gesseris. Ipsa autem Tyro nihil graue passa est, quādo se puellam a te uiciatam esse. Enip. Nihil autē? Dixisti enim abiēs Neptunum esse te, q̄ uel maxime dolore effecit ipsam, atq̄ ipse eō abs te iniuria affectus sum, q̄d & quae mea esse debuerat, eam uoluptatem perceperis tu, & praeterea cōposito circa uos fluctu purpureo sub quo absconditi iacuisstis cum puella pro me uice rem habuisti. N. Tu enim non uolebas Enipeu.

38 Tritonis & Nereidum.

Balene ista uestra, Nereides, quā cōtra filiā Cephēi Andromedā emsisistis, neq̄ puellā ipsā iniuria aliqua affectu, perinde ac uos puais, & ipsa iam mortua est. Ne. A quo. Tritō? Nū Cephēus eāquā illeclamēo aliquo proposito puella, aggressus illum occidit, ex insidijs cum anguilla adortus Tri. Nō. Sed

nostis,

πρὸς αὐτὴν. Ερι. τί οὖν, διὰ τοῦτο ἔχρην σε προσεγγίσαι τὴν ἱστοῖα, καὶ κατακρίσασθαι Εριπιδῶν αὐτὴν Πρασίδω; ἦναι, καὶ κατακρίσασθαι τὴν Τύρῳ ἀφ' ἧς κέρην εὖσας; Πο. ὅψ' ἔσονται πῦρ ὡς Εριπιδῶν, ὑπερβίπτης πρὸς ὄφρα ὡς. ὡς Τύρῳ δὲ, οὐδ' ἐν δεινὸν πείπονθας, οἷο μὲν ὑπὸ σιν διακινερεῖσθαι. Ερι. ἐμμενῶν; ἴφες γὰρ ἀπιδῶν, ὅτι Πόσειδῶν ἔσθαι. ὅ καὶ μάστιγα ἰλύπορος αὐτῶν, καὶ ἐγὼ τοῦ ὑδίνουμαι, ὅτι τὰ ἱμάτια δίδρασκουσιν τέτι, καὶ πορφυρέον τι κύμα, ὅ πορφυρέον σωίκεν πῆ, ἀσσωέσθαι τῇ παιδί αὐτ' ἰομεῦ. Πο. σὺ γὰρ οὐκ ἔβηλθ' ὡς Εριπιδῶν.

Τρίτῳ & Νηρείδων.

Τόλῳ; ὡς ὑμῶν ὡς Νηρείδων, ὅτι τὴν τοῦ Κεφῆος θυγατέρα τὴν Ανδρομένην ἐπέμψατε, ἐν τῇ τῶν παλαιῶν ἱστορίᾳ ὡς εἶπεν, καὶ αὐτὴ ὑδὲ τίθεναι. Νη. ὑπὸ τίς & Τρίτων, ὅς ἐστι Κεφῶν καταπὸρ δὲ λικρὸς πρὸς τὴν κέρην ἀπὸ κτενὸς ἐπὶ ὡς, λαχέσας μετὰ πολλῶν ἀνδράμων. Τρί. οὐκ. ἀλλ' ἴσι,

ἰτε.οἶμα, ὦ Ἰφιαύσασσι, τὸν
 Πέρσεια, τὸ τῆς Δανάης παι
 δίον, ὁ μὲν τῆς μοῖρας ἐν
 τῇ κίβωτῃ ἐμβληθεὶς ἐπὶ τὴν
 θάλασσαν ὑπὸ τοῦ μερῶπα
 τυγῶ, ἰσώσατε, εἰκτεράσ
 σαι αὐτούς. Ἰφι. εἶδ' ὅν
 λῆγας. αἰὲς δὲ ὕδασι καὶ ἰσώ
 ῃται, καὶ μάλα γοναῖόν τι
 καὶ λαλὴν ἰδέω. Τρί. οὐ
 γὰρ ἀπὶ κτερεῖ τὸ λαλῶν.
 Ἰφι. διατί ὦ Τρίτων; ἔ γ' οὐ
 δὴ σῶσθαι ὑμῖν τοιαῦτα ἐκ
 τινος αὐτὸν ἐχρῶν. Τρί. ἐ
 γὼ ὑμῖν φράσω τὸ παῦ ὥς
 ἐγένετο. ἰσάλα μὲν οὐτῶ
 ἐπὶ τὰς Γοργόνας, ἀδελφὴν τι
 ναν τότε τῷ βασιλεῖ ἔστιν
 λῶν. ἰπεί δὲ ἀφίκετο ἐς τὴν
 Λιβύην. Ἰφι. πῶς ὦ Τρί
 των, μὲν γὰρ, ὃ καὶ ἄλλους
 συμμαχούς ὕκει; ἄλλως γ' οὐ
 δύσπορος ἢ ἰδέε. Τρί.
 Διὰ τοῦ ἀγῶ. ὅτε περ
 ρον γὰρ αὐτὸν ἡ Αἰδωά ἐ
 δυνεο. ἰπεί δ' οὐκ ὕκει οἱ
 πον διητῶντο, αἱ μὲν ἰπεί
 δουλεῖν οἶμαι. ἔστι, ἀπο
 τιμῶν δὲ Μιδεύους μὲν κν
 φαλῶν, ὥχον ἀποταμῶν.
 Ἰφι. πῶς ἰδῶν; ἀδίατοι
 γὰρ εἰσι. ὃ ὅς αὖ ἰδῶ. οὐκ
 ἔτ' ἄλλο μετὰ ταῦτα ἰδεῖ;
 Τρί. ἢ Αἰδωά τῶν ἀσπίδα

ὑπὸ

νοῖς, ἀρbitror, Iphianassa,
 Perseum illum, Danaei puerū
 illum parvū, quē unā cū matre
 in arca abiectum in mare ab
 aucto materno, cōservastis, miser
 e illorū uidelicet. Iphi. Noui
 quem dicis. Consenciancū uero,
 illum iam adolescentem factum
 esse, ac f. a. modum generosum,
 et pulchrum aspectu. Tri. Hic
 occidit Balenam. Iphi. Quam
 obrem Triton? Neque enim hui
 iusmodi cōservationis prēmia
 persolvere nobis debebat. Tri.
 Ego uobis exponam oēm rem,
 ita ut gesta est. Missus hic fuit
 ad Gorgonas, ut hoc quāsi
 quoddam cereamen regi pera
 geret. Postquam autem perue
 nit in Lybiam. Iphi. Quomoi
 do Triton, solus ne, an et alios
 secum socios abduxit. nam alio
 qui difficile hoc iter. Tri. Per
 aētem profectus est, alatum ei
 nim ipsum Minerva reddidit,
 postquam autem eo loci uenit,
 ubi ille agebant, ille quidē dor
 micbant, opinor. Ac hic ampu
 cato Medusae capite, iterū auo
 lauit. Iphi. Quo pacto autem
 aspexit illas? Aspicere enim nei
 que uide, uel quisquis illas aspi
 xerit, non amplius quicquā post
 hac aspicit. T. Minerva scutū

f s prax

preferens. (Talia enim audi-
ui ipsum narrantem apud An-
dromedam, postea & apud
Cepheum.) Minervae igitur,
inquam, in clypeo refulgen-
te, etiamquam in speculo ali-
quo, exhibuit ipsi spectandam
Medusæ imaginem. Postea
sinistra, arrepta illius coma,
& inspecta imagine, dextra
autem sublata harpe, abscidit
caput illius, æque ita prius-
quam sorores reliquæ exerce-
scentur, auolavit. Porro ubi
circa maritimam hanc Æ-
thiopiæ oram venisset, cetera
iam propinquior aliquanto vo-
lans, videt Andromedam, ex-
positam, in rupe quadam pro-
minente palo affixam, pulcher-
rimam, ὦ Δι, promissa co-
ma, & seminudam, longe us-
que infra ubera. Ac primum
quidem miserrus fortunæ illius,
interrogat causam damnation-
is huius. Paulo autem post,
amore captus, (oportebat ei
nim incolumem servari puel-
lam) opem ferre illi statuit. Ac
que ubi iam Balæna accessi-
set, terribilis admodum & qua-
si mox absorptura Androme-
dam, in aërem sublevis ἀδελφεῖς,
manu

προβαίνουσα, τοιαῦτα γὰρ
ἔκρουσα διαγυμνέειν αὐτὴν
πρὸς τὴν Ἀνδρομέδα, καὶ
πρὸς τὴν Κεφία ὕψους, ἢ
Ἀθλῶα δὲ ἐπὶ δὲ ἀσπίδι
ἐκτεταγμένης, ὥσπερ ἐπὶ
κατέσφρον παρίσχετο αὐτῇ
ιδεῖν τὴν εἰκόνα δὲ Μιδεύης
σε. εἶτα λαβὲν αὐτὴν τῇ χειρὶ
δὲ κίμῳ, ἐκείνην δὲ τὴν εἰ-
κόνα, τῇ δεξιᾷ τὴν ἀρπύ-
ραν, ἀπὸ τιμῆς μετὶ τὴν κεφα-
λήν αὐτῆς. καὶ πρὶν αὖτις
χρῆσθαι τὰς ἀδελφάς, αὐτὴν
πλάττει. ἡ δὲ κατὰ τὴν πα-
ράκλητον αὐτῆς Ἀιδιωμαίου ἡ-
γεῖντο, ὅθεν πρὸς τὴν πε-
νίαν, ἔφατ' αὐτὴν Ἀνδρο-
μέδα προσημύειν, ἵνα
νυνὶ πῖπται προβλήτῳ
προσπιπαιτὰ διαγυμνέειν, καὶ
λίαν ὡς διεί, καὶ διαμύειν
τὰς κόμας, ὅμιγνυτον πο-
λὴν ἐν ὁρῇ τῶν ματῶν. καὶ
τὸ μὲν πρῶτον εἰκτεῖρας τὴν
τύχην αὐτῆς, αὐτοῦτα τὴν
αἰτίαν τῆς καταδίκης. καὶ
τὰ μικρὸν δὲ ἀλοῦς ἔφατι,
ἵχελιν γὰρ σθεύσασθαι τὴν
παῖδα βίον αὐτῆς δίνουσαν. καὶ
ἵπασθ' ὅτ' οὐκ ἔστιν ἡμέ-
τεα φόβον, ὡς καταπνέου-
μεν τὴν Ἀνδρομέδα, ὅτι
πρὸς αὐτὴν εἰς ὁρῶντες, πρὸ

πρόσωπον ἴχθυος τὴν ἀρπύνην,
τῇ μὲν λαθινέεται, τῇ δὲ
προδεικνύει τὴν Γοργόνα, λί-
θου ἰπείει αὐτό. τὸ δὲ, τί-
θυκε γού, καὶ πῶς οὗτος αὐ-
τὸ τὰ πολλὰ, ἴσα ἔδει τὴν
Μέδουσας. ὁ δὲ, λύσαι τὰ
δύμην ἐλ παρθεῖον, ὑπε-
σχόμεν τὴν χεῖρα, ὑπεδέξατο
ἀκροποδὶ κατιῦσαν ἐκ τοῦ
πύργου, ὁλοθυρᾶς οὐσσε. καὶ
οὐὲ γὰρ ἐν τῷ κοφίῳ, καὶ
ἀπ' αὐτῆς αὐτὴν ἐς Ἀργεῖον. ὡς
πρὸς αὐτὴν ἀκούσας, γάμον οὐ
τίμω χόρτα δόξατο. Νε. ἰ-
σὺ μὲν οὐ παύσῃ τῷ γυναι-
κὶ ἀχθεῖν, τί γὰρ ἡ πάς
ἡδίκηται ὑμᾶς, εἴ τι ἡ μήτηρ
ἐμὴ γαλαχέει τότ', καὶ ἡξίου
καλλίαν εἶναι; Τρί. ὅτι οὐ-
τως αὐτὴ ἡλυσσε ἐπὶ τῇ θυ-
γατρὶ, μήτηρ γὰρ οὐσα. Νε.
μυκίται μὲν οὖν ἐπὶ τῷ Δαδῶ
ἐκείνῳ, εἴ τι βαρβαρὸς γυν-
ὴν ὑπὲρ τὴν ἀφίαν ἐλάλη-
σεν. ἱκανὴν γὰρ ὑμῖν τιμω-
ρίαν ἔδωκε, φοβουμένης ἐπὶ
τῇ παιδί. χαίρω μὲν οὖν τῷ
γάμῳ.

Ζεφύρος καὶ Νότος.

Οὐ πώποτε πομπὴν ἰ-
σὺ μεγαλοπρεπείρας ἔ-
δωκεν ἐν τῇ θαλάττῃ, ἢ ὅτι οὐ
ἔμει, καὶ πρὶν. οὐ δὲ οὐκ
ἔδωκε

manu ad caput admoto, harpā
tenēs altera quā ferit altera au-
tē Gorgona spectatā pferēs, in
lapidē illā cōvertit. Illa igitur
morta est, et dirigere ipsius
membra oīa, quacūq; Medusam
aspexerunt, ac hic solutis uincu-
lis, quā uirgo alligata fuerat, sup-
posita q; manu suscepit illā, sum-
mis pedū digitis descendente e-
rupe, ardua illa quā atq; peliui,
et nūc cū eadē nuptias peragit
in aedibus Cephei, abduci q; il-
lam secū Argos. Quare p mor-
te nuptias neque eas uulgares
illa inuenit. Ner. Eodē nōne
ualde aegre fero factū hoc. Quid
enim adeo nobis iniuriæ fecit
puella, si mater ipsius superbē
extulit sese tūc, ac pulchrior no-
bis esse uoluit; Tui. Quod hoc pa-
tō magnam dolorē percepisse
fuisse ob filiam, mater certē il-
lius cum sit. N. Ne memneri-
mus Dori istorū amplius. si quid
barbara mulier, supra quā dece-
bat, loquax fuit. Satis enim sup-
plicij tulit, quæ tanto in mecu, fi-
liæ causa constituta fuit, Gratu-
lemur igitur nuptiis.

Ζεφύρι καὶ Νότι.

Nunquā equā pōpā magnificē-
torem uidi in mari, ex quo ego
sum, et spiro. Tu uero non
uidisti

vidisti o Note. Not. Quā nam
 nā bāc dicis Zephyre pōpā? aut
 qui nam sunt qui illā duxerunt?
 Zeph. Suavissimo spectaculo
 caruisti, et quale nō facile aliud
 unquam uideris. Not. Iuxta tu
 brū mare occupatus fui afflavi
 aut & partē Indiae nōnullam,
 quācum uidelicet eius terrae ma
 re adiacet. Proinde nihil eorum
 noui, quae tu dicis, Zephyrus.
 Quid? Sidonium illum Ageno
 rem uidisti? Not. Etiam. Euro
 pa patrem scilicet. Quid cum?
 Zephy. De illa ipsa narrabo ti
 bi. Not. Nū, quod Iupiter iam
 olim amare puellā cepit? Nam
 hoc etiam pridem sciu. Zeph.
 Igitur quod ad amorē attinet,
 nosti. Quae uerō postea cōsecuta
 est? Europa uisita, ea nunc audi. Descende
 rat Europa ad litus, ludendi
 gratia, assumptis secum aqua
 libus suis. Iupiter autem in for
 mam tauri assumptus, lude
 bat una cum ipsis, pulcherru
 muscum apparens. Nam &
 candidus erat, ut nihil supra. &
 cornua habebat reflexa pul
 chre, uultuq; prae se ferebat ad
 modū māsuectū ac placidū. Sal
 uabat igitur et ipse in litore, &
 mugiebat suauissime ita ut Eu
 ropa auderet etiam cōscendere
 ipsum

αἰδοῦ ὦ Νότι. Νό. τίνα τὰυ
 τῶν λήγεις ἢ Ζήφυρι τῶν
 πομπῶν; ἢ τινὲς οἱ πόμ
 ποτὲς ἦσαν; Ζή. ἡδίστου
 θεάματος ἀπειλείδης, οἷ
 οὐκ ἄλλο ἰδοίσι τι. Νό.
 παρὰ τῶν Εὐρωπαῶν γὰρ θά
 λασσαν ἔργασάμην. ἰππυσθ
 σαδὶ τι καὶ μί; & ἡ Ἰο
 δίκης, ὅσα παρὰ ἡμᾶς ἔλ
 γας. εὐδαιμονίᾳ οἶδα, ὡν λή
 γας. Ζή. ἀλλὰ τὸν σιδή
 ριον Ἀγλῶρα εἶδαι; Νό.
 καί. τὸν & Εὐρώπης πατὴ
 ρα. τί μιν; Ζή. πρὶ αὐτῇ
 τῇ ἐκείνῃ διαγέσμαι σαι.
 Νό. μῶν ἔτι ὁ Ζεὺς ὄραθ' ἔ
 ἰκ πολλοῦ & παλαιοῦ; ποτὸ
 γὰρ καὶ πάλαι ἠπιστάμην.
 Ζή. εὐνοῦν τὸν μὲν ἴφρα
 εἶδα. τὰ μὲν τὰυτὰ δὲ ἡ
 δὲ ἀκούσθαι. ἢ μὲν Εὐρώ
 πης κατακλύθει ἐπὶ τῶν ἡμέ
 ρα παίζουσα, τὰς ἡλικιώτε
 ρας παραλαβούσα. ὁ Ζεὺς
 δὲ ταύτῃ ἀκάνσας ἑαυτὸν
 συνίπαισσε αὐταῖς, καὶ ἄλλῃ
 & φαιδύμεν. λευκὸς τε
 γὰρ ἦν ἀκρίως, καὶ τὰ κέρα
 τα δοκάμης, καὶ τὴν βλήμ
 μα ἡμῶν. ἰσκήρτα οὖν καὶ
 αὐτὸς ἐπὶ & ἡίοσθαι, καὶ ἡμι
 καὶ τοῦ ἡλίου, ὥς τι τῶν Εὐρώ
 πῶν τολμήσαι καὶ ἀναβῶσαι
 αὐτόν.

Europa uisita, ea nunc audi.
 Descendat Europa ad litus,
 ludendi gratia, assumptis
 secum aqua libus suis.
 Iupiter autem in formam
 tauri assumptus, ludebat
 una cum ipsis, pulcherrum
 muscum apparens. Nam
 candidus erat, ut nihil
 supra. cornua habebat
 reflexa pulchre, uultuque
 prae se ferebat ad modum
 māsuectū ac placidū.
 Saluabat igitur et ipse
 in litore, & mugiebat
 suauissime ita ut Europa
 auderet etiam cōscendere
 ipsum

αὐτόν. ὥς δὲ τὸτ' ἰγόντο,
 Ἀρομαῖϑ' μὲν ὁ Ζεὺς ὤρι
 μεσσεῖ ἐπὶ τὴν δάλατ' αὖ φέ
 ρων αὐτὴν, καὶ ἠνέχτο ἱμι
 πύον. ὃ δὲ πᾶν ἰκπλά
 γασα τῷ πράγματι, τῇ λαίᾳ
 μὲν εἶχτο τὸ κίρατ' ὅ, ὥς
 μὲν ἀπολιθαύοι. τῇ ἱτι
 ρα δὲ, ἠνιμωμένον τὸν πύ
 πλον φυσέχι. Νε. ὃ δὲ πο
 το διαμαῖ Ζεφυρὶ ἄδδ',
 καὶ ὄρωτικόν, σπχέμερον
 τὸν Δία, φέροντα τὴν ἀγαι
 πωμένον. Ζε. καὶ μὴν τὰ
 μετὰ ταῦτα ἑδ' ὡ παρὰ πει
 λὸν ὃ Νέτι. ἦ τι γὰρ δάλατι
 πα δὲ δὲ ἀκύνων ἰγόντο,
 καὶ τὴν γαλήνην ἐπὶ πασα
 μέν, λεία παρὰ ἄχρ' ἱανι
 τίν. ὃ μῆς δὲ παύτδ' ἠνυ
 χίαν ἀγόντδ', οὐδ' ἄλλ
 λοῦ διαταί μόνον τῶν γιγ
 νεμένων παρὰ κινδύνῳ.
 ἱρωτδ' δὲ παρὰ πινώμενοι,
 μικρὸν ὑπὲρ τὴν δάλατ' αὖ,
 ὥς εἴσται ἀκροῖς τοῖς πασί
 ἐπιφάσεν τὸ ὕλατ' ὅ, ἡμι
 μέναι τὰς δάλας φέροντδ'.
 ἡτορ ἄμα τὸν ὕμνον αἶ
 Νηρηίδδ' δὲ ἀνὰ δῦσαι, πα
 ρίπασον ἐπὶ τῶν ἀλφειῶν
 ἐπιπροτοσαι, ἡμίγυμνοι αἶ
 πολλαί. τό, τι τῶν Τελτώ
 νων γένετ', καὶ ἄτι ἄλλο μὲν
 φέρε

ipsam. Ceterū ubi hoc factum
 est, citato cursu Iupiter quidem
 und cum illa in mare prorupit,
 atq; ibi, uel inciderat, natabat.
 Illa uero admodum percussa a
 nimo ex hac re, sinistra appre
 hendit ac tenuit cornua, ut ne
 delaberetur, altera autem ma
 nu, diffluentem uero uestem cō
 tinebat N. Dulce hoc specta
 culum, Zephyre, uidisti, & a
 matorum, natantem uidelicet
 Iouem et ferentem secum amo
 res suos. Zeph. At uere quæ
 cōsecuta sunt, suauior et pulc
 Note. Nam & mare fluit
 compositis fluctibus quicquam
 fuit, et tranquillitate uero aera
 éta placidum ac planū, ipsū
 præbuit. Nos autē omnes silentē
 um agentes, nihil aliud quam
 spectatores et uicini, eorum quæ
 fiebant quasi quidam comites,
 sequebantur. Cupidines uero
 iuxta uolitantes, paulum supra
 mare, ita ut interim summis
 pedibus coningerent aquam,
 accensas ferentes faces Hyme
 næum cantabant. Nereides
 autē emerſæ undis, delphinum
 cergis infidentes obsequiabāe,
 applaudentes, seminuata ple
 ταρ. Præterea & Tritonum
 genus, & si quid aliud non
 horru

horribile uisu marinorum, omnia illa circum puellam quasi choream ducebant. Nam ipse quidem Neptunus consensu curru, & quasi pronubus incedens, una cum Amphicrite laeuis praibat, aeluci uiam aperiens natanei fratri. Supra omnes autem, Venerem duo Tricomes uehebant in concha recubantem, ac flores omnis generis aspergentem sponsae. Atque haec a Phoenicia usque in Cretam fiebat. Postquam autem in Insulam ascendit, ipse quidem laetus non amplius adparebat. Iupiter autem apprehensam manu Europam, in antrum Dietaum abduxit, erubescens, atque oculos demittentem. Intelligebat enim iam, ob quam rem ita duceretur. Nos autem incumbentes mari, alius aliam illius patrem fluctibus agitabamus. Nos. O beatum Zephyre, ce, qui isthaec uideris. Ego uero interea Gryphas & Elephaneos, & nigros homines aspiciebam.

40 Diogenis & Pollux
|| cis.

O Pollux, commendo tibi.
postquam celeritè ascenderis
(cum)

φοβὸν ἰδὼν τῶν θαλάσσιων, ἅπαντα περιχέροντι τὴν παῖδα. ὁ μὲν γὰρ Περσεύων ἐπιβανὼς ἄρμα τῷ, παραχρῆμα ἔστι, καὶ τὸν Ἀμφίβριτον ἔχων, προὔρη γιγασθεῖς, προσειπομένων μελῶν τῷ ἀδελφῷ. Ἰδὼν ὅσους ἢ τὸν Ἀφροδίτῃ δῶν Τρίτονον ἰσόρου, ἐπὶ πύργοι κατακειμένῳ, αὐτὸν παύσεια ἐπιπλάτουσας τῇ σύμφῃ. τὰντα ἐκ θοοῦ ἰκνέσθαι δὲ Κρήτης ἐγείντο. ἰσὼν δὲ ἰσὼν τῇ σύμφῃ, ὁ μὲν ταῖς οὖν ἐπὶ ἰσφαίντο. ἰσὼν πλάττειν δὲ ἂν χερσὶ ὁ Ζεὺς, ἀπὸ γὰρ τὸν Εὐρώπῃ ἰσὼν τὸ Δίηταιον αἴρον, ἔρποντο, καὶ πᾶσι ὁρῶσαν. ἰσφαίντο γὰρ ἔσθαι ἰσὼν, ταῖς ἄλλοις. ἰσφαίντο δὲ ἰσφαίντο τὸν, ἄλλοις ἄλλοις τὸ πλάττειν μὲν δὲ ἀπομαίνονται. Νο. ὁ μακάριος Ζεφύρος δὲ θίγας. ἰσὼν δὲ γρύπας, καὶ ἰσφαίντο, καὶ μίλασας αὐτῶν πᾶσι ἰσφαίντο.

ΝΕΚΡΙΚΟΙ ΔΙΑΛΟΓΟΙ.

Διογένης καὶ Πολυδάμων.
καὶ. Διογένης.

Ὁ πολυδάμων, ἐντιλλομασσοί, ἰσφαίντο ἰσφαίντο ἰσφαίντο.

εἰς

τὸν γὰρ εἶναι οἶμαι τὸ αὐτὸ
 εἶναι αὐτοῦ, ἢ πού τις
 Μενίππτον τὸν Λύκον, οὗτος
 δ' αὖ καὶ ἐν τῷ Κορίνθῳ κα-
 τὰ τὸ Κρανεῖον, ἢ ἐν Λυ-
 κείῳ, τῶν φιλοσόφων πρὸς
 ἀλλήλους φιλοτέρων κατα-
 γελῶντα, εἰπὼν πρὸς αὐτὸν,
 ὅτι σοὶ ὦ Μενίππε καλὸν
 ὁ Διόγνης, ἃ σοὶ ἰκαίως
 τὰ ἐπὶ γῆ κατὰ γυγίλα-
 σκε, ἢ καὶ ἐνθάδε πολλὰ
 πολλὰ ἐπιγλαστέμεν. καὶ
 μὴ γὰρ ἐν ἀμυβίᾳ σοὶ ἐ-
 τι ὁ γίλας ὦν, καὶ πολλὰ τὰ
 τίς γὰρ ὅπως οἶδεν τὰ μετὰ
 τὸν βίον. ἐνταῦθα δ' ἐγώ,
 πᾶσι βέλαις γιγῶν, κα-
 τάω. ὅς ἐστιν αὐτῶν. καὶ μά-
 λιστα ἰπταὶ αὐτῶν τὰς πλου-
 σίας, καὶ σαρὰς, καὶ
 τυχεύουσιν, οὕτω ταπεινὸς
 καὶ ἀσήμενος, ἢ μόνος εἰρω-
 γὸς διατριβῆς καὶ ἡσυχίας. καὶ
 ὅτι μακάριος καὶ ἀγαθός ἐ-
 στί, μετὰ μὲν τῶν αὐτῶν καὶ
 τὰ λίγα αὐτῶν. καὶ προ-
 ἵτι, ἡμετέρας αἰῶνος τὴν πᾶ-
 ραν ἡμετέρας αἰῶνος τε πολ-
 λῶν, καὶ ὅπου ἔσονται ἐν τῇ
 τριτάτῃ. ἢ αἴτις ἀπὸ πρὸς
 μέντοι, ἢ ἐν ἡμετέρας αἰῶνος,
 ἢ τῶν αὐτῶν. Πολύ. ἀλλ' ἀπ-
 αγγεῖλαι ταῦτα, ὦ Διόγνε.

ὁ δὲ

(cum enim est, ni fallor, cras
 remuiscere) ut, si ubi uideris
 Menippum, canem illum, in-
 uenies autem ipsum Corinthe,
 circa Craneum, aut in Lyco-
 deridentem contendentes istos
 inter se Philosophos, dicas illi,
 Menippe, inquit, iubet te
 Diogenes, si satis ea, quae sui
 per terram sunt, derisisti, quo
 ex huc ad inferos descendas ubi
 multo plura, quae rideas, habitu-
 rus es. Illic enim in ambiguo
 tibi adhuc risus fuit. & frequēs
 illud obijci potuit. Quis enim o-
 mnino scit, quae post uitā futurae
 sint? Hic autē, nō desines cōstan-
 ter atq; perpetuo ridere, quem
 admodum ego quoq; nūc facio.
Ex maxime postquam uideris,
diuites istos ac satrapas & ty-
rannos ita humiles & obscuros
esse, soloq; ciuitatū ab alijs digno-
sos. Tum quod & molles & igni-
 nauī sunt, reminiscētes eorū
 quae in uita geruntur.
 Haec illi quae so ut dicas, & ut
 praeterea etiam praue ueniat im-
 plecti & multo lapino, & sic u-
 bi in ciuitate posuam inueniat,
 Hecates coenotum, aut ouum ex
 lustratione relictum, aut simi-
 le quippiam. Pol. Ac renun-
 ciabo haec, ὦ Diogenes.

Sed

Sed quo melius illum agnosce-
re queam, cuiusmodi facie esse
Diog. Senex es, caluastet,
pallio induens lacerato, & uento
cuius per uio, prater ea & di-
uersorum pannorum assumentu-
is ueriegato. Rides autē sem-
per, ac plerumq; arrogantes i-
stos philosophos acerbe perstrin-
git. Pol. Faciē erit inuenire il-
lum, ex his utiq; signis. Diog.
Vis ne ut ad ipsos quoq; philoso-
phos illos aliquid tibi mandem?
Poll. Mandes licet, non enim
graue neq; hoc mihi fuerit. D.
In uniuersum, adhortare illos,
ut desistant a pugis suis, neque
de toto contendant, neque con-
tina sibi mutuo asfingant, ne-
que crocodilos faciant, neque
huiusmodi sterilia atque ieiua
interrogare, animum insti-
tuant. Pol. Ac indoctum me
& ineducatum esse dicent, qui
doctrinam illorum reprehen-
dam. Diogenes. Tu uero proi-
tare illos meo nomine iube.
Pollux. Ec hæc nuntiabo il-
lis. Diogenes. Diuitibus au-
tem, o lepidissimum carue, hæc
nostro nomine annuncies quæ-
so. Quid, o ueni, autum ei
floditis? Quid autem cru-
ciatis nos ipsos, cogitantes

μῆτι

ὅπως ὃ εἰδὼ μάλιστα, ὅπως ὅ-
τις ὅτι τίς ἔψιν; Διο. γί-
ρων, φαλακρός, τριβύτιον ἰ-
χθύνων πολύδυρον, ἀπαυτι αὐ-
τῷ ἀναπνέων, καὶ τὰς
ἐπιτυχὰς τῶν ῥακίων ποιο-
κίλον. γὰρ δ' αἶς, καὶ τὰ
πολλὰ τοὺς ἀλαζόντας τοῦ-
τους φιλοσόφους ἐπισκώπτει.
Πολύ. ῥάδιον δὲ εἶναι ἀπὸ γε-
νέτων. Διο. βούλει καὶ
πρὸς αὐτοὺς ἐκείτους ἐν-
τέλωμαί τι τοὺς φιλο-
φους; Πολύ. λίγην. βάρ-
υν γὰρ οὐδὲ ποτε. Διο. τὸ
μὲν ἔλεον, παύσασθαι αὐ-
τοὺς παρηγγέλλειν, καὶ
πρὸς τῶν ὅλων ἀδίστατοι, καὶ
λέοντα φύουσιν ἀλλήλους,
καὶ κροκοδείλους ποιοῦσι,
καὶ τοιαῦτα ἀπορα δρῶντα
ἀδράσκουσι τὸν νεῖον. Πολύ.
ἀλλ' ἐμὶ ἀμαθὴ καὶ ἀ-
παίδουτον εἶναι φύουσιν,
καταγορευόμενα τ' ἐσφίκεται
τῶν. Διο. οὐδὲ οἱ μῶζεν
αὐτοῖς παρ' ἡμῶν λέγει. Πολύ.
καὶ ταῦτα ὡς Διόγ γεβε-
σάγγελῶ. Διο. τοῖς πλε-
στοῖς δὲ ὡς φίλτατον Πολύ.
ἀδύμιον, ἀπάγγειλε ταῦτα
παρ' ἡμῶν, τίς ἂν μάταιον
τὸν χρόνον φυλάττει; τί δὲ
τιμωρῆσθαι ἑαυτοὺς λογιζό-
μεται

enim ferā. Sed quæ ad cæteros
munuscula, eas tuis remaneant.
Diog. Missi ergo sacrificia tuis
bos quando tibi ea uideatur. Tū
uero quibus antea dixi, ad eos
semetipsos bos tuos deferas.

Pluto seu contra Memprum.

97.

Crasus.

Non p. et opus ferte, Plu-
to. Memprū hūc, canē, olivū
tācō nobis. Quapropter autē
lūbini: amicum alio loco colloca,
aut nos hinc alio congregabi-
mus. Plu. Quid autē uobis mali
adeo facit, quando eodem modo
mortuus est ac uos? Cræ. Post
quā nos ploramus & ingemisci-
mus, illonē rem nescientes, quæ
apud superiores habuimus, uero
ce. Midas hic autē. Sardanapa-
palis autem multæ uoluptatis,
ergo uero et salutarium, iudicet,
& cum conuictis exprobrat ea
nobis, manipula et piacula nos
uocando. Interdum autem e-
tiam cecidit, ceciditque plorans
nostro. & in summa, nihil ei no-
bis molestius est. Plu. Quid hæc
audio de te Mempro? Men.
Vera Pluto. O si enim me, uolup-
tatis ac profluitatis oīes sint, qui-
bus non satis fuit uixisse malis,
sed etiam moritur, in parerē oīum
tione ac maiotibus minores, quæ
apud

αὐτὸν φαίγι. ἃ δὲ πρὶς τῶν
ἀλλοτρῶν ἰσοῦν, ἀπαγγιλάω.
Διο. ἰσομελὲς τοῦτον, ἰσο-
σεύσῃ. οὐ δὲ οἷς προεί-
πον, ἀσέβηται πρὶς ἑαυ-
τὸν λέγει.

Πλάτων, ἢ κατὰ Μένει-
πον. Κρί. Θ.

Οὐ φέρεται δὲ πρὸς τὸν
Μένειπον περὶ τῶν βί-
ων ἀσχετικῶτα, ὅτι ἢ ἡ
τόν ποίκαλ' ἔστιν, ἢ ἡμῶν
μυθολογία εἰς ἑστέρων
πρὸς. Πρὸς τὸ δ' ὅτι. Διο-
γενὲς ὁρᾷται, ἰσομελὲς
ῶν. Κ. οἷς Θ. ἰσομελὲς ἡ-
μῶν οἱ μὲν μελὲς καὶ τὸ σῶμα,
ἡ καὶ τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος,
Μidas μὲν οὐ. οἱ το χρο-
σίου, Σardanapalus Θ. ἢ τῶν
πολλῶν. Πρὸς, ἰσομελὲς
δὲ τὸ σῶμα, ὅτι καὶ ὁ
οἱ δὲ καὶ ἡ ἀσέβεια καὶ ἡ
δαρματα ἡμῶν ἀπὸ καλῶν.
οἱ δὲ καὶ ἡ ἀσέβεια, ὅτι καὶ
ἡ ἀσέβεια ἡμῶν τὰς οἱ καλὰς.
καὶ ὁ δὲ ἀσέβεια ἡμῶν, ὅτι
πρὸς τὰ ταῦτα φέρει δὲ Μένει-
πον. Μ. ἀλλ' οὐδὲ πρὸς τὸν
μῦθον γὰρ αὐτοῦ ἀσέβεια,
καὶ ἀσέβεια ἡμῶν, οἱ οὐκ
ἀπὸ χροσίου βίῃ καὶ καλῶν, ἀλλ'
καὶ ἡ ἀσέβεια ἡμῶν ἡμῶν
βίῃ καὶ, καὶ ἀπὸ χροσίου τὸ
αἶμα.

Midas
Sardanapalus
Crasus.

ἴσθι. καί τοι γὰρ αὖτις αὖτις
 ὄνεις. Πλού. ἀλλ' οὐ χεῖρ,
 πικρὰ γὰρ τὸ μικρὸν γι-
 γνέσθαι. Μι. καὶ σὺ μα-
 λήνως ὦ Πλούτῳ, ὁ μὲν
 ὅν τοις τοῖσιν ἑρπύ-
 λῃ; Πλού. οὐδ' ἀμάρ. ἀλλ'
 αὐτὸν ἰθὺς αἰμὴ ταῖς (τῶν)
 αἰμῶν. Μι. καὶ μὴν ὦ λῶ
 ποὶ Διὸς, καὶ Φρυγῶν,
 καὶ Λαυσίαν, ὅτι γινώσκῃ
 ὅτι οὐδ' ἰσχυροτέρου με-
 τὰ γὰρ αὐτῶν, ἀκλόνδ' ἔ-
 σθαι αὐτῶν, καὶ κατὰ Διὸς, καὶ
 κατὰ γινώσκῃ. Κροῖ. τὰ οὖτα
 ὅτι ὄνεις; Μεν. οὐκ. ἀλλ'
 αὐτῶν ὄνεις λῶ, ὅτι ὁ μὲν ἰ-
 σχυροτέρου, πρὸς κινεῖσθαι ἔστι-
 μῶντος, καὶ ἰσχυροτέρου αὐ-
 τῶντος, καὶ ἰσχυροτέρου, καὶ ἰ-
 σχυροτέρου τὸ παρὰ πᾶσι ὁ μὲν
 ἰσχυροτέρου, τῶν αὐτῶν οἱ μὲν
 ἰσχυροτέρου, πᾶσι τῶν ἰσχυροτέρου ἀρ-
 χὴν. Κροῖ. πᾶσι τῶν γὰρ ὦ
 Κροῖ, καὶ μεγάλων ἰσχυροτέρου.
 Μι. ὅσον μὲν ἰσχυροτέρου
 ὦ. Σαρ. ὅσον δ' ἰσχυροτέρου
 ὦ. Μι. ὦ γὰρ εὐδὲς ποιεῖται.
 Αὐτοῖς. μὲν ὁ μὲν. ἰσχυροτέρου,
 καὶ ἰσχυροτέρου πολλὰ κί-
 σθαι, ἰσχυροτέρου ὁ μὲν.
 ἰσχυροτέρου γὰρ αὐτῶν ποιεῖται
 οἱ μὲν αὖτε ἰσχυροτέρου
 ὦ.

Μι.

arum superiores sunt. Delector
 ita praegratis faciendo. Plu-
 Sed non est. Dole enim non
 ex quibus tebus prius. Mi. Est tu
 deus Plu. et quibus illis
 eo tu praegratis faciendo? P.
 Haudquaquam utrum nolim vos
 descories ac seduciosos esse ma-
 uo. Men. Ac uero, o pessimi
 Lytorum, Phrygum, et Assy-
 riorum, ita de me cognoscite ut
 qui nequaquam deficius sim.
 Nam quoscumque abiciatis hinc,
 eodem sequar egrè faciendo. cas-
 tando atque irridentis uos. Cra.
 An non haec contumelia est?
 Men. Non sed illa contumeli-
 ha erant, quae uos facere soleba-
 tis, quae et adorari uos uoleba-
 tis. et hominibus liberis prohi-
 bere abutimini, neque tim-
 moris quicquam memores era-
 tis. Proinde deplorare nunc, om-
 nibus despicit. Cra. Misere-
re coram Deo, et magnis pos-
sessionibus. Mid. Quanto equi-
dem pleuior. Sard. Quanto
uero ego uoluptate? Men. Res
est sane, haec facite, lugere uos
quidem, ego uero eritum illud,
Nosce te ipsum, idem id. ni con-
nectens, uobis o cinaam, deces
et uim huiusmodi pleratus, si cre-
brosius accipiat.

g 2

Me

De praegratis
 ac istis quae
 uoluptate.

42. Menippi, Amphilocho & Trophonij.

Vos nimirum Trophoni
etque Amphiloche, quam si-
cis mortui, tamen baud scio
quoniam modo pbenis estis dor-
nati, uatesq; credimini, ac stul-
ci mortales deos esse uos arbi-
trantur. Troph. Quid tamen por-
tenta uobis igitur imputandum, si per
inscientiam illi de mortuis huius-
modi opinantur? Men. Ac
qui non ista fuissent opinati, ne
uos, tum quom uiueretis, eius-
modi quaedam portenta ostenu-
cassetis, eanquam futurorum
fuissetis praescij, quasiq; pra-
dicere potuissetis si qui percon-
earentur. Trophonius. Menip-
pe, noueris Amphilocheus hic,
ipsi pro sese respondendum es-
se. Ceterum ego Heros sum,
uaticinorq; si quis ad me descen-
derit. At tu uidere nunquam
omnino Lebadiam adijisse, nei-
que enim alioqui ista non cre-
deres. Men. Quid ais? equidem
nisi Lebadiam fuisset proster-
tus, ac lineis amictus, offem
ridiculè manu gestans, per an-
gustum aditum specum irrepssi-
sem, nequaquam fieri potuisset,
ut te defunctum esse cognosce-
rem perinde atque nos, solaque
praescij

Μενίππῳ, Ἀμφίλοχῳ, καὶ
Τροφῳνίῳ. Μενίππῳ.

Σφὺ μὲν τοι ὦ Τροφῳ-
νί, καὶ Ἀμφίλοχε, οὐκ οἶδ' ὅπως
ταῦν ἡμῶν ἡμεῖς ἔσθ' ὅπως
ταξιδεύοντι, καὶ μάλιστα ἀπο-
κῆνται. καὶ οἱ μάταιοι τῶν ἀν-
θρώπων, δυνὲ ὑμᾶς ὑπὸ τῶν
ἀφ' ἡμῶν ἀνθρώπων. Τρο. τί οὐκ
ἔμεις αἱτίοι, εἰ ὅτε ἀποίκα-
ντο τοιαῦτα πρὸς τοὺς ἀνθρώ-
πους; Μεν. ἀλλ' ὅτι
αὐτὸν ἰδέσθαι, εἰ μὴ ζῶντος
καὶ ὑμῶν τοιαῦτα ἰδεῖν
ταῦν ἡμῶν, ὡς τὰ μάλιστα
πρὸς ἀνθρώπους, καὶ πρὸς ἡμᾶς
ἀνθρώπους τοῖς ἀνθρώποις.
Τρο. ὦ Μενίππε, Ἀμφίλο-
χε μὲν οὐτὶς αὐτὸν εἰδέναι,
ὅτι αὐτὸν ἀποκρίνεται ὑπὲρ
αὐτοῦ. ἐγὼ δὲ, ὅπως εἰμὶ,
καὶ μαστοδύμαι, ὅπως τις ἡμῶν
τίλθει παρ' ἡμῶν. οὐ δ' ἔστι
καὶ ἡ ἐκείνου ἀποκρίνεται ὅτι
ἐκείνου τὸ παράπαν. οὐ γὰρ
ἔστις οὐ τοῦτο. Μεν. το-
φῶς; εἰ μὴ ὅτι Λιβὰδ' ἔστιν ὅτι
παρ' ἡμῶν, καὶ ἰσχυρὸς
ταῖς ἰδέσθαι, γινώσκω μάλιστα
ὅτι αὐτὸν χρὸν ἔχω, ἰσχυρὸς
πύσσω διὰ τὸ τοῦτο ὅτι αὐτὸν
ὅτι ὅτι τὸ σπῆλαιον, οὐκ
αὐτὸν ἰδὼν ἡμῶν ὅτι αὐτὸν
καὶ ὅτι, ὡς πρὸς ὑμᾶς, μάλιστα
γινώσκω

αὐταῖα διαφίρων ; ἀλλὰ
 ὅς τις τῆς ματικῆς , τί δὲ
 ὅς τις ὅς τις ; ἀγνοῶ γάρ . Τρο.
 ἀνδράσιν τε καὶ θεῶν σὺν
 ἵπτοι . Μι . ὁ μὲν αὐτὸς
 ὅς τις , ὡς φησὶ , μὲν δὲ
 , καὶ τὴν αὐτὴν ὁρίσας ἔστι ;
 αὐτὸς αὐτὸς σὺν τῷ θεῷ ἵ-
 πτοι ἡμίτερον ἀποδείξει ;
 Τρο . χρεὼν Μένιππε εἰ Βασι-
 λείῳ . Μι . οὐκ οἶδα ὅ Τρο-
 φῶν ἵπτι , καὶ λίγαι . ἵπτι μὲν
 οἱ ὅλῳ ἄνθρωποι , ἀνελθόντες
 ἵπτοι .

Ερμῆ καὶ Χαρόνι Θ .
 Λογισάμεθα ἢ περιβόλῳ ,
 δεκά , ἐπίστα μοι ἐρῶσαι
 ἵπτοι , ὅπως μὲν αὐτὸς ὁρί-
 σαι μὲν τι περὶ αὐτῶν . Χα .
 λογισάμεθα ὁ Ερμῆ . ἄμα
 ὅν γὰρ ὁρίσας περὶ αὐτῶν ,
 καὶ ἀπεργασίῃς ὅσον . Ερ .
 ἡγεύομαι ἐνταλαμῶν ἱππῶν
 πέντε δραχμῶν . Χα .
 πολλοῦ λίγαι . Ερ . οὐ τὸν
 ἱππῶν , τῶν πέντε ὡς
 ἱππῶν , καὶ ῥοπατῆρα δύο
 ἱππῶν . Χα . τί δὲ πέντε
 δραχμαί , καὶ ὀβολοὺς δύο .
 Ερ . καὶ ἀκίστρας ὑπὲρ τοῦ
 ἱππῶν πέντε ὀβολοὺς ἑξήκοντα
 ἱππῶν . Χα . καὶ τούτους
 ἱππῶν . Ερ . καὶ περὶν ,
 ἐπὶ πλάσσει το σκαφίδι
 τὰ

praestigiatura reliquos antecel-
 lere . Sed age per ipsam divinandi
 artē , quid tamē est Heros ; neq . n .
 intelligo . Troph . Est quiddā par-
 tim ex homine , partim ex deo
 cōpositū . Men . Neq . neq .
 sic homo , quē almodū audio , neq .
 deus , utnū pariter utrumq . . Eri-
 go dimidia illa tui , ac divina
 pars , quō nūc recessit Tro . Red-
 de oracula Menippe , in Bas-
 tia . Men . Haud intelligo quid
 dicas Triphoni , nisi quod illud
 planē video , te totū esse moruū .

Mercurij & Charontis .

Rationē supputemus portū-
 tor si videatur , quantum mihi de-
 beas iam , ne denovo aliquando
 de eo inter nos concendamus .
 Cha . Supputemus Mercuri .
 Satius enim est , mature id age-
 re , deinde & minoris negocij .
 Mer . Anchorā ut manūaras ,
 compereui tibi quinque drach-
 mis . Cha . Caro , dixit . M . Ne-
 per Plutonem , quinque enī il-
 lam , & praeterea lotum , quo rei-
 mum alligares , obulis duobus .
 Cha . Pone quinque drachmas ,
 & obulos duos . Merc . Et pro
 refarciendo uelo , quinque obu-
 los , ego exolui . Cha . Etiam
 hos appone . Merc . Et ceram ,
 ad oblinendas nauigij rimas
 tibi

Quid sit
 Heros .

43

eibi emi, & clauos praeterea, & funiculū, unde Hyperis fecisti, oia haec duab. drachmus. Cha. Recte, laudo, haec uili emisti.

Mer. Haec sunt, quae tibi expo-
si, nisi si quid reliquū est q, me
fugit uicer cōputandū. Quando
autē haec redāturū te promittunt

Cha. Nunc quidē, Mercuri,
nō possū. Si uero pellis aliqua,
aut brūa, cōferetor ei si quae
hic demiserit aliquos. Inebie
tibi cum allicerari aliquū, sub-
tractū clā nonnullū ex portorio.

Mer. Proinde ego nūc sedēbo,
pellima quae, siue eueniant proci-
cando, ut inde fructum aliquem
capiam. Cha. Fieri aliter non
potest, Mercuri. Nam pauci
nunc uides, ad nos descendunt.

Pax enim est, Mer. Sanius est
ita esse, etiam si ob hoc ab te
prorogatur nobis debita illius
solutio. Verum enim uero prisci
illi, Charon nosti quales adue-
nire solebant, quā fortēs ac si
animosi omnes, cruore madidi,
& uulneribus pleni plerique?

Nunc autem, aut ueneno ali-
quo a fino interfectus, aut ab
uxore, aut praenupta uoluptate,
cumefacto uenere et cunctibus
aduennā. Pallidi enī oēs, & ig-
nari, neq. similes priorib. illis.

Plurimū

τὰ αἰσχυρὰ, καὶ ἄλους δὲ
καὶ λαλῶντες, ἀπ' ἐν τῇ
ἐνέγκῃ ἰπείεσται, δύο δρα-
μῶν ἅπαντα. Χα. ἰὺν ἰὸν
φια ταῦτα ἰσχύω. Εἰ, τὰ
τὰ ἔστιν, εἰ μὲν ἄλλο ἑμῶν
ἀνιδρῶς ἐν τῇ δεξιᾷ
πῶν δ' οὐκ αὖτ' ἀποδίδ-
σκου φη. Χα. οὐκ μὲν
ἐμῶν ἀνιδρῶς. ἰὺν δὲ δεξι-
αί τις ἢ πῶν. & λατὰς
πῶν ἢ ἀφ' ἑνὸς τιτῶν, οὐκ
ἐστὶν ἰπείεσται ἐν
τῇ πῶν παραγίνομαι
τοῦ τὰ πῶν. Εἰ, οὐκ οὐκ
ἰσχύω λαλῶντες, τὰ λαλῶ-
ντα οὐκ ἰσχύω. & γὰρ ἰσχύω, ἄρ-
αὐ ἀπὸ τῶν ἀποδίδουμι.
Χα. οὐκ ἰσχύω λαλῶντες. Εἰ
μῶν. οὐκ δ' ἰσχύω ἄρ-
αὐ ἀφ' ἑνὸς τιτῶν. ἰσχύω
γὰρ. Εἰ, ἀφ' ἑνὸς τιτῶν, εἰ
καὶ ἑμῶν παραγίνομαι
πῶν ἐν τῇ ἰσχύω. πῶν
ἀλλ' οἱ μὲν πῶν. Χα.
γὰρ, οἱ δὲ πῶν παραγίνομαι,
ἀφ' ἑνὸς τιτῶν, ἀφ' ἑνὸς
ἀφ' ἑνὸς, καὶ φανερὰ εἰ
πολλὰ. οὐκ ἢ φανερὰ
ἰσχύω πῶν ἀφ' ἑνὸς τιτῶν, ἢ
ἰσχύω γὰρ, ἢ ἰσχύω
φῶν ἀφ' ἑνὸς τιτῶν γὰρ, καὶ
τὰ πῶν. ἰσχύω γὰρ ἀφ' ἑνὸς
τιτῶν, ἢ ἰσχύω, ἢ ἰσχύω ἢ
πῶν.

Quo intri-
tu inueni-
untur
dant.

λέγουσι. εἰ δὲ πλεῖστοι αὐτῶν
διὰ χρήματα ἔκονται, ἐπι-
βουλεύουσιν ἀλλήλοις, ὥς
εἰκόσσι. Χά. πᾶν γὰρ πῶ
ἐπὶ βλάπτει τὰ καὶ. Εἰ. οὐ
κοῦν οὐκ ἔστι δόξα μοι αὐ-
τῶν χρεῖαι, πᾶσι ἀπασ-
τῶν τὰ ὀφειλέμενα παρὰ
σὺν.

Πλουτῶν & καὶ Εἰμῶ.

Τὸν γὰρ ὄντα σὶ ἰδοὺ, τὸν
πᾶν γιγνομένητα λίγῳ, τὸν
πλούσιον Εὐκλείδῳ, ὃ πᾶσι
δὲ μὲν οὐκ ἔστιν, εἰ δὲ ἄλλῳ
τοῦ δὲ θανάτου, πᾶσι
πιστεύει. Εἰ. καὶ, τὸν σι-
κνώσιον γὰρ. τί σὺν; Πλου.
ἐκείνου μὲν ὃ Εἰμῶ, ἵνα
σοῦ ἐπὶ τοῖς ἐνοσθέντα ἔ-
πῳ, ἀβύσσῳ, ἐπὶ πᾶσι
σας ἄλλα τοσαῦτα, εἴτι οἶδρ
τι ἔν, καὶ ἔτι πλεῖον. τὰ δὲ
γινόμενα αὐτῶν, Χάριν
τὸν ἔν, καὶ Δαμόνα, καὶ
πᾶσι, ἄλλας κατὰ πᾶσιν ἐφί-
πῳ ἀπασται. Εἰμ. αὐτοῦ
αὐτῶν δόξα τὸ τοῦτον. Πλου. εἰ
μὲν, ἀλλὰ δικαιοτάτου.
τί γὰρ ἐκείνοι παθόντες, οὐ-
χούτῃ ἀποθανόντες ἐκείνους; ὃ τ
χρεμῶν ἀπὸ πᾶσι τῇ, ὃ δὲ ἐν
πᾶσι πᾶσι. ὃ δὲ πᾶσι ἐν
στὶ μαρτύριον, ὃ τὸν τοῦτον
τῶν οὐχέμενοι, ὃ μὲν ὁ δὲ πᾶσι

Plurimi autem ipsorum etiam
pecuniarum causa nemine fa-
ctis ut videtur, mutuo sibi in se
dixi Cha. Omnino enim expe-
ribiles illae sunt. Mer. Proinde
neque ego uidear pecunia gra-
uius aliquid, si uel accipere uel abe-
re exigam, ea quae mihi debent.

Thucydides & Mercurius.

44

Senem ne negligerem aetate
omni no cōflectamur. Εὐκλ.
com ducem, cui libere quidam
nulli sunt, hanc dicitur aetate
eore, plus quam quinquaginta
millia Mer. Non Socrate
um illū dicit. Sed quid posita?
Plu. Vixere illum quidē Mer.
cui sine uicta eos quinquaginta
et annos quos aetate preterit, al-
teris totidē accumulauit, si mori
do possibile sit. atque etiam pluri-
bus. Adulatores autem ipsi,
Charinum adolescentē, & Da-
monem, & ceteros abrupte huc
ordine omnes. Mer. Atqui ab-
surdum hoc uideri queat. Plu.
Huiusmodi quam, utō uel βίβῳ.
Quoniam enim ab causam illi at-
deo optat illum mori? nisi quia
pecuniam illius ambiunt, nulla
propinquitate iuncti. Quid au-
tem omnium sceleratissimum
est, interea cum talia precan-
tur, tamen obseruant & colunt

manifeste utique illum. Ac quæ
 egrotante illo, apud se consul-
 tent, nemo ignorat, cum amen sa-
 crificaturos sese promittunt, si
 convalescat denuo, & in sum-
 ma, varia quædam adulandi ra-
 tio illorum hominū est. Quam-
 obrem ipse quidem immortalis
 sit, illi autem præ ipso abeant,
 frustrantes. Merc. Ridicu-
 la patiētur, scelerati cum sint.
 Sed camen & ille admodum
 scite circumducit illos, & spe-
 rascit inani, & in summa, sem-
 per morituro similis, multo va-
 lidus magis est, quam quisquam
 iuuenis. Illi autem hereditate
 inter se diuisa, pas. unum, vitam
 quandam beatam secum ipsi
 auro præcipientes. Pluto.
 Proinde ipse exui senectute,
 quemadmodum Iolaus ille, in
 iuuenem redeat. Illi autem in
 ipsa media spe, diuicij illis, qua-
 si per somnium spectatis, desti-
 nati abeant iam huc, mali ma-
 li mortui. Mer. Alias res cu-
 ra, Pluto, iam enim accersam
 tibi illos, alium super alium or-
 dine, septem autem, opinor,
 sunt. Plut. Deducas licet. Il-
 le autem mittat singulos præ se,
 ex senectute iterum in adolescentem
 conuer-
 us.

σιν εὖ γὰρ τῷ θεῷ δοῦναι. καὶ τοὺς
 σιῶνται, ἃ μὲν βουλόμενα
 ταί, πᾶσι προσάγα. οὐδὲν
 δὲ ἴμμεν ἐπιτοχεῖται, ἢ
 ῥαῖον. καὶ ἴλασε, ποικίλα τι
 ἢ λοπακία τῶν ἀνδρῶν.
 διὰ ταῦτα, ἐ μὲν ἴσμεν ἀδελ-
 φατά. οἱ δὲ, π. ἐκπίπτουσιν
 αὐτοῦ μᾶλλον ἐπιχαιροῦντες.
 Ερ. γὰρ οἱ π. εἰσόνται, π. αὐ-
 τοῦ ὄντος. πολλὰ καὶ κ. αὐ-
 τοῦ δὲ μᾶλλον διαβουκολῶ
 αὐτοῦ, καὶ ἐπιπύσει. καὶ
 ἴλασε, ἃ δὲ δαίμονι ἰσχυρῶς,
 ἴσμεν π. μᾶλλον τῶν
 νῦν. οἱ δὲ, ὅδε τὸν κ. αὐ-
 τοῦ εἰσόνται, βίον
 κοῦται. ἴσμεν μακαρίαν π. αὐ-
 τοῦ π. αὐτοῦ π. αὐτοῦ.
 οὐκ εὖ δὲ μὲν ἀποδυσάμε-
 οῦ τὸ γὰρ ὡς π. ἴσμεν
 ἀδελφάτη. οἱ δὲ καὶ μὲν
 σ. αὐτοῦ ἐκπίπτουσιν τὸν ἴσμεν
 π. αὐτοῦ π. αὐτοῦ π. αὐτοῦ
 λιπόμενους, ἐκίτωσαν ὅδε καὶ
 καὶ ἴλασε ἀποδυσάμενους. Ερ.
 ἢ μᾶλλον ὅδε π. αὐτοῦ. μὲν
 τιλόμεναι γὰρ σ. ὅδε αὐ-
 τοῦ καὶ ὅδε ὅδε. ἐπὶ δὲ
 οἱ καὶ εἰσι. Π. αὐτοῦ. κατὰ σ. αὐ-
 τοῦ π. αὐτοῦ ἴσμεν,
 αὐτοῦ γὰρ οἱ αὐτοῦ π. αὐτοῦ
 καὶ γὰρ ἴσμεν.

Τ. 41

Τ. 41

தமிழ்நாடு முதல் பாலம்
வரை.

Terpsionis & Pluton 45
nis.

Τοῦτο ὁ Πλούτων δίκαιον, ἡμὶ μὲν τιθεσθῆναι βέλ-
κονταῖτα γιγασάντα, τὸν δὲ
ὑπὲρ τὰ ἐννοήκοντα γίγον-
τα θούκρετον βῶν ἔτι; Πλε.
δικαιότατον μὲν οὖν ὁ Τόρ-
ψίωρ, εἰ γὰρ μὲν βῶ, μαθί-
ναι σὺ χέμην, ἀποθαῖναι τὴν
φίλων. σὺ δὲ, παρὰ πάν-
τα τὸν χρόνον ἱκετεύου. σὺ δὲ
αὐτῷ, πόρι μέλων τὸν κλη-
ρον. Τόρ. οὐ γὰρ ἱκετῶ γί-
γοντα ὅρτα, καὶ μακίτε χρό-
να θάνα τῷ πλούτῳ αὐτὸν
διωάμενον, ἀπειλῶν το-
βίου, πόρα μαθήσεται τοῖς
οἰοῖς; Πλεν. ὡσαύτῃ ὁ Τόρ-
ψίωρ νομιμαῖς, τὸν μα-
κίτ τῷ πλούτῳ χρόνα θάνα
διωάμενον, πρὸς ὑδουλῶν
ἀπειθῆσεν. τὸ δὲ, ἄλ-
λως ὑμῶν καὶ ὑφύσις αἰ-
ταῖς. Τόρ. οὐκ οὖν καὶ
τῷ αἰτιῶμα τῆς διατά-
ξης. ἱκετῶ γὰρ τὸ πρῶ-
μα ἱκετῶ πωρ γίνεσθαι, τὸν
πρὸς ὑδουλῶν, πρὸς ὑδουλῶν. καὶ
μακίτ ποτόν, ἔστι καὶ τῷ
ὑδουλῶν καὶ αὐτόν. ἀναγν-
φίθαι δὲ μαθῶν, μα-
θῶν βῶν γὰρ τὸν ὑπὲρ γον-
ν, ἰδόντας τῶν ἔτι λειποῦν
ἔχον

Iustum ne hoc est o Pluto, me quidem e vita obisse, triginta cum sim annorum, Thucritum vero senem septuagenarium, & ultra, adhuc uiueret Pluto. Iustissimum quidem o Terpsio. Nam & si ipse uiuit, certe ad nullius tamen mortem affectus est, tu uero cum tempore illius hereditatem expectans, cum mori auidissime cupiebas. Terpsio. Non ne opus fuerat, quum senex sit, nequeatq; de caetero suis uti diuitijs, locum dare iuuenibus Plu. Nouas o Terpsio stauis leges, quum ad uoluptatem diuitijs uti nequeat, ipsum e vita decedere. Autem & Parca & natura stauisse uidetur. Terpsio. Proinde hanc ob huiusmodi accuso ordinem, decebat enim has res successionem gradusque fieri, senem primo, deinde qui in ea aetate sequeretur mori. Haudquaquam autem exerceri, aut uiuere, qui senectute decrepitu esset, qui tres duntaxat dentes
g s habeat,

babeat, cui uix deferuiunt oculi
 li, qui curuatus à quatuor famu-
 lis deducitur, deguttantes na-
 res, lipposq; oculos habens, ni-
 bil denique uoluptatis degu-
 stans, haud a'uer existens,
 quàm animatum quoddam sei-
 pulchrum, ab ipsa iuuentute
 derisum. Et contra mori opti-
 mos atque robustissimos adole-
 scentes. Nam hoc perinde esse
 uidetur, ac si flumine sursum
 deferantur. Aut saltem si re
 necesse foret, quando & senum
 quilibet obiiturus esset, ne quot,
 prout eis mos est, fallerent.
 Nunc uerò illud accutite, quod
 proverbio dici solet, Quadri-
 ga bouem sepius imèducit. Plu-
 ri. Hæc quidem ò Terpsio pru-
 dentius fiunt, quàm uobis profe-
 cto uidentur. Verum & uos
 quid passi estis? quod rebus a-
 lienis gaudeatis, & senibus. fi-
 lijs orbatis, uosmet cariores
 re in adoptionem tradatis,
 quamobrem in derisum addu-
 cti, ab illis sepelimini, quod qui-
 dem plurimis fuit periuicundum.
 Nam quanto uos magis mori
 illos peroratis, tanto prius omi-
 nibus quàm gratissimum est, si
 ante eos uas mori cōtingat. E-
 denim nouā quandam artem in

uici

ἔχοντα, μέγας ἐρῶντα, οὐκ ἔ-
 ται εἰς παρὸν ἐπιεικῆτα,
 κορυφαί μὲν πῶς εἶνα, λῦ-
 μεν δὲ τὰς ὀφθαλμοὺς με-
 σὸν ὄντα, ἐν δὲ ἰσχυρῶς εἰ-
 δέντα, ἰμφοχόντιον τὰ φαν-
 τῶν τῶν νύκτων ὑπερβολῶς
 νομ, ἀποδοσκαρ δὲ ὑπερβολ-
 σις, καὶ ἰσχυρῶς ἀποδο-
 σιανόνους. αὐτὰ γὰρ ποτα-
 μῶν τὰ τό γι ὅτι τὸ πῶς αὐ-
 τοῦ αἰσθάναι ἰσχυρῶς, πῶς καὶ
 τὸ πῶς αὐτῶν τῶν γόρτυν ἰ-
 κασθ, ἵνα μὴ μάττω αὐ-
 τοῖς ἰσχυρῶς αὐτοῦ. οὐκ δὲ
 τὸ αὐτὸ πῶς αὐτοῦ, ἡ αὐτῶν
 φα τὸν βούυ πῶς αὐτοῦ ἰ-
 φῆρα. Παν. τὰ αὐτὰ μὲν ὅ-
 τῶν αὐτοῦ πῶς αὐτοῦ
 φα γίνονται, ὅπως αὐτοῦ
 καὶ ὑμῶν δὲ τί πῶς
 δέντος, ἀλλοτρίοις ὅπως αὐ-
 τοῦ, καὶ τοῖς αὐτοῦ τῶν
 γόρτυν αὐτοῦ, φα-
 ροντὸ αὐτοῦ; τοῖς αὐτοῦ
 γίνονται ἰσχυρῶς αὐτοῦ, πῶς
 ἰσχυρῶς αὐτοῦ ἰσχυρῶς αὐτοῦ
 καὶ τὸ πῶς αὐτοῦ τοῖς πῶς
 τοῖς ὅπως αὐτοῦ γίνονται. ὅ-
 πως γὰρ ὑμῶν ἰσχυρῶς αὐτοῦ
 δέντος ὅπως αὐτοῦ, τοῖς αὐτοῦ
 πῶς αὐτοῦ ὅπως αὐτοῦ
 ὑμῶν αὐτοῦ, καὶ τῶν γόρ-
 τυν αὐτοῦ τῶν αὐτοῦ ὅπως
 ποταμῶν

προφάνει, γράψω καὶ γόρην
 των ὁρῶντων. καὶ μάστιγα,
 εἰ ἄγενοι ἔσθ'. οἱ δὲ εἴταν-
 τοι, ὑμῶν ἀνέγκοι. καὶ τοι,
 πολλοὶ ὅδε των ὁρῶντων
 σωσόντες ὑμῶν τῶν ποταφί-
 ριστο το ἱμῶν, ἢ καὶ τῶ-
 χουσι παύσαι ἔχοντες, μι-
 σὲν αὐτοὺς πλάττονται, ὥς
 καὶ αὐτοὶ ὁρατὰς ἔχουσιν.
 αἷτα ἐν ταῖς διαδύκαις, ἢ
 πικρὰ ἔσθαι μὴ οἱ παύ-
 λαι διμυριόσταντες. ὁ δὲ
 παύει, καὶ ὁ φύσει, ὡς ὁρ-
 ῶσι δίκαιον, κρατῶσι παύ-
 των. εἰ δὲ, ὑπερβύουσι τοὺς
 ἐλόντας, ἀποσωσόντες.
 Τόρψι. ἀλλ' ὅ ταῦτα φῆς. ἵ-
 μου γοῶν θίνερετ' ὡς πα-
 λαιόφαγο, ἀντιδρόφιθαι
 δονῶν: καὶ ὁπότε βίσιμι,
 ὑπερβύου, καὶ μύχιόν τι
 λαδὰ πρὸς ὅν ὡν οὐκ ἔστι ἀνι-
 λὺς ὑπερβύου, ὡς τ' ἔγω-
 γι ὅσον αὐτίκα εἰδόμεν' ἵ-
 πιδόσιν αὐτὸν ἢ σείει, ἢ
 πικρὸν τι πολλὰ, ὥς μὴ ὁ
 πρὸς ἄλλοις τὸ με οἱ αὐτοὶ ὁρα-
 τὰς τῇ μεγαλοδυνείᾳ. καὶ
 τὰ πολλὰ ὑπὲρ φρενίδων,
 ἀγρυπνοὺς ἐκείμην, ἀριθμῶν
 ἕκαστα, καὶ διατάττω. ταῦ-
 τα γὰρ μοι καὶ τὸ ἀποσάουον
 αἷτα γυγνόντα, ἀγρυπνία,
 καὶ

medium adducitis, aniculos
 atq; decrepitos cū amatis, præ-
 sertim quidem si liberis sine ori-
 baci. qui aëro liberos habet, illo-
 rum vobis non est cura. Atqui
 ex ijs qui amantur plurimi, mi-
 nimè uestri ignari astus, etiā si
 ipsis liberos esse cōtingat, illos
 odisse dissimulāt, ut et ipsi habe-
 ant amatores. Inde ijs in testā-
 mēto exclusis, q̄ munera diuissi-
 sine obsecrāt, liberi, sicuti pro-
 fecto dignū est, oēm eorū sublimi-
 tiā consequuntur, ac illi tristitia
 affecti, suāq; sp̄e delusi, decessus
 fremūt. Ter. Omnia hæc uera
 sunt, quæ de me & Tacitus au-
 tumas. Quancū enim meorū il-
 le deuotam, quā semper cū mori
 putarē. Ac quoties ad eū in-
 grediebar, gemēdo, & internū
 quiddā, perinde atq; ex tuo pul-
 lus aliquis innotaturus, strigēdo
 ægritudine simulabam. Unde
 quāto citius eum ad se plus hū-
 duci existimabā, tanto plus illi
 donorum mittebam, ut ne ijs, qui
 amore concurrebant: muneri-
 bus me præclaris uincerēt. Ple-
 rumq; etiam præ nimia sollici-
 tudine in somnis iacebam, sin-
 gula enumerās, ac unumquidq;
 disponens. Eāque etiam cau-
 sa interitus mihi fuit, cura
 & uigi-

⁊ uigilia. Ille autem deglutito hoc illeſtamento meo tanto, adſitit mihi, quando ſepeliebat paulo ante, irridens. Plu. Eurge ó Tucrite, diutiſſime uiuas, una ⁊ diuitijs abundans, ⁊ hujuſcemodi homines deridens, neq; prius moriaris, quam hos blanditores cunctos præmitas. Terp. Hoc quidem ó Pluto per iucundum mihi foret, ſi ante Tucritum Chariades uica decederet. Plu. Boni animi ſis ó Terpſio, ⁊ Phido etiam, ⁊ Melanchus, ⁊ omnes penitus ipſum præcedent, ſuis ipſorum curis conſecti. Hæc ego ſummo opere laudo, ó Tucrite diutiſſime uiuas.

⁊ 6 Zenophanta ⁊ Callidemides.

At tu Callidemides, quo pacto interiſti? Nã ipſe quãdmo dū Dinie paraſitus cum eſſem, immodica ingurgitatione præſocatus fuerim, poſti, adetas enim morientem. Cal. Adetã Zenophantes. Porro tibi nouum quiddam atque inopinatum accidit. Nam tibi quoque notus eſt Ptochodorus ille ſenex. Zenophan. Orbem illum dicis, ac diuitem, apud quem ea aſiſidue uerſari conſpiciebamur.

Cal.

⁊ φροντίδου. ὁ δὲ τοσοῦτόν μοι δῖλιν κατὰ πῶν, ἱφιδέας δαπνιμίῳ πρῶτω ἐπιγυλῶν. Πλού. οὐ γὰρ οὐκ οἶται, ἵνα ἐπιμάκιστον, πλουτῶν ἅμα, καὶ τῶν τοιούτων καταγυλῶν. μὴ δὲ πρὶτδρόν γινὸν ἀποδαύεις, ὃ προίμψας πᾶντα τοῦτο ἔδωκεας. Τόρ. ποτὸ μὲν ὃ πλουτῶν καὶ ἰμοὶ ὁδιστον ἔδει, αἱ καὶ Χαριάδες πρῶτδούφεται Θουρίτα. Πλού. δάρρῳ ὃ Τόρψιν. καὶ Φαίδαν γδ, καὶ Μίλαντ⁊, καὶ ἄλλοι ἀπαυτοῦ, προιλδύσσονται αὐτὰ ὑπὸ ταῖς αὐταῖς φροντίσιν. Τόρ. ἰπαισὺ ταῦτα. ἵνα ἐπιμάκιστον ὃ Θούο κερτι.

Ζωεύφαντον καὶ Καλλιδήμιν.

Σὺ ὃ Καλλιδήμιν, πῶς ἀπὶθανῶς; ἐγὼ μὲν γδ, ὅτι παρᾶντ⁊ ὢρ Δανίῃ, πλήν οὐ τοῖς ἰκαροῦ ἰμφοζῶν, ἀπὸ πρῶτω, οἶδα. παρῶς γδ ἀπαυτοῦ καὶ μοι. Καλ. πῶς οἶδῶ ὃ Ζωεύφαντον. τὸ δὲ ἰμοὶν, παρᾶντδρόν τι ἐγόντο. οἶδα γδ καὶ σὺ πρὶτδρόν τὸν γένοντα. Ζε. τὸν ἀσιντοῦν, τὸν πλουτίον, ὃς οὐτὰ πολλὰ ἔδεικνυσε σωίστας.

Καλ.

Καλ. ἰκάνειν αὐτὸν ἂν ἰ-
 θράπδον, ὑποχρεούμενον
 ἐπ' ἑμοὶ κληρονομίᾳ τιθεῖν
 εἶναι, ἐπεὶ δὲ τὸ πρᾶγμα οὐ
 μέγιστον ἐπιγίνεται, καὶ οὐ
 πρὶν τὸν Τιθωνὸν ὁ γέροντες
 εἶναι, ἐπίτομόν τινα εἶδον ἐπὶ
 τὸν κληρὸν ὁζύρου. περὶ
 μὲν γὰρ φάρμακον, αὐτὸ
 πᾶσα τὴν εἰσφοράν, ἵππε-
 δαὺν τάχιστα ὁ Πτολεμαῖος
 αὐτὸς ἠρώρει, πρὶν δ' ἐπι-
 σκεῖν, ἡρώρετον ἑμβαλεῖν
 ταῖς κύλικας, ἵππεδον ἔχον
 αὐτὸ, καὶ ἐπιβουῶναι αὐτῷ.
 εἰ δὲ τότε ποιῆσαι, ἡρώρετον
 ἵππεδον ἑμβαλεῖν αὐτὸν.
 Ζη. τί οὖν ἔγινετο;
 πᾶν γὰρ τι παράδοξον ἔ-
 γινετο. Καλ. ἐπεὶ τοῖ-
 σιν ἡρώρετον ἑμβαλεῖν, ὁ
 δὲ οὐ μὲν αὖτε αὐτὸν ἑμβα-
 λεῖν, πρὶν μὲν τῷ
 Πτολεμαῖῳ τῷ ἑχόντι τὸ
 φάρμακον, πρὶν δ' ἑμβα-
 λεῖν, σφαλεῖς ἐκείνῳ εἶναι,
 ἑμοὶ μὲν τὸ φάρμακον, Πτο-
 λεμαῖῳ δὲ τὸ ἀφάρμακτον ἑ-
 μπαλεῖν. αὐτὸ δὲ μὲν, ἵππεδον.
 ἐγὼ δὲ αὐτὸν καὶ καὶ ἐκεί-
 νον ἑμβαλεῖν, ἑμβαλεῖν αὐ-
 τὸν ἐκείνῳ. τί τότε
 γινώσκεις τὸ Ζηνοφάντε; καὶ
 πᾶν ὅτι ἑστὶν ἑστὶν αὐτῷ
 ἐπὶ.

Cal. Illum semper captabam,
 colebamq̃s, id mihi pollicens
 fore, ut meo bono quamprimum
 moreretur. Verum quum
 ea res in longum proferretur,
 sene videlicet, vel ultra Titheo-
nios annos vivente, compen-
 diariam quandam excogitavi
 viam, qua ad hereditatem per-
 venireni. Siquidem empto ve-
 neno, pocillatori persuaseram,
 ut simulatq̃ Ptoleodorus pocum
 posceret, bibebat autem pro-
 lixius, praesentius in calicem
 injiceret, haberetq̃ in prom-
 ptu, porrecturus illi. Quod si se-
 cisset, iureiurando confirma-
 bam, me illum manumissu-
 rum. Zen. Quid igitur aci-
 cidit? nam inopinatum quide-
 m narraturus mihi videtis. Cal.
 Vbi iam loci venissemus, puer
 duobus paratis poculis, altero
 Ptoleodoro cui venenum erat
 adlitum, altero mihi, nescio
 quo modo errans, mihi venenū,
 Ptoleodoro porrexit innocuum.
 Mox ille quidem bibit, at ego
 pocinus humi porrectum strae-
 tus sum, suppositivum videlicet
 illius loco funus. Quid hoc?
 Rides Zenophanta? Atqui
 non convenit amici malis illu-
 dere.

dere. Z. Rideo φεδὸ, nā elegā-
ter ac lepidè tibi hæc res eue-
nit. Porro senex ille, qđ interit
C. Primū ad casum subitū atqđ
inexpectatū sanè cōcurbacus ē.
Deinde simul atqđ intellexit,
id qđ acciderat, puta poi illato
ris errore factū, nisi et ipse. Z.
Recte sanè. Tameſi non oport-
uit ad ὀρονδιον illud diuerſe-
re, siquidem ueniſſet tibi popu-
lari, uulgataqđ uia, cuius cer-
tius ē, etiam si paulo ſerius.

47 Cnemonis & Damippi.

Hoc illud ē qđ uulgo dici cō-
ſueuit, Nihilus leonē. D. Quid
iſthuc eſt, quod tecū ſtomachare
Cnemō? C. Quid ſtomacher ro-
gas? E pđ hæc edē reliqui quēdā
præter ai ſenectiā, uidelicet aſlu-
deluſus miſer, ijs quos maxime
mea cupiebā habere, præteritis
D. Sed iſthuc quī nā euenit? C.
Hermolaū nobile illū diuitē, cū
orbis eſſet, imminēte morte ca-
pebā, aſſidens atqđ inſeruiens.
Neſt ille grauium officiū me-
um admittēbat. At interit il-
lus quoqđ mihi uiſum eſt ſciū,
conſultumqđ, ut teſtamentum
proſerrem ac publicarem, quo
illum rerum mearū in ſolidum
hæredem inſtitueram, nimirum
ut ille uicibim idē faceret, meo
proi

ἐπιγυλαῶ. Ζ. ἄρα γὰρ ὁ
καλλιθέριος πίπτοντας, ὁ
γάρηρ δὲ, τί πρὸς ταῦτα;
Καλ. πρῶτον μὲν ὑπὸ τῆς ἀνά-
δης πρὸς τὴν αἰφρίδιον. ἡ δὲ
σωαὶς εἶμαι τὸ γιγνομένη-
ον, ἰγίλα καὶ χύτης, εἰς γὰρ
ὁ εἰσὶν ἄρα γὰρ. Ζ.
πλὴν ἀλλ' ὁ δὲ σὶ πλὴν ἰσ-
τομον ἰχθῶν βραχίδια. ἡ κα-
γὰρ αὖ σοι διατρίβει λωφόνον
ἀσφαλὲς ὄρν, εἰ καὶ ἐλὶ γὰρ
φραδύτης ὁ δὲ.

Κομμένος καὶ Δάμο-
ριππ.

Ταῦτα ἰκάνος τὸ δὲ παρ-
αμίας, Ουδὲν τὸν λείοντα.
Δα. τί ἀγανακτῇς ὁ Κνέ-
μων; Κν. πικρὰ καὶ ὁ, τί ἀ-
γανακτῶ; κληρονομία ἀκού-
σις ὑπερλίτη, κατασ-
φιδῆς ὁ ἀδελφός, εὐς ἰδού,
λόμην αὖ μάλιστ' ἀσχέον τὰ
μα, παραλίπην. Δα. πῶς
τοτ' ἰγνύτο; Κν. Ερμολά-
ου τὸν πᾶν πλούσιον ἀντι-
οὐν ὄντα, ἰδὲ βράβουον ἐπὶ
δαμάτω. καὶ ἡ δὲ οὐκ ἀπο-
δαῖς τὴν δόξα πᾶσι προσέ-
τε. ἰδοὺ δὲ μοι καὶ σοφόν
τοτ' εἶσαι, διατρίβει διαβή-
ει τὰ φασίδην, ὡς αἰεὶ ἰκάνος
ὑπερλίτη καὶ τὰ αὐτὰ,
ὡς καὶ ἡ δὲ ἰγνύτο, καὶ τὰ
αὐτὰ

αὐτὰ πρᾶξαι. Δά. τί οὖν
λέγεις; Κη. ὅτι μὲν
οὐκ οἶσιν ἐν γράφῃ τὰς ἐν
αὐτοῖς διαθήκας, οὐκ οἶδα.
ἔγωγε γὰρ ἄρ' οὐκ ἔπιδασον,
ποτὶ γὰρ μοι ἐπαπρόβηται.
καὶ οὐκ ἔρμολα ἔχει τὰς
γὰρ, ὡς περὶ τὰς δάδας καὶ
τὰς ἀγαστρας καὶ τὰς ἀλυσίνας
κατασκευάσας. Δά. ἔμεινον,
ἀλλὰ καὶ οὐκ οἶσιν οὐκ οἶδα.
οὐκ οἶσιν οὐκ οἶδα καὶ ἄλλοι
ποσὶν ἴσθαι. Κη. ἔγωγε,
οὐκ οἶσιν οὐκ οἶδα.

Πολύβιος καὶ Πολύβιος
στρατὶς.

Καὶ οὐκ οἶσιν οὐκ οἶδα
καὶ οὐκ οἶσιν οὐκ οἶδα, ἵνα οἶμαι
οὐκ οἶσιν οὐκ οἶδα τὰς ἱσ
τὸν βιβλίον. Πολύ. οὐκ οἶσιν
οὐκ οἶσιν οὐκ οἶδα ὡς Σί
μυλ. Σί. πῶς δὲ τὰ μὲν ἔ
μὲν τὰς ἱστὸς βιβλίον;
ἔγωγε γὰρ ἀμφοτέρω ἱσθόμεν
τασιν οὐκ οἶσιν, ἀπὸ τῶν. Πο
λύ. ἔγωγε γὰρ, ἔγωγε σοὶ πα
ρά τῶν ποτὶ δόξαν. Σί. πα
ρά τῶν. ἔγωγε γὰρ, καὶ ἀ
πὸ τῶν. ἀπὸ τῶν. καὶ ἀπὸ τῶν,
ὡς ἀπὸ τῶν ἐν τῷ βιβλίῳ
οὐκ οἶσιν. Πολύ. τί μὲν πρῶτον,
ἀπὸ τῶν ἱσθόμεν, ἵνα καὶ
οὐκ οἶσιν οὐκ οἶδα πολλοί,
καὶ γινώσκουσιν ἀβέβαια,
καὶ

provocatus exemplo. Dam.

Ac quis eandē illic? Cne. Quid
ille me in testamento scripserit,
id quidem ignoro. Ceterū ego
terpente aequi insperato ē uita des
cessi, et diuina expressus. Ex
nunc Hermolaus mea possidet.

lari cuiuspiam in morem ipso
homo cum esca pariter auso.

Dam. Imo non esca modo
cum homo, quin etiam et quocum
piscatore simul absulit. Itaque
technam istam, in tuam ipsius
caput struxeras. Cne. Sic ap
paret, idque adeo deploro.

Simyli & Polystrati.

Venisti tandem & tu Polystra
te ad nos, quum annos uixeris
haud multo pauciores centū opē
nos. Pol. Nonaginta octo Si
myle. Sim. Sed quumam triginta
causlos annos egisti, quibus mi
hi fueras superstes? Nam ipse
perii te ferme septuagenario.
Pol. Quam suauissime proster
do, etiam si hoc mirum tibi uis
debitur. Sim. Mirum uero si
quidem tibi primū seni, deinde
inualido, postremo etiam orbo
quicquam poterat esse in uita
suaue? Pol. Principio nihil e
rat quod non possem, praeterea
pueri formosi complures ade
rant, cum mulieres nitidissimae,
unguenti

καυεῖται, uinū mīxē fragrās, po-
 stremitō mēse uē Siculis illis iau-
 tiores. S. Noua narras, nā ego
 ceplanē sordidū ac parcißimū
 esse sciebam. P. Acquir praeclare
 ex alienis arcis opes mihi sub-
 scatebās. Tū diluculo p̄tinu q̄s
 plurimū mortales ad fores meas
 ueniebāt, simulq̄s ex oī terū ge-
 ntre, quae terrarū ubiuis pulcher-
 rimae reperiuntur, munera de potia-
 bāuer. S. Nū me defūcto te gnū
 gressi. P. Minimē, uetū amātes
 habebā innumeros. S. Nō pos-
 sum nō ridere tū ne amātes, tan-
 tus natu cū esses, uixq̄s tibi den-
 ces suffeßēt quatuor. P. Habebā
 p̄ Iouē eq̄lē ornamētes ciuitē
 eatis. cūq̄s esse cum senex cū cal-
 uis, sicui uides, praeterea hippi-
 ens etiā ac senio caecutiens, po-
 stremito parib. successis, camen-
 cup̄ dißimē mihi inferuebāt, ai-
 deo ut is felix uideretur, quē cūq̄
 uē aspreßē modo. S. Nū tu quo-
 que quēadmodū Phaō ille, Vene-
 rē aliquā ē Cbio te uenisti, ut
 ob id optāu tibi illa dederit rur-
 sum ad iuuentū redire, ac denuo
 formosum atq̄s amabilem fieri?
 Pol. Haudquaquam. quin mi-
 gis quē talis essem qualem dixi,
 canem supra modū adamabam.
 Sim. Ac nigra narra. P.

Acqui

καὶ μῦρα, καὶ εἶνθ' αὐδου-
 μίαι, καὶ ῥάπιδαι καὶ ῥάπ-
 ται Σικυλίας. Σι. καὶ τὰυ-
 τα. ἔγω γὰρ σε πᾶν φιλῶ.
 μῦρον ὑπιστάμεν. Πολυ.
 ἀλλ' ἐκίρρει μοι ὡ γοναῖαι
 παρ' ἄλλων τὰ γὰρ ἀ. καὶ ἔ-
 δω μὲν οὐδὲν ἰδὼ δύρα
 ἰφοῖται μάλ' ἀπολλοί. μί-
 τὰ δὲ, παροῖά μοι δῶρα
 προσήγγο, ἃ παροχέδω
 τῆς γῆς ἡμέλειτα. Σι. εἶνθ'
 ῥάπιδας ὡ Πλούερατι μετ'
 ἐμῇ; Πολύ. οὐκ. ἀλλ' ὅρα
 τὰς ἄχων μύρους. Σι. ἔγω
 λαοῦ. ὅρα τὰς σὺ τοῖκοῦ-
 τ' ὦν, ἰδύσθαι τὴν χρο-
 ῖον; Πολύ. οὐ. Δία τὸν
 ἀρίστου γὰρ τῶν σὺ τῶ
 λα. καὶ γίγνεται μοι, καὶ φα-
 λαζὲν ὡς ὅραε ὄντα, καὶ
 λαμῶντα προσιτι, καὶ κα-
 ρυῖντα, καὶ ὅρα τοῦ ὁ. ὅρα
 πᾶσι τοῖς. καὶ μακάρι
 ὦν αὐτῶν, ὅν τινα αὐ καὶ
 μόνον προσέβληται. Σι. μῶν
 καὶ σὺ τίνα ὡς πρὸς ὁ φάσθαι
 τῶν ἀφροδίτῳ ἢ Χίον δι-
 κέρδ' ὄντας, εἰτά σοι οὐδὲν
 μέν' ὡς ὁμοῖον εἶναι, καὶ
 καλὸν δὲ καὶ ἀρχὴν, καὶ ἀξίαν
 σοι; Πολύ. οὐκ ἀλλὰ τοιού-
 τ' ὦν, πρὸς ἰδύσθαι ὡ.
 Σι. αὐτοῖς ἡμέλειτα. Πολ.
 καὶ

καὶ μὴν πρόθεσιν γε δὲ ἵ-
 κας οὐτοσί ποινὴς ὦρ, ὃ πι-
 νὶ τοὺς αἰκνέουσιν καὶ πλου-
 ρίους γέροντας. Σι. νῦν μά-
 λαῶσόν τε λέλλῃς ὃ δ' αὖ-
 κήσιν, ὅτι παρὰ δὲ χερσὺς
 ἀφροδίτης ἔω. Πολυ. ἀτὰρ
 ὃ Σίμωνι, εὐκ' ὀλίγα τῶν ἐ-
 παυῶν ἀποκρίσασθαι, μόνον
 ἔρχομαι προσκινούμενος ἵνα
 αὐτῶν. καὶ ἐξυπνίσμῳ δὲ
 πολλὰν, καὶ ἀπικλίσθαι αὐ-
 τῶν τινας εἴησι. οἱ δὲ ὅμι-
 λῳ τε, καὶ ἀλλήλους ἐπὶ ὀφ-
 ράλλουσιν ἐν τῇ πόρῃ ἐμὴ φη-
 σισιμῖα. Σι. τίλῃ δ' οὖν,
 πῶς ἰδουλόσῃ πόρῃ τῶν
 ἐπαυμάτων; Πολυ. ὅτι τὸ φα-
 ρδόν μὲν ἵκατον αὐτῶν κλη-
 ρονόμου ἀποκρίσιν ἵφασ-
 σεν. ὃ δ' ἐπίσθιν τε, καὶ
 ἀποκρίσιν κληρῶν παρὰ
 τὸν αὐτὸν ἵκνται. ἄλλας δὲ
 τὰς ἀνὰ τὴν διαδοχὰς ἵκναι
 τὰς ἵκναι, κατὰ κληρῶν, οἱ μὲν
 ἵκναι ἀπὸ τοῦ γένους. Σι. τί
 δὲ αὖτε τὸν κλη-
 ρονόμου ἵκναι; ὃ πῶς τινὰ
 τῶν ἀπὸ τοῦ γένους; Πολυ. ὃ
 μὲν Δί', ἀλλὰ νῦν τὸν τι-
 πατῶν μετὰ τὴν τ' ἀράν
 φέρει. Σι. ἀμφὶ πόσας ἵκναι
 ὃ πολλὸν φέρει; Πολυ. οὐκ
 ἄλλο ἀμφὶ τὰς ἵκναι. Σι. ὅτι

ματι

Atqui notissimum ē hic amor,
 cū uulgo sit frequēs, nēpe erga
 senes orbos diuites. Sim. Nunc
 tua forma unde tibi pfecta fue-
 rit intelligo ut egregie, nimirū
 ab aurea illa Venere. Pol. Verū
 tamen nō parū multas cōmodi-
 tates ab amicis tuis, Simyle,
 prope motū etiā adoratus ab il-
 lis. Porro sepius etiā quasi pro-
 cax illis illudebā, excludēs inter
 dū nōnullos eorū interm illi in-
 ter se se decere abā, et in ambi-
 tis prius apud me partibus, ai-
 liū eius anteire nitebatur. Si.
 Sed age de facultatibus tuis quid
 eandē statueras? Pol. Palū qui-
 dem affirmabam, me unūquem-
 que illorum relicturū hæredem,
 idē illi quā crederent futurum,
 certatim se quisq; obsequentiō-
 rem atq; adulatiorē præbebat.
 Ceterū alteras illas ueras
 tabulas, quas apud me seruauē-
 ram, reliqui, in quibus omnes il-
 los plorare iussi. Sim. Ac po-
 stremo illic tabula quē pronun-
 ciabant hæredem, nūm ē cognā-
 tis quæritam? Pol. Nō per Io-
 nem, imō nouitium quendam ex
 formosis illis adolescentiis na-
 tione Phrygem. Sim. Quis an-
 nos natum Polytrate? Pollux.
 Vixit ferme. Sim. Iam

b

incli

intelligo, quibus obsequijs ille te demeruerit. Pol. Autamē multo illis dignior qui scriberetur haeres, etiā si Barbarus erat ac perditus, quē iam ipsi etiā optimates colūt capitiq̃. Is igitur mihi extitit haeres, iamq̃ inter patricios numeratur, subtrahō mento, barbaroq̃ cultu ac lingua, quin cū Cudro generosior rem, Nireu formosiorē, Vixsē prudētorē esse praeedicant. Sim. Non laboro, ut totius Graeciae sit imperator, si libet, modo ne illi possintur hereditate.

Charon, Mercurius, Mortui, Menippus, Charmolcus, Lāpichus, Damascias, Philosophus, Rhetor.

Audite quo loco sint res nostrae. Exidē parua ē nobis, quē ad modū uidecis, et cariosa nauicula, et quae undiq̃ p̃fluat, q̃ si in alterā partē se inclinaret, planē submersa p̃bit, atq̃ uestrū tam multi simul cōfluunt et singuli plurimas sarcinas adferūt. Q̃ si cū his nauiculā cōf. edentis, uereor ne postea uos facili p̃cipi eat, maxime uero eos, qui nādi sunt imperici. Mort. Quid igitur sciendum erit, ut sine periculo nauigenus? Charon. Ego uobis dicam, nudos uos

ingre-

μαρδάειο, ἢ τινόςδε ἐκείνου ἰχαρίστω. Πολυ. πολλὸν ἀλλὰ πολὺ ἐκείνου ἀφαιρέσει ὑλοποιεῖται, εἰ καὶ βαρβαροὶ ἔμ, καὶ ἑλιδροί. ἔμ ἔλε καὶ αὐτοὶ οἱ ἄριστοι διγρυσόουσιν, ἐκείνους τοῖσιν ὑλοποιεῖται μου, καὶ οὐκ οὐ τοῖς ἀπαρίστας ἀριθμῶνται, ὑπερβυμῶν ἀρῶν τὴν σῶσιν, καὶ βαρβαρίζου. Κόδρου δὲ οὐ, οὐδὲ ἔμ, καὶ Νιρῶ: ὑλοποιεῖται, καὶ Οὐλοσίνος σιωπῶντος καὶ λυγρῶν ἔμ. Σι. οὐ μοι μίλη, καὶ τρατογασάτω ἡ ἑλλάς, εἰ δὲ καὶ ἐκείνοι, μὴ ὑλοποιεῖται μένουν.

Χάρωι καὶ ἑμῶ.

Ακούσας ὡς ἔχει ὑμῶν τὰ πράγματα. μικρὴν καὶ ὑμῶν, ὡς ἔστι, τοῖς καφίδιον, καὶ ὑποσάβρον ἔστι, καὶ διακρίναι τὰ πολλὰ, καὶ ἔμ ῥα πᾶσι ὑδὶ δάτρω, εἰχόμεται πᾶσι ῥα πᾶσι. ὑμῶν δὲ, τοσούτοι ἅμα ἔμ, πολλὰ ἐμπρόσμενοι ἔμ. ἔμ οὐκ μετὰ τῶν ἑμῶν, ἀλλὰ δια μὴ ὑποσάβρον μετακρίναι. καὶ μάλιστα ἐπὶ σῶσιν οὐκ ἐπίστανται. Νι. πᾶσι οὐκ σιωπῶντος, ὑποσάβρον: Κά. ἔμ ὑμῶν φράσας, γυμνὰς ἐπὶ βαίναν

μὴν ἄν χρεὶν, τὰ πλεονάζοντα
καὶ πάντα ὑπὸ τῆς εἰρήνης
καταλείποντας. μόλις γὰρ
ἔτι καὶ οὕτω δίδασκε ὑμᾶς
τὸ πρῶτον. σοὶ δὲ ὦ Ερ-
μῆ, μιλῶσα τὸ ἀπὸ τοῦ
καὶ μεθόψιν παραδείχου
τοῦτον, εἰ αὖ μὴ ψιλῶς ὦ,
καὶ τὰ ἐπιπλεονάζοντα
ἀποβαλὼν. παρὰ δὲ τὴν ἀ-
ποβάδρα ἰσως, διακρίνου
τοὺς αὐτοὺς, καὶ ἀναλάμβαν-
ον, γυμνῶν ἐπιβάλλον ἂν
κακῶς. Ερ. οὐ δύναται. καὶ
οὕτω ποιήσας. οὐτε γὰρ τίς
πρῶτος ἐστὶ; Αἰ. Μένιπ-
πος ἔστι. ἀλλ' ἰδοὺ ἐπεὶ
ἔτι μοι ὦ Ερμῆ, καὶ τὸ βάκ-
χον, ὅτι τὸ δόμιον ἀπὸ
τοῦ ἰφθίμου, τὸν ῥιθύνον δὲ δὲ
ἀκίμια, ὦ ποιῶν. Ερ. ἡ-
μεῖς δὲ Μένιππον ἀνδρῶν
ἀφῆκε, καὶ τὴν προσηγορίαν ἡ-
μεῖς παρὰ τὸν ἡγεμόνα ἡφ'
ἀφῆκεν, ὡς ἐπισημαίνει ἅπαν-
τας. ὁ βασιλεὺς δ' οὗτος, τίς
ἐστὶ; Χαρ. Χαρμόδιος ἐμὴ
γαμέλις, ἡπὶ ἡμεῖς, οὗτο φη-
σὶν διακρίαντος ἡν. Ερ.
ἀπὸ τοῦ τοῦ αὐτοῦ τὸ ἡμέ-
λιος, καὶ τὰ χαίτη αὐτοῖς
φιλέμασι, καὶ τὸ δόμιον
τὸν βασιλέα, καὶ τὸ ἐπιπλεον-
άζοντα ὀφθαλμοῦ, καὶ τὸ
ἀίμα

ingredi oportet, atque ista om-
nia quae superfluae sunt, in li-
core relinquere. Nam sic et
iam uix capiet uos nauicula.
Tibi uero Mercuri deinceps
curae erit, neminem ex illis
recipere, nisi nudus sit, & su-
pelledilem abiecerit. Itaque
ad ipsas scalas et statuas, ip-
sosque cognoscito, & suscipi-
to, nudosque ingredi cogito.
Mercurius. Recte dicis, ac
sic faciemus. Quis est il-
le primus? Menippus. E-
go Menippus sum. Ecce au-
tem petam & baculum in pa-
ludum abieci, uerum recte fe-
ci, qui palum non acceper-
im. Mercurius. Ingredere
ὦ Menippe uir optime, pri-
mamque apud gubernatorem
nauis, licet accipe, in ip-
sa summate, quo omnes
possis inueniri. Verum quis
ille formosus est? Charon.
Charmolus sum Megaren-
sis ille amator, cui oscu-
lum unum duobus talentis con-
stitit. Mercurius. Exue i-
gitur istam pulchritudinem,
& labia una cum osculis istam
etiam densam comam, &
genarum ruborem, adeoque
totam

totam cucū. Bene serēs habet,
expeditus es, ingredi nunc.
Quis uero ille es? purpuratus es
diademate praecinctus, graui-
cem quādam praeseferēs? Quis
estu. Lamp. Lampichus sum
Geloōrū syrenis. Merc. Quid
igitur cum tot sarcinis uenisti?
L. An ne nudum aduentare
cōueniebat tyrannum? Merc.
Nequaquam tyrannū, sed mori-
cium, itaque depone ista. Lam-
pad. Ecce abiecti diuitias.
Merc. Sed superbiam ō Lam-
piche & factum etiam abhice,
nam iste si in nauiculam coin-
cidant uehementer grauibunt
eam. Lam. Igitur sine ut dia-
dema habeam saltem & stragu-
lum. Merc. Nequaquam, imo
& haec relinque. Lamp. Sit
ita. Quid praeterea uis? Nam
omnia, ut uides, abiecti. Merc.
Crudelitatem etiam, & amen-
tiam, & uolentiam & iracun-
diam, atque his similia depone.
Lampichus. Ecce nudus
sum. Mercurius. Ingredere
nunc. Tu uero pinguis admo-
dum & carnosus quis es? Da-
masius. Damasius ego sum
athleta. Mercurius. Certe,
uideris ille esse, scio enim te se-
pe in palestris a me uisum. Da.

Ita

δέρμα ἴσθην. ἰχθυήσας. σὺ
ἴσθης ἢ. ἰπίζαντι ἔσθης. ὁ δὲ
τὸ πορφυρίδα εὐτεσὶ, καὶ
τὸ διάδημα, ὁ βασιλευσὶν,
τίς ὅν τυγχάνεις; Λά. Λάμ-
πικος, Γελώων τύραννος.
Ερ. τί τοῦ ὧ Λάμπικος τοσού-
τα ἰχθυήσας; Λά. τί ἔρ-
ἰχθῶ ὧ Ερμῆ, γυμνὸν ἔ-
κασιν τύραντον αὐδρα; Ερ.
τύραντον μὲν οὐδαμῶς, σὺ
κρὲν δὲ μάλα. ὥστε ἀπο-
θεῖν ταῦτα. Λά. ἰδοὺ σοι δ-
ωκός. Ερ. ἀπὲρρίπτα. Ερ.
καὶ τὸν τύραννον ἀπὲρρίψω
ὧ Λάμπικε, καὶ τὸν ὑπὲρ
ψίαν. βαρύνει γὰρ τὸ πορ-
φυρίδα, συνωπιοῦντα. Λά.
οὐκοῦν ἀλλὰ τὸ διάδημα
ἰσθὲν μὴ ἰχθυήσας, καὶ τὸν ἑ-
ρμιόδα. Ερ. οὐδαμῶς, ἀλλ-
λὰ καὶ ταῦτα ἔρβω. Λά.
ἔρβω. τί ἔτι, πάντα γὰρ ἔ-
ρβω ὡς ἔρβω. Ερ. καὶ τὸν
ὀμότητα, καὶ τὸν αὐτοῖα,
καὶ τὸν ὕβριν, καὶ τὸν ἔρ-
γῶν, καὶ ταῦτα ἔρβω. Λά.
ἰδοὺ σοι, φίλος εἰμι. Ερ.
ἰμβαλεῖ ἔσθης. σὺ δὲ ὁ παρ-
χὺς, ὁ πολυτάρχη, τίς
ἔστι; Δα. Δαμασίας ἀθλη-
τής. Ερ. οὐαὶ ἰσθίαι. οἶδα
γὰρ σὺ, πολλάκις ἐν ταῖς
παλαιόφαις ἰδοῦν. Δα.

οὐαὶ

καὶ ὁ Ἑρμῆς. ἀλλὰ παρὰ
 ληξαι με θυμὸν ἴστα. Ἐρ.
 οὐ θυμὸν ὦ βέλτερι, τεσσά-
 ραι σάρκα περιβύλας
 νερ. ὥστε ἀπὸδυθὲν αὐτὰς,
 ἐπεὶ καταδύσεις τὸ σκάφος,
 τὸν ἔτορρον πόδα ὑπὲρ θά-
 λαν. ἀλλὰ καὶ τοὺς τιφά-
 ρους τούτους ἀπὲρρίψου, καὶ
 τὰ λυγύματα. Δα. ἰδοὺ
 σοι θυμὸς ὡς ὄρεται ἀλευθῆς
 αἰμι, καὶ ἰσοτάσις τοῖς ἀλ-
 λουσι νεκροῖς. Ἐρ. οὐταρ ἄ-
 ριστον ἀνδρῶν εἶναι, ὥστε ἡμ-
 ῶσαι. καὶ σὺ δὲ τὸν πλου-
 τὸν ἀποθέμενος ὦ Κράτων,
 καὶ τὴν μαλακίαν δὲ πρὸς
 ἑστὶ, καὶ τὴν ῥυτίδα, μὴ δὲ
 τὰ σῶματα κόμισι, μὴ δὲ
 τὰ τῶν προγόνων ἀξιώμα-
 τα. καταλίπει δὲ καὶ γυναι-
 κα, καὶ δόξαν, καὶ ἐπεὶ σὺ ὁ
 πόσις ἀνικέρυφος, δούρην
 οὐκ ἔχουσι. καὶ τὰς τῶν
 αὐδ' ἐλαύτων ἐπιγραφάς, καὶ
 δὲ ὅτι μὴ γὰρ τὰ φέρει ἐπὶ σὺ
 ἔχουσαν λίην. βαρύνει γὰρ
 καὶ τὰ ταῦτα νοσημονοίμεθα.
 Κα. οὐχὶ καὶ μὲν, ἀπερρί-
 ψω δὲ. τί γὰρ αὖ καὶ πάθοι-
 μι; Ἐρ. βαθαί. σὺ δὲ σὺ πλεον.
 τί βούλει; ἢ τί τὸ ῥέπαιον
 ποτε φέρεις; Σφα. ὅτι ἐνὶ κα-
 πῷ ὁ Ἑρμῆς, καὶ ὑπὲρ τοῦτο,
 καὶ

Ita est ὁ Mercuri, uerum aci-
 cipe me, nudum existentem.
 Mercurius. Nequaquam ὁ βο-
 ne uir, nudus es tanta carne
 circumdatus, itaque exue eam.
 Nam si uel alterum tantum
 pedem in nauem posueris, subi-
 merges eam. Sed & ceteras
 istas & praeconia abijce. Da-
 masius. En plane nudus sum,
 ut uides, et simili cum alijs mor-
 tua statua. Mercurius. Sic
 praefiat leuem esse, itaque in-
 scende iam. Et tu ὁ Crato di-
 uicias abijce, praeterea molli-
 ciem & delicias, neque feras
 tecum Epitaphia, neque mai-
 iorum tuorum dignitates. Re-
 linque etiam genus, et gloriam.
 Item ciuitatum de quibus sci-
 licet bene meritus es, publica
 praeconia, statuarum inscriptio-
 nes, & dicas, ne tibi magnam
 sepulchrum construant, nam et
 haec grauant, si in memoriam
 reuocentur. Crato. Inui-
 tus cerē, sed tamen abijciani,
 quid enim faciam? Mercur-
 ius. Pater. Quid tibi uis ar-
 matus? aut quid istud tro-
 phaeum tecum circumfers?
 Crato. Quia uici Mercuri
 re, & res praeclaras gessi,
 h 3 proi

propterea ciuitas hoc me hono-
re adfert. Merc. Et quinque vo-
phæon in terra aut inferis ei
nimis pax est, nequillie amicis ei
pus est. Verū quis ille est? ipse na-
bitu grauiorē quandam præse-
ferens, elatus & contractis su-
percilijs, propter curas, longa
barba, quis est? s. s. Men. Philo-
sophus quidam est o Mercuri,
imò præfugiorum & nugarum
plenus. Itaq; & hunc ex te, ui-
debis enim multa, easq; ridicu-
la sub pallio occulta esse. M.
Depone tu hunc habitum pri-
uatum, deinde hæc quæseruntia.
O Iupiter, quantā ille arrogan-
tiam, quantā insitiam, et quan-
tum cōtentionum et inanis glo-
ria, quantum quæstionū dubiarū,
quantum spinosorum dissonan-
tionum, & cogitationū perple-
xarum, circumfert: imò q̄ mul-
tos uanos labores, & de hæmipen-
ei non paucas, quantas item nu-
gas, & quantam curiositatem.
Sed per Iouem aurum etiam
hoc, et uoluptatem, & impruden-
tiam, iracundiam, delicias &
mollitiem secū habet, neq; enim
latere me ista, etiā si studiose ce-
les. Verum ab hæc uentrosia ei-
tiā & superbiam, et opinionem
illā, quæ existimas te præstāciore
esse

καὶ ὁ πόλεος ἱτίμησόν με. Εἰς
καὶ εἰ γὰρ τὸ πόλεος, ἐν
ἀδω γὰρ ἐκλήσῃ, καὶ οὐδὲν
ἐπὶ αὐτῷ δὲ ἔσται. ὁ σιμῶν δὲ
ἐντὶ τοῦ ἀπὸ τοῦ σχήματος,
καὶ ἀρχαίου μὲν, ὁ τὰς ἐ-
φεύρε ἱππικῆς, ὁ δὲ τὴν φρο-
νίδων, τίς ἔστιν, ὁ τὴν βα-
βυλῶν πύργον καὶ ἀσπίδα;
μή. φιλόσοφος τὸ ὡς ἔρμης.
μᾶλλον δὲ γίγνεται, καὶ τὸ φα-
νείας μισθῶν. ὡς τὴν ἀπὸ τοῦ
στῆν καὶ τοῦ τοῦ, ἔφα γὰρ πᾶς
καὶ γὰρ οὐκ ἐπὶ τῷ ἱμα-
τίῳ ὑπερτίμηται. Εἰ. καὶ
τάδε σὺ τὸ σχῆμα πρῶτον.
αἶμα καὶ ταῦτα πάντα. ὡ
καὶ, ὅσῳ μὲν πᾶς ἀναστῆ
νῆας κομίζει, ἔστω δὲ ἅμα
δῖος, καὶ ἱερὸς, καὶ ἑσπερί-
σιος, καὶ ὁρμητικὸς ἀπὸ
ρου, καὶ λίγος ἀκατέδρα-
τος, καὶ εὐνοίας πολυπλίκους;
ἀλλὰ καὶ ματαίωσις μά-
λα πολλῶν, καὶ λῆρον εὐκ-
ελίγον, καὶ ὕβριν, καὶ μικρο-
λογίαν. οὐδὲ δῖα, καὶ χρυσὸν γὰρ
ταῦτα, καὶ ὁδὸν ἀπὸ τοῦ ἵ, καὶ
αἰσχυρῶς, καὶ ὁρμητικῶν,
καὶ ὑπερτίων, καὶ μαλακίαν.
ὡς δὲ τοῦ γὰρ με, εἰ καὶ μάλα
ποικίλῃται αἰσά. καὶ τὸ
ψαῦδός τὸ ἀπὸ τοῦ, καὶ τὸν
τύχον, καὶ τὸ εἰσθῆαι ἀμείνω
αἶμα

ἀνὰ τὰ ἄλλα, ὥς ἔστι παύ-
 τε τὰντα ἔχωρ ἰμβαίνει,
 ποῖα ποταμὸν τεῖον· δι-
 ξαυτο αὖτοι; Φιλ. ἀποτίθι-
 μας τοῖνυν αἰτὰ, ἵνα πρὸς ὅ-
 τε κλῶσαι. Μι. ἀλλὰ καὶ
 τὴν πύγην ποτὶ ἀποδίν-
 οθῶ ὦ Ἑρμῆ, βαρύνει ἔστα,
 καὶ λάσιν ὡς ὄρε. πρὶν
 μὲν ὅρξῃ ὡς τὸν ἀχί-
 ρερ. Ερ. ὦ λίγαι. ἀπὸ τοῦ
 καὶ ποτὶ. Φιλ. καὶ τίς ἂ
 ἀπικέρων ἔσται; Ερ. Μι-
 νιππὸς εἴτεσι, λαβὼν πῖ-
 λικον τῶν οὐκ οὐκῶν, ἀ-
 ποκίψει αὐτὸν ἐπιμύει τῇ
 ἀνὰ δὲ χροὸν ἀμύει. Μι.
 οὐκ ὦ Ἑρμῆ. ἀλλὰ πρὶς-
 τὰ μοι ἀνὰ δὲ, γιλοῖται
 γὰρ γὰρ ποτὶ. Ερ. ἰδὲ πῶς
 καὶ ἰκανός. Μι. ὦ γὰρ αἰθρῶ
 πινύτῳ γὰρ οὐκ ἀνὰ πῖ-
 φνας, ἀποδίνει αὐτὸ
 τῶν ἰσχυρῶν. βούλει μικρὸν
 ἀφίλωμαι καὶ τῶν ἰσχυρῶν;
 Ερ. μάλα. ὑπὲρ τὸ μέτω-
 πον γὰρ καὶ τὰντα ἰσχυρῶν,
 οὐκ εἶδ' ἰφ' ὅτῳ ἀνὰ τῶν
 ἰσχυρῶν. τί ποτὶ; καὶ δακρύ-
 σις ὦ λάρκμα, καὶ πρὶς δά-
 ναιον ἀποδιδίξαι; ἰμβα-
 δ' οὐκ. Μι. ἔν τε τὸ βαρύν-
 τατον ὑπὸ μάλα ἔχει. Ερ. τί
 ὦ Μενίππῃ; Μι. ἰσχυρῶν
 ὦ Ερ.

esse omnibus reliquis. Nam si
 cum rebus omnibus ingrediar
 tis, quæ quinquagesimis te acci-
 peret? Phil. Depono igitur
 ea, quandoquidem sic iubet.
 Menippus. Sed et barbato
 hanc deponas Mercuri, gra-
 ve me quidem et hirsutam ut uē-
 des, capilli sunt trium minae-
 rum ad minus. Philip. Sed
 quis abradet? Mercurius.
 Menippus ille securum acci-
 piens, quibus naues fabricantur,
 eam rescabie, ut secur au-
 tem scabie navalibus, quibus su-
 perposita barba resceat. Me-
 nippus. Nequaquam Merce-
 ri, sed da mihi ferram, hoc e-
 nim erit magis ridiculum.
 Mercurius. Sufficit bipen-
 nis. Menippus. Euge. Huius-
 manior nunc adparet, deposi-
 to bircino fœtore, uis ne uepa-
 rum etiam de supercilijs aufe-
 rant Mercurius. Maximè:
 Nam has super frontem eui-
 am attolite, neque scio quò se-
 ipsum extendat. Quid hoc rei
 est? Etiam ploras scelerate? et
 mortem cimes ingredere igitur.
 Menippus. Vnum quid-
 dam adhuc grauius gestae
 sub alis. Mercurius. Quid mo-
 nippus? Men. Adulationem,
 b 4 Mer-

Mercuri, quæ illi dum iuue-
ret, multum profuit. Philo.
Igitar & tu Menippe, tuam
abijce libertatem, & loquen-
di audaciam, letitiam, animi
magnitudinem, & risum. An
tu solus alios omnes ridebis?
Mercurius. Nequaquam, sed
reune ista, leuia enim sunt
& planè facilia portata, &
ad nauigandum profunt. Tu
uero Rethor, abijce istam
tantam uerborum contradi-
ctionem & antitheses, & si-
militudines, item periodos &
Barbarismos, atque alia seti-
monis pondera. Rhetor.
En abijcio. Mercurius.
Bene se habent res. Itaque
solue funem, attolamus sca-
las, atterebatur anchora, expan-
de uelum, tu & nauis clauum di-
rige. Simus hilares. Quid plo-
ratis uocantes? præferunt
tu Philoſophe, qui paulo antè
cuius barba ſpoliatus es, Phi.
Quia exſtimabam immorta-
lem eſſe animam. Menipi-
pus. Meniuit, nam alia ſunt,
quæ uidentur eum maxime ad-
ficere. Mercurius. Qualia?
Men. Quæ non amplius tam
oſtreaſcas cœnas habebit, neque

noctū

ὦ Ἑρμῆ, πῶς ἐκ τῆς βίης
χρησιμώσαται αὐτῷ. Φιλο.
εὐκαὶ καὶ σὺ ὦ Μενίππυ,
ἀπέδου τὴν ἐλευθερίαν, καὶ
παρρησίαν, καὶ τὸ ἀλυσιν,
καὶ τὸ γοργαῖον, καὶ τὴν γί-
γνωσιν. μόνος γὰρ τῶν ἄλλων
γινῶσι; Ἑρ. μελαμῶς·
ἀλλὰ καὶ ἔχει ταῦτα, πῦρ γὰρ
καὶ παῖν δύφορα ἔσται,
καὶ πρὸς τὴν καταπληρῆς χρέ-
σιμα. καὶ ὁ ῥήτωρ δὲ σὺ, ἀ-
πίδου τῶν ῥημάτων τῶν τοι
σαύτω ἀποφαντολογίαν, καὶ
ἀντιδιόσεις, καὶ παρισώσεις,
καὶ περιόδους, καὶ βαρβα-
ρισμούς, καὶ τὰλλα βάρος
τῶν λόγων. Ρη. οὐ, ἰδὲ ἀ-
ποτίθεται. Ἑρ. σὺ ἔχει. ὥς
τι δύναιτο ἀπείχεσθαι. τίς ἀπο-
βιάσκει ἀνδρώμεθα. τὸ ἀγ-
νῆσαι ἀδύνατον. τί τας
σεν τὴν ἰστίαν. σὺ δὲ καὶ ὦ περὶ
μαὶ τὸ πᾶν ἔστιν. σὺ πᾶν
δαμνῶ. τί εἰμύστις ὦ μά-
ταροι, καὶ μάστιγα ἐφιδέσθαι
ῥῶσὺν, ὁ ἀρτίως τὴν πόλιν
καταδουλεύει; Φιλο. ὅτι
ὦ Ἑρμῆ ἀβάντορ ὦ μὲν τῶν
ψυχῶν ὑπαρχόντων. Μι. ψεύδεται.
ἀλλὰ γὰρ ἴσμεν λυπαῖν,
αἰσίορ. Ἑρ. τὰ ποῖα; Μι. ὅτι
μνηστὴρ ἀσπυρῶσι πολλοὶ
καὶ δαῖψα, μηδὲ οὐκτορ
ῥήτωρ.

ἄν, ἅπαντες λαλῶντων,
 ἰματίῳ τῷ βασιλικῷ ἵα-
 λαῖσαι, πόρισις δὲ λύ-
 ρη τὰ χαμαίνεα. καὶ
 ἄνδρες ὀκνητῶν τὸν θῖον
 ἐπὶ τῇ σοφίᾳ, ἀργύρεον λή-
 ληται. τὰυτὰ λυπεῖ αὐτοὺς.
 Φίλο. σὺ δὲ ὦ Μένιππε, οὐκ
 ἄχθῃ ἀποδιδῶν; Μι. πῶς,
 ὅς ἐστις οὐκ ἐπὶ τὸν θάνατον
 περ, βαλίσσας ὧς μεθορίας;
 ἀλλὰ μεταφύλλω, ἢ κραι-
 νώτις ἀκονίται, ὡς περ τι-
 γῶν ἀπὶ γῆς βρώτων; Ερ-
 ραὶ ὦ Μένιππε. οὐκ ἀφ' ὧ-
 ρός γε χρόνον, ἀλλ' οἱ μὲν
 ὅς τῳ ἐκλυσιῶσιν συνηθῶ-
 σιν, ἄλλοι γὰρ γινώσκουσιν
 ἐπὶ τῷ λαμπρῷ θά-
 νάτῳ. καὶ ὁ γὰρ αὐτὸς συ-
 νίχηται πρὸς τῶν γυναικῶν.
 καὶ τὰ παῖδά διὰ γὰρ ὅ-
 πα, ὁμοίως κἀκὴν ὡς ἐπὶ τῶν
 παίδων βάλλεται ἀφ' ὀ-
 ροῖς τοῖς κίδοις. ἄλλοι δὲ
 διέξαντες τὸν ῥήτορα ἐν
 παινοῦσις ἐν Σικυῶνι, ἐπὶ
 παφίονε λόγους ἀντίθετα
 ἐπὶ Κράτῳ τούτῳ. καὶ οὐ
 Δία γε, ἢ Δαμασίου μή-
 τρε κενύουσα, θάρχετο
 θ. λῶ. υ. σὺ γυναιξί, ἐπὶ τῷ
 Δαμασίῳ. σὶ δὲ ὁδὸν ὦ Μι-
 νιππε λακρύς, καδ' ὁσυχίᾳ
 δι

noctu exiens, clam omnibus
 circumvoluco pallio capiti, or-
 dine omnia accedet secreta, nec
 mane deceptis adulescentibus
 sua sapientia, pecuniam acci-
 piet, hæc sunt quæ illi dolent.
 Philo. An tibi molestum non
 est, Menippe, quod mortuus
 es? Men. Quomodo posset es-
 se molestum mihi, qui ad mor-
 tem festinaui, nemine vocan-
 te. Verum nonne clamor qui-
 dam interitum cum nos confabui-
 lamur, exauditus esset uti
 quorundam in terra vociferan-
 tum? Men. Certè Meni-
 ppe, ut cum non uno tantum lo-
 co exauditur clamor, sed qui-
 dam in unum cœcum conveni-
 entes, cum voluptate deprecant
 mortuum Lampichum. Et il-
 lius uxorem mulieres circum-
 strepunt, atque illius pueri nu-
 per admodum geniti, multis la-
 pidibus à pueris obruantur.
 Quidam Diophantum Rheco-
 rem laudant, in Siccyone fune-
 bres orationes recitantiem, de
 hoc Cratone. Et per Iouem
 Damasia mater ululans, la-
 mentationem incipiat und-
 cum mulieribus pro Damasia.
 Te uero, Menippe, nemo est qui
 deplorat, & tranquillus iacet
 h s solus.

solus Menippus. Nequaquam,
nam baud ita multo post, audies
canes miserabiliter latrantes
propter me, & corvos alas con-
cussientes, quando ad sepelien-
dum me convenient. Mercurius.
Fortis es. Menippe. Sed quia
iam transfrelaui, abice uos
rectis per hanc viam ad forum
iudiciale. Ego vero & nauta
alios transfueclabimus. Menip-
pus. Feliciter navigare o Mer-
curi, nos quoque progredimur.
Verum quid præterea de vobis
futurum est? Iudicium de vo-
bis ferre oportebit, & quidem
aiunt poenas esse graues, rei-
tas, aquilas, & lapides, uni-
us cuiusque autem vita exami-
nabitur.

50 Cratetis & Diori-
genis.

Mœrichum diuitem, nau-
etas ne Diogene stillum, in-
quam, supra modum diuitem,
illum Corintho profectum, cui
ecce etiam naues onustae mercu-
bus. cuius cōsobrinus Ariste-
as quum ipse quosq; diues esset,
Homericum illud in ore sole-
bat habere: Aut me cōfice tu,
aut ego te. Diog. Cuius rei
gratia sese captabant inuicem
Crates? G. Hereditatis causa,
quum

ἢ ἡσασαι μὲν. Μὲν οὐδ' αὖτε
μῆτε, ἀλλ' ἀκείνοισιν ὡς ἡμεῖς
οὖν μετ' ἐλπίσιν ὠρομένους
εἰκτιζόντες ἰπ' ἐμοί, καὶ τῶν
λαρῶν τῶν τομῶν τοῖς
ποσὶν, ἐπὶ τ' αὖ σωματικῶν
τοῖς θανάτοις μὲν. Εἰ. γοῶν
τάλας αὖ ὡς Μοῖρῶν. ἀλλ'
ἰπὸ καταπληθύναντες ἡ-
μῶν, ὑμῶν μὲν ἄπειρα πρὸς
τὸ δικαστήριον, σὺ δ' αὖτε ἐν
καὶ τῶν προῖοντος. ἐγὼ δὲ,
καὶ ὁ πρὸς μὲν, ἀλλ' οὐ μὲν
διανοοῦμαι. Μὲν. ἀνδρα-
γὰς ὡς Εὐμῆ. προῖοντος δὲ καὶ
ὑμῶν. τί οὖν ἴτι καὶ μίλλας
τε; δικαστῶν αὖτε θύσας. καὶ
τὰς καταδικὰς φασὶν εἶναι
βαρεῖας, πέχους, καὶ γύπας,
καὶ λίθους. δ' ἀχθήσιν τ' ὅς ἐν
καὶ βίῳ.

Κρατὶς & Διοί-
γενος.

Μοίρῳ τὸν πλούσιον,
ἐγὼ σκεβὴ ὡς Διόγῳ, τὸν
πάνυ πλούσιον, τὸν ἐν Κο-
ρίνθῳ, τὸν τὰς πολλὰς ὀλ-
κάδας ἔχοντα, ὃν αἰνέσις
Αριστίας, πλούσιος καὶ αὖ-
τὸς ὢν; τὸ ἰμμερικὸν ἱκάνως
ἐπὶ τῇ ἐπιλήσει καὶ αὖτε,
ἐπὶ τῇ. Διο. τίς ἐστὶν αὖτε
Κράτης; ἰδὲ πρὸς μ' ἀλ-
λῶν; Κρά. τὸ κλίρον εἶναι
καὶ

ἄνθρωποι, ἢ κινῶνται ἴσους.
καὶ τὰς διαδύνας ὅς τ' ἔφα-
σάν ἐτιδῶσι. Λεῖψιας δὲ
Μαίερχος εἰ προαποδά-
σσει, ἀδυσίτω ἀφ' αὐτῶν τῶν
ἰσῶν παύται. Μαίερχον
δὲ ὁ Λεῖψιας, εἰ προαπελ-
θοὶ αὐτὸν, ταῦτα μὲν ἔχει
γραπτόν. οἱ δὲ, ἰδὼν ἄπονον
ἀλλήλους, ὑπερβαλλόμε-
νοι τῇ βολακείᾳ καὶ οἱ μανί-
ται, ἔτι ἀπὸ τῶν ἀσφύων
πυμαρμάμηναι τὸ μίλλον,
ἔτι ἀπὸ τῶν ἐσθράτων, ὡς
καὶ Χαλδαίων παλαιῶν, ἀλ-
λὰ καὶ ὁ Πύδιος αὐτοῖς, ἀφ-
τι μὲν Λεῖψια παρῆκε τὸ
ἑρῶν, ἀφ' οὗ δὲ Μαίερχος.
καὶ τὰ τέλα αὐτῶν, πρὶν μὲν
ἐπὶ τὸτον, οὐκ ἔστιν ἔκασ-
τον ἱερῶν. Διο. τί οὐκ ἔστι
καὶ ἕξιντο ὡς κράτης; ἀπῶ-
σαι γὰρ ἄξιον. Κρα. ἄμφω
τῶν αὐτῶν ἐπὶ μιᾷ ἡμέρᾳ. οἱ
δὲ κληροῖ, ἢ Εὐνόμιον καὶ Θρα-
σικλῆα παρὶ ἡλίου, ἄμφω συ-
γγραφεῖς ὄντας, οὐδὲ πώποτε
προμαστὸν ἐμὲν ἢ τῶν γρά-
φειν ταῦτα. Διαπλῆοντος γὰρ
ἀπὸ Σικυωνίων ὅς Κίρρην, κα-
τὰ μίσην τὸν πόρον πλεονέχ-
ων ἐκβύοντες τῷ ἰάπυγι,
αὐτὸν ῥάπετα. Διο. οὐκ ἔστι
σαρ. ὁ μὲν δὲ, ἰππεὶς ἐν τῷ

βίῳ

quoniam essent aequales uterque alte-
ri caperebatur. Iam si se stantem a
publica uenerant ambo, in quibus
Maerichus (si prior moreretur)
Aristeam omnium rerum suarum
dominū esse dicebat: Maerichum
uicissim Aristeam. si quid ē ipse
prior e uita decederet. Hæc igitur
quam essent in uerbis scri-
ptam, uterque se caperebatur, et
alter alteri ab alacritatibus obse-
quissimum parere concedebat.
Porro diuini, haud scio utrum
ex aliis id quod futurū sit conie-
ctantes, an somnii, quemadmo-
dum Chaldaei faciunt, quoniam
Pythius ipse, nunc Aristeam
Elorem fore pronuntiabat, nunc
Maerichum ac trutinæ quidem
interim ad hunc, interim ad il-
lum propendebat. Diog. Quid
igitur tandem eueniat nam aut
dico est opera precium Cætes.
Cra. Eodē die mortui sunt am-
bo, ceterū heredes aut Eu-
nomius ac Thrasyclēs deuenērunt,
quorum uterque cognatus illis erat,
atque de his nihil prædixerāt di-
uini futurū, ut talis quæpiam acci-
deret. Etenim quoniam Sicymæ
Cirrham uerius nauigaret, me-
dio in cursu, obliquo orco Iapy-
ge, eversa nauis perierunt. D.
Recte scitis, ac nos cum in uita
esset

υφῶν, καὶ ἀπὸ τὰ σαθρὰ
 ἐν βαλαντίῳ. ὥς τι εἰ περ
 καὶ ἑτέροις τῶν ἐν αὐτῇ
 οὐκ ἔστι σοφία, ἢ παρρησία,
 ἀνδρεία, ἢ ἐπιεικεία, οὐ
 δύναται, καὶ διέρρηται, το πυνθί.
 ὅς τις ἐν αὐτῷ μόνον,
 ὅς τις παρρησίας αἰ το Δα
 καὶ αὐτῇ παρρησίας, ἢ τῶν
 ἀνδρείων μόνον πῶς ἐπὶ αὐτῇ
 ἐπὶ αὐτῇ. τὸ δὲ χρυσίον, ἢ
 αὐτοῖς, καὶ ὕψος, καὶ πᾶσι
 ἀνδρείων ἐφύλαττον. Κρα.
 ὅς τις ὑμῶν ἢ ἐξομολογῶν
 αὐτῇ τὸν πλοῦτον. εἰ ἢ ἔστι
 ὅς τις ὑμῶν κομίζοντες, καὶ
 ὅς τις ἔχει τὸ πορθητῶν.

Αλεξ. ὁ δὲ, ἀντιῶν, Μι
 νος, καὶ Σκιπίωνος.

Εμὶ δὲ προκρινῶ αἰ σὺ
 Δίῳ. ἀμείνων γὰρ εἰμι.
 ἄν. οὐ μόνον, ἀλλ' ἑμὶ.
 ἄν. οὐκ οὐκ ἐμὶναι δὲ αὐτῇ
 τάδε. Μι. τίς δὲ δ' ἔστι;
 ἄν. οὐτὶς μὲν, ἀντιῶν ὁ
 ἀρχιεπίσκοπος. ἔστι δὲ, ἀντι
 ὁ δὲ φιλίππου. Μι.
 ὅς τις δὲ αὐτοῖς γὰ ἀμφότε
 ροι. ἀλλὰ περὶ τίνος ὑμῶν ὁ
 ἀντιῶν; ἄν. περὶ προκρινῶν.
 ἀντιῶν γὰρ οὐτὶς ἀμείνων γὰ
 ὅς τις αὐτῇ στρατῶν ἐμὶ. ἔστι
 ὅς τις, ὡς περ ἀπαιτῶν ἰσασιν,
 ὅς τις ἔστι μόνον, ἀλλὰ πᾶσι

delicij; non aliter q̃ uasa carie
 putrida. Quo fit, ut si quādoq̃
 in illos infundat uel sapiētiam,
 uel libertatem, uel ueritatē, efi
 fluat illico perstilletq̃, fundo q̃
 immissum est continere non ua
 lente. Cuiusmodi quiddam &
 Danaī filiabus aiunt accider
 re, dum in doliū percusum hau
 slam aquam importāt, et idē
 aurum dentibus & unguibus,
 omniq̃ ui seruabant. C. Proin
 de nos hic quoq̃ nostras posside
 bimus opes, illi sinu' atq̃ huc ue
 nerunt, obuiam duntaxat secum
 ferent, ac ne hunc quidem ulce
 rius quā ad portitorem.

Alexander, Hannibal, Mi
 nos, Scipio.

O Libyce, me decet praepo
 ni, melior equidē sum. Han. I
 mō uerō me. Alex. Iudicet eri
 go Minos, qui semper iustiss
 mus iudex est habitus. Min.
 Quis es tu? Alex. Hic est Hā
 nibal Carthaginēsis, ego autē
 Alexander Philippi regis fi
 lius. Min. Per Iouem utriq̃
 gloriosi. Sed qua de re uobis al
 tercatio est? A. De praesentia.
 dicat enim is sese meliorem quā
 ego ducem exercitus fuisse, ego
 uero quemadmodum omnes
 sciunt, non hoc solum sed omni
 bus

51

bis ferme, qui ante meam ætatem fuisse, in re militari præstantiorem me esse affirmo.

Minos. Dicis ergo uterque uicissim pro uirili, et uero ò Lyce prius loquaris. Hannibal. Unum hoc me iuuat, quòd & hic sermonem græcum audierim, ut neque etiam hac in re Alexander me superet. Porro illos maxime laudis dignos puto, qui quam parui à principio fuisse, propriæ uirtutis ad magnam gloriam euasere, potentisque per se ipsi facti, & principum digni habiti. Ergo igitur cum paucis quibusdam Hispaniam premium inuadens, quum subconius essem, fratri additus, maximis rebus idoneus acque optimus iudicatus. Ibi tum Celæbetos cepi, atque Gallos ipsos deuici. Et quum magnos montes transgressum, omnem Eridanum transiitum, multosq; ciuitates eueri, & planam Italiam subiugari, & usque ad suburbia Romæ grassatus sum, utq; uno die Romanos cecidi, ut annulos eorum

*At rages
Roma
not centis.
à Hanni
bale.*

modis

τῶν σχεδὸν τῶν πρὸ ἡμεῶν
φασὶ διότι καὶ τὰ πολέ-
μια. Μι. οὐκ οὐκ ὅτι μὴ ἐν
κατὰ τὸ εἰρησθέν. οὐ γὰρ πρὸ
τῶν ὁ δὲ λόγος λίγος. Αἰ. ἔν
μετὰ τοῦτο ὁ Μίνος ἀνέμεινεν,
ἵτις ἐν ταῦτα καὶ τὴν ἑλπίδα
ἀπὸ φωνῶν θύμαδον, ὅτε
οὐδὲ ταῦτα πλείον ὄντος ἐν
ἐν καὶ τὸ μου. φασὶ δὲ τοῦ
τοῦτο μάλιστα ἐπὶ αἰσίου ἀξίως
ἵσταται, ἵσται τὸ μὴ δὲ καὶ ἀρι-
στὸν ἐν τῷ, ἵσται μὴ μὴ
προσέχουσιν, ἀλλὰ αὐτῶν δὲ
καμὶν τε πρὸ βαλλίμενοι,
καὶ ἀξίως δὲ αὐτῶν ἀρχῶν.
ἵσται γοῦν μετ' ἐλπίων θύμα-
δον καὶ τὴν ἑλπίδα, τὸ
πρῶτον, ὅτε καὶ ἔν τῷ ἀ-
δελφῷ, μεγίστην ἡμεῶν δὲ
ἀριστέαν καὶ δὲ. καὶ τοῦτο γὰρ
κατὰ τὸν ἵσται, καὶ Γαλατῶν
ἐν τῷ αἰσίου τῶν ἐπὶ αἰσίου, καὶ
τὰ μεγάλα ἐν τῷ αἰσίου, τὰ
κατὰ τὸν ἵσται, καὶ αὐτῶν
καὶ κατὰ τὸν αἰσίου. καὶ αὐτῶν
τοῦτο ἐπὶ αἰσίου τοῦ αἰσίου πρὸ
δὲ καὶ τὴν ἐν τῷ αἰσίου ἵσται
δὲ καὶ ἵσται αἰσίου, καὶ μὴ καὶ
τῶν πρὸ αἰσίου δὲ πρὸ αἰσίου
καὶ πρὸ αἰσίου ἵσται. καὶ τοῦτο
τοῦ αἰσίου καὶ αἰσίου ἵσται
καὶ, ἵσται τὸν αἰσίου αἰσίου

ἢ μολίμναι ἀπομύθῳ
 ἢ, καὶ τοὺς ποταμούς γιν-
 ῶσθαι τυφούς. καὶ ταῦτα
 πάντα ἱεράφα, οὐτε Ἀμμωνί-
 ος ἦν ἰσομαζόμενος, οὐ-
 τε διὸς ἄνα πρεσβιούμε-
 νος, ὃ αὐτίκα τῆς μηδὲς
 διέφυγνεν, ἀλλ' αὐδρῶν ἂν
 καὶ ἰσομαζόμενος, στρατηγοῖς τε
 τοῖς συνιστάτοισι ἀντιτίτα
 ἑμὲν, καὶ ἐκτιώτατοι
 τοῖς μαχιμωτάτοις συμπλη-
 ρόμενος. οὐ μόνον καὶ
 ἀρμενίους καταγωνισίμε-
 νος ὑποφύγονται, πρὶν δι-
 ῆκειν τινα, καὶ τῷ πολέμῳ
 παύσει παραδιδόντας αὐτῷ
 τὴν νίκην. Ἀλίσαντος δὲ,
 παρὲς αὐτὸν ἀρχὴν παραλα-
 βὼν, ἠύχετο, καὶ παραπο-
 ῖν δέξασθαι, χερσὶ μὲν τῇ
 Ἀτυχῆς ἐρμῇ. ἰσάδ' αὖ
 ἐν ἡμέρῃ τῇ, καὶ τὴν ὁλνδρον
 ἀκρόου Δαρῶν ἐν τῷ τῇ
 καὶ Ἀρβήλῃ ἐνστάτης, ἀ-
 ποσάει τῶν παρὲς, πρὸς
 πρὸς αὐτὸν ἦσαν. καὶ διὰ
 πρὸς πρὸς μολίμναι μολίμναι
 ἔφυγον ἑαυτὴν. καὶ ἰμιαί
 ἔφυγον ἐν τοῖς συμποσίοις τὰς
 φίλους, καὶ σιωπῶντες
 αὐτὸν ἰσάδ' αὖ. ἰσάδ' αὖ ἦν
 ἔφα ἰσάδ' αὖ τῶν παρὲς.
 καὶ ἰσάδ' αὖ μολίμναι,

modijs mensurari oportuerit,
 & ex cadaueribus pontes flu-
 minibus fecerim. Acque hæc
 omnia peregi, nec Ammos
 nis dictus filius, neque deum
 me fingens, aut matris inso-
 minia narrans, sed me homi-
 nem fatebar, pugnabamq; con-
 tra duces magna prudentia,
 contra milites magna audacia
 atque fortitudine præditos.
 Non aduersus Medos, aut
 Armenios, qui antequam
 quissiam sequeretur, fugiunt,
 & facie cuius audenti victo-
 riam trahunt. Alexander
 uero regni patris successor,
 & id fortuna quoddam impe-
 tu amplauit. Qui quum de-
 ucto misero illo Dario, apud
 Issum & Arbēlas ui-
 ctoriam cepit, antiquam ex
 patre consuetudinem omite-
 tens, adorari sese uoluit, sed
 seqs ad Medorum delicias in-
 ueniri libenter tulit, atque in
 conuiuijs amicos interemie, in
 cersficiētibzq; auxilium tulit.
 Ego autem patriæ dominatus
 sum, quæ quum me reuocaret,
 hostium

Alexander

hostium magna classe aduersus Lybiam nauigante, parui, continuoq; hic hominem priuatum dedi, & damnatus a quo animo uentuli. Atque hic egi barbarus cum essem, omnisq; Graecorum disciplina experti, & neque Homerum, ut hic edidici, neque Aristoteli sophista magistro eruditus fui, sed solum mea natura optima sum usus. Hae sunt quibus me meliorem Alexandro esse puto. Si uero ea cuius mihi hic praesertendus est, quod caput dialectice ornauerit, id decorum forsitan apud Macedones est, non tamen ob id praestantior hic uideri debet generosi illi. Quirito, qui mentis sententia magis quam fortuna est usus. Minor. Hic certe orationem neque ingenuosam, neque ut Libyam decebat, dixit: tu uero Alexander, quid ad haec isquis? Alexander. Operet quidem. Minor, homini adeo temerario nihil respondere. Sola enim te solum facis educere potest, qualis ego rex, qualis hic Luro habitus fuerit. Aduerte tantum.

τῶν πολεμίων μεγάλῃ τάδε
 ὡς ἐπιπλοῦσάντων τῆς Λιβυ-
 ῆς, ταχὺς ἐπέβουσα. καὶ
 ἰδιώτῳ ἱμῶν παρίσχετο.
 καὶ καταδικασθεὶς, ὕψους
 οὐρανίου τοῦ πρῶτου. καὶ
 ταῦτ' ἐώραξα, καὶ βαρβα-
 ρόν, καὶ ἀκρίδοντα παι-
 δίας τῆς ἑλληνικῆς. καὶ
 οὐκ ὄμνησεν, ὡς πρὶν οὐκ
 ἔφαφάδην, οὐκ ἔπ' Ἀ-
 ριστοτέλει τῷ σοφιστῇ παι-
 δεύσας, μέν δὲ τῇ φύσει
 ἀγαθῇ χρησάμενος. ταῦτά
 ἔσθην, ἃ ἰγὼ Ἀλεξανδρῶν ἀ-
 μείνων θυμὸν εἶμαι. εἰ δ' ἔ-
 σσι καλῶν εἶναι, διότι
 διαδήματι τῷ κεφαλῇ δι-
 δίδαστο, Μανδάνη μὲν ἰ-
 σαι καὶ ταῦτα. καὶ μὴ, οὐ
 μὲν δὲ τοῖς ἀμείνων δό-
 ξαντες τὸ γενναῖον καὶ στρα-
 τητικὸν ἀνδρῶν, τῇ γούρῃ
 πάλιν ἡ πόρτῃ τύχῃ περὶ
 μέν. Μί. ὁ μὲν ἄρα πο-
 τὲν ἀγροῦ τὴν λεγόν, οὐδ'
 ὡς λίθων εἶναι ἢ ἐπὶ αὐ-
 τοῖς. οὐδ' ὡς Ἀλ. ξυλῆ, τί
 πρὸς τὰ ἴσα φέρεται. ἔχον
 ἢ ὡς Μίνας, μὴ τὸ πρὶν αὐ-
 τὰ οὐκ ὄραται. ἡμῶν γὰρ
 ὁ πόρτος διαδέχεται. ἢ ἢ
 ἰγὼ βραχὺν οἶμαι. ὡς δὲ
 ἀνδρῶν ἰσχυρῶν. ἡμῶν δὲ οὐκ

† q. om. re
 por. ma
 e. dicitur

Α. α. α.

Confirma,
 Ho

Et in pugna vulnerari non ti-
 mens. Et ut quae apud Tyrum
 et Abes et Gaza sunt omnia,
 usque ad Indos veni, atque O. ca-
 num eius regni terminum feci,
 et illorum hominum eripantes
 captivos Tyrum et prius adu-
 xi. Scythas vero homines certe
 non feci veni et Tanaim tran-
 sivi magna equorum pugna vi-
 ci, et a meos meos remissa
 vi, unde eos et nem ulius sum.
 Sed et Duce Hannibale unde
 de percedam illis etas. Nam
 rerum magnitudine ut tale al-
 quid de me crederent, induci
 sunt tandem mori me regem ac-
 ceperunt. Hic autem Hannibal
 apud Prusiam Bathyne exale-
 vit, ut crudelissimo et pessimo
 homini conveniens erat. Nam
 quo pacto Italos vici omnes
 dicere, nam non virtute sed ma-
 licia atque perfidia et dolis id
 peregit, nunquam autem alicuius
 claritudinis aut iusta me-
 mor. Sed quoniam, quod delicio
 se vixerim, utaperiunt, obli-
 vis mihi videtur eorum, quae apud
 Carthagem admisit. Ibi e-
 nim mulieribus deditus sum, et
 voluptatibus me istis mirabi-
 lis, belli gerendi occasiones
 produ-

ούκ αν, καὶ τι θώσκει θαυ-
 ζέωρ. καὶ ἵσα σοι μὴ τὰ ἐν
 Τύρῳ, καὶ τὰ ἐν Ἀβήλοις
 διαγυνομένη, ἀλλὰ καὶ αἰχμα-
 λιώσας ἄλλους καὶ τὴν Ὀκίαν
 τὴν ἕξιν ἐπιστάμενον Ἰσὶ
 καὶ τοὺς ἐδιδράκτας αὐ-
 τῶν ἄνδρ., καὶ Πόντον ἔχον-
 τας ἄμενον. καὶ Σκύθας δὲ,
 ἐν δὲ Ἀλφειῶνι αὐδράς,
 ὑπερβίνας τὴν Τάναιον, εὐ-
 κτα μιν ἀπὸ ἱππομαχίας.
 καὶ ἐν Σκύθαις δὲ πείρασας,
 καὶ τοὺς ἔχοντες ἐμωχόμενον.
 εἰ δὲ καὶ οὐκ ἴσθης, ὡς τοῖς
 ἀνδράσι, συγγενετοῖς ἡμῶν
 οἱ, παρὰ τὸ μιν εὖ τῶν
 πραγμάτων, καὶ τοιούτων τε
 πιστεύουσιν ὅτι παρὶ ἡμῶν. τὸ
 δὲ μὴ γινώσκοντες, ἔγωγε μὲν
 βραδύθυμον ἀπὸ θάλασσαν, ἐν
 δὲ εἰς φυγὴν ὄν, παρὰ Περ-
 σίας τὸ βιβυθῶν, ὑπερβίνας
 ξυνομένη, παρὰ γὰρ τὸν
 μέγατον ἔστα. ὡς γὰρ δὲ ἱ-
 κράτεσι τῶν Ἰταλῶν, ἔγωγε
 γινώσκω, ὅτι οὐκ ἰσχύει, ἀλλὰ πα-
 ρία, καὶ ἀπιστία, καὶ δόλος.
 οὐ μόνον δὲ, ὑπερβίνας, εὐ-
 δόξω. ἵππεσι δὲ μοι ἐπείδισον
 τὰ θυφίον, ἐκδιδοῦσά μοι
 δεινὰ οἷον ἵπποις ἐν Καπύῃ,
 ἵπποις αὖτε σκυῶν, καὶ τὸς τὸς πο-
 λίτας καὶ τοὺς ἐν ἀγομασίαι

Meis vid.
 factum
 Hanni-
 bolis

Επεὶ οὖν,
 λόγῳ

[illegible]

perdidit. Ego uero nisi ea quae sub
 occideret unum, parua quae pueris,
 uersus Orientem impulisset. quod
 non adeo magni precepsset. Qui
 calidam absque sanguine capere, ac
 Libyis omnibus eam ostendit usque ad
 Gades, sub potestate uenire redigere
 se uel potuisset. Sed haec ego tan-
 ta contentione digna non putavi,
 praesertim iam ante illis perculo-
 sis, ac dominum agnoscantibus.
 Dixit. Tu uero, inueni iudica.
 Nam et haec est multis perulisse, sa-
 tis est. S. ip. Non nisi me quoque
 prius ad has res uenire. M. Quis
 tuarum et me etiam uideat. Sed hi
 sunt clavis duabus et coere au-
 denter. S. Scipio Aemilianus, qui
 Carthagine deiecit, et Aros
 multis magnis precibus deueni. M.
 Qui dignatur et te deus. S. Ne
 xistero quod memor esse me, Annu-
 tiat. Ann. p. a. iudice. ut si ipse p-
 secutus fuerit, et ad te se sug-
 gerat. Quod igitur non impudens
 ille uideatur, qui cum Alexandro se
 se comparat, cum ne ipse quod Scipio,
 qui istum deueni, comparare me-
 arsum. M. Per Iouem a patre di-
 cit. Scipio quapropter primus
 quod iudicetur Alexander, de-
 inde post illum, ac si tu si placet,
 certius hic Hannibal quippe qui
 nec ipse contemnendus existat.

Δ16

2. Diet

Scipio sinas
res gestas
enarrat

ὃ γὰρ ἰδούσα ἐπὶ κῆψ' αἶτε
 ἐπὶ αὐτῇ. ὃ ποτὶ μόνον,
 ἔτι ἀποθνήσκων, Περδίκκῃ.
 γὰρ θαυμάσιον ἰδέσθωκα.
 πολλὸν ἀλλὰ τί γινάσθω Διό-
 γενος; Διο. τί γὰρ ἄλλο, ὃ
 ἐν μνησθῶν οἶα ἰπρίαι ὃ ἔλ-
 λας, ἄρτι σὺ παρελθόντα
 ἔλθω. ἀρχὴν ἡγοῦσιν οὖτος,
 καὶ προφάτω αἰγυμῆται,
 καὶ φρασεῖν ἐπὶ τοῖς βαρ-
 βάρσι. οὐκοι δὲ καὶ τοῖς δώ-
 λωσι δι' ἡς προσελθόντες, καὶ
 πρὸς εἰσοδομένους, καὶ
 οὐκ ὄντας ὡς δρῶντες ὃ ὤν;
 ἀλλ' εἰπὶ μοι, πᾶσι τοῖς Μα-
 κεδόνων ἰδοῦσιν; Αἰ. ἔ-
 τι σὺ Βαβυλῶνι κῆμα, ἴ-
 πτω ταύτῃ ἡμέρῃ. ὅτι
 σχοῖται δὲ πτελιμαῖος ὃ
 ὑπασπιστής, ὃν ποτὶ ἀγά-
 ρη σχολῶν ἀπὸ τῶν δευ-
 βων τῶν σὺ ποσιν, ἔς Αἰ-
 γυπτὸν ἀπαγαγόν με, δ' αἰ-
 ψαμ ἰκῆ, ὡς γονοίμην εἰς
 τῶν Αἰγυπτίων διῶν. Διο.
 μὲν γινάσθω ἡ ἀνίσταται, ὃ
 πρὸς σὺ ἔλθω ἵτι σὺ μακά-
 ριστα, καὶ ἰλπίσεντα ἔσ-
 πουδιν, ὃ Οσίρις γινάσθω;
 πολλὸν ἀλλὰ ταῦτα μὲν ὃ
 δαίοντι, μὲν ἰλπίσθω. εὖ
 γὰρ δὲ μιν αἰνῶνται τινὰ
 τῶν ἀπ᾽ ἀναπλοσάτων

celerius enim ē vita submoveri
 bar, quān ut esset ocium de illo
 quicquam statuendi, præter id
 unum, quod moriens Perdiccæ
 annulum tradidi. Sed age, quid
 rides Diogenes? Diog. Quid
 nū rideās an non meministi quid
 Græci fecerint, quum nuper tibi
 arrepto imperio adularetur,
 principemq; ac ducē aduersus
 Barbaros deligerent? nonnulli
 uero in duodecim decorum nu-
 merum referret, ac phana con-
 stituerent, deniq; sacra facerent
 tanquam Draconis filio? Sed
 illud mihi dicito, ubi te sepelie-
 runt Macedones? Alexāder.
 Etiamdū in Babylone iaceo
 tertium iam diem, porro Pto-
 lemaeus ille facille meus si quā-
 do deest ocium ab his rerum
 tumultibus, qui nunc insunt,
 pollicetur in Aegyptum depor-
 taturum me, acque mihi sepul-
 turum, quo uidelicet unus fiam
 ex dijs Aegyptijs. Diog. Non
 possum non ridere Alexan-
 der, qui quidē te uideam etiam
 apud inferos desipientem, spe-
 rantemq; fore, ut aliquando uel
 Anubis fias uel Osiris. Quin
 tu spes istas omnes ὀδυνῶν
 me, neq; enim fās ē reuerti quē
 quam, qui semel transulerit
 τὴν i 3 palus

paludem atq; intra specus hie-
 rum deſcenderis, propterea qđ
 neſt indulgens eſt. Deſcens, ne
 que cōtinentius Creticus. Ve-
 rum illud abs te diſcere perue-
 lum, quo ſeras animo quietes in-
 mentem redire quanta ſeſcitare
 apud ſuperos reſeſta. hac ſic pro-
 feſſo, pueri corporis cuſtodib; ſe-
 rellicibus, ducibus, cum auri can-
 tami, ad hoc populiſ; que te aſi-
 orabant, propterea Babilone,
 Bactris, immanib; illis beluis,
 dignitate, gloria, deinde quod
 eminebas conſpicuus, dū neſta-
 reris, dum amulo candido ca-
 put haberes reuolūtū, dum pur-
 pura circum amictus eſſet, nun-
 quid hac te diſcrutiant quomodo
 reſuſcitant animo? Quid lachry-
 maris fluere; an nō id te ſapiens
 ille docuit. Ariſtoteles, ne res
 eas que a fortuna proficiſcanti-
 eur, ſtabiles, ac firmas exiſtima-
 res? Ale. Sapiens ille, quomodo ſie
 aſſentatorum omnium perſuadi-
 mus? Sine me ſolum Ariſtote-
 lis ſacta ſcire qđ multa a me pe-
 tierit, quae mihi ſcripſerit, dein-
 de quemadmodum ab eis ſic
 mea illa ambitione, qua cupie-
 bam eruditione ceteris preſta-
 re, cū mihi perſuadeatur interit,
 ac praedicaretur me nūc obſcuro

τις δὲ μὲν, καὶ ἐν τῷ αὐ-
 τοῦ τιμίου παρὰ τοῦτον. οὐ-
 γὰρ ἀμὴν ὁ δὲ αὐτὸς, οὐδὲ
 ἡ δὲ αὐτὸς ἀναταφύσσεται
 τῷ. ἰνῶνα ὅτι αὐτὸς αὐτὸς
 δοίμι παρὰ τοῦ, πῶς φέρει
 ἰνῶν αὐτὸς εἰς τὴν οὐλὴν αὐ-
 λαμενία ὑπὲρ τοῦ ἀποδο-
 πῶν, ἀφίξει, σωματοφύλα-
 κας καὶ ὑποπλάττει, καὶ σφ-
 ράττει, καὶ χερσὶν τοῦ αὐ-
 τοῦ, καὶ ἰδὲ προσκυνῶν-
 τα, καὶ Βαβυλῶνα, καὶ Βακ-
 τρία, καὶ τὰ μεγάλα θάρια,
 καὶ τιμὴν, καὶ δόξαν καὶ
 τὸ ἰσχυρὸν αὐτοῦ, ἰλαύνον-
 τα, διαδιδιμεῖν ταῦτα
 δουλῇ τῷ βασιλεῖ, περὶ
 ῥίθιν ἰμπεροφειμένην. ὁ δὲ
 πᾶν ταῦτά σι καὶ τῷ μὲν-
 μὲν ἰόντα; τί διακρύβεις ὅ-
 μάττα; οὐδὲ ταῦτά σι ὁ-
 σοφίς. λεγομένη ἰσχυρὴ
 εἶναι, μὴ οἶδαι βίβλα
 εἶναι τὰ παρὰ τῆς τύχης;
 ἀλλ. σοφὸς, ἀπάντων ἰκέ-
 οὐδὲ λογίων ἐπιβλήτα
 τῷ ὅτι ἰνῶνα ἰσχυρὸν τὰ
 λεγομένη εἶναι, ἴσα
 μὲν ἔγνων παρὰ τοῦ, οἷα δὲ
 ἐπιβλήτα. ὡς δὲ καὶ χερσὶ
 μου τῇ παρὰ τοῦ αὐτοῦ φιλῶ-
 τιμία, θάλασσαν, καὶ ἰσχυ-
 ρόν, ἀφίξει καὶ τὸ ἰσχυρὸν,
 ὅτι

Luciani
 de
 vita
 et
 moribus

καὶ τότε μέγ' ὅν τὰ γὰρ
αὐτῷ, ἀπὸ δ' ἐς τὰς πράξεις,
καὶ τὸν πλεόντων. καὶ γὰρ αὐτὸς
καὶ τὸν ἡγετὴν ἡγεῖται· αἱ
καὶ, μὴ ἀσχυόμεται καὶ αὐτὸς
τὴν λαμβάνει. γίγνεται δὲ αὐτῷ
καὶ αὐτὸς, καὶ τυχίται.
πλεονάζει τὸν γὰρ ἀπολή-
λασται αὐτῷ τὸ σίφια, τὸ δὲ
πλεονάζει ὡς ἐπὶ μεγίστοις ἀγα-
θοῖς, ἀλλὰ καὶ ἐν μέσσοις μικρῶ
καὶ ἐν μεγάλῳ. Διο. ἀλλ' οὐ
οὐκ ἔστι δόξα. ἀλλ' οὐ γὰρ σοὶ
τὸ λύπειν ἐκθύσεσθαι, ἐπὶ
ἐν ταῦτά γὰρ ἐπὶ τῷ ὅτι οὐ
παύει. καὶ γὰρ τὸ δόξα ὅτι οὐ
καὶ τὸν ἐπὶ πλεονάζει πλεονάζει.
καὶ αὐτὸς πλεονάζει, καὶ πλεονάζει.
ὅτι καὶ αὐτὸς πλεονάζει ἐπὶ τοῖς
ἀριστέσις ἀγαθοῖς αὐτῷ
καὶ. καὶ γὰρ καὶ καὶ καὶ καὶ
καὶ τὸν ὅτι, καὶ καὶ καὶ καὶ
καὶ αὐτὸς πλεονάζει ἐπὶ τῷ ὅτι
μὲν τὰς, ὡς διασπασάντο
καὶ ἀμύναντο ὡς ἰσχυροῦς
αὐτοῦς. ὡς τὸ πλεονάζει ἐπὶ
καὶ τὸν πλεονάζει. καὶ πλεονάζει
πλεονάζει, ὡς ἰσχυροῦς.

Αλλ' ἔπειτα καὶ Φι-
λίππῳ.

Νῦν μὲν δὲ Αλλ' ἔπειτα,
οὐκ αὐτὸς ἰσχυροῦς γίγνεται, μὴ
ἐπὶ τὸν ὅτι αἱ. οὐ γὰρ αὐτὸς
ἐπὶ τὸν ὅτι, ἀμύναντο γὰρ αὐτῷ.

Αλλ'.

can. καὶ ἐπὶ ἰσχυροῦς summi boni pars
quedam esse, nunc ob res gestas
a se ipsis. nam has quas in bo-
norum numero collocandas esse
censebat, ne sibi vitio uertere-
tur, quod eas acciperet. Planè
perelligit, si uir ille quidē erat,
ac fraudulētus ὁ Diogenes,
quāquam illud stultus scilicet
ex illius sapientia fecit, qd nunc
perinde quasi summis de bonis
extrahit, ob ista quae tu paulo
ante cōmemorasti. Diag. Ac
sciri quid facies? ostendam tibi
molestiae istius remediū. Quā-
doquidem in his locis ueratrum
non prouenit, fac ut Leiber flui-
dus aquam auidis fauibus
aterahens bibas, iterumq; ac
saepius bibas, acq; eo pacto desis-
ces de bonis Aristocelaeis di-
seruari. Verū enim Cictum
etiam illum & Calisthenem uide-
o, cūq; his alios cōp'areis rap-
ptim huc sese ferentes, quo te de-
scriptae pœnasq; sumant ob eas
quae quōdā illis cōmissi. Quae
re fac in alterā hāc ripā te cōse-
ras, & crebrius, ut dixi, bibas.

Alexandri & Philippi. 13

Nō igitur inficiaberis Alexā-
der ex me pgnatū te esse filiū,
nā ad Iouē Hāmonē genus pa-
ternū restitēs, mortē nō obijssēs.

14 Alex.

Al. Ne φανερόν εἴς ἐσ' ἐσ' πα-
 τέρ. Philippi Amyni me esse
 filiū sed quia ad res gerēdas sic
 tibi visum erat cōducere, cōmē-
 ro hoc uisū sū uatīcinij. P. Quid
 ais? Cōtucibile id tibi visum, ut
 uatib. impollorib. fallendū te ex-
 ponerest. A. Nō isthuc, sed bar-
 baros in mei admirationem tra-
 ctos. facili9 hoc prætēxiu nostro
 subdidimus ipso. cū nemo uisus
 uiribus nostris hactenus resiste-
 rit. 7 ppe hac sola opinioe ducti,
 qđ aduersus deū sibi esset praeliū
 dū. P. Quos tu igitur tāto cona-
 tu dignos, usq; uicisti9 cū cūti-
 dis illis arculis, pelarijs, ac ger-
 ris uimineis pugnare solitis, 7 p
 cōgressus es? de9 Græcos armis
 domare. Βακτρίας. Φοκίους, Α-
 θηνιenses 7 id genus alios. ope-
 ris fuerat strenui α' 7 magnifi-
 ci. Arcadiū insup iustinece arma-
 turā, 7 quatuor Thessaliū. Eleorū iu-
 culatores. Μακεδones peluis iustu-
 ctos. aut cū Thracib. Illyricis,
 Ραονibusue manu cōfiterere, ope-
 rosam pfecto α' 7 arduū id fuis-
 set imprimis. Cæterū Medos, Περ-
 σας 7 Chaldaeos delicatos ac
 plurimo auro cōspicuos, nō satis
 cōperitū habeo. quoniam modo ante
 te. dūce Clearcho mille uiri bel-
 lo adere: expugnati, scđē in fu-

gam

Αλλ. πῶς δ' αὐτοῖς ἐγνώσαν
 πατέρ, ὡς Φιλίππου τοῦ
 μόνου υἱός εἰμι. ἀλλ' ἐν-
 ξάμην τὸ μακρόθυμον, ὡς ἔ-
 σιμι9 ὅτι τὰ πρᾶγματα ἐ-
 μέλῃ εἶναι. Φι. πῶς δ' ἔ-
 γας; χρεῖσται ἐλπίσιν
 τὸ παρὶς σιχατὴρ ὄντων
 τοῦ σόμηνον καὶ τῶν πρᾶ-
 γματων; Αλλ. οὐ τότε. ἀλλ'
 οἱ βασιλεῖς καταπλάγασ-
 μεν, καὶ οὐδὲν ἔτι αὐτοῖς
 τοῦ, οἰόμενοι δὲ μάλιστα
 ὡς τὸ ῥᾶπον ἐκράτουν αὐτῶν.
 Φι. τίον ἐκράτουν οὐδ'
 ἀξιμάχων αὐτοῖς ὄντων, ἐς δὲ
 τοῖς ἀέσις ἐκράτουν, πολε-
 μισα, καὶ περὶ τὰ. καὶ γὰρ
 ῥα βίοντα προέβλεπον οἱ
 Ἕλληνας ἐκ τῶν ἰσχυρῶν
 βασιλέων καὶ Φοκίων καὶ
 Ἀδριαίων, καὶ τὸ Ἀρκά-
 δων ὀπλιτικόν, καὶ τὴν Θυ-
 τάλων ἰσχυρὸν, καὶ τοὺς Ἡ-
 λείων ἀποστῆτας, καὶ τὸ Μακε-
 δονικὸν πολταγικόν. ὃ Ὁρά-
 κας, ὃ Ἰλνυεῖος, ὃ καὶ Πάρι-
 ςας χρησάσασθαι, τὰ πάντα με-
 γάλα; Μύθων δὲ, καὶ Πέρ-
 σων, καὶ Χαλδαίων, καὶ χυ-
 σιφόρων ἀνδρῶν, καὶ ἄ-
 λων, ἃ καὶ οἱ ἄλλοι πρὸ οὐ μὲν
 εἰσὶν καὶ κληῖρα ἀνελθόν-
 τες, ἐκράτουν, ἃ δὲ ὡς ἔσ-
 ται

gas

και υπομενομενους ἐλθόντες ἐν
 αὐτοῖς, ἀλλὰ πρὶν ἢ τίς οὖν
 μαθῇ αἰσθάναι, θυγόντων;
 ἀλλ. καλ' οἱ Σκύθαι γὰρ ὡς πᾶ
 ντες, καὶ οἱ Ἰνδοὶ, ἰδίῳ αὐ
 τοῖς, οὐκ ἀνισταφρόντες
 ἐπ' ἑαυτοῖς. καὶ ὁμοῦ ἐν δια
 πόσει αὐτοῖς, ὅς τις προσδο
 κῆται ὡς ἄλλος τὰς εἰσάγει,
 ἀνίσταται αὐτοῦ. οὐδ' ἐπ'
 ἄρ' ἔστιν ὡς ποτε, ἢ ὑποσχε
 ῖται ἰφ' οὐδ' αὖτις, ἢ ἔπει
 αὐτὸν ὑποτάττει τοῖς ἑαυτοῦ
 νόμοις. καὶ τοῖς Ἑλλήνοισι δὲ,
 οὐδ' ἐπ' αὐτοῖς ἀνίσταται παρὰ τὴν
 φύσιν. Θυγαῖς δὲ ἵστας ἀ
 νήλικας ἔπειτα μετ' ἄλλους. Φι.
 οἶδ' αὖτε πάντα. καὶ
 ὅτι γὰρ ἀπύργηται μοι, ὅτι
 οὐκ ἐπ' αὐτοῖς ἀνίσταται με
 τὰ τὴν φύσιν, ἰφ' οὐδ' αὖτις,
 ὅτι μετὰ τὰς σὰς πρά
 ξεις ἰπαινεῖται ἰπ' αὐτοῖς. οὐ
 δ' ἐπ' αὖτε Μακεδονικῶν χλα
 ῖν καὶ κατὰ βαλίων, καὶ ὡς
 ἀνίσταται μετὰ τὴν φύσιν, καὶ τὰ
 ἑαυτοῦ ἐπ' αὐτοῖς ἰπ' αὐτοῖς, καὶ πρὸς
 αὐτοῖς αἰσθάναι ὑπὸ Μακεδόνων,
 ὅτι ἐπ' αὐτοῖς αὐτοῖς ἰπ' αὐτοῖς
 αὐτοῖς. καὶ τὸ πάντων γὰρ οὐκ
 ἐπ' αὐτοῖς, ἰμ' αὐτοῖς τὰ τῶν οὐκ
 αὐτοῖς. ἰπ' αὐτοῖς ἀνίσταται
 ἀλλὰ ἰπ' αὐτοῖς, ἀνίσταται συγκα
 τὰ αὐτοῖς πρὸς αὐτοῖς, μετὰ
 αὐτοῖς

gmatōs anteaquā ad manus
 uenitū fuisse. A. At uero Sy
 the pater, et Indici elephantes
 res sunt nō usq; adeo abiectae et
 cōtempnibiles. Et tamē neq; cō
 citius inter ipsos intellimūs oi
 dēs, neq; per prodicionem mihi
 uenire passus sum uictoriā.
 Sed neq; deiciam unquam aut
 per nugas i pollicito recessi, si
 deq; solui uictoria gratia. Ad
 de, quod et Græcos alios sine
 sanguine in deditionē accepi.
 T'hebantos autem fortassis ipse
 audisti, quomodo aggressus fue
 rim. Phi. Noui hæc omnia ex
 cito, quem tu inter epulas, eo
 quod nomen meum celebraret,
 et meas res gestas cū tuis cōfer
 re auderet, traiecto per corporis
 celo cum iugularas. Tu uero et
 Macedonicā chlamydem abij
 ciens, candyri, Persi, ut anti
 quum receperis (ut aiunt) et uia
 ram rectā. Vene interim com
 memorem, quod a Macedoni
 bus, uiris usq; liberis, adorari
 debere te, in animū duxeris. Et
 qui, quod maxime omnium erat
 ridiculum, hominum abs te ui
 ctorum mores imitatus es. Tem
 pero mihi, ne memorem alia,
 quæ turpiter admiseris in leo
 num claustra inclusis, doctis
 i 3 uiris

ὅτι τίδ' ἔσθαι, οὐκ οἶα πολλοὺς αἶσα τὸν πλὴν προσπίπτειν ἐκείνῳ ἔπειθ' ὀρτομενῶντας, ἐξῶντας τὸν νικῆν τοῦ θεοῦ ἐκτάδῳ καί μιν, μὴ δῶτα ὕδα καὶ θύρα δαίμονα, ἀλλὰ νόμον σωμάτων ἀνθρώπων; ἄλλως τι, καὶ τὸ ἀνδρείον ὅτις Ἀλῆξαν, καὶ διὰ τοῦτο ἔρατ' ἔν παλαιοῖς, πολλοὶ δὲ δέξαι ἀφ' ἑαυτοῦ τῶν πατορδουμένων. καὶ γὰρ ἰδὲν ἐοικὼς ὑπὸ θεῷ γίνεσθαι δυνάμει. Ἀλλ' οὐ ταῦτα φρονέουσιν οἱ ἄνθρωποι περὶ ἐμοῦ, ἀλλ' Ἡρακλῆα καὶ Διόνυσον ἐοικέντων τι δέξαι μιν. καί τοι πλὴν ἄλλων ἐκείνῳ οὐδ' ἑτέρῳ ἐκείνων λαβόντ', ἰγὼ μὲν ὀχευομένῳ. Τι. ἔρατ' ὅτι πάντα ὡς ἴσ' ἀμυνόντ' ἀνδρείῳ, ὅτι Ἡρακλῆα καὶ Διόνυσον παραβάλλει σκάντερ, καὶ ὅτι ἀντιπάλῳ Ἀλῆξαν, ἀλλ' ὅτι τὸν εὐφρον ἀπομαθόντα, καὶ γόνυ σκάντερ, καὶ σωφρονιστὴν νικῆς ὄν;

Ἀχιλλῆος καὶ Ἀντιπάλου.
λόγος.

Οἷα πρὶν Ἀχιλλεὺς πρὸς τὸν Οὐρανὸν σοὶ ἐρωτῇ περὶ τοῦ δαίμονος, ὅς ἐστιν ἡ μάχη. Ὡς ἴσ' ἀμυνόντ' ἀνδρείῳ, ὅτι Ἡρακλῆα καὶ Διόνυσον παραβάλλει σκάντερ, καὶ ὅτι ἀντιπάλῳ Ἀλῆξαν, ἀλλ' ὅτι τὸν εὐφρον ἀπομαθόντα, καὶ γόνυ σκάντερ, καὶ σωφρονιστὴν νικῆς ὄν;

ποτὶ ἐβίβης, καὶ credas ἐβίβης. ὅτι ἐβίβης ἔστιν ἡ μάχη. Ὡς ἴσ' ἀμυνόντ' ἀνδρείῳ, ὅτι Ἡρακλῆα καὶ Διόνυσον παραβάλλει σκάντερ, καὶ ὅτι ἀντιπάλῳ Ἀλῆξαν, ἀλλ' ὅτι τὸν εὐφρον ἀπομαθόντα, καὶ γόνυ σκάντερ, καὶ σωφρονιστὴν νικῆς ὄν;

Ἀντιπάλου καὶ Ἀχιλλῆος. 54

Quenam sanctilla Achilles,
qualem Vixisti ante primū cōtemnendo in mortē executus es,
ut

ut minimè generosa, ac Chirōe
atq; Phœnice, q̄b. tu aliquando
usus es præceptoribus, parū dig-
na. Audiui. n. magis ex te tua
futurū tibi uideri si uilis agrico-
le manus obiēs, incipi. cui nec ui-
dus suppetiat. loces operā, quā
ut oib. uita functis domineris.
Quasi rudis qdā plebei, ex me-
dia Phrygia ortus, atq; immodico
isup eria uita affectator diceret
ferēdū forte ut esset atq; cōdonā-
dum nōn bil rusticitati. Verū ex
Peleo φῆμαι, q̄ ex oib. heroum
numero periculorū cōtēptiorē ac er-
rimū, in eā abiectā et humilē de-
seipso descēdere opinionē factū
sunt atq; pudēdū iprimis. deniq;
h̄c quæ uita strenuè gesseris et
dē haud scio quō ista cōueniant.
Nā dū in Psychio regnare tibi
ad senectū usq; licuisset, extra
gloriā iamē, tu gloriosā oppete-
re mortē maluisti, q̄ potiri reg-
no. A. At ὁ Nestoris fili, nondū
eciā cū fecerā rerū catū periculū,
q̄d cui præferre ignorās glo-
riolā hāc infelicē proponebā ui-
ta. Atq; sero iā eadē uelligo q̄
egeri prudēter. Apud uiuos. π.
repies fortē qui res bene gestas
celebre literarū monumentis. sed
hic apud manes nō uideo q̄ fru-
giferū opus esse. erit, ubi uiuēs h̄mōi cūm. Sed neq; uiuēs iā

καὶ αὐτὰρ τῶν διδασκα-
λῶν ἀμφὶρ, Χείρονός τε
φύσιν. ἐκρούειν γὰρ ἔ-
στιν ἴσως βέλτερόν τι παρὰ
τῶν, δευτέρω παρὰ γὰρ
τι τῶν ἀκλέρων, ὃ μὲν ἐστὶ
τῶν πολλῶν εἰς μέλλων
πάντων ἀνάσσειν τὴν γῆν
ταῦτα μὲν εὖ ἀγνοῦν οὐκ
ἐρύα δειλόν, καὶ πῶς τὴν
καλῶς ἔχοντα φιλόσοφον
ὡς ἔχον λίαν. τὸν δὲ
λίαν δὲ γὰρ, τὸν φιλοκλεῖον
νότιον ἔργον ἀπὸ τῶν
τάπεινα οὕτω περὶ αὐτῶν
ἀκούειν, πολλὰ αἰσχύνει, καὶ
ἐσθλὸν πρὸς τὰ πικρὰ
μῦθόν σου ἐν τῷ βίῳ. ὡς δὲ
ἀκλῶς ἐστὶ τῆ φθιόντι δειλὸν
δυσκρίστον βασιλεύειν, ἔκον
πρὸς τὸν τὴν μὲν εἰς ἀγῶ-
νός τῶν δόξας δαύατον. Αχι. ὦ
παῖ Νίστι, ἀλλὰ τότε μὲν
ἄπειρα ἐστὶ τῶν ἐνταῦθα
ἔργων, καὶ τὸ βέλτερον ἐκείνων
ἐπὶ τὸν ὄρον ὅν ἀγνοῶν, τὸ δὲ
γλυκὺν ἐκείνο δολιχόν πρὸς
ντίμῳ το βίον. οὐδὲ δὲ σου
οἶμαι ἴδεν, ὡς ἐκείνῳ μὲν αἰ-
σχυρὸν, εἰ καὶ ὁ, τι μάλισ-
τα εἰ αἰὲρ ἀφωδύσῃς. με-
τὰ νεκρῶν δὲ, ὁμοτιμία. καὶ
ἐστὶ τὸ καλὸν ἐκείνο ὃ ἀντί-
αδφον

۱۲۸۰

dio

dic me ex cruciat. Arbitror au-
tem et uestrū unūquēq; ita affi-
ci, etiam si nō palam cōfiteami-
ni, ne foras sanē in eo, qđ tacitē
huiusmodi p̄ quietē toleratis.

A. Nō e qdē Achilles, sed longē tibi praeſtamus, quippe qui intelligimus qđ ſic inuicē, de ijs rebus uerba facere. Silere. n. & a quo dō ſuſtinere oīa, quae accidunt. id tū nobis eſt ne tibi affe-
ctū iſto ſimiles ipſi quoq; ridiculi omnibus merito uideamur.

55 *Diogenis & Herculis.*

Nāqd Hercules hic ē: Haud
q̄squā me hercule alius. Arcus,
claus pelis leoninū, magnitu
do ipsa, totus deniq̄ Hercules
ē. Igiturē uita decessit, q̄ Iouis
erai filius? Dic que'ō būctorio
sē moratus ne est? Ego n. cū ter
ra supessē, tibi hau? secus q̄ deo
sacrificauī. H. Restē quippe sa
crificasti. Hercules. n. ipse i coe
lo unū cū dijs imortalib. cōsistit,
Hicbā apud sē habēs erurib. for
mosissimā. Ego uero qui te allo
quor, sua cū ūbra. D. Quidnā di
cis amabo? ūbra ipsius dei? Pie
ri. n. potest, altera cūlē ex parte
deum esse, altera uita decessisse?
H. Vni p. Ille et nequaquā mor
uus ē, sed ego dū axem imago ip
si, tū. D. Inelligo rē. Te uerū p.

ὕμῶν ἕκαστον. εἰ γὰρ μὴ ἰδοῖτο
 γὰρ τι, ταύτης χάριτος ἵστί, καθ'
 ἡσυχίαν αὐτὸ πάσχειν τε.
 Ἀντι. ἔκ. ἀλλ' ἁμαίετε ὦ Λί-
 χιλλοὺ. τὸ γὰρ αἰσθητὸς τῶ
 λίγαις ἰσχυροῖς. σιωπᾷ γὰρ,
 καὶ φέρων, καὶ αὐτὸ χιτῶν,
 δίδοται ἡμῖν, μὴ καὶ γίγνω-
 ται ὅρα καὶ ἡμεῖς ὡς περὶ σὺ, ποι-
 οῦντα σὺ, ὁμοῖοι.

Διογένης κ' Ηρακλῆς.

Οὐχ Ηρακλῆς ἄντις ἔστιν·
 ἀλλ' αὐτὸς ἄλλ'· μὰ τὸν Η-
 ρακλῆα· τὸ τόξον, τὸ ρίπα-
 λον, ἡ λωστή, τὸ μίγν'· ὅ-
 λ'· Ηρακλῆς ἔστιν. ἦτα τίς
 θεοῖσι Δίδω ὅς ἐστι; εἰπέ μοι
 ὦ βασιλῆυκα, τιμρὸς εἶ; ἐγὼ
 γάρ σοι ἴθυσον ὑπ' ἐργῶν, ὡς
 Διῷ. Ηρα· καὶ ἐρῶν ἴδυσθ'.
 αὐτὸς μὲν γὰρ ὁ Ηρακλῆς σὺ
 ἔρασθ' τοῖς θεοῖσι σιώνει, καὶ
 ἔχει βασιλίστευον Ἡβλῳ. ἐγὼ
 δ' εἰδωλὸν εἰμὶ αὐτοῦ. Διο.
 πῶς λέγεις εἰδωλὸν τὸ θεῷ;
 ἢ Λυκατὸν δὲ ἡμισείας μὲν
 τινα θεῶν εἶναι, τιθεσθαι δὲ
 τῷ ἡμίσει; Ηρα· ναί. ἔ· γὰρ ἐ-
 κείν'· τίθεσθαι, ἀλλ' ἐγὼ
 ἢ εἰκὼν αὐτοῦ. Διο· μὲν γὰρ
 οὐ· αὐτὰρ ἀρῶ σε τῷ Πλού-
 τῳ· περιόλωκεν αὐτὸν ἵαυ-
 σος· καὶ σὺ οὖν αὐτὸν ἵκάνειν

ἤ. Ἡρα. τί ποτὶ τὸ τι.
 εἰς. πῶς τοῦ ἀνθρώπου ὁ
 ἄνθρωπος, οὐκ ἔγνωσε μὴ ὅτι
 ἄνθρωπος, ἀλλὰ παρὰ δόξαν
 ἀποβλέπων Ἡρακλῆα πα
 ῖντα; Ἡρα. ὅτι ἰσχυρὸς ἀ
 νθρώπος. Διο. ἀλλὰ ὅτι λῆγας.
 ἰσχυρὸς γὰρ, ὥστε αὐτὸς ἰ
 σχυρὸς ἦν. ὅρα γοῦν μὴ τὸ
 ὁμοῖον εἶναι. σὺ μὲν εἶς Ἡ
 ρακλῆς, τὸ δὲ ἄλλο γοῦν
 ἄνθρωπος. Ἡρ. ὅτι τοῖς θεοῖς.
 Ἡρα. θῆκε δὲ εἰς, καὶ δόξαν.
 εἰ μὴ παύσει σκαπτῶν
 ἐν ἡμῖν, εἰς τὴν αὐτὴν αἰὶν
 ἡμῶν ἀδελφὴν εἶμι. Διο. τὸ
 ὁμοῖον γοῦν, καὶ πρὸς
 ἑαυτὸν. ἔγωγε δὲ, τί αὖ ἵτι
 ὁμοῖον εἶναι, ἀπὸ τινος
 εἶναι; ἀτὰρ εἰς μοι πρὸς τὸ
 τοῦ Ἡρακλῆος, ὅτι εἰς ἡμῶν
 εἶναι, σιωπῶν αὐτῶ, καὶ
 εἶναι εἰς αὐτὸν ὥς; ἢ οὐ μὲν
 εἶναι πρὸς τὸν βίον, ἵνα δὲ
 ἀποβλέπων, διακρίνεται,
 μὲν δὲ διὰ τὸ ἀπὸ τινος,
 τὸ δὲ τὸ εἰς αὐτὸν, ὡς πρὸς
 αὐτὸν εἶναι, εἰς αὐτὸν παρὰ;
 Ἡρα. ἔγωγε μὲν μὴ ἀ
 νθρώπου παρὰ αὐτὸν εἶναι
 τοῖς θεοῖς ἀδελφὸν εἶναι.
 εἶναι δὲ καὶ τὸν ἀνθρώ
 πον. ἔγωγε μὲν Ἀμφιτρυ
 οῦν εἶναι τὸν Ἡρακλῆα εἶναι,
 ποτὶ

νῦν. pro illo mortuus es. Herc.
 Sic res se habet. D. Quo pacto
 igitur callidissimus es sic Aca
 cus te nequaquam illum esse nō no
 uis sed admisit tanquam suppo
 sitionem Herculem. Her. Quo
 niam ille ipse esse uideor. Dio.
 Verum autumas, nam ita persui
 mitur es, ut si ille ipse sis. Caue
 as igitur ne coneris sic ut tu quid
 dem Hercules existas, imago
 uero apud deos immortales He
 bem in uxore duxerit. H. Au
 dax nimium es atque loquax;
 nisi desinatis, quæ in me iaci
 sis, abstinueris, senties quā pri
 mū quælis dei imago sis. At
 cis enim nudus es atque para
 tus. Diag. Cur autem de cæte
 ro te circam, quum semel mor
 tuus sis? Sed prout Herculem
 dic quæso, dum ille uuebat, eras
 ne una cum ipso, et tunc imago
 existens, aut unus quidem eras
 in uita; posteaquam autem è ui
 ta decessissis separasti, ille quidē
 ad deos immortales aduolauit,
 tu uero umbra, ut dignum uide
 tur, ad inferos aduenisti? Her.
 Etsi fas equidē foret, nequaquā
 respondere uero sophistæ per
 cunctanti, attamen aures quoque
 ad hoc porrigas. Quicquid enim
 Amphitryonis in Hercule erat

ἔτι λόγῳ ἔλα γαστήρην,
 ἀλλὰ τὰυτὰ γίνονται. καὶ
 τίνα δὲ τινὰ δὲ πατέρα
 ἄλλοτε ἐκνεύσεις τῷ σώματι.
 Ν. Ἡρα. δράσῃ τις ἢ, καὶ
 σοφιστὴς. τίς δὲ καὶ ὧν τυγ-
 χάνει; Δ. Διογένης τὸ
 τυμπάνῳ ἑλκυσθῆναι. αὐτὸς δὲ,
 οὐ μὰ Δία μὴ ἀβαστάσαι
 οὐδὲν, ἀλλὰ τοῖς βλάπτοις
 οὐδὲν εὖ εἶναι, Ομήρῳ, καὶ
 τοῖς τοσούτοις ψευδοποησίαις
 καταγινώσκων.

Μένιππος καὶ Τάνταλος.
 τάλος.

Τί κλέεις ὦ Τάνταλος; ἢ
 τί σκαυτὸν ἐδύρη, ἐπὶ τῇ λί-
 μνῃ ἱσθῆς; Τάν. ὅτι ὦ Μένιπ-
 πος, ἀπὸ λυγρῶν καὶ διψῶν.
 Μ. οὐ γὰρ ἀγῶν ἢ, ὡς μὴ
 ἐπιούφας ποτὶν, ἢ καὶ εὐ-
 δὲ ἀρυσάμενος ἡσίοδη τῇ
 χειρὶ; Τάν. οὐδὲν ἔφαθ' ἢ
 ἐπιούφασμι. φέβεται γὰρ τὸ ὕ-
 δωρ, ἵνα δαυὲς προσέονται αἱ
 οὐραὶ μὴ. ὅν δ' ἐκπῆ καὶ
 ἀρυσάμεναι, καὶ προσεὶς ἔκ-
 τῳ γόματι, εὐφραδύνῃ βρῖ-
 σται ἀκρὸν τὸ χεῖρ. καὶ
 διὰ τῶν δακτύλων διαρ-
 ρυσθῆναι, οὐκ οἶδ' ὅπως αὐτὸς αἰ-
 πολεῖται φεραὲν πλεονέχοντα.
 Μ. τὸ βράγιον τι πάσχεις ὦ
 Τάνταλος, ἀτὰρ εἰπὶ μοι, τί
 γὰρ

Ocia, iam in puluerem uer-
 sum, hæc etia iam sunt, ani-
 maduertas igitur uelim, quem
 tertium corpori esse intelligas
 patrem. Hæc. Audaces,
 atq; sophista, sed quod nomen
 tibi est? Diog. Diogenis Sino-
 rei imago, ipse autem, per Ior-
 uem, minime cum dijs immor-
 talibus, sed cum mortuorum
 optimis conuersor. Homerum
 atque huiusmodi fabulas de-
 ridens.

Menippi & Tantali.

Quid cūctas ὦ Tantalus, aut
 quid eum deploras fortunam,
 stagnans immensus Tantalus.
 Quoniam si enecor Meni-
 ppe. Menippus. Usque adeo pi-
 gres atque iners, uti non uel
 pronus incumbens bibere po-
 tis, uel caua uola hauriens?
 Tantalus. Nihil proficere si
 procumbam, refugit enim a-
 qua sumus, atque me propius ad-
 moueri senserit, quod si quan-
 do hausero, oriq; coner appli-
 care, prius effluxit, quàm sum-
 ma rigem labiis. Acq; inter digi-
 tos effluens aqua, haud scio quo
 modo rursus manū meā a rīdā
 relinquit. Men. Prodigiousum
 quiddam de te narras Tantalus,
 uetūm dic mihi isthuc ipsum,
 quoniam

quorsum opus est bibere, quum corpore careas, nam illud quod esurire poterat, aut sitire, in Lybia sepultum est. Cacerionem eu quum sis animus quum post bas aut sitire queas aut bibe- re. Tan. Aequi hoc ipsum supplicij genus est, ut anima perinde quasi corpus sit, ita sitas. Menip. Age, hoc ita habere credimus, quandoquidem affirmas te sitiri punire. At quid tunc acerbi tibi poteris accidere? Nam necuis ne potus inopia moriare? At equidem haud uideo alteros inferos, si quis hoc relinquat, neque locum alium in quem morte demigres quisquam. Tanta. Recte tu quidem dicis, verum hoc ipsum supplicij genus est sitire, quum nihil sit opus. Men. Desiris Tantale, et uti verum tibi faciat, non al- lia potum uideris egere quam ne- gatio mero, nam diuersum quid- am praeeris, ut quos canes tibi osi momorderint ut qui non a- quam quemadmodum illi sed si- tim horreas. Tan. Ne uetatū quidem recusarim bibere Menippe si liceat modo. M. Boni es animo Tantale, certū habens nūquā fore ut uel tu uel reliquorum manium quisquam bibas,

Nec

γὰρ δὲ ἐν τοῖς πύλαις· οὐ γὰρ αὖτις
μα ἔχουσιν ἀλλ' ἐκείνῃ μὲν
ὅτι ἀνδρῶν περὶ τὰ πύλαις, ἐπὶ
καὶ τοῖς πύλαις καὶ ἀνδρῶν ἐκείνῃ
ταῖς. οὐ δὲ ὁ ψυχὴ, πῶς αὖ
ἴτε ὁ δὲ ψυχὴ, ὁ πῖναι; Ταύ.
τοῖς αὐτοῖς ὁ ἑλπίσιν ἐστὶν, καὶ
ἀνδρῶν καὶ τῶν ψυχῶν ἐκείνῃ
μα οὐκ αὖ. Μί. ἀλλὰ οὐκ αὖ
μὲν· ὁ δὲ πῶς οὐκ αὖ, ἐκείνῃ
καὶ τῶ δὲ ψυχὴ ἑλπίσιν ἐστὶν.
τὸ δὲ ὁ πῶς τὸ ἀνδρῶν ἐστὶν
ὁ δὲ πῶς καὶ ἐκείνῃ τῶ πῶς
τὸ ἀνδρῶν; οὐχ ἴσως γὰρ
ἀλλοιὸν μετὰ τῶν πύλαις, ὁ
δὲ πῶς ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἐκείνῃ
τῶ πῶς. Ταύ. ἴσως μὲν
λίγας, καὶ τοτὸ δὲ οὐκ
μὲν τῶ ἑλπίσιν, τὸ
ἐκείνῃ πῶς, καὶ ἐκείνῃ
ἐκείνῃ. Μί. καὶ ὁ Ταύ.
ταῖς, καὶ ὁ ἐκείνῃ πῶς
τὸ ἀνδρῶν ἐκείνῃ, ἐκείνῃ
τῶ γὰρ ἐκείνῃ ἐκείνῃ.
ὁ δὲ τῶ πῶς τῶ πῶς ἐκείνῃ
τῶ πῶς ἐκείνῃ ἐκείνῃ.
ἐκείνῃ πῶς, ἐκείνῃ
ἐκείνῃ. Μί. δὲ πῶς ὁ Ταύ.
ταῖς, ὁ δὲ, οὐ, ἐκείνῃ
ἐκείνῃ τῶ πῶς ἐκείνῃ.
ἐκείνῃ

vide pro
B. b. e. h. e. l. l.
b. o. r. i. u. m.

ἀλλ' αὐτοὺς γὰρ, καὶ τοὶ οὐ
πῶντος ὡς πρὸς σὺν ἡ κατα-
σκευῇ διέψωσι, ἥ ὕδατος αὐ-
τοὺς ἐχέουσι μέλει.

Μένειππος καὶ Ἑρμῆς.

Πῶς δὲ οἱ ἡσυχάζουσιν, ὅ-
τε καὶ αὐτὸς Ἑρμῆς; φασὶ γὰρ
πρὸς μετὰ τὸν ὄντα. Ἑρ. οὐ
πολλὰ μὲν ὅτι Μένειππος. πολλὴν
ἀλλ' ἐκείνου αὐτοῦ ἀπείρη-
τον, ὡς ἐπὶ τὰ διψήσια, οὐδ' αὖ
Χάριτος τίς ἐστι, καὶ ὁ Νάρκισ-
σος, καὶ Νηρέας, καὶ Ἀχιλλεύς,
καὶ Τυρρῶς, καὶ Ἑλένη,
καὶ Λέδα, καὶ ὁ ἄλλος
τὰ ἀρχαῖα ἡσυχάζοντες.
Μ. ὅτι μὲν ὁρῶ, καὶ ἡσυχάζου-
σιν, τῶν σαρκῶν γυμνά, ὅ-
μοια τὰ πολλὰ. Ἑρ. καὶ μὲν
ἐκείνους ἔστιν, ἃ πάντες οἱ
ποιοῦσιν. ὁ δὲ μὲν ὄντα τὰ
ὅσα, ὡς σὺ ἰσχυρῶς, καταφρο-
νῶν. Μ. ὅμως πῶς Ἑλένη
μὲν αὐτῶν. οὐ γὰρ αὐτὴ διψ-
ήσασιν ἔργον. Ἑρ. τὰ τὸ καὶ
οἶον ὅτι Ἑλένη ἔστιν. Μ. ὅτι
αὐτὴ χίμαιρα οὐδ' αὖτε ποιοῦ-
σιν, ἀλλ' αὐτὴ ἀπείρητος τῆς
ἡσυχίας, καὶ τοῦτο οἱ ἰσχυ-
ρον Ἑλένης τε καὶ βαρβάρων,
ἢ τῶν αὐτῶν πόλεως αὐτῶν.
φασι γινέσθαι; Ἑρ. ἀλλ'
οὐκ ἔστιν ὅτι Μένειππος ἴσως αὐ-
τῶν γυναικῶν. ἴφους γὰρ αὐ-
τοὺς

Nec enim fieri potest, quāquā
non omnibus quēadmodū tibi,
pœna adiudicata est ut siciant,
aqua illos non expectante.

Menippi & Mercurij. 57

Ac ubi nūc formosi illi sunt, ac
formosæ Mercuri ducito me da-
cetofī, utpote totē huc p̄fectū
bos p̄icē. M. Haud mihi tibi p̄-
ociū Menippe, quin tu iſtibus ip-
se ē loco dextrorsū oculos defle-
ctē. Illic et Hyacinthus est, &
Narcissus ille, & Nireus, &
Achilles, & Tyro, et Helena,
& Leda, breuiter qui quid est
ueterū formatū. M. Equidē præ-
ter ossa nihil uideo caluaria q̄
carnib. renudatas, iter quæ cū
nihil sit omnino discriminis. M.
Acqui hæc sunt quæ p̄occe cū-
cti mirantur ac celebrant, ossa scē-
licet quæ tu uideris cōtemnere.
M. Ac Helenam salcē mihi
communis, nam ip̄e quidem
hanc quædā dignū p̄ere. M. Hæc
uide, nec caluaria. Helena est.
M. Et hanc salcē ossis gra-
tū, mille nunc et uniuersæ
Græcia actō delectu, ut imple-
ta tantaq̄ tū Græcorū, tū Bar-
barorū multitudō ossibus, tot ur-
bes sunt euerſæ. Men. Ceterū
Menippe nō uidisti mulierem
hanc uiuant, quod si fecisses;
h. a. fort

forſan diceret tu quoq̃, uirum dū
uim non eſſe. Pro ea muliere
diu tolerare labores. . . Alioqui
ſi quis flores etiā arefactos mar-
cidosq̃ contempletur, poſtea
quam coloris decus abie. erunt,
deformes nimirum uideantur.
Ac iſdem donec florent colo-
renq̃ obtinent, ſunt ſpecioſiſ-
ſimi. Menippus. Et uide
illud iam demum Mercuri, ſi
Græci non intellexerunt ſeſe
pro re u, que adeo momentanea,
que ſi tam facile emareſcere,
elaborare. Merc. Haud mihi
ualet tecum Philoſophari, qua
re delecto loco ubicunq̃ ue-
lis, proſterne te met ac recum-
be. nubi tam alie ſunt tradu. en-
da umōia.

58 *Acæci, Proteſilai, Menei-
lai, ac Pari-
dis.*

Quum ibrem, Proteſilæ
in Helenam ueniens, ſtrangu-
lus illoni Proteſilæus. Quia ha-
nus cauſa. Acæce, impreſſeſſa
quidem domo reſiſta, et uir-
dua uxore quam nuper duxi,
reddite, moriens ſum. . . Acæc.
Accuſe igitur Menelæū, qui
eos omnes pro e. li coniug. rei-
cuperauit, contra Troiam du-
xit. Men. Nequaquam me.

ſed

ἢ οὐ ἀνέμειπτον εἶναι, τοιῷ
δ' ἀμφὶ γυναικὶ πολλὸν χρέ-
ον ἄλγιστα πάσχειν. ἰπὰ καὶ
τὰ ἀνδρ. ξηρὰ ἵντα, εἴ τις
βλῖπτοι ἀποβιβάσκοντα πλὴν
βαρύν, ἀμορφα δ' ἀπαιεῖται αὐ-
τῷ δ' ἴφαι. ὅτι μὲν τοι ἀνδρ.,
καὶ ἵχει πλὴν χροαῖν, καὶ ἀλλή-
γα ἔτην. Μν. εὖ. οὐκ οὐκ ποτὶ
ὧς ἐμὲ δαυμάζω, εἰ μὴ συνο-
νίδαν οἱ Ἀχαιοὶ περὶ πρῶ-
γματι. οὕτως ἐλίζοχρονία,
καὶ παρὶς ἀπαιεῖται. πο-
νοῦντο. Ερ. οὐ σχολή μοι
ὧς Μενέλαον, συμφοροσφῆν
σοι. ὡς τὶ ἔτι λυξάμεν. τό-
πην, εὐτα αὐτὸ ἴδινος, καὶ ἴσο
καταβαστῶν σιχαίην. ἰγὼ δ',
τὸς ἄλλων σιχαίης ὁδομην
λόνσομαι.

*Αἰακῶ, Πρωτεύειλας, Μι-
νιδῶ, καὶ Πάρι-
δος. Δι.*

Τὶ ἄγχεις ὧς Πρωτεύειλας
πλὴν Ελένης προσπύων;
Πρω. εἰ διατάντω ὧς Αἰα-
κὴ ἀπὸ πύων, ὁμιταλὸν μὲν
ἢ δόμον κατακλιπῶν, χέρας
τι πλὴν νιγάρων γυναικα.
Δι. αἰτῶ τοι ὡς ὧς Μενέλαον
ερ, εἰς τις ὁμῶς ὑπὲρ τοιαύ-
της γυναικὸς ἐπὶ Τροίαν ὄγα-
γην. Πρω. οὐ λυγρὸς, ἰκείνορ
μοι ἀνιστῆν, Μν. δὲ ἰμὶ
ὧ

ΔΙΑΤΙΤΙ, ἀλλὰ δίκαιοτι
 οὐ γὰρ Πάρι, δὲ ἡμῶν τοῖς
 οὐ τῶν γυναικῶν παρὰ τὰ αὐ-
 τὰ δίκαια ἔχοντο ἀρπάζ-
 σαι. οὐτὶς γὰρ οὐχ ὑπὸ σὺ
 μέντοι, ἀλλ' ὑπὸ αὐτῶν Ελ-
 λήνων τε καὶ βαρβάρων ἔ-
 ρητο ἀρχιθεῖν, τοσούτοις
 δαπάναις αἰετὶ γιγνέμε-
 ναι. Πρω. ἄμεινον οὕτω. σὶ
 πειθαρχεῖς ὡς δίσπαρι, οὐκ
 ἀφύστω ποτε ἀπὸ τῶν χει-
 ρῶν. Πά. ἄδικα ποιεῖς ὡς
 Πρωτόβιλαι, καὶ ταῦτα, ἐ-
 μόνιχον ἵστασαι. ἄρωτι-
 κός γάρ καὶ αὐτός εἰμι, καὶ
 τῷ αὐτῷ θιῶν ἡσυχάζω. αἰ-
 εῖδα δ' ὡς ἀκούσας τί ἴ-
 σθι, καὶ τίς ἡμᾶς δαίμων
 ἔχει σῶντα αὐτοῖς ἰδίᾳ. καὶ ἀ-
 δυνάτον ἔστιν αὐτοῖς αἰ-
 εῖναι αὐτῷ. Πρω. οὐ δύναται.
 εἰδὲ οὖν μοι τὴν ἔρως αἰ-
 ταῦδα λαβόντα δυνάτον ὦ.
 Αἰ. ἰγὼ σοὶ καὶ περὶ τοῦ
 ρητοῦ ἀποκρινοῦμαι τὰ δί-
 καια. φύσει γὰρ αὐτοῖς μὲν,
 τοῖς ἄλλοις τῷ Πάρι δὲ ἵσως γι-
 γνοῦντα αἰετὶ. τοῖς δα-
 νάτοις δὲ σοὶ, εὐδύναι ἄλ-
 λου ὡς Πρωτόβιλαι, ἢ σιαν-
 τόν. ὅς ἐστιν ἡμετέρος τῆς
 εὐχόμεν γυναικός, ἡπεὶ
 προσεβίβηκε τῇ Τρωάδι,

ἔτι

sed multo iustius Paridem, qui
 hospiti mihi, uxorem contra om-
 nem ius eripuit. Hic enim non
 modo ab te, verum ab omni-
 bus cum Græcis tum Barbaris
 meritis strangulari debebat, ut
 qui tam multis, mortis causa
 extiterit. Prot. Melius hoc.
 Proinde malè nominate. Pa-
 ri, nunquam te dimittam è ma-
 nibus Paris. Iniuriam Adeo-
 num facis Protesilæ, idq̃ eo
 magis, quod eandem tecum ar-
 tem exerceo. Nam & amor
 etiam deditus ipse sum, & ab
 eodẽ deo quasi iunctus teneor.
 Nosti autem quod quædã sunt,
 quæ multis nobis geruntur, &
 nescio quis deus nos ducit, quo-
 cunque ipsi placet, acq̃ impos-
 sibile est, illi repugnare. Prot.
 Rectè dicis. Venerunt igitur Cu-
 pidinem ipsum hic comprehen-
 dere mihi liceat. Acas. Ac e-
 go etiam pro Cupidine tibi rei-
 spondebo, quæ iusta videntur.
 Sic enim ille dicet, Sese qui-
 dem Paridi fuisse fortassis cau-
 sam amandi, sed mortis causam
 tibi fuisse neminem aliũ, quàm
 te ipsum, Protesilæ, qui clam
 uxore nuper ducta, perquam
 appropinquabatis Troadi,

h. i. ita

ita oī cōscripto piculo, et uelut de
spatius ante reliquos cōs in litte-
re uisisti. gloria uimū cupidus.
propter quā et fr. nris in eg. e. u-
namū accusus fuisse. P. Proinde
ego pro me ipso, tibi, *Acace*,
respondēdo, multo iustiora, q. tu.
Nep. n. ego tibi horum causa
fui, sed factū, et qd rā inde ab ini-
cio mea praeḡstinatū fuerat. A.
Probe, quid ergo istos accusas?

59 Menippi et *Acaci*.

Per *Platonē*, ἢ *Acace*, expo-
ne tibi, quaeso, hic quae apud iste-
ros sūt, oia. Ac. Haud facile,
Menippe, oia. Verū quae summa
ei et uelut p. capita iudicari pos-
sunt haec accipe. Hic qdē, quod
Cerberus sit, nosti. Deinde et
portitorē hūc nosti, q. te traxerit.
praeterea et *Iacū*, et *Pyriphlei-
gethōi* cōiā uidisti, cū ingressus es.
M. Noui haec, et praeterea te
quodā, qd hic in uestibulo sedes,
aeq. aditū obseruas. Et iā regē
ipsum uidi, et *Furias*. Homi-
ne uero prius, quaeso, cōstede, et
maximē eos, q. inter ceteros no-
biliores fuisse. Ac. Hic qdē *A-
gamēnon* est, ille autē *Achilles*.
Rursum hic *Idomeneus*, qui p-
rius ab *Ides*, post hunc *Vlysses*.
Deinceps *Aiax* et *Diomedes*,
et ceteri graecorū praestāciβimi
Men.

οὕτω φιλοκτοδύως καὶ ἀπὸ
νεοκαμζύως προπέμψας τ-
ῶν ἡλλων, δίδης ὄρα δ' αὖτε, δὲ
ὅτι πρῶτον ἐν τῇ ἀποδόσει
ἀπὸ τοῦ οὐνοῦ καὶ ἐν ἱ-
μαί τοι οὐδ' αἰανὶ ἀπὸ τοῦ
οὐνοῦ ἀναιήσονται. ἐγὼ ἰ-
σὼν τούτων αἰτιῶμαι, ἀλλ' ὅ-
μως, καὶ τὸ δὲ ἀρχαῖς ὅτι
ἐπικυλῶνται, αἰ. ἐρῶτε, τί
οὐκ ἐστὶ αἰτία;

Μένιππος καὶ Αἰανῆς.

Πρὸς τὸν Πλάτωνα, ὁ
Αἰανὶς, ἐρῶν γὰρ αἰ μὲν τὰ
ἐν αὐτοῦ παύτα. αἰ. οὐ γὰρ
δίδωμι ὁ Μένιππος ἀπαντα.
ἴσα μὲν τοι ἱερὰ καὶ ἁγία,
μαίνονται. οὐ γὰρ μὲν, ὅτι
Κερβεὸς ἐστίν, οἶδα. καὶ
τὸν ποσειδάωνα ποσειδῶνα, ὅτι
ἀπὸ τοῦ οὐνοῦ, καὶ τὸν ἰάκωνα,
καὶ τὸν πυριφλεγέθωνα ἢ
ἀπὸ τοῦ οὐνοῦ. αἰ. οὐ
ἀπαντα, καὶ σὶ, ὅτι πρῶ-
τον. καὶ τὸν βασιλέα ἄ-
γαν, καὶ τὰς ἑρμῆας. τοὺς
δ' ἀνδράποδες μὲν τοὺς πᾶσι
λαὶ ἁγίους, καὶ μάλιστα τοὺς
ἐπιστάτους αὐτῶν. αἰ. οὐ
καὶ μὲν ἀγαμέμνονα, οὐ καὶ
δ' Ἀχαιούς, οὐ καὶ Ἰφί-
κλῆα πρῶτον, ἵππετα Ὀδυσ-
σεύς, ἤτα Αἴας, καὶ Διομή-
δης, καὶ οἱ ἄριστοι τῶν ἡλλων.

Μί.

Μένειπας· βαβαὶ ὅμοι,
 εἴ σοι τῶν ῥαψωδιῶν τὰ
 κεφάλαια χαμαὶ ἱερπταί,
 ἄγρυπα, καὶ ἄμορφα, ὡς
 οἱ πάντα, καὶ λῦς· πο-
 λὺς, ἀμειλίχῃς ἂν ἀληθῶς
 ἐκρίνω. οὐ· δὲ ἢ Αἰακὶ
 καὶ, τίς ἐστὶ; Αἰ. Κρόισος
 εἶναι. οὐ· δὲ Κρόισος· ὃ
 δ' ἐπὶ αὐτὸν, Σαρδανά-
 παλος· ὃ δ' ἐπὶ τούτῳ,
 Μίδας· ἰκάνει· δὲ, Ξέρ-
 ξης. Μί. ἄρα σὶ ὦ βῆδ' ἀρ-
 μα ὃ Ἑλλὰς ἱφειλὶ, συν-
 γινῶτα μὲν τὸν Ἑλλήσπον-
 τος, διὰ ἣ τῶν ὄρων πλάγῃ
 ἐπιδυμοῦντα; οἶ· δὲ καὶ
 ὃ Κρόισός ἐστιν; τὸν Σαρ-
 δανάπαλον δὲ ὦ Αἰακί, πα-
 τάξαι μοι κατὰ κίρην ἐν
 πίρῃ μου. Αἰ. μεδ' αὖτως.
 Διαδρύψαι γὰρ αὐτὸ τὸ κρα-
 σίον, γυναικῶν ὄν. Μέν.
 οὐνοῦ ἀλλὰ προσπύψαι
 καὶ γὰρ πάντως ἀνδρογύ-
 νῳ ἐστὶ. Αἰ. βούλει σὶ ἐν
 παιδείῃ καὶ τὰς σιφῆς; Μί.
 οὐκ. οὐ· Δία γὰρ. Αἰ. πρῶ-
 τος οὗτός σοι ὁ Πυθαγόρας
 ὄν. Μέν. π. χαῖρ' ὦ Εὐχόρ-
 βι, ὃ Ἀπολλεῖον, ὃ εἶ, τι αὖ ἐν
 δίδωμι. Πυ. οὐ· καὶ σὺ γὰρ ὦ
 Μένειπας. Μί. ἀνέχεσθαι
 ὃ μέγας ἰστί σοι; Πυ. οὐ γάρ.
 ἀλλὰ

M. Pape Homere, ut ibi Ra-
 psodiarū euarū capita. humi p-
 lecta iacēt, ignobilia ei q̄ obscu-
 ra, cinis ac pulvis via est puer-
 mēa, deniq̄ uerē, ut abs te di-
 ctum est, caput infirma est ca-
 dūca. Sed hic, Aecce, cui nō
 est. Aecce. Cuius est. Ille autē
 Cuius, et iuxta ipsū Sarda-
 napalus. Vixta hos autē Mī-
 das, et deinceps hic Xerxes.
 Men. Ecce. ὃ sceleris tota ex-
 hortat Græcia: iungens pons
 ebus Hellespontū, et per ipsos
 montes nauibus transire affe-
 ctantem: Qualis uero est ipse
 Cræsus est? Cæterū, Sardana-
 palo, quaeso, hunc Aecce, per-
 mittere, ut deinceps caput, infli-
 cto colapso. Aecce. Nequa-
 quam. Continuetes enim ipsi
 caluaria, muliebri ac fragilis
 adeo cum sit. Men. Aecce
 tamen amplexabor illū, ut pote
 senem ac mulierosum plane.
 Aecce. Vix ne tibi ostendā. et
 doctos illos M. Per Iouē etiā.
 Aecce. Primus eni hic tibi Pyr-
 thagoras est. M. Salue Euphor-
 bi, siue Apollo, siue deniq̄ q̄
 cuiq̄ uoles. Pyth. Ita sanē, et
 tu utiq̄ Menippe. Me. Quidē
 an non amplius aureum istud
 fetus habes? Pyth. Non
 k + sed

sed age cedo, siquid mēducabile
tibi hēc pēra istsi. M. Fabas ha-
bet, quare nihil hic ē, q̄ tu mēdu-
care queas. P. Da modo. Nā
hic apud manes alia dogmata
ac p̄instituta dūci, nēpe, q̄ ni-
hil hic iter se similes sunt, sēte
& patranū cesticuli. Acas.
Porro hic Solō est, filius Exce-
stidis, praececeatle Thales, &
iuxta ipsos Pythagoras, & ceteri
ille s̄ p̄tē aīa cēs sunt, ut videt?
Men. Laeti hi sunt Aeace, soli
atque alacres praeter ceteros.
Sed hic op̄tēuā cinere, iēquā
subone uetus panis aliois hic
crebris p̄stibus quasi suffertus
fuit, quis nē p̄tē
Emp̄. Menippe sumus, illas ab
Aeace mēte huc p̄fectas. M.
O Menippe, quare, quid obse-
ctas, uideras tibi, uirtutis sum-
mae uirtutes Aeace uirtutes?
Emp̄. Insania quaedā. Menip-
pe. M. Nō per Iouē, sed inanis
quā dī gloria affectatio, & fa-
stus, & multa demētia. Haec te
cōstagnare fecerūt, unā cū ip̄s
crepidis, cū dignus minimē es
ses. Verū unē nihil tibi cōmētū
istud profuit, deprehensus enim
es & ip̄e mortuus. Ceterū So-
crates ille, Aeace ubi hucorū
tandē est? Acas. Cū Nestore

ἀλλὰ φέρι ἴδω, εἰ τι σὺ ἰδῶς
Διμορ ἢ πόρᾳ ἔχει. Μι. ἔνι
ἀμυνε ὦ γὰρ. ὥς τε οὐ τὰ
τῶσσι ἰδῶ Διμορ. Πυ. Διὸ
μόνον, ἄλλα παρὰ νικητῶν
δόγματα ἱμαδον γὰρ, ὡς ἰ-
δὲν ἴσον κύαμοι, καὶ λιφα-
λαὶ τοκήων ἐνθάδε. Αἰ. οὐ
τὸ δὲ Σόλων ὁ Εὐκλεί-
δης, καὶ Θάλης ἱκέει. καὶ
παρ' αὐτοῖς, Πυθαγόρας, καὶ
οἱ ἄλλοι. ἰπλά δὲ πάντες
εἰσὶν, ὡς ἔργον. Μι. ἄλλοι
οὗτοι ὦ Διανὲ μόνον, καὶ φα-
δρεῖ τῶν ἄλλων. ὁ δὲ σοφ-
δὲ πάλιν, ὥς ὅτι ἱγνυ-
φίς αἵ τινες, ἰ τὰς φλυκταί-
τας δὲ ὁ βέλτερος, τίς ἴ-
σιν; Αἰ. Εὐκλείδης ὁ Μι-
σιππῆς, ὁ μὲν γὰρ ἀπὸ τοῦ Αἰ-
τῆος παρῶν. Μι. ὦ χαλῶ-
πον βέλτερος, τί παδὼν σκε-
τῶν δὲ τοῦς καλῶν ἐνθάδε.
Αἰ. τὰ. μελαγχολία τίς
ὦ Μένιππῆ. Μι. οὐ μὰ Δία,
ἀλλὰ κοροδοξία, καὶ τυφοί,
καὶ πολλὰ κέρυθα. τὰ οὐτά
σε ἀπολωδράκωσας αὐτὰς
κρυπῖσιν οὐκ ὀφείλεις ἴστα,
πάλιν ἀλλ' οὐδέ σε τὸ σο-
φισμα ἀνέσσω. ἰρωράδης
γὰρ τὸν νῶν. ὁ Σωκράτης
δὲ ὁ Αἰανὲς, πῶς ποτὶ αἰ-
ετὰ ἐστὶν ἰ. μετὰ Ν. σοφίᾳ,
καὶ

Παλαμήδους ἱκέτης ἐλθὼν ἔτι
 τὰ πολλὰ. Μὲν. ὁμοίαν ἰδέσθαι
 ἑαυτὸν ἰδέσθαι, εἰ παρὰ
 πολλοὺς ἔστιν. Αἰ. ἔστι τὴν
 Παλαμῆδα; Μὲν. ἅπαντες
 Παλαμῆδοί εἰσι. ὡς τὴν αὐτήν
 αὐτὴν εἶναι τοτὶ το γυναικῶνα.
 Αἰ. τὴν σιμὸν λέγεις. Μὲν. καὶ
 τοῦτο ὁμοίον. οἱ μοι γὰρ ἅπαντες. Σω. ἰ
 καὶ Σωκράτης ὁ Μενίππει; Μεν.
 καὶ μάλα ὁ Σωκράτης. Σω. τί
 τὰ ἐν ἀδύναμι; Μὲν. οἱ τῶν
 οὐρανῶν φιλοσοφῶν λόγοι, καὶ
 τὰ γινώσκοντα καὶ τὰ βελούματα
 ἀδύναμι, ἀλλὰ τὰ πολλὰ, ἀλλὰ
 οἱ φιλόσοφοι. Σω. Μάλα πολλοὺς
 ἴσθης. Μὲν. τὰ δὲ ἄλλα
 ἴσθης οἶμαι, εἰς ἃ καὶ παρὰ
 σοὶ Ἀρίστιππος, καὶ Πλάτων
 αὐτοὶ. ὁ μὲν ἀπεργάζετο τὸν
 νόμον, ὁ δὲ τοῦτο ἐν Σικελίᾳ
 τυραννίδος ἰδὼν ἀφῆκεν. Σω. περὶ
 τοῦ ἀδύναμι; Μεν. οὐδὲν ἄλλο
 ἔστιν. τὰ γὰρ τοιαῦτα πάντες
 οὐκ οἶμαι δύνασθαι, ἀλλὰ γινώσκειν
 καὶ πάντα ἰσχυροῦναι ταῦτα.
 Αἰ. γὰρ οἶμαι τὰ πολλὰ δύνασθαι,
 οὐδὲν ἄλλο. Σω. καὶ οὐκ ἴσθης
 ταῦτα

ac Palamede ille plerumq; nu-
 gatur. Men. Ceterum et
 meo videre ipsum. sic ubi loco-
 rum hic foret. Aias. Vides
 ne caluum illum? Men. Ac
 omnes hic calui sunt quare con-
 muni aequè nocetio hæc fuerit.
 Aias. Simum istum dico.
 Men. Etiam hoc simile om-
 nium est. Nam et sumi omnes
 sunt. Socr. Me ne quæris
 Menippe? Men. Te ipsum
 Socrates. Soc. Quo pacto
 res Athenis se habent? Men.
 Multi iuniorum philosophari
 se proficuntur. Ac habitum cer-
 te ipsum, et incessum si quis as-
 piciat, meri philosophi videntur,
 admodum multi. Ceterum
 autem iudicium opinor, qualis et
 Aristippus huc ad te venerit,
 et Plato ipse, aliter quidem or-
 lens unguentia, aliter autem in
 Sicilia tyrannis adulari doctus.
 Socr. Ac de me quid sentiunt?
 Men. Beatus, Socrates, qui
 speriam es, quod ad huiusmodi
 res utiq; pertinet. Omnes itaq;
 te admirabilem fuisse virum
 existimant, atq; omnia cognov-
 isse hæc (deceat enim opinor,
 verum hic dicere) cum nihil sci-
 res. Soc. Et ipse dicebam hæc

ad illos. sed illi tū simulationem
quandā, eam rem esse putabās.

Men. Sed quidnam isti sunt cir-
ca te? *Soc.* Charmides, Menip-
pe, et Phædrus, et Clinia fili-
us ille. *Men.* Euge, Socrates
quoniā et hic artem tuam exer-
ces, neque formosos istos negli-
gis. *Soc.* Quid enim aliud quod
quidem suavius sit, agere? Sed
huc propius nobiscum recūbe,
si uidetur. *Men.* Non. per Io-
uē.

*Ad Cræsum enim et Sar-
damapatē, redeo. prope illos ha-
bitaturus. Videor quippe mihi,
nō pauca habiturus ibi esse, quæ
videam, quando plorantes illos
audiam. Atas. Et ego quofu-
iam abeo, ne quis motuorum
clam nobis subducatur sese. Plei-
ta paucē alia uidebis Menip-
pe, quando iterū conueniemus.*

Men. Abeas licet nunc et hæc
Acceuidisse sufficit.

80

Menippi et Cerberi.

Hæc Cerbere, quādoquē mi-
hi tecū cognatio quædā interce-
dit, cū et ipse sim canis, dic mi-
hi per Scygiā paludē, quō se habe-
bat Socrates, cum huc accede-
ret. Verisimile ē autē te, deus cū
sis, nō latrare modo, utrūcūq; hu-
mano more loq̃, si quando uelis.

Cer. Quā procul adhuc abesses
Men

πρὸς αὐτούς. εἰ δὲ, ἀρμόζον
ᾧ ἐστὶ τὸ πρᾶγμα ᾧ ἐστὶ. Μὲν-
νίδε δὲ αὐτοὶ εἰσιν οἱ πε-
ρί σοι; *Σω.* Χαρμίδος ὁ Κρι-
σιππὶ, καὶ Φαῖδρος, καὶ Κλινί-
ου τοῦ Κλειίου. Μοῦ. Οὐκ ἔστι
Σόκρας ἔτι, ἐπεὶ ἐξέστη ἀπὸ τῆς
ταύτης σαυτοῦ τύχης, καὶ
οὐκ ἐλθὼν ἐστὶ τῶν καλῶν.
Σω. εἰ γὰρ αὖ ἄλλος ὁ δεινός
πράττειμι; ἀλλὰ πλεοῖον
ἡμῶν κατακείναι, εἰ δὲ καὶ
Μέν. μὰ Διὶ ἐπὶ τὸν Κρα-
σὸν γὰρ καὶ Σαρδάμαπα-
τον ἄπαιμι, πολλοὶ γὰρ εἰκάζου-
σιν αὐτῶν. ἵστικα γοῦν οὐκ
ἐλθὼν γινώσκουσι, εἰ μὴ ἴσιν
τῶν ἀπείρων. Αἰ. ὡς γὰρ ἔ-
στι ἄπαιμι, μὴ καὶ τις ἡμῶν
εἰκάζῃ λάθρα διαφυγόν. τὰ
πολλὰ δ' ἐν αὐτῷ ὅφρα ὦ Μεν-
νίππι. Μέν. ἄπειμι. καὶ ταῦτα
εἰ γὰρ ἵκανα ὦ Διανί.

*Μένιππον καὶ Κίρ-
βον.*

ὦ Κίρβον, συγγνώμη γὰρ
εἰμι σοι, ὡς καὶ αὐτὸς
ᾤον, ἀπὶ μοι πρὸς τῆς Στυ-
γὸς, εἴτε ἢ ὁ Σωκράτης ὁ
πέτε κατὰ πρὸς ὑμᾶς. εἰ
καὶ δὲ σὺ θεὸς ὄντας, μὴ ὕμναι
κατὰ μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
θνητῶς φιλῶντας ἐπὶ
ἰδίῳ. Κίρ. πρὸς αὐτὸν
μὲν

ὅς ἔστι Μενίππης, σκοτάσαι
 ἡμῶν ἰδέσθαι ἅ ῥ' ἰπλῶ προσώ-
 πῳ προσωιδίαι, καὶ οὐ παύ-
 σαι δίδεσθαι τὴν θανάτου δό-
 κῆν. καὶ τοτ' ἰμαλῶσαι τοῖς
 ἑμὶ το σομίεν ἰσθῆσιν ἰδύ-
 ναι. ἰπεί δὲ κατ' ἐκνύσσο ἔ-
 ρω το χάσματι, καὶ ἔδει
 τὴν ἵππον, καὶ ὡς ἴτι διαμεί-
 λοντα αὐτὴν δακῶν τῷ κω-
 μάτῳ, κατ' ἰσπκοα το πεδίον.
 ὅτε πρὸ τὰ βριφο ἰακύνθῳ, καὶ
 τὰ ἰαστο παυδία ὠδύριτο,
 καὶ παυτοῖς ἰσθῆσιν. Μί.
 οὐκ ἔστι σοφιστὴς ὁ αὐδρῆπος
 ἔμ, καὶ οὐκ ἄλλωδ' ἐκ πα-
 φρῆσιν το πρῶματι. Κίρ.
 οὐκ. ἀλλ' ἰπεί πρὸ αὐτοῦ καὶ
 οὐ αὐτὸ ἰώμα, ἡπαυδρῶν
 οὐκ. ὡς δὲ δὲ αὐτὸν ἄνθρω-
 πῳ ἰσθῆσιν, ἰπεί πρὸ ἰ-
 δει παυδῶν, ὡς δαυδρῶν
 παυ οἱ θιαταί. καὶ ἔλως, πρὶ
 ῥὶ παύων γι τῶν τοιούτων
 εἰπῶν αὐτὸ ἰσθῆσιν, ἡμῶν τοῦ
 σομίον τοῦ μαυροῖ, καὶ αὐ-
 δρῶν. τὰ δ' ἐν δαυδρῶν, ἰ-
 λυγῶ ἀκρῶν. Μί. ἰσθῆ-
 σιν ὡς οἱ ἡπαυδρῶν
 ἰσθῆσιν. Κίρ. μὲν ὡς Μί,
 οὐκ ἔστι σοφιστὴς, καὶ
 Διογένης πρὸ σῶ, ἰπεί μὲν αὐ-
 αγκρῶν ἰσθῆσιν, μὲν δ'
 αὐδρῶν, ἀλλ' ἰσθῆσιν οἱ

Menippe, uisus ē iōlāti atq; in
 terrico adire uultu, perinde qua-
 si mortē nihil omnino formida-
 ret, tā ῥα hoc ipsum uellet ἴς. q
 specul' a specus ingressu subit,
 ostēdere, uerū simulatq; de specie
 in hiatū uidetq; pfundū atq; a-
 erū antri recessū, simulq; ego cū
 ἔλατ ἐκ αὐτῶν ac onico mort' i pe-
 de correptū detraxerē, infantiū
 ritu eiuiabat, suosq; deplorabat
 liberos, nihilq; nō faciebat i oēm
 specie se se cōuertēs. M. Nūgi-
 ur fucate sapiens erat ille, neq;
 uerē mortē cōtēnebat? C. Haud
 uerē, ceterū ubi uidet id esse ne-
 cesse, audaciā quādā prae se fere-
 bat, quasi uerō uolēs id esse pas-
 surus, q; alioq; uolēs nolēs tamē
 omnino fuerat ferēdū, uidelicet:
 quo spectatoribus esset miracu-
 lo. Eqdē illud in corū de uiris istī
 usmodi uerē possum dicere, ad
 fauces usq; specus intrepidū tūc
 ac fortes, porro intus cū sunt, ni-
 hil mollius neq; fractius M. Ce-
 ceterum ego quoniam animo ubi
 uisus sum subisse specum? Cer.
 Unus mortalium Menippe, sic
 tibi uisus es subire, ut tuo dig-
 num erat genere, q; prior te
 Diogenes propterea quod neu-
 tiquam ad aeli subieritis, aut
 intrusi, uerum cum ultronei,

eum videntes, atq[ue] omnibus pro
rare renunciantes.

i Charontis & Menippi.

Redde navulū scelestē. Men.
Vociferare, siquidem isthuc tibi
voluptati est Charō. Charon.

Redde, inquam, quod pro traie
ctione debes. Men. Haudqua
quā auferre queas ab eo qui nō
habeat. C. An est quispiā, qui
ne obulū quidē habeat? M. Sic
ne alius quispiā praeterea equi
dē ignoro, ipse certē nō habeo.

C. Aique praefo. abo te p[ro] Diē
impurissime, nō reddas. Men.

Ac ego illi bacculo tibi cōmi
nuā caput. Char. Nū ergo te

κ A cā longo traiectu gratis trasue
xeris? M. Mercurius meo nomi
ne tibi reddat, ut qui me tibi tra
diderit. Mer. Belle mecum a
gatur per Iouem, siquidem fu
erunt est, ut etiam defunctor
um nomine persoluam. Cha.

Haud omittam te. Men. Quin
igitur vel huius gratia perge,
ut facis, navim trahere, quan
quam quod non habeo, quinam
auferas? Cha. At tu nescie
bas, quid tibi fuerit adportan
dum? Men. Sciebam quidem,
verum non erat. Quid igitur?

num ea gratia erat mihi sem
per in uita manendum? Cha.

Solus

γλήντοῦ, εἰμώσαν πρὸς τὴν
γέλαστος ἅπασιν.

Κάρων & Μένιππος.

Καὶ. Χαίρει.

ἀπὸ δὲ ὡς κατάρσῃ τὰ
πρὸς μίαν. Μέν. βία, ἀπὸ
τόσοι ἡλίον ὡς Χάρων. Κα.

ἀπὸ δὲ φημι, αἰδ' ὡς σε
διὰ πρὸς, συζήτω. Μέν. ἀν
αὐτὸ λάβοις παρὰ τὸ μὲν ἔ
χου. Κα. ἔστι δὲ τίς ἐν
βόλῃ μὲν ἔχω; Μέν. εἰ μὲν
καὶ ἀλλότῃ, εὐκοῖσθα. ἔ
γὼ δὲ, εὐκ' ἔχω. Κα. καὶ
μὲν ἀγχοῦ σὲ τὸ πρὸς
τὰ αὐτὸ μίαν, ὅς μὲν ἀπο
δῶς. Μέν. βέβαιον τὸ φύλον
εἶναι πρὸς ἀξίαν, διαλύσω τὸ
βραχύν. Κα. μάττω ὅς μὲν
πρὸς ἀνὴρ τὸς ἄλλους πρὸς
Μέν. ὁ Εὐμῆς ὑπὲρ ἑμοῦ σοὶ
ἀποδίδω, ὅς μὲν παρὶς ἀνὴρ
σοὶ. Εὐ. οὐδ' Δία ἐναίμην,
εἰ μὴ καὶ γὰρ καὶ ἐπὶ ἀνὴρ
καὶ τῶν οἰκτρῶν. Κα. εὐκ'
ἐπεσῆσθαί σου. Μέν. τέτῃ
γὰρ εὐκ' ἀνὴρ ἀνὴρ τὸ πρὸς
δῶς, παρὰ μὲν. πλὴν ἀλλ'
ἔστι μὲν ἔχω, πῶς αὐτὸ λάβοις;
Κα. οὐδ' εὐκ' ἔστις ὡς κο
μίζαν δῶς; Μέν. ἔστις μὲν
εὐκ' ἔχω δῶς. τί οὖν, ἔχω
διατὸ μὲν ἀποδίδω; Κα.

μὲν.

ἐν αὐτῇ αὐχόσῃ πρὸς
 πηλοῦσαι ; Μι. οὐ
 βέλτερον ὢ βέλτερον . καὶ γὰρ
 ἔσθλα , καὶ ὅλκῃς ἐπι-
 λαβόμεν , καὶ οὐκ ἐκλασ-
 μέν . τῶν ἄλλων ἐπιβα-
 ρύν . Χά . ἔσθλα ταῦτα πρὸς
 πορθεῖα . τὸν ὀβολόν αὖ
 ἀποδοῦναι σὺ δὲ . οὐ γὰρ δι-
 καιοῦς ἄλλως γινώσκει . Μι.
 οὐκοῦν ἀπάγαγί με αὐτίς
 ἐκ τῶν βίων . Χά . χαίρει δὲ
 σοί , ἵνα καὶ πλεονάζῃς ἰδί-
 οῦτον παρὰ τὸ δίκαιον προσ-
 λάβῃ . Μι. μὴ σὺ δόλαι οὖν .
 Χά . λέξοι , τί ἐν τῇ πόλει ἐ-
 γίνετο . Μι. δέμοντες ἄδελφοί ,
 καὶ ὅλκῃς ἐπὶ τὸ δίκαιον .
 Χά . πόθεν τοι τὸν ἡμέτερον ἔρ-
 μῃ τὸν κύνεα ὕπαρξον ; εἰς
 αὐτὸν καὶ ἰδέσθαι παρὰ τὸν
 πηλοῦν , τῶν ἐπιπαιγνίων ἀπαύ-
 στων καταγινώσκων , καὶ ἐπισκο-
 πῶν , καὶ μό . ὅ . ἄδελφον , οἱ
 ἐμψόντων ἐκείνων . Ερ. ἀγ-
 γελίῃς ὢ Χάρων , ἐπὶ αἰῶνα αἰ-
 ῶνα διαπαύεσθαι ; ἰδέσθαι
 ὁδὸν ἀνελάτῃς , βούλομαι αὖ
 τῷ μίλῳ . οὐτός ἐστιν ὁ Μι-
 νερπῆς . Χά . καὶ μὲν αὖ
 πάλιν ποτί ; Μι. αὖ γὰρ
 βέλτερον ὢ βέλτερον , αἰς αἰῶνα
 αἰῶνα λάβειν .

Solus ergo gloriaberis te gra-
 tis fuisse transvectum ; Me-
 nippus . Haud gratis ὅ prae-
 clare , siquidem & sentinam
 exhausi , & remum attrivi , &
 uictorum omnium unius non ci-
 iulaui . Charon . Ista nihil
 ad nautum , obolum reddas o-
 portet , neque enim fas est secus
 fieri . Menippus . Proinde
 cum te rursum in uitam reuehe-
 Charon . Belle dicis , nimir-
 tum ut uerbera etiam ab Aea-
 co tibi lucrifaciam . Menip-
 pus . Ergo molestus ne sis .
 Charon . Ostende quid habes
 asinpera . Menip . Lupi-
 num si uelis , & Hecatae coe-
 nam . Char . Unde nobis hunc
 canem adduxisti Mercuri ?
 cum qualia garriebat inter nai-
 uigundum uictores omnes ir-
 ridens , ac distentis incessens ,
 unisque cancellans , illis plo-
 rantibus . Mercurius . An
 ignoras Charon quem uitam
 transueheris , pance liberum ,
 cuius nihil omnino curae sit .
 Hic est Menippus . Cha-
 ron . Aequa si unquam posthac
 te recepero . Menippus . Si
 receperis ὅ praeclare , ne possis
 quidem iterum recipere .

Plutonis & Protesilai.

O Domine o rex, o pater
Iupiter, & tu Cereis filia, ne
despicite preces amatorias. P.
Tu vero quid precaris a nobis,
aut quis deus es? Prec. Equi-
dem Protesilaus sum, filius I-
phicli patria Philacense, qui
cum reliquis Grecis in expedi-
tione ad Troiam profectus, ac
primus omnium contra Alium
pugnando, occisus sum. Precor
autem ut dimissus hinc, modic-
um temporis, in vitam redire
denique permittatur. Plut. Iuue-
antorem, Protesilaee, omnes
mortui amant, sed nullus tamen
ipsorum precatur eo. Protes. At
non vitam, o Pluto, tantope-
te amo, verum eundem uxo-
rem, quam nuper duxi, do-
mum reliqui, atque in bellum na-
vigando profectus sum. Deinde
de insula, in egressu nauis
ipsum, ab Hectore occisus sum.
Amor itaque iste uxoris, non
mediocriter me, o Domine,
eneccat, uolo si uel paululum
ab ipsa conspectus fuero, rursus
sum huc descendere. Plut. Non
bibisti, Protesilaee, aquam
Lecheam? Protesilaus. Bi-
bi equidem, sed haec res praeua-
luit pondere. Pluto. Igitur

exprei

πλὺν & καὶ Πρωτοβί-
λας. Πλὺν.

ὦ Διόπτα, καὶ βασίλει,
καὶ ἐμὶ τῆς Ζεὺς, καὶ σὺ Δέ-
μερ & Δύγατορ, μὴ ἐπὶ ῥῆ-
δι δέουσιν ἑρατικῶν. Πλὺν.
οὐ δὲ τίς & Διὸς παρ' ἑρ-
μῶν; ἢ τίς ὦν τυχεύει;
Πρω. εἰ μὴ Πρωτοβίλας
ὁ Ἰφίκλου φυλάκις, συστρε-
φάμενος τῶν Ἀχαιῶν, καὶ
πρῶτος ἀποδακνὺς τῶν ἐπ'
Ἰλίου. δέομαι δὲ ἀφ' ὧν πρὸς
ἐλπίον, ἀναβῆναι πάλιν.
Πλὺν. ποῖον μὲν τὴν ἔρατα
ὦ Πρωτοβίλας, παύσθαι γὰρ
καὶ ἔρωσι. πάλιν οὐδέ τίς αὐ-
τῶν τύχη. Πρω. ἀλλ' οὐ
τὸ βίω Αἰλκιδῶ ἔρω ἔγω-
γι. Ἀγνοῶντες δὲ, ὅτι ἐ-
ραμὲν ἔτι ἐν τῷ θαλάμῳ
κατακλιπῶν, ὀχόμην ἀπο-
πλιν. ἄρα ὁ λακοδαίμων
ἐν τῇ ἀποστάσει ἀπὸ δακρυῦ
πρὸς τὸ ἔκτορ &. ὁ οὖν ἔρω
τῆς γυναικὸς, ἐν μέρει
ἀπικραίει με ὦ Διόπτα.
καὶ βούλομαι καὶ πρὸς ἑ-
λπίον ἰφθαίμει αὐτῇ, κατα-
βῆναι πάλιν. Πλὺν. οὐκ ἔ-
στις ὦ Πρωτοβίλας τὸ λή-
θαι ὕμιν; Πρω. καὶ μάλα ὦ
Διόπτα. τὸ δὲ πρῶτον ἐπ'
ἔρωμαι ὦν. Πλὺν. οὐκοῦν

πρ

ἰμμενον. ἀφίξεται γὰρ ἰ-
 σως ποτὶ, καὶ οὐδέ τι αὐ-
 τῷ δύνει. Πρ. ἀλλ' ἔ-
 ρω τὴν διαβίβω ὦ Πλού-
 τω. ἔράδης δὲ καὶ αὐτὸς
 ἔσθ' ἔστι, καὶ εἰδὼς εἶναι τὸ ἰ, αὐ-
 τῷ. Πλ. εἴ τί σοι ἐπὶ
 μίας ἡμῶν ἀναβίβω-
 σαι, μὴ ἐλίζω τὰ αὐτὰ ἐ-
 λυγμένον; Πρ. εἴμαι
 ἡδίστην ἡμέραν ἀπολαύειν
 καὶ ὑμᾶς. ὥς τε αὐτὸς εἴς
 ἑσθ' ἔστιν ἀφ' ἧς μὴ ἐλί-
 ζω. Πλ. ἔτι με γρη῏θαι
 αὐτὰ ἐπὶ ἰσχύϊ τοῦ σώματος.
 Πρ. αἰσχυρῶς σοι ὦ Πλού-
 τω. Οἷός γ' αὖτε αὐτὴν ταύ-
 ταν τὴν αἰτίαν τὴν Εὐρυδί-
 κην παρίδωμι, καὶ τὴν ἡμέ-
 ραν με Ληΐνην παρῆμι
 ἵσθαι Ἡρακλῆα χαρίζομαι.
 Πλ. διότι δὲ οὕτω κρα-
 τὶν γυμνῶν ὦν, καὶ ἀμάρ-
 ταν, τῇ καλῇ σου ἡμέρῃ ὑμ-
 ῶν φαίωσιν; ὥς δὲ καὶ ἐπὶ
 τῇ προσφύτῃ σοι, οὐδὲ δια-
 γνῶσαι Ληΐνῃ; φεῖται
 γὰρ οὐδὲ ἴσθαι, καὶ φεῖται
 αὐτῇ. καὶ αὐτὴν ἴσθαι τοῦ αὐ-
 τῷ ἐπὶ αὐτῇ ἀναβίβω. Πρ.
 ἔστιν ὦ αἶψ', οὐ γὰρ ἴσθαι.
 Εἰ μὲν καλῶς, ἵπταται
 τῇ φεῖται ἡμέρῃ. Πρ. ἡμεῖς
 καλῶς μὲν ἐπὶ τῇ φεῖται,

οἰαίω

exprobra adueniet enim & illa
 quādoq; neq; nūc opus & quā e-
 rit, uerū ascedere ee. P. Sed mo-
 rē hanc ferre nequeo. Amisti
 autē tu quorū aliquādo, ac nosti,
 qualis res, Amor sit. P. Ecq;
 adeo iuuabit te, unū diē reuini-
 sceret deinde aut paulo post eas-
 dem hae lugere? P. Spero me
 eū illā adducturū esse, ut huc
 ad uos sequatur me, quare pro
 uno motu paulo post duos res-
 cipies. P. Haud fac est, illa fieri,
 neq; etiā simile unquā factū est.
 P. Ac ego in memoriam eibī
 reuocabo, Plūto. Nā Orpheo
 ob ipsam hanc causam Euridī-
 cen uxorē reddidisset, & cognas-
 cam meam Alcestem emisisset.
 Herculi graue faceret. P. Opae-
 ris autē cum ista nuda atq; de for-
 mi caluaria, formosae illi sponsae
 tuae in conspectum ueniret Quo
 pacto autē illa etiam aspiciat
 te: quae ne dignoscere quidē am-
 plius te poterit? Terrebatur ei
 nūc, si eis uisus aut fugiet, tuq;
 frustra caput uis exanimaueris.
 Pro serpente. Proinde mi uir, tu
 isti quorū rei medicinam alie-
 quam adhibe. Ac Mercurium
 iube, ut postquam ad lucem peri-
 uenerit Protefilaus, cōiactum
 uirga, mox in adolescentem
 formae

formisum cōuertat illū, qualis uidelicet ante a fuit, cū ex spōiæ ebalemo prodiret. P. Queniā, Proserpine, et tibi hoc uidetur, age p̄luētū hūc iterū ad supor, Mercuri, spōiūm facito. Tū uero memineris, nō amplius q̄ uenundiem tibi permissum esse.

Diogenis & Mausoli.

Ohe tu C. ut quare eandē in solē es, ubi q̄ placet ac dignū te credis, q̄ unus nobis omniū, ut ceponaret M. Primiū regni nei mine ōtu Sinopensis quippe q̄ Curia imperauerit uniuersa, præterea Lybia quoq̄ gētib. a liquet, tū autē & insulas nonnul las subegerim. Misenū usq̄ per ueneri, pieris q̄ Ionia paratib. uallatis. Ad hæc formosus etiā ac procerus, ac bellus in rebus p̄uaculus. Postremo, quod est omniū maximū, in Halicarnas so monumētū erectū habeo, si ngulari magnitudine, quæ nū uidelicet defun. Torū alius nemo possidet, neq̄ pari etiā pulchritudine cōditū, uiris scilicet acq̄ equis, pulcherrimo ē saxo, ad uinā formā absolutissimō artificio expt̄bis. adeo ut uel phantā ali quid simile, haud facile quis inueniat. Nūc uenia tibi uideor, has ob res tibi placere acq̄ offerri? D. Nūc ob imperiū aie,

ναίαν δίδως καλὸν ἀπὸ γάσασθαι αὐτὸν, οἷο ἦν ἐν τῷ πατρὶ. Πλού. ἰπὲρ Περσεφόνη σιωποῦσιν, ἀναγκάζωντες αὐδὲν, ποίησον θυμὸν. σὺ δὲ μίμνησο, μὴ παθεῖν ἡμῖν.

Διογένηος καὶ Μαυ.

σωλο.

Ωσαύτῃ γὰρ τίς μίγα φρονεῖ, καὶ πάντων ἡμῶν πρὸ τῆς μάχης ἀφύπνῃ; Μά. καὶ ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ μὲν ὧ σιωποῦν, ὅς τις βασιλεὺς καρίαν μὲν ἀπάγει, ὅς τις καὶ Λαδίων ἐπὶ αὐτῶν, καὶ ὅς τις ἐπὶ τῇσι ὑπεραγέλαια, καὶ ἀρχὴ Μιλῆτον ἐπὶ δὲ τῶν, τὰ πολλὰ δὲ τῶν κατὰ τὴν πόλιν ἔστι. καὶ καλὸς ἦν, καὶ μίγας, καὶ ἐν πολέμοις καρτερὸς. τίς δὲ μίγας, ὅτι ἐν Αλικαρνασσὶ μόνον παμμίγας ἔχει ἐπὶ τῇ μάχῃ, ἢ λίγον οὐκ ἔλθους νεῖρος, ἀλλ' οὐδὲ οὕτως δὲ καὶ ὅς τις καὶ μίγας, ἰππῶν καὶ ἀνδρῶν δὲ τὸ ἀκέραιστατον ἐκασμῶν λίθου τοῦ καλῆς σου, οἷον οὐδὲ νεῶν ὑψηλῆς αὐτῆς ἀλίας. οὐ δοκῶ σε διακρίνειν ἐπὶ τούτοις μίγα φρονεῖν; Διο. ἐπὶ τῇ βασιλείᾳ.

καὶ τὸ ἑλάνη καὶ τὸ βα-
το τάφου; Μαύ. οὐ Δι-
πύτοις. Διο. ἀλλ' ὃ ἑλάνη
Μαύσωλη, οὐτὲ ὁ ἰσχυρὸς ἔ-
σται ἑλάνη, οὐτὲ ὁ μερὲς
καρτίου. εἰ γοῦν τινα ἑλάνη
καὶ δικαστὴν εὐμορφίας πῶ-
ς, οὐκ ἔχω εἰπεῖν τίνος ἐν-
ταῦτα οὐκ ἑλάνη οὐκ ἐπιμε-
νός αὐτὸς ἔμα. φαλακρὰ γὰρ
μύρα, καὶ γυμνά. καὶ τὸν
δόντας ἰμοίως πρεφάινε-
ται, καὶ τὸς ἐφθαλμούς αἰ-
σθητὰ, καὶ τὰς ῥίνας ἀ-
ποδύμεναι. ὁ δὲ ἀφ' οὗ
καὶ οἱ ποδὲς αἰσθητὰ καὶ
καὶ, Αλλ' ἀφ' αὐτοῦ καὶ ἰ-
σχυρὸς ὡς ἐπὶ ἑλάνη. καὶ
ἐπιμενόμενος πρὸς τὸς ἐ-
σται, ὡς δὲ τι μέγα οἰκιστὴν
καὶ αὐτοῖς ἐστὶ. σὺ δ' ἐν ἑλάνη
καὶ, ὁ δὲ, ὡς ἔτι ἀπελάσσει
αὐτόν, πάλιν εἰ μὴ ποτὲ φῆς.
καὶ μάλλον ἑλάνη ἀχρόφρως
καὶ ταλάνοις λίθοις πινθό-
ρος. Μαύ. αὐτοῦ καὶ οὐ μοι
καὶ πάντα. καὶ ἰσχυρὸς
καὶ Μαύσωλη, καὶ Διογέ-
νης. Διο. ὁ καὶ ἰσχυρὸς ὡς γο-
ναίται. ὁ γὰρ. Μαύσωλη
καὶ γὰρ οἰκιστὴς, καὶ με-
νόμενος τῶν ἐπὶ γῆς, ἐν οἷς
καὶ αὐτοῦ ὡς. Διογέ-
νης δ' ἐκαστὸν αὐτόν.

καὶ

ob formā, atq; ob sepulchri mo-
lēm. Per Iouē ob hęc inquam.

D. Atqui ὁ formose Mausole,
neq; uires iam illę, neq; formę cę-
bi iā adest, adeo ut si quem arbī-
trū de formę præcellētia delega-
rimus, haud quaquā dicere possis
sic, quāobrem tuę caluitia meę
sic anteferēda, siquidē utraq; pæ-
riet cum calua. cū nuda, utriq;
dentes pariter ostendimus, parē-
ter oculis orbati sumus, pariter
narib. simis ac sursum hiantib.
deformati. Cæterū sepulchrum
ac saxa illa preciosa, Heliar-
na seīs forsitan uictore licebit,
et hospitibus glorię causa o-
stentare, tanquā qui magnificā
quālibet apud se structurā habeāt;
uetū quid hinc cōmoditatis ad-
esse redeat, uix exerceat, ne quaquā
uideat, nisi forsitan aliud cōmodum
uolens, quod p. us. oneris, acq. nos
sallines. sub tam ingentibus sa-
xis pressus ac laborans. Mausole-
lus. Itē ne nihil illa mihi conue-
niunt omnia, planeq; pareat etūc
Mausolus ac Diogenes. D. Itē
mō haud pareat, inquam, uir cla-
rissime. nam Mausolus discer-
ciabitur, quouies eorum rerum
in mentem ueniet, quibus in ue-
ta florere conuenit, ac Dio-
genes inserim cum ridebit.

l

Atq;

Lyfuit al delat
p r e o r e p l e n i a
causar

Atque ille quidem de suo illo monumento, quod est in Hali-
carnasso, memorabit, ab uxore
Artemisia ac sorore parato,
contra Diogenes ne id quā-
dam suo de corpore novit, num-
quid habeat sepulchrum. Neque
enim illi res ea curae est, utrum
apud viros excellentissimos sui
memoriam famamque reliquit, ut
qui vitam peregerit viro dignā,
suo monumento, Carum abier-
tissimie, celsiorem, ac iuciosā
in loco substruam.

Nirei, Therstae, & Me-
nippi.

Ecce denique vel Menip-
pus hic iudex erit, uter nostrum
sit formosior. Dic Menippe,
an non tibi uideor forma prae-
stantior. Menippus. Imo
quinam scis, prius arbitror in-
dicandum, nam hoc opinor,
scito est opus. Nireus. Ni-
reus ac Therstae. Menip-
pus. Uter Nireus, uter Ther-
stae, nondum enim uel hoc
facis liquet. Ther. Iam u-
num hoc uinco, quod tibi sum
similis, neque canopere me prae-
cellis, quāto opere te caecus ille
Homerus extulit, unum omni-
um formosissimum appellant.

καὶ τὰς αὐτῶν δὲ μὴ οὐδ' Ἀλκα-
νασὶν ὄρεα ἰαυτὸ ἐπὶ Ἀρτε-
μισίαι ἐλθὼν καὶ ἐν-
διαφθεῖς κατασκευασμῶν
ἐδιδυγόντες δὲ, τὸ μὲν σὺ
ματ' εἰς ἑκάστην τὰς αὐτῶν
χῆς, οὐκ οἶδ' ἔγωγε. ἐδὲ γὰρ ἔγω-
γε αὐτῶν τὰς τρεῖς λόγους ἔχον-
τες ἀντιπρὸς αὐτὸν καταπα-
λεῖσκον, αἰδούμενοι βίον βού-
κων ὑψηλότερον ὡς Καρῶν
δραποδίζεσθαι τὸ σὺ μὲν
ματ', ὡς ἐν βιβασίῳ χαλκῶ
κατασκευασμῶν.

Nireus, Therstae, καὶ Μεν-
νίππυ.

Ἰδοὺ δὲ Μενίππυ οὐτὸς
οἱ δικάσει, ποῖος δὲ οὐμὴ
γαύρομαι ἔστιν. ἀπὲρ ὡς Μέν-
νιππυ, οὐ καλλίον σοι δο-
κῶ; Μέν. τίς γὰρ δὲ καὶ ἔ-
στι, πρὸς ὅσον οἶμαι. καὶ γὰρ
τοτὸ εἰδέναι. Νί. Νίρεος
καὶ Θερστέας. Μέν. ποῖος
δὲ Νίρεος, καὶ ποῖος
δὲ οὗτος ἐστὶ Θερστέας; οὐδὲ
πῶς γὰρ τοτὸ εἶδεν. Θερ-
στ. μὲν γὰρ ὅτε τοτ' ἔχον, ὅτι
μειότες εἰμὶ σοι, καὶ οὐδὲν
λακύνον διαφίξαι, ὡς ἴσως
σε Ομηρὸς ἐκείνῳ ἐστὶ τὸ
φλέν ἐκέρβου, ἐκαστὸν
σὺ μορφώτατον προσώπον
ἄλλῳ.

ἀλλ' ἰφίφιε ἰγὼ, καὶ ψιδ-
 ῶς, ἰδὲν χείρων ἰφάδω τῷ
 Μένειπῳ. ὦρα δ' ἔσοι ἰν Μεν-
 ῖππῳ, ὅμ τινα καὶ σὺ μορφώτι
 ἔρ ὄγῃ. Νί. ἰμὶ γι' ἄγλαϊ-
 α καὶ Χάρειαν, ἢ ἑλλάτισθ
 ὅμ ὑπὸ Ἰλίου ἤλθεν. Μί.
 ἀλλ' ἔχι καὶ ὑπὸ γλῶ, ὡς οἱ
 ἑλλάτισθ ὑλθόν. ἀλλὰ
 ὅμ ἴσῃ ἔμοια, τὸ δ' ἑλλά-
 ῖον, ταύτη μόνον ἄρα δια-
 κρίνεται ἀπὸ τ' ὀφείτω κρα-
 ῖον, ὅτι σὺ βυπλὼν τὰ σόν. ἑ-
 λαπαδὸν γὰρ αὐτῇ, καὶ ὅκ αὐ-
 τῇ ἔχει. Νί. καὶ μὴν ἴφῃ
 Ὀμυρον ἐποῖς ἔν, ὅπῃ σὺ
 ἡφάιστον τοῖς Ἀχαιοῖς.
 Μί. ὁ ἑλλάτῃ μοι λῆγῃ. ἰγὼ
 ὅτ' ἑλλάτῃ, καὶ γὰρ ἔχει, ἰν ἑ-
 ῖον ἢ εἰτέν ἰσάτιν. Νί. ἑκ-
 ῖον ἰγὼ εἰ ταῦτα σὺ μορφώτι
 ὅτ' εἰμι ὡ Μένειπῳ; Μί. ἑ-
 ῖον σὺ, ὅτ' ἑλλάτῃ σὺ μορφῇ.
 ὅσοι μίαν γὰρ εἰ ἄλῃ, καὶ ὅ-
 μοιοι ἄπασι. ὀφ. ἰμοὶ ἴσῃ
 καὶ τὸτο ἰσάτιν.

Μένειπῳ καὶ Χάρειαν.

ἑλλάτῃ ὡ Χάρειαν, ὡς θῆε
 ὅτ' ἐπὶ νύκτας ἀποθάνῃ.
 Χεί. ἀλλ' ὅτ' ταῦτ' ἰσάτιν
 ὡ Μένειπῳ. καὶ τὶ δὲ νύκτας,
 ὅτ' ἰφῇ, ἀδελφῇ εἶναι
 ὡ εἶς, ταμὶ ὀφείτω μορῇ. C.
 ἑλλάτῃ μορῇ σὺ, σicuti μὲν, cū mibi licuerit immortalē

quē ego fastigiato uertice, variis-
 que ὅτ' ἰφῇ capillis, nihilo ce-
 ἰferior uisus nū arbitror. Iā uerὸ
 cēpuit ἑ, uel φῆμιες Menippe, uel
 ἑνῷ altero for: mofiore aestimes. N
 Mitū in me Aglaia Charopeῖ
 φῆμι. Qui uir pulcherrimus
 uisus Omnibus ē Graiis Prias-
 mēcia ad Pergama ueni. M. Ae-
 ḡ nō itē sub cetrā cripior, pulcher-
 rimus uenisti, q̄ppe q̄ reliquis q̄
 dem ὀφ. b. alij: appareas aβimē-
 lis. porrὸ caluaria hoc uno infig-
 ni a Thersia caluaria dignoscē
 possit, q̄ tua delicata ē ac mol-
 licula, quādoq̄dem isthuc habes
 effeminatū ac neuicquā uirō de-
 corū. N. Attamē Homerū peri-
 cōtare, qua specie tū fuerim. cū
 inter Graecorū cori: ta uasē.
 M. Tu qdē scribis. C. uel: nartas,
 ac ego ea specto, quae uideo q̄
 que tibi adijunt in praesentia. ca-
 terū ista notūc, q̄ id tēporis uiues
 bēs. N. Quid igitur iādē? an nō
 ego formosior Menippe? M.
 Ne q̄ tu. neq̄ quisquā alius for-
 mosus hoc loco, siquāc apud infer-
 ros aequalitas ē, pare q̄ tūc cēs.
 T. Mibi quidem uel hoc sat est.

Menippi ὅτ' Chironis.

Ex qdē inaudiui Chirō, te deua

Iera ista audisti ὅ Menippe,
 plane q̄ mortuus sū, sicuti uiues, cū mibi licuerit immortalē

l. a. c. 16

esse. M. Ac quænam te mortis cupiditate tenebat, rei uidelicet quæ uulgus hominum horreat? C. Dicam apud te, uirum ne cuiquā stultū acique ipitū. Iam mihi defierat esse iucundū immortalitate frui. M. Quidēan in iucundū erat te uiuere, lucēq; uerū? C. Erat inquam Menippe, nāq; iucundū uocāre, id ego ne cuiquā simplex, sed uariū quiddā esse arbitror. Verū quū ego semp uiuere, acq; iisdē perpetuo reb. uiceret, sole, luce, cibo, cum horæ eadem recurretē, reliqua itē oīa, quæcūq; cōiungunt in uiuere, reciproco quodam orbe redirent, acq; alijs alia quæces succederent, satietas uidelicet eorum me cepit. Neq; n. i eo uelut res ē sita, si perpetuo fruaris iisdē. sed oīo ipse uiuēdo posita est. M. Probē loqueris Chirō, cæterum hæc quæ apud inferos agitur uita, quænam tibi præcedit, posteaquam ad hanc itaquā ad potiorem te cōtulisti? C. Haud isuauius Menippe si quidem æqualitas ipsa, addā hęc ad modū populare. Nihil autē inter est, utrū i luce q; agas, ac i tenebris. præterea neq; sciendū est nobis quæadmodū apud sup̄os, neq; esuriendū, sed eiusmodi etiam omnia egētia uacamus. M. Vide Chirōne te nec ipse uoluas, neue eodē tibi recidat oratio. C.

διωάμην. Μί. τίς δὲ ἐξ ἡμῶν τὸ θανάτου ἰσχυρὸν, αὐτὸν ὁράσθαι τοῖς πολλοῖς χρόνοις τῶν Χεί. ὅρῳ πρὸς σὶ οὐδὲν ἀσυνήτῳ ὄντα. ἐκ ὧν ἐστὶν ὅτι ἀπολαύειν τὴν ἀθανασίας. Μί. ἔχῃ δὲ ὧν, ὥντα ὁρᾷ τὸ φῶς; Χεί. ἐκ ὧν Μοῖρῳ πικρὸν γὰρ ἴδῃ, ἰγυγὶ ποικίλων τι καὶ ὁχ ἀπλοῦν ὀφθαλμοῖς. ἡσυχία δὲ ἴσῳ αἰσ, καὶ ἀπολαύειν τῶν ἰμοίων, ἀλλήλων φαιδρὰ. Προφῆτε, αἱ ὥραι ἡ αἱ αὐταὶ, καὶ τὰ γιγνόμενα ἀπανταῖς ἔστι ἕκαστον, ὡς περ ἀκολουθῶντα θάττον θάττον. ἐντελέθει γὰρ αὐτῶν. καὶ γὰρ αὐτῶν αἰσ, ἀλλὰ καὶ ἐν τῇ αὐτῇ αὐτῇ ἰσῳ, καὶ τῇ πάλιν ἡμῶν. Μί. οὐ λίγος ὧ Χείρων. τὰ σὶ αἰσ ἡ πῶς φήεις, ἀπ' ὧν περιλήμνους αὐτὰ ἔχει; Χεί. ὅτι αὐτῶν ὧ Μοῖρῳ πικρὸν γὰρ ἰσῳ, καὶ ὧν μετῴν, καὶ τὸ πρᾶγμα ὅτι ἐν ἡμῶν τὸ διάφορον ἐν φασὶ ἔχει, ὅτι σὶ σὶ ἡ. ἄλλως γὰρ. ὅτι δὲ δὲ ἡ αὐτῇ αὐτῇ. ὅτι πρὸς ὧν δὲ, ἀλλ' αὐτῇ αὐτῇ τῇ ἡ ἀπάντων ἰσῳ. Μί. ὅρα ὧ Χείρων, καὶ πρὸς πρὸς σὶ αὐτῇ, καὶ τὸ αὐτῇ σὶ ὧ αἰσ. Χεί. πῶς ποτὶ φήεις;

Quam-

Α. ὅτι δὲ τῶν αὐτῶν βίῳ τὸ
μακρὸν αἰὲς καὶ τὸν ἐγγύς
ἀσπασίαν προσπαρεῖς, καὶ αὐτῶν
οἰκονομία ὅντα, προσπαρεῖς ὅ-
μοιωται αὐτῶν γένεσι, καὶ ἀπο-
μιμητικῶν γε ζῴων τινα.
καὶ αὐτῶν δὲ ἄλλων βίῳ,
ὅσων οἱ μακρὸν αἰὲς. Καί-
τοι οὐκ αὐτῶν παρὰ τοῖς ὁμοίω-
ται; Μ. ὅπου, εἰ μὴ, καὶ πα-
ρὰ τοῖς ὁμοίωται, ἀφ' ὧν καὶ
καὶ ἀγαπᾷ τοὺς παρὸν,
καὶ μὴ αὐτῶν ἀφ' ὧν καὶ
οἰκονομία.

Διογένης, Ἀντισθένης
καὶ Κράτης.

Ἀντισθένης καὶ Κράτης,
σχολῶν ἀγῶν. ὅτε τίς ἐκ
ἀπὸ μὲν οὐδὲν ἀλλὰ δὲ πᾶσι
ἐπατήσονται, ὅτι μὲν τοὺς
καταίοντες οἰοῖται εἶναι, καὶ
τίς ἐκαστος αὐτῶν ποιεῖ; Α. ὁ
ἀπὸ μὲν ὁ Διογένης, καὶ γὰρ
αὐτὸ τὸ δῆμα ὅδον γένετο,
τοὺς μὲν λακρύνοντας αὐ-
τῶν ὁρᾷ, τοὺς δὲ ἐκταύον-
τας ἀφ' ὧν καὶ. αἰὲς δὲ μὴ
λακρύνοντας, καὶ ὡς πᾶ-
ντο ὡς οὐκ ἐστὶν τὸ ἔργον,
ὅμοιως αὐτῶν αἰὲς, καὶ
ἐκταύοντας αὐτῶν αἰὲς, ὡς
ἀπὸ δ' αὐτοῦ. Καί. ἐγὼ γοῦν
καὶ διὰ γοῦν αὐτῶν ἀπὸ
αὐτοῦ, ἐπὶ τὴν κατὰ τὴν
ὁδόν.

Quāobrem isthuc aīs? M. Nepe si
illud tibi fastidio fuit, qđ in uita
ēp' iisdē similibusq; reb. uendū
erat, cū hic uide similia sic oīa,
eūde ad modū parient fastidiū. Ac
de integro tibi querenda erit uē-
te cōmutatio, acq; hinc quopiā
aliā uita demigrādū id qđ arbi-
tror fieri nō posse. C. Quid igitur
faciendū Menippe? M. Illud
nimirū, uti sapiēs cū sis, quemad-
modū opinor, et uulgo predicāt,
praeētib. reb. sis cōcētus, bonisq;
cōsulas qđ adest, neq; qequam in
his esse putes, qđ ferri nō queat.

Diogenis, Antisthenis, &
Cratetis.

Ociū nunc agimus, Antisthe-
nes et tu Crates, quare, cur non
obsecro, imus de ambulatū, recta
ad ingressū & fauces orci, ut ibi
spectemus eos, qđ descendunt, qui
nam sint, & quid quisq; eorum
agat? A. Eamus Diogenes.
Ecce enim spectaculum hoc iucun-
dū fuerit, uidere alios quidem ip-
sorū lachrymari, alios autē ut di-
mittantur, supplicare, quosdā autē
agere descendere, & quanquam
cervicem urget ac impellente
Mercurio, reluctari camen, &
resupinos obniti, nulla necessita-
te aut comodo suo. C. Ego ne
rocinam exproba uobis, quae ipse

vidi in via, quādo hęc descende-
bam. D. Exponas licet, Cra-
ter, uideris enim quādam om-
nino risu digna dicturus esse.

Cra. Tum alij multa nobiscum
descendebant cum uero inter
ipsos maximē nobiles, Ismeno-
dorus ille diues, ex nostris, &
Arsaces Medorum praefectus,
& Armenius Orates. Ismeno-
dorus igitur (occisus enim fue-
rat a latronibus circa Cicheroi-
nem, quando Eleusinem, ut ar-
bitror, proficiscebatur) & ge-
mebat. & uulnus in manib. pra-
eferebat, liberos suos paruos,
quos reliquerat identidem uo-
cando, sibiq; ipsi ob audaciam
succensendo. qui cum Cicheroi-
nem transisset, ac loca illa cir-
ca Eleueteras deserta, ac uellis
uastata peragrasset, nō amplius
q; duos seruos secum adduxisset,
idq; etiam, cum phialas quinque
auricas, & cymbia quatuor secū
haberet. Arsaces autem (senior
enim iam erat, & p Iouem, pro
Barbarico illo ritu, facie non ai-
deo inhoneſta aut cōtemnenda)
grauiter ferebat atq; indignaba-
tur, qd pedibus incedere uole-
batq; sibi equū suū adduci. Nū-
c equus und cū eo mortuus fue-
rat, una plaga antrobus trāfosi-

sis, &

ιδόν. Διὲ δ' ἔγχεσσι τὸ Κρά-
τος. ἰοικας γάρ τινα παρρη-
σια ὄρνυ. Κρά. καὶ ἄλλοι
μὲν πολλοὶ συγκατέβαινον
ἐμὴν. ἐν αὐτοῖς δ' ἰπιδό-
μοι, Ἰσμενίδης τε ὁ πάλαι-
σιος, ὁ ἐμὶ τῶν, καὶ Ἀρ-
σάνης ὁ Μεδίαι ὑπαρχός,
καὶ Οὐρίτας ὁ ἀμύδιος. ὁ
μὲν εὖ Ἰσμενίδης, ἰπιδό-
μοις τοῖς ὑπὸ ληστῶν πα-
ρὰ τὸν Κιχαιῶνα, ὅν Εὐσε-
σίαν εἶμαι βαδίζον, ἵστα-
το, καὶ τὸ ῥαῦμα ἐν ταῖς
χερσὶν ἄχι. καὶ τὰ παλαιὰ
τὰ νεώτερα, ἃ καταλιποῖται,
ἀνικαλῶτο, καὶ αὐτῷ ἰπιδό-
μοις τοῖς τῶν. δὲ Κι-
χαιῶνα ὑπερβάλλον, καὶ
τὰ παρὰ τὰς Εὐσεβείας χερ-
σὶς παύραμα ὄντα ὑπὲρ
πολίων, Λιολόων, δύο
μίθους εἰκέναι ἰπιδόμοις, καὶ
ταῦτα, φιάλας πέντε χρυ-
σᾶς, καὶ κυμβία τέτταρα μὲν
ἑαυτῷ ἵχον. ὁ δ' Ἀρσάνης,
γεραιὸς γὰρ ἴδον, καὶ οὐ Δι-
ὸν ἄσινος τὴν ὕψιν ἰετὸ
βαρβαρικόν, ὕβρις, καὶ ἔγχα-
στῆς πρὸς βαδίζον, καὶ ὕ-
ψιν τὸν ἵππον αὐτῷ προσε-
δίωκε, καὶ γὰρ ὁ ἵππος αὐ-
τῷ συνοισθέντος, μὲν πολλοὶ
γὰρ ἀμφότεροι διαπαρύν-
του

ὁ ὑπὸ Θρακῆς τινος ὠν-
 ῖου, ἐν τῇ ἐπὶ τῷ Πράξ-
 κριδος τῆς Καππαδοκίᾳ συμ-
 βολῇ. ὁ μὲν γὰρ Ἀρσάκης
 πύλαινας, ὡς διηγήτο, πε-
 ρὶ τῶν ἄλλων πρὸς ἐπιφορμῇ
 ἦεν. ὑποστὰς δὲ ὁ Θράξ, τῇ
 πύλῃ μὲν ὑποδύς, ἀπὸ τῆς
 πύλαινας Ἀρσάκου λιτόν. ὁ
 δὲ ὑποδύς τὴν σαρίσ-
 σαν, αὐτὸν τι διαπείρει, καὶ
 τὸν ἵππον. Α. ὡς οἷον
 τι, ὦ Κράτης, μὴ πλάγῃ τοι
 το γυνώσκαι; Κρά. ῥᾶ τὰ ὡ
 ἀντίδοξον. ὁ μὲν γὰρ ἐπὶ
 δακτύλῳ, ἑκασταπυχίῳ τινι
 λιτόν προσέβλεμεν. ὁ
 Θράξ δὲ, ἰσχυρῶς τῇ πύλῃ
 ἀπικρούσας τὴν προσβο-
 λὴν, καὶ παρῶν αὐτὸν ὁ
 ἀπικρούσας, ἰς γόνυ ἐκλάσας, δὲ
 χιτῶν τῇ σαρίσσῃ τὴν ἐπὶ δα-
 κτύλῳ, καὶ τὴν ἵππον, ὑπὸ δου-
 μοῦ καὶ σφιδρέτης ἱε-
 τὸν διαπείρειται. διηκόν-
 ται ἡ καὶ ὁ Ἀρσάκης ἰς τὸν
 βοῶνα διαμπαῖς, ἄχως
 ὑπὸ τῷ πυγῇ. ὁρᾷς, οἷον
 τοι ἰσχύνο, οὐ το αὐδρὶς,
 ἀλλὰ το ἵππῳ μᾶλλον τὸ
 ἔργον. ἡ γὰρ ἀντιδύς ὁμοῦ,
 ὁμοῦ μὲν ὡς τοῖς ἄλλοις,
 καὶ ὑφὶν ἵππῳ κατιόναι.

ἰδὲ

sis d Thracēsi quodā scutato, in
 eo praelio, qđ cū regne Cappado-
 ciæ ad Arachēsiuū cōmissū fue-
 rat. Nā Arsaces quidē in hēto
 cursu in hostiē ferebatur, longe,
 ut quidē ipse narrabat, ante al-
 lios euectus. Thrax autē ex peltæ
 eo illo subsistens, ac scutum tra-
 se tenens, uenientē Arsacis be-
 llam excutendo diuertit, ipse
 autē submissæ parumper sarissæ
 suæ, et equū cōfusiōē illū trans-
 uerberat. A. Sed quo pacto sic
 ti potuit, Crates, ut uno ictu hos
 transuerberaret? C. Facili-
 mē Antisthenes. Nam illic quis-
 dem cursu ferebatur, cōiū quens
 dā uiginti cubitalem præcūm
 habens, Thrax autē ubi pelta ob-
 icēta, plagā excussisset, ὅτῃ αὖ
 spīs ipsiū præteruecta esset, in
 genua fremitibus excipit sarissā
 uenientis impetum, ac equū sub-
 pectus uulnerat, quo mox præsu-
 tore ac uehementia cursus seip-
 sum trāsfigēte, eadē hasla etiā
 Arsaces pinguina utrinq; ad na-
 ces usq; penetrante, trāsfigitur.
 Intelligis nimirum quo pacto
 acciderit, cum non uiri, sed equi
 magis hoc opus fuerit. Verumta-
 mē indignabatur ille, qđ nō am-
 pliore honore, q̃ ceteri habeba-
 tur, uolebatq; eques descendere.

l + Οτο

Orates autē, priuatus quā sp̄iam
 erat, neq̄ admodū debilis pedi-
 bus, quippe qui neq̄ stare humi,
 nedum incedere ullo modo pote-
 rat. Accidit autem hoc sp̄sion
 Medis omnibus, ut postquam ab
 equis descenderint, ueluti qui su-
 per spinas ingrediuntur, sum-
 mis pedū digitis, uix atq̄ agere
 incedat. Quamobrē, cum per se
 ipsū humi detectus iaceret, ne
 que ullo prorsum pacto resurgete
 uellet, bonus ille Mercurius
 sublatum in se hominem, ad cym-
 bā usq̄ portauit, ego uero se-
 quenti ridebā. 1. Ex ego porro,
 quādo huc descēdebam, neq̄ ad-
 miscui me ipsū ceteris, sed re-
 lictis plorantibus illis, ad cym-
 bā accurrendo, praecipui
 mihi locū, quo cōmodius nauiga-
 rem. Inter nauigandū uero, alij
 quidem lachrymabantur, alij as-
 ceti nauicabant, ego uero inter
 ipsos sedens admodum oblecta-
 bar. D. Tu quidē Crates & tu
 Antisthenes huiusmodi sortiti
 estis itinere comites. Me cū au-
 tem B'ersias ille fenerator, ex
 Piraeo & Lampis Acarnan,
 qui mercenarios milites ducta-
 uerat, et Damis diues ille Co-
 rinthius, simul descēdebant.
 Quorum Damis quidē & p̄ueto

ueneri

ὁ δὲ γε Ορείτης δ' ἰδιώτης
 καὶ πάντων ἀπαλὸς τὸ πνεῦμα
 καὶ οὐδ' ἰσχύει χαμαὶ, οὐκ
 ἔπειτα βαδίζει ἰδιωτά. πρὸς
 σχοι δ' αὐτὶ ἀνιχνύει Μέρ-
 κουσι πάντες, ἰππὺ ἀποβά-
 τῶν ἱππῶν, ὡς ποιοὶ ἐπὶ
 ἀνασῶν ἐπιβάλλοντες ἀνα-
 ποδοί, μέν τις βαδίζοντα
 ὡς τι ἰππὶ καταβαλὼν ἰππὶ
 τὸν, ἵκετο, καὶ ἰδιωτὴ μὴ
 χαλὴ αἰῶνα δὲ ὑδίων, δ.
 βιλτις & Ερμῆς ἀράμενος
 αὐτὸν, ἱκόμενος ἀχρὶ πρὸς
 τὸ πνεῦμα. ἰζὼ δ' ἰζήλων.
 Αὐτὸν γὰρ δὲ ὅτι λατρίαν, ἡ-
 δ' αὐτὴν ἱκανὸν τοῖς
 ἄλλοις. ἀλλ' ἀφ' οἱ μῶνον
 τὰς αὐτὰς, προσδραμὼν ἰ-
 σὶ τὸ πνεῦμα, προκατὶ
 λαβὰν χάριτα, ὡς αὐτὸς ἐπι-
 δέμεν πλοῦνται. πρὸς τὸ
 πνεῦμα δὲ, οἱ μὲν ἰδιωτὴν
 τι, καὶ εἰσότητη. ἰζὼ δὲ
 μάλα ἰσχυρὸν μὲν αὐτοῖς.
 Διὸ. οὐ μὲν ὁ Κράτης καὶ
 Ἀντίσθεος, τοιούτων ἰσχυ-
 ροτέρων οἰκιστῶν. ἰμοὶ δὲ
 βλεψίαι τι δὲ δακτύλῳ, ὁ
 ἰσχυρὸς, καὶ Λάμπης δὲ
 ἀπαρσῶν, φοραγὲς ὢν, καὶ
 Δάμης δὲ πλούσιος ἰσχυρὸς
 ῥίθου συγκατηήδων. ὁ μὲν
 Δάμης γὰρ τοῦ πνεῦματος
 ἰσχυρὸς

ἢ φαρμάκων ἀποθανόν. ὁ δὲ
 Δάμιος, οἱ ἴστωτα Μυρτίου
 εἰς αἶρας, ἀπεσφάξας ἵαυ-
 νεν. ὁ δὲ Βληψίας λεγὼν ἄ-
 λη. ὅτι ἐλπίστο ἀποβυκλινέ-
 σαι, καὶ ἰδόντες ὅχρους δὲ ὄ-
 φθολῶν, καὶ λατῶν δὲ τὸ
 κρείττοντον φανόμενον.
 ὅμως δὲ, καὶ πόρρωθεν, ἀν-
 θρωπον ἐν πόρον ἀποθανόν.
 ὅτα τῷ μὲν Δάμιδι αὐτίω
 μένω τὸν ἕν, οὐκ ἔδικα
 μέν τοι ἰπάλῳ ἴφωρ ἔκ' αὐ-
 τῷ, ἐς τάλαντα, ἴχων ὁ μόν
 χίλια, καὶ ῥυφῶν αὐτὸς εἰσι-
 σκευαστάς τας αὐν, ὅπως αὐτὸ
 καὶ τελευτήσκειν τίτ' αὐτὸς ὅ-
 βολος παρῆχθαι. οὐδὲ ὅ αὐ-
 τὸν ἀν, ἵστω γὰρ ἡ ἀλφειῶν,
 καὶ λατῶν τῇ Μυρτίῳ, τί
 αἰτίᾳ τὸν ἴστωτα, αὐτὸν δὲ
 οὐ; ὅς τούς μὲν πολλοίμους
 οὐδὲ πώποτε ἴστωτα, ἡ δὲ
 καὶ φιλοκινδύνως ἐγνώσκειν
 πρὸ τῶν ἄλλων. ἔκ' αὐτὸ δὲ τὸ
 εὐχόοντ' παιδισκαρίᾳ, καὶ
 ἀλακρύνει ἐπὶ πλάσμων, καὶ
 ὅς τας γὰρ, ἰάλωι ὁ γὰρ αὐ-
 τῷ. ὁ μὲν γὰρ Βληψίας αὐ-
 τῷ, ἰκοτὸ λατῶν ἴστωτα φθάν-
 στας, πολλῶν τῶν αἰσίων, ὅ-
 τας χρύματα ἰφύλατῃ τῷ
 ἀνδρὶ προσήκουσι κληρο-
 νόμοις, ὡς αὐτὸ βιώσασθαι
 ὁ μὲν

veneno interceptus fuerat, Lam-
 pis autem ob amictū Martij me-
 retricis, se ipsum iugularat. Ble-
 psias vero fame miser perisse
 dicebatur, & apparebat sanè
 adhuc pallidus supra modum ac
 tenuis maximè. Ego vero quan-
 quam antea noram interrogavi
 tamen, quo pacto quisque
 mortuus esset. Ac Damida qui-
 dem accusanti filium, non in-
 iusta vero, inquam passus es ab
 illo, qui talenta cum haberet cor-
 aceruata mille, ac ipse in deli-
 cijs uiueres, annos non ginea-
 natus, adolefcenti illi quatuor
 obulos siliue suppeditabas.
 Tu vero Acarnan, (gremebat
 enim & ille, ac deuuebat Myr-
 tium) quid amorem accusas, in-
 quam, & non potius te ipsum?
 qui hostes quidem haud unquam
 perhorrueris, sed te ultero peri-
 culis offerendo, ante alios in
 praelium descenderis. A puella
 vero uulgari illa quidē ac foricè
 oblata, & à lachrymis atq; sin-
 gulibus fictitijs, generosius ip-
 se tu captus fueris. Nam Ble-
 psias quidē ipse sese accusat ob
 nimiam stultitiam, quod pecu-
 niam uidelicet custodienti haberet
 dibus nulla necessitudine sibi iō
 iunctus, dū in perpetuū uicturū
 ἔσσε

esse uanus ipse se putat. Verum
 mihi quidem nō uulgarem uolu-
 ptatem praeberē tunc lamentan-
 tes isti. Sed iam circa fau-
 ces sumus. Aspicere nos illuc
 oportet, ut si à longe contempla-
 ri aduenientes. Papatū multū cer-
 tē, & uatē, omnēq; lachryman-
 tes, praeter pullos viros & infan-
 tes. Quia & aetate nimia confe-
 ctū illi legē. Sed quid hoc? num
 phlegma aliquo uita tenentur? In-
 stumitur decrepitiū interro-
 gare iubes. Quid ploras heus
 tu, tā prouectū aetate mortuus?
 Quid indignaris bone uir, pre-
 sertim cum senex huc aduene-
 ris? Ecce ubi rex fuisse i Mend.
 Haudquaquam. Dio. Verūm sa-
 trapes. M. Neq; hoc. D. Non
 igitur diues fuisse, ideoq; mul-
 te habet, qđ reliquis multis deli-
 cijs ac uoluptatibus mori coa-
 ctus fueris? Mend. Nihil eide,
 sed annos quidem circiter nona-
 ginta natus fui, uitam autem
 difficilem egi, arūdi ne & linea
 uictum quærens, ultra modum
 egenus ac pauper, liberis ca-
 tens, et praeterea claudus quoq;
 & parum oculis uidens. D. Et
 uiuere cupiebas cum talis essēs?
 M. Certē quidem, dulcis enim
 erat lux. Mori autem graue

σ

ὁ μᾶται σομίζω. πάλιν
 ἔμοι γὰρ ὅτι τὴν τυχεύσαν τέρψιν
 πολλὴν παρίσχοιτο τὴν σάτυρον
 τούτου. ἀλλ' ὅτι μὲν ἐπὶ τῷ σῶ-
 μιν ἵσμεν, ἀποβλέπουν χρῆς,
 καὶ ἀποσκοπεῖν πρὸς ῥῶσας
 τοὺς ἀφικνομένους. βασιλεῖς
 πολλοὶ γὰρ καὶ πικροὶ, καὶ
 πάντες διακρίνουν, πολλοὶ
 τῶν εὐγενῶν τεταρ καὶ νεο-
 πίων. ἀλλὰ καὶ τὸ πᾶν γὰρ
 γορκαῖος ἰδύσασθαι. τί τοῦ-
 τε; ἀρα τοὺς φίλους αὐτῶν ἵσ-
 χαι τοὺς βίαι; τοῖς οὐκ οὐκ τὴν ὕ-
 πινον ἱστῶσαι ἐδόμασι.
 τί διακρίνουν τοιοῦτον ἀπο-
 βαλῶν; τί ἀγανακτεῖς ὡς βίαι
 τίς, καὶ τὰ αὐτὰ, γίγνων ἀφίγι-
 μένοι; καὶ βασιλεῖς ὕδασι;
 Πτω. οὐδ' αὖτως. Dio. ἀλλὰ
 σαρῶσαι; Πτω. οὐδ' αὖτε τοῦτο.
 Dio. ἀρα οὐκ ἐπὶ πλάτεις, ἔσας
 αἰτίαι σὲ τὸ πολλὴν ῥυτίαν
 ἀπολιπίσαι τιθασῶσαι; Πτω.
 οὐδ' αὖτε τοιοῦτον. ἀλλ' ἔτι
 μὲν ἱγνίσαν ἀμφὶ τὰ σὺν-
 ἑκόντα. βίον δ' ἀπορομῆς
 πρὸς καλὰ μὲν καὶ ἱγνίσαν ἄ-
 χον, ἵς ἐκ ῥῶσας πτωχὸς
 ἄν, ἔτι καὶ σὲ, καὶ προσίτι
 καλῆς, καὶ ἀμύτρων βλίσ-
 πων. Dio. ἀρα τοιοῦτον ἄν,
 ἵδω ἑλπίς; Πτω. αἶ. ἡδὺ γὰρ
 ἵδω τὸ φῶς καὶ τὸ τίς αἰτία, δ' αὖ

τις

καὶ φανταίην. Δι. παρα
καίει ὃ γίγνηται, καὶ μετὰ
αὐτὸν πρὸς τὴν χεῖρα, καὶ ταῦτα
αὐτῶν, ὅλκιώταται ὡς τὸ περὶ
αὐτῶν. τί οὖν αὖτις λήγει πρὸς
τὴν χεῖρα, ὅτι οἱ πολλοὶ
αὐτοὶ φιλέωσι εἰσὶν; οὐκ ἔστι
καὶ δὴ δὴ τὴν δαύατον,
ὅτι τὸ ἐν τῇ γύρα λακῶν φάρι
μακρον. ἀλλ' ἀπὸ μέρους, καὶ
αὐτῶν τὴν ἑμᾶς ἐκίδοιται, ὅτι
ἀπὸ δρασίου βολύουται, ἐν
τῇ γύρῃ τὸ πῆμα ἐκίδοιται
μελόντι.

Μενίππος καὶ Τερβύσις.

Ω Τερβύσις, εἰ μὲν καὶ
τυφλὸς εἶ, οὐκ ἔστι διαγνώσκειν
τὸ ἄλλο. ἀπασὶ γὰρ ἡμῖν ὁ
μοῖος τὰ ὄμματα καὶ, μό-
νον δὲ αἰχῶραι αὐτῶν, τὰ
οἷ' ἄλλα, οὐκ ἔστι αὖ εἰπὼν
ἔχειν, τίς ὁ φίλος τῶν, ὃ τίς
ὁ Λυγκεύς. ὅτι μὲν τοὶ μᾶν
τίς ἦοι, καὶ ὅτι ἀμφέτρεα
ἡ γυνὴ μόνον αὐτῶν καὶ γυν-
αῖκα, τῶν ποιοτῶν ἀκούσκει
εἶδα. πρὸς τῶν διῶν τοιγα-
ροῦν εἰπὲς μοι, ὅποτέ γ' ἰπεί-
ρεται ἡ δῖος τὸ βίον, ὅτι οὐ
αὐτῶν ἦοι, ὃ ὁ γυναικῶν;
Τερ. ἀμείνων τὸν παραπλοῦ
ὃ Μενίππος ὁ γυναικῶν. ἀ,
πραγματίζεσθαι γὰρ, καὶ δὴ πρὸς
ἡσυχίᾳ τὸν αὐτῶν αἰ γυναικῶν.

καὶ

et horrendum. D. Deliras o se-
nex, et iuueniliter te geris erga
necessitatem, et hoc, cum sis co-
equalis portitori huic. Proinde
quid iam de adolescentibus dico
mus, quando etiam decrepiti i-
sti tantopere uiuere cupiunt? quos
decebat ipsam mortem etiam eo
seculari, tanquam remedium quod-
dam eorum malorum, quae se-
cum fere senectus? Sed abeamus
iam, ne quis et nos suspicetur ta-
les esse, qui hinc aufugere cu-
pimus, quando circa fauces
hic nos oberrare uiderit.

Menippi et Tiresiae.

An uero et caecus sis, Tiresi-
sia, non amplius cogniti facile
est. Nobis enim cunctis, a quibus
sunt uacui oculi, ac solae illorum
sedes relictae: quod enim ad caetera
attinet, non facile dixeris, qui Phi-
neus, aut qui Lynceus fuerit. At
uero, quod uires fueris, et quod
utrumque solus te ipsum perhibueris,
marem ac feminam, audis-
tis aliquando peccis, noui. Pro-
inde, per deos, dic mihi, utram
uitam expertus es suauiore, uir
ne quando fuisti, an cum
femina? Tires. Potior maleo
fuit, Menippe, mulieris ui-
ta expeditior enim. et domi-
nantur quoque uiris mulieres,

ne p

neq; ipsis necesse est in bellum
efficiisci, neq; ad propugnacula
stare, neq; in cōcionibus deside-
re, neq; in foro ac iudicijs con-
tendere. Men. Quid? an non au-
disti, Tiresia, Euripidis Me-
deam qualia dixerit, cum mulie-
rum genus deplorando comme-
morat, quā misera sint, & in-
estrahilē parturiendo labo-
rem, afflictae? Verūm dic mihi
(cōmunes fecerunt enim me versi-
culi isti Medae) peperisti ne e-
tiam aliquando, cum mulier es-
ses, an uero sterilis, & absq; semi-
ne uitam illam degisti? T. Quid
hoc Menippe interrogas? M.
Nihil acerbe, Tiresia. Verūm
responde. si tibi molestum non
est. Tires. Non fui sterilis
quidem, sed neq; peperī tamen.
Men. Sufficit hoc. Verūm e-
nim & uuluum habuisses, scire
uolebam. Tir. Habui, scilicet.
M. Successu autem temporis,
uulua ne illa euasuit, & mem-
brum muliebri obcuratum est,
mamulae q; iterum complatae,
deinde uirile succreuit & bar-
bam produxisti, an uero repente
ex muliere uir factus prodixisti?
Tir. Non uideo quid sibi ue-
lit uerrogatio haec. Videris
autem mihi pro dubio habere,
sistunt

καὶ οὐτε πολὺ μὲν ἀδύνατον
αὐτῆς, οὐτε παρ' ἰσχυρῶν
ἰσχύει, ὅτ' ἐν ἡκλήσι δια-
αφίριθαι, ὅτ' ἐν δικαστη-
ρίοις ἀντιτάξαι. Μι. ὦ γὰρ
ἀνέκων ὦ Τειρεσία, ὅτι Εὐρι-
πίδου Μαιδείας εἶα ἀπὸ τοῦ
εὐκταίρου τοῦ γυναικῶν,
ὡς ἀδελίας εὐλας, καὶ ἀφ' ἑνὸς
τοῦ τινος τῶν ἐν τῶν ὀδόντων
πόνου ὀφισκώμενος; ἀτὰρ
εἰπὶ μοι, ὑπὸ μνησὶ γὰρ με-
τὰ τῇ Μαιδεῖας ἰαμβῶν, καὶ
ἰταυτὸ ποτὶ ὅποτε γυνὴ ἦ-
δα. ὦ γὰρ, καὶ ἀγνοῶ δὲ τι
τίλπουσαι ἐν ἡλικίᾳ τῷ βίῳ;
Τει. τί ποτὸς ὦ Μενίππε ἀρ-
τῆς; Μι. εὐδὲ χαλινὸν
ὦ Τειρεσία. πῶς ἀπὸ νε-
ουας, ἥ σὺ γὰρ Αἰὼν. Τει. εὐ-
στῆρα μὲν ὅμῳ, οὐκ ἔτι νεο-
τ' ἔμμε. Μι. ἰκανὸν ποτὸς.
εἰ γὰρ μόραιο ἀχθὺ, ἰβουλό-
μῳ ἀδύνατος. Τει. ἄχον δ' οὐ
καδ' οὐ. Μι. χρόνον δὲ σοι ὁ
μόραιο ὀφθαλμοῖς, καὶ τὸ μό-
ραιο τὸ γυναικῶν ἀπὸ τῆς
γῆς, καὶ εἰ μάθοι ἀπὸ τῆς
σας, καὶ τὸ ἀνδρείον αὐ-
τῆς, καὶ πῶς γυνὴ ὀδόντων
καί, ὅ αὐτὴν ἐν γυναικῶν
αὐτὴ ἀνιφάνης; Τει. ὅχι οὐκ
τί σοι βούλῃται τὸ ὀρώτημα.
ἀλλ' αὖτ' εἰ μὲν μοι ἀπιστῆναι,
ἀ

ἄλλ' οὕτως ἔχοντα. Μι.
 ἔχον γὰρ ἀπιστῶν ἢ Τερψι-
 κλείῃ τοιούτοις, ἀλλὰ κα-
 τὰ τὴν τιμὴν βλάψαι μὲν ὄν-
 ται, ἀλλὰ καὶ ἀνίστασθαι ἔστιν·
 καὶ καὶ μὴ παραδίχθεαι·
 τοῦ οὐκ οὐδ' ἐν ἄλλῃσι
 οὐδὲ οὕτως γινώσκεις, ἐπὶ
 ὧν ἀκούσῃς, ὅτι καὶ ἐν γυναι-
 κῶν ἔχοντες τινὲς, ἢ Διό-
 νηϊα ἢ Θαρῖα, τὴν Ἀνδρία,
 τὴν Διόφω, ἢ τὴν τοῦ Λυ-
 καίου θυγατέρα; Μι. ὅν-
 τας λέγεσθαι ἐν τούτῳ, ἔσθ-
 ῃς ὅ, τι καὶ λέγουσι. σὺ δὲ
 ὡς βέλτεσι, ἐπὶ γυνὴ ἡδὲ καὶ
 καὶ ἰμασι σὺν τῷ ὡς ὅτι
 καὶ ὅσον, ἢ ἅμα ἀνὴρ
 καὶ μάλιστα ἰμαθὸς εἶναι;
 Τερ. ὅρα; ἀγνοεῖς τὰ πόρ-
 ρα ἅπαντα, ὡς καὶ Δι-
 ονσὶα τινὰ ἐν τῶν Διῶν,
 καὶ ἢ καὶ Ἡρα ἰληρώσῃ με.
 ὅ δ' ἐν Ζεὺς παρεμυθήσατο τῇ
 ἰματινῇ τὴν συμφορὰν. Μι.
 οἶα. ἔτι ἔχῃ ὡς Τερψικλείῃ τῶν
 ἰματινῶν; ἀλλὰ κατὰ
 τοῦ μάλιστα ποτὶ ποιεῖς.
 ὅ δ' ἔχῃ μὲν, καὶ ὅσον ὅσον
 αἶψα.

Αἶατος· καὶ Ἀγαμέμ-
 νον·

Εἰ σὺ μάλιστα ὡς Αἶατος, σὺ αὖτ'
 ἐπὶ σὺν, ἰμῖνισα δὲ καὶ
 ἡμῶς

factum ne hoc ita sit an nō. M.
 Quid: an non dubitare. Tiresias.
 de huiusmodi reb. cōvenit: sed
 perinde ac facium aliquem, non
 perpersis, fieri ne possint an nō,
 protinus pro uetris recipere? T.
 Tum igitur neq; cetera credis
 hoc pacto cōtingisse, puta quum
 audieris, ut quaedā ex mulierib.
 aues factae sint, aut arbores, aut
 ferae, Philomela uidelicet aut
 Daphne, aut Lycæonis istius
 filia. Men. Quod si quando
 in illas incidero, tum quid ipse
 dicant, quoque scibo. Tu uero, ὁ
 ὀραμὲν, ecquid cum mulier es-
 ses, uaticinatus quoque es tuum,
 quemadmodum ὅσον ποιεῖς, an ue-
 ro perieret ὅσον ὅσον uates dedi-
 cisti esse? Tires. Vides ut cuncta
 ea quæ de me feruntur, ignores,
 puta quo pacto ὅσον uicem quam-
 dam Deorum direm, ὅσον Iuno
 uisum me priuauit Iupiter autem
 in solatium damni eius uaticin-
 nandi artem mihi dedit. Men.
 Adhuc ne Tiresia, mendacis
 isus caperis? Sed satis hoc moi-
 re uatum. Consuetū enim nobis
 hoc est nihil iam sanū dicere.

Αἶατος ὅσον Ἀγαμέμ-
 νον.

Si tu Iū furore correperis fuisse,
 Αἶατος, te ipsum interfecisti, nos autē
 cunctos

eūctos etiā mēbrīs, ut putabas,
 dectūatis, deformatū, qđ quēso
 Vix βε accusas. Ac paulo anti-
 ne qđ aspicere ip̄i uti uoluisti, cū
 uenisses hac uia, eos consuluitus,
 ne qđ alioz dignatus es uirum cū
 multitudine delectum, sed super-
 be admodum ac grandi incedēs
 grege uirorum. A. Memō
 Agamemnon. Ille n. mihi furoris
 huius auctor exiit, ut qui solus
 me. u. p. armis iudicio contende-
 re ausus fuerit. A. An uero di-
 gnū censebas te, qui absqđ aduer-
 sario, & absque puluere, ut dici-
 tur, superes oēs? A. Quid ni? in
 tali uisqđ causa. Nā armatura
 ei, cognationis quodam iure ad
 me pertinebat, cū fratris mei pa-
 truellis certē fuerit. Deinde uos
 ceteri, qui multo qđ ille praestan-
 tiore eratis, detractastis certā-
 mē, & cessistis mihi arma. Ille
 autē Laertia filius, quē ego non
 semel in summo periculo seruauī,
 cū iā d. Troianis p̄p̄e concideret
 eur, melior esse me uoluit, ac di-
 gnior qđ armis illis potiretur. A.
 Accusatur igitur o. generose Ithēn,
 quae cū tibi debuisset armorū suc-
 cessionē ac hereditatem, ut p. te
 cognato uideret, i. me dū a. la-
 ro. ut ea. M. Huiusmodi uir. ut V.
 qđ d. me. p. d. me. p. d. me. p. d. me.

ἑμὰς ἀπαστας, εἰ αὐτὸς
 τὸν Ὀδυσσεύα· καὶ πρῶτον
 τι προσέβλεψεν αὐτῷ, ὅτι
 τὸ ἐκίματον οὐδὲν, & ἔτι
 πρὸς αὐτὸν ἔξιστας ἀνδρῶν
 συστρωτόν, καὶ ἵππων.
 ἀλλ' ὑπερβητικῶς μιγάδι
 βάνων, παρῶν δὲ. Αἰ. ἀπὸ
 τῆς, ὡς Ἀγαμέμνων. αὐτὸς
 γάρ μοι τ' ἀνείκελ αἰτίος πα-
 τίς, μὲν & ἀντιξιστάς.
 ἐπὶ τοῖς ὅπλοις. Ἀγα. ὅτι οὐ
 δὲ αὐτοαγῶνι & ἵπποι, καὶ
 ἀκούει κριτῆρ ἀπάντων.
 Αἰ. καὶ τὰ γινόμενα. οἰκεία
 γάρ μοι ὡς ὁ παλαιός, το
 αἰνέσιον γινόμενα. καὶ ὁ μῦθος
 οἱ ἄλλοι πολλὸν ἀμείνους ὄν-
 τας, ἀπείπασι τὸν ἄγῶ-
 να, καὶ παρηνέσασθαι μοι
 τῶν ἀδελφῶν. ἰ δὲ Λαέρ-
 τος, ὅρ' ἔγω πολλὰ κτείσ-
 σα λιποδυσόντα κατακ-
 κίβηται ἐπὶ τῶν ἄρ' ὄντων, ὡς
 μένων ἔξιστας εἶναι, καὶ ἵ-
 ππων δέ τ' ἔχει τὰ ὅ-
 πλα. Ἀγα. αἰτίω τοι γὰρ οὐ
 ἡ γένεσθαι τῶν ὀντων, ἢ δὲ
 ἐν σοὶ τῶν κληρονομίαν τῶν
 ὀπλῶν παραδιδόναι συγ-
 γρηῶν ὄντων, εἰς τὸν, ὅ-
 τε κοινὸν κατέδωκε αὐτά.
 Αἰ. ὦ. ἀλλὰ τὸν Ὀδυσσεύα,
 εἰς αὐτὸν αἰτίω μὲν &. Ἀγα.
 συγ-

ἔγωγε ὦ Αἴας, εἰ αἴθρ' ἔ-
στιν ὧν, ὡρίχθ' ὀφείλεις ὕψι-
στα γὰρ ἐστὶν, ὑπὲρ δ' ἐγὼ
καὶ ἡμεῖς κινδυνεύομεν
τομῶν, ἵππ' ἡγεῖται ἱππῶν
ἄλλων, καὶ ταῦτα, παρὰ Τρω-
άδων. Αἰ. εἶδ' ἂν ἴ-
δῃς, ὅτι μοι καταδικασθῇ,
ἀλλ' ἂν θύμῃς λίγαν τι πύ-
λιν ἔχειν. τὴν γὰρ Ὀδυσσεύς
ἔχει μισθὸν ἐν αὐτοῖς αἰ-
σῶν ὦ Αἰάκην, οὐδ' ἂν
αὐτό μοι Ἀθῶν' ἔπει-
σάτῃ.

Μίνω καὶ Σωστράτῃ.

Ὁ μὲν ληστὴς ἔστι Σω-
στράτης, ὅς τ' ὁ Γυρριγγί-
οντα ἐμὴ δόξα, ὃ δ' ἰσθῆ-
σον καὶ ὑπὸ τῆς Χιμαίρας
Ἀλσπιδότῃ. ὃ δ' ἂν τῆρα.
καὶ ὦ Εὐμῆ, παρὰ τὸν Τε-
τυρ ἀποσταθῇ, ὑπὸ τῶν γυ-
ρῶν κερταῶν καὶ αὐτὸς τὸ ἦ-
μαρ. ὅμῃς ὃ οἱ ἀγαθοὶ ἀπὸ
κατὰ τάχος ἐς τὸ ἡλύσιον πε-
λῆον, καὶ τὰς μακάρων νόσας
κατοικῆναι, αὐδ' ὦν δίκαια
ποιεῖν παρὰ τὸν βίον. Σω-
στράτης ὦ Μίνω, εἰ σοὶ Αἰ-
άκας δόξῃ λίγαν. Μι. οὐδ'
ἀκούω αὐτοῦ. ὃ γὰρ ὀβριότης
καὶ ὦ Σωστράτῃ πενητὸς ἄνθρωπος
καὶ τοσάδε ἀπικτοῦς; Σω-
στράτης μὲν. ἀλλ' ἔγωγε, εἰ
δικαίως

rit. A. Ignoscendum ὦ Αἴας
est: si, homo cum esset, appetitur
gloriam, rem dulcissimam, cui
us gratia etiam nostrum quilibet
obire pericula sustinet, prae-
cipue quando et uicere postea,
et hoc, Trojanis ipsis iudiciis.
A. Neuego quæ me damna-
rit, sed fas non est, de diis aliquid
dicere. Vyssem igitur aliud quæ
odisse, non possum. Agamem-
non, non si ipsa mihi Minerva
hoc imperet.

Μίνω καὶ Σωστράτῃ.

Prædo hic quidem Sostra-
tus in Pyriphlegethonem præ-
cipitetur, sæcilegus autem ille
à Chimæra discipatur, Tyran-
nus uero istle, Mercuri, iuxta
T. tyum in longum extensus, at
redendum et ipse hepar præbeat
uolentibus. Vos autem boni ac
probi abite quàm celeriter in
campum Eysium, insulasq; Bea-
tum habitate, pro his, quæ re-
ctè ac iustè in uita fecistis. Sost-
ratus. Audi ὦ Minos, num tu
bis iustè dicere uidear. Minos.
An ego denovo nunc audiam?
An non conuictus es Sostrate,
quid et malus fueris, et tam
multos occideris? Sost. Conui-
ctus quidem fui, sed uide, num
iustè

iuste ob id supplicio afficiat.
M. Atque admodum, si modo id ius-
 tum est, quod merito quicquid suo poenā
 dependere. *S.* Attamen responde
 mihi o Minos. Breue. u. quiddam
 interrogabo te. *M.* Dic, sed ne pri-
 lixi modo, quod incipis et cate-
 ros diiudicare possim. *S.* Quae
 cumque iura egi, utrum uolens ea fe-
 ci, an ita a Parcis agglomerari
 cum mihi fuit. *M.* A Parca scili-
 cet. *S.* Proinde et boni pariter
 occi, et nos, qui mali uidemur, eadem
 agimus, dum illi obsecundamus.
M. Ita profecto, Clotho uidelicet
 illi parentes, quae unicuique iniun-
 git, cum primum natus est, quae agere
 de ipsi sunt. *S.* Si igitur uti co-
 pulsus ab alio, occiderit aliquem,
 cum non possit illi contra dicere, a
 quo coepescit, ut uerbi gratia,
 si carnifex, aut satellites qui ipsam
 alter iudici parendo, alter tyran-
 no, quemcumque cadis istius reum
 ages. *M.* Quem alium, nisi iudi-
 cem aut tyrannum. Quomodo
 neque ipsum gladium accusare
 possumus, subseruit enim hic,
 tanquam instrumentum quod-
 dam, animis atque furori ac-
 commodatus illius, qui primo
 causam hanc praebuit. *S.* Re-
 cte sane o Minos, laudo quod
 haec etiam exemplo, quasi quodam apertario locupletas. Si

δικαίως καταδικάζομαι. καὶ
 καὶ πάντων, ἔστι ἀποτίνα-
 σθαι ἀφ' ἑαυτοῦ δικαίον. *Σα.* ἔγω-
 γος ἀπικερναι μοι ὦ Μίνω-
 συ. βραχὺ γὰρ τι ἐρύσομαι
 σι. *Μι.* λίγιστον μὲν πάντων
 σου, ἵππας καὶ τοὺς ἄλλους ἀπὸ
 κρίναι μὲν ἤδη. *Σα.* ὁπίσθην
 ἱππικὸν ἐν τῷ βίῳ, πρὶν ὅρα-
 ῖν αὐτὸν ἱππικόν, ἢ ἱππικὸν
 γέ μοι ὑποτῆς μέγας. *Μι.*
 καὶ δὲ μέγας δὴ λαδὺ. *Σα.*
 οὐκ ἔστι καὶ οἱ χρεῖται ἀπαντῶν,
 καὶ οἱ ποταμοὶ ἀποκινῶν
 μῆτι, ἡμεῖς καὶ ὑπερποταμῶν,
 ταῦτα δεῖται. *Μι.* καὶ, τῇ
 Κλυδοί, ἢ ἡκάστῳ ἱππικῷ
 γυνυδόντι τὰ πρακτικά.
Σα. ὅτι καὶ ἀναγκασθεὶς ὑπὸ
 ἄλλου φονεύει σέ τινα, ὃ δὲ
 καὶ αὐτὸν ἀντιδίδωκεν ἡμέ-
 ρω βροσίμῳ, οἷον δό-
 μι καὶ δούρῳ, ὃ μὲν
 δικαστὴν περὶ αὐτοῦ, ὃ δὲ τυ-
 ραννῶν, τίνα αἰτίας τοῦ φέ-
 ρου. *Μι.* ἀλλοὺς ὡς τὸν δι-
 καστικόν, ἢ τὸν τύραννον, ἡμεῖς
 οὐδὲ τὸ ξίφος αὐτό. ὑπερ-
 τῆ γὰρ τοῦ ἔργου ὅτι πρὸς
 τὸν θυμὸν, τῷ πρῶτῳ παρὰ
 σκόντι πῶς αἰτίαν. *Σα.* ὡς
 ὦ Μίνω, ὅτι καὶ ἐπὶ ἀναψί-
 λου τῷ παραδείγματι. ὅτι
 quis

τίς ἀποτάλλεται το αὐ-
τόν, ὅμη αὐτὸς χρυσὸν ὃ
ἀγυρεν ἡμίσην, τίνι τῷ
ἀέρι ἰσίου, ὃ τίνα δούργη-
σῶ ἀναγραπτήν; Μι. τὸν
ἐμψατα ὃ Σώφρατι. δίαί-
ου. γὰρ ὁ ἡμίσην ὡ. Σ. ο.
ἐκείνῳ ἔρῃ, πῶς ἀδικα ποι-
εῖς ἡολάσω ὅμῃς ὑπερίτας
προσμελόνε, ὅμ ὃ Κλωδῶ
προσῖτατῃ, καὶ τόντευσ τε-
ρῶν τὸν διακονησαμένον
ἄλλοις ἀγαθοῖς; οὐ γὰρ
ὃ ἡκῶν εἰπεῖν ἔχει τις αὐ-
τὸς αὐτὸν ἔχον ἀνατὸν ὡ,
οἷς μετὰ πάσης ἀνάγκης
προσῖτατῃ. Μι. ὃ Σώ-
φρατι πολλὰ ἰδοὺς αὐ καὶ
ἄλλα οὐ κατὰ λόγον γινώ-
μεθα, εἰ ἀκριβῶς ἐξιστοῖς.
ὡλλὰ ἀλλὰ σὺ τοτο ἀποκρί-
ναις ὃ ἡκῶν ὡ. δίαί-
ου. γὰρ ὁ ἡμίσην ὡ. Σ. ο.
ἐκείνῳ ἔρῃ, πῶς ἀδικα ποι-
εῖς ἡολάσω ὅμῃς ὑπερίτας
προσμελόνε, ὅμ ὃ Κλωδῶ
προσῖτατῃ, καὶ τόντευσ τε-
ρῶν τὸν διακονησαμένον
ἄλλοις ἀγαθοῖς; οὐ γὰρ
ὃ ἡκῶν εἰπεῖν ἔχει τις αὐ-
τὸς αὐτὸν ἔχον ἀνατὸν ὡ,
οἷς μετὰ πάσης ἀνάγκης
προσῖτατῃ. Μι. ὃ Σώ-
φρατι πολλὰ ἰδοὺς αὐ καὶ
ἄλλα οὐ κατὰ λόγον γινώ-
μεθα, εἰ ἀκριβῶς ἐξιστοῖς.

Μένειπ. ὃ Νεινομα-
ταί. Μένειπ.

ὡλλὰ ἀλλὰ σὺ τοτο ἀποκρί-
ναις ὃ ἡκῶν ὡ. δίαί-
ου. γὰρ ὁ ἡμίσην ὡ. Σ. ο.
ἐκείνῳ ἔρῃ, πῶς ἀδικα ποι-
εῖς ἡολάσω ὅμῃς ὑπερίτας
προσμελόνε, ὅμ ὃ Κλωδῶ
προσῖτατῃ, καὶ τόντευσ τε-
ρῶν τὸν διακονησαμένον
ἄλλοις ἀγαθοῖς; οὐ γὰρ
ὃ ἡκῶν εἰπεῖν ἔχει τις αὐ-
τὸς αὐτὸν ἔχον ἀνατὸν ὡ,
οἷς μετὰ πάσης ἀνάγκης
προσῖτατῃ. Μι. ὃ Σώ-
φρατι πολλὰ ἰδοὺς αὐ καὶ
ἄλλα οὐ κατὰ λόγον γινώ-
μεθα, εἰ ἀκριβῶς ἐξιστοῖς.

Siquis autē mittēre hero, ueniat
ipse aurū uel argentum afferēs.
utri nā ea gratia haberi debet,
aut utri beneficiū hoc acceptū
referendum est; Min. Ei qui mi-
sit, Sostate. nam ille qui attul-
lit, minister tantum fuit. Sost.
Vides ne igitur, quā iniusta
facis, dum supplicio afficis nos,
qui ministri tantum fuimus co-
rum, quæ Clotho nobis impera-
uit, et rursum, dum honore ꝑse-
queris eos, qui in alienis bonis
ueluti dispensatores quosdam se
se gesserunt. Non enim illud di-
cere quasquam poteris, quod con-
tradicere, aut imperata detre-
ctare licitum fuerit in ijs, quæ
cum omni prorsum ui ac neces-
sitate impetrata fuere. Min.
Multa, ὃ Sostate, & alia ui-
deas licet, minime secundum ra-
tionem fieri, si diligenter expen-
das. Veruntamen tu ex hac quæ-
stione hoc boni cōsequeris, quam
doquidē non ꝑædo solū, uerū etiā
Sophista quidē esse uideris. Sol-
ue ipsum Mercuri, neue dein-
ceps amplius puniatur. Cæte-
rum illud uide, ne et cæteros ma-
nes similia inuēroga re doceas.

Μένειπ. Φιλονίδης.
Salutē aurū, de mus ꝑ uel libe-
lum meū, ut te libēs aspicio iui-
m ci red.

cirebimus. Phil. Non Menip-
 pus est canis? Non hercle ali-
 us, nisi ego forte ad Menippo-
 omneis hallucinor. Ac quid si
 bi uale hab. aus huius inscientia,
 clausi ex lyra, leonidis ex uide?
 Adeumulus tamen est. Salue
 Menippe. Unde nobis adueni-
 sti diu est quod in urbe non ui-
 dimus. Men. Adhuc reuer-
 sus mortuorum è lacubulis, For-
 ribusq; tristium tenebrarum ni-
 gris. Manes ubi inferni ma-
 nent superis procul. Phil. O
 Hercules olim nobis Menip-
 pus uita functus est, reuixitq;
 denuo. Men. Non, sed me ad-
 huc uiuum recepit Tiresius.
 Phil. Quæ nam causa tibi fuit
 nouæ huius æque incredibilis
 uia? Menip. Iuuenta me incita-
 uit, atque audacia. Quin pro
 iuuenta haud paululum impro-
 sentior. Phil. Siste obsecro Tira-
 gica. Et ab Iambis uescien-
 dens, sic potius simpliciter elo-
 quere, quæ nam hæc uesitis, quæ
 causa tibi itineris inferni fuit,
 quam alioquin neque iucunda,
 neque delectabilis sit uia? Mei-
 nippus. Res cilecte grauis
 me infernas egit ad umbras,
 Consularem meos ut uacis
 Tiresia. Philonides. Ille,

æquæ

οι μοῶν. Φιλ. ὦ Μενίππε
 ὅτις ἔτιρ ὁ αὖτις; ἐμὲ γὰρ
 ἀλλ' ὅ, εἰ μὴ ἰσὺ παραβλή-
 πω μοίαν περὶ ἐλπί. τί δ' αὖ
 τῷ βούλει τὸ ἀλλήκοτον το-
 σχόματι, πῶς καὶ αὖ, κα-
 κῶ λιντῶ; προσίταρ δὲ ἴ-
 μοι αὐτῷ. χαῖρ' ὦ Μενίπ-
 πε. καὶ πόθεν ἔμιν ἀφίκαται,
 ποταῦ γὰρ χρεῖται οὐ πείφα-
 ρας ἐν τῇ πόλει. Μεν. Ναι
 οὐκ ἔστιν αὐτῶν, καὶ σὺ
 τα πόδας λιπῶν, ἰσὺ ἀλ-
 χαρὶς ἐκίτα διῶν. Φιλ. ὦ
 ῥάχλας, ἰλιλέας Μενίππε
 ἔμας ἀποβατῶν, ἡδὲ ὅς ἔπ
 ἀρχῆς αἰσθητικῆς, Μεν. ὦ
 ἀλλ' ἰσὺ ἰμπερὶ αἰσθη-
 ἰδίζαται. Φι. τίς δ' ἡ αἰ-
 τία σοι τῆς κακῆς καὶ πα-
 ραβίξου ταύτης ἀποβαί-
 ας; Μεν. γένετα μ' ἰπῆρ,
 καὶ δ' αὖ, τὸ τοῦ πλῆθους.
 Φι. πῶς αὖ μακάρι βα-
 γῶν, καὶ λίγῃ εὐτασί-
 πας ἀπλῶ, καταβὰς ἀ-
 πὸ τῶν ἰαμβείων. τίς ὁ γο-
 λῶ; τί σοι τῆς κατὰ πρῶ-
 ας ἰδίζαται; ἀλλὰ γὰρ εὐχ-
 ἡδὲ αἰσθητικῆς, εὐδὲ ἀπῶσι
 ὁ ἰδίζαται. Μενίπ. ὦ φιλόσο-
 φος, κατὰ γὰρ εἰς αἰ-
 δας, ἡδὲ χρεῖται ἐμὲν δα-
 βὰς τερψίλας. Φι. εὐδὲ,
 ἀλλ'

ἄλ' ὅτι παραπαίει, οὐ γὰρ
 οὐτὸς ἐμὲ ῥωε ἱρραφῶ
 καὶ πρὶς αὐτὰς φίλους.
 Μεν. μὴ δαυμάσης ὡς ἱε-
 ρός. πῶς γὰρ Εὐεπίδῃ καὶ
 Ὀμήρῳ συγγασόμεθ', οὐκ
 ἴδ' ὅπως αὐτοὶ πληθύνω τῶν
 ῥῶν, καὶ αὐτόματα μοι τὰ
 ῥαῖα ἐπὶ τὸ σίμα ἱσχύται.
 Αἰτὰρ εἰπὶ μοι, πῶς τὰ ὑπὲρ
 ῥῶν ἱστέ, καὶ τί ποιεῖσιν ἐν
 ῥῶν πέλα; Φι. καὶ τὸν ὁδοῦν,
 ἀλλ' εἴα καὶ πρὸ τοῦ ἀρπάζ-
 ευσιν, ἐπερκοῦσι, τοκογλυ-
 φῶσιν, ἰελοστατοῦσι. Μεν.
 βίβλιοι καὶ λαποδαίμονες.
 οὐ γὰρ ἴσασιν, οἷα ἐν ἄλλῃ
 λικύρωται παρὰ τοῖς κατῶ,
 καὶ οἷα λικύρωται τὰ
 ὑπὲρ ἱσμάτα κατὰ τῶν ὀδῶν
 ὁδοῦν, ἃ μὰ τὸν ἱερὸν ὁ-
 δὸν μία μηχανὴ τοῦ διαφύ-
 γειν αὐτοῦς. Φι. τί φής;
 ἀποδοκταί τε οἰκιστῶν τοῖς
 κατῶ παρὰ τῶν ἐν ὀδοῖν;
 Μεν. π. νῦν διὰ καὶ πολλὰ,
 ἀλλ' οὐ δέ μοι ἐκφίρειν αὐ-
 τὰ πρὸς ἅπαντας, εὐδὲ τὰ
 ῥαῖα ῥῶν ὁδοῦν, μὴ
 ῥαῖα τις ὅμῃς γράψιται γε-
 ῥῶν αὐτοῖς ἐπὶ τὸ ῥαῖα.
 ῥαῖα δὲ. Φι. μὴ δαμῶς
 ὡς Μενόππε πρὸς τοῦ δι-
 ῥῶν, μὴ φθορήσῃς τῶν λόγων
 φίλων

Acqui deliras, aliqui non
 hoc pacto canentes apud am-
 cos confarctinatis versibus.
 Menippus. Nec mireris ani-
 ce, nuper enim cum Euripide
 atque Homero versatus, nescio
 quo facto versibus sic im-
 pletus sum, ut numeri mihi in-
 os sua sponte confluant. Ve-
 rum dic mihi, quo pacto res hu-
 manæ hic se habent in terris?
 Et quid nam in urbe agitur?
 Phil. Nihil novi. Sed quem
 admodum prius acerbabant, na-
 priunt, perierant, fœnerantur,
 usuras colligunt. Menip-
 pus. Omiseri atque infelices.
 Nesciunt enim, qualia de no-
 stris rebus nuper apud inferos
 decreta sunt, qualis quæ sorte ias-
 ti sunt. et diuites istos calculi,
 quos per Cerberum nullo pa-
 cto poterant effugere. Phil.
 Quid ais? Novum ne aliquid a-
 pud inferos nostris de rebus de-
 cretum est? Menippus. Per
 Iovem, et quidem multa, ne-
 que prodere non licet, neque
 arcana quæ sunt, revelare, ne
 quis forte nos apud Rhada-
 manthum impietatis accuset.
 P. Nequaquæ o Menippe, per
 Iovem, ne invidas sermones
 m a amb

amico. Nam apud hominem
 excendi:gnatum, & initiatum
 praeerea sacris edisseres. M.
 Dura profectō iubes, & neuti-
 quam iura, uerum tua gratia
 tamen audendum est. Dece-
 tum est ergo, diuites istos ac
 pecuniosos autum tanquā Da-
 naen seruantes abstruam. P.
 Ne prius ō beate, quae sunt de-
 creta dixeris, quam ea percur-
 ras omnia, quae abs te audire li-
 bentissime uelim. Quae uideli-
 cet descensus causa fuerit, quis
 itineris dux, deinde ex ordine,
 & quae illic uideris, & quae au-
 dieris omnia. Verisimile est e-
 nim te, quum res pulchras ui-
 dendī curiosus sis, eorum quae
 visu aut auditu digna uidebun-
 tur, nihil omnino praetermissis-
 se. Men. Parendum etiam in
 his ubi est. Nam quid facias,
 urgente amico? Ac primum
 sunt tibi expediam, quae res a-
 nimū meum adhuc descen-
 sum impulerit. Ego igitur
 quum adhuc puer essem, audi-
 remq; Homerum atque He-
 siodum, seditiones ac bella cai-
 nentes, non semideorum mo-
 do, sed & ipsorum iam deo-
 rum, adhuc uerō & audite-

ria

φίλων ἀδελφί. πρὶς γὰρ ἀδελ-
 φα σιωπᾶν ἴσως πάντ' ἄλλοι
 λα, καὶ πρὶς μιμουμένων.
 Μοῦ. χαλὶπὸν μὲν ἐπιτάτ-
 τεις τὰ πίταγμα, καὶ ὃ παρ'
 τῇ ἀσφαλείῃ, πολλὴν ἀλλὰ σῶ-
 γι σὺ καὶ τοιματίον. ἰδοὺ
 δὲ τοὺς πλεονεῖναι τοῦτον
 καὶ πολυχρηματίον, καὶ τὸ
 γροσίον κατὰ κληθῶν ὡς πρὸ
 τῷ Δαναῷ φυλάττοντας.
 Φι. μὴ πρὸς ὅσον ἔπης ὃ γὰρ
 θὶ τὰ διανομήα, πρὶν ἐκ
 οὗ διανομῆν ἅ μάλιστα αὐ-
 τῷ ὅπως ἀκούσαι μί σου, ὅτι
 αἰτία σοι δὲ καὶ δίδου ἰσχύ-
 το, τίς δὲ ὁ δὲ παρθεῖας ὕγι-
 μών, εἰδ' ἵψης ἀπὲρ ἡδύς, αὐ-
 τε ἵππουσας παρ' αὐτοῖς. ἁ-
 κὸς γὰρ δὲ φιλόκαλον ὄντα
 σοι, μεθὲν τῶν ἀφικνύσας
 ὃ ἀκὸς παρὰ χλιπῶν. Μοῦ.
 ὑπεργατίον καὶ ταῦτά σοι.
 τί γὰρ αὐτὸ καὶ πάδοι τίς, ὅ-
 ποτε φίλῳ αὐτῷ βιάσοιτο;
 καὶ δὲ πρῶτά σοι δίδωμι τὴν
 γυνάμην τὴν ἱμῶν, καὶ ἰδὼ
 ὁρμήδην πρὶς τῷ κατὰ βα-
 σιν. ἰγὼ γὰρ ἔχει τὴν σὺ παρ'
 σιν τὴν ἀνέουαν Ομήρου καὶ
 Ησιόδου πολέμου καὶ γάσας
 διαγυμνάων, ἐν μέσσοι τῶν
 ὁμιθίων, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν
 ἡδὲ τῶν διῶν, ἵτι δὲ καὶ μί-
 χείας

καὶ αὐτῶν καὶ βίας καὶ
 ἀπαγὰς καὶ δίκας, καὶ πα-
 ρων ὀξυλάσεις, καὶ ἀδελ-
 φῶν γάμους, πάντα ταῦτα
 ἐν ὁμῶν εἶναι ἡγάδην, καὶ οὐ
 ἀφίγγου ἐκρούμην πρὸς
 οὐτά. ἰπείθε εἰς αἰθέρας τε-
 λῶν ὑψέμην, πάλιν αὖ ἐν-
 οῦσα ὅκνον ἔ νόμους τὰ
 κατὰ τοῦτο ποιεῖν ἡγάδην,
 οὐκ ἔστι μοι χόρος, μήτε
 ἀσπίδα, μήτε ἀρσάζειν.
 ὅτι μὴ γὰρ οὐκ ἡγάδην
 ἐμφοβία, ἐκ τῆς ὅτι χερ-
 σίμην ἐμάνην. ἄντι γὰρ τῶν
 θεῶν αὐτῶν ὑψέμην μοι-
 χύσαι, καὶ πασιόσαι πρὸς
 ἀλλήλους, εἰ μὴ ὅτι πρὸς ἡ-
 γῶν τούτων ἡγάδην, οὐτ'
 ὅτι τοὺς θεομύθους τὰς ἀν-
 ῥάς οὐτοὺς παρανοήσω, ἀ μὴ
 πρὸς τὰς ἐν ἡγάδην. ἰ-
 πείθε δὲ διαπίρουν, ἰδοὺ μοι
 ἡγάδην παρὰ τοὺς ἡγάδην
 ἡγάδην τοὺς φιλοσόφους,
 ἀφίγγου τε ἐμάνην καὶ
 ἐν ὁμῶν αὐτῶν χερσὶν αἰμοί,
 ἐν βούλονται, ἡγάδην τινὰ ὅτι ἐν
 ἡγάδην καὶ βίβλιν ἐκ-
 ἡγάδην το βίου. ταῦτα μὴ
 ἐν φρονῶν προσήεν αὐτοῖς.
 ἡγάδην δ' ἐμάνην ἐν
 ἡγάδην, τὸ πῶν ἐν το ἡγά-
 δην βίβλιν. παρὰ
 28

ria eorum & violentias, rapi-
 nas, supplicia, patrum expul-
 siones, & fratrum & sororum
 nuptias, hæc me Hæcete om-
 nia bona pulchraq̃ putabam,
 & studiose erga ea afficiebar.
 Postquam uero in uirilem iam
 ætatem peruenirem, hic leges
 rursus iubentes audio poet-
 is adprimè contraria, neque
 uidelicet adulteria committere,
 neque seditiones mouere,
 neque rapinas exercere. Hic
 igitur hæsitabundus conficti,
 incertus omnino quo me pacto
 gererem. Neque enim deos
 unquam putavi moechaueros,
 aut seditiones inuicem fuisse
 moueros, nisi de his rebus per-
 inde ac bonis iudicassent. Ne-
 que rursus legumlatores his ad-
 uersa iussuros, nisi id condu-
 cere existimarent. Quoniam
 igitur in dubio eram, uisum
 est mihi philosophos istos adi-
 re, atque his me in manus de-
 dere, rogareq̃ uti me, utcum-
 que liberet, uicerentur, uitaq̃
 uiam aliquam simplicem ac
 certam ostenderet. Hæc igitur
 cum mecum reputans adeos ue-
 nio, imprudens profecto, quod
 me ex fumo (ut aiunt) in flammam
 conijcerem. Apud
 m 3 epim

enim hos maxime diligenter
 observans, summam reperi ig-
 norantiam, omniaque magis in-
 certa, adeo ut prae his illico mi-
 bi vel idiotarum vita iam au-
 rea videretur. Alius etenim
 soli me iussit uoluptati succedere,
 atque ad eum scopum universam
 vitam uersionem dirigere. In eo ip-
 sam suam esse finem esse fecerat. Al-
 lius rursus omnino laborare,
 corpusque suum, uigiliis, ac squalo-
 re subigere, miserè semper ad-
 fectum, contumeliisque obnoxio-
 sum assidue, Hesiodi sedulo in-
 culcant celebria illa de uirtute
 carmina & sudorem uidelicet,
 & aethera in uerticem mon-
 tis ascensum. Alius contem-
 nere iubet pecunias, esumque
 possessionem indifferentem pu-
 care. Alius cetera bonas ip-
 sas etiam diuitias esse pronun-
 ciat. De mundo uero quid di-
 cande quo ideas, incorporeas
 substantias, atomos, & inerte,
 ac talem quandam pugnantem
 inuicem nominum turbam in-
 diem audiebam, et quod absurdo-
 rum omnium maxime fuit absur-
 dissimum, de contrariis multisque
 quae quum diceret, inuicibiles
 admodum & probabiles ser-
 mones

γὰρ δὲ τοῖς μάλιστα ἰδιω-
 σκοῦν ἔπαισι πῶρ τιμὴ ἀγνοί-
 ας καὶ τιμὴ ἀπορίαι πλήθος,
 ὥστε οὐ τὰ χεῖρα χερσὶν ἴδιον
 πείθειν εἴτε τὸν τ' ἰδίον
 τῶν βίον. ἀμίλει, ὁ μὲν αὖτε
 τ' παρ' ἑνὶ τὸ παρ' ἑδαισίου
 καὶ μέγιστον ποτόν ἐν παύσει
 μετρίως, ποτό γὰρ εἶναι τὸ
 εὐδαιμόνιον. ὁ δὲ τις ἱμπε-
 λην, πονῶν τὰ πάντα, καὶ
 μοχλῶν, καὶ τὸ σῶμα κατα-
 σαρκάζειν. ῥυπῶντα καὶ αὐ-
 χμῶντα, καὶ πᾶσι δυσκαρ-
 γεῖντα, καὶ λοιδορῶ μέγιστον,
 σωματικῆς ἐπιρροῆς ἁλῶν τὰ
 πάσδεμα ἰκῶντα τὸ κοῖον
 δυνάμει ἀπὸ τοῦ ἰπυ, καὶ
 τὴν ἰδρῶτα, καὶ τιμὴ ἐπὶ τὸ
 ἀκρον ἀνάστατον. ἀλλ' ὅτι κα-
 ταφρονῶν χρημάτων παρ-
 κιδύντο, καὶ ἀδιάφορον οἶ-
 σθαι τιμὴν καὶ ἡσυχίαν αὐτῶν, ὁ δὲ τις
 αὖ πάλιν ἀγαθὸν εἶναι καὶ τ'
 πλεόντων αὐτῶν ἀπιφαίνετο. πε-
 ρὶ μὲν γὰρ τ' ἡσυχίας καὶ καλῶς
 γένε; ὅτι καὶ ἰδίας καὶ ἀσώματα
 καὶ ἀτόμα καὶ ἑσπερά, καὶ τοιαῦτα
 τινὰ ἔχον ὀνομάζον ὅσα μὲν
 εἶναι παρ' αὐτῶν ἀκῶν εἰσατί-
 ας, καὶ τὸ πάσδεμα δυνάμει ἀπο-
 πάτατον, ὅτι περὶ τ' εἰσατίας
 τῶν ἰκῶν καὶ αὐτῶν λέγειν,
 σφόδρα νικῶντας καὶ πειθαρχο-
 λήτας

ἄνθρωπος ἐπερίβητο, ὥς τε μήτι
 τῷ ὄρνυτι τὸ αὐτὸ πρῶγμα
 ἴσται, μήτε τὸ ψυχρὸν, αὐ-
 τὸν ἔχον, καὶ τὰ αὐτὰ
 ἰδίᾳ σαφῶς, ὥς οὐκ αὖ πο-
 τὶ ὄρνυτι αἶψα καὶ ψυχρὸν
 τὸ αὐτῷ χρεῖω. ἀτυχῶς ἔν
 ἡσυχίᾳ τοῖς οὐτάροις τοῦ
 οὐνοῦ ἴμοιεν, ἀπὲρ μὲν ἔτι
 ἡσυχίᾳ, ἀπὲρ δὲ αὐτοῦ οὐδὲν
 ἔμπροσθεν. ἔτι δὲ πολλὰ τοῖς
 οὐκ ἰσχυροῖς ἀποπύδοντο. τὸ δὲ
 ἴσθαι αὐτοῖς τὰς ἐν ἡσυχίᾳ
 ἐπιβρῶν, ἐν ἀντιθέταις τοῖς
 αὐτῶν λόγοις ἐπιβρῶν
 παρὰ τοῦτον καταφρονῶν
 παραινούντας χρυσάτων,
 αὐτῶν ἀπὲρ ἔχοντες αὐ-
 τῶν, καὶ πρὸ τούτων δια-
 φερμένους, καὶ ἐπὶ μὲν
 παραινούντας, καὶ πάντα
 ἐν ἡσυχίᾳ ἔχοντες,
 πρὸς τὴν τῶν ἀφρονῶν ἀποβλῆ-
 ῖν, αὐτοῖς ἐν ἡσυχίᾳ παρ-
 αινούντας, ἢ ἄλλως
 πρὸς αὐτὸν ἀπαρτίζοντες
 ἰδίᾳ δὲ μήτι
 τὰ αὐτὰ προσφρονούντες.
 σφαλῶς αὖ καὶ ταύτας τῆς
 ἐλπίδος, ἔτι μᾶλλον ἰδου-
 σίαν, ὅτι παρὰ
 ἡμῶν ἡμῶν, ἔτι μὲν
 πολλῶν καὶ σοφῶν, καὶ φρόνι-
 ῶν, ἐπὶ σωτῆρι διαβόητων
 αἰνῶν

mones adferebat, ut nec ei qui
 calidum, nec ei qui frigidū idem
 prorsus esse contendere, cōtra
 quicquam hiscere potuerim, ac
 que id, quum tamen manifestē
 cognoscerem fieri nunquam pos-
 se, ut eadem res calid. simul frī-
 gida sit. Prorsum igitur tale
 quiddam m. hi accidebat, quale
 soles dormitanti bus, ut interdum
 capite annuerem, interdum con-
 trā abnuere. Præterea quod
 multo erat istis absurdus, vitam
 eorū diligenter observans, con-
 peri eam cū ipsorū verbis p. æ-
 ceptisq. summi. perire pugnare.
 Eos enim qui spernentiam, et
 se habent pecuniam, auid. sume cō-
 spexi colligendis divitijs inha-
 re de fœnore linguas, pro meri-
 cede docentes, omnia denique
 nummorum gratia tolerantes.
 Ii uerō qui gloriā verbis asper-
 nabantur, omnem uitæ suæ ra-
 tionem in gloriam referre habent.
 Voluptatem tursus omnes ser-
 mē pulchrum incessēbant, elancui-
 lum uero ad eam solam liben-
 ter confluebant. Ergo hac quo-
 que spe frustratus magis ad-
 bui ægrē moleste q. tui. Alio-
 quantum tamen inde memet
 cōsolabar, quod una cum multis
 et sapientibus et celeberrimis
 m. 4 insu-

insipiens quæ esset, atque uerè ad
huc ignarus oberrarem. Peruigilanti mihi eandem, atque hisce
de rebus mecum cogitanti, ueni
nit in mentem, ut Babylonem
profectus, magorum aliquem ex
Zoroastri discipulis ac successi
soribus conuenirem. Audire
tam si quidem eos inferni por
tas carminibus quibusdam ac
mysterijs aperire, et quem li
buerit, illuc tuto deducere, ac
rursus inde reducere. Optime
ergo me facturum putavi, si cum
horum quoriam de descensu pa
ciscens, Tiresiam Boeotium cõ
sulerem, ab eoque perdiscerem
(quippe qui uates fuerit et sapi
ens) quæ uia sit optima, quæque
sapientissimus quisque potissimum
elegerit. Ac statim quidem exi
iens quàm poteram celerrimè
Babylonem uersus recta conuen
di. Quò quæni uenio, diuersos
apud Chaldaeorum quendam
hominem cerè sapientem, atque
arte mirabilem, comam quidem
canonem, admodumque promissa
barba uenerabilem. Nomen au
tem illi fuit Mitrobarzanes,
orans igitur obsecransque uix
exorauit, ut quauis mercede
uellet, in illam me uiam dedu
ceret. Suscipiens uerò me

uit,

αὐτοῖς ἐτι δὲ καὶ τὰ λεγόμε
να ἄγνοῶν πείριερχομαι
καὶ μοι ποτὶ διαγνῶσθαι
τι τούτων εἶναι, ἰδοὺς ἱερὰ
βαβυλῶνα ἰλδόντα, διὰ δὲ
καὶ τῶν τῶν μάζων, τῶν
ἱεροῦσιν μαθητῶν καὶ δια
δέχων. ἔκαστον δ' αὐτοὺς ἐν
πράξει τι καὶ τι λίσσεται
εἰν αὐτοῖς τι το αἶδ' αὐτῶν
πύλαι, καὶ καταγερ ἐν αὐ
βάλλονται ἑσφαλῶς, καὶ ἐν
σὺ αὐτοῖς ἀναπύμασιν. ἀρί
στον γὰρ ἐγὼ μὲν εἶναι, παρὰ
τῶν τούτων διαπραξάμε
νον τὴν καταβάσιν, ἰλδόντα
παρὰ ταρβύϊαο τὸν βριύτι
ον, μαδῶν παρ' αὐτό, ἃ το
μαδόντες καὶ σιγῶ, τίς δὲ
ἂν ἀρίστοι βίῃ, καὶ ὅν αὐτοῖς
ἱεροῖο δὲ φρονῶν. καὶ δὲ αὐτῶν
παρὰ ἑσας ὡς ἔχον τὰ χεῖρ, ἐ
ταστον δὲ δὲ βαβυλῶν. ἰλ
δὼν δὲ, συγγίνομαι τινι τῶν
χαλδαίων σοφῶν ἀνδρῶν καὶ
δὲ βαβυλῶν τὴν τὴν χεῖρ, πα
ρὰ μὲν τὴν κόμην, γένετον
δὲ μάλα σιμὸν καταμά
σιν, τοῦτομα δὲ ἐν αὐτῶν
θεοῦ ἀρσένος. διαθείς δὲ καὶ
διηγεῖσθαι, μέλις ἔτχον
παρ' αὐτόν ἐφ' ἑτα βούλοισιν
μαδῶν καταγέρσθαι μοι δὲ
ἰδοὺ παραλαβὼν δὲ με δὲ
αὐτοῖς

Πρῶτη μὲν ἡμέρα ἐοί-
 κεν εἰκοσι ἅμα τῇ σι-
 μῇ ἀρξάμεν· ἔλασι, κα-
 τὰ γὰρ ἐπὶ τὴν δύφρατίν, ἐν
 ᾗ προσαιτιλλοῦσα τὴν ἡ-
 μέραν, ῥῆσιν τινα μακρὰν ἐ-
 πελίζων, ὥς ὁ σφέδρα λα-
 ῖσκον. ὡς περὶ γὰρ εἰ φά-
 ραι τῶν ἐν τοῖς ἀγῶσι λαρύ-
 των, ἐπὶ ῥοχόν τι καὶ ἀσπ-
 ρίε ἐφθίγγετο, πάλιν ἀλλ'-
 ὡς καὶ τις ἐπικαλεῖσθαι
 λαίμενα, μιτὰ γοῶν πλὴν
 παυδὴν ῥίε αὖ μὲν πρὶς τὸ
 πρὶς ὤπον ἀποπύσαι, ἐπασ-
 θήει πάλιν, ὁ δὲ τῶν ἀ-
 παύτων προσβλήπων, ἡσσι-
 πία μὲν ἡμῖν τὰ ἀκρίδυνα,
 πονὸν δὲ γάλα, καὶ μιλί-
 κτατον, καὶ τὸ πρὸ χαάσπου
 φάλας, σὺν δὲ ὑπὸ αἰθέρι· ἐ-
 πί δὲ πῶς. ἐπὶ δὲ ἄλλοι
 ὡς δὲ προσδιατάνας πρὶ
 ρίσαι εὐκτας, ἐπὶ τὴν τίγρη
 πασταμὸν ἀγαγὼν, ἐκὰς
 ὄφρι τὴν μὲν καὶ ἀπὶ μαξί, καὶ
 πρὸ ῥιγῶσι δαδὶ καὶ σήδω
 ὡς καὶ ἄλλοις πλείοσι, ἅμα
 καὶ πλὴν ἐπὶ δὴν ἐκείνῳ ὑπὸ
 πονδύσαι. ὡς ἐλθὼν μετὰ
 παμαγύνας, καὶ παρὶνθῶν,
 ὡς μὲν βλαπτήμιλῳ ὑπὸ τῶν
 φαντασμάτων, ἐκ ἀνάγκης
 πάλιν εἰσὶν, ὡς ἔχον ἀναπο-
 δίσκον

uir, primum quidem dies no-
 uem ac uiginti cum luna si-
 mul incipiens abluat ad Eu-
 phratem, mane solem orientem
 uersus perducens, ac ser-
 monem quempiam longum mus-
 sitans, quem non admodum
 exaudiebam. Nam (quod in
 certamine præcones interpre-
 lent) uolubile quiddam atque
 incertum proferebat, nisi quod
 quosdam uisus est inuocare dæ-
 mones. Post illam igitur incan-
 tationem et mihi in uultum
 spuens deducit rursus, oculos
 usque in obuium quemquam
 descedens. Et cibus quidem
 nobis grandes erant, potus au-
 tem lac atque mulsum, &
 Chosphi tympha, lectus ue-
 ro in herba sub dio fuit. Ac
 postquam iam præparati se-
 tis hac diæta sumus, medio noi-
 ctis silentio ad Tigridem me-
 fluuium ducent, purgaunt si-
 mul, atque abstergunt, faciem
 lustrant ac squilla, cum plu-
 ribus itidem alijs, & magis
 cum simul illud carmen subi-
 murmurans, deinde eorum me
 iam incantans, ac ne à spe-
 ctis laderer, circumiens, re-
 ducit domum, ita ut eram, reci-
 m s pro

precantem, ac reliqua noctis
parte navigandi nos praef-
ectumimus. Ipse igitur mai-
oricam quandam vestem indu-
it, Meliorum vestis ut pluri-
mum similem, ac me quidem
habet quae videtur, ornatus, clas-
sa videlicet, leonis exuviae,
aeque insuper lyra. Iussit praef-
ectus ut nomen si quis me ro-
get, Menippum quidem ne
dicerem, sed Herculem aut
Ulyssen aut Orpheum. Phi-
lon. Quid ita o Menippe?
neque enim causam aut har-
bitus, aut nominis intelligo.
Menippus. Acqui perspicue-
ram id quidem est, ac neuti-
quam arcanum. Nam hi qui
ante nos ad inferos olim viui
descenderant, putavi si me
bis assimularet, fore ut facili-
us Aeaci custodias fallerem,
aeque nullo prohibente transi-
rem, ut pote notior tragico ad
modum illo culce emissus.
Iam igitur dies apparet,
quam nos ad flumen ingres-
si in recessum incumbimus.
Parata siquidem ab illo fue-
rant, cymba, sacrificia,
multa. Et in id mysterium dei
nique quibusvisque opus e-
rat. Impropere ergo omnia

praef-

διδότα, καὶ τὸ λαμπρὸν αὐ-
τῷ πλοῦν ἄχμεν. αὐτὸς ἦν
οὗτο μαγικὸν τι· ἴδου γὰρ
ἄλλο, τὰ πολλὰ ἰοικόμενον
μεδοντὶ, ἐμὶ δὲ τούτοις ἐφ-
ερν εὐδυστάτη τῷ πλοῦν
τῇ λυσιγῇ, καὶ προσίτι τῇ
λύρῃ, καὶ περικλυτάται, ὅ-
τις ἰσχυαί με τούτομα, μέ-
νιστον μὲν μοι λέγειν, Ἡρ-
κλῆα δὲ ἢ Οὐλύσια ἢ Ορ-
φῆα. Φι. ὥς δὲ τί ποτε
Μενίππῃ; οὐ γὰρ σωίσμε-
τις αὐτίκα οὕτε το σχῆμα
τῶν, οὕτε τῶν ἐνερμάτων.
Μεν. καὶ μὲν πρόκλητον γὰρ
τοιο, καὶ οὐ πικρὰν ἀπὸ
ῥέτον. ἰπὸ γὰρ οὕτη πρὸ ἑ-
μῶν ἴσμεν ὅτι ἔστι λατρεῖν
λύθουσα, ὅγαντο, εἰ με ἀπει-
κάσας αὐτοῖς, ῥαδίως αὖ-
τις το λίκνον φέρειν δια-
λαβῶν, καὶ ἀκωλύτως παρὰ
θῶν, ἅτι σωθῆναι ὅσον ῥαγι-
κῶς μάλα παραμπόμει-
τον ὑπὸ το σχῆμα τῶν. ἤδη
δ' οὖν ὑπέσασθε ἑμῖνα, καὶ
λατρεῖν οὕτω ἰδὲ τὴν πικρ-
μίαν, πρὸ ἀσχυλῶ ἰγνῶ-
μιθα. περικλυτάται δ' αὖ-
τῷ καὶ σκῆτος, καὶ ἰορῆα καὶ με-
λίχρατα, καὶ ἄλλα ὅσα πρὸς
τῷ τιλιντῷ χρῆσιμα. ἐμ-
βαλέμεθα οὖν ἅπαντα τὰ

παρὰ

καρβυνοσμελῆα, οὐτα δὲ
καὶ αὐτοὶ βαίνοντες ἀχνύ-
μενοι, θαλρὸν κατὰ δ' ἄνευ
ἡμετέρου. καὶ μίχεται μέτε-
ρ' ὑπερόμιθα ἐν τῷ πο-
ταμῷ. ὅτα δ' ὄριπλόσσα-
μεν ἐν τῷ ἰλῷ καὶ τὸν λίμ-
νιν, ἐν ᾧ ὁ σὺ φράσας ἀφαι-
νεται. πόρρωθεν δὲ καὶ καὶ
παύειν, ἀφικνούμεθα ἐν τι-
μαρίον ἱερὸν καὶ ὑλῶδες,
καὶ αὐτὸν. ἐν ᾧ ἀποβαί-
νουσιν, ἡγήτο δὲ ὁ Μιθροβάρ-
ζανος, βίβρεν τε ὠρυζάμεθα, καὶ
πὰ μῆλα ἰσφάξαμεν, καὶ
τὸ αἷμα πόρῳ τὸν βίβρον ἰ-
σπεύσαμεν. ὁ δὲ μάχ' ἐν
ποσὶν δάδα βασιλεύειν ἰ-
χθον, οὐκ ἐπ' ἡγεμῖα τῇ φαι-
νῇ, παμμίγνυθ' δὲ ὡς οἶέ-
ται ἐν αὐακραγῶν, δαίμνι
πάς τε ὁμοῦ πάντας ἰκιδέαι
το, καὶ ποινὰς καὶ ὀρινοῦας,
καὶ θυχίαν ἰκάντω, καὶ αὖ
περὶ τὸν πόρον φέρειαν, παρ-
μυθὺς ἅμα βαρβαρικά τι-
να καὶ ἄσημα ἰτόματα καὶ
πολυύλλαβα. οὐδὲν, ἄν παύ-
ται ἰκάνει ἰσαλδύπε, καὶ ὑπὸ
τῇ ἰκιδύς τῶ δα; ὅ καὶ ὀρι-
φύγοντο, καὶ ἡ ὑλὰ καὶ τὸ ἑρ-
βίον πέρριπτο ἡπάετο, καὶ τὸ
πράγμα ὑπερκατέχευτο ἐν
καὶ σκυδρωπῶν. ἰδιδεσεν

preparata, illa iam & ipsi
Ingredimur tristes, lachry-
misq; implemur obortis. Ac
que aliquantisper quidem in
fluvio ferimur, deinde in syl-
vam delati sumus, ac lucum
quendam, in quem Euphra-
tes conditur. Tum hoc quo-
que transmissō, in regionem
quandam peruenimus so-
lam, sylvasque atque opa-
cam, in quam descendentes
(praebat enim Michrobari-
zanes) & putum effodiu-
mus, & oves iugulamus, &
foueam sanguine conspergi-
mus. At magus incensam aci-
censam facem tenens, haud
amplius iam summissomurmu-
re, sed voce quā poterat mai-
xima clamicans, daemones si-
mul omnes conuocat. Peneas,
Erynnies, Hecaten nocturni-
nam, excelsamque Proserpi-
nam, simulque polyŷlli-
ba quaedam nomina barbari-
ca atque ignota commiscet.
Statim ergo temere omnia,
& rimas ex carmine soi-
lum ducere, ac porro Ceri-
beri latrans audiri, & iam
res plane tristes fuit ac maculae,
Umbrae

Umbrarum at emavit rex imis δ' ὑπὸ ἄρδρῳ αὐτὰρ οἰκῶν
 sedibus Orcus . Ac protu αἰδανούε. καταραίνετε γὰρ
 nus quidem inferorum πατε- ὕδα τὰ πλῆθη, καὶ ὁ λί-
 bant pleraque , lacus Pyri μιν καὶ ὁ πυρρηνιγίδων,
 pblegerbon , ac Plutonis rei καὶ τὸ Πλούτωνι τὰ βα-
 gna . Tūc per illum descen σίληα. καταδύττω δ' ἰ-
 dentes lacum , Rhadaman- μιν διὰ τὸ χάσματ', τὸν
 thum propemodum metu terē- μὲν Ραδάμανθω σύρομεν
 rimus exiēdum. Ac Cerber- τιθνηῶτα μικρῷ δ' αὖρ ὑπὸ τοῦ
 tus primum quidem latrabat, δίου. ὁ δ' ἰὺ ἱερῆ ρ' ὕλας
 commouitque sese . Ac quum τασὶ μὲν τοι, καὶ παρ' αἰνέου-
 ego lyram celerrimē corre- σι. ταχὺ δ' ἐμευ ἐρούσαντ'
 ptam pulsassem , caneu statim τὴν λύραν, παραχρῆμα ἱκτι-
 sopitus , obdormit, deinde poi μέν' ὑπὸ τὸ μίλον. ἱππῶ
 steaquam ad lacum uenimus, δ' ἰπρὶς τὴν λίμνῃ ἦλθον
 transire serē non licuit. Tam ei μιν, μικρῷ μὲν οὐδ' ἱπρῶ
 nam onussum erat nauigium, ὕδρ' μιν. ἰὼ γὰρ ὕδα πλῆθος
 τ' eiulatu certē plenum . Vul- τὸ πορδμάμ, καὶ οἰμωγῶν
 nerati quippe in eo nauigabant ἀνάπλων. ῥαυματίαι δ' ἰ-
 omnes, hac festiuit, ille caruit, πάντες ἱππῶν, ὁ μὲν τὸ
 alius alio quoriam membro lu σκίλλ', ὁ δ' ἰπὴν λιπαλὴν, ὁ
 xatus , usque adeo , ut mihi δ' ἄλλ' οἱ σιωπῆσι μὲν
 certē ex bello quoriam adesse ἱμῶν δ' οὐκ ἔνι τις πολέμῳ
 uiderentur . Ac optimus Cha παρὸν γὰρ. ἱμῶν δ' ἔνι ὁ βίλτι
 ron, quū leonis uideret exiuiat, τοι Χάρων, ὡς ἴδ' ἰπὴν λιπ-
 esse me ratus Herculem, recessi τὴν, οἰσθῆς με τ' ὕμνησια εἰ-
 pit , transque uexit libens , cum ται ἰσιδ' ἴφατό με, καὶ δ' ἱππῶν
 exeuntibus quoq; nobis monstra μου ὁ τι αἶμασσι, καὶ ἀποβῆ-
 uit semitam . Sed quoniam iam σι δ' ἰσιδ' ἴφατον τὴν ἀρῶν.
 eramus in tenebris , præcedit ἱππῶν δ' ἡμῶν ἐν τῷ σκίλλ', προ-
 quidem Mitrobartzanes, ego ἡμῶν δ' ὁ μίθροβαρ' αἰνέας, αἰπῶ
 autem δ' tergo conuincus illi μιν δ' ἰγὼ κατόπιον ἱχέμι
 comes adharco , quo ad in ο' αἶτο, ἵκετ' ἰπρὶς λιμῶ-
 ptaum maximum peruenimus να μίγιστον ἀφικνέμεθα τῷ
 αἰσφοί

ἀσφιδέλιον καταβντιν, ὅθεν
 ὁ πόρκιπτετο ἡμᾶς τιν
 οἰγῶν τ' τυρῶν αἰ σκιαί.
 κατ' ἐλίζον δὲ προϊόντες,
 περιγρήματα πρὸς τὸ τοῦ
 αἵματος δικαστήριον, ἰτύχαι
 αὖ δὲ ἡ μὲν ἐπὶ ὄρνεν τινὲς
 ἀφ' αὐτοῦ λαβόμενοι. παρὰ
 ὁρῶσαν δὲ αὐτῷ ποικίλ
 καὶ ἀλάτορες, καὶ ὄρνεντες.
 σίρωδες δὲ προσέγοντο πολλοί
 τινες ἱριζοὶ ἀλύσει μα
 κρῶν διὰ μέλει. ἐλίζοντες δὲ
 ποικίλοι καὶ ποικίλοι,
 καὶ τιλῶναι, καὶ κίλακας,
 καὶ συκροφῶναι, καὶ τοιοῦ
 τος ὅμιλον τῶν πάντων
 πᾶσιν ἐν τῷ βίῳ. χαρὶς δὲ
 ἔστι πλούσιος καὶ τεκερῶν
 ποικίλοι προσέβλεπον, ὡχροί, καὶ προ
 ὄρνεντες, καὶ ποικίλοι, καὶ
 ὅρ' ἵκανον αὐτῶν καὶ ἰόρ
 καὶ διὰ λαλοῦν ἐπὶ μέλει.
 σίρωδες αὖ ἡμᾶς, ἱριζο
 μέλει τὰ γιγνώμενα, καὶ ἡ
 ποικίλη τῶν ἀπολογουμένων.
 κατὰ νόμον δὲ αὐτῶν
 ποικίλοι τινες καὶ παρὰ νόμον
 ὄρνεντες. Φι. τινες ἔτι πρὸς
 αἵμας; μὴ γὰρ ὁμοῦ καὶ τὸ
 ὅρ' αἵμα. Μι. εἰδὼς πρὸς
 ποικίλ τὰς πρὸς τ' ἡλίου αἰ
 ποικίλ μέλει σκιαί ἀπὸ τ'
 ποικίλων; Φι. πάντες γὰρ οὖν.
 Μετ.

asphodelo confusum, ubi cer
 te circumfusa undique mor
 tuorum stridulae nos sequuntur
 ut umbrae. Tunc paulo proce
 dentes longius, ad ipsam Mi
 nais tribunal accessimus. Er
 tas ipse quidem in solio forte
 quodam sublimi sedens. Asse
 bant autem illi Poetae, Torcor
 res, nulli Genij, Furia. Ex ali
 ctera parte plurimi quidam ad
 ducti sunt ex ordine longa sue
 ne uincti. Dicebantur autem
 adulteri, lenones, machi, hor
 micidae, adulatores sycophan
 tae ac talis hominum turba quid
 uis in uita patrantium. Scori
 sum autem diuites ac foenetas
 cores prodibant, pallidi, uentri
 costi ac podagrici, quorum quis
 que trabe uinctus erat, ferri
 pondere decorum talentorum
 imposito. Non igitur adstantes,
 sed quae fiunt omnia conspici
 mus, et quae dicuntur, audi
 untur. Accusant autem noui
 quidam atque admirabiles thea
 cores. Phi. Quinam ergo hi,
 per Iouem sunt, ac ne isthuc
 quidem te pigeat dicere. Mei
 neppus. Umbrae ne unquam
 istas noctu, quas opposita soli
 reddunt corpora? Philon.
 Omnino quidem igitur.

Men.

Menippus . Hæ nos igitur
quum primum functi uita su-
mus, accusant, testantur, at-
que redarguunt, quicquid in ui-
ta peccauimus, & sanè quæ-
dam ex his dignæ admodum fi-
de uidentur, utpote nobiscum
uersatæ semper, nostrisque nus-
quam digressæ corporibus.

Minos igitur curiose quemi-
bet examinans impiorum re-
legibus in cœtum, poenas ibi
secleribus suis dignas iurur-
rum. In hos præcipue tamen
incenditur, quos opes dum ui-
uerent, ac dignitates inflau-
rant, qui' que adorari se fere ex-
pectabant, nimirum breui pe-
rituram eorum superbiam fa-
ctamque detestatus, quippe qui
non meminissent mortales ipsi
quum sint, sese bona quoque
mortalia consequutos. Ac
nunc splendida illa exuui om-
nia, diuitias, inquam, genus,
munia, nudi ac uultu demissi
so steterunt, tanquam somni-
um quoddam, humanam hanc
felicitatem recogitantes, adeo
ut hæc dum conspiceret nimis
quàm delectatus fuerim. Etsi
quem eorum fortè agnoueram,
accedēs quiete aliquo modo sub

τονυ

Μενοῦ. αὐτὰ καὶ τοῖς καὶ ἐνθάδε
ἀπὸ θανάτου, καταγορεύου-
σι, καὶ καταμαρτυροῦσι καὶ
διελίχουσι τὰ πεπραγμένα
ἡμῶν παρὰ τὸν βίον, καὶ σφά-
δρα τινὲς αὐτῶν ἀξιόπιστος
δοκᾷ σιν, ἅτι αἱ συνῆσαι,
καὶ μελεῖται ἀφιστάμενοι
τῶν σωματίων. ὁ δ' αὖ Μίνο-
ς ἐπιμειλῶς ἐξιτάσσων ἀπὸ
πυμπερὶ ἡμετέρου ἐν τῶν τῶν
ἁσίδων χώρην, δίκην ὑφί-
στα κατ' ἀξίαν τῶν τιτοῦ
μυμένων, καὶ μάλιστα ἐκεί-
νων ἑπὶ τῶν ἐπὶ πλείονος
τι καὶ ἀρχαῖς τιτυφωμένων,
καὶ μονοαχί καὶ προσκυνοῦ-
σας περιμελόντων. τίω τε
ὀλγυγχερίσιον ἀλαστρείαν αὐ-
τῶν, καὶ τίω ὑπερφίαλον μυ-
σατρίον, καὶ ἴτι μὴ ἐ-
μίμνητο, δευτερί τε ἑοῦτος
αὐτοί, καὶ δευτέρων ἀγαθῶν
τυχεκότους. οἱ δ' ἀποδυ-
σάμενοι τὰ λαμπρὰ ἐκείνων
πάντα, πλούτους λίγω καὶ
γόνυ, καὶ δουρατείαν, γυμνοὶ
καὶ τὸ κορυμβότους, περὶ τῆς
σας, ὡς περ τινὰ ὄντην αὐτὰ
πυμπαζόμενοι τίω παρ' ἡμῶν
δύσασμονίαν. ὥς τε ἰγώ γε
ταῦθ' ὄρων, ὑπὲρ ἡμετέρον, καὶ
τινα γυνήσασαι αὐτῶν, προσ-
ῶν αὐτῶν ψυχῇ πως ὑπὲρ μένον

σκεῖν,

[illegible]

nui , quall in vita fuerat ,
quantopereque fuerat in-
flatus , cum quum plurimi
mane fores eius obfidentes ,
puli interim exclusique a
famulis , illius expectabant
egreffum . Ac ipfe uix
tandem illis exoriens , pur-
pureus , aureus aut uerfi-
color , felices ac beatos fe
facturum ſalutantes puta-
bat , ſi peclus dexteram ue
porrigens , permitteret os
ſculandum . Ili uero audis-
centes iſte moleſtè ſerebant .
Ac Minos quiddam etiam
iudicauit in gratiam . Quip-
pè Dionyſium Siciliæ ty-
rannum multis & atrocibus
criminibus & à Dione
accuſatum , & graui Stoic-
orum teſtimonio conui-
ctum , Cyrenæus Ariſtibi-
pus interueniens (Nam
illorum ualde ſuſcipiunt infer-
ri , cuiusq; plurimum ibi uas
let autoritas) fermè iam
Chimære alligationem abſolu-
it à pœna , aſſerens illum cru-
diorum nōnullos olim iuiſſe
pecunia . Tum nos à tribunali
diſcedentes , ad ſupplicij loc-
cū peruenimus . Vbi amice

multa & miserranda audire simul, ac spectare licuit. Nam simulac flagrantium sonus audiebatur, & ciulatus hominum in igne flagrantium, cum totæ & tormenta, catenæ, Cerberus lacerat, & Chimæra dilaniat, crucianturque pariter omnes, captivi, reges, præfecti, pauperes, mendici, divites, & iam scelerum omnes portantes. Ex quosdam quidem eorum, dum intuemur, agnoscimus, videlicet qui nuper è vita discesserant. At hi se pudentes cum occultabant, nos quoque subtrahabant aspectui, aut si nos aliquando respiciebant, id serviliter admodum abiectionis faciebant, atque hi quidem quam olim putas, onerosi satisque in vita? At pauperibus malorum dimidium remittebatur, & quum interquiescissent, de novo recedebantur ad prætorium. Sed illa quoque quæ fabulis servantur, affixi, Ixionem, Sisyphum, Phrygiumque graviter afflictum Tantalum, gentiumque terra Tityum, Diaboli, quamcumque Integrum stratus agrum occupabat. Hos eundem prætereuntes, in campum venimus Acherusium,

ἰνυσι

πολλὰ καὶ ἱλεοντὰ ὧς ἀνέσσαι τε καὶ ἰδῆναι. μαγίστην τι γὰρ ἐμοῦ ψόφου ἠκούοντο, καὶ οἱ αὐγὴ τῶν ἐπὶ τῷ πυρὶ ἐπὶ μὲν καὶ θρίβλα καὶ λύφαι καὶ ῥιχοί, καὶ ὁ χίμαρα δὲ παρὰ τῷ, καὶ δὲ λήβρου ἰδάρτα πη. ἰκοιλάοντο τὰ ἅμα πάντες, βασιλεῖς, δούλοι, σαρῶναι, πόνοι τῶν, πλοῖοι, πτωχοί, καὶ μὴ τίμωσι πάντες τῶν τιτολημένων. οὐδὲν δὲ αὐτῶν καὶ ἰγνώρισαν καὶ ἰδόντες, ὅποι σοι ἦτορ τῶν ἐν αὐχῷ τιτνύοντων. οἱ δὲ ἐν καλύπτῳ, καὶ ἀπὸ γρίφοι. ἃ δὲ καὶ προσέλεποντο, μάλα θαυμάσιον τε καὶ λυσιτελεῖν. καὶ τὰ αὐτὰ πῶς οἶα βαρύνει οὐδὲν, καὶ τὰ δριπύλα παρὰ τὸν βίον. τοῖς μὲν τοῖς ποταμοῖς ἡμῖν ἔλασσαν τῶν λαόνων ἰδόντες καὶ διὰ ναυαυδὲς μὲν πάλιν ἰκοιλάοντες. καὶ μὲν λαόνων αἶσαν τὰ μὲν ὧσα, τὸν Ἰξίονα, καὶ τὸν Σίσυφον, καὶ τὸν Φρύγα Τάνταλον χαλκῶς ἰχθυῖα, καὶ τὸν γαστῆρ Τίτυον, ὑράκεις δὲ σφ. ἰκετο γὰρ τόπον ἰπείχων ἀγροῦ. ἀνελθόντες δὲ καὶ τοῦτοι, ἐς τὸ πηδῆμα δὲ βάλλομεν, τὸ ἀχρόνιστον, ὧς

ἰσχυρομένῳ τὴ αὐτόθι τοὺς
 ἰνδῶν τε καὶ τὰς ἑρῶν
 ἡμῶν, καὶ τὸν ἄλλον ὁμιλῶν
 τῶν νεκρῶν κατὰ ἴθυσ καὶ
 ὁρῶν διατεμένους, τὰς δὲ
 παλαιὰς τινας καὶ σὺρῳτι-
 ῶνας, καὶ ὡς φησιν Ομη-
 ρός, ἀμύμονας. τὰς δὲ νεκ-
 ρὰς καὶ σιωπηλὰς, καὶ
 μάλιστα τὰς αἰγυπτίων αὐ-
 τὰς διὰ τὸ πολυαρκίς τῆς
 παριχέας, τὸ μὲν τοι διαγι-
 γνώσκον ἴκαστον, ὃ πᾶν τε
 ἴσῃ ῥάδιον. ἀπαρτοὺς γὰρ ἀ-
 σίχῳς ἀλλήλοισι γίνονται ὁ-
 μοιοί, τῶν ὁσίων γυμνω-
 μένων, πᾶν μέγιστος καὶ διὰ
 πολλοῦ ἀνὰ θωρηκτῶν αὐ-
 τοὺς ἐγνώσκοντες. ἴκαστον
 ἴσῃ ἀλλήλοισι ἀμύμονι καὶ
 ἄσμοι, καὶ οὐδὲν ἴσι τῶν
 παρ' ἡμῖν παλῶν φυλάττον-
 τες, ὥς τι πολλῶν ἐν ταύτῃ
 κελεσιτῶν ἡμετέρων, καὶ πᾶν
 τῶν ὁμοίων, φεβρόν τι καὶ διὰ
 τοῦ διδραχμῶν, καὶ γυμνὰς
 καὶ ἰδόντας προβαίνοντων,
 ἀπὸρρον πρὸς ἑαυτὸν, ὥς τι
 διακρίναμι ἢ Ὀρσίτην ἀ-
 πὸ τῆς καλῆς Νερίως, ἢ τῆς μελῆ-
 ρος Ἰφρον ἀπὸ τῆς Φαίανων βα-
 ρυλῆως, ἢ Πυρρίαν ἢ μάγαν
 ἀπὸ τοῦ Αγαμέμνονος. ἀ-
 πὸρρον γὰρ ἴσι τῶν παλῶν
 γυναι-

invenimusque ibi semideos,
 heroidasque & aliam simul
 mortuorum urbem, in gen-
 tes tribusque dispositam, alios
 quidem utulos quosdam ac
 marcidos, atque (ut Hone-
 rus ait) euanidos, alios vero
 juveniles & integros, & hoc
 potissimum ob illam condien-
 di efficaciam Aegyptios.
 Verum dignoscere quemli-
 bet haud proclive fuit, adeo
 nudatis ossibus omnes erant
 inuicem simillimi, nisi quod
 uix tandem eos diu incendem-
 tes agnouimus. Quippe con-
 ferri considebant obscuri ac
 ignobiles, nullumque ser-
 uantes amplius pristinae for-
 mae uestigium. Cum igitur
 multi simul ossi cōsisterent,
 inuicem omnino similes, qui
 certificum quiddam per ca-
 uos oculorum orbis transpi-
 cerent, dentesque nudos os-
 tenderent, haesiabam cet-
 è tecum, quoniam signo
 Thersitem à Nireo illo for-
 moso discernere, aut men-
 dicum Irum à Phaeacum
 rege, aut Pyrrhiam coquum
 ab Agamemnone. Ni-
 hil enim amplius ueterum
 n iudic-

ὅτι μίχεται μὲν τῷ σώματι, ἵπταται δ' ἐν τῇ πομπῇ βασιλεῖα, πλὴν αὐτὰ ἵνα τῷ ἀποθανόντι πλὴν σκοδῶν, καὶ ἀποθανόντι τὸ σχῆμα μιτᾷ τοῦ σώματος, ὥς περ ἢ πρὶ τοῦ γίγναι, μετὰ τὸ πλοῦτον διατρίβειν. οἷον δ' ἐπ' ἀντιμισθίαν, ἵπταται ἀπαιτῇ τὸν κόσμον ἐπιστάλας τύχης, ἀχθόμεναι γὰρ, καὶ ἀγαθὰ ποιεῖν, ὥς περ οἰκίαν τινῶν σφοδρὸν σκόμην, καὶ οὐχ ἄπρὸς ἐλπίαν ἔχοντα τοῦ ἀποθανόντος. οἷμαι ὅτι καὶ τῶν ἰδίων τῶν σκηνῶν πολλὰκις ἰωραίνονται τοὺς βασιλεῖς ὑποκρίναι τούτους πρὸς τὰς χεῖρας τῶν δραμάτων, ὅτι μὲν Κρίοντες, οἷον ἢ Περικλέους ἢ Λακωνιστάς, καὶ ἡ αὐτὴς εἰς τύχην μὴ κρὶν ἱμνησθῶν μάλα σπουδῶς, τὸ τὸ Κικρεῖον ἢ Εὐχιδίαν σχῆμα μιμησάμενοι, μὴ ὀλίγον οἰκίτας πρὸς ἑαυτοὺς τὸ ποιεῖν ἡμιόλουσι. ὅτι ἢ πῶς ἔχοντα τὸ δράματος ἀποθανόντες, μὲν ἵπταται αὐτὸ πλὴν χρεώσασθαι ἐκείνῳ ἰδὼντα, καὶ τὸ πρὸς κηδὸν ἀποθανόντες, καὶ

cracis tyrannidem illigat ut. Eademque noster quidem eo cūta permittit uti, verū ubi iam pompa tempus praeterit, apparatus cum quoque resiliens, cum corpore simul exutus amictu, qualis ante fuit, est sicut, nihil ὁ μὲν ὁ διαφορῶν. Quam camen ob infirmitatem, quam suos fortune culus exigit, neque ferunt atque indignantur tanquam propriam, quibusdam bonis priuati, ac totius pecuniae alienis, quibus tanquam uterentur, exuta. Quam in scena quoque uisisse se per unumque puto bifurcas illos tragicos, qui (ut fabulae ratio pollicetur) modo Creontes, modo Priami filii, aut Agamemnones. Idemque (si forte cūerit) paulo ante cum grauius Oecleis aut Erechthei formae inuicatus, paulo post seruius, postea iubente se progreditur. At quum fabulae iam finis affuerit, quisque autatans illas uestes exutus, personam deponens.

& descendēs d crepidis . pau-
 per atq; humilis obambulae,
 haud amplius Agamemnon
 ille Atreo prognatus , aut
 Creon Menœcei filius . sed
 Polus filius Chariclei Suni-
 ensis , aut Satyrus filius Theo-
 gitonis Maratheniis . Sic se
 mortuorum res habent , quæ ad
 modū mibi tuum spectanti ui-
 debatur . Phil . Dic mibi Me-
 nippe , isti qui magnificos al-
 teo q; cumulos habet super ter-
 ram . & columnas , imagines ,
 titulos , nihil ōne sunt apud in-
 feros plebeis quibuslibet umi-
 bris honoratiores ! Menip .
 Nugaris tu quidem , nam si
 uidisses Mausonium , Carem
 illum dico pyramide celebrē .
 sat scio , nunquam ridere de-
 sisses , ita in antrum quod-
 dam abstrusum de speculū ab-
 iectus est , in reliqua mortuorū
 turba delitescens . Hoc
 tantum cōmodi mibi uidetur
 ex monumento referre , quod
 imposito tanto pondere la-
 borat magis , & premitur .
 Nam quum Aëacus d ami-
 ce locum cuique metitur , dat
 autem cui plurimum haud
 amplius pedem , necesse est
 comi

καὶ καταβὰς ἀπὸ τῶν ἱμῶν
 τῶν , πρὸς καὶ ταπεινὸς πε-
 εἰσχίται , οὐκ ἔστι Ἀγαμέμ-
 νων ὁ Ἀτρεΐδης , οὐδὲ Κρίων ὁ
 Μωοικίως , ἀλλὰ Πῶλος καὶ
 Εὐκλῆος σφοδρὸς ἐνομασίμω-
 νος , ὁ Σάτυρος ὁ Ἰωνογείτωρ
 ὁ μαραθῶν . τοιαῦτα
 καὶ τὰ τῶν αἰσχροκάρων πρῶ-
 γματα ἔστιν , ὥς τίς μὲν ὀ-
 ρῶντι ἰδοῖτο . Φι . εἰπὲ μοι
 ὁ Μενίππης , εἰ δὲ τίς πολλοὺς
 τιμὰς τούτους καὶ ὑψηλοὺς
 τάφους ἔχοντες ὑπὲρ γῆς ,
 καὶ θύλας καὶ εἰκόνας καὶ
 ἐπιγράμματα , ὅσων τιμῶν
 ἔσται παρ' αὐτοῖς ἔστι τῶν
 ἰδιωτῶν νεκρῶν ; Μεν . λέ-
 γει ὁ εὖτος . εἰ γὰρ ἰθὺς αὖ-
 τὸν Μανσωνίον αὐτὸν , λίγην
 δὲ τὸν Λαέρτα , τοῖς ἰκτο τὰς
 φεπιδόδοις , οὐ εἶδον , ὅτι
 εἷς αὖ ἱππάρχου γυνὴν , οὕτω
 ταπεινῶς ἔρρηκτο ἐκ παρὰ
 εὐτῶ περ , καὶ αὐτῶν ἐν τῇ
 λοιπῇ δαίμῳ τῶν νεκρῶν ἰο-
 μοὶ δοκῶν , τοιοῦτον ἀπο-
 λαύων τὸ μνῆματ' , παρ'
 ἑσὺν ἱεραμύοντο τεληκούντων
 ὀχθ' ἐπιειμήσ' . ἵππε-
 παύ γὰρ ὁ ἱππάρχης ὁ Αἰανίδης
 ἀπομάρτυρος ἱππῶν τὸν τέ-
 πον , δίδωσι δὲ τὸ μίγιστον
 οὐ πλῆτον πεδῖς , ἀνάγκη
 ἀγα

ἐκαστὸν τὰ ἑαυτοῦ ἔχει, πρὸς
τὸ μίτρον συνιστάμενον
πολλῷ δ' αὖ, οἶμαι, μᾶλλον
ἐγίλας, εἰ ἰθὺς αὖ τοὺς παρ'
ἡμῖν βασιλείας καὶ σαρά-
πας, πτωχίστους παρ' αὐ-
τοῖς, καὶ ἦτοι ταριχευομένους
ὑπ' ἀπορίας, ἢ τὰ πρῶ-
τα διδάσκοντες γράμμα-
τα, καὶ ὑπὸ τῷ τυχόν. Ὁ ὕ-
βρις μὲν οὖν, καὶ ὑπὸ τῷ ἑρ-
έος παρομύσει, ὥς περ τῶν
ἀνδραπέδων τὰ ἀτιμώτα-
τα. Φίλιππον γοῶν τὸν μα-
κρόν αἰὶν διασάμει, ὅ-
δ' ἑλκυστὴν ἑμαυτὸν ἀνωτὸς
ἔμ. ἰδούμεν δὲ μοι εἰ γὰρ
δίδωμι, μισθὸν ἀκούμι-
ν. Ὁ τὰ σαρά τῶν ὑπερ-
μάτων. πολλοὺς δὲ καὶ ἄλ-
λους ἔμ ἰδὼν ἐπὶ ταῖς βα-
σίλειαις μεταποιῶντας, Ξέρ-
ξην λίγην, καὶ Δαρσίους καὶ
Πολυκράτες. Φι. ἄτοκα
ἀνὰ τὰ πρὸς τῶν βασι-
λέων, καὶ μικρὸν δ' αὖν ἀπι-
στα. τί δ' ὁ Σωκράτης ἰσχυ-
ρι, καὶ Διογένης, καὶ εἰ τις
ἄλλος τῶν σοφῶν; Μι. ὁ μὲν
Σωκράτης ἑαυτὸν πρὸς ἑαυτὸν
ἀνδρῶν ἀπαστα, σῶν
οἱ δ' αὖτῳ Παλαμήδης καὶ
Οδυσσεύς καὶ Νέστωρ, καὶ
εἰ τις ἄλλος λαλῶν οὐκ ἔστι.

ἴτι

contentum decumbere, sese
que ad loci modum conerabe-
re. Ac uebementius multo
risisses, opinor si reges hosce
nostros, satrapasq; uidisses ap-
ud eos mendicantes, & aut
salsamenta uendentes, aut
primas ipsas litteras urgen-
te inopia proficētes, & quem
admodum conuulsijs d quo
uis afficiantur, atque in fa-
ciem cædantur, perinde acq;
uilißima mancipia. Itaque
Philippum Macedonem cō-
spiciamus, continere me cer-
te non potui, ostensus est
mibi in angulo quodam, de-
ritos calceos mercede rei
sarciens. Quin alios præ-
terea multos erat uidere
mendicantes in eruijs, Xer-
xes uidelicet, Darios, ac
Polycrates. Philon. Ad-
miranda narras ista de rei-
gibus, peneq; incredibilia.
Socrates autem quid facie
ac Diogenes, & si quis est
sapientum alius? Menip-
pius. Socrates perfectio ei-
tiam ibi obuersatur, omnes
que redarguit, uersantur
autem cum illo Παλαμείδης
des, Ulyßes & Nestor, & si
quis alius loquax mortuus.

π 3

Ad

Adhuc equidem inflatae
fontuli, & iuvenescens ex
haurio uentris crura. . . .
optimus Diogenes Sardo-
niarum: cuius effugit Me-
dus Phrygiae atque eius re-
compensatus ex illorum sum-
ptuosorum numero manet,
quos cum exilantes audiat,
ueteris fortuna magnitudi-
nem recogitantes, & uidet
& delectatur, ac iuribus
cubans, ut plurimum can-
tat. affecta nimis atque in-
iucunda uoce illorum ciuium
eius obsecrans, adeo ut nō ex-
grēferentes, nec Diogenem
ferre ualentes, de mutanda
sede deliberent. Phil. De his
iam satis quidem. caeterum
quodnam illud decreuerim est.
quod initio dixeras aduersus
diuites esse ianctum. M. Be-
ne admones. nescio enim quo
pactis, quum hac de re dicere
propulsissem, ab inflato
sermone procul aberravi.
Dum igitur ibi uersabar,
magnificatus concionem ad-
uocauerunt, his uidelicet de
rebus quae in commune con-
siderent. Coniucienti ergo
matros cōmittere, cōmiserunt
me ipsum mortuis, statimque

Θ

ἐν μέντοι ἐπιφάντω ἀν-
θρώπῳ, καὶ διὰ τὸν αἶμα ὃν φέρω
καὶ ἀποδίδωμι ταπεινὰ. ἰδὲ
βούλομαι. Διογένης παρὰ
καὶ κατὰ Σαρδαιανὰν τῇ
ἐκείνῃ, καὶ Μιδάτῃ ἐφυ-
γὼν, καὶ ἀλλοτε τοῖς τῶν πε-
νιτῶν. ἀλλὰ καὶ οἱ οἱ μὲν
ῥήτορες αἰτῶν, καὶ πλεονε-
χῶν τοῦ λόγου ἀσμενίζοντες
τοὺς, καὶ τὴν καὶ τὴν
ταῖς, καὶ τὰ περὶ τὰ ὑπὲρ
κατακλιμένοι, ἔδει μά-
λα βραχέα καὶ ἀπλήρη τῇ
φυσῇ, τὰς οἱ μὲν γὰρ αἰ-
τῶν ἐπικαλέσταν, ὥστε αἱ
ἐκείναι τοῦ αἵματος καὶ
διασκεπῶσαι, μετακλιν-
εὶ φέροντες τὴν Διογένη.
φίλων. ταῦτά μὲν ἰσχυρῶς.
τί δὲ τοῦ ψήφισμα ἔω, εἰ
πρὸς ἐκείνῃ ἐκείνῃ ἡκού-
σῃ κατὰ τῶν πλουσίων
καὶ Μιδάτῃ ἐκείνῃ.
οὐ γὰρ οἱ δὲ ἴσως πρὸς τοῦ
σου λέγοντες περὶ μέγας,
πάντοτε ἀπικαλέσῃ το
λόγον. διατίβοντες γὰρ
μὲν παρὰ αὐτοῖς, πρὸς
καὶ εἰ περὶ αὐτοῖς ἐκείνῃ
εἶναι πρὸς τῶν καὶ συμ-
φύκτων. ἰδὲ καὶ πολλὰς
συμβολίτας, ἀντιμίσξας ἡμῶν
τὴν τοῖς τοῖς, ἀλλὰ καὶ
καὶ

καὶ αὐτοὶ ἦν τῶν ἐκκλησια-
στικῶν. Διφραδὸν μὲν οὖν καὶ
ἄλλα, τὸν δὲ αὐτὸν δὲ ἐν τῇ
ἐκκλησίᾳ πλουσίως. ἰσχυρὰ
αὐτῶν καταγόμηντο πλεονε-
κία καὶ δόξα, βία καὶ ἀλαστο-
νεία, καὶ ὑπερφία καὶ ἀδι-
κία, τὴν δὲ αὐτῶν τῶν
ἀμαρτανῶν αὐτοῦ ψόφου
σμερναίτο.

Υπόμνημα.

Ἐπεὶ δὲ πολλὰ καὶ πα-
ρανομήναι οἱ πλούσιοι ἀγνοοῦσι
παρὰ τὸν βίον, ἀρπαζόντες
καὶ βιάζονται, καὶ πάντα
ῥίπνουν τῶν προτέρων κατα-
φρονησάντες, ἀνιδουῖν τῇ ἀ-
λήθῃ καὶ τῷ δέμῳ, ἰσχυρὰ
ἀποδιδόντες, τὰ μὲν σώμα-
τα αὐτῶν καταλείδουσι, κα-
τὰ δὲ καὶ τὰ τῶν ἄλλων
πονηρίων, τὰς δὲ ψυχὰς αὐτῶν
πικροτάτοις αἰσῶσι τὸν βί-
ον, καταλείδουσι δὲ τοὺς ὀ-
φειλόμενους, ἄλλοι δὲ τῷ τοιού-
τῳ διαζέχουσι μυριάδας
ἐκτῶν πόνων καὶ εἰκασιν, ὅ-
σοι δὲ ὄντων γιγνόμενοι, καὶ
ἀχθοφορῶντες, καὶ ἐπὶ τῶν
προτέρων ἰλαυνόμενοι, τὸν
ταῦτάς τινος δὲ λειπόμενους εἶναι καὶ
τοὺς ἀποθαιεῖν. ὅτι τῶν γού-
μῳ Κρατίου ἐκκλησίᾳ, καὶ
ἡγουμένῳ, φησὶν ἡ ἀντιπαρῆγοις
τάτα

et ipse erat concionatorum.
Agitata sunt igitur et alia
multa, postremo uero de diui-
tibus negotium. In quos po-
tissimum plerumque fuissent
obiecta, uolentia, superbia,
fastus, iniuria, assurgens
canthem ex populo primas
quidam, huiusmodi decer-
tunt leges.

Decretum.

Quoniam, inquit, multi
et diuites perpetrantes inui-
cia, raptores ac uim infer-
rentes, inperit omni modo
despectui habentes, Certe
populoque uisum est, ut quum
functi uita fuerint, corpora
quidem eorum pœnas cum
alijs sceleratorum corrupti-
bus luant, animæ uero sur-
sum remissæ in uitam. in as-
inos demigrent, donec in ta-
li rerum statu quinquies ac
uicies decem annorum mil-
lia transegerint, asini sem-
per ex asinis tenaci, onera
ferentes, æque a pauperi-
bus agitant. Dein uel
ceat illis è uita excedere.
Hanc sententiam dixit Cal-
uarius pater Arnoldo patris
Mancensis, tribu Ambaciade.

n + Hoc

Hoc recitato decreto, appro-
bauerunt principes, sciuit
plebs, adfremuit Proserpina,
allatrat Cerberus. sic enim
rata quæ inferi statuunt, aut en-
tica sunt. Quæ igitur in cõ-
cione agebantur, erant huius-
modi. Tum ego statim, cuius
gratia ueneram, Tiresiam
adeo, atq; illi re, ut erat, ori-
dine narrata, supplicavi, ut
mibi diceret, quodnam opti-
mũ uitæ genus pueriret. Hic
uero subridens (est autem seni-
culus qui spiritum cæcus, palli-
dus, uoce gracili ô fili, inquit,
causam tuæ pplexitatis scio
à sapientibus istis proscilam,
haudquaquam idem inuicem
iisdem de rebus sentientibus,
uerum haud fac est id tibi
prodequi siquidem quod Rha-
damanthus interdixit. Ne-
quaquam, inquam, ô pæ-
tercule, sed dic amabo, ne-
que me contempnas, qui in-
uita te etiam ipso cæcior ob-
erro. Abducens ergo me,
procul ab alijs auferens, ad
aures mihi inclinans. Opti-
ma est, inquit, idiotarum
pruacorumq; uita, ac prudẽ-
rior. Ideo ab insipientia cessi-

σανε

τούτου ἀναγνωσθέντος τοῦ
ψήφισματος, ἐπιψήφισαν
μὲν αἱ ἀρχαί. ἐπιχαροτόνη-
σε δὲ τὸ πλῆθος, καὶ ἐνέθε-
μήσατο ἡ Βρομίω, καὶ ὑλάνθη-
σεν ὁ κλέψας. οὕτω γὰρ εἰ-
τλήθ' ἔργον, καὶ λύεσθαι, τὰ
ἀνέγνωσμένα. ταῦτα μὲν
διέσσει τὰ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ.
ἔγω δὲ εὐπερὶ ἀφίγμενον εὐ-
κα, τῷ Τειρεσίᾳ προσελθὼν,
ἐκίτονον αὐτὸν τὰ πάντα
διηρασάμην. εἰπὼν πρὸς
μὲν, ποῖόν τινα ἔχεται τὸν
ἀειθερβίον. ὁ δὲ γελῶσας,
ἔτι δὲ τυφλὸν τι γόρρετιον,
καὶ ἄχρον καὶ λιπρὸν φερον,
ὡς τίνον, φασί, τίς μὲν αἰ-
τίας οἷδ' ἄρα σὺ ἀπορίας, ὅτε
παρὰ τῶν σοφῶν ἔγερτο, οὐ
τὰ αὐτὰ γιγνομένην ἰαο-
ταίς. ἀταρ οὐ δὲ μιν λίσσιν
πρὸς σὺν, ἀπέχεται γὰρ ὑ-
πὸ τοῦ Ραδαμανθίου. μὲν
ἀμῶς, ἔγω, ὃ πατήριον,
ἀλλ' εἰπὲν, καὶ μὴ περὶ ἰδού-
μι σου τυφλότρετον περὶ ἰδού-
τα ἐπὶ τῷ βίῳ. ὁ δὲ δέ μιν αἰ-
παχχῶν, καὶ πολλὸν τῶν
ἄλλων ἀπισπῶσας, ἔξημα
πρὸς τὸ οὐ φει-
σίην, ὅ τῶν ἰδιωτῶν ἀεισθῶ
βίῳ καὶ σφροδύσθῳ,
ὡς τῆς ἀφροσύνης παυταί-
μην

μὲν τὸ μεταβολογῶν, καὶ
τί. καὶ ἀρχὰς ἐπισκοπῶν,
καὶ καταπίψασαι τῶν σοφῶν
καὶ τῶν συλλογισμῶν, καὶ τὰ
σοικῶτα λῆρον ὑγυσάμεν.
τοιοῦτο ἐξάπαυτ' ἀκράσῃ, οἷ
πως τὸ παρὲν οὐδ' ἔμεν,
παράδραμε γιγῶν τὰ πολ
λά, καὶ πρὶ μέλει δέπνοι
πλαστέ. ὡς εἰπὼν, πάλιν ὤρι
τε κατ' ἀσφοδιλὸν λαμῶν
σα. ἰγὼ δὲ καὶ γὰρ ἦλθα ἐφ' ἡ
λῶ, ἀγὲρ δὲ ὦ Μ. βροβαρζάνε,
φρὲν, τί διαμίλλομαι, καὶ
ἀν' ἀπὸ μὲν αὐτῶν ὅτι τὸ βίον;
τὸ δὲ πρὸς ταῦτα, δ' ἄρ' εἰ, φρι
σὶν ὦ Μενίππε, ταχύνω γάρ
σοι καὶ ἀπράγμονα ὑποδεί
ξω ἡ βραχύν. καὶ δὲ ἀπαγα
γῶν με πρὸς τι χαρίον τοῦ ἄλ
λου σοφώτατον, δείξας τῇ
χειρὶ πρὸς αὐτὸν ἀμαυρόν τι
καὶ λιπὸν ὡς πρὸς διὰ κλει
θρίαι δερὶν φῶς, ἐκ τούτου, ἴφθ
ῖδεν τὸ ἱερὸν τοῦ Τροφονίου,
ὡς ἀν' αὐτὸν κατέρχοντο εἰ ἀπὸ
βουωτίας. ταύτῃ οὖν αὖθις,
μὲν οὖν ἐστὶν ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος
ἐλθόν. εἰδὼς δὲ τοῖς εἰρημνί
ποι ἰγὼ, καὶ τὸν μάγον ἀ
σπασάμεν, χαλιπῶς μά
λα διὰ τοῦ νομίου αἰδρῶν
σαι, ἐκ οἷα, ὅπως εἰ Λιβύας
ἐλθὼς γίγνεται.

sans alta cogitandi, & fines
& principia inspiciendi, et ua
tros hosce syllogismos despuēs,
ac si id genus omnia nugas asti
mans, hoc solum in tota uita
persequere, ut praesentibus be
ne compositis minimè curio
sus, nulla re sollicitus, quàm plu
rimum potes, hilaris uitam ui
densq; traducas. Hæc quum
dixisset, rursus in asthodelion
præcum sese corripuit. Ego
igitur (nam & nunc uesper e
rat) age, inquam, ὦ Μιχτρο
barχανε, quid cunctamur & ac
non hinc rursus abimus in ui
tam. Ad hæc ille, Consue in
quit, ὦ Μενίππε, breuem quip
pe facilemq; tibi monstrabo sei
miam, & sic proximè abdu
cent in regionem quandam ma
gis priore tenebricosam, manu
procul ostendens subobscurum
tenuēq; ac uelut per rimam
influens lumen, illud, inquit,
Τροφονίῃ templum est, atque
illac ad inferos ἐ Βουωτιæ de
scenditur, hac ascendes, atque
illico eris in Græcia. Ego igi
tur hoc sermone gauisus, salu
tato Mago, difficilē admodum
per angustas antri fauces sub
repens, nescio quo pacto in Le
badiam perueni.

ἔκπυρ μὲν ἡ καπνὸν ἀπ' αὐ-
το μὴ διδιδίχαί, μέντοι δὲ
τοιοῦτο εἶναι ἀπολαύων το-
σαύτως, ὅτι ἀσπληνὲς
γονταὶ δὲ ἀσβόλα. ὡς τὴν ἑλ-
λὰ ταῦτά σοι καὶ ὁ Σαλμων-
εὺς ἀνείβροντ' ἐν ἰσχύμα,
οὐ πάντων τοι ἀπιδανθῶν ἐν
πρὸς ἄνω ψυχρὸν τὴν ὀργὴν
Δία, θόρυβον αὐτῶν, καὶ
μεγαλοχόμω. πῶς γὰρ
ἔπειτα γὰρ κατὰ πρὸς ἑμὲ
ἀφ' ἑλπίδα λαθόντως, ὅς οὐ-
κ' ἐπὶ τῶν ἐπιμενῶν ἀκέρως,
ἐπὶ τῶν ἀδικουμένων ἐπὶ
σκοπῆς, λυμῶν δὲ, καὶ ἄμ-
ελυόντων πρὸς τὰ γυγνόμε-
να, καὶ τὰ ὧν ἐκκινῶν
καὶ κατὰ πρὸς παρεκκλί-
πας οἱ γὰρ ἴτι καὶ ἰσχυ-
ρῶν, καὶ ἀλμαῖς τὴν ἐρ-
μῶν, πολλὰ κατὰ τὴν ἀδίκων
καὶ βιαιῶν ἰποῖσι, καὶ οὐ-
κ' ἀπὸ τῆς ἡγῶς τῶν πρὸς αὐ-
τοὺς ἐκίχασιν, ἀλλ' ἀπὸ τῆς
ἐπὶ τῶν πρὸς αὐτοὺς ὁ ἑλπίων
καὶ ὁ αἰγίος ἰσχυρῶν
καὶ ὁ βρισηὶ ἰσχυρῶν
καὶ ὁ ἀφραπὴ σωμα-
τικῆς ὡς πρὸς αἰς ἀκροβολισμῶν
προμυκνίζοντο, οἱ σωμα-
τικῶς κακιστοὶ, καὶ ὁ χι-
λὸν σωματικῶν, καὶ ὁ χάλ-
λα πινυτοῦ, καὶ ἴσα σοι

uignem quidem aut fumū ab
illo proficiscentē nihil quicquā
formidens, uerū hoc solū uulneri
is inferri posse iudicent ut fuli-
gine cōpleantur. Quibus rebus
factū est, ut iam Salmoncus ti-
bi sit ausus etiā: bene ne, neq̃
id admodū ab re, quippe aduersi
sus Iouem uqueas eo ite frigie-
dum, ut ad facinora feruidus,
audaciq̃ cumidus. Quid ni ei
nim faciat, ubi eu ferunde ac
sub mandragora steris, q̃ neq̃
preierātes exaudias, neq̃ eorū q̃
fugiuā cōmittunt, respectum ai-
gast Cæcitis autē ut p̃u line,
hallucinatis ad ea quæ sūt,
auresq̃ iam ubi obsundunt,
instar horum, qui ætate deſecti
sunt. Quandoquidē quū iuuenis
adhuc eſſet, acriq̃ animo uhe-
mentiq̃ ad iracundiā, permulta
in homines maleficos ac uolen-
tos faciebas. Neq̃ tū unquam
tibi cum illis erās inducia. sed
perpetuū fulmen erat in negoti-
cio, perpetuo obuiabatur Ae-
gis, obſtridebat conuictu, fulgur
cōtinenter iaculorū in morem,
deſiſſime ex adito loco deuolu-
tū torquebatur, terre quassatio-
nes, cribri instar frequentes ad-
hæc nix cumulati, neq̃ nō gran-
doſaporū in morem, atq̃ ut ubi

molesque differam, imbresque
 rapidi & violenti, ac flumen
 quotidie exundans. Hinc enim
 cum repente Deucalionis æ-
 cate naufragium ortum est, ut
 omnibus sub aqua demersis,
 vix unica scapula servaretur,
 quæ in montem Lycorem
 appulsa, humani generis quasi
 si scintillulas quasdam ser-
 uans, unde sceleratius etiam
 genus in posterum propagare-
 tur. Nimirum igitur dignum
 secordia præmium ab illis re-
 portas, quoniam iam nec sacra
 faciat tibi quisquam, nec co-
 ronas offerat, nisi si quis obi-
 ter in Olympicis, ac ita no-
 is quidem rem admodum frugi-
 feram facere videatur, sed pri-
 scum quendam ritum magis
 referre, ac penè Saturnion,
 o decum generosissime, re-
 reddunt magistratu abdican-
 tes. Omitto loqui, quoties
 iam templum tuum sacrilegio
 compilavint, quoniam tibi etiam
 ipsi in Olympicis manus adi-
 moliti sunt. Atque inextin-
 guibilem illum pignora veris,
 vel excicare canes, vel uicinas
 aduocare, ut auxilio accurren-
 tes illos comprehendat, quoniam
 etiam adorna te ut ad fugam.

sed

φορτικῶς διαλίγυμαι, ἵνα το-
 τι ῥαγδαῖσι καὶ βίαισι, πο-
 ταμίῃ ἰνάσῃ παγῶν. ὥστε
 τελευτᾶν ἐν ἀκαρῇ χρεῖν
 ταυαγία ἐπὶ τοῦ Δουκαλίου
 καὶ ἔλθοντο, ὥς ὑποβρυχίως
 ἀπ' αὐτῶν καταδιδυκέντων
 μίγρις εἴ τι βελώτιον ὄφρι-
 σαθῶναι, προσεκήρατο τῷ Λυ-
 κωρῷ, ζώοντι ἐν τῷ αἰδρῷ
 πάντα σπέρμα. Διαφυλάττε-
 ται εἰς ὅτι γούλιον βακίαις με-
 λει. τοὶ γὰρ τοὶ ἀκάλεινδα
 εἰ ῥαθυμίας τὰ πείχοντα ἡσ-
 κίει παρ' αὐτῶν, οὐτι δύνει
 ἵτι σοι τινὲς, ὅτι τιφαι-
 νοῦνται, ἀ μόντις ἀρεὰ παρ' ὅ-
 ρον Ὀλυμπίων, καὶ εἴ τι
 εἰ παύσιν ἀναγκᾶς ποιεῖν
 δεκῶν, ἀλλ' οἷς ἴδ' τι ἀρε-
 χῶν σωτηλῶν. καὶ κατ'
 ἰλίγον ἑρέουσι, ὡς διῶν γρη-
 ναίεται, ἀπειράουσι, πα-
 ρακάμνει εἰ τιμῆς, ἵω λί-
 γον, ἵπποσάντις ἴδ' εἰσὶν τὸν
 οὐρανὸν συληκάσι. οἱ δ' ἐκ
 αὐτῶν σοι τὰς χεῖρας Ὀλυμ-
 πιάσι ἐπιβλήκασι, καὶ
 σὺ ὁ ὑψιβριμύτης ἠκρότατος
 ἀναστῆσαι τοὺς κύνες, ὅτι
 γάτοις ἐπικαλίσασθαι,
 ὥς βοῦδρομήσαντες αὐτοὺς
 συλλάβειν, ἵτι συκοφαν-
 τολογόντες πρὸς τὴν φυγὴν.

ἀλλ'

ἀλλ' ὁ γένειαι, καὶ γίγασι
 λίτρε καὶ τιταικράτρε ἰ-
 ἴδουσι, τοὺς πλοκάμους πύ-
 κεινός μιν ἐπ' αὐτῶν,
 ἀνάπνευσεν ἑρπονὶν ἰχθυ-
 οῦ τῇ Διξίᾳ. ταῦτα τοῖσι μὲν
 κομάσι πλούτῳ παύεται
 ἔτι ἀμειλῶς παρορώμεθα;
 πότῃ λοιδώσεις τὸν τοσαύ-
 τῳ ἀδικίαν; πόσοι Φαίβοιο
 δὲ ἢ Δουραλίω δὲ ἰνα-
 ροὶ πρὸς οὕτως ἐπὶ αὐτῶν
 βίον το βίον; ἴσα γὰρ τὰ
 ποινὰ ἰάσας, τὰ μὲν ἴσα,
 ποσούτους Αἰθιοπίαν εἰς ὕ-
 πνον ἄρας, καὶ πλοσίους ἰν-
 οφιστάτων ἀποφύλας, καὶ
 πᾶσι τοῖς διμελῶσι ἐπικα-
 ῖσας, μᾶλλον δὲ ἀθρόον δὲ
 ὑπὲρ γούλας τῶν φίλων ἰκ-
 αῖαι τὸν πλοῦτον, ἰσάμεν
 πρὸς διὰ ταῦτα ἰσοδ-
 ῶν, οὐκ ἔτι οὐδ' ἰσοφύ-
 λαι πρὸς αὐτῶν, οὕτως πρὸς
 ἀλίποισιν οἱ τίνας ὑποπύ-
 ποντες καὶ προσκυνοῦντες,
 ἀλλὰ τοῖς ἐμοῦ εὐδύματι ἀ-
 πορτυμένῳ. ἀλλ' ὅν ποῦ
 καὶ ὁ δὲ βαλίσων ἐντύχῳ
 πρὸ αὐτῶν, ὥς ποῦ τινὰ
 πύλῳ παλαιῷ οὐκροῦ ἐπ'-
 ἰάσαν, ἐπὶ τῷ χρόνῳ αὐτῶν
 ἐφραμμένῳ παρῖσχονται,
 οὐδ' ἂν ἀναγνίσκῃς, οἱ δὲ

καὶ

sed generosus. Gigantumq; ex
 unctor & Teanum victor se-
 debas, quam tibi caesaries ab il-
 lis circumponderetur, decem cu-
 bitale fulmen dextera tenens.
 Horum gignitur. o praeclare, quis
 tandem erit finis, quae tu adeo
 secure despicis? Aut quando
 de tantis maleficijs poenas sui-
 mes? Quot Phaeobontes aut
 Doucaliones, satis idonei sine
 ad expiandum tam inexhaustam
 morum iniquitatem? Ete-
 nim ut de communibus sileam,
 de ijs quae mihi acciderunt du-
 cam quam tam multos Athe-
 nienses in sublime exuerim, ex
 pauperimis divites reddide-
 rim, cunctisq; quousque opus
 haberent suppeditatim, imo se-
 mel universos opes in amicos
 iuvandos effuderim. simulatq;
 his rebus at inopia deueni, iam
 ne agnoscor quidem ab illis, nec
 aspicere dignatur me, qui dudum
 reuerentibus, adorabant, meoq;
 de nutu pendebat. Quod si qua-
 do per viam ingrediens, forte
 fortuna in eorum quæpiam incide-
 re, perinde ut eversam hominis
 iam olim defuncti statuam,
 ac temporis longitudine col-
 lapsam praeteriunt, quasi ne
 noverint quidem, Aiy vero

&

et procul conspecto me, alio se
 se detrahente, exeliminantes
 se in suspicatum, abominan-
 damque visum spectaculum,
 quoniam non ita pridem seruato-
 rem et adiutorem suum esse
 predicabant. Itaque premien-
 tibus malis ad extremum redac-
 tias consistas, tenone arrepto,
 terram exerceo, quaternis con-
 ductus obolis, atque hic cum
 soluta hinc, cumque ligone pro-
 loquor. Hoc interim lucti-
 mibi unde est factura, quod pro-
 hac non intuebor plerosque
 propter meritum secundis for-
 tunæ successibus utentes.
 Num illud vel maxime urit.
 Iam quidem tandem aliquando
 Saturni Rheæque proles, excus-
 so profundo islo, grauique for-
 mino (nam Epimenidem quor-
 que dormiendo uicisti) denuo-
 uatius fulmine, aut ex Oeta
 re liccenso, ingenti rediit
 flamma, nam aliquam strep-
 tem illius ac uentis Iouis o-
 uis ostende, nisi uera sint que
 à Crenisibus de te, cuius sepul-
 cra feruntur. Iupiter. Quis
 hic est Mercuri, quem audio
 sic uociferantem ex Aetna,
 ad Hymettum in radice montis,

boni

καὶ πρὸς ὅσον ἰδὼν ἐγὼ, ἰσχυ-
 ραὶ ἐκβλήναι, ἀποσείων-
 τόν καὶ ἀποβήσαντα δια-
 μαρτυρεῖται ὑπολαμβάνον-
 τός, τὸν οὖν πρὸς πολλὰ σωτῆ-
 ρα καὶ οὐδὲν ἴστω αὐτῶν γε-
 γνημένων, ὥστε ὑπὸ τῇ πα-
 κῶν ἐπὶ ταύτῃ τῇ ἰσχυ-
 ραὶ ἡμῶν, ἐκβλήναι, ἐκβλή-
 ναι τὴν γῆν, ἐκβλήναι ὅ-
 λων τὰς ἀνθρώπων, τῇ ἀφροσύ-
 νῃ καὶ τῇ ἀδικίᾳ προσφρο-
 σιμῶν ἐν ταύτῃ. τότε γοῶ-
 μοι δοκῶ ἐκβλήναι, μνη-
 σι ἐκβλήναι πολλοὺς σωτῆ-
 ρα ἰσχυρὰ οὐ πρὸς σωτῆρας.
 αὐτοκρίτον γὰρ ποιοῦν. ἢ
 ἂν ποτὶ αὐτὸν ὁ Κρίτων καὶ
 Ρίαν ἦν, τὸν βασιλὲν ποιοῦ-
 ντων ἀποσείων, καὶ
 ἐκβλήναι, ὑπὲρ τὸν ἡμῶν
 ἂν γὰρ κακοίηται, καὶ ἀ-
 φροσύνας τὸν ἡμῶν, ὃ
 ἐν τῇ οἴῃ ἐκβλήναι,
 μιν ἂν ποιοῦν τὴν φλό-
 γαν, ἐκβλήναι τὴν ἡμῶν
 ἐκβλήναι καὶ ἡμῶν Δι-
 ὅς, ὃ μὲν ἡμῶν ἐπὶ τῇ ὑπὸ
 Κρίτων πρὸς καὶ τῇ ἡμῶν
 ἐπὶ τῇ μινδοχρῆται.
 ἢ ἂν ὅς ἐπὶ τῇ ἡμῶν καὶ
 ἡμῶν ἐπὶ τῇ ἡμῶν, πρὸς
 τὸν ὑμῶν ἐπὶ τῇ ὑπὸ καὶ

πρὸς

ἄλλοι δὲ καὶ αὐτῶν, horridus totus, ac qualidus, pel-
 λῶν ἱρσιν ἀμικτός· sedit autē,
 οἷμα, ἐπεκυρῶς, ἀλλοι ut arbitror, nam pronus incum-
 βῶν καὶ ὑπερῶς, ἐπὶ bie hominologus, & cōjūctis mī-
 λίστοφον ὄντι· οὐ γὰρ αὐτῷ rū ni philosophus est, ne si enim
 ἀσπίδα τοῦ λόγου δι- alioqui adeo impra, ne sciaſſet
 ἴσεν ἡμῶν. E. τί φης in nos fuerat d. ſtutus, M. Quid
 πᾶσι; ἀγνοῖς Τίμωνα alis pater, an non noſti Timon-
 ὁν ἐχνορατίδου, τὸν καλὸν nē E. hecraeidis filiū C. yecem
 ἴα; οὐτός ἐστι ὁ πελαγικὸς semē Hic nimirū est, qui nos ſci-
 μαρ καὶ ἰσθμῶν τελευτῶν penumero in ſacris legitimis
 πιάσας, ὁ νόστος, ὁ τὰς cōiūctio accepit, ille repente dē-
 ῶν κατέμειλε, παρ' ὅλαμ uersaſtus, ille qui totas Hecae-
 ῶν εἰσὶν ἰσθμῶν ἐν, τὰς αὐτὰς comōas, abud quē splendide Io-
 ῶν. Z. ποῦ τὰ ἄλλα ualia ſeſta conſueuimus agere.
 ὄντας ἰσθμῶν ὁ πλοῦ re. Iup. Hecm quae nam iſta re-
 ῶν, ὡς ἂν οἱ τρεῖς rum commutatio; hic cine hone-
 ῶν; τί πλοῦν εἰς τοῖς ſtus ille, diues, quē tam frequen-
 ὄντας ἴσεν, αὐτοῖς; ἀ- ces cingebant amici? Quid igit-
 ῶν καὶ σκαπαιδὸς καὶ μι cur accidit, ut hoc ſie habitus
 ὄντας, ὡς ἴσεν, εἰς βα ſqualidus, αὐτοῖς, ſollor cōda-
 ῶν ἡταφῶν πλὴν δι cticus, uti ὄντος, quā tam gra-
 ῶν. E. εἰς μὲν εἰ uem lignem gerat; Mer. Ad
 ῶν χρυσοῦς ἐπ. ῶν αὐ hanc modum illum quē maximo
 ῶν καὶ ριανδρωπία, καὶ dū probitas euerit, ac ſphuma
 ῶν τοῖς διολέοντες ἀι nitas, & in omnes quicunq; ei
 ῶν εἰς, ὡς αὐτὸς xi gereat miſericordie. Ac reue-
 ῶν λέγω, αὐτὰ καὶ οὐ r uacordae potius ſa-ilitasſi,
 ῶν καὶ ἀκρίβεια τοῖς τὸν n diuſis in ſaſ prendis amicis
 ῶν, ὅς αὐτοῖς, ἡρῶ de illis, quippe qui ne uicquam
 ῶν καὶ ἀνέοις καὶ, αὐτῶν, uel exire, ſeſe coruſis laſisſi
 ῶν ὡς γυνῶν τοῖς αὐτοῖς laſi.
 ῶν καὶ ἀκρίβεια καὶ αὐτῶν Quam igit quā d
 ῶν ὡς γυνῶν τοῖς αὐτοῖς uultuſis, cū malis miſericordie
 ῶν ὡς γυνῶν τοῖς αὐτοῖς credere, amicos eſſe eos
 καὶ

& socios indicabat, quasi bene
 uolentia erga se esse afficerentur.
 quoniam illos erant magis carere
 rent. Ergo se leuissimam offe-
 nitum nulla re, in ciuitate si
 senectus aduenit, si quae medicata
 subleuat, hanc quoque dicit. Non
 diligenter excurrere, aufuger-
 unt, excurrunt & radicatus de-
 sessum deuenientes, adeo ut pro-
 stea ne agnoscant quidem, aut
 aspiciant, tantum abesse, ut sint
 qui supplicent, impetrantque.
 Has obres fossor & sago, ut
 uides, opertus pelliceo urbem
 praepulore fugiens, mercede
 terram exercet, aduersus ingra-
 tos atrabile stomachatur, qui
 quidem sua benignitate dicati,
 ad nodum falluere nunc praete-
 reant, ac ne nomen quidem an
 Timon uocetur nouerint. Tur-
 pes proscello uir nequaquam
 fallidus neque negligens,
 & iure optimo indignatur, qui
 his uentis in malis agit. Quare
 sceleratos istos adulescentes ipsi
 quoque fuerimus imitari. Si cum
 uitam negligenteramus, qui tan-
 tum tantum & casum non
 quissimas quasque nobis in aris
 adoleuerit. Quare non tam
 amantissimum nomen residerit.
 Tamen propter negotia &

curi

καὶ ἱταίρους ὦτο, ὑπὲρ δὲ
 τοῖας δὲ πρὸς αὐτὸν, χαίρου-
 τας τῇ βίῃ. οἱ δὲ τὰ ὅσα
 γυμνάσαντο ἀκρίβως, καὶ
 πειράζοντο, ἕτερε καὶ μυ-
 λῶν ἐν τῷ ἱκνύοντο, καὶ
 τότε οὐ μάλα ἐπιμύλῶν ὦ-
 λῶν, αὐτὸν καὶ τὰς ῥέ-
 ζας ὑπὸ τῷ μαλόνῳ ἀπολι-
 πόντο, οὐδὲ γινώσκοντο ἑ-
 τε, οὐδὲ προσβλῖποντο. πό-
 θος γὰρ ὁ ἐπικουρῶντο ὁ
 ἐπιδιδόντο ἐν τῷ μίσει,
 διὰ ταῦτα ἀνιδίκα καὶ
 ἀφιδόρως, ὡς ὄρεται, ἀπολι-
 πὼν ὑπὲρ ἀσχωνος τὸ ἄ-
 συμιθεῖον γινώσκῃ, μεγα-
 λῶν τοῖς ἑακοῖν, ὅτι οἱ
 πλουτοῦντο παρ' αὐτόν,
 μάλα ὑπερβολικῶς παρί-
 χοντα, οὐδὲ τὸν ὄνομα ἢ τί-
 μων ἑαλεῖτο ἐλόντο. Ζ.
 καὶ μὲν οὐ παρὰ]. & ἄ-
 νῃ, οὐδὲ ἀμύλη. & εἰ-
 κῆτα γὰρ ὁ γινώσκῃ δυστυ-
 χῶν. ἡ δὲ καὶ ὁμοία πειρῶ-
 μεν τοῖς καταράταις ἑλόν-
 τιν ἐκείνους, ἐπιδοκίμῃ-
 νοι αὐτῶν τοῦτο τὰ τούτων
 τὴ καὶ αὐτῶν πῶτατα ἑλόν-
 τιν & ἡμῖν ἐπὶ τῶν βω-
 μῶν. ἡ γὰρ οὐ τὰς ῥέ-
 ζας ἑλόντες αὐτῶν ἔχω,
 πᾶν ὑπὲρ ἀσχετίας τὴ καὶ
 δούλο

ἑρῶν πολλῶν τῶν ἑπικρίων
 καὶ βιαζομένων καὶ
 ἡραζόντων, ἵτι δὲ καὶ φό-
 βου το παρὰ τῶν ἰσοσυλόν-
 των (πολλοὶ γὰρ οὗτοι καὶ
 δυσφύλακτοι, καὶ εὐδὲ ἐπὶ
 εὐλίγῳ καταμῦσαι ἑμὴν ἵ-
 ππῆσιν) πολλῶν ἤδη χρόνον ἔ-
 σθ' ἀπὸ βλίσφα ἕως πλὴν Λα-
 τινίου, καὶ μάλιστα ἔξ οὗ φι-
 λιστεία καὶ λόγων ἱερὰς
 ἱπποδασαῶν αὐτοῖς. μαχο-
 μένων γὰρ πρὸς ἀλλήλους
 καὶ λικραγέτων, οὐδὲ ἐπὶ
 ακούειν ὅτι τῶν δόχων. ὥς
 τι ἢ ἐπιβυτάμενον καὶ τὰ
 ὦτα καθέσθαι, ἢ ἐπιβυθί-
 ναι πρὸς αὐτῶν ἀρτίως τι-
 θὰ καὶ ἀσώματα καὶ λήρου
 μεγάλη τῇ φωνῇ ξυερίν-
 των. διὰ ταῦτά τοι καὶ το-
 ζον ἀμιλεθῆναι σιωπῶν πρὸς
 ἑμᾶς, οὐ φάσκειν ἔστα. ὁμοῦ
 δὲ τὸν Πλάτωνα ὃν ἔρμῃ πα-
 ραλαβὼν, ἔπειθ' ἑμὲ καὶ τὸν
 κατατάχας. ἀγίτω ὃ Πλά-
 τῳ καὶ τὸν Θυσσαρὲν μὲν
 αὐτό, καὶ μετ' ἵτωσαν ἑμ-
 ῶν παρὰ τῷ Τίμωνι, μου-
 σὶ ἀπ' ἀλλὰ ἴδωσαν οὕτω
 ῥαδίως, ὥς ἔτι μάλιστα ὑ-
 πό χρυσέτω ὅτ' αὐτοῖς ἐκδι-
 ὤκη αὐτοὺς ὅλ' ἐκίνας. πρὸ
 δὲ τῶν πολλῶν ἐκείνων,
 καὶ

eurbam maximā peierantium,
 cum ui, nō iure agentū, neq; nō
 aliena tariētium, præterea ob
 formidinē quam mihi paruum
 sacrilegi, qui quidē cum multis
 sunt, tū obseruatu difficilis, a-
 deo ut ne minimū quidem nos
 conuere sinant. Lampridem
 profectū ad Atticā regionem
 oculos detorsissem, maximē po-
 stea quam philosophia & de uer-
 bis digladiationes apud istos in-
 crebuerunt, ita ut pugnantibus
 inter se illis uociferantibusq;
 ne exaudire quidē mortalium
 uota liceat. Unde mihi necessū
 est, aut auribus obcuratis sedi-
 re, aut dirumpi ab eis, cōficiq;
 qui uirtutem quendam, et incor-
 pora quendam, meta q; nugae
 ingenti uociferatione conne-
 ctunt, hæc in causa fuerunt, ut
 hunc quoq; neglexerim, quum
 haud mediocriter de nobis sic
 meritis. Quod reliquū est Mer-
 curi, et Plutū adducēs, quanti-
 um potes ad istum abeas. Por-
 ro Plutus und secum ducat &
 Thesaurum, & utriq; apud Ti-
 monē perseuerent. Neq; usque
 adeo facile demigrent, etiam si
 quā maximē rursus illos per
 bonitatem ex ædibus exegerit.
 Cæterum de palronibus illis,
 ο αἰβ

atque incertitudine qua in hunc
fuerat. In posterum consulas
do, per easque dauri, unde simul
atque fulmen in iaculo tuo.
Nam fructus iunioro recusa
cuspide duo ē radios maximū,
quoniam ruper audius in iorbu
stam. Anaxagoram iacula,
rer, quibus similitudibus iue
debat, nullo p. llo esse ullos
nos, quibus uocarentur. Ac il
lum quidem errare non serie
bam, propterea quod Pericles
obscure manu cum protexe
rit. Ceterum fulmen in Ce
stionis ac Poilucis templum de
corum, tum illud exuisset, cum
ipsum primum abfuit, quin ad
saxum continueretur. Quam
quam interim uel ad supplicij
suis magnam in istos fuerit,
si Timonem conspexerint e
gregie locupletem factum.
Mercurius. Quantum habet
momenti alium uociferari, et
obstreperum audientem esse?
Idem non his modo qui causas
agunt, uetumetiam, quia uoca
faiunt conueibile. En mox
ē prauerrimo diues euaserit Ti
mon qui se imprecantio clamo
sunt et improbum praestiterit,
Iouemque reddiderit atten
tium. Si uero silentio fodisset

nucians

καὶ τὸς ἀχαρίσται, ὅρ' ἔπει
δ' ἔλατο πρὸς αὐτὸν, καὶ αὐ
τὸς αὖθις συνέμα. καὶ δι
κλὸν δακρυοῖν, ἰπιδιὰ τὸν
λεῖποντ' ὑπὸ δουάτω. κα
ταγμένα γὰρ αὐτὸ καὶ ἀ
ποστρεμμένα ἀπὸ δύν' ἀκ
τινὸς αἰμίγισται, ὅπ' ἐτι φ
λοτιμὸν ὄντα πρῶ
τω ἔτι τὸν σοφιστὴν Ἀναξα
γῶν, ὅς ἐστι τὸν ὁμιλεῖ
ται, μὴ δὲ ἔλατ' ἀπ' αὐτῶν
ὑμᾶς τὸν θεόν. ἀλλ' ἰκέ
ου μὴ δ' ἔλατ' αὐτῶν. ἔπει
το γὰρ αὐτὸ τὸν χεῖρα Πι
εμλῶν. ὁ δὲ λεῖποντ' εἰς
τὸ αὐτῶν πρὸς αὐτῶν,
ἰκέτωι κατέφληται, καὶ αὐ
τὸς ὁλίγον δ' αὖν σιωπῶν
πρὸς τὸν πῶντα. πλὴν
ἰκέτωι ἐν τοσούτῳ καὶ αὐ
τὸν τιμωρία ἔσται αὐτοῖς, εἰ
ὑπὸ πλὸν τοσούτῳ τὸν Τιμῶ
να δρῶν. Ε. οἶον ἔν' ὅ
γα ληφθῆναι, καὶ ὁ χληρὸν
ἔναι καὶ δρασιῶν, οὐ τοῖς δι
καλογοῦσι μόνοις, ἀλλὰ καὶ
τοῖς δύχομλῶσι τὸ το χρῆσι
μον. ἰδὲ γὰρ αὐτῶν μάλα
πλούσιος ἔν' ὅσον ἔσται κα
ταθύσται ὁ Τίμων, βούσας
καὶ πρὸς τὸν ἀμείν' ὅ
ν' αὐτῶν, καὶ ἐπιστρέψας τὸν
δ' αὐτῶν. εἰ δὲ σιωπῶν ἰσκαπτοῖς
ἔσται

ἀνικνυφῶς, ἵτι αὖ ἰσκαπ-
 τοσ ἀμειλόμενος. Πλ. ἀλλ'
 ἢ γὰρ οὐκ αὖ ἀπὸ ληθιμι ὧς οὐ
 παρ' αὐτόν. Ζ. διὰ τί ὧς ἄ-
 ριστι Πλούτῃ, καὶ τὰ αὐτὰ ἑμὺ
 ἀνιδύσαντες; Πλού. ἵτι οὐ
 δία ὕβρις ἐστὶ ἐμὴ, καὶ ὅ-
 ρος, καὶ εἰς πολλὰ λατρί-
 μίαι, καὶ τὰ αὐτὰ παρ' ἑαυ-
 τῷ φίλον ὄντα. καὶ μόνον
 οὐχὶ Δικραύοις μεδύαδες ἄ-
 σκίαι, λαδὰ περ οἱ τὸ πῦρ
 ἐκ τῶν χαρῶν ἀπορρίπτου-
 τός. αὖθις οὖν ἀπὸ ληθω, πα-
 ρασίτοις καὶ κήλαξι καὶ ἐ-
 ταίραις παραλοδομένοι;
 ἐπ' ἐκείνους ὧ Ζεὺς τίμι-
 μι, τοὺς αἰδοσομένους τῆς
 δουρίας, τοὺς πορνεύοντας,
 οἷς τίμιος ἵγῳ καὶ πορνεύ-
 οντες. οὗτοι δὲ οἱ λαρὶ τῇ
 πορνεύειν, ὅν πορνεύ-
 οντες ἑμῶν, καὶ διφθέρων
 παρ' αὐτῷ λαδόντες, καὶ ἱ-
 κίλλαι, ἀγαπάσσαν ἀθλοῖς,
 τίτλας ἐδοκίμοι ἀποφίρον-
 τός, οἱ διαταλαίνουσιν δου-
 ρίαις ἀμειλῶσι προϊέμενοι.
 Ζ. οὐδὲν ἵτι τοιοῦτον ὁ Τί-
 μιμν ἰργάσται πορνεύει, πᾶ-
 συ γὰρ αὐτὸν ὁ δὲ κίλλαι πε-
 παταγώγῃ, εἰ μὴ παρ'
 πάσασιν αὐτὰ ληθές ἐστι
 οὐδὲν ὁσφύον, ὡς χρῆναι αὐτῷ

nutans, etiam nunc foderet ne-
 gectus. Plutus. Ac ego Iu-
 piter haudquaquam ad istum
 redditurus sum. Iupiter.
 Quid ita non redditurus optime
 Plute, praesertim d me iussus?
 Plutus. Quoniam per Iovem
 iniuria me affecit ejiciens, &
 in multa fragmenta difficans,
 idq; quum illi paternus essem
 amicus, ac me penè dixerim,
 fuscinis ex aedibus excrusit, nec
 aliter quàm ij, qui è manibus
 ignem abijciunt. Num rursus
 ad istum ibo, parasitis, adula-
 toribus & scortis donandus?
 Ad eos me mitte ô Iupiter,
 qui munus intellecturi sine, qui
 amplexuri, quibus equidem in
 precio sum, & maiorem in
 modum exoratus. Ac hi stupi-
 di cum inopia commercium
 habeant, quam nobis antepo-
 nunt, ut ab ea accepto saga-
 peiliceo. ligoneq; sat habeant,
 quum quatuor lucrantur obo-
 los, decem talenta contēptam
 dono dare soliti. Iupiter.
 Nihil istiusmodi posthac in te
 facturus est Timon, quippe
 quem ligo abunde satis cor-
 ripuerit, nisi prorsus nullum
 dolorem sentiunt illius i-
 lia, quod exerceat te pro
 peni

penuria præcipere. Accumi
 bi quæritus admodum uideris
 esse, qui nunc Timonem in-
 cuses, quod tibi præfatis for-
 tibus liberè permiseris uagari,
 neque includens, neque zelo-
 tyrus in te. Porro alias di-
 uersa de causa in diuites stoma-
 chabas: quum diceret te ab
 illis repugulis, clamibus, ac
 signorum obiectaculis improf-
 fis ita fuisse conclusum, ut ne
 prospicere quidem in lucem
 tibi liceret. Id igitur apud
 me deplorabas, affirmans
 præfocari te nimis tenebris,
 eosque pallidius nobis occurre-
 bas, et curis confectus, di-
 gitis euannium ex assiduo col-
 ligendi, coaceruandique usu
 contrahis, conuortisque, quod
 si quando daretur opportuni-
 tas, ausugium quoque ab
 illis te minicabare. In sum-
 ma, rem supra modum aceri-
 bam iudicabas in æreo ferro
 ue chalamo, Danies exem-
 plo, uirginem asseruari ac si
 si ceteris sumis educari prælogo-
 gis. fænore et compere. Proin
 de absurde facere acbas hos,
 quod te præter modum adama-
 rent, quum uideret uerò frui

ἢ πρὶς προμεθεῖναι. σὺ
 μὲν τοι παῦν μὲν φίμοις
 αἰαί μοι δοκεῖς, ἐς οὖν μὲν
 τὴν Τίμωνα αἰτιᾷ, διότι
 σοι τὰς δούρας ἀναπνέουσαι,
 ὅφρα πρὶν ὅτι ἐν ἡσυχίᾳ,
 οὐκ ἀποκλείων, οὐκ ἐξολο-
 πῶν. ἄλλοτε δὲ τοὺς ἀντίον
 ἡγανάκτας κατὰ τῶν πλου-
 σίων, κατακτείνῃσαι λί-
 γων πρὸς αὐτῶν ὑπὸ μο-
 χλοῖς καὶ κλεισσί, καὶ σαρμέ-
 αν ὑποβολαῖς, ὥς μὴ λίγα
 φανύσῃσαι σοι ὅτι τὸ φῶς δι-
 νατὴρ εἶναι. ταῦτα γὰρ ἂν
 πολεῖς πρὸς με, ἀπεπνίγι-
 θῇαι λίγων ἐν πολλῇ τῇ σκῆ-
 τῃ, καὶ διὰ τοῦτο ὡχρὸς ὑμῖν
 ἰφάειν, ἢ φροντίδῃ ἀνὰ
 πλῆναι, συνισπασκῶς τὰς δια-
 κτύλους πρὸς τὸ ἔσθῃ τῶν
 συλλογισμῶν, καὶ ἀποδρά-
 σασθαι ἀπειλῶν, εἰ καὶ τοῦ
 λάβοις παρ' αὐτῶν. καὶ ὅλως
 τὸ πρᾶγμα ὑπὲρ δέειναι ἰδὲ
 καὶ σοι ἐν χαλεπῷ, ἢ σιδηρῷ
 θαλάμῳ, καθάπερ τὴν Δα-
 νίαν παρὰ τὸν σὺν ἰσθμῷ, ὑπὸ
 κλεισσί καὶ παμπροσέροις πα-
 λαγοῖς αἰατὶ φέμενον,
 τῷ τόκῳ καὶ τῷ λογισμῷ. ἂν
 τοιαῦτα γοῦν ποιεῖν ἰφασκῇ
 αὐτὸς, ὁρῶντας μὲν εἰς ὑπε-
 ρβολὴν, ὅτι δὲ ἀπολαύσιν
 οὐ

οὐ τολμῶντας, οὐδὲ ἴπ' ἀ-
 λείας χρωμένους τῷ ἱερῷ,
 κυρίους γὰρ οὐκ εἶναι, ἀλλὰ φυ-
 λατῆσιν ἰγρογορίτας, οὗ τὸ
 σωμαῖον καὶ τὸν μεχλὸν ἀσ-
 κηδὸν ἀμυντὶ βλήποντας, ἰ-
 μαλὶν ἀπὸ λανθάνοντων οἰομένων,
 ὅτι αὐτοὺς ἀπολαύειν ἔχουσιν,
 ἀλλὰ τὸ μέγιστον μεταδιδόν-
 ται τῇ ἀπολαύσει, καθ' ἃς ἂν
 πῶς ἐν τῇ εἰρήνῃ κίονα, μύ-
 τι αὐτῶν ἰαδίοντα τῶν ἑλ-
 θῶν, μήτε τῷ ἵππῳ πεινῶν-
 τι ἐπιβρίσκοντα. καὶ προσ-
 ἔτι γὰρ καὶ καταγίλας αὐτῶν
 φειδόμενοι καὶ φυλαττό-
 ντων, καὶ τὸ κακώτατον αὐ-
 τοὺς ἡδονοποιῶντων, ἀγνο-
 οῦντων δὲ ὡς κατὰ τὸν οἰ-
 κόντες, ὃ οἰκονόμος, ὃ παιδὸς
 φίλος, ὃ πασιῶν λαβρῆς, ἡ
 παροινύσει τὸν λακκοδαίμο-
 να καὶ αὐτῶν δόρυ πῖπτον,
 ὡς ἂν αὐτῶν καὶ μικρό-
 τομον πυκνίδιον, καὶ δι-
 ψαλίδιον θρυαλλίδιον, ἵπ-
 πον αἰσίων ἰάσας τοῖς τέ-
 μοις, πῶς οὐκ οὐκ ἄδικον,
 πάλαι μὲν σου ταῦτα αἰτι-
 ᾶσθαι, οὐκ ἔτι τῷ Τίμωνι τὰ
 εἰσαυτῶν ἐπικαλῶν; Πλεῦ.
 καὶ μὲν ἔτι τὰ παλαιὰ βίβλια.
 Ζοῖς, ἄμφοροι σύλογα δέ
 εἰσι περὶ τῶν. ποτὶ γὰρ Τίμων

non auderent, neque quum ipsis
 esset in manu, amore in suo se-
 cure uterentur, sed vigilēs obser-
 uantes, ad signum ac seram ocu-
 lis nunquam cōnuētibus, neque
 usquam dimotis semper inuen-
 tes, abundē magnam fructum
 arbitantes, non quod ipsis fru-
 endi facultas adesset, sed quod
 nemini fruendi copiam face-
 rent, non aliter quam in praeser-
 pi canis, nec ipse uescens hor-
 deis, nec equum famelicum id
 facere sinens. Quinetiam ride-
 bas istos, qui parcerent, & asser-
 uarent, & (quod esset absurdissi-
 mum) ceteri quidem sibi subtra-
 herent uererenturque continge-
 re, non intelligerent autem fo-
 re, ut aut sceleratissimus fa-
 mulus, aut dispensator, aut li-
 berorum praedagogus furtim
 subiret, ludibrio habiturus in-
 felicem & inamabilem herum,
 quem postea sinat ad fuliginos-
 sam, & oris angustis lucernae
 lam, ac siticulosum scirpulum
 usuris inuigilare. Quid itaque
 an non iniquum quum haec quō-
 dam incusaueris, nunc in Ti-
 mone diuersa his criminariis
 Plu. Aequi si rem uetere per-
 penderis, utrumque me iure fa-
 cere iudicabis. Nā & Timo-

his ista nimia lenitas, negligencia potius, haud benevolentia, studiumque quod ad me pertinet, merito videatur. At est diverso, qui me obsis ac tenebris inclusum servabant id agentes, quo scilicet crassior, suginatiores, ac vehementer corpulentia onus-
 fatus euaderem, quam inierim neque ipsi contingerent, neque in lucem producerent, ne uel aspi-
 ceret a quoriam, hos dementes et conuulsiolos in me iudica-
 bam, quippe qui me nihil com-
 meritum tot in uinculis cogerent sicut carumque putrescere, haud intelligentes, quo mox de-
 migrent, me adhuc uiuam, cui fortuna fauerit, relicturi. Nec hos igitur probos, sed ne illos qui-
 dem, qui numium facile mihi minus admonent. Sed qui
 (quod est optimum) mediocri-
 tate utantur, uti nec prius abs-
 tineant, neque penitus pro-
 fundant. Ecce enim illud per Io-
 uem considera Iupiter, Si quis
 ubi puellulam et formosam le-
 ge duxisset uxorem, postea neque
 obseruet, nec ulla oio zelotypia
 persequatur, uidelicet si nec illam
 noctu ac interdum, quousque libi
 tu sit ire, et quousque uoluissent,
 cum his habere rem, potius uero

ipse

et το παύ τοτο ἀσπί-
 ρου, ἀμείλις, καὶ οὐκ ἀνθρώ-
 κος, ὡς πρὶς ἐμὶ εἰκότως ἀ-
 δεικνύει, τοῦτε τι αὐτὰρά κλη-
 ρον ἐν δούλῳ καὶ σκότη φυ-
 λατῶντας ἵπκας αὐτοῖς πα-
 χύτῳ. γαστήρ τε καὶ πτε-
 ρύγες, καὶ ὑπὲρ ἰσχυρὸν ἐπι-
 μηλου μένος, οὔτε προσπα-
 μέλουν αὐτοῦς, οὔτε εἰς τὸ
 φῶς προάγονται, ὡς μολὴ
 ἐφθάλῳ πρὸς τινος, αὐτῶν
 τοῦς ἐνέμιον εἶναι καὶ ὑβρι-
 στικῶς, οὐδὲν ἀδικουῦντάς με
 ὑπὲρ τοσούτοις δόλοισι λα-
 τασθῆντας, οὐκ εἰδόμεναι ὡς
 μετὰ μικρὸν ἀπίαςιν ἄλλῳ
 τινὶ τῶν οὐδαιμόνων μελῶν
 ταλπειότης. οὐτ' οὖν ἐκεί-
 νους, οὔτε τοὺς πάντας προχέ-
 ρουσι εἰς ἐμὲ ταύτους ἱπαιρῶ,
 ἀλλὰ τοῦς ὅπῳ ἀριθμὸν ὄντι
 μίτρον ἐπιδύσαντας τῷ πρῶ-
 γματι, καὶ μῆτι ἀριζομένους
 τὸ πᾶν, μῆτι προσομέ-
 νους τὸ ὅλον. σκέπαι γὰρ ὧ
 ἴδῃ, πρὶς τὸ Διὸς, εἴ τι εὖ
 μω γήρας ζωαῖνα εἶαν καὶ
 βαλὼν, ἵπκας μῆτι φυλάτ-
 τει, μῆτι φηλοτυποὶ τοπαρῶ-
 πας, ἀφίαις καὶ βαλίστραις
 εὐδα αὐτὸν ἰδέσθαι οὐκ τῶς καὶ
 μὴδ' ὑμῖν, καὶ ζῶντας
 τοῖς βυλομένοις, μᾶλλον ἢ
 αὐτοῖς

αὐτοὺς ἀπάγοι μοιχῶδες ἔργον, αὐοίγῃ τὰς θύρας καὶ ματρὸς σου, καὶ πάντας ἐκ' αὐτῶν ἑλθόντων, ὅσοι τοιοῦτο ἔργον διέφερον αὐτόν; οὐ σύγ' ὦ Ζεῦ ποτε φάσεαι αὐτόν, ὅρα δ' αἰς πολλάκις. ἂν δ' ἔτι ἱμακίμῃ ἰσχυρῶς γυναικὰ εἰς τὴν οἰκίαν νόμῳ παραλαβὼν ἐκ' ἀρίστῃ παίδων γυναικί, ὃ δ' ἔμνη αὐτὸς τὸς προσάπτοιτο ἀκμαίας καὶ ἑλκῶς παρθένου, μήτε ἄλλῃ προσβλίπαι ἐπιβίβει, ἄγει δὲ καὶ τῶν κατακλείσας παρθένους, καὶ ταῦτα, ἔργον φάσκων, καὶ δὴ αὐτῶν ἀπὸ τῆς χρείας καὶ τῆς σαρκὸς ἐκτιτῆναι, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ὑποδιδομένων, ἰδὲ ὅπως ὁ τοιοῦτος ὁ παρπαίειν διέφερον αὐτόν, διὸν παιδοποιεῖσθαι καὶ ἀπελαύνειν τὸ γάμῳ, καταμαρμαίνων εὐπρόσωπον ὄντα καὶ ἰπικὸν σαρκόρῳ, ἑλκῶς ἀπὸ ἰγρῶν τῇ δόρυ μέρει βίβειν διὰ πάντας τὸ βίον; ταῦτα καὶ αὐτὸς ἀγαπᾷ, πρὶς εἰς αὐτῶν μὲν ἀτίμως λαμβάνειν καὶ λαφύας ὀμνῶν, καὶ θάλασσας μὲν. ὑπ' ἐνίων δ', ὡς πρὸς τιματίας διαπίπτει πιδάμνῳ. Ζ. τί ὅμ' ἀγαπᾷς καὶ

ipse abducas, ut adulteretur, fores aperiens, profuturusq; quoslibet ad illam invitans, num hic amare videbitur? Profecto hoc tu nequaquam dices Iupiter, qui saepenumero arietem senseres. Rursum si ingenuam lege domum deducas, ut liberos legitimos progeneres, caeterum nec ipse concinuas florentem aetate, decoramq; uirginem, nec aliam si uas aspicere, sed inclusam, orbam, sterilemque in perpetua uirginitate contineas, idque pra amore se facere praedicet. Et hunc quidem praferat, pallore, corpore exhausto, oculis refugis, num fieri potis est, ut huiusmodi non desipere uideatur? quippe qui quum liberis oportuerit operam dare, fruens coniugio, puellam adeo formosam atque amabilem sinat emarcescere, per omnem uitam, tanquam Cereri sacerdotem alens. Huiusmodi et ipse indignè sero, quum a nonnullis ignominiose caecior caecibus, laniorque, atque exiliatior, a nonnullis contra perinde ut hygmaticus fugiuus compe libus uincior. Iupiter. Quid igitur indignaris

contra illos? quandoquidem utrinque poenas egregias luunt, alteri quidem dum Tantalum in morem, neque bibere sinuntur, neque edere, sed ore sicco duntaxat inbiant auro, alteri uero dum his ceu Phryneo cibos Harpyiae ipsis e faucibus eripunt. Sed abiam, Timone multo posthac usus cordatior. Pluto. An ille aliquando desinet me ceu foraminoso cophino, priusquam omnino influxerint, data opera exhaurire, quae constat occupare, quominus influant, uetius ne sicopis suis confundat, idsum unois obtruat? Quo fit, ut in Danaicum dolium aquam mihi uideat allaturus, frustra infusus, uase non continente liquorem, imò prius propetrium effuso quod influat, quam influxerit. Adcolatus dolij hiatus ad effusionem, ac liber exitus. Iupiter. Proinde ni hiatus ictum obstruxerit, perperam si perstillationem sistere fluuerit, te propetrium effuso, facile inueniet sagum rursus & ligo-
nem

λατ' αὐτ' : διδῶσι γὰρ ἄμω
φωκαλίῳ τὴν δίκην, οἱ γὰρ
ὥσπερ ὁ Τανταλὸς ἀποτοῖ
καὶ ἄγουροι, καὶ ξεροὶ τὸ φέ-
μα, ἐπιχλωόντες μίτον τῆς
χευσίῳ, οἱ δὲ καθ' ἅπερ ὁ Φί-
εός, ἀπὶ τῆς φάρυγγος τὴν
ροφίῳ ὑπὸ τῶν ἀργυρῶν ἀ-
φαρμόζει. ἀλλ' ἀπιθι ὅ-
δε, σωφρονιστὴρ παραπολὺ
τῷ Τιμῶνι σιτουμένῳ.
Πλ. ἰκῶν γὰρ ποτὶ παύ-
σαι, ὥσπερ ἐκ λωπύρας τέρ-
πομένης, πρὶν ὅπως εἰσρυθ-
ναί μιν κατὰ σπασίῳ θάσει
τῶν, φθάσαι βουλέμεθα
τὴν ἐπιρροίῳ, μὴ ὑπερβαί-
ντοι εἰς πλοῦν ἐπαλύνει αὐ-
τέρ. ὥς τι δὲ τὸν τῶν Δαι-
ταιδῶν πίδακα ὑδροφορή-
σαι μοι δεκῶ, καὶ μάττω
ἰπαντλήσαι, τοῦ κύνους μὴ
φύγοντος, ἀλλὰ πρὶν εἰσι-
γυλῶσαι σχισίῳ ἐκχυθῆσαι
μέλου τοῦ ἐπιρροῦτος, οὗ-
τως σφύγντορ τὸ πρὶν τὴν
ἐκχυσιν λιχλῶς τοῦ πίδακα,
καὶ ἀκώλυντος ὁ ἰξοδός.
Ζ. εὐκταῖ εἰ μὴ ἰμμάσθ-
ται τὸ κινῶν τοτὸ, καὶ εἰς
τὸ ἀπὸ ἀναπνεύματος
ἐκχυθέντος ἐν βραχίῳ σου,
ῥατίως σφύσῃ τὴν διὰ φθί-
σαν αὐδὴν καὶ τὴν δίκην
λαο

οὐδὲ τῇ ῥυγὶ τὸ πῖδον.
 ἀλλ' ἄπιτι ἡδὺ, καὶ πλουτί
 αὐτόν. σὺ δὲ μίμνησθαι
 ἐμῇ ἱκανῶν, πρὶς ἡμᾶς
 φέρει τοὺς λυκλάπας ἐκ τῆς
 ἴτας, ὅπως τὸν λυκαυτὸν
 ἀπονήσαντος ἐπισκοπᾶται
 μιν, ὡς ἡδὺ γε τιθυμῆν
 αὐτὸ διανοομένη. Εἰ. πρὶς
 ἡμῶν ὦ Πλούτη. τί ποτὸ οὐ
 προσάσεις; ἡλιδόεις μὲν ὦ
 ἡσυχάλα οὐ τυφλὸς μόνον,
 ἀλλὰ καὶ χαλὸς ὢν. Πλού.
 οὐκ αἰεὶ ποτὸ ὦ Εἰμῶ, ἀλλ'
 πῶτα μὲν ἀπὶ παρὰ τῆ
 συμφορᾶς ὑπὸ τῷ Διὶ,
 οὐκ οἶδ' ὅπως βραδύς εἰμι
 καὶ χαλὸς ἀμφοτέρω, ὡς
 ῥῆσις τιλῶν ἐπὶ τέμα, πρὶ
 ἀσπαστοῦ εἴστι τὸ πῖ
 μῶν. ἐπῶτα δὲ αἰ
 ἀλλὰ τῆς δεινῆς, πῶτον
 ἡδὺ πῶτον τῶν ὀνείων ἀκὺ
 ῥον. ἅμα γοῶν ἱκνῶται ἡ
 ἀπληγῇ, ἡ δὲ ἡδὺ ἀνὰ
 ἡδὺμα ἐνικηκὼς ὑπὸ
 ἡδὺ τὸ χάσμα, οὐδὲ ἡδὺ
 τῶν εἴοται τῶν διατῶν. Εἰ.
 οὐκ ἀληθὲς ταῦτα φῆς. ἐγὼ
 καὶ καὶ πολλοὺς αὖ ἐν αὐτῷ
 οἰμίσσοι, καὶ μὲν ἡδὺ ὅτι
 ὅτι ὡς πρὶς ἀπὸ βροχῶν
 ἡδὺται, ἡδὺ τῇ ἡδὺ
 ἡδὺται καὶ πῶτον ἡδὺ
 ἡδὺται

nem in fece dolij, sed interim ar
 bite, acq̃ illud diuitē reddite.
 Accu Mercuri fac mēnue
 ris, ut rediēs Cyclopas ex Ace
 na tecum adducas, quo fulmen
 cuspide reslituta resarciant.
 Nam eo nobis acuminato o
 pus fuerit. Mer. Eamus Pla
 te. Quid hoc? Num claudicasti
 Equidem ignorabam ὁ praecla
 re, te non caecum modo, verum
 etiam claudum esse. Plu. At
 qui non hoc mihi perpetuum
 Mercuri, utrum si quando pro
 ficiscor à Ioue missus ad que
 riam, tum nescio quo pacto tar
 dus sum, & utroq̃ claudus pec
 de, ita ut aegrè ad metā perti
 gere queam, se ne nonnunquam
 interim factō, qui me opperieba
 tur. Porro quom discedendum
 est, elatum uidebis multo auu
 bus celeriores. Unde fit, ut iux
 iam amolo repagulo, ego iam
 praeconis uoce uictor pronun
 ciet, saltem stadium transme
 sus, ne uidentibus quidem ali
 quoties spectatoribus. Merc.
 At ista quidem haud uera nar
 ras imò ego tibi per multos cō
 memorare queam, quibus heri
 ne obuius quidem erat quo res
 elum emergere, flum uerò
 hodie diuites & sumptuosos

in alto curru aurigantes, quibus ante ne a se lius quidem sup-
peditarit. Ii tamen purpura-
ti aurumque manibus gestan-
tes obambulant. Qui ne ipsi
quidem, opinor, credere pos-
sunt, quin per somnium diui-
tes sint. Plutus. Isthaec alia
res est Mercuri, neque enim
tum meis ipsius ingreditur pe-
dibus, nec à Ioue, sed à Duce
ad istos transmittor, qui et ip-
se nimirum opum largitor est,
ac magna donans, id quod ip-
so etiam nomine declarat. I-
taque quoties est mihi ab alio
ad aliū demigrandum in ta-
bellas iniiciunt me, ac diligen-
ter obsignantes sarcinā in
motem sublatam transpor-
tant. Interea defunctus ille
alicubi in aduon tenebricosa
parte iacet, uetere lineo in
genua iniecto reclusus, de quo
seles degladiantur. Porro qui
me spectauerant obtinere, in
foro opperiantur biantes, non
aliter, quā hirundinem aduo-
lantem stridentes pulli. Dein
de ubi signum detractum est,
et lineus ille funiculus incisus,
aperitque tabellae, iamque nouus
dominus pronuntiatus est siue

cogi

λόνου φόβους ἀνιλάσσει-
ται, οἷς οὐδὲ καὶ οὐδὲ καὶ
ἔρξαι πόσι, καὶ ὁμοῦ πορ-
φυροὶ καὶ χρυσόχαρδς πόσι
ἔρχονται, οὐδὲ αὐτοὶ πρὸς πό-
τῳ οἶμαι, ὅτι μὴ ὅσαρ πλοῦ-
τος. Πλού. ἰτ' ὁρῶν ποτ'
ὅστις ὦ Εὐμῆ, καὶ οὐχὶ τοῖς
ἰμασσοῖς ποτὶ βασιλῆα τότε
οὐδὲ ὁ φόβος, ἀλλ' ὁ Πλούτῳ
ἀποτίλλει μὴ ποτ' αὐτοῦ
ἄτι πλοῦτος ὅστις καὶ μεγα-
λήδωρ καὶ αὐτὸς ἄρ, ἀπὸ
λαὶ γούῳ καὶ τῷ ἐνέματι. ἰ-
παιδὰς τοῖς ποτὶ μετακινῶ-
σαι δὲ μὴ ποτ' ἰτίου πρὸς
ἴτορον, ὅς δὲ λητόν ἰμασ-
λόντος μὴ καὶ κατασκευ-
τάμενοι ἐπιμελῆς, φορὸν δὲ
ἀράμενοι μετακομίζουσι.
καὶ ὁ μὲν νικρὸς ἐν σποτα-
νῷ ποτὶ τῆς οἰκίας πόρῃ, καὶ
καὶ τὰ γόντα πάλαι καὶ τῷ
ἰδόντι σκιπέμεν, πόρι-
μάχου καὶ τῶν γαλαῶν. ἰμὴ
δὲ οἱ ἰπιδπίσαντες, ἐν τῷ
ἀγορῇ πρὸς μέλῳσι λιχνοῦ-
τος, ὅς ποτ' πλὴν χηλιδόνα
πρὸς ποτὶ μέλῳ, τῷ γόντος
οἱ ποτὶ οἱ. ἰπὲρ δὲ αὐτὸς δὲ τῷ
σποτῷ ἀφαιρῶν, καὶ τῷ λῆ-
τον ἐν ποτὶ, καὶ ὁ δὲ λητῷ
αὐτοῦ καὶ, καὶ ἀποκαρῶν καὶ
μὴ ὁ καὶ δόσι ποτὶ, ὅτις

συγ-

ργον ἔστι, ἢ ἑλέλαξ, ἢ ἑλέ-
 πύγων οἰκίτης, ἢ παιδὶ
 ὄντιμι, ὑπερφρονέων
 τὸν γνάθον, αὐτὶ ποικί-
 λων καὶ παντοδαπῶν ἑλ-
 ῶν, ἢ ἑλπίων ὄντων ὑπε-
 ρταρῶν αὐτῶν, μὴ γὰρ τὸ μί-
 θωμα ὁ γοναῖς ἀπολα-
 ῶν, ἢ ἑλπίων ὄντων αὐ-
 τῶν ἀρπασάμενός με, αὐ-
 τῶν δὲ δὴ διὰ φρονέων, αὐτὶ
 τῶν πύργων ἢ δρόμων
 τῶν, μὴ γὰρ ἢ μὴ γὰρ
 ὄντων, ἢ πρῶταρχῶν μετονομα-
 θῶν, τοὺς μάλιστα λελύγας
 καὶ αὐτοὺς ἢ ἀλλήλους ἀποβ-
 ῶντας καὶ ἀπὸν, ἀλλ' οὐ
 ὄντας τὸ πᾶν, οἷον
 αὐτοὺς ὁ δὴ ὄντων ἢ μὴ
 ὄντων σαφῶς δὴ φρονέων, οὐκ
 ὄντων τὸ δὴ ἀποβῶντας
 ὄντων ἢ ἀπὸν καὶ καὶ καὶ
 ὄντων αὐτῶν, ἢ τὸν
 ὄντων καὶ φρονέων, καὶ εἰ καὶ
 ὄντων ἢ ἀλλ' ὄντων
 ὄντων ἢ φρονέων τὸ ὄντων καὶ τὸν
 ὄντων, ὡς πρὸς τὸ αὐτῶν
 ὄντων προσκινῶν, οὐκ ἔστι
 ὄντων ἢ τῶν συνυγχαίνου-
 ντων, ἀλλὰ τοὺς τὸ ἑλπίων
 ὄντων ὄντων, καὶ τοὺς ὄντων
 ὄντων μὴ γὰρ ἀποβῶντας
 ὄντων, εἰ καὶ αὐτῶν τὰ τοιαῦτα

ἔστι

cognatus qui spiam, siue alicui
 cor, siue seruatus obsequens, qui
 puerili obsequio fauorem con-
 tuetur, etiam tuum memento sub-
 so, pro uariis et eriparis uolup-
 tatibus, quas uel iam exoleuit
 suppedita uerac, ingens scilicet
 præmium ferens generosus quis
 quis ille tandem fuerit, nonnulli
 quam me ipsis cum tabellis at-
 reptum, fugiens adportat com-
 pulato nomine, ut qui modo
 Pyrrhias aut Dromo, aut Te-
 bios, iam Megacles, aut Me-
 gabychus aut Proarchus ap-
 pelletur. Cæterum illos nequit
 quam hiantes, sed et manu in-
 uentes relinquit, ac uerum li-
 tum agentes, quod eiusmodi
 Thygnus ex meimo sagitte su-
 nusit clausus, qui non parum mag-
 nam escam deuorare. At hic
 repente totus in me irruens, ho-
 mo uitæ mundicioris atque elegan-
 tioris rudis, pingui, illotaque ci-
 ce, qui cōpedes etiamulum horre-
 scit, et si quis præteries loro in-
 crepet, arrectis stet auribus, quæ
 pistrinū perinde uti templū ado-
 ret, non est deinceps tolerandus
 in, quibus ut uiuere, et uerū et
 ingenuos afficit cōuulsiæ, et
 conseruos flagris caedit, expe-
 tiens, nam et sibi huiusmodi
 liceant,

liccant, donec aut scortulo cui
 priam irretitus, aut equorum
 alendorum studio captus, aut
 adulatoribus sese permittens,
 deierantibus Nireo formosio,
 rem esse, Cecrope Codro ue ge
 nerosiorē, callidiorē Vlysi
 se, unum autem uel sedecim pa
 riter Cræsis opulenciorē, mo
 mento temporis semel profun
 dat infelix, quæ minutatim
 multis ex periurijs, rapinis fla
 gijs fuerant collecta. Merc.
 Ista ferme sic habent, ut inati
 ras, uerū ubi tuis ipsius in
 gredieris pedibus, qui tandem
 cæcus quom sis, uiam inueni
 re soles? Aut qui dignoscis, ad
 quosnam Iuriter te miseris,
 dignos illi uisores qui diuitijs ab
 bundent? Plu. Enim uero, cre
 dis me reperire istos ad quos
 mittor? Merc. Per. Iouem
 baudquaquam. Neq̃ enim a
 liosq̃ Aristide præterito ad Hip
 ponici & Calliæ accessissem,
 tū ad alios Athenienses, boni
 nes ne obulo quidē æstimandos.
 Cæterū quid facis, quādoqui
 dem es emissus? Plu. Sursum
 ac deorsum circumcursans obi
 erro, donec imprudens in quem
 priam incurrero. Hic autē, quis
 quis ille sit, quā forte primus me

παύω

ἵξω, ἄλλοι αὖ ἔδωκεν
 διότι ἱμπεύω, ὃ ἱμπεύω
 φάσι ἐκδυμένας, ὃ ἱμπεύω
 παραδούς ἑαυτὸν ἱμπεύω
 ὃ μὴν ὁμοφύκτον μὴν Ν
 ρίας αὖτε αὐτὸν, ὁμοφύκτον
 ρον δὲ τὸ Κίκρον & ὃ Κί
 κρον, ὁμοφύκτον δὲ τὸ Ο
 δυσίαν, ὁμοφύκτον δὲ
 σινάμα Κρείστον ἱμπεύω
 κα, ἐν ἁκρῇ τὸ χρίνον αὖ
 θλιθὲ ἱμπεύω τὰ ἱμπεύω
 ἱμπεύω πολλῶν ἐκδυμένας καὶ αὖ
 παύω καὶ παύω καὶ σινά
 αὖτε μὴν. Εἰ. αὖτε παύω
 δὲ φησὶ τὰ χρίνον μὴν. ὁ
 πῶς δ' οὖν αὖτε πῶς βα
 λίσσῃ, πῶς οὖν τυφλῇ
 ὃν ὁμοφύκτον πῶς ὁμοφύκτον, ὃ
 πῶς διαγινώσκῃ, ἱφ' οὖν
 αὖτε ὃ Ζεὺς ἀπεστέλλῃ, ἱφ' οὖν
 καὶ ἁκρῇ τὸν πῶς αὖ
 φῶς; Πλου. οἷον γὰρ ὁμοφύκτον
 σινάμα μὴ οἷον αὖτε; Εἰ. μὴ
 τὸν Δία αὖ πῶς. οὖν γὰρ ἁκρῇ
 φῶς καὶ κατὰ τὸν, ἱμπεύω
 οἷον καὶ Καλλιᾷ προσέειπε,
 καὶ πολλοῖς ἄλλοις Ἀθῆναι
 ων, οὖν δὲ ὁμοφύκτον αὖτε. πῶς
 ἀλλὰ τί πῶς καὶ κατὰ τὸν
 φῶς; Πλου. αὖτε καὶ κατὰ τὸν
 πῶς καὶ πῶς αὖτε, ἱφ' οὖν
 καὶ αὖτε ἁκρῇ τὸν ἱμπεύω.
 ὃ δὲ, ὃς τις αὖτε πῶς μοι

πῶς

ἀριτύχη ἀπαγαγὼν, πρὶς
 αὐτὸν ἵρχεται τὸν Ἑρμῆν,
 καὶ τῷ παραλόγῳ τοῦ ἑρ-
 μῆος προσκυῶν. Ἐρ. ὅπου
 ἐπ' αὐτῇ ὁ Ζεὺς, οἰόμενος
 κατὰ τὰ αὐτῷ δοκῶντα
 πλουτίζειν ἔσους αὐτὸν οἶσται
 τῶν πλουτῶν ἀξίους; Πλού-
 ρχι μάλ' ἀδικαίως ὧ' γὰρ δὲ,
 ἔργῳ τυφλὸν ὄντα ἑλπίς, ἵ-
 σιμαρ ἀναζητῶντα δυσ-
 ῥύτου ὅτ' ἡ χρῆμα καὶ πρὸ
 πολλῇ ἐκκλησίᾳ ἐν τῇ βίῳ,
 πρὸ οὐδ' ὁ Λυγκεύς αὐτῷ
 ὄφρ' ῥαδίως, ἀμαρτὴν οὐ
 ἴστω καὶ μικρὴν ὄν. τοιγαρὺν
 ἔτι τῶν μὲν ἀγαθῶν ὀλί-
 γων ὄντων, πονηρῶν δὲ πολλῶν
 ὡς οὐ τὰς πλείους τὸ πᾶν
 πυχόντων, ῥᾶν δὲ τοὺς τοι-
 ούτους ἐμπιπὼν ὄφρ' ὦν, καὶ
 ἀγλῶ σέομαι πρὶς αὐτῶν.
 ὅσα πῶς ἐπεισὶν ἡσυχίᾳ
 αὐτοῦ, ῥαδίως φόν-
 τας, οὐκ εἰδὼς τὴν ὁδόν.
 ὅθεν ὁρᾷς τότ' ὡς
 καὶ ἀρτίπνευ γίγνομαι πρὸς
 ἄνθρωπον τὸν κατὰ τῆς φει-
 δῆς. Ἐρ. ἔτι δὲ μοι καὶ
 τότ' ἀλγεῖναι, πῶς τοι
 αὐτὸς ὦν, ἐρῶνται γὰρ, καὶ
 ὁρᾷς ὥς καὶ βαρὺς ἐκ-
 τὸν σκελῶν, τοσούτους ἵ-
 στας ἵχει, ὥς τι πᾶντα

ναδίωσι, abducit, ac possidet,
 te Mercuri pro lucro præter
 spem subiecto uenerans atque
 adorans. Merc. Num ergo
 fallitur Iupiter, qui quidem
 credit ex ipsius animi sententi-
 cia, dici abs te hos, quos ille
 dignos existimavit, qui de te sce-
 rent? Pluto. Et iure quidem
 optimo fallitur ὁ bone, quippe
 qui quum me cæcum esse non
 ignoret, emittat uestigatum
 rem usque adeo repertum diffici-
 lem, ὅς iam ὅτι ἐμὴν ὑβρί-
 tam, quam ne Lynceus qui-
 dem facile inueniret, quæ nimis
 tum adeo obscura sit ac minui-
 ta. Itaque quum rari sint boni,
 improbi porro in ciuitatibus o-
 mnia obunant, oberrans faci-
 le in huiusmodi mortales incur-
 ro, ac retibus illorum illigor.
 Mercurius. Acqui sic, ut quos
 ties eos deseris, celeriter aufui-
 gas, quum uia sis ignarus?
 Pluto. Tum demum acutum
 cerno, pedibusq; ualeo, ubi
 ad fugam tempus inueniet.
 Mercurius. Iam illud quoq;
 tibi responde, qui sic, ut quum
 sis oculis captus (dicendum ei
 nim est) præterea pallidus por-
 stremo claudus, tam multos hæ-
 bes amantes, adeo ut omnes
 respici

respiciant in te , & si poi-
antur , felices videantur , sin
frustrentur , non sustineant ui-
uere ? Ex his equidem non
pauci noui , qui sic perditè ce-
dunt , ut se aereo è scropulo
piscosi in aquoris alta , præci-
pites abiecerint , rati facturi
si sese abs te , propterea quod
illos nullo pacto respexisses .

Quenquam sic scio , tu quomodo
facies , si quo modo tibi ipsi
nouus es , furere istos , qui eius-
modi amore sunt demenciati .

Plutus . At enim credis me ,
qualis sum , talem istis uideri ,
nempe laudum aut eorum ,

aut si quid aliud adest mihi ui-
ti . Mercurius . Quid ni ò
Plute , nisi forte & ipsi omnes

cæci sunt . Plutus . Haud cæ-
ci quidem , ò optime , uerùm mihi

scire erroris quæ nunc occu-
runt omnia , illis offundunt te-
nebras , ad hæc ipse quoque ne-
per omnia deformis sum , per-

sona uehementer amabili rei-
bus inuoluta , gemmisquæ
picturata , ac uersicolouribus
amictus eis occorro , ac illi tan-
ti sese natui uultus uenustas-
sem aspicere , amore capiunt ,

ἀποδίδωμι εἰς σὶ , καὶ τα-
χέως μὲν εὐδαιμονεῖν οἷ-
σθα , εἰ δὲ ἀπετύχοις , οὐκ
ἀνίχθαι ᾧσθα . οἷσθα γοῦν
τινας οὐκ ἐλίγους αὐτῶν οὐ-
τως συνδυσσιντας ὄντας , ὥ-
τε καὶ εἰς βαθυκύτια πέ-
τον φέροντες , ἱερρίφας αὐ-
τοῦς , καὶ πῖρῶν κατακλιθεῖ-
ναι ὑπὸ ῥαῖσθαι νομίζον-
τες ὑπὸ σου , ἔτι πορ οὐδέ
τῶ ἀρχὴν ἰώρας αὐτούς .

πλὴν ἀλλὰ καὶ σὺ αὖ , οὐ οἶ-
σθα , ὅτι ὁμολογέσῃς εἰ τε
ζωὴς σαυτοῦ , λιγυροῦσι καὶ
αὐτοῦς , ἔρω μὲν ὅ τι οὐτῶν ἐ-
πιμυλόμεναι .

Πλὴν οἷς γὰρ
τιούτων , εἶδός ἐστι ὁρᾶσθαι
αὐτοῖς χαλὸν ἢ τυφλόν , ὃ
ἴσα ἄλλα μοι πρόσκειται ;

Ερ-
ἀλλὰ ποῦ ὦ Πλούτη , εἰ μὴ
τυφλοὶ καὶ αὐτοὶ πάντες εἰ-
σὶ ; Πλού . οὐ τυφλοὶ ὦ ἀφί-
σι , ἀλλ' ἡ ἄγνοια καὶ ἡ ἀπά-
τη , αἵ πορ νῦν κατήχουσιν τὰ

πάντα , ἐπισκιάζουσιν αὐτούς .
ἔτι δὲ καὶ αὐτοὶ ὥς μὴ παι-
τέχουσιν ἀμορφῶν εἶναι , πορ

σωπᾶν ποριδέμεναι ὅρι-
σμιότατον , διάχρυσον καὶ
λιδοκόλλυτον , καὶ ποικίλας
εἰδούς , ἐντυχάνω αὐτοῖς .

& οἱ δὲ αὐτοπρόσωπον οἷόμε-
νοι ὅσῃ τὸ καλὸν , ἔρωσι ,
καὶ

καὶ ἀπόλλυται μὴ σὺν-
 γένεσθαι, ὥς εἰς τις αὐτοῖς
 λόγῳ ἀπογυμνώσας, ἐπιδεί-
 νει με, δῶλον ὡς κατηγάρ-
 κειν αὐτῶν ἀμεινότερον
 ἢ τὰ τελεικάυτα, καὶ ὁρῶν
 ἢ αὐδράτην ἢ ἀμόρφον
 πραγμάτων. Εἰ. τί μὲν οἶ-
 σιν αὐτῶ ἢ ἄλλῃ πῶς λατῶν γι-
 γνέμενοι, καὶ τὸ προσωπεῖον
 αὐτὸ περὶ ὁμοιοῦσι, ἵτι δὲ αἰ-
 ματῶνται, καὶ ἢν τις ἀφαι-
 ρῆται αὐτοῖς, δῶλον αὐτῶν πῶς
 ἰσχυρῶν ἢ τὸ προσωπεῖον
 ὑποσώζοντο; οὐ γὰρ δὲ καὶ τὸ
 αἰσθητὸν εἶναι, αὐτοῖς ὡς
 πείχεται ἢ ὁμορφία ἐ-
 στί, σὺ δὲ οὐ τὰ πάντα ἐ-
 στί. Πλού. οὐκ ὀλίγας ὡ-
 σὲν, καὶ πρὸς ποτὶ μοι συ-
 γγνώσκειται. Εἰ. τὰ πρῶτα;
 Πλού. ἐπειδὴ αὐτὸς σὺν ἡμῶν
 ὁ πρῶτον ἀναπλάσας τὴν
 φύσιν ἐσθίχεται με, συμ-
 μετρῶνται μετ' ἡμῶν καὶ
 ὁ τύπος καὶ ἡ αἰσθη-
 τὴν ἢ μεγαλοχρία, καὶ ἡ
 μεγαλία, καὶ ὁδός, καὶ αἰ-
 σθητὴ, καὶ ἄλλα αἰσθητὰ
 πρὸ δὲ τούτων ἀπαύτων
 καταλεφθῆναι τὴν ψυχὴν,
 ἀναμάρται τὰ οὐ θαυμα-
 στὰ, καὶ ἐρίγεται τῶν φαν-
 τῶν, καὶ τὴν πάντα
 ἰσχύει

et percipere non potientes.
 Quod si quis me toto corpore
 renudatum illis ostenderit, du-
 bio procul futurum sit, ut se
 ipsi damnent, qui tan opere
 ceciderint, ad amandas res
 neuiquam amandas ac faci-
 das. Mercurius. Quid ergo
 posteaquam eo peruenimus est,
 ut iam diuites euaserint, iamq[ue]
 personam sibi circumposuer-
 rint, rursum falluntur? Adco
 ut si quis illis detrabere coner-
 tur, penè caput potius, quàm
 personam abijciant? Neque
 enim ueresimile est etiam cum
 illos ignorare, aut o bractea
 tam esse formam, quam intus
 cuncta inspexerint. Plutius.
 Ad id non parum multæ res,
 ô Mercuri, mihi sunt adiumen-
 to. Mercurius. Quæ nam?
 Plutius. Simul, et qui me pri-
 mum natus est, apercis foris
 bus exciperet, clanculum ut
 nā mecum introit elatio, uesor-
 dia, iactantia, molities, uiol-
 entia, dolus, atque alia item
 innumerabilia, à quibus em-
 ptus posteaquam est animus
 occupatus, iam admitatur quæ
 neuiquam sunt admitanda,
 et appetit ea quæ sunt fugien-
 da, et me cunctorum illorum
 p[er]

patrem ingressorum malorum scripti, illorum satellitio uallatum, quiduis prius passus, quam ut me compellatur relinquere. Mercurius. Velutis ac lubricus es Plute, retenu difficilis ac fugax, ne nullam prebens animum certam quo preclusus tenere, sed nescio, quomodo angillarum ac serpentum in uicem interdigites clauderis. At e diuerso paupertas uis, esse, preclusu facilis, et in corpore nullo uincos gerit bamos, ut qui tetigerint, illi cohereant, ne facile succant auctu. Verum interea dum pinguimur, rem baud parum omisimus. Pluto. Quam? Mercurius. Nempe mea thesaurum non adduxerimus, quod uel in primis erat opus. Pluto. Idibus quidem ex parte bono sis animo. Nam non nisi in terra relictis illo ad uos ascendere soleo iussuque intus manere foribus occlusis, neque cuiquam aperire, nisi me uociferantem audierit. Mercurius. Iam igitur Atticam adueamus, Et me sequere

ἐκάνωρ πατέρα τῶν εἰσληλυθέντων βασιλῶν τῆς οὐχί, ἀλλὰ τοῦ μέγιστον ἐπ' αὐτῶν. καὶ πάντα πρὶν. ὅταν πᾶσι αὐτῶν ἢ ἰλὶ προῖατα ἐπεμύστωται. Εἰ. ὡς ἔλθῃ αὐτῶν Πλάτων, καὶ ὁμοθυμῶν καὶ Διονυσίου, καὶ διαφρονεῖται, οὐδὲν αὐτῶν αὐτῶν παρ' ἐχέμεν, ἀλλὰ ὡς πρὶν ἐχέμεν ἢ οἱ ἴφαι δὲ τῶν δανύλων ἀραπιδόνα οὐκ οἶδα ὅπως. ἢ πρὶν δ' ἰμπανὴν ἐξάδωται καὶ οὐδὲν λαβῆναι, καὶ μυρία τὰ ἐγκύρια ἐκπιδυκτα ὅς ἀπαντα τὸ σῶμα ἐχέουσα, ὡς πλεονάζουσα οὐδὲν ἐχέειν, καὶ μὴ ἔχειν ῥαδίως ἀποδυκτα. ἀλλὰ μεταφύβηται φονεῖσθαι ἐμᾶς πρᾶγμα οὐ μικρὸν δειλάει. Πλάτ. τὸ ποῖον; Εἰ. ἐν τῶν θεσπεσίων οὐκ ἐκπαγέμεναι, οὐ πρὶν ἴδωται μάστιγι. Πλάτ. θάρρη τούτου γὰρ ἔτι νῦν, οὐ γὰρ αὐτὸν βασιλεύον ἀνίσταται παρ' ὑμῶν, ἐποικίλει ἐν δόμοις μέγιστον ἐκπιδυκτα τὸν δόμον, αἰσίνην δὲ μέγιστον, ἢν μὴ ἐμὸν ἀκούσῃ βοήσων. Εἰ. οὐκ αὖ ἐπὶ αἰσίνην ἢ δὲ τὴν Ἀττικῆς. καὶ με

πο ἰχθυῶν αὐτὸν χλαμύ-
 ⚭, ἄχει αὐτὸν πρὸς τὴν ἰσι-
 ατίαν ἀφίκομαι. Πλῦ. σὺ
 τοῦτο ὦ Ἐρμῆ χαράγυγαν,
 καὶ ὅν γε ἀποδείξεις μοι, ὅ-
 τινος ἐλθὼ τάχα ἢ ἐλπίσει ἰμι-
 νουμαί πορευομένων. ἀλλὰ
 τίς ὁ ψέγῃ σου ἐστίν, καθά-
 ρως ἰδὼς πρὸς λίθον; Εἰ.
 Τίμων οὗτος ἰσχυρὸς παλ-
 αίος, ἰσχυρὸς καὶ ἐνέλιος
 ἄδριος. παλαιὸς, καὶ ὁ ποταμὸς
 παλαιός, καὶ ὁ ποταμὸς ἰσχυρός,
 καὶ ἐν ἐλπίδι καὶ ἐν σοφίᾳ
 καὶ ἐν αἰσθησίᾳ, καὶ ὁ τοῦτο
 ἔχων τὸν ἐν τῷ λιμένι τα-
 ραχύναν ἀπασάντων, πολλοὺς
 αἰῶνες τῶν σῶν ἀστυφί-
 ας. Πλῦ. τί οὖν οὐκ ἀπ-
 ὀλαττέμεθα ὦ Ἐρμῆ τὴν
 μαχίρην; οὐ γὰρ αὖτε ὅ-
 τινος ἀράσμενος ἀφίκομαι
 πρὸς αἰῶνα, καὶ τοῦτο
 οὐ σφαιροῖς πορευομένη-
 οῦ. Εἰ. ἀλλὰ ἰσχυρὸς
 ὁ Διὸς, μὴ ἀποδείξω μοι
 τοῦτο. Πλῦ. καὶ τοῦτο ἀπὸ
 τοῦ αἰῶνος, χαράγυ-
 γαν; Εἰ. ἐπὶ τοῦτον τὸν Τί-
 μονα ἰμιν ἐλπίσει καὶ το-
 ῦτο. Πλῦ. οὖν ὁ Πλῦτος
 καὶ Τίμων, ἰπὸν αἰ-
 ῶνα ἰσχυρὸς ἰσχυρὸς καὶ
 ὁ ποταμὸς ποταμὸς,

τις

chlamydi adhærens, donec
 extremam viam atigeri-
 mus. Plautus. Recte facis
 Mercuri, quæ me per vi-
 am ducis. Ecce enim si me des-
 seres, forsitan eberrans in
 Hyperbolum aut Cleonem
 inciderem. Sed quis hic stridor
 ceu ferri saxo impactus
 Mer. Timon hic est, qui
 proximè montanum est per-
 tricasum fodit solum. Pater,
 adest et Pauperias, et La-
 borille, cum Robor Sapien-
 tia, Fortitudo, atque id genus
 aliorum turba, quorum om-
 nium agmen Fames cogit,
 longè præstantius quàm tuū
 sine sitientes. Plu. Quin igit-
 ur quàm optime discedi-
 mus Mercuri? Nequē enim
 ullum negotium fecerim
 cum homine eiusmodi
 uallato exercitum. Merco.
 Secus uisum est Ioui: quare
 ne mea detrimamur. Pau-
 perias. Quo hunc nunc Ar-
 gus ita manu adducis? Mer-
 curius. Ad hunc Timonem,
 ad quem à Ioue sumus
 ire iussi. Pau. Itane rursus
 sum Plautus ad Timonem?
 posteaquam ipsum ego ma-
 le habentem ex deliciis

p

recu

recipiens, his commendat quos
 Sapientiae & Labori, strenu-
 um, malis quos precibus utrum reddi-
 di? Adeo ne despicienda, iniu-
 riae si idonea uobis Paupertas
 iudicor, ut hanc, quae mihi uni-
 cius et possessio, eripiamus iam
 exaliam. cum ad uirtutem ex-
 culam, ut Puerus hic ubi denuo
 suscepit, per conuentionem
 & arrogantiam illi manu in-
 iecta, iam reddiderit, qualis
 erat datum, mollem & gra-
 uiam ac ueroridem, rursum mi-
 hi restituit ubi iam nihil fa-
 ctus erit. & reuerentius t. Mer-
 curius. Sic o Paupertas Ima-
 platum est. Pau. Equi-
 dem abeo at uos Labor et Sa-
 pientia, reliquique consequimur
 nime. Porro hic breui cognos-
 cet, qualis in se fuerim, quam
 nunc relinquet, nempe adu-
 erit bona, & rerum optima-
 rum doctrix, qui cum donec
 habuit commercium, sano
 corpore, ualentique animo
 perseuerauit, utilem exigens
 uitam, & ad sese respiciens, su-
 peruacua autem & uulgaria
 ista aliena, ita ut sunt, existi-
 mans. M. Discedite illi, nos ad
 eum adeamus. T. Quia eslis o
 scelesti? Aut quid uolentes
 hic

οἱ τοιοῦτοι παραλῦσα τῇ σο-
 φίᾳ καὶ τῷ πόρῳ, γοναῖας
 αὐτῶν καὶ πολλοῦ ἀξίον ἀ-
 πιδέσφα. οὕτως ἀφ' οὐκ ἀναστα-
 φεύοντι & ὑμῖν ἐπ' ἐνεία δο-
 κῶ, καὶ οὐκ ἀδίκῃ, ὥς δ'
 ἔμεινον ὑπὸ μακρόν, ἀφαι-
 ρῆσθαι μὴ ἀκρίβως πρὸς ἀφί-
 τῶν ὁμοειδισμῶν, ἰσ' αὐ-
 θις ἐπ' αὐτοῖς. & παραλαβὴν
 αὐτῶν ἴδεν καὶ τὴν ἰσχί-
 ρησιν ὁμοίαν, τῷ σώματι μακ-
 ράκις καὶ ἀποσπῆ καὶ αὐτὸς
 τὸν ἀπορήσας, ἀπ' αὐτῶν πᾶ-
 λιν ἡμῖν ῥῆναι & ὑπερὶ γυναι-
 κῶν. Εἰ. ἰδοὺ ταῦτα
 ὡς πᾶσι τῷ Δι. Πρ. ἀπο-
 ἵρχομαι, καὶ ὑμεῖς δὲ ὡς πᾶ-
 σι καὶ Σ. φίλα καὶ εἰ λοιπὸν,
 εἰ ἀπολευδ' αὐτὸ μὴ. οὐτ'
 δὲ τέχνη εἴσται, εἰς αὐτὸν οὐκ
 σὰν ἀπολείψει, ἀγαθὸν συ-
 νόρῳ, καὶ διδάσκων
 τῶν ἀρίστων, ἢ οὐκ αὐτὸν ὑ-
 γιανὸς μὲν τὸ σῶμα, ἰσ'
 ῥῶμει & ἡ τῶν γυναικῶν δι-
 κτύλῳ, αὐτῶν βίον ῥῶμ,
 καὶ πρὸς αὐτὸν ἀποβλήσων.
 τὰ δὲ πρὸς τὰ καὶ πολλὰ
 ταῦτα ὡς πρὸς ὅτιν ἀλλό-
 τερα ὑπολαμβάνων. Εἰ. ἀπ'
 ἵρχονται, ὑμεῖς ἡ προσίαμεν
 αὐτῶ. Τί. τίς οὐκ ἴσθι ὡς κα-
 τάστοι; ἢ εἰ βυλόμενοι
 ἀσπῶ

ἄλλοι οὖν ἐκινῶν, αὐτὰρ ὅρα ὄργαι
 ἔλθω καὶ μ. θυρόν τε σὺν χλῆ-
 ρουσιν; ἀλλ' οὐ χαίρουσ' οὐ
 ἔπειτα μικροὶ παύσιν οὐδὲν,
 ὅζω γὰρ ὑμᾶς αὐτίκα μάλα
 βάλλω τοῖς βώλαις καὶ τοῖς
 ῥίθμοις σφυρίφω. Ερ. μὴ λαί-
 κως ὦ Τίμων μὴ βάλλης, οὐ
 γὰρ αὐθιγῶς ἴστας βαλῶς,
 ἀλλ' ἐγὼ μὲν ἔρμῃ· εἰμι,
 σὺ δ' ὁ Π. οὐτ'· ἱππο-
 κῆρ δ' ὁ ἴσους, ἱπποκῆρας τῶν
 σὺν χλῶν. ὥσπερ ἀγαθὴ τύχη δὲ
 σου κόν' ἔλθω, ἀπεσῆς τῶν
 σφόνδρων. Τί. καὶ ὑμᾶς οἰμῶ
 λαοὶ ἦσαν, καὶ τοὶ θεοὶ οὐ
 γὰρ αἶψα φανῇ. πάντας γὰρ ὁ
 θεὸς καὶ θεοὺς καὶ αὐθιγῶς
 ἀνίστα. τυττονὶ ἢ τὴν τυττονῶν,
 ὅστις αὐτῇ, καὶ ἐπιρίψαι
 μοι δακτύλῳ δακτύλῳ. Π. οὐ.
 ἐπὶ πᾶσι ὦ Ε. μὴ πρὶς τοῦ
 θεοῦ, μιλα γὰρ γὰρ ὁ αὐ-
 τῶν οὐ μὴρίων μοι δακ-
 τύλῳ, μὴ τι κακὸν ἀπὸ λαοῦ
 προσλαβῶν. Ερ. μὴ δὲ σκα-
 ρὸν ὦ Τίμων, ἀλλὰ τὸ πᾶν
 τοιοῦτον ἄγαν καὶ βαρὺ
 καταβαλῶν, προσηύδα τῷ
 θεῷ λαμβάνει τὴν ἀγαθὴν
 τύχην, καὶ πλεῖστα πάλιν,
 καὶ ἰδὼν Ἀθηναίων τὰ πρῶτα
 φασί, καὶ ὑπὲρ ἴσα τῶν ἀγα-
 θῶν ἱκέσθαι μὴ αὐτοῖς
 εὐλαί

huc uenistis homini operario
mercenariusq; negum ex
hibuit: uerū tamē qua
laci abibitis. scilicet ut cōlis
omnes. Nam ego uos illico
glōris et laxis pectus commi
nuam. Mercurius. Nequa
quam ō Timon, ne ferito, ne
que enim feries mortales,
uerū ego sum Mercurius,
hic Plutus. M si nos Iupiter
uotis tuis exaudiat. Qua
re quod bene uertat, opes ac
cipe, desistens à laboribus.
Timon. Atqui uos iam plo
raueritis, etiamsi dii sitis, uo
dicitis. Siquidem odi pari
ter omnes cum deo tū homi
nes. Sed hunc cā. ū, quisquis
hic fuerit, mihi certum est li
gone impacto comminuere.
Plutus. Abeamus per Ior
uem Mercuri, quandoquidē
hic homo mihi uidetur non
mediocriter insanire. ne ma
lo quopiam accepto discedā.
Mercurius. Ne quid feroci
ter Timon, qui exue potius
penitus istam sero uerem,
aspernatēq; ac manibus ubi
uix excipe bonam fortunam,
rursum diues esto, rursum A
thenensium princeps. Et des
pice ingrato, istos solus psc
p. 4. folio

feliciter agens. Tim. Nihil
 mihi uobis est opus ne obturda-
 ce. Saepe opum mihi lego, prae-
 ter fortunati: diuinus um. si ne-
 mo propius ad me accesserit.
 Mer. Adeo ne quae so inbuma-
 niter? Hae ego scia Iouire,
 sero ac firmum a dea: Ad-
 qui par erat forsitan homines
 eis haberi inuisos, ut qui tam
 multa indigna in te commis-
 sene, deos odio te prosequi ne-
 quaquam erat consensuendum,
 quum illi tanto te cui curam
 agant. Tim. At tibi Meri-
 curi, Iouis quod me respiciatis,
 plurimum equidem habeo gra-
 tiam, ceterum hunc Plutoni
 nequaquam recereto. Merce.
 Quid illa? Tim. Quoniam pri-
 dem innumerabilem maiorum
 hic mihi fuit autor, quum me
 assessoribus proderet, insidias
 coeres in me inuicaret, conflaret
 odium, illecebris corrumpere,
 inuidiae obnoxium redderet, de-
 nique quum me adeo perfide ac
 proditorie destitueret. Contra
 praerogatas optima, me labori-
 bus magno dignis exerceant,
 mecumque uere et libere con-
 uiuens, et quibus opus erat,
 suppediebat laboranti, et
 augere illa consueueret.

do-

δὲ τῶν μόνων. Τι. οὐδὲ δὲ
 μὲν δίδωμαι, μὲν ἐν τῇ αὐτῇ
 με, ἵνα ἐν ἐμοὶ πλουῖται
 ἢ δὲ κίλλα, τὰ δὲ ἄλλα δὲ
 δαίμων ἴσταις ἡμῖν, μεθ' οὓς
 μοι πλεονάζει. Ερ. οὐτως
 ὡς καὶ ἡ παλαιὰ καὶ τὴν δὲ
 φέρω Διὶ μῦθον ἀπὸ τῆς αὐτῆς
 ἡρώδης τι; καὶ μὴν ἡκὺς
 ἢ μὴ μισάνθρωπον μὲν εἶναι
 σι, τοσαῦτα ἐπὶ αὐτῇ δὲ αὐτῇ
 πεισθέντα, μισθὸν δὲ μὴ
 δαμῶν, οὕτως ἐπιμεινόμε-
 νον αὐτῶν δὲ αὐτῶν. Τι. ἀλλὰ
 σοὶ μὲν ὡς Εἰμὴ καὶ τῷ Διὶ
 πλεῖστον χρεὶς ἐπιμεινόμε-
 νον δὲ τῶν Πλουτὸν οὐκ
 αὐτὸν λάβειμι. Ερ. τί δὲ; Τι.
 οὐκ ἢ πάλαι μόνον ἡμῶν
 μοι αἰτία ὡς καὶ κατὰ
 λέλας τι παραδόντες, καὶ ἡ
 πεισθέντες ἡ παλαιὰ, καὶ μὴ
 σὺ ἡμῶν, καὶ ἡ αὐτῆς
 δαίμων διαφύγει, καὶ ἡ
 φέρω ἀποτρεῖται. τί δὲ
 δὲ ἡμῶν κατὰ τῶν, ὡς
 αἰτία καὶ πορροτικῶν. ὡς
 βία τῶν ὡς πρὸς τῶν με-
 τὰ αὐτῶν κατὰ τοὺς ἡμῶν
 γυμνασάσθαι, καὶ μὴ ἄλλοι
 δεῖται καὶ παρρησίας πορ-
 ροτικῶν, τὰ τε αἰτία καὶ
 ἡμῶν παρὰ καὶ τῶν
 πολλῶν ἡμῶν κατὰ τῶν
 ἡμῶν

παίδαν, ὃς αὐτὸ ἰμοῦ
καὶ ἰλπίδας ἀναρτίσασα
τοῦ βίου, καὶ δαίψασα ἔσ
ἔστι ὅν ὁ πλοῦτος ὁ ἰμοῖ, ἐν
ὅττι κέλεται δυνάμει, οὐτὶ
τυχεράντης φουδῶν, οὐ δὲ
παρὰ φύσιν, οὐκ ἰκκλῶ
μασθὲς ψαφοροῦσα, οὐ τὴν
καὶ ἐπιβουλεύσας ἀφί
κταται δύναιτο αὐτὸν. ἰρρῶν
τοιαυτῶν καὶ τῶν πό
λων, κατοικήτιν ἀγρίῳ φιλο
πόνησι ὑπερβαλλόμενῃ, οὐ
καὶ ἰρρῶν τῶν ἐν ἀγρίῳ ἰκκ
λῶν, ἰκανὰ καὶ δακρυῶν ἰκκ
λῶν ἀφίτα παρὰ τὴν δίκην
καὶ, ὥστε παλινδρόμῃ ἰκκ
λῶν ὡς ἔρμῃ, τὸν Πλοῦτον ἀ
ποκαλύπτει τῷ Διί. ἰμοῖ δὲ
τοῦ ἰκαοῦν ἰμοῦ, πάντας αὐ
τῶν πρὸς ἑαυτὸν εἰμώζειν πε
ρὶ αὐτοῦ. ἔρ. μὴ δαμῶς ὡς γὰρ
αὐτὸν. οὐ γὰρ πάντες αὐτὸν ἐπι
καλοῦνται πρὸς εἰμωλίαν. ἀλλ'
καὶ τὰ ἰργίλα ταῦτα, καὶ με
ταξύδου, καὶ τὴν Πλοῦτον
παράλαβι. οὐτὶ ἀποδότητά
τοι τὰ δῶρα τὰ παρὰ τοῦ
Πλοῦτος. Πλοῦ. βούλῃ ὡς Τι
μον δίκαιοι λογίζομαι πρὸς
αὐτὸν, ὃ χαλινάειν μοι λίγον
ἔστι; Τι. λίγῃ, μὴ μακρὰ μὲν
μοι, μὴ ὅ μὴ πρῶτον, ὡς
καὶ εἰ ἰπὶ βίῳ τοῖς ῥήτοσι.
αὐτῶν

docuit, effecitq; ut mihi uita
spes omnis ex me ipso pederet,
demonstrās quānā essent spes ua
re meae, nempe quas ne p̄ adu
latores assentans, neq; sycophan
ta minicans, neque plebes irua
ta, neq; censorum suffragio
rum auctor, neq; tyrannus in ce
lus insidias queat eripere. Ita p̄
itaq; ualidus effectus ob labo
rem, dum hunc agellum gnaui
ter exerceo, neq; quicquam eo
rum quae sunt in ciuitate malo
rum aspicio, abunde magnam
et sufficientem uictum mihi lē
go suppeditas. Quare tu Mer
curi, quam uenisti uiam reuerti
ens, recurre, uenisti Plutem
adducens ad Iouem. Illud mi
hi scire fuerit, si effecerit, ut om
nes mortales per omnem aetate
m ciuent. Merc. Neque
quam ὁ bone, neq; enim omnes
ad ciuandam sunt accommo
di. Quin tu ita uida puerilia p̄
ista missa face, ac Plutem exci
pe, non sunt reijcienda munera,
quae a Ioue proficiuntur.
Plu. Vix Timon ut contra te
partes defendā meas, an graui
ter seres si quid dixerō? Tim.
Dixi, ne multis tamen, neq;
cum prociis, quemadmodum
perdicibus isti solēt Oratores.
p 3 Sustin

προσελθὼς μοι προσελών·
 Πλούτ. Εἰ, ἀλλὰ οὐκ ἔστι
 Πλούτ. εἴθ' ἦλθ' ἡ γυνὴ.
 ταῖς ὡςτις ἀρρῶν ξυμμάχῃ
 αὐτῷ, καὶ οὐ μὲν σκῆπτρῳ
 ἔχει, σὺ δ' ἔτιν' θρασυτέρῳ
 ἀπάγῃ τῇ Δικίλλῃ. ὕπα-
 κούσῃ γὰρ ὑβρίζαντί σοι.
 οἱ. παρ' ἑμὲ ἔρμῃ, καὶ αὐ-
 τῷ Πλούτῳ. τί γὰρ αὖ
 καὶ πάθει τις, ἐπὶ τῷ εἶθι
 ἀλάστον; πάλιν ἔρασι, οἷ
 οἷά μ' ἐπ' ἀγῶματι ἰμῶν
 τὸν λακιδάμονα, δεῖ ἄλλῃ
 οὐκ οὐ λαμοσύνατα δια-
 γνῶν, χρυσὸν ἄφρον' ἑσσύμεν
 ἀλάστον οὐδὲν ἀδικέσαι,
 καὶ τοσαύτας φροντίδας ἀ-
 παλίσθαι. Ε. ὑπὸ τῷ
 Τίμων δὲ ἐμὲ. καὶ ἂν χα-
 λῶν ποτε, καὶ οὐκ οἷσιν
 ὄφρ' ἔτι, ὅπως οἱ νότα καὶ ἐκῶ
 οἱ διακράζουσιν ὑπὲρ τῶν
 οὐκ, ἐγὼ δὲ ὑπὲρ τῶν ἀνθρώπων
 οὐκ τὴν οὐρανὸν ἀναπύσο-
 μαί. Πλῶ. ὅ μὲν ἀπὸ τῶν
 οὐκ, ὡς δεκά. τυμαίρομαι
 γὰρ τῇ ἐρῶν τῶν πλοῦτων,
 οὐκ αὐτὸ πρὸς αὐτὴν. ἀνα-
 πύσω γὰρ σοι τὸ θρασυτέρῳ
 ἀπὸ τῶν, καλλὸν δ' ὡς αἶν.
 οὐκ σοι θρασυτέρῳ, ὅ-
 παύουσι Τίμωνι ταῦτά, καὶ
 παύουσι σοὶ τὸ αἰνέσαι.

οὐκ

hostiliter mihi adversatum.

Mercurius. At nunc uides

Plutem, in cuiusmodi hominem

sic commutatus. Proinde au-

dacler cum illo consuetudinem

age. Tu uero fac ita, ut facis.

Tu interim thesaurum sub li-

gonem adducito. Audiet ei-

nam si tu accessueris. Timon.

Parentem est Mercuri, rur-

susq; discessendum. Quid enim

facies quum dii compellant? ta-

men uide, in quas turbas me

miserum conijces, qui quidem

quum ad hunc usque diem fœre

cissime uixerim, tantum auri

repente sum acceperimus, nihil

commercius mali, tantumq;

curam suscepimus. Mercu-

rius. Sustine Timon mea gra-

tia, tamen si graue est istud, æ-

que intolerandum, quo uideli-

ter palrones illi præ inuidia

tumpanunt. Ego portò super-
 ea Aetna in caelum reuolau-

ro. Plu. Ab hoc ille quidem, se

cus apparet, nam ex alarum

remigio facio coniecturam.

Tu uero hic opperire, si quidem

digestus thesaurum ad ce-

transmectam, sed feri fortius.

tibi loquor auri thesaure.

Timoni huic audiens esto.

offerque temet eruendum.

Fodi Timon altius impingēs.
Ceterum ego à uobis digredier.
Tim. Age iam ὀ λigo,
nunc mihi tuas vires explica,
neq̃ defatigare, dum ex abdito
Thesaurum in arctum euo-
caris. Hec prodigiorum au-
tor Iupiter, anici Coryban-
tes, ac lucifer Mercuri, unde
nam aurum tantum? Num jon-
nion hoc efficit Meteo ne carbo-
nes reperimus sine exerce-
ctus. Acqui aurum profecto est
insigne, fulvum, graue, et a-
spectu multo iucundissimum,
Pulcherrima Aurum fausti-
tas mortalibus. Quippe quod
ignis in mare ardes, noctesq̃
et dies renidet. Ades ὀ mihi
charissimū desideratissimumq̃,
nunc demum credo uel Iouem
ipsum olim aurum esse factum.
Ecce nam quæ tandem uirgo
non exprocto sinu usque a-
deo formosum amatores exci-
piat, per te quæ as illapsus ὀ Mi-
de Cresusq̃, ac munera Del-
phico in templo dicata, uel ne-
bil eras si cum Timone, cum
quæ Timonis opibus constet
mini, cui ne Persarum qui-
dē rex par est. O ligo, sagu cha-
rissimū, uos quidem Panibus

τεροι

σκάπῃ ὀ Τίμων βαθύτα-
τα φέρων, ἰγὼ δὲ ὑμῖν α-
ποστρέφω. Τί, ἄγχι δὲ
διπλάσι, οὐκ μοι ἐπιγέρω-
σερ σιαιτῶν, καὶ μὴ κάμνῃ
ἐν τοῖς βάθους τῶν θυσανῶν
ἐς τοὺς φασίς προκαλλουμέν-
ων, ὡς δὲ τὸ ἄγχι, καὶ φίλων
καὶ ὑβαντῶν, καὶ Ἐμὲ κέρ-
δων, πόθεν χρυσοῖεν τοσάτους
ἢ πρὸς ταῦτα ἔστι, διότι α-
γνῶν, μὴ ἀνδρακας ὡρῶ αὐτῶν
γέμει. ἀλλὰ μὲν χρυ-
σοῖεν ὅτι ἐπισκοπῶν, ὑπὲρ
νότον, βαρὺ, καὶ τίς πρὸς α-
ψὶν ὑπὸ φρόνιτον. ὡς χρυσοῖ, δὲ
ξίμα κάλλιστον βροτοῖς, αὐ-
τίμητον γὰρ πρὸς ἀτι διαπρί-
πας καὶ οὐκ ἔστι καὶ μὴ ὁμῶς
ρα. ἰλθὶ ὡς φίλατι καὶ ἰσοσ-
μύτατι. οὐκ πείθομαι γὰρ καὶ
Δία ποτὶ γυγῖα χρυσοῦν.
τίς γὰρ ἐκ αὐτῶν παρθεῖν αὐτῶν
πρωτομένους τοῖς κόλποις ὑ-
ποδείξαιτο οὕτω πολλὸν ὄρα-
σις, διὰ τὸ τίς τις καταρ-
ρίστα; ὡς Μίδα καὶ Κροῖσι, καὶ
τὰ ἐν Διφοῖς ἀειθέματα,
ὡς οὐδὲ κρῖν ἔστι ὡς πρὸς
Τίμωνα καὶ τὸν Τίμονα
πλεῖστον, ὡς γὰρ οὐδὲ βασι-
λεὺς ἰσοφροῦν ἔστι. ὡς δι-
πλάσι καὶ φιλίατι ἀφῆ-
ρα, ὑμῖν μὲν τῷ Πανὶ τούτῳ
αὐτῶν

ἐν αὐτῷ καλόν. αὐτίς δὲ
 ἔδωκε ἅσασιν πειλίσσειν τὴν
 ὀχλασίαν, πυργίου εἰκοσίου
 μισθῶν, ὅτι ἐν τῷ θεῷ
 οὐ μόνον ἡμεῖς ἰκανοὶ ἐσμεν
 αὐτῶν, τὸν αὐτὸν καὶ τὰ
 ἄλλα ἀποθανόντων ἔχοντες
 αὐτῶν. διδόντες δὲ τὰυτά, καὶ
 ὑπομιμνήσκοντες τὸν ἐν
 λοιπὸν βίον, ἀμειβόμενοι ἅ
 πάντας καὶ ἀγνοοῦντες καὶ ὑ
 περβόλως. φίλος ὅς ἐστις,
 ὃ ἰσχυρὸς, ὃ ἰσχυρὸς βωμὸς,
 ὃ δὲ πολὺς, καὶ τὸ οἰκτῶ
 ραι διακρίνεται, ὃ ἐπικουρῶ
 σαι διακρίνεται, παρὰ μίαν καὶ
 καταλύσει τὴν ἰδέαν. με
 γάλυνος δὲ ὁ δίαυτος, καὶ δὲ
 πρὸς τοὺς δύναιτο. καὶ φίλος
 εἶς Τιμόν, οἱ δὲ ἄλλοι παρ
 οὐκ ἔχοντες καὶ ἰπιδόμοι, καὶ
 πρὸς προσμιμνήσκοντες αὐτῶν
 μίαν. καὶ ὅτι τινες ἰδὼν
 οὐκ, ἀποφθίγγοντες ὅτι ἡμεῖς, καὶ ὅ
 τι αὐτῶν αὐτῶν λιδοῦντες ὃ
 χαλκῶν μολύβδου ὅτι διακρί
 νεται, καὶ μὴτι κέρυκεα δι
 χύμιδα παρὰ αὐτῶν, μὴτι
 σπονδὰς σπονδόμενα, ὃ ἰ
 σχυρὸς ὅς ἐστις ἰσχυρὸς πρὸς αὐ
 τῶν. φυλὴν ὅς καὶ φράτορας
 καὶ δὲ μὴν, καὶ ὃ παρὰ αὐ
 τῶν, ψυχρὰ καὶ ἀνὰ φιλῶν ὁ
 ρατα, καὶ αὐτῶν αὐτῶν
 φίλος

reponere commodum. Ac ei
 go quam maximè semotum
 mercem agrum, curticulū
 servatū aut gratia consue
 ta, uti mihi affecim iuxta
 sepulchrum nemini mihi
 defuncto parare est sententia.
 Hæc igitur decreta sunt,
 placitūq; in reliquum uitæ,
 sciuntis, ignorantia. sed
 ergo mactes omnes. Porro
 amicus, hospes, sodalis, au
 ara misericordiae, metæ nu
 ga. Tum cōmiserari lachry
 mantem, suppedicare egen
 tibus, iniquitas, ac natiuitas
 subuersio, ac uita solitaria,
 qualis est lupis, unus sibi ami
 cus Timon, ceteri omnes
 hostes, & insidiarum machi
 natores. Cum horum quo
 riam congregari placuit, &
 deo ut si quem aspexero dun
 taxat, in auspiciatus sit ille
 dies. In summa, non alio no
 bīs habetur loco, quam signa
 saxa, ac tunc, neq; faciatem
 ab illis missum recipiamus,
 neq; fœdera feriamus. Solitu
 do terminus esto. Ceterum
 tribules, cognati, populares,
 postremo patria ipse, frigida
 quædam & sterilia nomina,
 et insipientium uirorum pre
 p
 s
 cia

cia, solus Timon dives esto,
despicias omnes, solus ipse se
cum oblectetur, liber ab as-
sentationibus, & onerosis
laudibus. Dignis facta facias,
epuletur solus, sibi ipsi uici-
nus sibi pariceps, exsiciens
se se ab alijs. At semel decre-
tum esto, ut unus se ipsum co-
mitter accipiat, si mori cū-
sit, aut necesse habeat sibi ip-
si oronam adiuuere. Nul-
lumq; nomen sit dulcius quam
Μισανθρωπία, id est, boma-
nimosoria. Morum autem
nota difficultas, asperitas,
feritas, iracundia, inhumani-
tas, quod si quem conspexer-
o incendio conflagrantem,
obestillantem quo reslingu-
am, pice oleoq; reslingue-
re, rursum si quem flumen
undis abstulerit, isque ma-
nus porrigens imploret, ne
retineatur, hunc quoque de
merso capite propellere, ne
possit emicare, hunc ad mor-
dum per pati relaturus est.
Hanc legem Timon tulit
Echecraides Coiycensis,
& concionis subscripsit suf-
fragijs idem ille Timon. At-
que hæc decreta sunt, &
pro uitali immoremur eis.

Οἱ τῶν

φιλοτιμύματα. πλεονέκτη-
σθαι Τιμων μέγῃ, καὶ ὑπερ-
βυτάτα ἀπαύτων, καὶ βυ-
βύτων μιν ἑαυτὸν,
κολακείας καὶ ὑπαύτων φορ-
τικῶν ἀπ᾽ ἀλλήλων, καὶ
δούλοισι δούτων, καὶ δουλεύειν,
μὴ ἑαυτῷ γέινει καὶ ἑ-
μῇ, ἰκασίαν τῶν ἄλλων,
καὶ ἀπαξ ἑαυτὸν διξέωσαι
ὅτι διδύχθω, ὅν διη ἀπο-
λαύσῃ, ἢ αὐτῷ γέινειν ἰπ-
πογυῶν. καὶ ὄνομα μὲν ἴσθαι
ὅτι μισανθρωπία ἢ ἀνθρω-
πία ἢ γυναικία, ἀνθρω-
πία καὶ βραχύτης καὶ σκαρό-
της, καὶ ὄργη καὶ ἀπειθαρι-
σία. εἰ δὲ τίνα ἰδοίμι ἐν πο-
ρὶ διαφύρι μὲν καὶ σέβ-
ουσαι, ἰκταδύοντα πύλῃ καὶ
ἰλκίῃ λατρεῖν σέβουσαι. ἢ ἄρ-
τίνα ἢ χερμῶν ὅτι ποταμὸς
παραφύρι, ὅτι διὰ τὰς χερμὰς
ὄργων ἀντιλαβίωσαι δέου-
σαι, ὡδ᾽ αὖ καὶ ποταμὸν ἑαυτὴν
φαλὴν πίνοντα, ὡς μὴ δὲ
ἀντιλαβίωσαι δυνάμει. οὕτως
γὰρ αὖ τὴν ἰσὺν ἀπολαύειν.
ἑσθύνοντο τὸν πόμην Τί-
μων Εὐκρατίδης καὶ ἑσθ-
νὸς, ἰπιδύοισι τῇ ἰκκα-
σίᾳ Τιμων ὅτι αὐτοῖς, ἑσθ-
τάτω ὑμῖν διδύχθω, καὶ αὐ-
τὸς ἰμμελὺς μὲν αὐτοῖς,
καὶ

πλὴν ἀλλὰ πρὶ πολλῷ αὐ-
τοῖς ἀποσταλέναι ἀλλοι γυναι-
κὰς ποτὶ ταῦτα γράψαι. Δι-
ότε ὑπερβύτου. ἂ, χόνος γὰρ
αὐτὸ πρᾶγμα γένεσθαι αὐ-
τοῖς. καὶ ποτὶ ποτὶ; φεῖται
τάχους, παταχέως συνθε-
σι, λιμνομελίσσι καὶ πρὸς τῷ.
ὦντος, ἐκ οἴδης, ὅθεν ἰσφρα-
νέμεται τοχρυσίου. πρὸς τὸν
οὐκ ἐπὶ τὸν πᾶν ποτὶ αὐ-
ταῖς ἀπιδάου αὐτὸς τοῖς
λίθοις δὲ ὑπερβύτου ἀπρὸς
βολεῖς μελίσσι. ὅ τὸν ποτὶ ποτὶ
παρὰ τὸν ποτὶ ἀπιδάου αὐ-
τοῖς ὁμιλέσασθαι, ὡς πλὴν
αὐτὸν ποτὶ παρὰ τὸν ποτὶ; ποτὶ
οἴμαι καὶ ἀμεινον, ὡς τὸν
χίμωτα ἔδω αὐτοῖς, ὑπε-
ραύτως. φέρι ἰδω, τίς ὁ πρὸ
τῷ αὐτῶν οὐκ ἔστι; Γρα-
θουίδης ὁ κέλεξ, ὁ πρὸς τὸν
ἱεραὸν αὐτὸς αὐτὸς μετὰ ἱερέας
πρὸς βρέχον, πρὸς ἔλεος καὶ
ἔμοι πολλὰ καὶ ἱεραὸν.
ἀλλ' οὐκ ἰσφρανέως ἀπιδάου
μελίσσι, ἱεραὸν καὶ πρὸς
ἄλλων. Γρα. οὐκ ἰσφρα-
νον, ὡς ἐκ ἀμεινον ποτὶ Τίμων
οὐκ ἀγαθὸν αὐτὸς οἱ δειοί;
καὶ Τίμων ἀμεινον ποτὶ
αὐτὸς καὶ συμποτικώτατι.
Τί, οὐκ ἰσφρανέως Πραθουίδης,
γυνὴν ἀπιδάου βρέχον,
καὶ

Ceterum vero magno eme-
rit ut id omnibus innotes-
cat, quod in opibus abundo-
rum illa res illos praeficiat
rit, sed quid illud? Hec qua
crepidas oculis occurrunt,
pulverulentum atque anhelum,
humidum, unde aurum odora-
ti. Verum: igitur hoc consi-
derat sic eos adg, e sub-
limi diacritici, an hac tan-
tum in re legem violabimus,
ut semel cum illis congrega-
mur ut magis angantur fa-
stidii, repulsi? Itaque
esse ducor. Itaque reseramus,
quo illos excipiamus. Age
prospiciam, prius eorum
iste quis est? Nempe Gnato-
nides adulator, qui mihi nu-
per ceteram pecunia, funem
porrexerat, quum apud me se-
penuitro solida delicta uotu-
erit. Sed bene est quod ad
me venit, nam prius omni-
um uapulabit. Gnato. An
non dixi Timonem uirum
bonum non negaturus esse
deos? Salve Timon for-
mosissime, iucundissime, con-
uiuator bellissime. Tim.
Scilicet tu Gnatonides,
uulgarum omnium uoracissime,

et hominum perdidisti me. Gna. Semper tibi grata dicacitas. Sed ubi compositus es? Nam novam tibi adfero cāilenam, ex his quos nuper didici dictyramibis. Tim. Atqui elegos canes admodum miserabiles, ab hoc doctus ligone Gna. Quid istuc? Peris o Timen! Accipitur. o Hercules, heu heu in ius te voco apud Atropagetas, qui vulnus dederis. Tim. Atqui si cunctare paulisper, mox cedis me reū agis. Gna. Nequaquam, quin tu plane vulnere medere, paululo auri inuncto. Mitum enim in modum praesentaneum id est rei medum. Tim. Etiam manes? Gna. Ab eo. Accipit male sit qui quidem ex viro comitudo tam seivus factus sit. Tim. Quis hic est qui accipit? recalcitra ille Philades, assenatorum omnium execrabilissimus. Hic quum a me solidum acceperit fundum, cum filia in dotem talenta duo, laudationis praemium, quum me canentem reliquis silentibus omnibus solus maiorem in modum exculisset decierans me veloloribus magis canorum, ubi agrotantem anxia vidit me,

καὶ αὐδρῶν ἐπὶ πῆτατι. Γνα. καὶ φιλοσκώμμου σύ γι, ἀλλὰ πού το συμπίσσει, ὥς καὶ οὐν τι σοὶ ἄσματος διδόντων διθυράμβων οὐ κακορίζων. Τι. καὶ μὴν ἰοδυστῶ γι ἄσος μάλα πῶρπασθῶς ἐπὶ ταύτῃ τῇ δικίλλῃ. Για, τί ποτὸ; παίεις ὦ Τίμων; μαρτύρομαι, ὦ Ηρᾶς κλητῇ, ἰοῦ ἰοῦ. πρὶ καλοῦ μακάρος βράσματός αἱ ἀρεταὶ πάγον. Τι. καὶ μὴν αἴ γι μὴ κρὶν ἐπὶ βραδυῶν, φόβον τὰ χαρῶν κηλῶν με. Γνα. μελαμῶν, ἀλλὰ σύ γι πᾶν τὸ βῶμα ἴκασθαι. μὴ γὰρ ἐπὶ πᾶσι χρυσίον. Αὐτοῦς γὰρ ἰσχυμένον ἐστὶ τὸ φάρμακον. Τι. ἴτι μλόεις; Γνα. ἀπασμι, σὺ δὲ οὐ χαίρῃς σὺ τω σκαίῃ ἐκ χρητῶ γυνίμῃς. Τι. τίς οὐτός ἐστιν ὁ προσώπ, ὁ ἀσφαλαστότης; Φιλιάδης βολῶν ἀπᾶντων ὁ βολῶν ῥώτατος, οὗτος δὲ παρ' ἰμοῦ ἀγρὸν ὄλον λαβὼν, καὶ τῇ θυγατρὶ προῖκα δύο τάλαντα μεθ' ἡν τοῖς ἰπᾶντων, διπύτι ἄσματος με πᾶντων σε πᾶντων μὲν ἐκὼρ πᾶντες, ἰπῶντες ἀμῶν ὡς αἰκῶν τῶν ἄσας τὴν κύκλῳ, ἰπῶντες πᾶντων πρῶτον ἀδῶν με, καὶ

καὶ προσελθὼν ἐκκυστρίας
 διέμνητο, πλεονὰς δὲ γυναι-
 κῶν προσετίθει. Φι. ὦ
 εἴ αὖτις αἰσχυντῆρας, οὐκ Τί-
 μωνα γυναικίστην; οὐκ Γραδμη-
 εἶδεν, φίλον καὶ συμπέτας;
 ποιγάρῃ δ' ἵκανα πῖπονδον
 οὐτὶ ἀχάειντο ὧν. ἡμῶν
 δὲ εἰ πάσαι ξυνόδον καὶ συ-
 σίφοντες, καὶ δαμάσαι, ὅπως
 μεταίετομεν ὡς μὴ ἐμπαι-
 δῶν ἀνέμωμεν. χαῖρε ὦ δὲ
 σπῆτα, καὶ ἔσπευτε τὰς μαρτῆ-
 ράς τε καὶ λακας φυλάξτε, τοὺς
 ἐπὶ τοῖς ῥαπίδας μένον, τὰ
 ἄλλα ἡ κεράκων οὐδὲν δια-
 φέροντας, ὅκ' ἔτι πεισθύνει
 πῶρ οὐκ οὐλοῖ, παύσαί ται
 χάριτες καὶ ποιοῖ. ἔγωγε δὲ
 πάλας τέμνοι κομίζω, ὡς
 ἔχοις πρὶς τὰ λατρεῖν οὐ
 πα χεῖρα, λαδ' ἐλθὼν ὅτι
 δε πλεονείων ἡκούσα, ὡς πρὸς
 τοῖς καὶ ῥαπίδας τινὰ πλε-
 τον. ὅτι ποιγάρῃ τῶν
 πᾶσι συνουσιάζομαι, καὶ τοῖς
 σὺ γινώσκεις σφίς αὖ, οὐ
 δαίμονες ἀνέχοντες τῶν παρ'
 ἡμῶν λόγων, εἰ καὶ τῶ Νε-
 στωρ τὸ δῖον παραινέσει
 με αὖ. Τί, ἔγωγε τὰυτὰ ὦ
 Φιλιάδην. πλεονὰς ἀλλὰ πρὸς
 σίδι, ὡς καὶ σὺ φιλοφρο-
 νήσῃ τῇ δικίλῃ. Φι.
 αὐτίκα

Et adieram oratorum ut mei
 curam ageret p'ugas etiam
 egregius ille vir impetue. Phi-
 lades. O imprudentiam, nunc
 demum Timonem ag. cisci-
 eis, nunc Gnatonides amicus
 et coniunctus, enimvero habet
 ille digna se, quandoquidem
 immemor est atque ingratus.
 Ac nos qui iam omni conui-
 ctores sumus, aequales ac po-
 pulares, tamen moleste ai-
 gimus, ne insilire videamur.
 Salus heri. fac ut is-
 tos adulatores facilligos obi-
 serues, qui nunquam a sume nisi
 in mensa. praeterea d' cor-
 uis nibi differunt. Neque post
 hac huius aetatis mortalium
 ulli fidendum est. Omnes in-
 grati et scelerati. Ac ego
 quoniam tibi talentum adduce-
 rem, quo posses ad ea quae uel-
 les uel, in uia accipere, te iuni-
 mas quasdam opes esse nau-
 elum. Proinde a cessi his de
 rebus admonitu ut te quan-
 quam tibi fo sciam nunc moni-
 tore nihil eras opus. uero ni-
 mitum adeo prudenter ut uel Ne-
 stori ipse, si necesse est, consi-
 lum dare queas. T. Ita fiet
 Philades, sed age, accede quo
 te ligone conuicti accipiam. Ph.
 Etonu

Homines, confregi cranium
ab hoc ignotato, propterea quod
cum ea quae in rem illius erant,
admonui. Tim. E: ce certius
huc orator Democritus se rece-
pit, tribulas dextra gestans, ait
quae tibi cognata esse. Hic
unus ille de meo sedecim talentis
et civitati pendit, nunc dam-
nus eius erat, ac iunctus, ac quum
soluendo non esset, ego miser-
tus illum redemi. Porro quum
illi forte obvenerit, ut Erechtideis
tribus distribueret aerari-
um, atque ego audiens id quod
ad me redibat, poscerem, nega-
bat se civem posse me. Dem.
Salus Timon, praecipuum ge-
neris tui presidium fulcimen-
tum Atheniensium, defensio-
nem Graeciae. Profecto iam
didicisti populus frequens, et
utraque curia opprimatur. Sed
prius decretum audi, quod de
te conscripsi. Quandoquidem
Timon Erechtidae filius,
Calyptensis, vir non modo pro-
bus et integer, verum etiam sa-
piens, quantum alius in Gre-
cia nemo, nunquam per om-
nem vitam desistit curam de
Republica mereri, vicie au-
tem in Olympiis pugil et

αἰσῶποι, βατίζα το κραν-
νία ἐπὶ τὸ ἀχαρίστα, αἰότε-
ρὰ συμφέροντα σπουδίζουσιν
αὐτῶν. Τί. ἰδὲ τίς οὗ-
τος ὁ ῥήτωρ Δημοκρίτης προσ-
έρχεται, ψύρισμα ἔχων ἐν
τῇ δεξιᾷ, καὶ συγγράμματα
ἐν τῇ ἀριστερᾷ, ὅτε ἴμε-
ναι δέκα πᾶρ ἡμῶν τάλαντα
μίας ἡμέρας ἐκτίσαι τῇ πό-
λει. καταδιδίνασθαι γὰρ, καὶ
ἰδὲ τίς τοῦ ἀπαιδευτοῦ, καὶ
γὰρ ἰκάνει ἰδυσάμενος αὐτόν,
ἰσχυρὴν πρῶτον ἰσχυρὴν τῇ ἰ-
σχυρῇ φιλῇ διακρίνει τὸ
διωκτικόν, καὶ γὰρ προσήλθε
αὐτῶν τὸ γινώσκον, οὐκ ἔ-
στι γινώσκον πολέμιον ὄντα
μὲν. Δη. χαίρει ὦ Τίμων, τὸ
μὲν ἀφῆλθαι τὸ γένος, τὸ
ἔσθαι τῶν Ἀθηναίων, τὸ
πρόβλημα εἰ ἰσχυρὸν, καὶ
μὲν πάλαι ἐν ἡμῶν φων-
αλισμένον, καὶ αἰετὶ τοιαύ-
τῃ ἀμφοτέρωθεν ἐπιμένοντι. πρὸ
τῶν δὲ ἀκαστῶν τὸ ψύρισμα
καὶ ὁ πῆρ σὺ γίνεσθαι. ἰσχυ-
ρὸν δὲ Τίμων ὁ Εχεκράτης κα-
λοῦσθαι, αὐτῶν οὐ μόνον κα-
λὸν καλεῖσθαι, ἀλλὰ καὶ σο-
φὸν, ὡς ἂν αὐτῷ ἐν τῇ ἰσχυ-
ρί, παρὰ πᾶσι χρόνου διακ-
ρίνῃ τὰ ἀρίστα πράττειν τῇ
πόλει, νικήσας δὲ πῶς καὶ
πάλαι

καὶ ἄλλω καὶ δρίμην ἐν ἡλύμῳ
 πρὸς μιᾶς ἡμέρας, καὶ ἐλθέτω
 ἡρόδοτος, καὶ συνῆρσι πρὸς
 αὐτῇ. Τι. καὶ αὐτὴ ἐν ἡλύμῳ
 ἔστιν ἡ πόλις ἡς ἡλύμῳ
 ἔστιν. Δι. οὐκ οὐκ; διὰ τὴν
 ἡρόδοτον, τὸν τοιαῦτα δὲ πρὸς
 αὐτὴν προσκεῖσθαι ἡλύμῳ. καὶ
 ἡρόδοτος δὲ ἐπὶ τῇ πόλει
 πρὸς τὴν πόλιν ἀχρὺν καὶ
 ἡλύμῳ. πρὸς τὴν πόλιν
 ἡρόδοτος. Τι. ὡς; Δι. γὰρ
 οὐκ ἔχοντες, οὐδὲ πρὸς
 ἡρόδοτον ἐν τῇ κατὰ τὴν
 Δι. μὲν τὰ πρὸς οὐκ
 ἔστιν. ἐμὴ ἡ καὶ τοιαῦτα
 ἡλύμῳ ἀπὸ τῆς πόλεως. ἐν
 τῇ καὶ φορτισματὰ γρά-
 φων, καὶ συνδουλῶν καὶ
 πρὸς τὴν πόλιν, οὐκ ἔστιν
 πρὸς τὴν πόλιν. ἐπὶ τῇ πόλει
 πρὸς τὴν πόλιν καὶ τῇ
 πόλει, καὶ τῇ πόλει καὶ τῇ
 πόλει, καὶ τοῖς δέμοις ἡλύμῳ,
 καὶ ἡλύμῳ πρὸς, χρυσῶν
 καὶ τῇ πόλει τὸν Τίμωνα πρὸς
 πρὸς τὴν πόλιν ἐν τῇ πόλει
 πρὸς, καὶ τὸν πόλιν ἐν τῇ πόλει
 πρὸς τὴν πόλιν, καὶ τὸν πόλιν
 πρὸς τὴν πόλιν πρὸς τὴν πόλιν
 πρὸς τὴν πόλιν πρὸς τὴν πόλιν.

luctu cursuq; die eodem, ad
hæc solenne quadriga, equo
striq; certamine. Tim. At
ego ne spectator quidem una
quam in Olympicis sedi. Deo
mea. Quid tuon! spectabis post
hac: sed ista communia ad si
tius est. Tum anno superiore as
pud A. barnenses pro Rep.
fortissimè se gessit. & Pelopon
nensium duas aures concidit.
Tim. Quæ ratione? Quippe
qui nec unquam arma gesser
im, neque unquam militiæ de
derim nomen. Dem. Mos
de te tu quidem de te ipso loque
ris, nos tamen ingrati futuri su
mus, nisi meminerimus. Præ
terea scribendis plebiscitis, &
in constitutionibus, & in ad
ministrandis bellis non medio
crem utilitatem attulit Rei
pub. His de causis omnibus ui
sum est, curiæ, plebi, magis
tratibus tribuim, plebeijs sin
gularim, communiter uniuers
is, aurum statuere Timor
nem iuxta Palladem in arce,
fulmen dextera tenentem, rai
dis tempore ambiens: bus usq;
septem aureis coronis coronet
ur, & proinde aliquas coronas ha
die Dimonyijs magis nobis.

Agi

41

Agi enim per eum oportet hoc de Dionysia. Dixit hoc suffragium Demias orator, propterea quod cognatus illius propinquus, ac discipulus eius sit. Nam & orator optimus Timon, praeterea quaequid utiuerit. Hoc igitur tibi suffragium, sed utinam & filium meum ad te periter adduxissem, quem tuo nomine Timonem appellavi. Tim. Qui potes Demia, quum ne uxorem quidem duxeris unquam, quancū nobis scire licuit. Demia. Adducam, nouo in eunte anno, si deus permiserit, liberisq; operam dabo. Tum quod erit natum (erit autem masculus) Timonem nuncupabo. Tim. An uxorem tu sis dūcturus, equidem huius scio, talem a me plaga accepta. Demie. Huius tibi. Quid hoc est tui? Tim. eundem Timonem occipias: pallasq; eos qui sunt ingenui, ipse nec ingenuus plene, nec ciuis, uerum propediem parricidius datus, quum alijs nominibus, tum quod arcem incendere. Tim. Atqui non conflagrant arx scelestae. Proinde palam est te calumniatorem agere. Demia. Sed & diues es aetatem perfoliens.

Tim.

ἀχλὺς γὰρ δι' αὐτὸν δαίμων μοῖρα τὰ δεινύσια. ἔπειτα γυνάμην Διονύσιας ὁρῶσα συγγενὲς αὐτῷ, ἀρχισὺν καὶ μάδαν ἐς αὐτὸν ἔβη. καὶ γὰρ ῥέταρ' ἄριστος ὁ Τίμων, καὶ τὰ ἄλλα πάντα ἐπίστα αὐτὸς ἰδίῳι. οὐκ ἔστι μὲν οὖν σοὶ τὸ ψέρισμα. ἐγὼ δ' ἐσοὶ καὶ τὸν υἱὸν ἐκγονάμην ἀγαθὸν παρέρῃσι, ἐν ἐπὶ τῷ σὺν ὀνόματι Τίμωνα ὀνόμαμαι. Τί. πῶς ὦ Δεμία, εἰ οὐδὲ γυνάμνηται, ὅσα γὰρ καὶ ὁμᾶς εἰδέναι; Δι. ἀλλὰ γὰρ ὦ, ἢν διδῶ θύεῃς ὅς ἐστιν αὐτῷ, καὶ πάλιν δεποιεύμεται, καὶ τὴν γενεθλοδόμον, ὅτι γὰρ γὰρ ἴσται, Τίμωνα ὀνόμαζα. Τί. οὐκ εἶδαν, εἰ γὰρ ἔστιν ἵτι ὡς αὐτῷ, τὰ δὲ αὐτῷ παρ' ἐμοῦ πληγῶν λαμβάνων. Δι. εἰ μοι, τί ποτὸς; τοφανίδι Τίμωνα ἐπιχειρῇ. καὶ τύπτει τοὺς ἐλευθέρους, οὐ καὶ ἀφ' ὧν ἐλευθέρους, οὐδ' ἄσους ὦν; ἀλλὰ δύνει ἐν τάχει πλεονάζειν, καὶ ἄλλα, καὶ ὅτι τῷ ἀκρόπολιν ἐνέπρησται. Τί. ἀλλ' οὐκ ἐμπέπρηται ὡς μαρτυρῇ ἀκρόπολις, ὥς τε δὴ καὶ ἐστὶν οὐκ ἐστὶν. Δι. ἀλλὰ καὶ πλεονεῖς, τὸν ὀπίσθιόν σου διεξέλας.

Τί.

Τί. οὐ δαίρυνται οὐδὲ εὐ-
 ρεῖται, ὥστε ἀπὸ δαμάσου καὶ
 πύργου. Δι. δαίρυνθῆναι
 μὲν ὁρῶν, ἢ δὲ εὐρύνει
 τα τὰ ἐν αὐτῷ ἔχει. Τί.
 εὐκρινῶ καὶ ἀλλῶ λάμβαν-
 ει. Δι. οἶμαι τὸ μεταρρῶν.
 Τί. μὴ ἐκτραχθῇ. λατρίσ-
 γὰρ σοι καὶ βίττω, ἵππαι καὶ
 γυναικαὶ πάντες πάντες,
 αὐτοὶ μὲν λατρίσται μουί
 γὰρ λατρίσται αὐτοῖς,
 ἐν δὲ μακρὸν αὐθιγόντων μὴ
 ἐπιβίβας. μάττω γὰρ αὐ-
 εἶλω καὶ νοσηκῶς ἐλύμπια
 πύρ καὶ πάλιν. ἀλλὰ τί
 ποτε; οὐ ὁρῶν καὶ ἐφίλο-
 σοφῶ οὐδέ ἐστι; οὐ μὲν
 οὐκ ἀλλῶ. ἐκπύματα γὰρ
 τὸν πῶγνα, καὶ τὰς ἐρῶς
 αὐχίνας, καὶ βροχὸν
 πῶς τι πρὸς αὐτὸν ἔρχεται,
 πτανοῦ δὲ βλέπων, αὐτὸν
 σπινθῆρ καὶ πῶς ἐπὶ τῷ
 μετώπῳ κίεω, Ἀυτοβο-
 ρίας τις ἢ Τρίτων, οἶον ὁ
 Ζεὺς ἔχει. οὐδὲ ὁ τὸ
 σχῆμα οὐτὶς, καὶ ἡσ-
 μιῶ τὸ βάλλισμα, καὶ σω-
 φρονικὸς τῶν αὐθιγόντων,
 ὅσοι μυρία ὅσα πρὸς ἀρετῆς
 αἰσῶν, καὶ τῶν ὁλοκλήρων
 τρίτων λατρίων, καὶ τὸ

ἔχει

Tim. Nō perfossū est neq̃
 isthuc, unde ne hæc quidem
 probabiliter abs te dicuntur.
 Demea. Verū effodietur
 possibac, sed tu inseri omnia
 quæ in ea condita, possides.
 Tim. Alteram itaq̃ plagam
 accipe. Demea. Hec scapu-
 lis meis. Tim. Ne uolūta-
 re, alioqui & certiam tibi illi
 dem. Etenim res planè ridi-
 cula tibi acciderit, si quum
 inermis duas Late demonio-
 rum acies fuderim, unum sce-
 lestum hominem nō prociue-
 ro. Tum frustra uicerim in
 Olympijs, & pugil & pale-
 strites. Sed quid hoc? an non
 philosophus Thrasylus hic
 est? Profecto ipse est, promisi
 se barba, subduclisq̃ superci-
 lijs, & magnum quiddam sci-
 cum mormurans accedit. Tū
 canticum obtuens, cæsariem
 per scapulas fluentem uentis
 lens, alter quidam Boreas
 aut Triton. quales eos Zeu-
 sis depinxit. Hic habitu fra-
 gilis, incessu moderatus, a-
 mictu modestus, mane mi-
 rum quā multa de uir-
 tute differit, dampnans eos,
 qui uoluptate capiuntur, &

q

frw

frugalitatem laudans, postquam
 locus deuenit ad cenam. puerq[ue]
 ingentem illi calicem potte-
 rit, meraciore autem maxime
 gaudet: perinde ut Lesches a-
 quam ebibens, adducularij
 illis d[omi]ni fructu uicibus diuersissu-
 ma quae sunt exhibet, dum mini-
 mi in uis praeripit obsonia. Et
 proximum cubico opposito ac-
 cens, mento interiti condi-
 mentis opplecto, dum canum ri-
 tu ingurgitat, prono incumbens
 corpore, perinde ac si in patinis
 uirtutem inuenturum sese spe-
 ret, dumq[ue] usque adeo diligen-
 ter catinos exergit indice di-
 gito, ut ne paululum quidem
 reliquiaru[m] sinae adherere, nun-
 quam non quatuor, tanquam
 deteriore[m] partem acceperit,
 uel si totam placentiam, aut su-
 am solus omnium accipiat, qui
 quidem edacitatis et insatiabi-
 litatis est fructus temulentus,
 uinoq[ue] baccatus, non ad canu-
 tum modo, saltationeq[ue], ue-
 rum ad conuiuium usq[ue] et ita
 cundiam. Ad haec pulcherrime
 ter pocula sermo (cum enim uel
 maxime) de temperantia, sob-
 rietateq[ue], atque ista quidem lo-
 quitur, quum iam d[omi]no mero male
 habens

ἐπιγυρνῇ ἐπ' αὐτῶν, ἐπισθῆ-
 λουσά μιν. ἀφίκετο δὲ
 τὸ δῶππον, καὶ ἰπᾶς μὲν
 γὰρ τὴν κύλικα ἐρίψουσιν
 αὐτῷ, τῇ σωσίτῳ δὲ χεί-
 ρι μάλιστα, καθάπερ τὸ λή-
 θος ὕδαρ ἐκπιῶν, καταπί-
 νεται ἐπ' αἰκνύται τοῖς ἐπὶ
 δυνάμει ἐκείνῳι λόγοις, προ-
 αραῖ μιν οἷον ἐκτὶ τοῦ
 ἔφα, καὶ τὸν πλεονέκην πα-
 ρακινεῖσθαι, καθύπερ
 τὸ γένος ἀνὰ πλῆθος, κωφ-
 θῆναι ἐμφροῦ μιν, ἐκκι-
 κυφῶς, καθάπερ εἰ τᾶς λοι-
 πᾶσι τῆς ἀρετῆς δύναμις
 προσδοκῶν. ἀκρίως γὰρ ἔ-
 βλια τῷ λιχαυῷ ἀπὸς μόχθου,
 ὡς καὶ ἐπὶ τὸν μνηστῆ-
 ρα καταλίποι, μινψί μοι.
 αἰὲν ὡς τὴν πλεονέκην ὀ-
 λον, ἢ τὸν σὺν μὲν τῶν
 ἄλλων λάβοι, ἐπὶ πόρ λιχ-
 νῆος καὶ ἀπληστίας ὄφιν,
 μίδυν καὶ πάροιθ', οὐκ
 ἄχρει ὕδαρ καὶ ἐργασί-
 μιν, ἀλλὰ καὶ λοιδορίαν
 καὶ ἐργῆς προσίτι, καὶ λό-
 γοι πολλοὶ ἐπὶ τῇ κύλικι,
 τίτι δὲ καὶ μάλιστα πόρ
 σωφροσύνης καὶ νομιότη-
 τος, καὶ ταῦτά, φασιν, ἡδὲ
 ἐπὶ τὸ ἀνέστιον πορεύει
 ἵχθυον.

ἔχων, καὶ ὑπερβαλὶς τὸν γέ-
λοιον. εἶτα ἔμελλεν ἐπὶ τού-
τοις, καὶ τὸ τιθεῖν αὐτὸν ἀρ-
μοῖοί τινες ἐκφύρυστον αὐ-
τὸν ἐκ τοῦ συμπόσιου. ὁ αὖ-
τε βίβει ἀμφοτέραις ἰσχυ-
ρὰ μέγαν. πάλιν ἄλλὰ καὶ
θύψαν, εὐδοκίᾳ τῶν πρεσβύ-
των παρακινεῖται αὐτὸς ψύσμα-
τος εὐκτα, ὃ δρᾶσθαι
ἢ φιλαργυρίας. ἀλλὰ καὶ ἡ-
δάκων ὅτι τὰ πρῶτα, καὶ
ἐπισημαίνει προχαρίτατα, καὶ
ἡ γοργία προσηύεται, καὶ ἡ
ἀναισχυρία παραμαρτῆ.
καὶ ὅπως παύσομεν τὸ χρε-
μα, καὶ πανταχέθεν ἀκρί-
βως, καὶ ποικίλως ἐντιλίσ-
σιμώμεται τοιζαροῦν οὐκ εἰς
μακρὰν χρεσὶς ὧν. τί το-
τε; παπαί, χρένις ἡμῖν
Θρασυκλῆς. Θρα. οὐ κατὰ
ταῦτά ἐστι Τίμων τοῖς πολ-
λοῖς τούτοις ἀφίγμαι, ὡς περ
εἰ τὸν πλουτὴν σοι τιθεμέν-
τος, ἀργυρίου καὶ χρυσίου
καὶ δαίμωνων πολυτιμῶν ἐλ-
πίδι σωλιδραμήκας, πολ-
λὴν τὴν κολασίαν ἐπι-
δεδάμενοι πρὸ αἵματος οἷ-
ον σὲ ἀποκτείνω, καὶ τῶν ἑ-
κτον λοισωνικῶν. οἶδα γὰρ
ὡς μέγα μὲν ἡμῖν δαίμονιν
ἵκασθαι

habens & balbutiens ridicu-
lus. Deinde uomitus super-
bis. Postremo sublatum eum
de convivio effertunt aliqui,
ambabus manibus tibiernae
inherentem. Quamquam a-
lioquin ne sobrius quidem ulli
primariorum cessaret uel men-
dacio uel confidentia, uel a-
uaria. Quin & incet assen-
tatores primas cenae, peie-
tas promptissime, aures im-
probitura, comitatur impu-
dencia. In summa prorsus ad-
mirandum quoddam specta-
culum est, omni ex parte ex-
actum, uarieq; absolutum.
proinde non euilibet clarius
uidelicet, quam sit modestus.
Quid hoc praeter eandem noi-
bis Thrasycles? Thr. Non
hoc animo ad te uenio, Ti-
mon, quo plerique isti, qui ni-
mirum opes admirati tuas,
argenti, aurum, opiparorum
conviviotorum adducti spe-
concurrunt, multaque asser-
tatione delectantur te, homi-
nem uidelicet simplicem, fa-
cileq; impartientem id quod
adeft. Siquidem haud igno-
ras offam mihi in cenam

sufficiēte esse, tum opsonium
 suavisimum, carne aut paslur-
 cium, aut si quando delicias,
 pusillum salis. Porro potum
 fons Athenis novem saliens
 uenis, suppeditat. Tum palliū
 hoc quavis purpura potius.
 Nam aurum nihilo magis a-
 pud me in precio est, quam cal-
 culli, qui sunt in luteoribus. Sed
 tu ipsius gratia huc me con-
 tuli, ut ne te subvertere possi-
 ma ista atq; insidiosissima res,
 opulentia, quippe quæ multis
 sæpe numero immedicabilium
 malorum extiterit causa. Eic-
 nim si me audies, potissimum
 opes universas in mare præci-
 pitabis, ut pote quibus nihil
 sic opus bono viro, quiq; philo-
 sophiæ possit opes perspicere.
 Ne tamen in altum o bone,
 sed ferme ad pubem usq; ingresi-
 sus, paulo ultra solum fluctibus
 opertum, me quidem uno spe-
 ctante. Quod si hoc non vis, tu
 ee igitur eas potiore via ex adi-
 bus eijcito, ac ne obolū quidem
 tibi facias reliquum, videlicet
 largiens ijs, quicumq; opus ha-
 bent, huc quinq; drachmas, ili
 li minam, alij talentum. Si
 vero quis philosophus fuerit,
 duplam

ιασόν, ἢ ὑπὲρ δι' ἡλίον, θύ-
 μον ἢ λαρόδαμον, ἢ εἰ ποτε
 βρωτώω ὑλίον τῶν ἄλλων.
 ποτὲν δὲ ἢ ἐνσιάνουσι. ὁ
 δὲ βίβωμ εἶτα, ὅτε βού-
 λαι περφυρίσθαι ἀμείνων.
 τὸ χρυσίον μὲν γὰρ εὐδὲν τι-
 μιώτερον τῶν ἐν τοῖς αἰγίαι
 λοῖς ψυφίδων μειδεκῶ, σὺ
 δὲ αὐτὸ χάρις ἰτάλλω, ὥς
 μὴ διαρδέξησι τὸ κακί-
 ον ποτε καὶ ἐπιθυμώτατον
 κτῆμα ὃ πλεῖται, ὃ πολλοῖς
 πολλὰν αἰτίαν ἀνικ-
 κίτων συμφορῶν γιγνομένη
 ἵσται. εἰ γὰρ μοι πείθοιο, μά-
 λιστα ἔλαμ εἰς τὴν θάλατ-
 ταν ἱμβαλὲς αὐτόν, εὐδὲν
 ἀναγκάων αἰδέσθαι ἀγαθῶ ὄν-
 τι, καὶ τὴν φιλοσοφίας πλεῖ-
 στον ἐξῆρδωα μέλω. μὴ μὲν
 τοι οὐ βιάσθαι ὡς γὰρ εἰ, ἀλλὰ
 ἔστω οὐ βεβῶτας ἱπυμβάε, δι-
 λίγον πρὸ τῆς κυματώδους
 γῆς, ἡμοῦ ἐξῶσται μόνου. εἰ
 δὲ μὴ τοσο βούλαι, οὐ δὲ ἄλ-
 λον ῥόπον ἀμείνω κατὰ τὰ
 χῶν ἐκφύσσον αὐτόν ἐν τῇ
 οἰκίᾳ, καὶ μήδ' ὀβολόν αὐ-
 τῷ αὐτῷ, διαδιδόντες ἅπασιν
 τοῖς διμελῶσι, ὃ ᾧ ἰδραχ-
 μάς, ὃ δὲ μιναί, ὃ δὲ τάλαν-
 τον. εἰ δὲ τις φιλόσοφος εἴη,
 διπ-

διμερίαν ἢ τριμερίαν φέρει
 θα δύναιτο . ἡμοὶ δὲ, καὶ
 τοὶ οὐκ ἔμαστο χάριν αἰ-
 νῶ, ἀλλ' ἔπας μεταδιδῶν
 παῖδων τοῖς διμερίαις, ἡ-
 γανὸν ἐταύτιον τὴν πόλιν
 ἐμπλήσας παρὰ τοῖς, οὐδὲ
 ἔλκους δύο μεδίμνους χερσὶ
 σαν αἰγιοποτικούς. ἐπιγαγὼ
 δὲ καὶ μὲν ἄλλοι καὶ οὐκ ἔστι
 φιλοσοφῶντα, καὶ μὲν ἐν ἡ-
 μῖν τὴν πόλιν φέρειν. Τί.
 ἡμῶν ταῦτά σου δὲ θρασύ-
 τητες. πρὸ γεῖν ἢ πόλιν ἐ-
 λκῆ, φέρει τὴν πόλιν ἐ-
 λκῆ, ἐμπλήσας παρὰ τοῖς, ἐπι-
 γαγὼ δὲ μεδίμνους. Θρα. ὡ-
 σήμερον, καὶ ἡμεῖς, πα-
 ροῦντα ὑπὸ τοῦ καταράτου
 ἐν ἡμεῖς τὴν πόλιν. Τί.
 καὶ ἀγαθὸν ἐστὶν ὡς καὶ θρα-
 σύνητες ; μὲν παρακίνη-
 σμαί σε ; καὶ μὲν ἡμῖν
 βαλὼν χεῖρας ὑπὲρ τὸ μὲν
 φέρειν τὴν πόλιν. ἀλλὰ τί το-
 πο ; πολλοὶ φερόμενοι. Βλε-
 ψίας ἡμῖν, καὶ Λάχης
 καὶ Γρίφου, ὅπως τὸ σὺν-
 ταγμα τῶν οἰκιστῶν.
 καὶ τί οὐκ ἡμῖν τὴν πόλιν
 φέρειν ταύτην αἰνῶν, τὴν
 καὶ δὲ ἀλλὰ ὁλίγον αἰῶν
 παύει, πάλαι πικρὸν καὶ
 αὐτὸς

duplam aut triplam portio-
 nem ferre dignus est . Quan-
 quam hoc quidem mihi non
 mea ipsius gratia peto , sed
 quò amicis , si qui egebunt,
 danem , sat est si modo peram
 hanc largitione tua expleue-
 ris , ne duos quidem medios
 Aegineticos capiētem . Nam
 paucis contentum . modestum
 què conuenit esse cum qui phi-
 losophatur , neque quicquam
 ultra peram cogitare . Tim.
 Equidem ista quæ dicis , prebo
 Thrasycles , ergo si uideatur,
 priusquam peram expleam,
 age tibi caput explebo tube-
 ribus . posteaquam ligene sum
 mensus . Thr. O liberas,
 ô leges , pulsamur ab impuris-
 simo libera in ciuitate ! Tim.

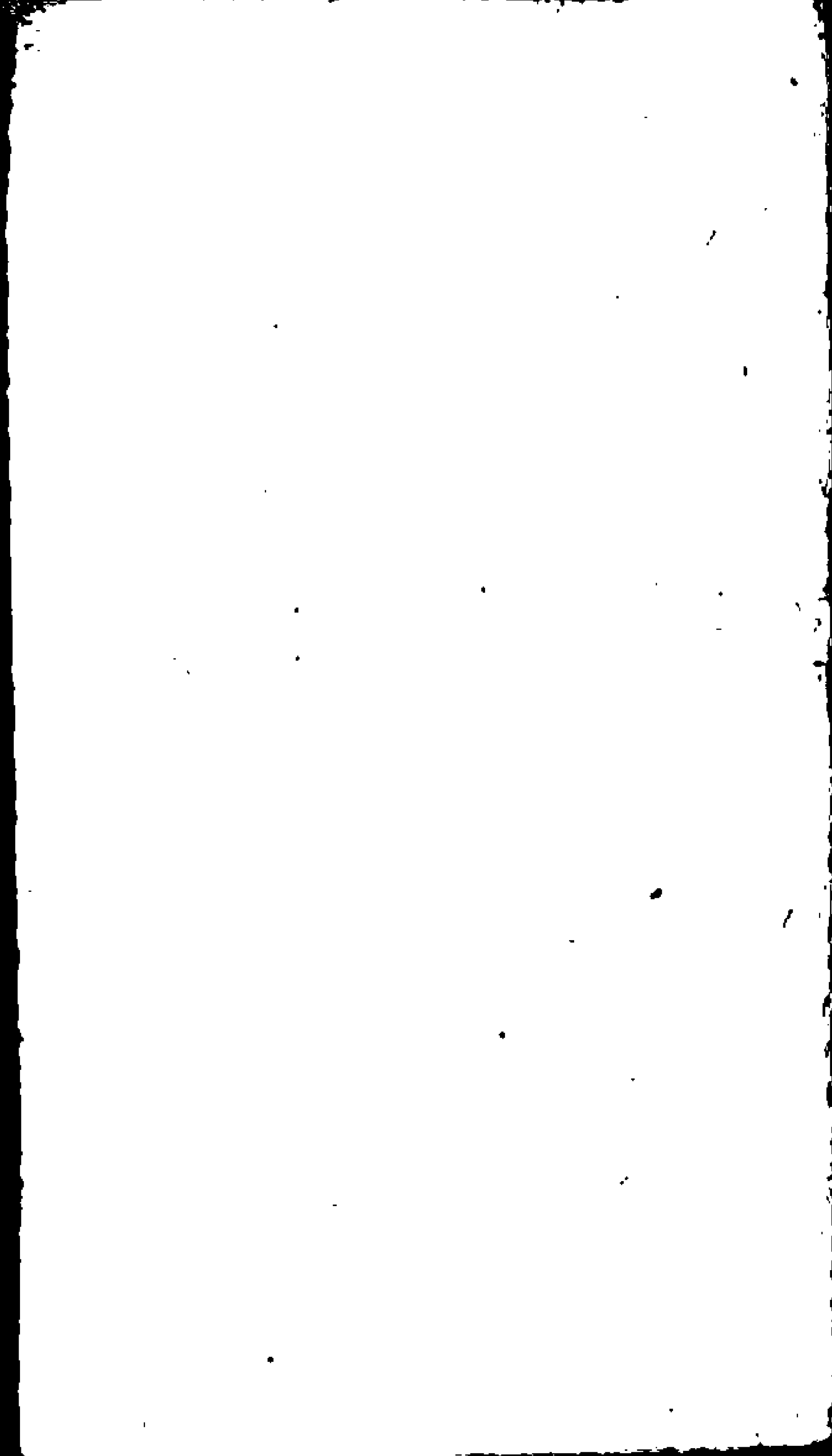
Quid Clitarcharis ô bone
 Thrasycles ? num te defraus-
 dauit ? Atqui adhuciam ultra
 mensuram Clitarches quatuor
 ; sed quid hoc negotii ? Com-
 plices simul adueniunt , Ble-
 psias ille , & Laches & Gri-
 phon , breuiter agmen eorū qui
 uapulabunt . Itaq; quin ego in-
 iuram hanc conscendo , ac li go-
 nem quidem paulisper inter qui
 escere sino , dudum siccum ?

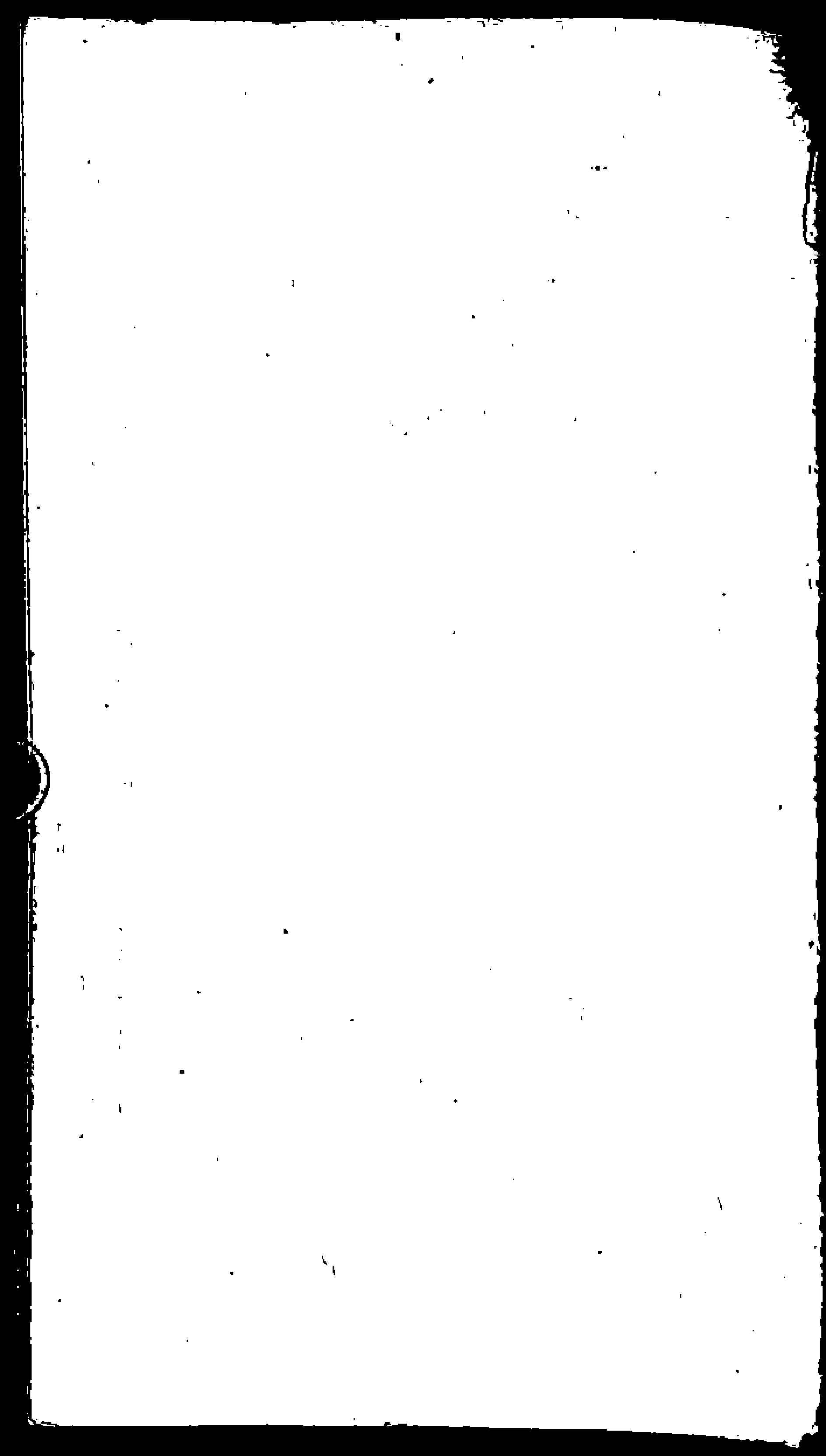
q 3 Ipse

Ipse uero plurimis congestis sa- αὐτὸς δὲ ἵτι πλείους λίθου
 xis, procul eos lapidum gran- συμφορέας, ἐπαχθεύων π
 dine peto. Bler. Ne iace ὁ Τι ῥαθὺς αὐτοῦ; ; Βλ. μὲ βά
 mon, abimus enim. Tim. Αε λι ὦ Τίμων, ἄπιμῃ γὰρ
 nos quidem nec citra san. Τι. ἀλλ' ὅκ αὐαυμνί γι ὅ
 guinem, nec absq̃ μῆς, οὐδ' ἂν αὐδὲ ῥαυ
 uulncribus. μάτην.

F I N I S.

Τ Ε Λ Ο Σ.

A	Diā: pag.
Amoris et Jovis	3 3
Apollimius et Vulcani	7 15
Eaci et protisilai	58 146
Aiacis et Agamemnonis	68 171
Alphci et Neptūni	27 69
Alexandri et Hannibalis	51 123
Alexandri et philippi ^{133 fo}	52 130
Antiochi et Achilles	54 137
Apollinis et Bacchi	23 59
Apollinis et Mercurij	17 35

C	
Cyclopi et Neptūni	26 66
Cremoris et Danijpi	47 108
Charon cum alijs . dijs	49 112
Crateris et Diogenis	50 120
Charontis et mumpyi	61 152

Deorum inditūm	20 41
Doridis et palatix	25 63
Doridis et Thelidis	36 83
Diognus et pollucis	40 92
Diognis et alexandri	52 130

Dionis et Herculis	55
Dionis et Minjoli	63
Dionis et Antiphrocratis	66

Dionis et Minjoli
Dionis et Thediti
Dionis et Pollucis

Iouis et Mercurij	3	3
Iouis et Gaminudis	9	3
Iunonis et Iouis 6 . 12 . et 5	8	
Iouis et Herculis	13	27
Iunonis et Latona	16	33
Iunonis et Iouis	18	37
Iridis et Neptuni	34	81
Mercurij et Solis	10	21

Mercurij et	Apollinis	17	29	15
	Martis	21	25	
	Paris	22	26	
	Maie	24	51	
	Charonidis	43	99	

Menippi et	Tantalus	56 143
	Mercurij	57 145
	Æiaci	59 148
	Cerberi	60 152
	Chironis	65 161
	Tiresiæ	67 169
	Philonides	70 175
Minos & Socrati		69 173
Menippus Amphitropo		42 98

Neptunius	Mercurij	9 19
	Delphini	32 77
	Nereidum	33 79
	Enpei	37 83

Neptunius & Leptijri		31 76
Nereus Thersites & Menippi		64 160

Prometheus & Iouis		1 1
Panopeus & Galenes	29 72	29 72
Plutonium contra Menippum		41 96
Plutonis & Mercurij		44 101
Plutonis & Protefilai		62 156
Simili & Polistrati		48 109

Tritonis & Neptuni	30	74
Tritonis. & Neridum	38	85
Tersionis & Plutonis	45	103
Timon sine misanthropos	71	200

Vulcani & Iovis	8	24
Veneris & Lunæ	8	
	11	29
	12	250
Æanthi & maris	35	82

Zephyri & Noti

Zenophanta & callidemide 28 106

Vita Luciani et Suida

Lucianus Samosatensis, agnomento
blasphemus, sine maledicis aut illis
potius appellatus, eo quod in Dia
logis suis, ridicula charta illa pro
posuit, quae de reb. divinis profi
ta sunt. Dicitur autem vixisse traian,
post Traianum Causaris et deinceps.
Quorum fuit ab initio confidius
Annohille, q. in Syria est, sed
cum ea res illi non satis ex
sententia surrederet ad subor
dine sisti coactus, impetumque in deo
infirmum. Obiit autem ipsius
fama est cum lucratum
quomodo et contra veritatem
velut rabium exarasset.
Nam in vita Periclitum Christi
animam q. q. in suum ducit, ipsum
Christum contumeliose mersit, scilicet
ille. Quare et rabini istius paenas
sufficientes in praesenti vita dedit,
et in futurum, haec aeterni ignis
una cum satana erit. Atque ille.
Ad dit aut Volaterranus, res quoque
auctore, cum ab initio Christianus

fuisset, postea eiusdem religionis de-
sertorem factum esse. dei mantem-
se nihil ex ea concubum, quam
quod nomen ipsum corruptum esset
ex Lucio Iulianus fultur. Fuit
Samosata, urbs non longe ab
Euphrate sita. Comagenes
metropolis Plinius & Steph.

Argumentum in Dialogos Deorum.

- ① Dialogi, qui sequuntur tam superiorum
quam inferiorum Deorum quasi
quandam ylliam ac summa continent
omnium fere fabularum, & partim apud
Homerum & ceteros Epicos poetas
partim a Tragicis Aeschilo Euripide
Sophocle & reliquis huiusmodi.

Heb:

παντα ιδωτ̃ διος οφθαλμους λιπαντα
νοησας